

НОВИОТ ЗАВЕТ

СОДРЖИНА

Евангелие според Матеј	5
Евангелие според Марко	45
Евангелие според Лука	70
Евангелие според Јован	112
Дела на апостолите	142
Послание на апостол Јаков	181
Прво послание на апостол Петар	186
Второ послание на апостол Петар	191
Прво послание на апостол Јован	194
Второ послание на апостол Јован	199
Трето послание на апостол Јован	200
Послание на апостол Јуда	201
Послание на апостол Павле до Римјаните	203
Прво послание на апостол Павле до Коринтјаните	220
Второ послание на апостол Павле до Коринтјаните	235
Послание на апостол Павле до Галатјаните	245
Послание на апостол Павле до Ефесјаните	251
Послание на апостол Павле до Филипјаните	257
Послание на апостол Павле до Колосјаните	262
Прво послание на апостол Павле до Солуњаните	266
Второ послание на апостол Павле до Солуњаните	270
Прво послание на апостол Павле до Тимотеј	273
Второ послание на апостол Павле до Тимотеј	278
Послание на апостол Павле до Тит	282
Послание на апостол Павле до Филимон	285
Послание на апостол Павле до Евреите	287
Откровение на апостол Јован	299

КРАТЕНКИ

Евангелие според Матеј	Мт
Евангелие според Марко	Мк
Евангелие според Лука	Лк
Евангелие според Јован	Јн
Дела на апостолите	Дела
Послание на апостол Јаков	Јк
Прво послание на апостол Петар	1 Птр
Второ послание на апостол Петар	2 Птр
Прво послание на апостол Јован	1 Јн
Второ послание на апостол Јован	2 Јн
Трето послание на апостол Јован	3 Јн
Послание на апостол Јуда	Јуда
Послание на апостол Павле до Римјаните	Рим
Прво послание на апостол Павле до Коринтјаните	1 Кор
Второ послание на апостол Павле до Коринтјаните	2 Кор
Послание на апостол Павле до Галатјаните	Гал
Послание на апостол Павле до Ефесјаните	Ефес
Послание на апостол Павле до Филипјаните	Фил
Послание на апостол Павле до Колосјаните	Кол
Прво послание на апостол Павле до Солуњаните	1 Сол
Второ послание на апостол Павле до Солуњаните	2 Сол
Прво послание на апостол Павле до Тимотеј	1 Тим
Второ послание на апостол Павле до Тимотеј	2 Тим
Послание на апостол Павле до Тит	Тит
Послание на апостол Павле до Филимон	Флмн
Послание на апостол Павле до Евреите	Евр
Откровение на апостол Јован	Откр

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

Вовед

Евангелието според Маџеј ја пренесува радоснаџа вестџа за Госџод Исус, вешџе-ниоџи Сџасиџел, во Коџо Боџ џо исполни она шџто џо беше вешџил ушџе во сџтарозавешџно време. Оваа радосна вестџа не е само за Јудеџиџиџе, меџу кои Исус се родил и деџсџивувал, туку и за сџиџе народи од целиоџи светџи.

Евангелието според Маџеј е внимашџелно сосџавено. Тоа почнува со Исусовоџо родословие. Поџшоа џо оџишчува Неџовоџо раџање, кршџтешџвање и искушение, и понаџшму Неџовиџе прџоџведи и исцелувања во џалилеџкаџиџа обласџи. Во прџодолжение заџишшани се деџсџивџаџиџа во Ерусалим, особено оние шџто се одиџрале во шџекоџи на последнаџи седмица прџед Хрџсџиџовоџо расџнување и воскресение.

Ова Евангелие Го прџикажува Госџод Исус како џолем Учиџтел, Коџ прџеку сво-џоџи живоџи џо шџолкува Божџиџоџи закон и посведочува за Божџоџиџо Царсџтво. Неџовиџе поуки оџфаџени со ова Евангелие можашџ да се поделашџ на петџ шџеми: (а) Прџоџведџиџа на џорашџа (џлава 5–7), коџа џи содржи смислаџиџа и целџиџа на човечкоџо посџоење, прџаваџиџа, должностџиџиџе и каракџтерисџиџиџиџе на жиџелџиџе на Божџоџиџо Царсџтво; (б) уџаџсџџа до дванаесетџиџе аџосџоло (џлава 10) и задолжениџа за нивнаџи мџсиџа; (в) сџоредби (прџаболи) за Божџоџиџо Царсџтво (џлава 13); (џ) поуки за следбениџиџе (џлава 18); (д) поуки за послед-ниоџи суд и за Небесноџо Царсџтво (џлава 24–25).

1,1

9,27
12,23
15,22
20,30-31
21,9-15
22,41-45
1 Моџс 5, 1
15,2-5
22,15-18
2 Цар 7,13
Ис 9,2-7
Јн 7,42
8,33-39
Рим 1,3
2 Тим 2,8
Откр 5,5
22,16
Гал 3,16

Родословоџи на Госџод Исус Хрџсџос

(Лк 3,23–38)

1 Книга за родословот на Исус Хрџсџос¹, син Давидов, син Авраамов.

2 Авраам го роди Исаак, Исаак го роди Јаков, а Јаков ги роди Јуда и неговите браќа;

3 Јуда ги роди Фарес и Зара, со Тамара; Фарес го роди Есром, а Есром го роди Арам;

4 Арам го роди Аминадав; Аминадав го роди Наасон, а Наасон го роди Салмон;

5 Салмон го роди Вооз со Раав; Вооз го роди Овид со Руга, а Овид го роди Јесеј;

6 Јесеј го роди царот Давид, а царот Давид со жената на Уриџа го роди Соломон;

2
1 Моџс 21,3,12
25,19,26
29,35
3-5
Руга 4,13,17,22
3
1 Моџс 38,6,29-30

7 Соломон го роди Ровоам; Ровоам го роди Авиџа, а Авиџа го роди Аса;

8 Аса го роди Јосафат; Јосафат го роди Јорам, а Јорам го роди Озиџа;

9 Озиџа го роди Јоатам; Јоатам го роди Ахаз, а Ахаз го роди Езекиџа;

10 Езекиџа го роди Манасиџа; Манасиџа го роди Амон, а Амон го роди Јосиџа;

11 Јосиџа го роди Јехониџа и браќата негови за време на преселувањето во Вавилон.

12 А по вавилонското преселување Јехониџа го роди Салатиил, а Салатиил го роди Зоровавел;

13 Зоровавел го роди Авиуд; Авиуд го роди Елиџаким, а Елиџаким го роди Азор;

14 Азор го роди Садок; Садок го роди Ахим, а Ахим го роди Елиуд;

15 Елиуд го роди Елезар; Елезар го роди Матан, а Матан го роди Јаков;

6

2 Цар 12,24

7-11

1 Лек 3, 10-16

11

4 Цар 24,12-16

12

1 Лек 3, 17,19
Лк 3,27

¹ 1,1. Хрџсџос значи „Месиџата“.

16 ¹⁶ Јаков го роди Јосиф, мажот на Марија, од која се роди Исус, наречен Христос.
Јн 1,41

18 ¹⁷ И така, сите родови од Авраам до Давид се четиринаесет; и од Давид до преселувањето во Вавилон се четиринаесет родови; а и од преселувањето вавилонско до Христос - родови четиринаесет.
Лк 1,26-27
2,5
20 1,24
2,12-13,19,22
27,19
28,2
1 Мојс 16,7
20,3
Дан 2,1
Лк 1,11,27,35
Дела 7,38
5,19
8,26
12,7,23

21 Ис 7,14
Лк 1,31
Пс 129,8
Дела 4,12
Тит 2,14

22 2,15,17,23
4,14
8,17
21,4
26,56
Лк 4,21
Јн 12,38

23 18,20
28,20
Ис 7,14

25 Лк 2,7

2,1 2,5
Дан 2,2,10
Лк 1,5
2,1-7

2 27,11,29,37
4 Мојс 24,17

Раѓањето на Исус Христос

(Лк 2,1-7)

¹⁸ А раѓањето на Исус Христос стана вака: по свршувачката на мајка Му Марија за Јосиф, уште пред да заживеат во заедница, се виде дека зачнала од Светиот Дух.

¹⁹ А Јосиф, нејзиниот маж, бидејќи беше праведен, не сакаше да ја посрами и намисли тајно да ја отпушти.

²⁰ Но, штом помисли така, ангел Господов му се јави на сон и му рече: „Јосифе, сине Давидов, не плаши се да ја примиш Марија, твојата жена, зашто зачатото во неа е од Светиот Дух.

²¹ Таа ќе роди Син и ќе Му ставиш име Исус, зашто Тој ќе го спаси народот Свој од неговите гревови.”

²² А сето тоа стана за да се исполни кажаното од Господа преку пророкот, кој вели:

²³ „Ете, девица ќе зачне во утробата своја и ќе роди Син, и ќе Го наречат Емануил - што значи: со нас е Бог!”

²⁴ Штом се разбуди Јосиф од сонот, направи така како што му беше заповедал ангелот Господов и ја прими за своја жена.

²⁵ И не се доближи до неа, додека таа не Го роди својот првороден Син и Го нарече Исус.

Мудрециите од исџок

2 А кога се роди Исус во Витлеем Јудејски, во времето кога царуваше Ирод, ете, дојдоа во Ерусалим мудреци од Исток и рекоа:

² „Каде е новородениот Јудејски Цар? Ја видовме Неговата ѕвезда на Исток, па дојдовме да Му се поклониме.”

² 2,4. Месујата.

³ Штом го чу тоа, царот Ирод се вознемири и цел Ерусалим со него.

⁴ И кога ги собра сите првосвештеници и книжници народни, ги праша: „Каде ќе се роди Христос?”

⁵ А тие му одговорија: „Во Витлеем Јудејски; зашто така е напишано преку пророкот:

⁶ „И ти, Витлееме, земјо Јудина, по ништо не си помал меѓу владетелствата Јудини; зашто од тебе ќе излезе Водач Кој ќе го пасе Мојот народ - Израил.”

⁷ Тогаш Ирод тајно ги повика мудреците и го дозна од нив времето кога се појавила ѕвездата,

⁸ па, испраќајќи ги во Витлеем, им рече: „Одете и распрашајте се добро за Младенецот и, штом ќе Го најдете, јавете ми за да дојдам и јас да Му се поклонам.”

⁹ Тие, откако го ислушаа царот, си заминаа. И, ете, ѕвездата, што ја беа виделе на Исток, врвеше пред нив, додека не пристигна и се запре одозгора каде што беше Младенецот.

¹⁰ А кога ја видоа ѕвездата, тие многу се зарадуваа со голема радост.

¹¹ И штом влегоа во куќата, Го видоа Младенецот со мајка Му Марија, и паднаа, па Му се поклонија; потоа ги отворија своите ковчежиња и Му принесоа дарови: злато, ливан и смирна.

¹² И откако на сон примија вест да не се враќаат кај Ирод, по друг пат заминаа за својата земја.

Беѓишвојто во Еѓипет

¹³ А штом си отидоа тие, ете, ангел Господов му се јави на Јосиф на сон, велејќи: „Стани, земи Го Младенецот и мајка Му, па бегај во Египет и остани таму додека не ти кажам, бидејќи Ирод ќе Го бара Младенецот за да Го погуби.”

¹⁴ И откако стана, Го зеде Новороденчето и мајка Му ноќно време и отиде во Египет.

¹⁵ И таму остана до смртта на Ирод, за да се исполни реченото од Господа

6

2 Цар 5,2
Мих 5,1
1 Цар 11,2
Јн 7,42
Евр 7,14

8

1 Цар 23,23

11

Ис 49,23
60,6
Пс 71,10-15

12

1,20
1 Мојс 20,3-7
31,24
46,2-4
3 Цар 13,9
Дела 16,9

13

1,20
3 Цар 11,17,40
4 Цар 25,26
Ер 26,21

15

1,22
Ос 11,1

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

18 преку пророкот, кој вели: „Од Египет
Ер 31,15
Го повикав Синот Мој.”

20 *Убисџвојто на виџлеемскиџе деца*

2 Мојс 4,19-20
21 Тогаџ Ирод, кога виде дека мудре-
ците го надитрија, се разгневи многу и
2,14 испрати да ги погубат сите деца во Вит-
леем и по целата негова околина од две
22 години и помали, според времето што
3,13 точно го беше дознал од мудреците.
4,23
Ис 9,1
Јн 4,3

23 пророкот Еремија, кој говори:
21,11 „Глас се слушна во Рама, плач и
11,1 ридане, и пискот голем: Рахила ги оп-
Јн 1,45 лакува своите чеда и не сака да се уте-
ши, зашто ги нема.”

3,1

Ис 40,9
Мк 1,4
Лк 1,13,
16-17
3,2
Јн 1,
6-8,15,
29-36
Дела 1,22

*Враќање од Еџиџеј.
Населување во Назареј*

2 **19** А по смртта на Ирод, ангел Госпо-
дов му се јави на сон на Јосиф во Еги-
пет
20 и му рече: „Стани, земи го Младе-
нецот и мајка Му, и оди во земјата изра-
илева, зашто изумреа оние што ја бараа
душата на Младенецот.”

21 А тој откако стана, Го зеде Младе-
нецот и мајка Му, и дојде во земјата
израилева.

22 Но, кога чу дека во Јудеја царува
Архелај, на местото од татка си Ирод,
се уплаши да оди таму; и откако доби
вест на сон, тој замина во галилејските
предели.

3 **23** А кога пристигна, се насели во
градот наречен Назарет за да се испол-
ни реченото преку пророците дека ќе се
нарече Назарец.

*Јован џо џовикува народој
на џокајание*

(Мр 1,1-6; Лк 3,1-14; Јн 1,19-28)

3 Во тие дни дојде Јован Крстител,
кој проповедаше во Јудејската пу-
стина

2 и говореше: „Покајте се, зашто се
приближи царството небесно.”

3 Зашто ова е Оној за Кого говореше
пророкот Исаија, кој вели: „Гласот на
оној, што вика во пустината: „Подготве-
те го патот на Господа и исправете ги
патеите Негови!”

4 А Јован имаше облека од камилски
11,8-9
4 Цар 1,8
влакна и кожен појас околу слабините,
а храната му се состоеше од скакулци и
див мед.

5 Тогаџ од Ерусалим и цела Јудеја и
11,7 од целиот Јордански крај доаѓаа кај
него

6 и се крштеваа од него во Јордан,
3,11-16
Јн 1,25,
31-33
исповедајќи ги своите гревови.

7 А што м виде Јован дека кај него
12,34
21,25,32
23,33
Ис 30,27-33
Лк 3,7
Рим 1,18
2,5
Ефес 5,6
Откр 6,
16-17
доаѓаат мнозина фарисеи и садукееи за
да се крстат, им рече: „Породи змиини!
Кој ви кажа да бегате од гневот што
иде?”

8 Направете плод достоин за пока-
јание

9 и немојте да говорите во себе: „Наш
татко е Авраам”, зашто Бог може, ви
велам, и од овие камења да му подигне
чеда на Авраам.

10 Секирата веќе лежи до коренот на
дрвото: зашто секое дрво, што не дава
добар плод, се сече и се фрла во оган.

*Кршџевање со вода и кршџевање
со Свејџој Дух*

(Мр 1,7-8; Лк 3,15-18)

11 Јас ве крштевам со вода за пока-
јание, но Оној што иде по мене е поси-
лен од мене; јас не сум достоин да Му ги
понесам ни обувките; Тој ќе ве крсти со
Дух Свети и со оган.

12 Лопатата е во рацете Негови и Тој
ќе го очисти гумното Свое и ќе Си го
прибере житото во житницата, а плева-
та ќе ја изгори со оган што не гасне.”

Исусовојо кршџевање

(Мр 1,9-11; Лк 3,21-22)

13 Тогаџ дојде Исус од Галилеја на
13,30
Ис 41,16
66,24
Ер 13,24
15,7
Откр
14,14-16
Јордан кај Јован за да се крсти од него.

14 А Јован Го одвраќаше, велејќи: „Јас
треба од Тебе да бидам крстен, а Ти кај
мене ли доаѓаш!?”

15 Но Исус му одговори и рече: „Оста-
ви го сега тоа, зашто нам ни претстои
да ја исполниме секоја правда.” Тогаџ
го остави.

16 И што м се крсти, Исус веднаш из-
лезе од водата. Оеднаш Му се отвори-
ја небесата и Го виде Духот Божји како
слегува како гулаб и доаѓа на Него.

4

11,8-9
4 Цар 1,8

5

11,7

6

3,11-16
Јн 1,25,
31-33

7

12,34
21,25,32
23,33
Ис 30,27-33
Лк 3,7
Рим 1,18
2,5
Ефес 5,6
Откр 6,
16-17

8

Мк 4,20
Дела 26,20
Гал 5,22
Ефес 5,9
Кол 1,6,10

9

Јн 8,33-40
Рим 4,12,16
9,7-8
Гал 4,21-31

10

7,19
Јн 15,2,6

11

Ис 1,25
Зах 13,9
Мал 3,2
Јн 1,
26-27,30-
31,33
Дела 1,5
13,25
19,4
1 Кор
3,13,15
Евр 10,37
1 Птр 1,7

12

13,30
Ис 41,16
66,24
Ер 13,24
15,7
Откр
14,14-16

14

Јн 13,6

16

Ис 63,19
Ез 1,1
Дела 7,56
Откр 4,1

17 12,18
17,5
2 Цар 7,14
Ис 42,1
Пс 2,7
3 Птр 1,17
Откр 4,1,3
10,4

17 И ете, глас од небесата говореше: „Овој е Мојот возљубен Син, во Кого е Мојата волја!”

Исусовиџе искушувања

(Мр 1,12–13; Лк 4,1–13)

4 3,1
5 Мојс 8,2
Евр 2,18
4,15

4,1 Тогаш Духот Го одведе Исуса во пустината за да биде искушуван од ѓаволот.

2 И откако постеше четириесет дни и четириесет ноќи, најпосле огладне.

3 А кога пристапи до Него, искушувачот Му рече: „Ако си Син Божји, заповедај овие камења да станат лебови.”

4 А Тој му одговори и рече: „Напишано е - ,Човек не живее само од леб, туку и од секој збор што излегува од устата на Бога.”

5 Тогаш ѓаволот Го одведе во светиот град и Го постави на стреата од храмот

6 и Му рече: „Ако си Син Божји, скокни долу, зашто напишано е: ‚На ангелите Свои ќе им заповеда за Тебе да Те запазат и на раце ќе Те земат за да не си ја соннеш ногата од камен.’”

7 А Исус му рече: „Напишано е исто така - ‚Не искушувај Го Господа, Твојот Бог.’”

8 Повторно ѓаволот Го одведе на многу висока планина и Му ги покажа сите царства на светот и нивната слава

9 и Му рече: „Сето ова ќе Ти го дадам, ако паднеш и ми се поклониш.”

10 Но, Исус му рече: „Бегај од Мене, сатано, зашто е напишано: ‚На Господа, Твојот Бог, да Му се поклонуваш и само Нему да Му служиш!’”

11 Тогаш ѓаволот Го остави и веднаш дојдоа ангели и Му служеа.

Исусовиџа служба во Галилеја

(Мр 1,14–15; Лк 4,14–15)

12 А кога Исус чу дека Јован е предаден, отиде во Галилеја.

13 И кога го остави Назарет, дојде и се насели во Капернаум приморски, во пределите Завулонови и Нефталимови,

14 за да се исполни реченото преку пророкот Исаија, кој вели:

15 „Земјата Завулонова и земјата Нефталимова, на пат кон морето, отаде Јордан, е незнабожечка Галилеја.

16 Народот, што седеше во темнина, виде голема светлина и на оние, што седеа во пределот и во смртна сенка, им изгреа светлина.”

17 Оттогаш Исус почна да проповеда и да говори: „Покајте се, зашто се приближи царството небесно!”

Исус џи повикува џрвиџе ученици

(Мр 1,16–20; Лк 5,1–11)

18 И одејќи покрај Галилејското Море, ги виде двајцата браќа, Симон, наречен Петар, и брат му Андреј, како фрлаат мрежа во морето, бидејќи беа рибари.

19 И им рече: „Појдете по Мене и Јас ќе ве направам ловци на луѓе.”

20 И ете, тие веднаш ги оставија мрежите и тргнаа по Него.

21 И откако отиде оттаму виде други двајца браќа: Јаков Заведеев и брат му Јован, во кораб со Заведеев, таткото нивни, кои си ги крпеа мрежите свои, и нив ги повика.

22 И тие веднаш го оставија коработ и татка си и тргнаа по Него.

Исус поучува и лекува

(Лк 6,17–19)

23 И одеше Исус по цела Галилеја поучувајќи по синагогите нивни, проповедајќи го Евангелието на Царството и лекувајќи секаква болест и немоќ кај народот.

24 Па се разнесе глас за Него по цела Сирија и ги доведоа кај Него сите болни, нападнати од различни болести и страдања, опседнати од демони, месечари, фатени, а Тој ги излекува.

25 И по Него одеше многу народ од Галилеја, Десеттоградието, Ерусалим, Јудеја и отаде Јордан.

Беседа на џораиџа

(Мр 3,13; Лк 6,12–13, 20)

5 Кога го виде народот, Тој се искачи на гората. И штом седна, учениците Негови се приближија до Него.

2 И откако ја отвори устата Своја, ги поучуваше и говореше:

13
8,5
11,23

15-16

Ис 9,1–9,2

16

10,27
Лк 1,79
Јн 8,12
Дела 26,18
1 Кор 4,5
2 Кор 4,6

17

3,2
5,3
1 Кор 6,
9-10
Гал 5,21

18

10,2
19,27
Мк 3,16-18
Јн 1,35-42
6,8
Дела 2,14
1 Птр 1,1

19

8,1,19-22
13,47-50
Јн 21,3,19
1 Птр 2,21
Откр 14,4

21

10,2
17,1
Лк 5,10
Дела 1,13
8,14-17
12,2

22

19,27

23

9,35
24,14
Ис 52,7
Мк 1,14,39

24

8,16
Мк 1,32-34
6,55-56
Дела 5,16
10,38

25

Мк 3,7-8

5,1

15,29-30
Јн 6,3

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

3

6,19
10,9-10
19,21-24
Ис 30,18
32,20
Пс 31,1-2
33,12
34,19
Изреки
8,32,34
Мк 9,35
Лк 6,20
1 Кор 1,26
2 Кор 8,9
Откр 19,9

Блаженствата

(Лк 6,20-26)

3 „Блажени се бедните по дух, зашто нивно е царството небесно!

4 Блажени се оние што плачат, зашто тие ќе се утешат!

5 Блажени се кротките, зашто тие ќе ја наследат земјата!

6 Блажени се гладните и жедните за правда, зашто тие ќе се наситат!

7 Блажени се милостивите, зашто тие ќе бидат помилувани!

8 Блажени се чистите по срце, зашто тие ќе Го видат Бога!

9 Блажени се миротворците, зашто тие ќе се наречат синови Божји!

10 Блажени се гонетите заради правда, бидејќи нивно е царството небесно!

11 Блажени сте вие, кога ќе ве срамат и прогонуваат и кога лажно ќе говорат против вас секакви лоши зборови - заради Мене!

12 Радувајте се и веселете се, зашто голема е вашата награда на небесата! Така ги гонеа и пророците што беа пред вас.”

8

2 Мојс
33,20
Пс 10,7
24,4
Откр 22,4

Сол и светиљина

(Мр 9,50; Лк 14,34-35)

13 „Вие сте солта на земјата. Но, ако солта го изгуби вкусот, со што ќе се соли? Таа веќе не е за ништо, освен да се фрли надвор и изгази од луѓето.

14 Вие сте светлината на светот. Не може да се сокрие град, што се наоѓа на врв планина.

15 Ниту, пак, светило се пали и клави под поклопец, туку на свеќник, и им свети на сите в куќи.

16 Така треба да свети пред луѓето и вашата светиљина, за да ги видат вашите добри дела и да Го прослават вашиот Отец, Кој е на небесата!”

Исус и Законот

17 „Немојте да мислите дека сум дошол да го поништам Законот или Пророците; не сум дошол да ги поништам, туку да ги исполнам.

18 Зашто, вистина, ви велам: дури постојат небото и земјата, ниту една буква³ или црта од Законот нема да се измени, додека не се исполни сè!

19 И така, оној што ќе наруши една од тие најмали заповеди и така ги научи луѓето, ќе се нарече најмал во царството небесно, а оној што ќе ги исполни и поучи, тој ќе се нарече голем во царството небесно.

20 Зашто ви велам, ако вашата праведност не ја надмине праведноста на книжниците и фарисеите, вие нема да влезете во царството небесно!”

За гневот и помирувањето

21 „Сте слушале дека им било речено на старите: „Не убивај! А кој убие, виновен е пред судот.”

22 Јас, пак, ви велам дека секој, што се гневи на брата си без причина, виновен е пред судот; а оној што ќе го нарече брата си „празноглав“, виновен е пред Синедрионот; оној, пак, што ќе рече „будада“, виновен е за во пеколот.

23 И така, ако принесуваш дар на жртвеникот и таму се сетип дека брат ти има нешто против тебе,

24 тогаш остави го дарот таму, пред жртвеникот, па оди и најнапред помири се со брата си, а потоа дојди и принеси го дарот свој.

25 Измири се со противникот твој навреме, уште додека си на пат со него, за да не те предаде противникот на судијата, а судијата - на слугата и да бидеш фрлен в затвор;

26 вистина ти велам: нема да излезеш оттаму, сè додека не ја дадеш и последната пара.”

За прелубајта и соблазнајта

27 „Сте слушале дека на старите им било речено: „Не прелубодејствувај!”

28 Јас, пак, ви велам дека секој што ќе погледне на жена со желба кон неа, тој веќе извршил прелуба со неа во срцето свое.

29 Ако те соблазнува десното око, извади го и фрли го од себе; зашто

13

3 Мојс 2,13
4 Мојс
18,19
Јов 6,6
Мк 9,50
Лк 14,
34-35

14

Јн 3,21
8,12
Фил 2,15

15

Мк 4,21
Лк 8,16
11,33

16

1 Кор
10,31
Ефес 5,8-9
1 Птр 2,12

17

3,15
7,12
9,17
13,52
5 Мојс 4,1
Рим 3,31
10,4

18

Лк 16,17
21,33

19

3 Мојс
19,15
Јк 2,10

20

18,3
1 Мојс 15,6
Пс 68,27
Јн 3,5
Рим 10,3
Фил 3,9

21

2 Мојс
20,13
3 Мојс
24,17
4 Мојс
35,16-18,21
5 Мојс 5,17
Јк 2,11

22

10,28
18,9
Ер 7,31
2 Лет 28,3
33,6
Ефес 4,26
1 Јн 3,15

23

Мк 11,25
Лк 12,5

³ 5,18. Во оригиналниот текст: јота.

25-26 Лк 12, 58-59 подобро ти е да погине еден дел од твоето тело, отколку целото да биде фрлено во пеколот.

26 30 И десната рака, ако те соблазнува, исечи ја и фрли ја од себе; зашто подобро ти е да изгубиш еден дел, отколку целото твое тело да биде фрлено во пеколот.”

27 19,18 2 Моје 20,14 5 Моје 5,18 Мал 2, 14-16 Рим 13,9 Јк 2,11

За разводѝ

(Мѝ 19,9; Мр 10,11-12; Лк 16,18)

29 18,6-9 Пс 123,7 Рим 9,33 1 Птр 2,8 „Речено било исто така: „Ако некој ја остави својата жена, нека ѝ даде разводно писмо.”

30 32 А Јас пак ви велам: секој што ќе ја остави својата жена, освен за прелуба, тој ја тера да прелубодејствува; и кој ќе се ожени со така напуштена, тој прелубодејствува.”

31 19,3-9 5 Моје 24,1 Мк 10,4

За заклейвиѝе

32 10,11 Дела 15,20,29 1 Кор 7, 10-11 „Сте го слушале уште и тоа дека им било речено на старите - „Не колни се лажно, а заклетвите пред Господ исполнувај ги.”

33 34 Јас, пак, ви велам: не колнете се воопшто - ниту во небото, зашто тоа е престол Божји;

34-35 35 ниту во земјата, зашто таа е под-ножје на нозете Негови; ниту во Ерусалим, зашто е град на великиот Цар.

36 Не колни се ниту во главата своја, зашто не можеш ниту едно влакно да направиш бело или црно.

37 Но зборот ваш да биде: „да, да”, или „не, не”, а сè што е повеќе од тоа, од лукавиот е.”

34 23,22

За одмаздувањѝо

(Лк 6,29-30)

35 38 „Сте слушале дека е речено: „Око за око, заб за заб.”

37 39 Јас, пак, ви велам: не противете се на злото. Ако некој те удри по десниот образ, заврти му го и другиот.

38 40 А на оној што сака да се суди со тебе и да ти ја земе кошулата, дај му ја и наметката.

41 И ако некој те присили да одиш со него една милја, ти оди две.

39-40 42 На оној што бара од тебе, дај му, и не одбивај го оној што ти сака нешто на заем.”

Љубов кон непријателѝе

(Лк 6,27-28; 32-36)

43 „Сте слушале дека е кажано: „Љуби го својот ближен и мрази го својот непријател.”

44 А Јас, пак, ви велам: љубете ги непријателите свои, благословувајте ги оние што ве колнат, правете им добро на оние што ве мразат и молете се за оние што ве навредуваат и гонат,

45 за да бидете синови на вашиот Отец, Кој е на небесата; зашто Тој со Своето сонце ги грее и лошите и добрите, и им праќа дожд и на праведните и на неправедните.

46 Зашто, ако ги љубите оние што вас ве љубат, каква ќе ви биде наградата? Зар не го прават тоа и цариниците?

47 И, ако ги поздравувате само браќата свои, што особено правите? Не постапуваат ли така и незнабошците?

48 Но, вие бидете совршени како што е совршен вашиот Отец небесен.”

За милосѝината

6 „Гледајте да не ја покажувате својата праведност пред луѓето само за да бидете забележани; инаку, нема да имате награда од вашиот Отец, Кој е на небесата.

2 И така, кога даваш милостина не разгласувај пред себе, како што прават лицемерите по синагогите и по улиците, за да ги фалат луѓето. Навистина ви велам, тие веќе ја добиле својата награда.

3 А ти, кога даваш милостина, да не знае твојата лева рака што прави десната,

4 за да биде твојата милостина во тајност; и тогаш, твојот Отец, Кој гледа тајно, ќе те награди јавно.”

За молиѝвајѝа

5 „И кога се молиш, не биди како лицемерите, кои сакаат по синагогите и крстопатите да стојат и да се молат за да се покажуваат пред луѓето. Вистина ви велам, тие веќе си ја добиле својата награда.

39

2 Моје 21,25 Плач 3,30 Рим 12,19,21

42

5 Моје 15,8 Лк 6,30

43

10,22 19,19 3 Моје 19,18 Пс 138,21 Лк 10,27 Јк 2,8

44

2 Моје 23,4-5 Изреки 25,21 Лк 6, 27-28,35 Дела 7,60 1 Кор 4,12

46

10,41-42 Лк 6,32

48

3 Моје 11,44-45 19,2 1 Птр 1,16 Јк 1,4

6,1

5,20 23,5 Лк 16, 14-15 Јн 5,44 12,43

2

6,5,16 15,7 23,13-15 Амос 4,5

4

Пс 138, 2-3,6

5

6,2,16

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

6 Но ти, кога се молиш, влезе во својата скришна соба и, откако ќе ја затвориш вратата, помоли Му се на твојот Отец, Кој е во тајност; и Твојот Отец, Кој гледа тајно, ќе те награди јавно.

7 Кога се молите, не говорете многу како незнабошците, зашто тие мислат дека за своите многубројни зборови ќе бидат услишени;

8 вие, пак, не бидете како нив, зашто вашиот Отец знае од што имате потреба уште пред да Го помолите.

„Оче наш“

(Лк 11,2-4)

9 Туку вие молете се вака: Оче наш, Кој си на небесата, да се свети името Твое;

10 да дојде царството Твое; да биде волјата Твоја, како на небото, така и на земјата;

11 лебот наш насушен дај ни го денес;

12 и прости ни ги долговите наши, како што и ние им ги проштеваме на нашите должници;

13 и не воведувај нè во искушение, но избави нè од лукавиот, зашто Твое е царството, и силата, и славата во сите векови. Амин!

14 Бидејќи, ако им ги простите на луѓето грешките нивни и вам ќе ви ги прости вашиот Отец небесен.

15 Ако, пак, не им ги простите грешките на луѓето и вашиот Отец нема да ви ги прости вашите грешки.”

12**За ѝосїѡї**

16 „Кога постите, не бидете натажени како лицемерите; зашто тие си ги прават лицата нажалени за да се покажат пред луѓето дека постат. Вистина ви велем дека тие веќе ја добиле својата награда.

13 А ти кога постиш, помажи ја главата своја и измиј го лицето свое,

14 па да се покажеш дека постиш не пред луѓето, туку пред твојот Отец, Кој е во тајност; и твојот Отец, Кој гледа во тајност, ќе те награди јавно.”

За богаїїсїѡѡї на небоїѡ

(Лк 12,33-34)

19 „Не собирајте богатства на земјата, каде што ги јаде молецот и рѓата, и ка-

де што крадците ги поткопуваат и крадат;

20 но собирајте си богатства на небото, каде што ниту молец, ниту рѓа ги јаде, и каде што крадци не ги поткопуваат, ниту крадат.

21 Зашто, каде што е богатството ваше, таму ќе биде и срцето ваше.”

Свєїлїна за їелоїѡ

(Лк 11,34-36)

22 „Светило за телото е окото. И така, ако твоето око биде чисто и целото твоє тело ќе биде светло;

23 ако, пак, твоето око биде лошо, целото твоє тело ќе биде темно. И така, ако светлината, што е во тебе, е темнина, тогаш колкава ли ќе е темнината?”

Или Бої или богаїїсїѡ

(Лк 16,13)

24 „Никој не може да им слугува на двајца господари: зашто, или едниот ќе го замрази, а другиот ќе го засака; или кон едниот ќе се приврзе, а другиот ќе го презре. Не можете да им служите на Бога и на Мамон.

За їрижиїѡ

(Лк 12,22-31)

25 Затоа ви велем: немојте да се грижите за вашата душа - што ќе јаждете или што ќе пиете; ниту за вашето тело, во што ќе се облечете. Зар не чини душата повеќе од храната, и телото - од облеката?

26 Погледнете ги птиците небески: тие ниту сеат, ниту жнеат, ниту во амбар собираат, но вашиот небесен Отец ги храни. Зар не сте вие многу пооскапи од нив?

27 А кој од вас, грижејќи се, може на својот раст да му придаде макар еден лакт?

28 Зошто се грижите и за облеката? Погледнете ги полските кринови како растат! Не се трудат, ниту предат;

29 но ви велем дека ниту Соломон, во целата своја слава не се облече така, како еден од нив.

30 Па, ако полската трева, што денеска ја има, а утре во печка се фрла, Бог

15
18,35

16

6,5
Дан 9,3
Јона 3,5
Дела 14,23

18

Ис 58,3

19

24,43
Јов 22,
24-26
Јк 5,2

20

19,21
Кол 3,1-2
1 Тим 6,19

23

20,15
Мк 7,21-23

24

19,21-26
Лк 16,9,13

25

16,5-12
Пс 126,1-2
Фил 4,6
1 Петр 5,7

26

10,31
Лк 12,7,24

29

3 Цар 10

30

8,26
14,31
16,8
17,20
Лк 12,28

4 Цар 4,33
Ис 26,20
Дан 6,10

7

3 Цар
18,27-29
Ис 1,15
Проп 5,1
Сир 7,14

8
Лк 12,30

9

7,11
16,17
23,9
3 Моје
22,32

Ис 63,16
Ез 28,22,25
36,23
Изреки
30,8-9
Јн 12,28

10

3,2
12,50
19,24
21,31,43
26,39,42
Ез 36,27
Мк 1,15
Јн 3,3,5
7,17
Рим 14,17
1 Кор 4,20
Ефес 1,5,9
1 Сол 2,12
2 Сол 1,5
Откр 12,10

11

Јн
6,32,35,48,
50-51

12

3 Цар 8,34
Сир 28,2
Мк 11,25

13

4,1-10
26,41
Ис 63,16
Јн 17,11,15

1 Кор
10,13
1 Сол 3,5
2 Сол 3,3
1 Тим 6,9

Јк 1,13-14
Откр 2,10

14-15

18,24-35

14

Ефес 4,32
Кол 3,13

32 така ја облечува, а колку ли повеќе вас, маловерни!?

6,8
Лк 12,30

33 Па затоа, не грижете се и не говорете: „што да јадеме, или што да пиеме“, или „во што да се облечеме?“

Ис 51,1
Кол 3,1

34 Зашто сето тоа го бараат незнабошците, а вашиот Отец небесен знае дека од сето ова имате потреба.

2 Мојс
16,4-5
19-20
Јк 4,13-14

33 Но, барајте го најнапред царството Божјо и Неговата правда, и сè ова ќе ви се придодаде.

7,1

Пс 49,6
Лк 6,37
Рим 2,1-2
14,10
1 Кор 4,5
Јк 4,12

34 И затоа, не грижете се за утре, зашто утрешниот ден ќе се грижи за своето; на секој ден доволно му е неговото зло.”

2

Мк 4,24
Лк 6,38
Јк 2,13

Не судете, за да не ви се суди

(Лк 6,37-38; 41-42)

7

„Не судете, за да не бидете судени; **2** зашто, со каков суд судите, со таков ќе бидете судени; со каква мерка мерите, со таква и ќе ви се мери.

3

Јн 8,7

6

15,26
2 Мојс
29,33-34
3 Мојс 2,3
22,14

3 Зошто ја гледаш раската во окоето на твојот брат, а гредата во своето око не ја чувствуваш?

7-8

18,19
21,22
5 Мојс 4,29
Ер 29,12-13
Мк 11,24
Јн 11,22
15,7
16,23-24
Јк 1,5
1 Јн 3,22
5,14-15

4 Или, како ќе му кажеш на твојот брат: „чекај да ти ја извадам раската од окоето“, кога во твоето око има греда?

5 Лицемере, извади ја прво гредата од твоето око, па тогаш ќе видиш како да ја извадиш раската од окоето на твојот брат!

Бисер пред свињите

6 Светото не давајте им го на кучињата, и не фрлајте си ги бисерите пред свињите, за да не ги изгазат со своите нозе, и, да се вратат, и да ве раскинат.”

Молејте, барајте, чукајте

(Лк 11,9-13)

7 „Сакајте и ќе ви се даде; барајте и ќе најдете; чукајте и ќе ви се отвори;

8 зашто секој што моли, добива, и кој бара, наоѓа, и на оној што чука ќе му се отвори.

9 Има ли меѓу вас човек, кој, ако му посака неговиот син леб, ќе му даде камен,

10 и кога ќе посака риба, ќе му даде мрија?

11 И така, ако вие кои сте лоши, умеете да им давате на своите чеда добри дарови, колку повеќе вашиот Отец небесен ќе им даде добра на оние што Му бараат?

За ближниот

(Лк 6, 31)

12 Значи, сè она што сакате да ви прават луѓето, правете им го и вие; зашто тоа е Законот и Пророците.”

Теснаа вриња

(Лк 13,24)

13 „Влезете низ тесната врата; зашто широки се вратите и широк е патот што води кон пропаст, и мнозина минуваат низ нив;

14 а тесни се вратите и тесен е патот што водат кон животот, и малкумина го наоѓаат.”

Какво дрво, такави плодови

(Мт 12, 33; Лк 6,43-44)

15 „Пазете се од лажните пророци, кои доаѓаат кај вас во овча кожа, а однатре се волци грабливи.

16 По нивните плодови ќе ги познаете. Се бере ли грозје од трње, или смокви од чичка?

17 Па така, секое добро дрво дава добри плодови, а лошото дрво дава лоши плодови;

18 не може добро дрво да дава лоши плодови, ниту лошо дрво да дава добри плодови.

19 Секое дрво, што не дава добар плод, го сечат и го фрлаат во оган.

20 И така, по нивните плодови ќе ги познаете.”

Висинскиите ученици

(Лк 6, 46; 13,25-27)

21 „Не секој што Ми вели: „Господи, Господи“, ќе влезе во царството небесно, туку оној што ја исполнува волјата на Мојот Отец, Кој е на небесата.

22 Мнозина ќе Ми речат во оној ден „Господи, Господи, нели во Твое име пророкувавме? И зар во Твое име демони не изгонувавме? И нели во Твое име многу чуда правевме?“

11

Јк 1,17

12

5,17
22,40
Тов 4,16
Лк 6,31
Јн 1,45
Дела 24,14
28,23
Рим 3,21
13,8-10

13-14

10,37-39
5 Мојс
30,15
Ер 21,8
Лк 13,24

13

Пс 1,1

14

Јн 10,9-10

15

10,16
24,
4,5,11,14,24
5 Мојс
13,1-5
18,9-22
Ез 22,27
Лк 6,26
3 Птр 2,1-3
Откр 19,20

16

12,33
Сир 27,6
Лк 6,44
Јк 3,11-12

17

12,33
Лк 6,45

19

3,10
Лк 3,9
Јн 15,6

20

Ер 24,5,8

21

25,11-12
Ис 29,13
Амос 5,
21-22
Лк 6,46
1 Јн 2,17

22

24,36
Ис 10,3
Ер 14,14
27,15

23 ²³ И тогаш Јас ќе им кажам: „Никогаш не сум ве познавал; бегajte од Мене вие што правите беззаконие!“
 25,41
 Пс 6,9
 Лк 13,27
 2 Тим 2,12

Градба на камен или на ѓесок

(Лк 6,47–49)

24 ²⁴ „И така, секој што ги слуша и ги исполнува овие Мои зборови, ќе го споредам со мудар човек кој си изградил кука на камен.
 5,19
 Лк 8,21
 Јк 1,22,25

25 ²⁵ И заврна дожд и надојдоа реки, и дувнаа ветрови, и навалија на таа кука, но таа не падна, зашто беше изградена на камен.
 Изреки
 10,25
 12,3,7

26 ²⁶ А секој, што ги слуша овие Мои зборови и не ги исполнува, прилега на глупав човек, кој си изградил кука на песок.
 Јн 12,47
 Лк 1,23–24

27 ²⁷ И заврна дожд, и надојдоа реки, и дувнаа ветрови, и навалија на таа кука, и таа падна, а паѓањето ѝ беше страшно.“
 Ез 13,10–14
 Јов 8,15

28–29 ²⁸ И заврна дожд, и надојдоа реки, и дувнаа ветрови, и навалија на таа кука, и таа падна, а паѓањето ѝ беше страшно.“
 Мк 1,22
 Лк 4,32

28 ²⁸ И заврна дожд, и надојдоа реки, и дувнаа ветрови, и навалија на таа кука, и таа падна, а паѓањето ѝ беше страшно.“
 13,53
 19,1
 26,1
 Лк 7,1

Власѝа на Исус

(Мр 1,22; Лк 4,32)

29 ²⁹ И кога ги заврши овие зборови, народот се чудеше на Неговото учење,
 15,2

8,2 ²⁹ зашто Тој ги поучуваше како Оној Кој има власт, а не како книжниците.
 10,8
 3 Мојс
 13–14
 Мк 1,40

Исус исцелува лејпрозен

(Мр 1,40–45; Лк 5,12–16)

3 ³ А кога слезе од гората, по Него врвеше многу народ.
 4 Цар 5,
 13–14

4 ⁴ И ете, се приближи еден леврозен. Му се поклонуваше и говореше: „Господи, ако сакаш, можеш да ме очистиш.“
 9,30
 12,16
 17,9
 3 Мојс
 14,1–32
 Мк 1,34,44
 Лк 5,14
 17,14

⁵ А Исус кога ја испружи раката, се допре до него и рече: „Сакам, очисти се!“ И тој веднаш се очисти од лепрата.

⁶ И му рече Исус: „Гледај, никому да не кажеш; а оди, покажи му се на свештеникот и принеси дар, како што заповедал Мојсеј, ним за сведоштво.“

Вераѝа на еден сѝоѝник

(Лк 7,1–10; Јн 4,43–54)

⁷ А кога влезе Исус во Капернаум, му пристапи еден стотник⁴ и Го молеше говорејќи:

^{8,5} Стотник т.е. центурион, римски офицер.

⁸ „Господи, слугата мој лежи дома фатен и многу страда.“

⁹ Исус му рече: „Ќе дојдам и ќе го излекувам.“

¹⁰ А стотникот одговори и рече: „Господи, не сум достоин да влезеш под мојот покрив; но кажи само збор и слугата мој ќе оздрави;“

¹¹ зашто и јас сум човек подвластен, а имам и потчинети војници; па кога ќе му речам на еден од нив: „Оди!“ и тој оди; на другиот: „Дојди!“ и тој доаѓа; и на слугата мој: „Направи тоа!“ и тој прави.“

¹² Кога го чу тоа, Исус се восхити и им рече на оние што врвеа по Него: „Вистина ви велам: ниту во Израил не најдов толкава вера.“

¹³ И ви велам дека мнозина ќе дојдат од Исток и од Запад и ќе седнат на трпеза со Авраам, Исак и Јаков во царството небесно,

¹⁴ а синовите на царството ќе бидат фрлени во крајната темнина; таму ќе биде плач и крцкање со заби.“

¹⁵ И му рече Исус на стотникот: „Оди си и, нека ти биде според верата твоја!“ И слугата негов во тој час оздраве.

Исус исцелува мнозина

(Мр 1,29–34; Лк 4,38–41)

¹⁶ Кога дојде во домот на Петар, Исус ја виде тештата негова како лежи болна од треска,

¹⁷ и се допре до раката нејзина, и треската ѝ помина; таа стана и им служеше.

¹⁸ А кога се стемни, доведоа кај Него мнозина бесомачни, и Тој со збор ги изгони духовите и ги излекува сите болни,

¹⁹ за да се исполни кажаното преку пророкот Исаија, кој вели: „Тој ги зеде нашите немоќи и ги понесе болестите.“

Колебљиви следбеници

(Лк 9,57–62)

²⁰ Кога виде Исус околу Себе многу народ, им заповеда на учениците да минат на другата страна.

8
 Пс 106,20

10
 8,1–26
 9,2–22
 15,28
 17,20
 21,21,25–32
 28,17
 Мк 1,15
 16,11–14,16
 Лк 8,12
 18,8
 24,11
 Јн 3,12
 Дела 3,16
 Рим 1,16

11
 Лк 13,29

12
 22,13
 24,51
 25,30
 Лк 13,28

13
 9,29
 15,28
 Јн 4,52–53

14–15
 Јн 4,52
 Дела 28,8

15
 9,25
 Мк 9,27

16
 4,24
 Мк 1,32,34
 1 Сол 2,13
 Евр 4,12

17
 Ис 53,4
 Јн 1,29
 1 Птр 2,24

18
 Мк 4,35–36

20 ^{9,6} ^{10,23} ^{11,19} ^{12,8,32,40} ^{16,13,27-28} ^{17,9,12,22} ^{20,18,28} ^{24,27,30,37} ^{39,44} ^{25,31} ^{26,2,24,45} ⁶⁴ ^{Ез 2,1} ^{Пс 83,3} ^{Дан 7,13} ^{Мк 2,10,28} ^{Лк 6,22} ^{19,10} ^{22,48} ^{Јн 1,51} ^{3,13-14} ^{6,53,62} ^{12,23,34} ^{Дела 7,56} ^{2 Кор 8,9} ^{Откр 1,13} ^{14,14} ¹⁹ И откако пристапи до Исус еден книжник, му рече: „Учителю, ќе врвам по Тебе каде и да одиш.”

²⁰ А Исус му рече: „Лисиците имаат легла и птиците небески - гнезда; а Синот Човечки нема каде глава да потслони.”

²¹ Друг, пак, од учениците Негови Му рече: „Господи, дозволи ми најнапред да отидам да го погребам татко ми.”

²² Но Исус му рече: „Врви по мене и остави ги мртвите да ги погребуваат своите мртвовци!”

Исус смирува бура

(Мр 4,35-41; Лк 8,22-25)

²³ И кога Тој влезе во коработ, по Него влегоа и учениците Негови.

²⁴ И ете, настана голема бура во морето, така што брановите го покриваа коработ, а Тој спиеше.

²⁵ Тогаш учениците пријдоа до Него, Го разбудија и рекоа: „Господи, спаси нè, загнуваме!”

²⁶ А Тој им рече: „Зошто сте плашливи, маловерни?” Потоа стана, им заповеда на ветровите и на морето, и настана голема тишина.

²⁷ А луѓето се зачудија и рекоа: „Кој е Овој, та и ветровите и морето Му се покоруваат?”

Исус ослободува од демони

(Мр 5,1-20; Лк 8,26-39)

²⁸ И кога пристигна на другата страна во земјата Гергесинска, Го сретнаа двајца бесомачни, кои излегуваа од гробовите; беа толку лоши што никој не можеше да мине по тој пат.

²⁹ И ете, извикаа и рекоа: „Што имаш со нас Ти, Исусе, Сине Божји!? Зар си дошол тука пред време да нè мачиш?”

³⁰ А далеку од нив пасеше големо крдо свињи.

³¹ И демоните Го молеа и говореа: „Ако нè изгониш, дозволи ни да влеземе во крдоно свињи!”

³² И Тој им рече: „Отидете!” И тие откако излегоа, отидоа во свињите. И одеднаш целото крдо свињи јурна низ стрмнината во морето и се издавија во водата.

³³ А свињарите побегнаа и кога дојдоа во градот, раскажаа за сето тоа и за бесомачните.

³⁴ И ете, излезе целиот град да Го пресретне Исуса и кога Го видоа, Го замолија да си замине од нивниот крај.

Исус исцелува фатен човек

(Мр 2,1-12; Лк 5,17-26)

9 Тогаш Тој откако влезе во коработ, премина и пристигна во Својот град.

² И ете, донесоа кај Него еден фатен, положен на постела. Па кога ја виде Исус нивната вера, на фатениот му рече: „Не плаши се, чедо! Ти се простуваат гревовите твои!”

³ Тогаш некои од книжниците си рекоа во себе: „Овој богохулствува!”

⁴ А Исус штом ги разбра нивните мисли, им рече: „Зошто мислите лошо во срцата ваши?”

⁵ Што е полесно да се каже: „Ти се простуваат гревовите!” или да се каже: „Стани и оди!”

⁶ Но да знаете дека Синот Човечки има власт на земјата да проштева гревови.” Тогаш му рече на фатениот: „Стани, земи си ја постелата и оди си дома!”

⁷ И тој стана, ја зеде постелата своја и си отиде дома.

⁸ А народот кога го виде тоа, се восхити и Го прослави Бога, Кој им даде таква власт на луѓето.

Исус љо љовикува Маџеј

(Мр 2,13-17; Лк 5,27-32)

⁹ А заминувајќи оттаму, Исус виде еден човек, по име Матеј, како седи во царинарницата и му рече: „Врви по Мене!” И тој стана и тргна по Него.

¹⁰ И кога седеше Исус на трпеза дома, одеднаш мнозина цариници и грешници дојдоа и седнаа до Него и до учениците Негови.

¹¹ Но штом го видоа тоа фариссите, им рекоа на учениците Негови: „Зошто вашиот Учитель јаде и пие со цариници и грешници?”

¹² А Исус, кога го чу тоа, им рече: „Здравите немаат потреба од лекар, туку болните;

34

Дела 16,39

9,2

Лк 5,18,20
7,48

3

12,31
26,65
3 Мојс
24,11-16
Јн 10,33-36
Дела 6,11

4

12,25
Пс 93,11
Јн 1,48
2,25

6

8,20
Дан 7,14
Лк 5,24
Јн 5,8
Дела 9,34

8

15,31
Лк 5,26
Дела 4,21

9

8,22
10,3
Дела 1,13

10

5,46
Лк 15,1

11

3,7
Лк 15,2

12

1 Тим 1,15

13 ¹³ одете и научете се што значи: „Милост сакам, а не жртва“. Зашто не дојдов да ги повикам праведниците, туку грешниците на покајание.”

14 *Прашања за ѵосїѡї.*
Сїароїѡ и новоїѡ

(Мр 2,18–22; Лк 5,33–39)

15 ¹⁴ Тогаш кај Него дојдоа учениците Јованови и рекоа: „Зошто ние и фарисеите постиме многу, а Твоите ученици не постат!“

16-17 ¹⁵ А Исус им рече: „Зар можат сватовите да бидат нажалени додека е со нив младоженецот? Но ќе дојде време кога младоженецот ќе биде отргнат од нив, па тогаш и тие ќе постат.“

18 ¹⁶ Затоа што никој не крпи стара облека со нова крпа, зашто таа ќе се отпше од старото и отворот ќе биде поголем;

20 ¹⁷ ниту, пак, се става ново вино во стари мевови; инаку, мевовите ќе напукнат, и виното ќе истече и мевовите ќе пропаднат; туку ново вино се става во нови мевови, па така ќе се запази и едното и другото.“

Чудаїѡа со болнаїѡа жена
и со ќеркаїѡа на Јаир

(Мр 5,21–43; Лк 8,40–56)

22 ¹⁸ Додека Тој им говореше за тоа, ете еден началник пријде до Него, Му се поклонуваше и велеше: „Ќерка ми штотуку умре; туку дојди, положи ја раката Своја над неа и таа ќе оживее.“

23 И како стана Исус, тргна по него, заедно со учениците Свои;

24 и ете, една жена, која боледуваше дванаесет години од крвотечение, се приближи одзади и се допре до крајот на облеката Негова.

25 Зашто си велеше: „Само ако се допрам до облеката Негова, ќе оздравам.“

26 А Исус штом се заврти и ја виде, рече: „Не плаши се, ќерко, верата твоја те спаси!“ И оздраве жената во тој час.

27 И кога дојде Исус во куќата на началникот и ги виде свирачите и народот вознемирени,

24 им рече: „Излезете надвор, зашто девојката не е умрена, туку спи.“ А тие Му се потсмеваа.

25 Но штом го истера народот, Тој влезе, ја фати девојката за рака и таа стана.

26 И се расчу тоа по целата таа земја.

Исус исцелува двајца слепїи

27 А кога Исус си одеше оттаму, тргнаа по него двајца слепи и викаа: „Смилувај ни се, сине Давидов!“

28 А штом дојде в куќи, слепите пријдоа до Него. И Исус им рече: „Верувате ли дека можам да го направам тоа?“ Тие Му рекоа: „Да, Господи!“

29 Тогаш се допре до очите нивни и рече: „Нека ви биде според верата ваша!“

30 И очите им се отворија; а Исус им заповеда велејќи: „Гледајте, никој да не дознае!“

31 А тие, штом излегоа, разгласија за Него по целата таа земја.

Исус исцелува нем човек

(Лк 11, 14-15)

32 Додека тие излегуваа, ете, кај Него доведоа еден човек нем и бесомачен.

33 По изгонувањето на демонот, немиот проговори. А народот се чудееше и говореше: „Никогаш такво нешто не станало во Израил.“

34 А фарисеите велеа: „Тој ги изгонува демоните преку началникот на демоните.“

Исус сочувсїѡвува со народоїѡ

(Мр 6,6–34; Лк 10,2)

35 И одеше Исус по сите градови и села и поучуваше по нивните синагоги, го проповедаше Евангелието за царството и лекуваше секаква болест и секаква немоќ во народот.

36 А штом виде многу народ, се сожالي над нив, зашто беа изморени и напуштени како овци без пастир.

37 Тогаш им рече на Своите ученици: „Жетвата е голема, а работниците се малку;

38 Затоа молете Го Господарот на жетвата да испрати работници на Својата жетва.“

24 Лк 8,52
Јн 11,11
1 Кор
15,18–20

25 8,15

26 5,15
Лк 4,14,37

27 1,1
20,30–31
2 Цар 7,
12–17
Дела 2,30

28 8,10

29 8,13
15,28

30 8,4

32-34 12,22–24
Лк 11,
14–15

32 Мк 7,32,35

33 Мк 2,12
7,37

34 12,24
Мк 3,22

35 4,23

36 14,14
4 Мојс
27,17
3 Цар
22,17

Ез 34,5,23
Зах 13,7
2 Цар
18,16

37 3,12
Лк 10,2
Јн 4,35–37

38 Јн 4,38

10,18,29
Мк 1,34
3,13,15
6,7
Лк 9,1**Дванаесетте апостоли***(Мр 3,13-19; Лк 6,12-16)***10** И кога ги повика Своите дванаесет ученици, им даде власт над**2** нечистите духови, да ги изгонуваат и да лекуваат секаква болест и секаква немоќ.4,18,21
Мк 2,16
Лк 9,54
Јн 1,40-42
Дела
1,13,26
Откр 21,14**2** А имињата на дванаесетте апостоли се овие: првиот Симон, наречен Петар и Андреј братот негов; Јаков Заведеев и Јован, братот негов;**3** Филип и Вартоломеј, Тома и Матеј, цариникот, Јаков Алфеев и Левиј, наречен Тадеј;**4** Симеон Кананит и Јуда Искариотски, кој и Го предаде.**4****Мисијата на апостолиите***(Мр 6,7-13; Лк 9,1-6)*26,14
Јн 6,71
12,4
13,2,26
18,2,5**5** Овие дванаесетмина ги испрати Исус и им заповеда, говорејќи: „По пат кон незнабошци не одете и во самарјански град не влегувајте;**6** а одете најнапред кај загубените овци на Израилевиот дом.**7** И одејќи, проповедајте и кажувајте дека се приближи царството небесно;**8** болни лекувајте, лепрозни очистувајте, мртви воскреснувајте, демони изгонувајте! Бесплатно добивте, бесплатно давајте!**9** Не носете во појасите ваши ниту злато, ниту сребро, ниту бакар,**10** ниту торба за пат, ниту двојни алишта, ниту обувки, ниту стап; зашто работникот ја заслужува својата прехрана!**11** А штом влезете во некој град или село, распрашајте кој е во него достоин, и таму останете додека не си отидете.**12** И кога ќе влезете во куќата, поздравете ја говорејќи: „Мир во овој дом!“**13** И ако куќата биде достојна, вашиот мир ќе дојде на неа; ако ли не е достојна, тогаш вашиот мир ќе се врати кај вас!**12-13****14** Ако, пак, некој не ве прими и не ги послуша зборовите ваши, излезете од таа куќа или од тој град и истресете го правот од нозете ваши!**15** Вистина ви велам: полесно ќе ѝ биде на земјата содомска и гоморска во судниот ден отколку на тој град!”**За ѝроѓонсџивајќа***(Мр 13,9-13; Лк 12, 11-12; 21,12-17)***16** „Ете, Јас ве праќам како овци меѓу волци: бидете мудри како змии и незлобни како гулаби.**17** Пазете се од луѓето, зашто тие ќе ве предадат на судовите и по синагогите нивни ќе ве тепаат.**18** И ќе ве одведат пред управници и цареви заради Мене, за сведоштво пред нив и пред незнабошците.**19** Кога ќе ве предадат, не грижете се како или што ќе зборувате, зашто во тој час ќе ви биде дадено што да кажете.**20** Бидејќи не сте вие што ќе говорите, туку Духот на вашиот Отец ќе говори преку вас.**21** И ќе предаде брат брата си на смрт, и татко - чедото свое; и ќе станат деца против родителите и ќе ги убијат;**22** и ќе бидете намразени од сите заради Моето име, но, кој претрпи до крај, тој ќе биде спасен.**23** Ако ве бркаат од еден град, бегајте во друг. Зашто, вистина, ви велам: нема да ги обиколите израилевите градови додека дојде Синот Човечки.**24** Нема ученик поголем од својот учител, ниту слуга - поголем од својот господар;**25** Доста е за ученикот да биде како неговиот учител и на слугата како неговиот господар. Ако стопанот на куќата го нарекле Велзевул, тогаш колку повеќе неговите домашни!?”**Не ѝлашејте се!***(Лк 12,2-7)***26** „И така, не плашете се од нив; зашто нема ништо сокриено што не ќе се открие, или тајно, што нема да се дознае.**27** Тоа што ви го говорам во темнина, кажете го на виделото; и она што ви се шепоти, разгласувајте го од покривите!**28** И не плашете се од оние што го убиваат телото, а душата не можат да ја убијат; туку плашете се повеќе од Оној**14**Мк 6,11
Лк 9,5
10,10-11
Дела 13,
50-51**15**11,23-24
1 Мојс
18-19
Лк 10,12
17,29
Рим 9,29
3 Птр 2,6
Јуда 1,7**16**Лк 10,3
Јн 10,12
Дела 20,29**18**24,14
Пс 118,46
Јн 15,27
16,1-4**19-20**2 Мојс
4,10-12
Ер 1,6-10
Лк 12,
11-12
Дела 4,8,31**20**2 Цар 23,2
Јн 15,26**21**

Мих 7,6

2224,9,13
Јн
15,18,21,25**23**8,20
16,28**24**Лк 6,40
Јн 13,16
15,20**25**9,34
12,24,27
4 Цар 1,2**26**Мк 4,22
Лк 8,17**27**

Лк 12,3-4

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

28 Кој може и душата и телото да ги погуби во пеколот!

5,29-30
Јк 4,12
1 Птр 3,14
Откр 2,10
29 Не се продаваат ли две врапчиња за еден денар? И ни едно од нив нема да падне на земја без волјата на вашиот Отец.

30 А вам и влакната на главата ви се изброени.
6,26
Лк 12,24
21,18
Дела 27,34

32-33 Но не плашете се: вие сте поскапи од многу врапчиња.”
1 Цар 2,30

32 *Јавно признавање на Исуса*
Откр 3,5
(Лк 12,8-9)

33 „И така, секој што ќе Ме признае Мене пред луѓето, ќе го признаам и Јас него пред мојот Отец, Кој е на небесата.”
Мк 8,38
Лк 9,26
2 Тим 2,12

34 А кој ќе се одрече од Мене пред луѓето, и Јас ќе се одречам од него пред Мојот Отец, Кој е на небесата.”
Лк 2,34
12,51

35-36 *Не мир, туку меч*
Мих 7,6
Мк 13,12
(Лк 12,51-53; 14,26-27)

37 „Немојте да мислите дека дојдов да донесам мир на земјата; не дојдов да донесам мир, туку меч.”
10,37
19,19
22,37-39
5 Мојс 33,9

38 Зашто дојдов да разделам човек од татко си, и ќерка од мајка си, и снаа од свекрвата нејзина.

39 И непријатели на човека ќе бидат неговите домашни.
16,25
Лк 9,24
17,33
Јн 12,25

40 *Како да се биде достоен за Исус*
Лк 9,24
17,33
Јн 12,25
37 Кој љуби татко или мајка повеќе од Мене, не е достоин за Мене; и кој љуби син или ќерка повеќе од Мене, не е достоин за Мене;

38 и кој не го земе крстот свој и не оди по Мене, не е достоин за Мене.
10,16
Лк 12,44-45
13,20
1 Сол 2,13

41 Кој си го чува животот свој, ќе го загуби, а кој ќе го загуби животот свој заради Мене, ќе го најде.”
3 Цар 17,9-24

Наградување
(Мр 9,41)

40 „Кој ве прима вас, Мене Ме прима; а кој Ме прима Мене, Го прима Оној што Ме пратил.

41 Кој прима пророк во пророчко име, ќе добие пророчка награда; и кој прима праведник во праведничко име, ќе добие праведничка награда.

42 И кој ќе напои еден од овие безначајни само со чаша студена вода во име на ученик, вистина ви велам, нема да ја загуби својата награда.”
18,5,10
25,40
Мк 9,41

11 И кога ги заврши Исус овие заповеди кон дванаесетте Свои ученици, замина оттаму за да поучува и да проповеда по нивните градови.
11,1
7,28

Прајеници од Јован Крстиџел
(Лк 7,18-35)

2 А Јован, штом чу во затворот за Христовите дела, испрати двајца од своите ученици

3 и му рече: „Ти ли си Оној што треба да дојде или да чекаме друг?”

4 Исус им одговори и рече: „Одете и кажете му на Јован што слушате и што гледате:”
3,11
5 Мојс 18,15

5 слепи прогледуваат и сакати проодуваат; лепрозни се очистуваат и глуви прослушуваат; мртви воскреснуваат и на сиромашните им се проповеда Евангелието.
8,3
Ис 26,19
29,18
35,5
35,6
42,7,18
61,1
Лк 4,18

6 И блажен е оној што не се соблазнува поради Мене.”
13,57
Јн 6,61

7 А кога си отидоа овие, Исус почна да му зборува на народот за Јован: „Што сте излегле да видите во пустината? Трска ли, што се лулее од ветрот?”
7
3,1,5-6

8 Но, што излеговте да видите? Човек ли, облечен во меки алишта? Ете, оние што носат меки алишта, по царски палати се.
9
14,5
16,14

9 Па, што излеговте да видите? Пророк ли? Да, ви велам, и повеќе од пророк!
10
2 Мојс 23,20
Мал 3,1
Мк 1,2
Лк 1,76
7,27
Јн 3,28

10 Зашто тој е оној за кого е напишано: „Ете, Јас го праќам Мојот ангел пред лицето Твое, кој ќе го приготви патот Твој пред Тебе.”
12
Лк 16,16

11 Вистина ви велам: меѓу родените од жена не се јавил поголем од Јован Крстител, но најмалиот во царството небесно е поголем од него!

12 А од деновите на Јован Крстител па до сега, царството небесно со напор се освојува и силните го грабаат,
14
17,3,10-13
Мал 3,23

13 зашто сите Пророци и Законот прококувале до Јован.

14 И, ако сакате да прифатите, тој е Илија, кој треба да дојде.

15 ⁵ Мојс 29,4
Ис 32,3
Пс 114,6
Лк 8,8
Откр 2,7
15 Кој има уши да слуша, нека чуе!"
16 „А со кого да го споредам овој род? Тој личи на деца што седат по пазариштата, па им довикуваат на своите другари

18 ^{3,4}
9,10-11
Лк 1,15
18 и велат: „Ви свиревме и не игравте; ви тежевме и не плачевте."

19 ^{8,20}
9,11,14
Лк 15,1-2
19 Зашто дојде Јован, кој не јаде, ниту пие, а тие велат: „Гаволот е во него."

20 ^{8,20}
9,11,14
Лк 15,1-2
20 Дојде Синот Човечки, Кој јаде и пие, и велат: „Еве човек јадач и винопиец, пријател на цариниците и грешниците." Но мудроста се оправда преку своите чеда."

21 ^{13,58}
Дан 9,13
Јн 15,24
21 *Грешни градови*
(Лк 10,13-15)

20 Тогаш почна Исус да ги укорува градовите во кои се извршија повеќето Негови чуда, бидејќи не се покајаа.

23 ^{Ис 14,13,15}
23 „Тешко тебе, Хоразине! Тешко тебе, Витсаидо! Ако во Тир и Сидон беа чудата, што станаа кај вас, тие одамна би се покајале во вреќиште и пепел;

24 ^{10,15}
Лк 10,12
24 но ви велама: на Тир и на Сидон ќе им биде полесно во судниот ден отколку вам!"

25 ^{10,42}
13,11
Дан 2,3-
13,18-19
Јн 7,48-49
1 Кор 1,
17-29
25 И ти, Капернауме, што си се воздигнал до небото, до пеколот ќе бидеш спуштен; зашто, ако во Содом се беа извршиле чудата што станаа во тебе, тој и до ден денес ќе останеше.

27 ^{4,3}
16,17
21,37
24,36
28,18
Мудр 2,13
Мк 14,36
Лк 2,49
Јн 1,18
3,35
10,15
20,17
Рим 8,
14-17,29
Фил 2,9
27 Но ви велама дека на земјата Содомска ќе ѝ биде полесно на судниот ден, отколку тебе."

Исусовиот ѝовик

(Лк 10,21-22)

25 Во тоа време, одговори Исус и рече: „Те прославувам, Оче, Господи на небото и на земјата, зашто си го сокрил тоа од мудрите и разумните, а си им го открил тоа на децата!"

28 ^{Ер 31,25}
Пс 33,18
Сир 24,19
51,23-30
28 Да, Оче, зашто таква беше волјата Твоја.

27 Сè ми е предадено од Мојот Отец и никој не Го познава Синот, освен Отецот; ниту Отецот Го познава некој освен Синот, и кому што сака Синот да Го открие.

28 Дојдете кај Мене сите изморени и обременети и Јас ќе ве успокојам;

29 Земете го Мојот јарем на себе и поучете се од Мене, бидејќи сум кроток и смирен по срце, и ќе најдете спокојство за душите ваши;

30 Зашто јаремот Мој е благ и бремето Моје е лесно."

Прашања околу саботата

(Мр 2,23-28; Лк 6,1-5)

12 Во тоа време, една сабота, Исус минуваше преку нивјето, а учениците Негови огладнеа, па почнаа да кинат класје и да јадат.

2 Фарисеите, штом го видоа тоа, Му рекоа: „Ете, учениците Твои прават што не е допуштено во сабота!"

3 А Тој им рече: „Не сте ли читале што направи Давид, кога огладне тој и оние што беа со него?"

4 Како влезе во домот Божји, ги изеде лебовите на предложението, што не требаше да ги јаде ниту тој, ниту оние што беа со него, туку само свештениците.

5 Или, не сте ли читале во Законот дека во сабота свештениците ја нарушуваат саботата и пак не се виновни?"

6 Но Јас ви велама дека тука е Оној Кој е поголем од храмот;

7 и, ако знаевте што значи: „Милост сакам, а не жртва", немаше да ги осудувате невините;

8 Зашто Синот Човечки е господар и на саботата."

Исус исцелува човек со исушена рака

(Мр 3,1-6; Лк 6,6-11)

9 И штом замина оттаму, дојде во си-нагогата нивна.

10 И ете, таму беше еден човек, кој имаше исушена рака. И за да Го обвинат, Го прашаа, велејќи: „Допуштено ли е во сабота да се лекува?"

11 А Тој им рече: „Кој е тој од вас, ако има една овца и таа падне во сабота во јама, што не ќе ја прифати и извади?"

12 А колку ли, пак, човекот е поскап од една овца!? И така во сабота е допуштено да се прави добро."

13 Тогаш му рече на човекот: „Испружи ја раката!" И тој ја испружи. И таа стана здрава како и другата.

29

5,5
Ер 6,16
Изреки
3,17
Дела 15,10
Гал 5,1
Јк 1,21

30

Сир 6,
23-31
51,26-27
1 Јн 5,3

12,1

2 Мојс 20,8

2

2 Мојс
34,21
5 Мојс 5,14
Јн 5,10

3-4

1 Цар 21,
1-6

4

3 Мојс
24,5-9

6

12,41-42

7

9,13
1 Цар
15,22
Ос 6,6
Јн 5,16-17

8

8,20

10

Лк 11,54
20,20
Јн 8,6

11

5 Мојс 22,4
Лк 14,5

12

6,26
10,31
Јн 5,9
9,14

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

14 ^{27,1} ^{Мк 11,18} ^{Јн 5,16-18} ¹⁴ А фарисеите, штом излегоа, се договорија како да Го погубат. Но Исус кога разбра, замина оттаму.

15 ^{Мк 3,7-10} ^{Лк 6,17-19} *Божеиоѝ Избраник*

¹⁷ И по него одеше многу народ и Тој ги исцели сите.

^{1,22} **17** И им забрани да разгласуваат за Него.

^{Ис 42,1-4} **18-21** За да се исполни кажаното преку пророкот Исаија, кој вели:

^{Рим 15,12} **21** „Ете Го слугата Мој; Него Го избрав, Мојот возљубен, Којшто е по благоволенieto на Мојата душа. Ќе го

^{8,29} ^{9,27-33} **22** положам Духот Свој над Него и на народите ќе им објави суд;

^{1,1} ^{Јн 4,29} ^{7,26} **23** ¹⁹ Нема да се кара, ниту ќе вика, и никој нема да го чуе гласот Негов по крстопатите.

^{9,34} ^{4 Цар 1,2} ^{Мк 3,22} ^{Јн 10,19-21} **24** ²⁰ Трските прекршени нема да ги докрпи, ниту светилата кои тлеат ќе ги угасне, додека не го доведе судот до победа.

^{9,4} **25** ²¹ И во Неговото име народите ќе се надеваат.”

Исус и Велзевул
(*Мр 3,20-30; Лк 11,14-23*)

²² Тогаш доведоа кај Него еден бесомачен, кој беше слеп и нем; и го излекува, така што слепонemiот прогледа и проговори.

²³ И сиот народ се чудеше и велеше: „Не е ли Овој Христос, синот Давидов?”

²⁴ А фарисеите, штом го чуја тоа, рекоа: „Тој не ги истерува демоните на друг начин освен преку Велзевул, началникот на демоните!”

²⁵ Но Исус, знаејќи ги нивните помисли, им рече: „Секое царство, ако се подели самото против себе, запустува; и секој град или дом, ако се подели самиот против себе, ќе пропадне.

²⁶ И ако сатаната изгонува сатана, тој се поделил сам против себе; тогаш како може да опстане царството негово?

²⁷ И ако Јас ги истерувам демоните преку Велзевул, синовите ваши, преку кого ги изгонуваат? Затоа тие ќе ви бидат судии.

²⁸ Ако, пак, Јас истерувам демони со Духот Божји, тоа значи дека до вас дошло царството Божјо.

²⁹ Или, како може да влезе некој во куќата на силен човек и да му ја плени покуќнината, ако најнапред не го врзе силниот, па дури тогаш да му ја ограби куќата?

³⁰ Кој не е со Мене, против Мене е; и кој не собира со Мене, тој растура.

³¹ Затоа ви велам: секој грев и хула ќе им се прости на луѓето, но хулата против Светиот Дух нема да им се прости на луѓето.

³² И ако некој каже збор против Синот Човечки, ќе му се прости; но ако каже нешто против Светиот Дух, нема да му се прости ниту на овој век, ниту на идниот.”

Според дрвоѝо - и ѝлодовиѝе!
(*Лк 6,43-45*)

³³ „Или, ако насадите добро дрво и плодот ќе му биде добар; а ако насадите лошо дрво и плодот ќе му биде лош; зашто по плодот се познава дрвото.

³⁴ Породи змиини! Како можете да говорите добро, кога сте лоши? Зашто од преполнетото срце зборува устата.

³⁵ Добриот човек од добрата ризница изнесува добрини, а лошиот човек од лошата ризница изнесува лошотии.

³⁶ И ви велам дека за секој лош збор, што ќе го изговорат луѓето, ќе одговараат на судниот ден;

³⁷ зашто поради зборовите свои ќе бидеш оправдан, и поради зборовите свои ќе бидеш осуден.”

Знакоѝ на Јона

(*Мѝ 16,1-4; Мр 8,11-12; Лк 11,29-32*)

³⁸ Тогаш некои од книжниците и фарисеите одговорија и рекоа: „Учителe, сакаме да видиме знак од Тебе!”

³⁹ А Тој им одговори и рече: „Лукав и прелјуботворен род бара знак; но нема да му се даде знак освен знакот на пророкот Јона;

⁴⁰ зашто, како што Јона беше во утробата на китот три дни и три ноќи, така и Синот Човечки ќе биде во срцето на земјата три дни и три ноќи.

28
^{3,2,16}
^{8,29}
^{Мк 1,15}
^{Дела 10,38}

29
^{Ис 49,24-25}
^{Мк 3,27}
^{Јн 12,31}

30
^{13,30}
^{Мк 9,40}
^{Лк 9,50}

31
^{2 Мојс 34,9}
^{Мк 3,28-29}
^{1 Тим 1,13}
^{1 Јн 5,16}

32
^{8,20}
^{Лк 12,10}
^{Јн 8,21}
^{Евр 6,4-6}
^{10,26-31}

33-34
^{Сир 27,6}

33
^{7,16-20}
^{Лк 6,44}

34
^{3,7}
^{15,18}
^{23,33}
^{Лк 3,7}

36
^{Израк 10,14}
^{Јк 2,20}
^{3,2,5-6}

37
^{Лк 19,22}

38
^{16,1}
^{Суд 6,17}
^{Јн 6,30}
^{1 Кор 1,22}

39
^{16,4}
^{5 Мојс 32,5,20}
^{Лк 11,29}
^{Дела 2,40}
^{Фил 2,15}

40
^{8,20}
^{Јона 2,1}

41 <sup>Ез 3,6-7
Јона 3,5,8</sup> ⁴¹ Ниневјаните ќе излезат на суд со овој род и ќе го осудат, зашто тие се покајаа од проповедта на Јона; а ете, тука

42 <sup>12,6
3 Цар 10,1-10,24
Јн 6,35</sup> ⁴² И царицата јужна ќе излезе на суд со овој род и ќе го осуди; зашто таа дојде од крајот на земјата за да ја чуе мудроста на Соломон, но ете, тука е многу поголем од Соломон.”

43 <sup>8,29
Ис 13,21-22</sup> ⁴³ „Кога нечистиот дух ќе излезе од човекот, минува преку безводни места, барајќи спокој и не го наоѓа;

За нечистиите духови

(Лк 11,24–26)

44 <sup>3 Моје 10,4
5 Моје 33,9
Јн 7,3,5</sup> ⁴⁴ тогаш ќе рече: „Да се вратам во мојот дом, откаде што излегов.’ И штом дојде го наоѓа празен, изметен и уреден.

45 <sup>7,21
8,21-22
10,37
Лк 11,
27-28</sup> ⁴⁵ Тогаш оди и доведува други седум духови, полоши од себе, и штом ќе влезат, таму и ќе живеат; и последната состојба на тој човек станува полоша од првата. Така ќе биде и со овој зол род.”

46 <sup>7,21
8,21-22
10,37
Лк 11,
27-28</sup> ⁴⁶ И додека му зборуваше на народот, ете, мајка Му и браќата Негови стоеја надвор и сакаа да зборуваат со Него.

47 <sup>7,21
8,21-22
10,37
Лк 11,
27-28</sup> ⁴⁷ Некој Му кажа: „Ете, мајка Ти и браќата Твои стојат надвор и сакаат да зборуваат со Тебе.”

48 <sup>7,21
8,21-22
10,37
Лк 11,
27-28</sup> ⁴⁸ Тој му одговори на оној што Му кажа и рече: „Која е Мојата мајка и кои се Моите браќа?”

49 <sup>7,21
8,21-22
10,37
Лк 11,
27-28</sup> ⁴⁹ И покажувајќи со рака на учениците Свои рече: „Еве ја Мојата мајка и еве ги Моите браќа!”

50 <sup>7,21
8,21-22
10,37
Лк 11,
27-28</sup> ⁵⁰ Зашто кој ја исполнува волјата на Мојот Отец, Кој е на небесата, тој Ми е брат, и сестра, и мајка.”

Вистинското семејство на Исус

(Мр 3,31–35; Лк 8,19–21)

13,2 ^{Лк 5,1-3} ^{13,2} ¹³ Во тој ден, откако Исус излезе од куката, седна покрај морето.

13 ^{13,2} ¹⁴ И се собра околу Него многу народ, така што Тој влезе во кораб и седна, а сиот народ стоеше на брегот.

Параболи за Божјото царство

(Мр 4,1; Лк 8,4)

3 ^{13,2} ⁴ И им говореше многу во параболи, велејќи: „Ете, излезе сејач да сее;

Парабола за сејачој

(Мр 4,2–9; Лк 8,5–8)

4 ^{13,2} ⁵ и кога сееше, едни зрна паднаа покрај патот; долетаа птици и ги исколваа.

5 ^{13,2} ⁶ Други, пак, паднаа на каменито место, каде што немаше многу земја, и набргу проникнаа, зашто земјата не беше длабока.

6 ^{13,2} ⁷ Но, штом изгреа сонцето, тие свенаа, па, бидејќи немаа корен, се исушија.

7 ^{13,2} ⁸ Некои паднаа во трње и израсна трњето и ги задуши.

8 ^{13,2} ⁹ Други паднаа на добра земја и дадоа добар плод; едно сто, друго шеесет, а трето триесет.

9 ^{13,2} ¹⁰ Кој има уши да слуша, нека чуе.”

Целта на параболиите

(Мр 4,10–12; Лк 8,9–10)

10 ^{13,2} ¹¹ И кога пријдоа до Него учениците, Му рекоа: „Зошто им зборуваш во параболи?”

11 ^{13,2} ¹² А Тој им одговори и рече: „Затоа вам ви е дадено да ги знаете тајните на царството небесно, а ним не им е дадено.

12 ^{13,2} ¹³ Бидејќи, кој има ќе му се даде и ќе му се преумножи; а кој нема, ќе му се земе и она што го има.

13 ^{13,2} ¹⁴ Затоа им зборувам во параболи, зашто гледаат и не видуваат; слушаат и не можат да чујат, ниту пак, разбираат;

14 ^{13,2} ¹⁵ и над нив се исполнува пророштвото на Исаија, кој вели: „Со уши ќе чуете и нема да разберете, со очи ќе гледате и нема да видите;

15 ^{13,2} ¹⁶ срцето на овие луѓе закоравело и со ушите тешко слушаат; и ги затвориле очите свои за да не би некогаш со очите да видат и со ушите да чујат и со срцето да разберат, та да се покајат и да ги исцелам.’

16 ^{13,2} ¹⁷ Вашите, пак, очи се блажени, бидејќи гледаат и ушите ваши - бидејќи слушаат;

17 ^{13,2} ¹⁸ зашто вистина ви велам: многу проци и праведници сакаа да видат што

3
Мк 4,2-3

6
Јк 1,11

8
Јн 15,8,16

11
1 Кор 2,10
Ефес 3,3-4

12
25,29
Мк 4,25
Лк 8,18
19,26

13
Ер 5,21
Лк 8,10

14-15
Ис 6,9-10
Мк 4,12
Дела 28,
26-27

15
Јн 12,40

16
Лк 10,23

17
Лк 10,24
Јн 8,56
Ефес 3,5
1 Петр 1,
10-12

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

20 гледате вие, и не видоа, и да чујат што
Дела 17,11
I Сол 1,6
слушате вие, и не чуја.”

22 *Објаснување на параболаиџа
за сејачојџ*

6,24
Мк 4,19
I Тим 6,6-9
(Мр 4,13-20; Лк 8,11-15)

23 ¹⁸ „Вие, пак, чујте ја параболата за
Јн 15,8,16
Гал 5,22
сејачот.

24 ¹⁹ Кај секогo, што го слуша словото за
Мк 4,26
царството и не го разбира, доаѓа лука-
виот и го граба посеаното во срцето
негово; ете, тоа е посеаното покрај
патот.

30 ²⁰ А посеаното на камен е оној што го
3,12
Јн 15,6
слуша словото и веднаш со радост го
прима;

²¹ но нема во себе корен и е непосто-
јан: дојде ли неволја или гонење заради
словото, веднаш се соблазнува.

²² Посеаното, пак, во трње е оној што
го слуша словото, но грижата од овој
свет и примамливоста на богатството го
задушуваат словото и тоа останува без
род.

²³ А посеаното на добра земја е оној
што го слуша словото и го разбира, и
кој дава род, па донесува: еден сто, друг
шеесет, а трет триесет.”

Парабола за каколојџ

²⁴ И друга парабола им кажа, велејќи:
„Царството небесно прилега на човек
што посеал добро семе на својата нива.

²⁵ Но, додека спиеја луѓето, дојде не-
говиот непријател и посеја меѓу житото
какол, па си отиде.

²⁶ А кога израсна растението и донесе
род, тогаш се појави и каколот.

²⁷ И кога дојдоа слугите на стопанот,
му рекоа: „Господаре, нели добро семе
посеа на нивата своја? Од каде сега,
пак, овој какол во неа?”

²⁸ А тој им рече: „Непријателот го
направи тоа!” Слугите, пак, му рекоа:
„Сакаш ли да одиме и да го исплевиме?”

²⁹ Но тој им рече: „Не, да не би,
корнејќи го каколот, да искорнете заед-
но со него и жито;

³⁰ оставете нека расте и едното и дру-
гото, заедно до жетвата; а за време на
жетвата ќе им кажам на жетварите:
соберете го најнапред каколот и врзете

го во снопови, за да изгори; а, житото
приберете го во мојата житница.”

Парабола за синајовојџо зрно

(Мр 4,30-32; Лк 13,18-19)

³¹ И друга парабола им кажа, велејќи:
„Царството небесно прилега на синапо-
во зрно, кое човек го зел и го посеал на
нивата своја;

³² Тоа е најмало од сите семиња, но
кога ќе израсне, поголемо е од сите
зеленчуци, па станува дури и дрво, така
што птиците небески долетуваат и се
вгздуваат на неговите гранки.”

Парабола за квасецојџ

(Лк 13,20-21)

³³ И друга парабола им кажа: „Цар-
ството небесно прилега на квас, што го
зема жена и го клава во три мери браш-
но, дури не скисне сето.”

Зошџо Исус зборува во параболи

(Мр 4,33-34)

³⁴ Сето ова му го зборуваше Исус на
народот во параболи и без параболи не
им говореше ништо;

³⁵ за да се исполни реченото преку
пророкот кој вели: „Со параболи ќе ја
отворам устата Своја; ќе ги искажам
тајните од создавањето на светот.”

*Значењето на параболаиџа
за каколојџ*

³⁶ Тогаш Исус го остави народот и
влезе во една куќа. А учениците Му
пристапија и Му рекоа: „Протолкувај
ни ја параболата за каколот на нивата!”

³⁷ А Тој им одговори и рече: „Сејачот
на доброто семе е Синот Човечки.

³⁸ Нивата е светот; доброто семе се
синовите на царството, а каколот -
синовите на лукавиот;

³⁹ Непријателот, пак, што го посеа, е
ѓаволот; жетвата е крајот на светот, а
жетварите се ангелите.

⁴⁰ И така, како што се собира каколот
и се гори во оган, така ќе биде и при
крајот на овој свет.

⁴¹ Ќе испрати Синот Човечки Свои
ангели и ќе ги соберат сите соблазни од

31
17,20
Лк 17,6

32
Ез 17,23
31,6
Пс 103,12
Дан 4,9,18

33
Лк 13,21
I Кор 5,6
Гал 5,9

35
Пс 78,2

36
15,15
Мк 4,10
7,17

37-38
I Кор 3,9

37
8,20

38
I Јн 3,10

39
3,12
Јоил 4,13
Откр
14,15-16

40
3,10
Мк 13,27
Јн 15,6

41
Соф 1,3
Откр 21,8

42 Неговото царство, и оние што вршат беззаконие,
8,12
Дан 3,6
Откр 20,15

43 и ќе ги фрлат во вжарена печка; таму ќе има плач и крцкање со заби.
11,15
Суд 5,31
Дан 12,3

43 Тогаш праведниците ќе заблескаат како сонце во царството на нивниот Отец. Кој има уши да слуша, нека чуе!”

44 *Парабола за скриеното богајисџво*
19,21
Изреки 4,7

44 „Царството небесно прилега уште и на богатство сокриено во нива, кое го нашол човек и сокрил, па, од радост за него, оди и продава сè што има, и ја купува таа нива.”

51 *Парабола за бисерој*
15,10

51 „Царството небесно прилега и на трговец, кој бара убави бисери;
52 па, штом најде едно зрно скапоцен бисер, оди и продава сè што има и го купува.”
13,42

Парабола за мрежата

47 „Царството небесно прилега уште и на мрежа, која се фрла во морето и уловува секакви риби;

48 и кога ќе се наполни, ја извлекуваат на брегот и седнуваат, па добрите ги собираат во садови, а лошите ги фрлаат надвор.

49 Така ќе биде и при крајот на светот: ќе излезат ангелите и ќе ги одделат лошите од праведните,

50 и ќе ги фрлат во огнена печка: таму ќе има плач и крцкање со заби.”

Заклучок

51 И ги праша Исус: „Дали го разбравте сето ова?” Тие Му рекоа: „Да, Господи!”

52 А Тој им рече: „Затоа секој книжник, кој се научил за царството небесно, прилега на домаќин што изнесува од својата ризница ново и старо.”

Исус се враќа во Назарет

(Мр 6,1–6; Лк 4,16–30)

53 И, откако ги кажа Исус овие параболи, си замина оттаму.

54 А штом дојде во Својот роден крај, ги поучуваше во синагогата нивна, така што сите се чудеа и велееа: „Од каде кај Него ваква мудрост и моќ?”

55 Нели е Овој син на дрводелецот? Мајка Му нели се вика Марија, и браќата Негови - Јаков и Јосија, Симон и Јуда?

56 И сестрите Негови не се ли сите меѓу нас? Од каде, пак, сето тоа кај Него?”

57 И се соблазнуваа заради Него. А Исус им рече: „Нема пророк без чест, освен во земјата негова и во домот негов.”

58 И не направи таму многу чуда поради нивното неверие.

Смртта на Јован Крстијшел

(Мр 6,14–29; Лк 3,19–20; 9,7–9)

14 Во тоа време гласот за Исус го слушна и четворовласникот⁵

Ирод,
2 кој им рече на своите потчинети: „Тоа е Јован Крстител; тој воскреснал од мртвите, па затоа и стануваат чуда преку него !”

3 Зашто Ирод, откако го фати Јован, го врза и го фрли во затвор заради Иродијада, жената на брат му Филип;

4 бидејќи Јован му велеше: „Не ти е допуштено да ја имаш неа!”

5 И сакаше да го убие, но се плашеше од народот, зашто го сметаа за пророк.

6 А кога му беше роденден на Ирод, ќерката на Иродијада играше пред гостите и му угоди на Ирод;

7 затоа тој ѝ се заколна дека ќе ѝ даде што и да побара.

8 И таа, поучена од мајка си, рече: „Дај ми ја овде на чинија главата на Јован Крстител!”

9 И се натажи царот; но, заради заклетвата и гостите свои, нареди да ѝ ја дадат.

10 Па прати, та ја отсекоа главата на Јован во затворот.

11 И ја донесоа главата негова на чинија и ѝ ја дадоа на девојката, а таа ја однесе на мајка си.

54
2,23
Лк 4,16
Јн 7,15

55
12,46
27,56
Лк 3,23
Јн 1,45
6,42

57
16,14
Јн 4,44

58
8,10
17,19

14,1
16,14
Лк 3,1.19
23,6-12.15

3-4
3 Мојс
18,16
20,21

3
Лк 3,19-20

5
21,26
Лк 1,76

⁵ 12,50. Параболи се приказните што ги кажувал Исус, како појаснување на Своите поуки.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

12 ¹² Учениците, пак, негови, дојдоа, го земаа неговото тело и го погребаа; и го известија Исуса.

14 ^{9,36}
^{15,32} *Исус нахранува над илјад илјади луѓе*
(*Мр 6,30–44; Лк 9,10–17; Јн 6,1–14*)

16-20 ^{4 Цар 4, 42-44}
17-21 ^{15,34-38}
¹⁹ Штом го чу тоа Исус, замина оттаму со кораб во пусто место, насамо; а народот, штом слушна за тоа, тргна по Него пеш од градовите.

19 ¹⁴ И кога излезе Исус, виде многу народ; и се смилува над нив и ги излекува нивните болни.

20 ^{26,26}
^{Мк 6,41}
^{Јн 11,41}
^{17,1}
² А на стемнување Му пријдоа учениците Негови и рекоа: „Местово е пусто, а и доцна е веќе; пушти го народот да оди по селата и да си купи храна.”

23 ^{16,4,12}
^{Пс 77,29}
^{Мк 1,35}
^{Јн 6,15}
²⁵ Но Исус им рече: „Нема потреба да одат; дајте им вие да јадат!”

25 ¹⁷ А тие Му рекоа: „Ние имаме само пет леба и две риби.”

25 ¹⁸ Тој им рече: „Донесете Ми ги тука!”

¹⁹ И откако му заповеда на народот да седне по тревата, ги зеде петте леба и двете риби, погледна кон небото, ги благослови, ги прекрши и им ги даде лебовите на учениците, а учениците - на народот.

²⁰ И јадеа сите и се наситија; и собраа дванасет кошеве полни со останати парчиња.

²¹ А оние што јадеа беа околу пет илјади мажи, покрај жените и децата.

Исус оди по површината на водата

(*Мр 6,45–52; Јн 6,15–21*)

²² И веднаш ги присили Исус учениците Свои да влезат во коработ и да минат на другата страна пред Него, додека Тој да го распушти народот.

²³ Па штом го распушти народот, Тој се искачи на планината за да се помоли насамо. И таа вечер остана таму Сам.

²⁴ А коработ беше веќе на сред море и брановите го удираа, зашто ветрот дуваше спротивно.

²⁵ Но на четвртата стража⁶ преку ноќта, дојде Исус кај нив, одејќи по морето.

²⁶ А учениците, штом Го видоа како оди по морето, се уплашија и рекоа: „Тоа е привидение!” и од страв извикаа.

²⁷ Но, Исус веднаш им прозборе, велејќи: „Не бојте се! Јас сум, не плашете се!”

²⁸ А Петар, одговарајќи Му, рече: „Господи, ако си Ти, заповедај да дојдам кај Тебе по водата!”

²⁹ И Исус му рече: „Дојди!” Па штом излезе од коработ, Петар тргна по водата за да дојде кај Исуса;

³⁰ но, кога го виде силниот ветар, се уплаши, почна да тоне и извика: „Господи, спаси ме!”

³¹ Исус веднаш му подаде рака, го фати и му рече: „МалOVERНИКУ, зошто се посомнева?”

³² И кога влегоа во коработ, ветрот престана.

³³ А оние што беа во коработ Му пристапија, Му се поклонија и рекоа: „Навистина, Ти си Син Божји!”

Исус исцелува во генисаретскиот крај

(*Мр 6,53–56*)

³⁴ Па откако преминаа, дојдоа во земјата генисаретска.

³⁵ Луѓето од тоа место, штом Го познаа, разгласија по целата таа околина и ги донесоа кај Него сите болни.

³⁶ И Го молеа да се допрат барем до крајот од Неговата облека; и тие што се допреа, се излекуваа.

Исус ги оџфрла човечкиите обичаи

(*Мр 7,1–13*)

15 Тогаш пристапија кон Исус ерусалимските книжници и фарисеи, велејќи:

² „Зошто учениците Твои го престапуваат преданието на старите? Бидејќи не си ги мијат рацете кога јадат леб.”

³ А Тој им одговори и рече: „Па зошто и вие ја престапувате Божјата заповед заради вашето предание?”

⁶ 14,1. Во оригиналниот текст стои „тетрарх” т.е. владетел над четири области.

26
Лк 24,37

31
6,30
8,26

32
Мк 4,39

33
8,29
Дела 8,37
Рим 1,4
Евр 4,14

36
9,20-22
Лк 6,19

15,2
2 Мојс
30,18-21
Лк 11,38
Гал 1,14
Кол 2,8

4 ^{19,19} ² Моје 20,12 ^{21,17} ³ Моје 20,9 ⁵ Моје 5,16 ^{Мк 7,10} ^{Лк 18,20} ^{Ефес 6,2} ⁴ Зашто Бог заповедал и рекол: „Почитувај ги татка си и мајка си“, и „кој злослови против таткото свој или мајка си, со смрт да се казни“.

⁵ А вие велите: „Ако некој му рече на татка си или на мајка си: она, со што би можел да се ползуваш од мене, дар е“,

7 ^{6,2} ^{23,13} ⁶ тогаш тој може и да не го почитува својот татко или својата мајка! Така ја нарушивте заповедта Божја заради вашето предание!

8-9 ^{Ис 29,13} ⁷ Лицемери, добро пророкувал за вас Исаија, велејќи:

8 ^{12,34} ^{Пс 77,36-37} ⁸ „Овој народ се приближува до Мене со устата своја и со усните Ме почитува, а срцето негово стои далеку од Мене;

9 ^{5,20} ^{Кол 2,22} ⁹ но напразно Ме почитува, учејќи со човечки учења и заповеди.“

11 ^{12,34}

Што го осквернува човекој?

(Мр 7,14-23)

13 ^{Ис 5,1-7} ^{Лк 13,6-9} ^{Јн 15,2} ¹⁰ И откако ги повика луѓето, им рече: „Слушајте и разберете!“

14 ^{23,16,19,24} ^{Лк 6,39} ^{Рим 2,19} ¹¹ Не го осквернува човекот она што влегува во устата, туку она што излегува од устата, тоа го осквернува човекот.“

16 ^{Мк 4,13} ¹² Тогаш Неговите ученици Му пристапија и рекоа: „Знаеш ли дека фарисеите, штом го чуја тој збор, се соблазнија?“

19 ^{Рим 1} ²⁹⁻³⁰ ¹ Кор 6 ⁹⁻¹⁰ ¹³ А Тој, одговарајќи им, рече:

„Секоја садница, што не ја насадил Мојот Отец небесен, ќе се искорне;

¹⁴ оставете ги: тие се слепи водачи на слепи: а кога слеп води слеп, обата ќе паднат во јама.“

¹⁵ Петар, пак, Му одговори и рече: „Објасни ни ја оваа парабола.“

¹⁶ А Исус им рече: „Ама вие, уште ли не сфаќате?“

¹⁷ Уште ли не разбирате дека сè што влегува во устата, минува преку стомакот и се исфрлува надвор?

¹⁸ А она што излегува од устата, излегува од срцето и тоа го осквернува човекот;

¹⁹ зашто од срцето излегуваат лоши помисли, убиства, прељубодејства, блудства, кражби, лажни сведоштва, хули;

²⁰ тоа го осквернува човекот. А да се јаде со неизмени раце, тоа не го осквернува човекот.“

Верајќа на една Хананејка

(Мр 7,24-30)

²¹ И кога излезе оттаму Исус, замина во краевите Тирски и Сидонски.

²² И ете, една жена Хананејка, излезе од оние краишта, повика кон Него, велејќи: „Смилувај ми се, Господи, Сине Давидов! Керка ми жестоко ја мачи демон.“

²³ Но Тој не ѝ одговори ниту збор. И откако пристапија до Него, учениците Негови Го молеа и велеа: „Отпусти ја, зашто вика по нас.“

²⁴ А Тој одговори и рече: „Јас сум пратен само кај загубените овци на домот израилев.“

²⁵ Но таа, кога пристапи, Му се поклониле и велеше: „Господи, помогни ми!“

²⁶ Тој, одговарајќи ѝ рече: „Не е добро да се земе лебот од децата и да се фрли на кучињата.“

²⁷ Но таа Му рече: „Да, Господи, но и кучињата јадат од трошките што паѓаат од трpezата на своите господари.“

²⁸ Тогаш Исус одговори и рече: „О, жено, голема е твојата вера; нека ти биде по желбата твоја!“ И во тој час оздраве ќерката нејзина.

Исус исцелува многу народ

(Мр 7,31)

²⁹ Штом замина оттаму, Исус дојде кај Галилејското Море, се искачи на гората и седна таму.

³⁰ И дојде кај Него многу народ, кој имаше со себе куци, слепи, неми, сакати и многу други, и ги положија пред нозете на Исус, и Тој ги исцели,

³¹ така што народот се восхитуваше гледајќи како неми зборуваат, сакати оздравуваат, куци се движат и слепи прогледуваат и Го прославуваше Бога Израилев.

22

^{9,27} ^{Мк 10} ⁴⁷⁻⁴⁸ ^{Лк 18,} ³⁸⁻³⁹

23

^{Лк 11,8}

24

^{10,5-6}

26

^{7,6}

27

^{Лк 16,21}

28

^{8,10.13}

29

^{Мк 7,31}

30

^{11,5}

^{19,2}

^{21,14}

31

^{8,3}

^{11,4-5}

^{Мк 7,37}

⁷ 14,25. Меѓу 3 и 6 часот наутро.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

32

9,36
14,15**Исус нахранува
над четири илјади души**

(Мр 8,1-10)

33

4 Цар 4,43

34-38

14,17-21
Мк 6,33-44
Лк 9,13-17
Јн 6,9-13

32 А Исус, кога ги повика учениците Свои, им рече: „Жал ми е за луѓето, зашто три дни веќе стојат кај Мене и немаат што да јадат; а да ги распуштам гладни, не би сакал, за да не премалеат по патот.”

36

1 Кор
11,24

33 Но учениците Негови Му рекоа: „Од каде при нас толку леб во пустинава за се нахрани толку народ?”

37

4 Цар 4,44
Пс 77,29
Мк 8,20

34 Исус ги праша: „Колку лебови имате?” А тие одговорија: „Седум и неколку рипчиња.”

16,1

12,38
22,15,35

35 Тогаш му заповеда Исус на народот да поседне по земјата.

4

12,39

36 И откако ги зеде седумте лебови и рибите, заблагодари, ги прекрши и им ги даде на учениците Свои, а учениците - на народот.

37 И јадеа сите и се наситија; и кренаа останати парчиња - седум полни кошници.

38 А оние што јадеа беа четири илјади мажи, покрај жените и децата.

39 Па, штом го распушти народот, влезе во кораб и дојде во магдалските предели.

Фарисејите бараат знак

(Мр 8,11-13; Лк 12,54-56)

16 Тогаш пристапија фарисеите и садукееите и, искупувајќи Го, побараа да им покаже знак од небото.

² Тој, одговарајќи им, рече: „Навечер велите: „Ќе биде ведро, зашто небото е црвено“;

³ а наутро: „денес ќе има невреме, зашто небото е црвено и матно.“ Лицемери, изгледот на небото умеете да го распознавате, а знаците на времињата не можете?

⁴ Род лукав и прелуботворен бара знак, но знак нема да му се даде освен знакот на пророкот Јона.” Па, откако ги остави, си замина.

⁸ 16,18. Игра на зборови, зашто и Петар значи „камен”. Сепак, личното име е „Петрос”, а втората именка е „петра”.

За квасецот на фарисејите

(Мр 8,14-21; Лк 12,1-6)

⁵ И преоѓајќи на спротивната страна, учениците Негови забораваја да земат леб.

⁶ Исус им рече: „Внимавајте и чувајте се од квасот фарисејски и садукеејски!”

⁷ А тие помислија во себе и си рекоа: „Тоа е што не зедовме леб!”

⁸ Но Исус ги разбра и им рече: „Маловерни, зошто мислите во себе дека не сте зеле леб?”

⁹ Уште ли не разбирате и не помните за петте леба на пет илјади души, и колку кошени собравте?

¹⁰ Ниту за седумте леба на четири илјади души, и колку кошници собравте?

¹¹ Како не разбирате дека не за леб реков: „Чувајте се од квасот фарисејски и садукеејски!”

¹² Тогаш разбраа дека Тој им беше рекол да се пазат не од лебниот квас, туку од учењето фарисејско и садукеејско.

Сведоштвојето на Петар

(Мр 8,27-30; Лк 9,18-21)

¹³ И кога дојде Исус во областа на Кесарија Филипова, ги праша учениците Свои и рече: „Што велат луѓето за Мене, Синот Човечки?”

¹⁴ Тие одговорија: „Едни дека си Јован Крстител, други Илија, а некои Еремија или еден од пророците.”

¹⁵ А Тој им рече: „А вие, што мислите, Кој сум Јас?”

¹⁶ Симон Петар одговори и рече: „Ти си Христос, Синот на живиот Бог.”

¹⁷ Тогаш Исус му одговори и рече: „Блажен си ти, Симоне, сине Јонин, зашто тело и крв не ти го открија тоа, туку Мојот Отец, Кој е на небесата.

¹⁸ А Јас тебе ти велам: ти си Петар и на тој камен⁸ ќе ја изградим Црквата Своја, и вратите на пеколот нема да ја надвлдаат.

¹⁹ И ќе ти ги дадам клучевите од небесното царство, и што ќе сврзеш на земјата, ќе биде сврзано на небесата; а што ќе разрешиш на земјата, ќе биде разрешено и на небесата.”

6

Лк 12,1
1 Кор 5,6-8
Гал 5,9

8

6,30-31
Мк 4,13

9

14,13-21
15,38

10

Мк 8,1-9

11

16,6

13

8,20

14

5 Мојс
18,15
Мк 6,14-15
Лк 7,16,39
9,7-8
24,19
Јн 4,19

16

4,3
14,33
Јн 6,69

17

Рим 7,5
Гал 1,16

18

Јн 1,42
1 Петр 1,1
3,19

19

Ис 22,22

20 ^{8,4} 20 Тогаш Исус им заповеда на учениците Свои да не кажуваат никому дека Тој е Исус Христос.

21 ^{17,12,22-23} ^{20,17-19} ^{27,63} ^{Лк 13,} ³²⁻³³ ^{Дела 10,40} ^{1 Кор 15,} ³⁻⁴
Исус ја навесџува Својата смрт и воскресение
(*Мр 8,31-33; Лк 9,22*)

21 ²¹ Оттогаш почна Исус на Своите ученици да им открива дека Тој треба да отиде во Ерусалим и да пострада многу од старешините, првосвештениците и книжниците и да биде убиен, и на третиот ден да воскресне.

22 ^{Лк 14,27} А Петар Го повлече настрана, почна да Го одвраќа, велееќи: „Биди милостив кон Себе, Господи; тоа со Тебе нема да се случи!“

23 ^{8,20} ^{Пс 62,13} ^{Изреки 24,12} ^{Сир 35,22} ^{Рим 2,6} ^{2 Сол 1,7} Но Тој се заврте и му рече на Петар: „Бегај од Мене, сатано! Ти си Ми соблазна, зашто мислиш не за она што е Божјо, туку за она што е човечко!“

Напоиџ за следбенициџе на Исус

(*Мр 8,34-9,1; Лк 9,23-27*)

24 ^{10,23} ^{24,30,34} ^{26,64} Тогаш Исус им рече на учениците Свои: „Ако некој саќа да врви по Мене, неќа се одрече од себе, неќа го земе својот крст и неќа Ме последува;

25 ^{7,1} ^{26,37} ^{Лк 21,2} зашто, кој саќа да го спаси животот свој, ќе го загуби; а кој ќе го загуби својот живот заради Мене, ќе го најде:

26 зашто, каква полза е за човек ако го придобие целиот свет, а на душата своја ѝ напакости? Или каков откуп ќе даде човек за својата душа?

27 Зашто Синот Човечки ќе дојде во славата на Својот Отец, со ангелите Свои, и тогаш ќе му даде на секој според делата негови.

28 Вистина ви велама: тука стојат некои што нема да вкусат смрт додека не Го видат Синот Човечки како доаѓа во царството Свое.“

Христџовоџо џреображение

(*Мр 9,2-9; Лк 9,28-36*)

17 А по шест дни Исус ги зеде со Себе Петар, Јаков и брат му Јован, и ги изведе на висока гора сами;

2 и се преобрази пред нив; и лицето Негово светна како сонце, а алиштата Негови станаа бели како светлина.

3 И ете, им се јавија Мојсеј и Илија, кои разговараа со Него.

4 Тогаш Петар Му одговори на Исус и рече: „Господи, добро ни е да бидеме овде; ако саќаш да направиме три колиби: една за Тебе, една за Мојсеј и една за Илија.“

5 Додека уште говореше, ете, ги засени светол облак; и се чу глас од облакот кој велеше: „Овој е Мојот возљубен Син, во Кого е Мојата волја; Него послушајте Го!“

6 И кога го чуја тоа учениците, паднаа никнум и многу се уплашија.

7 Но Исус, откако им пријде, се допре до нив и им рече: „Станете и не плашете се!“

8 А тие, кога ги подигнаа очите, не видоа никој друг освен Исус.

9 А кога слегуваа од гората, Исус им заповеда и рече: „Никому не кажувајте што видовте додека Синот Човечки не воскресне од мртвите!“

За Илија

(*Мр 9,11-13*)

10 И учениците Негови Го запрашаа, говорејќи: „Зошто, пак, книжниците велат дека најнапред треба да дојде Илија?“

11 Исус им одговори и рече: „Илија ќе дојде претходно и ќе уреди сѐ;

12 но ви велама дека Илија веќе дојде и не го познаа, туку му направија сѐ што саќаа; така и Синот Човечки ќе пострада од нив.“

13 Тогаш учениците разбраа дека Тој им зборува за Јован Крстител.

Исус ослободува од демони

(*Мр 9,14-29; Лк 9,37-43*)

14 Кога дојдоа кај народот, пристапи кон Него еден човек, кој падна на колена

15 и рече: „Господи, смилувај се на мојот син, зашто е месечар и многу се мачи; често паѓа во оган и често - во вода;

2
28,3
Дан 7,9
3 Птр 1,
16-18

3
11,14
2 Мојс 33
5 Мојс
18,15,18
3 Цар 19,
9-14

4
5 Мојс
16,13

5
3,17
2 Мојс
13,21
19,16
24,15-16
40,34-35
3 Цар 8,
10-12
Ис 42,1
Дела 1,9
3 Птр 1,17

6
27,54

9
8,4
8,20

10-11
Мал 3,
23-24
Сир 48,10

11
19,28

12
11,14
20,17-19
Лк 1,17

13
11,10-14

14
Мк 1,40
10,17

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

17 16 го доведов кај Твоите ученици, но тие не можеа да го излекуваат.”
 12,39
 5 Мојс
 32,5,20
 Дела 2,40
 Фил 2,15

18 17 А Исус одговори и рече: „О, роде безверен и развратен! До кога ќе бидам со вас? До кога ќе ве трпам? Доведете Ми го тука!”
 8,29
 15,28
 Мк 1,25
 5,8
 Јн 4,52-53

20 18 И му нареди Исус и демонот излезе од него; и момчето оздраве во тој час.
 13,58
 21,21
 Мк 11,
 22-23
 1 Кор 13,2

21 19 Тогаш учениците пристапија кон Исус насамо и Му рекоа: „Зошто не можевме ние да го истераме?”
 Мк 9,29

22-23 20 А Исус им рече: „Заради вашето безверие: зашто, вистина, ви велам, ако имате вера колку синапово зрно, ќе ѝ речете на оваа планина: „Премести се одовде таму! И таа ќе се премести, и ништо нема да биде за вас невозможно.”
 17,12
 20,17-19
 2 Цар
 24,14

22 21 Овој, пак, род се истерува само со молитва и пост.”

24 *Исус ѝовторно ја најавува Својата смрт и воскресение*
 (Мр 9,30-32; Лк 9,43-45)
 Дела 10,40

24 22 А кога беа во Галилеја, Исус им рече: „Синот Човечки ќе биде предаден во раце човечки,
 2 Мојс
 38,26

27 23 и ќе Го убијат, и на третиот ден ќе воскресне.” И тие многу се нажалија.
 5,29
 Рим 14,13
 1 Кор 8,13

За храмовниот данок

24 А кога пристигнаа во Капернаум, му пристапија на Петар оние што собираа дидрахми и му рекоа: „Учителот ваш не плаќа ли дидрахми⁹?”
 25 Тој одговори: „Плаќа.” И кога влезе дома, Исус го испревари и рече: „Што мислиш, Симоне? Земните цареви од кого земаат царина или данок? Од своите синови или од туѓи?”
 26 Петар Му одговори: „Од туѓите.” Исус му рече: „Значи, синовите се ослободени;
 27 но, за да не ги соблазниме, отиди до морето, фрли јадица и првата риба што ќе ја уловиш, земи ја; и, кога ќе ѝ ја отвориш устата, ќе најдеш статир¹⁰; земи го и подај им го за Мене и за себе!”

⁹ 17,24. „Дидрахми” - данок што се плаќал за одржување на храмот.

¹⁰ 17,27. „Статир” - монета вредна две дидрахми.

¹¹ 18,6. Соблазнување значи наведување на грев.

Кој е најголем?

(Мр 9,33-37; Лк 9,46-48)

18 Во тој час Му пристапија учениците до Исуса и рекоа: „Кој е најголем во царството небесно?”
 2 И Исус повика едно дете, го постави меѓу нив
 3 и им рече: „Вистина ви велам, ако не се обратите и не бидете како деца, нема да влезете во царството небесно:
 4 кој, пак, ќе се понизи како ова дете, тој е најголем во царството небесно;
 5 и кој прима такво дете во Мое име, Мене Ме прима.”

За соблазнувањата

(Мр 9,42-48; Лк 17,1-2)

6 „Кој ќе соблазни¹¹ едно од овие мали, кои веруваат во Мене, за него е подобро да му се обеси воденички камен на вратот и да потоне во морска длабочина.

7 Тешко му на светот од соблазни, зашто соблазните треба да дојдат; но тешко му на оној човек, преку кого доаѓа соблазната.

8 Ако те соблазнува раката твоја или ногата твоја, отсеци ја и фрли ја од себе: подобро е за тебе да влезеш во животот куц или сакат, отколку со двете раце и двете нозе да бидеш фрлен во вечниот оган;

9 и ако те соблазнува окото твое, извади го и фрли го од себе: подобро е за тебе да влезеш во животот со едно око, отколку да ги имаш и двете очи, а да бидеш фрлен во огнениот пекол.”

Парабола за загубената овца

(Лк 15,3-7)

10 „Гледајте да не презрете едно од овие мали, зашто, ви велам, нивните ангели на небесата постојано го гледаат лицето на Мојот Отец небесен.

11 Зашто Синот Човечки дојде да го бара и спаси загубеното.

12 Што мислите? Ако некој човек има сто овци и една од нив се загуби, нема

18,1

Лк 22,24

2

19,13-14

3

5,20
 Лк 18,17

4

23,12

5

10,40
 Лк 9,48
 Јн 13,20

6

5,29

8-9

5,29-30
 7,14
 25,46

10

Дела 12,15
 Евр 1,14

11

Лк 19,10
 1 Тим 1,15

12

Ез 34,16

14 ли да ги остави деведесет и деветте в планина и да појде да ја бара загубената?
Јн 6,39

15 ¹³ Па, ако ја најде, вистина ви велем, ве уверувам дека ќе се радува за неа повеќе отколку за деведесет и деветте незагубени.
Лк 17,3
Гал 6,1

16 ¹⁴ Така, не е волја на вашиот Отец небесен да загинае ниедно од овие мали."
5 Мојс 19,15
Јн 8,17
2 Кор 13,1
1 Тим 5,19

17 *Ако ти згреши ближниот*
Рим 16,17
1 Кор 5,11

18 ¹⁵ „Ако згреши против тебе братот твој, оди и искарај го насамо; ако те послуша, си го придобил брата си;
16,19
Јн 20,23

19 ¹⁶ ако не те послуша, земи со себе уште еден или двајца, па со устата на двајца или тројца сведоци нека се потврди секој збор;
7,7
Јн 15,7,16
1 Јн 3,22

20 ¹⁷ ако, пак, не ги послуша и нив, кажи ѝ на Црквата; па, ако и Црквата не ја послуша, тогаш нека ти биде тој како незнабожец и цариник."
28,20
Јн 16,23

21 ¹⁸ „Вистина ви велем: сè што ќе сврзете на земјата, ќе биде сврзано и на небото; и сè што ќе разрешите на земјата, ќе биде разрешено и на небото.
6,12
Лк 17,4
23,34

22 *Заедничка молишва*
5,39,44-45
1 Мојс 4,24
Ефес 4,32
1 Сол 5,15

23 ¹⁹ Пак ви велем: ако двајца од вас се согласат на земјата да молат за нешто, што и да било, ќе им биде дадено од Мојот Отец, Кој е на небесата;
25,19

²⁰ зашто, каде се двајца или тројца собрани во Мое име, таму сум и Јас среде нив."

Брајско ѝпросјување

(Лк 17,4)

²¹ Тогаш Петар пристапи кон Него и рече: „Господи, колкупати да му простам на брата ми, кога ќе згреши против мене? До седумпати ли?"

²² Исус му одговори: „Не ти велем до седум, туку до седумдесетпати по седум."

Парабола за немилосрдниот слуга

²³ „Затоа царството небесно прилега на цар кој сакал да ја расчисти сметката со своите слуги.

²⁴ Кога почна да ја расчистува сметката, доведоа кај него еден што му должеше десет илјади таланти;

²⁵ па, бидејќи немаше со што да плати, господарот негов нареди да го продадат него, и жена му, и децата негови, и сè што имаше, за да наплати.

²⁶ Тогаш тој слуга падна и му се поклонуваше говорејќи: „Господаре, стрпи се спрема мене и сè ќе ти платам."

²⁷ А господарот на тој слуга се смилува, го пушти и му го прости долгот.

²⁸ Слугата, пак, пштом излезе, најде еден од другарите свои, кој му должеше сто денарии, и кога го фати, го давеше и му велеше: „Врати ми што ми должиш!"

²⁹ Тогаш неговиот другар падна пред нозете негови, го молеше и велеше: „Стрпи се спрема мене и сè ќе ти исплатам!"

³⁰ Но тој не сакаше, туку отиде и го фрли во затвор, додека не му го исплати долгот.

³¹ Другарите, пак, негови, кога видоа што се случи, многу се натажија, па откако отидоа, му кажаа на својот господар за сè што се случи.

³² Тогаш господарот негов го повика и Му рече: „Зол слуго, јас ти го простив оној долг, зашто ме молеше;

³³ не требаше ли и ти да се смилуваш над својот другар, како што се смилував и јас над тебе?"

³⁴ И се разгневи господарот негов, па го предаде на мачители, додека не му го исплати целиот долг.

³⁵ Така и Мојот Отец небесен ќе постапи со вас, ако секој од вас не му ги прости од срце грешките на брата си."

За разводот

(Мр 10,1-12; Лк 16,18)

19 Кога ги заврши Исус тие зборови, замина од Галилеја и дојде во пределите јудејски, отаде Јордан.

² По Него идеше многу народ и Тој ги исцели таму.

³ И Му пристапија фарисеите што Го искушуваа, па Му рекоа: „Дали му е допуштено на човек да ја остави жената своја за каква и да било причина?"

27
Лк 7,42

34
Лк 12,
58-59

35
6,14-15
Мк 11,25
Лк 23,34
Кол 3,13

19,1
7,28

2
12,15

3
16,1
Лк 11,54
Јн 8,6

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

4 ¹ Мојс 1,27
5,2 ⁴ Тој им одговори и рече: „Не сте ли читале, дека Оној што ги создаде во почетокот, машко и женско ги создаде,
5 ¹ Мојс 2,24
¹ Кор 6,16
Ефес 5,31 ⁵ и рече: „Затоа ќе остави човек татко и мајка и ќе се прилепи до жената своја и ќе бидат обата едно тело.”

6 ¹ Кор 7,10 ⁶ Па така, тие веќе не се двајца, туку едно тело. А Бог што соединил човек да не разделува.”

7 ⁵,31 ⁵ Мојс 24,1 ⁷ Тие Му рекоа: „Зошто тогаш Мојсеј заповеда да се даде разводно писмо и таа да се отпушти?”

9 ⁵,32
^{Лк 16,18}
¹ Кор 7,
10-11 ⁹ Тој им рече: „Заради тврдокорноста на вашите срца Мојсеј ви дозволи да ги отпуштате жените свои; но во почетокот не беше така.”

10 ¹ Кор 7,1 ¹⁰ Јас, пак, ви велам: оној што ќе ја остави својата жена, освен заради прелјуба, и се ожени со друга, тој врши прелјуба; и оној, што ќе се ожени со напуштена, исто така прелјубодејствува.”

12 ¹ Кор 7,1-8,
32-34 ¹² **Брак и безбрачносѝ**

¹⁰ Учениците Негови Му рекоа: „Ако е таква положбата на човекот кон жената, подобро да не се жени!”

11 ¹ Кор 7,17 ¹¹ А Тој им рече: „Не може секој да го прифати кажаново, освен оние на кои им е дадено;

15 ^{Мк 10,16} ¹⁵ ¹² зашто има скопени, така родени од мајчината утроба; а има скопени и од луѓе, но има и скопени, кои самите себе се скопиле заради царството небесно.

16 ^{Лк 10,25} ¹⁶ Кој може да прифати, нека прифати.”

Исус ги благословува децата

(Мр 10,13–16; Лк 18,15–17)

¹³ Тогаш кај Него доведоа деца, за да ги положи рацете над нив и да се помоли, а учениците им забрануваа.

¹⁴ Но Исус рече: „Оставете ги децата и не бранете им да доаѓаат кај Мене, зашто на такви е царството небесно.”

¹⁵ И откако ги положи рацете над нив, си отиде оттаму.

За боѓајшиоѝ млад човек

(Мр 10,17–31; Лк 13,30; 18,18–30)

¹⁶ И ете, еден човек, кога пристапи до него, Му рече: „Учителе добар, какво добро треба да направам за да имам живот вечен?”

¹⁷ А Тој му одговори: „Зошто Ме нарекуваш добар? Никој не е добар освен Единиот Бог. А ако сакаш да влезеш во животот, запазувај ги заповедите.”

¹⁸ Тој Му рече: „Кои?” А Исус одговори: „Не убивај, не прелјубодејствувај, не кради, не сведочи лажно;

¹⁹ почитувај го татка си и мајка си; љуби го ближниот свој како себеси!”

²⁰ Младичот Му рече: „Сето тоа сум го запазил од својата младост; што уште ми недостасува?”

²¹ Исус му рече: „Ако сакаш да бидеш совршен, оди, продај го имотот свој и подели го на сиромаси, и ќе имаш богатство на небото; па дојди и врви по Мене!”

²² Штом го чу младиот човек кажаново, си отиде натажен, бидејќи имаше многу имот.

²³ А Исус им рече на учениците Свои: „Вистина, ви велам, дека богат тешко ќе влезе во царството небесно;

²⁴ а уште ви велам: полесно ѝ е на камилата да мине низ иглени уши, отколку на богатиот да влезе во царството Божјо.”

²⁵ Кога го чуја тоа учениците, многу се зачудија и рекоа: „Тогаш кој може да се спаси?”

²⁶ А Исус, ги погледна и им рече: „За луѓето тоа не е можно, но за Бога сè е можно.”

²⁷ Тогаш Петар одговори и Му рече: „Ете, ние оставивме сè, и по Тебе појдовме: што ќе стане, со нас?”

²⁸ А Исус им рече: „Вистина ви велам дека вие што врвите по Мене, во новиот свет, кога Синот Човечки ќе седне на престолот на славата Своја, ќе седнете и вие на дванаесет престоли и ќе судите над дванаесетте Израилеви колена;

²⁹ и секој што ќе остави куќа, или брат, или сестра, или татко, или мајка, или жена, или деца, или ниви, заради Моето име, ќе добие стопати повеќе и ќе наследи живот вечен.

³⁰ Но мнозина први ќе бидат последни, а последните први.”

17
3 Мојс 18,5
Ез 18,21
Лк 10,28
Јк 2,10

18-19

15,4
2 Мојс
20,12-16
3 Мојс
19,18
5 Мојс
5,16-20
Рим 13,9

21

5,3,48
6,20
Кол 3,1-2

22

Лк 12,
15-21

23

Мк 10,
23-27
Лк 18,
24-27

24

1 Кор 1,26

26

1 Мојс
18,14
Ер 32,17
Зах 8,6
Јов 42,2
Лк 1,37

27

4,20,22

28

8,20+
Дан 7,22
Лк 22,30
1 Кор 6,2
Откр 3,21
21,1,12

29

Лк 14,26

30

20,16
Лк 13,30

20,1

21,33

Парабола за работниците во лозје**4**

21,28

Кол 4,1

20 „Зашто царството небесно прелега на домаќин, кој излегол наутро рано да изнајми работници за своето лозје.

8

3 Мојс

19,13

5 Мојс

24,15

² Па, штом се спогоди со работниците по денариј на ден, ги прати во лозјето свое.

15

6,23

Мк 7,22

Рим 9,

19-21

³ Потоа, кога излезе околу третиот час и виде други како стојат на пазарштето без работа,

⁴ им рече: ‚Одете и вие во моето лозје, па што е право, ќе ви дадам.‘ И тие отидоа.

⁵ Пак излезе околу шестиот и деветтиот час и направи исто.

⁶ А околу одинаесеттиот час одново излезе и најде други, како стојат без работа, и им рече: ‚Зошто стоите тука цел ден без работа?‘

⁷ Тие му рекоа: ‚Бидејќи никој не нè повика.‘ А тој им рече: ‚Одете во моето лозје. И што е право ќе добиете‘

⁸ А приквечер, господарот на лозјето му рече на својот настојник: ‚Повикај ги работниците и плати им, почнувајќи од последните па до првите.‘

⁹ И дојдените околу одинаесеттиот час добија по денариј.

¹⁰ А кога дојдоа првите, помислија дека ќе примат повеќе; но и тие добија по денариј;

¹¹ и штом добија, негодуваа против господарот

¹² и велеа: ‚Овие последните работеа еден час, а ти ги изедначи со нас, што ја претрпевме тежината на денот и жегата.‘

¹³ А тој им одговори и му рече на еден од нив: ‚Пријателе, не те онеправдувам: нели се погоди со мене за денариј?‘

¹⁴ Земи си го своето и оди си; и на овој последниов, сакам да му дадам колку и тебе;

¹⁵ зар немам право да чинам со своето што сакам? Или ти е околото завидливо, зашто сум дарезлив?‘

12 20,3. Тоа е околу 9 часот наутро.

13 20,5. Околу 12 и 15 часот.

14 20,6. Околу 17 часот.

¹⁶ Така ќе бидат последните први, а првите - последни; зашто мнозина се повикани, но малкумина се избрани.”

Исус ѝо претрпел ја навеситува Својата смрт и воскресение

(Мр 10,32–34; Лк 18,31–34)

¹⁷ И кога се искачуваше Исус кон Ерусалим, ги зеде насамо дванаесетте ученици и по патот им рече:

¹⁸ „Ете, се искачуваме кон Ерусалим и Синот Човечки ќе им биде предаден на првосвештениците и книжниците, и ќе Го осудат на смрт,

¹⁹ и ќе Го предадат на незнабошците за да биде исмеан, и тепан, и распнат; и на третиот ден ќе воскресне.”

Честолубие и висштинско служење

(Мр 10,33–45; Лк 22,25–27)

²⁰ Тогаш пристапи до Него мајката на Заведеевите синови, заедно со своите синови и, поклонувајќи Му се, Го молеше нешто.

²¹ А Тој ѝ рече: „Што сакаш?” Таа Му одговори: „Заповедај овие мои два сина да седнат до Тебе, едниот од десно, а другиот од лево во Твоето царство!”

²² Исус одговори и им рече: „Не знаете што барате! Можете ли да ја пиете чашата што ќе ја пијам Јас; или да се крстите со крштевањето со кое се крштевам Јас?” Тие Му одговорија: „Можеме.”

²³ И им рече: „Чашата Моја ќе ја пиете, и со крштевањето, со кое се крштевам Јас, ќе се крстите, но да се седи на Мојата десна или лева страна, не е Моје да дадам, туку кому е подготвено од Мојот Отец.”

²⁴ И десетте, штом го чуја тоа, негодуваа против двајцата браќа.

²⁵ Но Исус ги повика и им рече: „Знаете дека кнезовите народни господарат над народите, и големците владеат над нив;

²⁶ меѓу вас, пак, нека не биде така; а кој меѓу вас сака да биде поголем, нека ви биде слуга;

16

19,30

Мк 10,31

Лк 13,30

18

7,22-23

16,21

19

26,2

Лк 24,7,46

Дела 10,40

1 Кор 15,4

20

27,56

21

19,28

22

6,39,42

Ис 51,17-23

Ер 25,15-29

Јн 18,11

23

24,36

26,39

25

Лк 22,24-

27

26

Мк 10,43-

44

27 Мк 9,35
Јн 13,4-15 и кој сака меѓу вас да биде прв, нека ви биде слуга;

28 8,20
Ис 53,10
Мк 10,45
Рим 5,6
1 Тим 2,6 како што и Синот Човечки не дојде да Му служат, туку дојде да послужи и да го даде животот Свој за откуп на мнозина.”

Исцелувањето на двајцата слепи од Ерихон

(Мр 10,46-52; Лк 18,35-43)

30 9,27

33 29 И кога тие излегуваа од Ерихон, по Него врвеше многу народ.

34 8,3
9,29-30
Лк 10,33 И ете, двајца слепи, седнати покрај патот, штом чуја дека минува Исус, извикаа и рекоа: „Смилиувај ни се, Господи, Сине Давидов!”

21,1 Зах 14,4
Мк 11,1
14,13 А народот ги укоруваше да молчат; но тие уште посилено викаа и велеа: „Смилиувај ни се, Господи, Сине Давидов!”

2 1 Исус застана, ги повика и рече: „Што сакате да сторам за вас?”

4-5 1,22 Тие Му одговорија: „Да ни се отворат очите наши.”

5 11,29
Ис 62,11
Зах 9,9 И Исус се смилува и се допре до нивните очи, и веднаш им прогледаа очите нивни; и тие тргнаа по Него.

Христјовото свечено влегување во Ерусалим

(Мр 11,1-11; Лк 19,28-40; Јн 12,12-19)

7 1 А кога приближија до Ерусалим и дојдоа до Витфагија, кај Маслиновата Гора, Исус испрати двајца ученици

2 и им рече: „Отидете во селото, што е наспроти вас и веднаш ќе најдете врзана магарица и младо магаре со неа; одврзете ги и доведете Ми ги!”

3 А ако некој ви рече нешто, кажете му дека Му се потребни на Господ, и веднаш ќе ги прати.”

4 А сето тоа стана за да се исполни кажаното преку пророкот, кој вели:

5 „Кажете ѝ на ќерката Сионова: ете, твојот цар доаѓа кај тебе кроток и седи на магарица и младо магаре, син на подјаремница.”

6 Учениците отидоа и направија така, како што им беше заповедал Исус.

7 Ги доведоа магарицата и младото магаре и ги кладоа одозгора алиштата свои, и Тој седна над нив.

8 А мнозина од народот ги постилаа по патот облеките свои; други, пак, сечеа гранки од дрвјата и ги постилаа по патот;

9 а народот што врвеше пред Него и по Него, викаше велејќи: „Осана на Синот Давидов! Благословен е Оној што доаѓа во името Господово! Осана во висините!”

10 И кога влезе во Ерусалим, целиот град се раздвижи, велејќи: „Кој е овој?”

11 А народот говореше: „Овој е Исус, пророкот од Назарет галилејски.”

Изјонување на шрѓовциите од храмот

(Мр 11,15-19; Лк 19,45-48; Јн 12,12-16)

12 И влезе Исус во храмот Божји и ги истера сите што продаваа и купуваа во храмот, ги растури масите на менувачите и столовите на оние што продаваа гулаби,

13 и им рече: „Напишано е: ‚Домот Мој нека се нарече дом за молитва’, а вие го направивте разбојничка пештера.”

14 И дојдоа кај Него во храмот куци и слепи, и Тој ги излекува.

15 А првосвештениците и книжниците, кога ги видоа чудата што ги направиле, и слушајќи ги децата како викаат во храмот и велат: „Осана на Давидовиот Син!”, негодуваа,

16 и му рекоа: „Слушаш ли што велат тие?” А Исус им рече: „Да! Зар никогаш не сте читале: ‚Од устата на новороденчиња и од доенчиња Ти си приготвил пофалба?’”

17 И кога ги остави, излезе надвор од градот, во Витанија, и таму преноќи.

Смоквајта што не дава плод

(Мр 11,12-14; 20-24)

18 А утредента, враќајќи се во градот, огладне;

19 и виде покрај патот смоква, па отиде до неа; откако не најде на неа ништо освен лисја, рече: „Од сега да нема плод на тебе довека!” И смоквата веднаш се исуши.

20 Штом го видоа тоа, учениците се зачудија и рекоа: „Како веднаш се исуши смоквата!”

8
3 Цар 1,33
4 Цар 9,13

9
23,39
Пс
118,25,26
Пс 148,1
Јов 16,19
Лк 13,35

10
2,3

11
5 Мојс
18,15
Лк 24,19
Јн 4,19
7,40
Дена 3,
22-23

12
Неем 13,
7-8
Јн 2,14-15

13
Ис 56,7
Ер 7,11

14
11,4
3 Мојс
21,18
2 Цар 5,8

15
4 Мојс
14,22

16
Пс 8,3
Јн 12,19

17
Мк 11,1,11
Лк 21,37

19
Ос 9,16
Лк 13,6-9

21 ^{17,20} ^{Лк 17,6} ^{Јк 1,6} ²¹ А Исус им одговори и рече: „Вистина, ви велам: ако имате вера и не се посомневате, не само тоа што стана со смоквата ќе го правите, туку, ако и на оваа планина ѝ речете - дигни се и фрли се во море, ќе биде.

22 ^{7,7-8} ^{Мк 11,24} ²² И сè што ќе побарате во молитва со вера, ќе добиете”

23 ^{7,29} ^{28,18} ²³ И кога дојде Тој во храмот и поучуваше, пристапија кон Него првосвештениците и старешините народни и рекоа: „Со каква власт го правиш тоа и кој Ти ја дал таа власт?”

24 А Исус им одговори и рече: „И Јас ќе ве прашам нешто. Па, ако Ми одговорите, и Јас ќе ви кажам со каква власт го правам ова.

25 ^{20,1,4} ^{Лк 15,11} ²⁵ Крштевањето Јованово од каде беше: од небото или од луѓето?” А тие размислуваа меѓу себе и велееа: „Ако кажеме - од небото, ќе ни рече: „Па зошто не му поверувавте?”

26 А ако речеме: - од луѓето, се плашиме од народот; зашто сите го сметаат Јован за пророк.”

27 И, одговарајќи Му на Исус, рекоа: „Не знаеме.” А Тој им рече: „Ниту Јас не ви кажувам со каква власт го правам ова.”

Парабола за двајца сина

28 „Што мислите за ова? Еден човек имаше два сина; па отиде кај првиот и му рече: „Сине, оди денес да работиш во моето лозје!”

29 Тој одговори и рече: „Не сакам!” но потоа се покаја и отиде.

30 Отиде и кај вториот, и му го рече истото. Тој одговори и рече: „Ќе отидам, господаре.” Но не отиде.

31 Кој од двајцата ја исполни татковата волја?” Му рекоа: „Првиот.” Тогаш Исус им рече: „Вистина ви велам дека цариниците и блудниците пред вас ќе влезат во царството Божјо:

32 зашто дојде кај вас Јован по патот на праведноста и вие не му поверувавте, а цариниците и блудниците му поверуваа; вие, пак, иако видовте, не се пре-

домисливте отпосле за да му поверувате.”

Парабола за немилосрдниите лозари

(Мр 12,1-12; Лк 20,9-19)

33 „Чујте друга парабола! Беше еден човек домаќин, кој насади лозје, го загради со плот, ископа во него бунар, направи кула и, откако им го предаде на лозарите, си отиде.

34 И кога приближи времето за берба, тој ги испрати кај лозарите своите слуги за да ги земат плодовите неговите.

35 Но, лозарите, ги фатија неговите слуги, едниот го претепеа, другиот го убија, а третиот со камења го засипаа.

36 Тој повторно испрати други слуги, повеќе од првите; но и со нив постапија исто.

37 Најпосле го испрати кај нив својот син, велејќи: „Ќе се засрамат од син ми.”

38 Но лозарите, штом го видоа син му, си рекоа меѓу себе: „Овој е наследникот; ајде да го убиеме и да го присвоиме наследството негово.”

39 Па, го фатија, го изведоа надвор од лозјето и го убија.

40 Кога ќе дојде господарот на лозјето, што ќе им направи на тие лозари?”

41 Му одговорија: „Злосторниците жестоко ќе ги погуби, а лозјето ќе го даде на други лозари што ќе му ги даваат плодовите навреме.”

42 А Исус им рече: „Зар никогаш не сте читале во Писмата: „Каменот што го отфрлија ѕидарите, стана камен темелник: тоа е од Господ и чудесно е во очите наши.”

43 Затоа ви велам дека царството Божјо ќе биде земено од вас и ќе се даде на народ што ги принесува неговите плодови.

44 И кој падне врз тој камен, ќе се разбие; а врз кого тој ќе падне, ќе го здроби.”

45 И слушајќи ги Неговите параболи, првосвештениците и фарисеите разбраа дека говори за нив,

46 па настојуваа да Го фатат; но се плашеа од народот, зашто Го сметаа за пророк.

33
Ис 5,1-2

34
22,3

35
22,6
23,37

36
22,4

37
Јн 3,16-17
1 Јн 4,9

38
Гал 4,7

39
Јн 19,17
Евр 13,12

42
Ис 28,16
Пс 118,
22-23

Дела 4,11
1 Птр 2,4-8

43
Дела 13,46

44
Мк 11,18
Лк 20,18
Рим 11,11

46
14,5
16,14
21,26

22,1

13,33

**Парабола за свадбаӣа
на царевито̄ӣ син**

(Лк 14,15–24)

2

8,11

18,23

Изреки

9,1-6

22 И одговарајќи, Исус пак им говореше во параболи и рече:² „Царството небесно прилега на еден цар, кој направи свадба за својот син.

21,34

³ И ги испрати своите слуги да ги повикаат поканетите на свадба; а тие не сакаа да дојдат.

21,36

⁴ Повторно испрати други слуги и им

Лк 14,18

рече: кажете им на поканетите: „Ете, приготвив јадење; јунците мои и сè што

21,35

е угоено се заклани, и сè е готово; дојдете на свадбата!”

9

Откр 19,7

⁵ Но тие го пренебрегнаа тоа и си отидоа: едни на нива, други по трговијата своја;**10**

9,9-13

13,38,47

Тов 9,12

⁶ а останатите, пак, ги фатија неговите слуги, ги исмејаа и ги убија.**12**

26,50

⁷ Штом чу за тоа царот, се налути, испрати своја војска и ги погуби убијците и им го запали нивниот град.**13**

8,12

⁸ Тогаш им рече на слугите свои:**14**

20,16

„Свадбата е готова, но поканетите не беа достоини.

15

16,1

11,54

⁹ Затоа одете по крстопатите и колкумина ќе најдете, поканете ги на свадба!”**16**

5 Мојс 10,17

Дела 10,

34-35

¹⁰ И излегоа слугите по патиштата, ги собраа сите што ги најдоа - и лоши и добри; и се наполни свадбениот дом со гости.¹¹ Кога влезе царот да ги види гостите, забележа еден необлечен во свадбена облека.¹² Па му рече: „Пријателе, како влезе овде, необлечен во свадбена облека? А тој молчеше.¹³ Тогаш царот им рече на слугите: „Врзете му ги рацете и нозете, земете го и фрлете го во крајната темнина; таму ќе биде плач и крицкање со заби!”¹⁴ зашто, мнозина се повикани, а малкумина избрани.”**Прашања за даноко̄ӣ**

(Мр 12,13–17; Лк 20,20–26)

¹⁵ Тогаш фарисеите отидоа и се советуваа како да Го фатат во некој збор.¹⁶ И ги испраќаа кај Него своите ученици, заедно со некои Иродовци, кои

Му говореа: „Учителе, знаеме дека си вистинит и навистина ги учиш луѓето на патот Божји, и не се плашиш од никого, зашто не гледаш кој е кој;

¹⁷ затоа кажи ни; што мислиш: треба ли да се дава данок на царот или не?”¹⁸ Но Исус го просре лукавството нивно и рече: „Што Ме искушувате, лицемери?”¹⁹ Покажете Ми ја даночната пара.” Тие Му донесоа еден денариј.²⁰ И им рече: „Чиј е овој лик и натпис?”²¹ Тие одговорија: „На царот.” Тогаш им рече: „Подajte го царевото на царот, а Божјото на Бога!”²² И штом го чуја тоа, тие се восхитија и откако го оставија, си отидоа.**Прашања за воскресението̄**

(Мр 12,18–27; Лк 20,27–38)

²³ Во истиот ден пристапија кон Него и садукците, кои велат дека нема воскресение, и Го прашаа,²⁴ говорејќи: „Учителе, Мојсеј рече: „Ако умре некој без деца, тогаш брат му нека ја земе жената негова и нека му подигне потомство на својот брат!”²⁵ Кај нас имаше седуммина браќа; првиот се ожени и умре; па, бидејќи немаше пород, ја остави жената своја на брата си;²⁶ исто така направи и вториот, и третиот, сè до седмиот;²⁷ а по сите нив умре и жената.²⁸ При воскресението, на кого од седуммината ќе биде таа жена, бидејќи со сите живеела?”²⁹ Исус им одговори и рече: „Се лажете, зашто не ги познавате Писмата, ниту силата Божја;³⁰ зашто при воскресението луѓето ниту се женат, ниту се мажат, туку се како ангели Божји на небото.³¹ А за воскресението на мртвите, не сте ли читале што ви рекол Бог, велејќи:³² „Јас сум Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов.” Бог не е Бог на мртвите, туку на живите.”³³ И народот, слушајќи го тоа, се восхитуваа на Неговата наука.**21**

6,24

Рим 13,7

1 Петр 2,17

22

16,4

22,33

23

2 Мак 7,9

Дела 4,1-2

1 Кор

15,12

24

1 Мојс 38,8

5 Мојс 25,5

30

Мудр 5,5

Кол 1,12

32

2 Мојс 3,6

3,15-16

Дан 12,2

Дела 3,13

33

7,28

Јн 7,15

35

16,1

Најважната заповед*(Мр 12,28–34; Лк 10,25–28)*

34 Кога фарисеите слушнаа дека ги замолчи садукееите, се собраа заедно.

35 И еден од нив, законик, искушувачки Го, запраша и рече:
36 „Учителе, која заповед е најголема во Законот?”

37 А Исус му одговори: „Возљуби Го Господа, својот Бог, со сето свое срце, и со сета своја душа, и со сиот свој разум;”

38 тоа е прва и најголема заповед;
39 а втората е слична на неа: „возљуби го својот ближен како себеси!”

40 На тие две заповеди се држат целиот Закон и Пророците.”

44

26,64

За Давидовиот син*(Мр 12,35–37; Лк 20,41–44)*

41 И кога се собраа фарисеите, Исус ги праша

42 и рече: „Што мислите за Христос? Чиј син е Тој?” Му одговорија: „Давидов.”

43 Им рече: „Како тогаш Давид, преку Духот Го нарече Господ, велечки:

44 „Му рече Господ на Мојот Господ: Седи од Мојата десна страна, додека не ги положам непријателите Твои во подножјето на нозете Твои.”

45 И така, ако Давид Го нарече Господ, како тогаш може Тој да Му е син?”

46 И никој не можеше да Му одговори ниту збор, и од тој ден никој веќе не се осмели да Го праша.

Исус ги укорува книжниците и фарисеите*(Мр 12,38–39; Лк 11,37–52; 20,45–46)*

23 Тогаш Исус му говореше на народот и на учениците Свои,

2 велички: „На Мојсеевиот стол седнаа книжниците и фарисеите.

3 Затоа, сè што ќе ви кажат да пазите, пазете и извршувајте; а според делата нивни не постапувајте, зашто тие говорат, но не извршуваат;

4 врзуваат бремиња тешки и мачни за носење и ги клаваат врз плеќите на луѓето, а сами не сакаат ниту со прст да ги помрдат.

5 И сите свои дела ги прават за да ги видат луѓето; ги прошируваат своите записи и ги продолжуваат ресите на својата облека;

6 сакаат прво место на гозбите и предни места во синагогите,

7 и поздравува по улиците, и да ги викаат луѓето, Рави, Рави!”

8 А вие немојте да се нарекувате „Рави”, зашто едниот е вашиот Учител - Христос, а вие сте сите браќа.

9 И никого на земјата не викајте го свој Татко, зашто едниот е вашиот Татко - Оној, Кој е на небесата;

10 и наставници немојте да се нарекувате, зашто едниот е вашиот Наставник - Христос.

11 Но, најголемиот меѓу вас да ви биде слуга;

12 зашто, кој се воздигнува, ќе биде понизен; а кој се понизува, ќе биде воздигнат.”

Осуда на лицемериите*(Мр 12,40; Лк 11,9–52; 20,47)*

13 „Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, затоа што го затворате царството небесно пред луѓето; зашто, ниту вие влегувате, ниту ги пуштате да влезат оние што сакаат да влезат.

14 Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто ги подјудувате домовите на вдовиците и лицемерно долго се молите; заради тоа ќе добиете поголема осуда.

15 Тешко вам книжници и фарисеи, лицемери, зашто обикокувате по море и по копно за да добиете еден следбеник, и кога тоа ќе се случи, тогаш го правите син на неволјата, двојно поголем од вас.

16 Тешко вам, водачи слепи, кои велите: „Ако се заколне некој во храмот, не е ништо; но ако се заколне некој во златото на храмот, виновен е.”

17 Безумни и слепи! Што е поголемо: златото или храмот којшто го осветува златото?

18 Исто така велите: „Ако некој се заколне во жртвеникот, ништо не е; но, ако некој се заколне во дарот што е на него, виновен е.”

5

6,1,5

4 Мојс

15,37–39

Амос 4,5

6

Лк 14,7

9

6,9

Мал 2,10

10

Јн 13,13

11

18,4

20,26

Мк 9,34–35

12

Ис 2,9–17

Изречи

29,23

Лк 14,11

18,14

Јк 4,10

13

5,20

11,21

18,9

Ис 5,8–24

Ер 8,8

Мал 2,8

Лк 11,52

14

Мк 12,40

16

15,14

Јн 9,38–41

Рим 2,19

20 ^{5,33-37} ¹⁹ Безумни и слепи! Што е посвето: дарот или жртвеникот што го осветува дарот?

21 ^{3 Цар 8,13} ²⁰ А кој ќе се заколне во жртвеникот, се колне во него и во сè што е врз него; ^{5,34} ²¹ и кој ќе се заколне во храмот, се колне во него и во Оној Кој живее во него;

22 ^{3 Мојс 27,30} ²² и кој ќе се заколне во небото, се колне во престолот Божји и во Оној, што седи на него.

23 ^{5 Мојс 14,22} ²³ Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто давате десеток од нане, копра и ким, а сте го оставиле најважното во Законот: праведноста, милоста и верата; ова требаше да го правите, а и она да не го оставате.

25 ^{Ер 5,1} ²⁴ Водачи слепи, вие комарецот го цедите, а камилата ја проголтувате!

26 ^{7 Мк 7,4} ²⁵ Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто ги чистите чашата и чинијата еднадвор, додека внатре тие се полни со грабеж и неправда.

27 ^{Лк 11,42} ²⁶ Слеп фарисеју, очисти ги чашата и чинијата најнапред внатре, за да бидат чисти и еднадвор.

28 ^{Лк 16,15} ²⁷ Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто личите на варосани гробови, што еднадвор изгледаат убаво, а внатре се полни со мртвечки коски и секаква нечистотија.

31-32 ^{Дела 23,3} ²⁸ Така и вие, еднадвор им се покажувате на луѓето како праведни, а внатре сте полни со лицемерност и беззаконие.”

32 ^{1 Сол 2,16} ²⁹ „Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто личите на варосани гробови, што еднадвор изгледаат убаво, а внатре се полни со мртвечки коски и секаква нечистотија.

Објавувањето на казнијата за лицемеријето
(Лк 11,47-51)

29 „Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто им сидате гробници на пророците и ги украсувате спомениците на праведните,

30 па велите: „Да живеевме во дните на нашите татковци, немаше да станеме нивни соучесници во крвта на пророците.”

31 А со тоа сведочите сами против себе, дека сте синови на оние што ги убиле пророците.

32 Дополнете ја и вие мерата на татковците ваши!

33 Змии и рожби аспидини, како ќе побегнете од осудата за во пеколот?

34 Затоа, ете, Јас праќам кај вас пророци и мудреци и книжници; едни ќе убиете и распнете, а други ќе тепате по синагогите ваши и ќе ги прогонувате од град во град;

35 за да падне врз вас сета праведна крв што е пролеана на земјата, од крвта на праведниот Авел па до крвта на Захарија, синот на Варахија, кого го убивте меѓу храмот и жртвеникот.

36 Вистина, ви велам: сето тоа ќе дојде врз овој род!”

Исусова љубов кон Ерусалим

(Лк 13,34-35)

37 „Ерусалиме, Ерусалиме, што ги убиваш пророците и со камења ги засипуваш испратените кај тебе! Колкупати сакав да ги соберам чедата твои, како квацката што ги собира пилињата свои под крилјата, а вие не сакавте.

38 Ете, ви се остава пуст вашиот дом.

39 Зашто ви велам: нема да Ме видите од сега додека не кажете: „Благословен е Оној, Кој доаѓа во името Господово!”

Навестување за разурнувањето на храмот во Ерусалим

(Мр 13,1-2; Лк 21,5-6)

24 И кога излезе Исус од храмот и си одеше, Му пријдоа учениците Негови за да Му ги покажат градбите на храмот.

2 А Исус им рече: „Не го гледате ли сето тоа? Вистина, ви велам: нема да остане тука ниту камен на камен, а да не биде урнат.”

Неволји и ѿроѓонсџва

(Мр 13,3-13; Лк 21,8-19)

3 И кога седеше на Маслиновата Гора, Му пријдоа учениците Негови насамо и Му рекоа: „Кажни ни, кога ќе биде тоа, и каков ќе биде знакот за Твоето доаѓање и за крајот на светот?”

4 А Исус им одговори и рече: „Пазете се, да не ве излаже некој;

5 зашто многумина ќе дојдат во Мое име, говорејќи: „Јас сум Христос!” и ќе прелажат мнозина.

33
3,7
12,34

34
1 Кор
12,28

35
27,25
1 Мојс 4,10
2 Лет
24,20-22
Откр 16,6
18,24

36
24,34

37
21,35
22,6
Дела 7,59

38
Ер 7,14
12,7
22,5
Пс 68,25
Јн 2,19-21

39
21,9
Пс 118,26
Лк 19,38

24,2
Лк 19,44

3
5,1
10,23
13,39

1 Кор
15,23
1 Сол 2,19
3,13
4,15
5,23

2 Сол 2,1,8
Јк 5,7-8
3 Птр
3,4,12
1 Јн 2,28

4
Ер 29,8
Откр 12,9

5
Ер 14,14

6 ⁶ Ќе слушате за војни и гласови за војни. Гледајте да не се уплашите, зашто сето тоа треба да биде; но тоа уште не е крајот.

7 ⁷ Зашто ќе се крене народ против народ, и царство против царство, и на места ќе има глад, помор и потреси;

8 ⁸ а сето тоа е почеток на страдањата.

9 ⁹ Тогаш ќе ве предадат на мачење и ќе ве убијат; и ќе бидете мразени од сите народи, заради Моето име.

10 ¹⁰ Тогаш мнозина ќе се соблазнат и еден со друг ќе се предаваат и еден со друг ќе се мразат;

11 ¹¹ многу лажни пророци ќе се појават и ќе прелажат мнозина;

12 ¹² и бидејќи беззаконијата ќе се умножат, кај мнозина љубовта ќе олади.

13 ¹³ А кој ќе издржи до крај, тој ќе биде спасен.

14 ¹⁴ И ќе биде проповедано ова Евангелие за царството по целиот свет, за сведоштво на сите народи; и тогаш ќе дојде крајот.”

15 *Гнаснийо̄ ѱусѳошник*
(*Мр 13,14–23; Лк 21,20–24*)

16 ¹⁶ „Па така, штом го видите гнаснийо̄ пустиник како стои на светото место, за која зборува пророкот Данил - кој чита нека разбере,

17 ¹⁷ тогаш оние, што се наоѓаат во Јудеја, нека бегаат по планините;

18 ¹⁸ кој е на покрив нека не слугува да земе нешто од куќата своја;

19 ¹⁹ и кој е на нива, нека не се враќа назад за да ги земе алишттата свои!

20 ²⁰ Но тешко на бремениите и на доилките во тие дни!

21 ²¹ Затоа молете се да не стане бегањето ваше зиме или во сабота;

22 ²² зашто тогаш ќе има голема неволја, каква што немало од почетокот на светот па досега, ниту, пак, ќе има.

23 ²³ И ако не се скратат оние дни, никој не би се спасил; но заради избраните ќе се скратат тие дни.

24 ²⁴ Тогаш, ако ви каже некој: „Еве, овде е Христос“ или „таму е“ - не верувајте!

25 ²⁵ Зашто ќе се појават лажни христоси и лажни пророци, и ќе покажат

големи знаци и чуда, за да ги прелажат, ако е можно, и избраните.

26 ²⁶ Ете, однапред ви кажав. И така, ако ви речат: „Ете, Тој е во пустината“ - не излегувајте; или, „ете, во скришните одаи е“ - не верувајте!

27 ²⁷ Зашто, како што молњата излегува од исток и се гледа дури до запад, така ќе биде доаѓањето на Синот Човечки.

28 ²⁸ Зашто, каде што е мршата, таму се собираат и орлите.”

Враќањето на Синоѳ Човечки

(*Мр 13,24–27; Лк 21,25–28*)

29 ²⁹ „И веднаш, по маките на тие дни, сонцето ќе се помрачи и месечината нема да ја дава својата светлина, и ѕвезди ќе паѓаат од небото, и силите небески ќе се разлишаат.

30 ³⁰ Тогаш ќе се јави на небото знакот на Синот Човечки и ќе заплачат сите земни племиња, и ќе Го видат Синот Човечки како доаѓа на небесните облаци, со сила и голема слава;

31 ³¹ и ќе ги испрати Своите ангели со силен трубен глас, и ќе ги соберат Неговите избраници од четирите ветра, од едниот до другиот крај на небесата.”

Сѳоредба со смокваѳа

(*Мр 13,28–31; Лк 21,29–33*)

32 ³² „Научете ја параболата од смоква-та: штом ќе се подмладат нејзините гранки и пуштат лисја, знаете дека е близу летото;

33 ³³ Така и вие, кога ќе го видите сето тоа, знајте дека е близу, пред вратата.

34 ³⁴ Вистина ви велам: нема да мине овој род додека сето ова не се исполни.

35 ³⁵ Небото и земјата ќе минат, но зборовите Мои нема да минат.”

Деноѳ и часоѳ - неѳознаѳи!

(*Мр 13,32–37; Лк 17,26–30; 34–36*)

36 ³⁶ „А за тој ден и час никој не знае, ниту ангелите небесни, туку само Мојот Отец;

37 ³⁷ но, како што беше во деновите на Ное, така ќе биде и при доаѓањето на Синот Човечки;

38 ³⁸ зашто, како што во деновите пред потопот јадеа и пиеја, се женеа и се

27
8,20

28

Јов 39,30
Лк 17,37
Јн 7,27

29

Ис 13,10
34,4
Амос 8,9

30

16,27
26,64
2 Мојс
19,16
34,5
Зах 12,
10-12
Дан 7,13
7,14
Откр 1,7

31

13,41
5 Мојс
30,3-4
Неем 1,9
1 Сол 4,16

33

Јк 5,9
Откр 3,20

34

10,23
16,28
Ис 51,6

35

5,18
Пе 101,26

36

Зах 14,7
Мк
13,32,35
Дела 1,7

38

1 Мојс
7,7,13
3 Птр 3,6

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

39 мажеа до оној ден кога Ное влезе во ковчето,
1 Сол 5,3

42 ³⁹ и не сфатија додека не дојде потопот и истреби сè - така ќе биде и доаѓањето на Синот Човечки.
25,13
Лк 12,37,39-40
1 Сол 5,1,6

43 ќе биде земен, а другиот ќе биде оставен;
1 Сол 5,2,4
Откр 3,3

45 две жени ќе мелат со рачна мелница: едната ќе биде земена, а другата ќе биде оставена.
Пс 103,27
105,21
Лк 12,42

47 Па така, бидете будни, зашто не знаете во кој час ќе дојде вашиот Господ.
19,28
25,21,23

48 Знајте го и ова: кога домаќинот на куќата би знаел во кој час ќе дојде крадецот, тој би останал буден и не би дозволил да му провалат во куќата.
3 Петр 3,4

50 Затоа и вие треба да бидете подготвени, зашто Синот Човечки доаѓа во часот кога не очекувате.”
24,42
8,12

Верни и неверни служители

(Лк 12,42-48)

25,1Лк 12,
35-36

⁴⁵ „Кој е, пак, тој верен и мудар слуга, кого ќе го постави господарот негов над слугите свои да им дава навреме храна?

⁴⁶ Блазе на тој слуга, кого, кога ќе дојде господарот негов, го наоѓа дека постапува така;

⁴⁷ вистина ви вела дека над целиот свој имот ќе го постави него.

⁴⁸ Ако, пак, тој слуга е лош и си рече во срцето свое: „Господарот мој уште за долго време нема да дојде”,

⁴⁹ па почне да ги тепа другарите свои и да јаде и пие со пијаниците,

⁵⁰ господарот на тој слуга ќе дојде во ден кога тој не го очекува, и во час што не го знае;

⁵¹ и ќе го расече на две, и ќе му даде удел со лицемерите; таму ќе биде плач и рцкање со заби.”

Парабола за десетте девојки

25 „Тогаш царството небесно ќе заприлега на десет девојки, кои ги зедаа своите светилки и излегоа да го пресретнат младоженецот.

² Петте од нив беа мудри, а петте неразумни.

³ Неразумните ги зедаа светилките свои, но не понесоа со себе масло;

⁴ а мудрите, заедно со светилките свои, зедаа во садовите и масло;

⁵ и бидејќи младоженецот се забави, сите задремаа и заспаа.

⁶ А на полноќ се чу викање: „Еве младоженецот, доаѓа, излезете да го пресретнете!”

⁷ Тогаш сите тие девојки станаа и ги приготвија своите светилки.

⁸ Неразумните, пак, им рекоа на мудрите: „Дајте ни од вашето масло, зашто нашите светилки гаснат.”

⁹ Мудрите им одговорија и рекоа: „Но, може да не ни стигне и нам и вам: подобро одете кај продавачите и купете си!”

¹⁰ А кога тие отидоа да купат, пристигна младоженецот и приготвените влегоа со него на свадбата, и вратите се затворија.

¹¹ Потоа дојдоа и другите девојки и викаа: „Господаре, господаре, отвори ни!”

¹² А тој им одговори и рече: „Вистина, ви вела: не ве познавам!”

¹³ И така, бидете будни, зашто не го знаете ниту денот, ниту часот, кога ќе дојде Синот Човечки.”

Парабола за таланти

(Лк 19,12-27)

¹⁴ „Зашто, Тој ќе постапи како човекот, кој тргнувајќи на пат, ги повика слугите свои и им го предаде својот имот;

¹⁵ и на едниот му даде пет таланти, на другиот два, на третиот еден, секому според способноста негова; и веднаш замина.

¹⁶ Оној што зеде пет таланти, отиде, ги употреби во работа и спечали други пет таланти;

¹⁷ и исто така и оној што зеде два таланта, спечали други два;

¹⁸ а оној, што доби еден талант, отиде и го закопа в земја и така ги сокри парите на својот господар.

¹⁹ По долго време дојде господарот на овие слуги и побара да му поднесат сметка.

5

24,48

3 Петр 3,9

6

Лк 17,34

1 Сол 5,2

8

Изреки

13,9

10

24,44

Откр 19,7,9

11

Лк 13,25

12

7,23

Лк 13,27

13

24,36,42

Мк 13,33

14

Лк 19,12

19 ^{18,23} И кога пристапи оној што беше примил пет таланти, донесе уште пет таланти и рече: „Господаре, ти ми предаде пет таланти; ете, со нив спечалив уште пет таланти.”

20 ^{19,28} ^{Лк 12,44} ^{16,10} Господарот негов му рече: „Убаво, добар и верен слуго! Во малку беше верен, над многу ќе те поставам; влезе во радоста на својот господар!”

21 ^{13,12} ^{Лк 19,26} Му пристапи и оној што беше примил два таланта и рече: „Господаре, ти ми предаде два таланта, еве, со нив спечалив уште два таланта.”

22 ^{16,27} ^{19,28} ^{Зах 14,5} ^{Мк 8,38} ^{Лк 9,26} ^{Јуда 1,14} Господарот му рече: „Убаво, добар и верен слуго! Во малку беше верен, над многу ќе те поставам; сподели ја радоста со својот господар!”

23 ^{13,49} ^{Ез 34,17} Му пристапи и оној што беше зел еден талант и рече: „Господаре, те знаев дека си жесток човек: жнееш каде што не си сеел, и собираш каде што не си веел,

24 ^{22,44} ^{Пс 109,1} па се уплашив и отидов, и го сокрив твојот талант во земја; ете ти го твоето.”

25 А господарот му одговори и рече: „Зол и мрзлив слуго! Ако си знаел дека жнеам, каде што не сум сеел, и собирам каде што не сум веел,

26 требаше моите пари да им ги дадеш на трговците, па кога ќе дојдам да си го приберам своето со добивка;

27 земете го од него талантот и дајте му го на оној што има десет таланти;

28 зашто секому, што има, ќе му се даде и преумножи, а од оној, што нема, ќе му се одземе и она што го има;

29 а лошиот слуга фрлете го во крајна темнина: таму ќе биде плач и крцкање со заби.” Откако го рече тоа, извика: „Кoj има уши да слуша, нека чуе.”

Судниот ден

30 „А кога ќе дојде Синот Човечки во Својата слава и сите свети ангели со Него, тогаш ќе седне на престолот на славата Своја,

31 и ќе се соберат пред Него сите народи, па ќе ги оддели едни од други, како што пастирот ги одделува овците од козите;

32 и ќе ги постави овците од Својата десна страна, а козите од левата.

33 Тогаш Царот ќе им каже на оние што Му се од десната страна: „Дојдете, благословени од Мојот Отец; наследете го царството, подготвено за вас од почетокот на светот;

34 зашто, гладен бев и Ми дадовте да јадам; жедеен бев и Ме напоивте, странаец бев и Ме примивте;

35 необлечен бев и Ме облековете; болен бев и Ме посетивте; во затвор бев и дојдовте кај Мене.”

36 Тогаш праведниците ќе Му одговорат и речат: „Господи, кога Те видовме гладен и Те нахранивме, или жедеен и Те напоивме?”

37 Кога те видовме странаец и Те прибравме, или необлечен и Те облековаме?

38 Кога Те видовме болен, или во затвор и Те посетивме?”

39 А Царот ќе им одговори и ќе рече: „Вистина, ви велам: доколку сте го направиле тоа за еден од овие Мои најмали браќа, за Мене сте го направиле.”

40 Тогаш ќе им каже и на оние што се од левата страна: „Бегајте од Мене, проклети, во вечен оган, подготвен за ѓаволот и за неговите ангели!”

41 Зашто, гладен бев и не Ми дадовте да јадам; жедеен бев и не Ме напоивте;

42 странаец бев и не Ме прибравте; необлечен бев и не Ме облековете; болен и во затвор бев и не Ме посетивте.”

43 Тогаш и тие ќе Му одговорат и речат: „Господи, кога Те видовме гладен, или жедеен, или странаец, или необлечен, или болен, или во затвор - не Ти послуживме?”

44 Тогаш ќе им одговори и рече: „Доколку не сте го направиле тоа за еден од овие најмали браќа ниту за Мене не сте го направиле.”

45 И тие ќе отидат во вечна мака, а праведниците - во живот вечен.”

Заговор проишв Исус

(Мр 14,1-2; Лк 22,1-2; Јн 11,45-53)

26 И кога ги заврши Исус сите овие зборови, им рече на учениците Свои:

27 „Знаете дека по два дни ќе биде Пасха и Синот Човечки ќе биде предаден на распнување.”

34
Лк 22,30
Ефес 1,4

35
Ис 58,7
Јов 31,32
Лк 14,
12-14
Деела 6,1-3

36
Лк 3,11
2 Тим 1,
16-18
Евр 13,3

40
10,40-42
18,5
Изреки
19,17
Јн 20,17
Откр 11,15

41
7,23
2 Сол 1,9
Јуда 1,7

42
Јов 22,7

43
10,14
Јов 22,6
Лк 9,53

46
Дан 12,2
Јн 5,29

26,1
11,1
13,53

2
16,21
2 Мојс
12,1-27
Лк 24,7,20
Јн 19,16

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

3 ^{26,57} ^{Пс 2,2} ^{Дела 4,26-27} ³ Тогаш првосвештениците, книжниците и старешините народни се собраа во дворот на првосвештеникот, по име Кајафа,

4 ^{Пс 30,13} ^{Јн 11,53} ^{Дела 9,23} ⁴ и се советуваа како да Го фатат Исус со измама и да Го убијат;

5 ^{Јн 11,55} ⁵ но рекоа: „Само не на празникот, за да не стане бунт меѓу народот.”

Помазанието во Виџанија

(Мр 14,3-9; Јн 12,1-8)

6 ^{21,17} ⁷ А кога беше Исус во Витанија, во куќата на Симон Лепрозниот,

9 ^{Јн 7,36-38} ⁹ Му пријде една жена со алабастерен сад со скапоцено миро и го изли врз главата Негова, кога Тој седеше на трpezата.

11 ^{5 Мојс 15,11} ⁸ И кога го видоа тоа учениците Негови, негодуваа и рекоа: „Какво е тоа растурање?”

12 ^{Јн 12,3} ⁹ Зашто тоа миро можеше скапо да се продаде и да им се даде на сиромасите.”

13 ^{24,14} ¹⁰ Но Исус, разбирајќи го тоа, им рече: „Зошто ја буните жената? Таа направи добро дело кон Мене!”

14 ^{Јн 6,71} ¹¹ Бидејќи сиромасите ги имате секогаш покрај себе, а Мене Ме немате секогаш;

15 ^{1 Мојс 37,28} ^{Зах 11,12} ¹² таа, излевајќи го тоа миро врз телото Мое, Ме приготви за погреб.

16 ^{21,46} ¹³ Вистина, ви велама: каде и да биде проповедано ова Евангелие, по цел свет ќе се прикажува тоа што го направи таа, за нејзин спомен.”

17 ^{2 Мојс 12,1-14} ^{12,20} ¹⁴ ^{Мк 14,1,12} ^{Јн 19,14} ^{Дела 12,3} ^{1 Кор 5,7-8} ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷

Договор за предавството на Исус

(Мр 14,10-11; Лк 22,3-6)

14 Тогаш еден од дванаесетмината, по има Јуда Искариотски, отиде кај првосвештениците

15 и рече: „Што ќе ми дадете, па да ви Го предадам?” А тие му предложија триесет сребреници.

16 И оттогаш тој бараше погодно време да Го предаде.

Подготовка на Пасхалнајќа вечера

(Мр 14,12-16; Лк 22,7-13)

17 А во првиот ден на празникот Бесквасници пристапија кон Исус

учениците и Му рекоа: „Каде сакаш да ти приготвиме да јадем Пасха?”

18 Тој им рече: „Одете в град кај тој и тој човек и кажете му: „Учителот вели: времето Ми наближи, кај тебе ќе ја прославам Пасхата со учениците Свои.””

19 Учениците постапија како што им заповеда Исус и ја приготвија Пасхата.

Исус го ѝсочува предавничкиот

(Мр 14,17-21; Лк 22,14; 21-23; Јн 13,21-30)

20 Кога се стемни, Тој седна на трpezата со дванаесетте.

21 И кога јадеа, им рече: „Вистина ви велама: еден од вас ќе Ме предаде.”

22 Тие многу се нажалија и секој од нив почна да Го прашува: „Да не сум јас, Господи?”

23 А Тој им одговори и рече: „Оној што макна со Мене од чинијата, тој ќе Ме предаде.”

24 Синот, пак, Човечки, си оди, како што е напишано за Него; но тешко му на оној човек преку кого Синот Човечки ќе биде предаден; подобро ќе беше за тој човек да не се беше родил.”

25 А Јуда, што Го предаде, одговори и рече: „Да не сум јас, Рави?” Му одговори: „Ти рече.”

Восптановување**на Свештајќа Евхаристија**

(Мр 14,22-26; Лк 22,14-20; 1 Кор 11,23-26)

26 И кога јадеа, Исус зеде леб, го благослови, го прекрши, и откако им го даде на учениците, рече: „Земете, јадете, ова е Моето тело.”

27 И кога ја зеде чапата, заблагодари, им даде и рече: „Пијте од неа сите;

28 зашто ова е Мојата крв на Новиот завет, која се пролева за мнозина, за простување на гревовите.

29 И вам ви велама, зашто отсега нема да пијам од овој лозов плод сè до оној ден, кога ќе пијам нов со вас, во царството на Мојот Отец.”

30 И откако испеаја благодарствена песна, се искачија на Маслиновата Гора.

18
Јн 2,4
7,30
13,1

19
21,6

20
Лк 22,14

21
Јн 13,21

23
Пс 40,9
Јн 13,18
17,12

24
8,20+
18,6
Ис 53,9

25
10,4

26-27
Јн 6,51-58
1 Кор 10,16

26
14,19

28
20,28
2 Мојс 24,8
Ис 53,12
Ер 31,31
Зах 9,11
Мк 1,4
Лк 1,77
24,47
Дела 2,38
5,31
10,43
13,38
26,18
Ефес 1,7
Кол 1,14
Евр 9,20,22
10,18
12,24

29
8,11
1 Кор 11,26

30
Јн 18,1

31 *Навесџување за Пејировојо одрекување*
(Мр 14,27–31; Лк 22,31–34; Јн 13,36–38)
5,29
11,6
Зах 13,7

32 ³¹ Тогаш Исус им рече: „Сите вие ќе се соблазните поради Мене уште оваа ноќ; зашто е напишано: „Ќе удрам по пастирот и овците од стадото ќе се разбегаат.“
28,7

33 ³² А по воскресението Мое ќе отидам пред вас во Галилеја.”
4,18

34 ³³ Тогаш Петар Му одговори и рече: „Дури и сите да се соблазнат поради Тебе, јас никогаш нема да се соблазнам.“
26,69–75

35 ³⁴ Исус му рече: „Вистина, ти велам: оваа ноќ уште пред да пропее петел, трипати ќе се одречеш од Мене.”
14,23
1 Мојс 22,5
Јн 18,1
Евр 5,7–8

36 ³⁵ Петар Му кажа: „Ако затреба дури и да умрам со Тебе, нема да се откажам од Тебе!” Истото го рекоа и сите ученици.
37,1

37 *Исусовајџа молијџа во Гејсиманија*
(Мр 14,32–42; Лк 22,39–46)
20,22
Јн 4,34
Рим 5,19

38 ³⁶ Потоа отиде Исус со нив на едно место, наречено Гетсиманија, и им рече на учениците: „Поседете тука, додека отидам онаму да се помолам.”
24,42
3 Цар 19,4
Пс 41,5,11
43,5
Јн 12,27

39 ³⁷ И кога ги поведе со себе Петар и двајцата Заведееви синови, се натажи и почна да тагува.
20,22
Јн 4,34
Рим 5,19

40 ³⁸ Тогаш Исус им рече: „Смртно е нажалена Мојата душа; останете тука и бидете будни со Мене!”
6,13
Лк 11,1–4
Рим 7,5

41 ³⁹ Оддалечувајќи се малку, падна на лицето свое; се молеше и говореше: „Оче Мој, ако е можно, нека Ме одмине оваа чаша; но, не како Јас што сакам, туку како Ти.”
6,13
Лк 11,1–4
Рим 7,5

42 ⁴⁰ Па дојде кај учениците и ги затече како спијат, и му рече на Петар: „Толку ли не можевте еден час да останете со Мене будни!?”
Фил 2,8

43 ⁴¹ Бидете будни и молете се, за да не паднете во искушение: духот е бодар, но телото е слабо.”
Лк 9,32

44 Пак и по втор пат отиде и се помоли, говорейќи: „Оче Мој, ако не може да ме одмине оваа чаша без да ја пијам, нека биде волјата Твоја!”
Лк 9,32

45 Кога дојде, пак ги најде како спијат, зашто очите им беа натежнале.

⁴⁴ Откако ги остави, отиде и се помоли по третпат, изговарајќи ги истите зборови.
2 Кор 12,8

45 ⁴⁵ Тогаш пак дојде кај учениците Свои и им рече: „Сè уште спиете и почивате! Ете, приближи часот и Синот Човечки се предава во рацете на грешниците.”
Лк 9,44
Јн 13,1
14,30

46 ⁴⁶ Станете, да одиме! Ете, се приближува оној што Ме предава.”
Јн 14,31

Исусовојо ѓриведување

(Мр 14:43–50; Лк 22:47–53; Јн 18:3–12)

47 Додека Тој уште говореше, ете, Јуда, еден од дванаесетмината, дојде, и со него многу луѓе со мечеви и стапови, испратени од првосвештениците и старешините народни.
10,4

48 А оној, што Го предаваше, им беше дал знак, велеејќи: „Фатете Го Тој што ќе го целивам!”
2 Цар 20, 9–10

49 И веднаш му пријде на Исус и Му рече: „Те поздравувам, Рави!” И Го целива.
1 Мојс 26,27

50 А Исус му рече: „Пријателе, зошто си дошол?” Тогаш пристапија, положија раце на Исус и Го фатија.
1 Мојс 9,6
Откр 13,10

51 И ете, еден од оние што беа со Исус, протегна рака и го извади ножот свој, па го удри слугата на првосвештеникот, и му го отсече увото.
Јн 18,26

52 Тогаш Исус му рече: „Врати го ножот на неговото место. Зашто сите што се фаќаат за нож, од нож ќе загинат;”
1 Мојс 9,6
Откр 13,10

53 или мислиш дека не можам да Го помолам сега Својот Отец да Ми прати повеќе од дванаесет легиони ангели?
Јн 18,20

54 Но, како ќе се исполнат Писмата, ако ова не стане?”
1,22
Зах 13,7
Јн 16,32

55 Потоа Исус му рече на народот: „Како на разбојник сте излегле со мечеви и стапови за да Ме фатите. Секој ден седев со вас, поучувајќи во храмот, и не Ме фативте.”
26,3
Лк 3,2
Јн 11,49
Дела 4,6

56 Но сето тоа стана за да се исполнат пророчките Писма.” Тогаш сите ученици Го оставија и се разбегаа.

Сослушувањејџо на Исус ѓред Синедрионојџ

(Мр 14,53–65; Лк 22,54–55; 63–71; Јн 18,13–14; 19–24)

57 А оние што Го фатија Исус, Го одведоа кај првосвештеникот Кајафа,

60 каде што беа собрани книжниците и старешините.

³ Цар 21,10
Пс 26,12
Дела 6,13

58 Петар, пак, одеше по Него оддалеку, до дворот на првосвештеникот; и влезе внатре, па седна со слугите за да го види крајот.

61 ^{24,2-3}
^{27,40}
Јн 2,19
Дела 6,14

59 А првосвештениците и старешините, и целиот Синедрион бараа лажно сведоштво против Исус за да Го погубат

63 ^{4,3}
^{14,33}
^{27,12,14}
Ис 53,7

⁶⁰ и не наоѓаа; и, макар што пристапија многу лажни сведоци, не најдоа. Но најпосле дојдоа двајца лажни сведоци

64 ^{8,20}
^{22,44}

⁶¹ и рекоа: „Овој кажа: „Можам да го урнам Божиот храм и за три дни да го сосидам.”

^{Пс 110,1}
^{Дан 7,13}
Евр 1,3

62 Тогаш стана првосвештеникот и Му рече: „Ништо ли не одговараш? Што сведочат овие против Тебе?”

65-66 ³ Мојс 24,16

⁶³ Но Исус молчеше. А првосвештеникот Му рече: „Те заколнувам во живиот Бог да ни кажеш: Ти ли си Христос, Синот Божи?”

65 ⁴ Мојс 14,6
² Цар 13,19
Ер 36,24
Езд 9,3

⁶⁴ Исус му одговори: „Ти рече! Но, јас ви велам: отсега ќе Го гледате Синот Човечки како седи оддесно на Силата и како доаѓа на небесните облаци.”

66 ^{Ер 26,11}
^{Дела 2,23}

⁶⁵ Тогаш првосвештеникот ја раскина облеката своја и рече: „Овој хули на Бога! Каква потреба имаме повеќе од сведоци? Ете, сега го чувте Неговото хулење!

67-68 ^{Лк 22,64}

⁶⁶ Што мислите?” А тие одговорија и рекоа: „Заслужува смрт!”

67 ^{27,30}
Ис 50,6
52,14

⁶⁷ Тогаш Го плукаа в лице и Го тепаа, а други Го удираа по образите

71 ^{2,2}
²³

⁶⁸ и говореа: „Проречи ни, Христe, кој Те удри?”

Петровото ојкажување

(*Мр 14,66-72; Лк 22,56-62; Јн 18,15-18; 25-27*)

69 А Петар седеше надвор во дворот. И му пријде една слугинка и му рече: „И ти беше со Исус Галилеецот!”

70 Но тој се одрече пред сите, велејќи: „Не знам што зборуваш!”

71 А кога одеше кон вратата, го виде друга и им рече на оние што беа таму: „И овој беше со Исус од Назарет!”

72 Но тој пак се одрече со заклетва: „Не Го познавам Човекот!”

73 Малку потоа се приближија оние што стоеја таму и му рекоа на Петар:

„Навистина, и ти си од нив, зашто и говорот твој те издава!”

74 Тогаш тој почна да се колне, и се заколна: „Не Го познавам Човекот!” И веднаш запеа петел.

75 И се сети Петар на Исусовите зборови што му ги рече: „Уште петел пред да запее, трипати ќе се одречеш од Мене.” Па излезе надвор и горко плачеше.

Исус пред Пилат

(*Мр 15,1; Лк 23,1-2; Јн 18,28-32*)

27 А кога се раздени, сите првосвештеници и старешини направиле договор против Исус за да Го убијат;

2 и откако Го врзаа, Го одведоа и Го предадоа на управникот Понтиј Пилат.

Самоубиството на Јуда

(*Дела 1,18-19*)

3 Тогаш Јуда, што Го предаде, кога виде дека е Тој осуден, се покаја и им ги врати триесетте сребреници на првосвештениците и старешините,

4 велејќи им: „Згрешив, зашто предадов невина крв!” А тие му одговорија: „Што ни е грижа нам за тоа? Мисли му ти!”

5 Тој ги фрли сребрениците во храмот, излезе и отиде, та се обеси.

6 Првосвештениците ги собраа сребрениците и рекоа: „Не чини да се стават во касата на храмот, бидејќи се цена за крв.”

7 Откако се советуваа, ја купија со нив грнчаревата нива, за погребување на странци.

8 Затоа и до денес таа нива се вика Крвна нива.

9 Тогаш се исполни реченото преку пророкот Еремија, кој вели: „И ги зедоа триесетте сребреници, цената на Непроценливиот, Кого Го оценија синовите Израилеви,

10 и ги дадоа за грнчаревата нива, како што ми кажа Господ.”

Пилат Го сослушува Исус

(*Мр 15,2-15; Лк 23,2-5, 13-25; Јн 18,28-19,16*)

11 И Исус застапа пред управникот. И тој Го праша, велејќи: „Ти ли си Царот

74
Јн 13,38

75
26,34
Лк 22,34
Јн 13,38

27,1
12,14
Мк 3,6
15,1
Лк 22,66

2
Лк 3,1
23,1
Јн 18,28

3
26,15

4
27,24

5
Зах 11,13

8
Дела 1,19

9-10
Ер 32,6-9
Зах 11,
12-13

9
1,22

10
Ер 18,2-3
19,1-2
32,6-15

11
2,2
Јн 18,33,37

12 Јудејски?" Исус му одговори: „Ти велиш.”
26,63

14 И кога Го обвинуваа првосвештениците и старешините, Тој ништо не одговараше.
Мк 14,61

15 Тогаш Пилат Му рече: „Не слушаш ли колку сведочат против Тебе?”
Јн 18,39

17 И не му одговори ниту на еден збор, така што управникот се чудеше многу.
1,16

19 А на секој Празник управникот имаше обичај да му пушта на народот по еден затвореник, кого тие сакаа.
Јн 19,13
Дела 12,21

21 Тогаш тие имаа еден прочуен затвореник, по име Варава.
Јн 18,40

22 И кога се собраа, Пилат им рече: „Кого сакате да ви го пуштам: Варава ли, или Исус, наречен Христос?”
Дела 3,13
13,28

23 Зашто знаеше дека Го беа предале од завист.
Јн 19,6,15

24-25 А во тоа време, кога тој седеше во судот, жена му порача да му кажат: „Не прави му ништо на Тој Праведник, зашто денеска многу пострадав на сон заради Него.”
Дела 18,6

24 Но првосвештениците и старешините го наговорија народот да го измоли Варава, а Исуса да Го погуби.
5 Мојс 21,6-8
Пс 25,6
73,13
Јн 12,19

25 Тогаш управникот одговарајќи им рече: „Кого од двајцата сакате да ви го пуштам?” Тие одговорија: „Варава!”
23,35
2 Цар 1,13-16
Ер 26,15
51,35
Дела 5,28

26 Пилат им рече: „А што да правам со Исус, наречен Христос?” Му одговорија сите: „Да биде распнат!”
10,17
23,34

23 Управникот рече: „Па какво зло направил?” Но тие уште посилено викаа и рекоа: „Да биде распнат!”

24 Пилат, штом виде дека ништо не помага, а буната се зголемува, зеде вода, ги изми рацете пред народот и рече: „Невин сум за крвта на Овој Праведник; мислете му вие!”

25 И одговарајќи целиот народ, рече: „Крвта Негова нека падне на нас и на нашите деца!”

26 Тогаш им го пушти Варава, а Исуса, откако Го камшикуваа, Го предаде да биде распнат.

Исусовиџе џонижувања

(Мр 15,16-20; Лк 23,11; Јн 19,2-3)

27 Потоа војниците на управникот Го зедеа Исуса во судницата и ја собраа целата чета околу Него,

28 па, откако Го соблекоа, Му облекоа багреница;

29 исплетоа трнов венец, Му Го кладоа на главата и Му дадоа во десната рака трска; и поклонувајќи се на колена пред Него, Му се потсмеваа и велса: „Те поздравуваме, Царе Јудејски!”

30 И плукаа на Него, ја зедеа трската и Го удираа по главата.

31 А кога Го исмеаја, Му ја соблекоа багреницата, Му ги облекоа Неговите алишта и Го поведоа на распнување.

Исусовиџо распнување

(Мр 15,21-32; Лк 23,26-43; Јн 19,17-27)

32 На излегување сретнаа еден Кириноеец, по име Симон; него го натераа да Му го носи крстот.

33 И кога дојдоа на местото наречено Голгота, што значи Черепница,

34 Му дадоа да пие оцет, измешан со жолчка. Но Тој вкуси и не сакаше да пие.

35 А штом Го распнаа, ги поделија алиштата Негови, фрлајќи ждрепка;

36 па седеа таму и Го чуваа;

37 и Му кладоа над главата натпис, со вината Негова: „Овој е Исус, Царот Јудејски.”

38 Тогаш распнаа со Него и двајца разбојници; едниот од десната страна, а другиот од левата.

39 А минувачите, вртејќи ги главите свои, Го хулеа

40 и велса: „Ти, што го уриваш храмот и за три дни го сосидуваш, спаси се Себеси! Ако си Син Божји, симни се од крстот!”

41 Исто така и првосвештениците, книжниците, старешините и фарисеите, потсмевајќи се говореа:

42 „Други спасуваше, а Себеси не може да се спаси! Ако е Тој Цар Израилев, нека слезе сега од крстот, па ќе поверуваме во Него.

43 Се надеваше на Бога, нека Го избави сега, ако е по волјата Негова, бидејќи говореше: „Син Божји Сум!”

44 Така и разбојниците, распнати со Него, Го исмејуваа.

29
Пс 21,7
44,14

30
26,67
Ис 50,6

32
Дела 2,10
11,20

33
Јн 19,17

40
14,33
26,61

41
27,29

42
Јн 1,49

43
4,3,6
Пс 22,9
Мудр
2,13,18-20
Јн 1,34
10,36

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

45

2 Мојс
10,22
Амос 8,9
Лк 23,44**Исусоваӣа смр̄ӣ**

(Мр 15,33–41; Лк 23,44–49; Јн 19,28–30)

45 А од шестиот¹⁶ час настана темни-
на по целата земја, до деветтиот час;

Пс 22,2

46 а околу деветтиот¹⁷ час извика
Исус со силен глас и рече: „Или! Или!
Лима савахтани?” А тоа значи: „Боже
Мој, Боже Мој, зошто Ме остави!”

48

Пс 68,21

47 А некои од оние што стојеа таму,
кога го чуја тоа, рекоа: „Овој го вика
Илија!”

51

2 Мојс
26,31–35
Евр 10,20

48 И веднаш еден од нив отрча, зеде
сунѓер, го натопи во оцет и го надена на
трска, па Му даваше да пие.

52

Ис 26,19
Ез 37,12
Дан 12,2
1 Птр 3,19

49 Другите, пак, велеша: „Чекајте, да
видиме, дали ќе дојде Илија да Го спа-
си!”

53

Откр 21,2

50 А Исус, откако повторно извика со
силен глас, го испушти духот.

54

4,3
14,33
17,6
27,40,43

51 И ете, се расцепи завесата на хра-
мот на две - од горе до долу; и земјата
се затресе; и карпи се распаднаа.

52 и гробови се отворија; и многу тела
на упокоени светии воскреснаа;

55

Лк 8,2–3
23,49,55

53 Па кога излегоа од гробовите, по
воскресението Негово, влегоа во све-
тиот град и им се јавија на мнозина.

56

20,20
27,61
Мк
15,40,47
16,1,9
Лк 24,10

54 А стотникот и оние што со него Го
чуваа Исуса, откако го видоа земјотре-
сот и сè друго што стана, се уплашија
многу и говореша: „Навистина Овој беше
Син Божји!”

58

5 Мојс
21,22–23

55 Таму беа и гледаа оддалеку многу
жени, коишто врвеша по Исус од
Галилеја и Му служеша.

56 Меѓу нив беа Марија Магдалена и
Марија, мајка им на Јаков и Јосиф, и
мајката на Заведеевите синови.

Исусовио̄ӣ ѿо̄ѓреб

(Мр 15,42–47; Лк 23,50–56; Јн 19,38–42)

57 А кога се стемни, дојде еден богат
човек од Ариматеја, по име Јосиф, кој
Му беше, исто така, ученик на Исус;

58 тој отиде кај Пилат и го побара
телото Исусово. Тогаш Пилат нареди
да му го дадат телото.

15 26,56. *Големиио̄ӣ Советӣ.*

16 27,45. Околу 12 часот напладне.

17 27,46. Околу 15 часот.

59 А Јосиф, штом го зеде телото, Го
завитка во чисто платно,

60 и Го положи во својот нов гроб,
што го беше издлабил во камен; па,
откако постави голем камен над гроб-
ната врата, си отиде.

61 А таму беа Марија Магдалена и
другата Марија, кои седеа спроти гро-
бот.

Сѣражаӣа на Исусовио̄ӣ ѿроб

62 Утредента, пак, по петокот, се
собраа првосвештениците и фарисеите
кај Пилат,

63 и му рекоа: „Господаре, се севивме
дека Оној измамник, уште дури беше
жив, рече: „По три дни ќе воскреснам!”

64 Затоа нареди да се причува гробот
до третиот ден, за да не отидат учени-
ците Негови ноќе и да Го украдат, па да
му речат на народот: „Воскресна од
мртвите!” Та последната измама ќе биде
полоша од првата.”

65 Пилат им рече: „Имате стража;
одете и чувајте го како што знаете.”

66 Тие отидоа и со стража го чуваа
гробот, а каменот го запечатија.

Исусовио̄ӣ воскресение

(Мр 16,1–10; Лк 24,1–12; Јн 20,1–10)

28 Кога измина саботата, на осам-
нување во првиот ден на седми-
цата, дојдоа Марија Магдалена и друга-
та Марија да го видат гробот.

² И ете, стана голем потрес; ангел
Господов слезе од небото, пристапи, го
отстрани каменот од гробната врата и
седна на него;

³ лицето му беше како молња, а
облеката - бела како снег;

⁴ а стражарите, уплашени од него,
трепераа и беа како мртви.

⁵ Ангелот им се обрати на жените и
им рече: „Не плашете се; знам дека Го
барате Исуса распнатиот;

⁶ не е овде, воскресна, како што беше
рекол; дојдете и видете го местото, каде
што лежел Господ,

59

Јн 19,40

60

28,2
Ис 53,9
Мк 16,3–4
Дела 13,29

61

27,56
28,1
Јн 19,25

62

Мк 15,42
Лк 23,54

63

16,21
20,19

64

28,13
3 Птр 2,20

28,1

27,61
Дела 20,7

2

1,20
2 Мојс
19,18
Дела 16,26

3

17,2
Лк 9,29
Дела 1,10

4

17,6

5

14,27
1 Мојс 15,1
Ер 30,10
Откр 1,17

6

16,21
Дела 2,24

7 ^{26,32} ^{Мк 14,28} ⁷ па отидете бргу и кажете им на учениците Негови дека Тој воскресна од мртвите. И ете, ќе отиде пред вас во

8 Галилеја; таму ќе Го видите. Ете, ви кажав.”

9 ^{2,2,8,11} ^{8,2} ^{14,33} ^{15,25} ^{28,17} ⁹ И излегоа брзо од гробот, со страв и голема радост и отрчаа да им соопштат на учениците Негови.

10 ^{20,17} ¹⁰ Кога одеа да им јават на Неговите ученици, ете, Исус, ги пресретна и им рече: „Радувајте се!” А тие се приближија, ги гушнаа нозете Негови и Му се поклонија.

12 ^{12,14} ¹² Тогаш Исус им кажа: „Не плашете се; одете и соопштете им на браќата Мои, да отидат во Галилеја, и таму ќе Ме видат.”

13 ^{27,64} ¹³ Кога одеа тие, ете, некои од стражарите, влегувајќи в град, им кажаа на првосвештениците за сето она што беше станало.

¹² И тие, кога се собраа со старешините и се посоветуваа, им дадоа многу пари на војниците,

¹³ велејќи: „Кажете дека: „учениците Негови дојдоа ноќе и Го украдоа додека ние спиевме;”

¹⁴ и, ако за тоа чуе управникот, ние ќе го убедиме и вас ќе ве ослободиме од грижа.”

¹⁵ А тие ги зе доа парите и направија, како што беа научени. И тој глас се пренесува меѓу Јудејците и до денес.

Исус им се јавува на Своиџе ученици

(*Мр 16,14–18; Лк 24,36–49;*

Јн 20,19–23; Дела 1,6–8)

16 А единаесетте ученици отидоа во Галилеја, на гората, каде што им беше заповедал Исус;

¹⁷ па, штом Го видоа, Му се поклонија; а некои се посомневаа.

¹⁸ А Исус, кога пристапи, проговори и рече: „Ми се даде секаква власт на небото и на земјата.

¹⁹ Одете и научете ги сите народи, крштевајќи ги во името на Отецот, и Синот, и Светиот Дух,

²⁰ и учејќи ги да пазат сè што сум ви заповедал; и ете, Јас сум со вас преку сите дни до крајот на светот.” Амин!

16
26,32

18

4,9-10
11,27
Дан 7,14
Јн 3,35
Ефес 1,
20-22
Фил 2,9-11

19

10,6
24,9,14
Ис 42,6
49,6
Лк 24,47
Дела 1,8
2,38
19,5
Рим 6,3
Гал 3,27
Ефес 4,5

20

1,23
18,20
1 Мојс
28,15
2 Мојс 3,12
Ис.Н. 1,5
Ис 41,10
43,5
Ер 1,8
Агеј 1,13
Дан 7,13-14
Јн 14,18-21

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

Вовед

Евангелието според Марко, зајочнува со најавата за радосната вест за Исус Христос, Божјиот Син. Исус е прикажан како моќна и силна личност, оисликана во Неговиите поуки, исцелувања, исцелување на демони и просјување на дрвови. Исус ни се претставува како оној, Кој дојде да се жртвува за да ги ослободи луѓето од дрвови.

Ова е најкусо од четирите евангелија и претежно ги пренесува Исусовите дела, а не Неговиото учење. По еден кус вовед за мисијата на Јован Крстишел, кришевањето и искушувањето на Исус, Марко веднаш преминува на исцелувањата што Исус ги вршел. Со шекот на времето Исусовите следбеници се повеќе Го зајознавале и разбирале, додека Неговиите непријатели стигнале до понасилни. Завршните глави ги опишуваат случките од последната седмица од Неговиот живот на земјата, вклучувајќи ги и раснувањето и воскресението.

1,1

Улогата на Јован Крстишел

(Мт 3,1-12; Лк 3,1-18; Јн 1,19-28)

3,11
5,7
10,29
13,10
14,9,61-62
15,39

1 Почеток од Евангелието на Исус Христос, Син Божји.

2 Како што е напишано кај пророците: „Еве, Јас го испраќам пред лицето Твоје Мојот ангел, кој ќе го подготви Твојот пат пред Тебе:

3 „Гласот на оној, што вика во пустината: подгответе го патот на Господа, израмнете ги патеките Негови.”

4 Се јави Јован, крштевајќи во пустината и проповедајќи покајно крштевање за проштевање на гревовите.

5 И доаѓаа кај него од целата Јудејска земја и од Ерусалим, и сите се крштеваа од него во реката Јордан, исповедувајќи ги своите гревови.

6 А Јован носеше облека од камилки влакна и појас од кожа околу половината своја, и јадеше скакулци и див мед.

7 Тој проповедаше, велејќи: „По мене иде Посилниот од мене, на Кого не сум достоин да се наведнам и да Му ги одврзам ремената од обувките Негови.

8 Јас ве крстив со вода, а Тој ќе ве крсти со Дух Свети.”

Исусовото кришевање

(Мт 3,13; Лк 3,21-22)

9 А во оние дни дојде Исус од Назарет Галилејски и се крсти од Јован во Јордан.

10 И кога излегуваше од водата, веднаш виде како се отвораат небесата, и Духот, во вид на гулаб, како слегува над Него.

11 И се чу глас од небесата: „Ти си Мојот возлюбен Син, во Кого е Мојата волја.”

Исусовото искушување во џусината

(Мт 4,1-11; Лк 4,1-13)

12 Веднаш потоа Духот Го изведе во пустината.

13 И беше таму, во пустината, четиридесет дни искушван од сатаната; беше со ѕверови и ангелите Му служеа.

Исус го проповеда Евангелието во Галилеја

(Мт 4,12-17; Лк 4,14-15)

14 А потоа, откако Јован беше предаден, дојде Исус во Галилеја и го проповедаше Евангелието за царството Божјо,

15 и велеше: „Времето се исполни и царството Божјо наближи; покајте се и верувајте во Евангелието.”

Повик до четирите рибари

(Мт 4,18-22; Лк 5,1-3, 10-11)

16 И, одејќи покрај Галилејското Море, Исус го виде Симон и брат му Ан-

10

Ис 11,2
42,1
63,11

11

9,7
1 Мојс 22,2

13

4,15
Зах 1,6
Јов 1,6
Јн 13,27
Рим 16,20
1 Сол 2,18
2 Сол 2,9

14

Мт 4,12
Рим 1,1
15,16

15

Мт 3,2
Гал 4,4
Ефес 1,10

16

1,29
Јн 1,40-41

17 дреј како фрлаат мрежа во морето, зашто беа рибари.
 Мт 13, 47-50

18 И Јас ќе ве направам ловци на луѓе!
 Мт 19,27

19 И тие веднаш ги оставија мрежите и тргнаа по Него.
 1,29
 3,17
 10,35

21 Па, штом одмина малку, го виде Јаков Заведеев и брат му Јован, исто така во кораб како ги крпат мрежите;
 6,2
 Лк 4,16

22 И веднаш ги повика и нив. И тие, откако го оставија татка си Заведej во коработ со наемниците, тргнаа по Него.
 6,2
 11,18
 Мт 7,28-29

Исус во Кајернаум

(Лк 4,31-37)

23 И дојдоа во Капернаум; и веднаш во саботата Тој влезе во синагогата и поучуваше.
 5,2
 Мт 2,23
 8,29
 Лк 4,34
 Јн 6,69
 Дела 3,14
 4,27,30

24 И се чудеа на Неговата наука, зашто Тој ги учеше како Оној што има власт, а не како книжниците.
 21 И дојдоа во Капернаум; и веднаш во саботата Тој влезе во синагогата и поучуваше.

25 И имаше во синагогата нивна човек со нечист дух, и извика, и извика, и извика,
 7,36
 9,9,25
 Лк 4,39,41

26 И говорејќи: „Што имаш Ти со нас, Исусе од Назарет! Си дошол ли да нè погубиш? Те знам Кој си Ти, Светец Божји!“

27 И Исус му заповеда, велејќи: „Замолкни и излези од него!“

28 И веднаш се разнесе глас за Него по целиот Галилејски крај.

29 И се ужаснаа сите, така што еден со друг се прашуваа и велеа: „Што е ова!? И како е ова ново учење, што со власт и на нечистите духови им заповеда, и тие Му се покоруваат!“

30-31 И веднаш се разнесе глас за Него по целиот Галилејски крај.
 1,22
 10,24
 13,3
 Јн 4,52
 Дела 28,8

Исцелување на ѿешијайа на Симон

(Мт 8,14-15; Лк 4,38-39)

29 Штом излегоа од синагогата, дојдоа со Јаков и Јован во куќата на Симон и Андреј.
30 А тепштата на Симон лежеше од треска; и веднаш Му јавија за неа.
31 Тој пристапи, ја фати за рака и ја подигна; и треската веднаш ја остави; и таа им служеше.

Исус исцелува мнозина

32 А приквечер, кога заоѓаше сонцето, кај Него донесуваа секакви болни и бесомачни.
33 И целиот град се беше собрал пред портата.
34 И излекува многу болни што страдаа од разни болести; истера многу демони и не им дозволуваше на демоните да зборуваат, дека знаат оти Тој е Христос.

Исус во Галилеја

(Мт 4,23; Лк 4,42-44)

35 А утредента, во темни зори, стана, излезе и отиде на пусто место и таму се молеше.
36 А Симон, и оние што беа со Него, тргнаа да Го бараат;
37 па, кога Го најдоа, Му рекоа: „Сите Те бараат!“
38 А Тој им рече: „Да појдеме до блиските села и градови, и таму да проповедаам, зашто затоа сум дошол.“
39 И проповедаше во нивните синагоги, по цела Галилеја и изгонуваше демони.

Исус исцелува лејрозен

(Мт 8,1-4; Лк 5,12-16)

40 И дојде кај Него еден лепрозен, па, молејќи Го, падна пред Него и Му рече: „Ако сакаш, можеш да ме очистиш.“
41 А Исус, кога се смилува, протегна рака, се допре до него и му рече: „Сакам! Очисти се!“
42 И штом го рече тоа, се изгуби лепрата од него, и тој стана чист;
43 Па, откако го отпушти, му заповеда,
44 и му рече: „Гледај, никому ништо да не кажуваш; но оди, покажи му се на свештеникот и принеси дар за очистување, како што заповедал Мојсеј - ним за сведоштво.“
45 А тој, штом излезе, почна да раскажува многу и да разгласува, така што Исус не можеше јавно да влезе во градот, а се задржуваше надвор, во осамени места. И доаѓаа кај Него отсекаде.

32 Мт 8,16
 Лк 4,40

34 1,25
 3,12

35 Мт 14,13,23
 26,36
 Лк 3,21

37 Лк 8,40

38 Лк 4,43
 Јн 18,37

39 Мт 4,23

40 3 Мојс 13,45
 Мт 17,14

41 5,30
 8,2
 9,22
 Мт 9,36
 18,27
 Лк 7,13
 10,33
 15,20

43 Мт 9,30

44 1,25,34
 3 Мојс 14,2-32
 Лк 17,14

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

2,1

1,29

Исус исцелува фаџен човек*(Мѿ 9,1–8; Лк 5,17–26)***2**

3,20

Дела

4,29,31

8,25

2 По неколку дена, Тој пак дојде во Капернаум; и се чу дека е в куќи.

² Веднаш се собраа мнозина, така што и пред вратата не можеа да се сместат; а Тој им го објавуваше Словото.

5

5,34,36

Лк 7,48

³ И дојдоа кај Него со еден фатен, кого го носеа четворица;

7

Ис 43,25

Пс 103,3

1 Јн 1,9

⁴ па, бидејќи не можеа да пријдат до Него од народот, го открија и го пробрива покривот од куќата, каде што беше Тој и ја спуштија постелката, на која лежеше фатениот.

10

Мт 8,20

⁵ А Исус, кога ја виде нивната вера, му рече на фатениот: „Синко, ти се простуваат гревовите твои!”

12

Мт 5,16

9,8,33

Рим 15,6,9

1 Кор 6,20

1 Петр 2,12

Откр 15,4

⁶ Таму седеа некои од книжниците и си помислија во срцата свои:

⁷ „Што хули Овој на Бога? Кој може да простува гревови, освен единиот Бог?”

13

1,22

3,7–8

6,2

⁸ Исус, веднаш штом дозна со Својот дух дека тие така мислат во себе, им рече: „Зошто го помислувате тоа во срцата свои?”

14

Мт 9,9

Лк 5,27–29

9,59

⁹ Што е полесно да му кажам на фатениот: „ти се простуваат гревовите”, или да речам: „Стани, земи ја постелката своја и оди?”

¹⁰ Но за да знаете дека Синот Човечки има власт на земјата да ги простува гревовите” - му рече на фатениот -

¹¹ „Тебе ти велам: стани, земи ја постелката своја и оди си дома!”

¹² И тој стана веднаш, па, штом ја зеде постелката, излезе пред сите - така што сите се восхитуваа и Го славеа Бога, велејќи: „Никогаш вакво нешто не сме виделе!”

Исус го ѿовикува Левиј и ѿи ѿрифаќа грешниците*(Мѿ 9,9–13; Лк 5,27–32)*

¹³ И излезе Исус пак покрај морето, и сиот народ доаѓаше кај Него, и Тој ги поучуваше.

¹⁴ И минувајќи, го виде Левиј Алфеев, кој седеше на царинарницата и му рече: „Врви по Мене!” Тој стана и тргна по Него.

¹⁵ А кога седеше Исус на трpezата во неговата куќа, заедно со Него седеа и учениците Негови, и многу цариници и грешници; зашто тие беа мнозина и врвса по Него.

¹⁶ Книжниците и фарисеите, штом Го видоа како јаде со цариници и грешници, им рекоа на учениците Негови: „Зошто Тој со цариници и грешници јаде и пие?”

¹⁷ Кога го чу тоа Исус, им рече: „Здравите немаат потреба од лекар, туку болните. Не сум дошол да ги повикам праведниците, туку грешниците на покајание.”

За ѿосѿоѿ. Сѿароѿо и новоѿо*(Мѿ 9,14–17; Лк 5,33–39)*

¹⁸ Учениците на Јован и на фарисеите постеа. И приоѓаа некои, па Му велеа: „Зошто учениците Јованови и на фарисеите постат, а Твоите ученици не постат?”

¹⁹ Исус им рече: „Зар можат сватовите да постат кога младоженецот е со нив!? Додека е со нив младоженецот, тие не можат да постат;

²⁰ но ќе дојдат дни, кога ќе им го одземат младоженецот и тогаш, во тие дни, и тие ќе постат.

²¹ Никој не крпи нова крпа на стара облека; инаку, новозапиената крпа ќе се отшие од старото, и отворот ќе биде уште поголем.

²² Никој не става ново вино во стари мевови; инаку, новото вино ќе ги расцепи мевовите и виното ќе истече, а мевовите ќе се упропастанат; туку ново вино треба да се става во нови мевови.”

За сабоѿниоѿ ден*(Мѿ 12,1–8; Лк 6,1–5)*

²³ И се случи во саботен ден да минува преку нивјето, и почнаа учениците Негови, врвејќи, да кинат класје.

²⁴ А фарисеите Му рекоа: „Гледај, зошто го прават во сабота тоа, што не е допуштено?”

²⁵ Но Тој им рече: „Зар никогаш не сте читале што направи Давид, кога имаше потреба и огладне тој и оние, што беа со него?”

15-16

Мт 11,19

Лк 7,34

15

Мт 5,46

17

10,45

18

Мт 6,16

11,2

19

Мт 23,15

22

Јн 1,17

2 Кор 5,17

Гал 1,6

23

5 Мојс

23,24

24

2 Мојс

34,21

26 ²⁶ Како влезе во храмот Божји, во времето на првосвештеникот Авијатар, ги изеде лебовите на предложението, што не требаше да ги јаде никој друг освен свештениците, па им даде и на оние, што беа со него!"

27 ²⁷ Потоа продолжи: „Саботата е создадена за човекот, а не човекот за саботата.

²⁸ Па така, Синот Човечки е господар и на саботата.”

Исус исцелува во саботиџа

(*Мт̄ 12,9–14; Лк 6,6–11*)

28 ³ И влезе пак во синагогата, а таму имаше еден човек со исушена рака.

3,4 ² И паза на Него, дали ќе го исцели во саботен ден, за да Го обвинат.

5 ³ А Тој му рече на човекот со исушената рака: „Застани на средината!”

⁴ Ним, пак, им кажа: „Во сабота допуштено ли е да се прави добро или зло; да се спаси една душа или да се погуби?” А тие молчеа.

6 ⁵ Па, кога ги изгледа со гнев, натажен поради нивните скаменети срца, му рече на човекот: „Протегни ја раката своја!” Тој ја протегна и раката му стана здрава, како и другата.

7-8 ⁶ Фарисеите, штом излегоа, веднаш се собраа со Иродовците на совет против Него, како да Го погубат.

9 ⁹ И им порача на учениците Свои да Му приготват кораб, поради народот, за да не Го туркаат;

¹⁰ зашто мнозина беше излекувал, така што сите, кои беа болни, навалуваа кон Него за да се допрат до Него.

11 ¹¹ И нечистите духови, штом ќе Го видеа, паѓаа пред Него, викаа и говореа: „Ти си Син Божји!”

¹² Но Тој строго им забрануваше да разгласуваат за Него.

12 Но Тој строго им забрануваше да разгласуваат за Него.

Исус избира дванаесет ајосџоли

(*Мт̄ 10,1–4; Лк 6,12–16*)

13 ¹³ Потоа се искачи на гората и ги повика кај Себе оние, кои Сам ги одбра и тие дојдоа кај Него.

¹⁴ Избра дванаесетмина да бидат со Него и да ги праќа да проповедаат;

¹⁵ и да имаат власт да лекуваат болести и да изгонуваат демони;

¹⁶ Симон, на кого му даде име Петар;

¹⁷ па Јаков Заведеев и брат му Јован, на кои им даде име Воанергес, што значи, синови на громот;

¹⁸ потоа Андреј, Филип, Вартоломеј, Матеј, Тома, Јаков Алфеев, Тадеј, Симон Кананит

¹⁹ и Јуда Искариотски, кој и Го предаде.

Исус и Велзевул

(*Мт̄ 12,22–32; Лк 11,14–23; 12,10*)

20 ²⁰ И дојдоа во куќи; и пак се собра народ, така што тие не можеа ниту леб да јадат.

²¹ И кога чуја Неговите, отидоа да Го приберат, зашто се говореше дека не бил на Себеси.

²² А книжниците, што беа слегнале од Ерусалим, велее дека во Него е Велзевул¹ и дека демоните ги истерува со силата на заповедникот на демоните.

²³ И кога ги повика, им говореше во параболи: „Како може сатаната да изгонува сатана?”

²⁴ Ако едно царство се подели самото против себе, тоа царство не може да се одржи;

²⁵ и, ако еден дом се подели самиот против себе, тој дом не може да опстане;

²⁶ ако и сатаната се дигнал против себеси, и се поделил, не ќе може да се одржи, но му дошол крајот.

²⁷ Никој не може, кога ќе влезе во куќата на силен човек, да му ја ограби покуќнината, ако најнапред не го врзе силниот; и тогаш ќе му ја земе покуќнината.

12
1,34
Мт̄ 12,16

13
1,4,17
5,18
Мт̄ 10,5

14
6,7
Мт̄ 19,28

15
9,38
16,9,17
Мт̄ 10,8

16
Мт̄ 16,18
Јн 1,42
1 Кор 1,12

17
Мт̄ 4,21
Лк 9,54

18
Мт̄ 4,18
9,9
Лк 6,14–15
Јн 1,40.
43–46,48
14,5,8–9
21,2

19
Мт̄ 10,4
26,25

20
2,2
6,31

21
Јн 7,5
10,20
2 Кор 5,13

22
4 Цар 1,2
Мт̄ 9,34
10,25
12,24
Јн 7,20
8,48–52

23
1,13

27
6,17
Ис 49,24–25
53,12
Откр 20,2

¹ 3,22. Велзевул или Беел–зебул т.е. ѓаволот.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

28 ²⁸ Вистина, ви велам: на човечките синови ќе им се простат сите гревови и хули, колку и да хулат;

29 ²⁹ но, кој похули на Светиот Дух, нему нема да му се прости никогаш, а ќе биде виновен пред вечниот суд.”

30 ³⁰ Зашто велее: „Нечист дух има во Него.”

31 *Исусовото семејство*

(*Мт 12,46–50; Лк 8,19–21*)

31 ³¹ И дојдоа мајка Му и браќата Негови, па, стоејќи надвор, порачаа да Го викнат.

32 ³² А околу Него седеше народ, и Му рекоа: „Ете, мајка Ти и браќата Твои, и сестрите Твои, надвор се и Те бараат.”

33 ³³ А Тој им одговори, велејќи: „Која е Мојата мајка и кои се браќата Мои?”

4,1 ³⁴ Па, упатувајќи поглед кон оние што седеа околу Него, рече: „Еве ги Мојата мајка и Моите браќа.

2 ³⁵ Зашто оној, кој ја исполнува волјата Божја, тој Ми е брат, и сестра, и мајка!”

Парабола за сејачот

(*Мт 13,1–9; Лк 8,4–8*)

4 И пак почна да поучува покрај морето; и се собра околу Него многу народ; Тој влезе тогаш во кораб во морето и седеше, а сиот народ стоеше на суво, покрај морето.

² И ги поучуваше многу со параболи, и во поуките Свои им велеше:

³ „Слушајте! Ете излезе еден сејач да сее;

⁴ и се случи, кога сееше, едно семе да падне покрај патот, па долетаа птиците небески и го исколваа.

⁵ Друго падна на каменито место, каде што немаше многу земја, и набргу изникна, зашто земјата не беше длабока;

⁶ а кога изгреа сонцето, тоа свена, па бидејќи немаше корен, се исуши.

⁷ Некоје падна на трње; и израсна трњето, го задуши и не даде плод.

⁸ А друго падна на добра земја и почна да дава плод, што израсна и узреа; и принесеше: кое триесет, кое шеесет, кое сто.”

⁹ И им рече: „Кој има уши да слуша, нека чуе!”

Зошто служат параболи?

(*Мт 13,10–15; Лк 8,9–10*)

¹⁰ А кога остана Сам, оние што беа околу Него, заедно со дванаесетмината, Го прашаа за параболатата.

¹¹ И им кажа: „Вам ви е дадено да ја знаете тајната на царството Божјо, а на оние, надворешните, сè е во параболи,

¹² за да гледаат со очи и да не видат; да слушаат со уши и да не разбираат; за да не би се обратиле некогаш, па да им се простат гревовите.”

¹³ И им рече: „Зар не ја разбирате оваа парабола? Како тогаш ќе ги разберете сите параболи?”

Објаснување на параболатата за сејачот

(*Мт 13,18–23; Лк 8,11–15*)

¹⁴ Сејачот го сее словото.

¹⁵ Посеаното покрај патот се оние, кај кои се сее словото, но кај кои, откако ќе го чујат, веднаш доаѓа сатаната и им го грабе словото, посеано во срцата нивни.

¹⁶ Исто така и посеаното на каменито место се оние, кои, штом го чујат словото, веднаш со радост го примаат,

¹⁷ но немаат во себе корен и се непостојани; па, кога ќе настане неволја или гонење заради словото, веднаш се соблазнуваат.

¹⁸ Посеаното во трње ги означува оние што го слушаат словото,

¹⁹ но грижите за овој век, примамливото богатство и други желби, кои, кога ќе се вселат во нив, го задушуваат словото и тоа останува бесплодно.

²⁰ А посеаните зрна на добра земја се оние, што го слушаат словото и го примаат и донесуваат плод: едни триесет, други шеесет, а други сто.”

Светило и мерка

(*Мт 5,15; 10,26; Лк 6,38; 8,16–18; 11,33*)

²¹ И им рече: „Зар се внесува светило за да се стави под поклопец или под кревет? Не затоа ли, да се стави на свеќник?”

9

4,23
7,16
Мт 11,15
Лк 8,8
14,35

10

10,10
13,3
Мт 10,2
13,36

11

Дан
2,19,22.
27-30
Рим 16,25
Кол 4,5

12

Ис 6,9-10
Јн 12,40
Дела 28,
26-27

17

14,27

18

Ер 4,3

19

Мт 19,23

21

Мт 5,15
Лк 8,17
11,33

22 ^{1 Кор 4,5} ²² Зашто нема ништо тајно, што не ќе стане јавно; ниту пак, нешто сокриено, што нема да излезе на видело.

23 ^{4,9} ^{Мт 11,15} ²³ Ако некој има уши да слуша, нека чуе!”

24 ^{Лк 6,38} ^{8,18} ²⁴ И им велеше: „Внимавајте на она што слушате: со каква мерка мерите, со таква ќе ви се мери, и ќе ви се придодаде, вам што слушате.

25 ^{Мт 13,12} ²⁵ Зашто, кој има, нему ќе му се даде; а кој нема, од него ќе се одземе и она што го има.”

27 ^{Јк 5,7} **Парабола за њосеанојо семе**

29 ^{Јоил 4,13} ^{Откр 14,15} ²⁹ Па рече: „Царството Божјо прилега на човек што фрлил семе в земја,

²⁷ па спие, и станува ноќе и дење; а како никнува и како расте семето, тој не знае.

31 ^{Мт 13,31} ^{17,20} ³¹ Зашто земјата сама од себе донесува плод, најнапред стебленце, па клас, а потоа и полно зрно во класот.

32 ^{Мт 13,32} ³² А кога ќе узрее плодот, веднаш испраќа срп, зашто дошло времето за жетва.”

Парабола за синајовојо зрно
(*Мт 13,31–32; Лк 13,18–19*)

³⁰ И говореше: „Со што да го споредиме царството Божјо или со каква парабола да го прикажеме?”

³¹ Тоа е како синапово зрно, кое, кога се сее в земја, е помало од сите земни семиња;

³² а кога ќе се посее, израснува и станува поголемо од сите зеленчуци, и пуштта големи гранки, така што под неговата сенка можат да се вгнездат птиците небески.”

Поучување со њараболи
(*Мт 13,34–35*)

³³ И со многу такви параболи им го проповедаше словото, колку што можеа да слушаат.

³⁴ И без параболи не им говореше, а на учениците Свои насамо сè им објаснуваше.

Исус стивнува бура
(*Мт 8,23–27; Лк 8,22–25*)

³⁵ Тој ден вечерта им рече: „Да минеме на спротивната страна!”

³⁶ И кога го отпуштија народот, учениците Го зедаа, како што беше во коработ, а и други кораби беа со нив.

³⁷ И се подигна бурен ветер, и брановите се префрлуваа во коработ, така што тој веќе се полнеше.

³⁸ Тој, пак, беше на кормилото и спиеше на возглавница; Го разбудил и Му рекоа: „Учителе, зар не Ти е грижа што загинаваме?”

³⁹ А Тој стана, му заповеда на ветрот и му рече на морето: „Замолкни, престани!” И ветрот стивна, и настана голема тишина.

⁴⁰ Па им рече: „Што сте толку плашливи? Како немате вера?”

⁴¹ И ги опфати голем страв, и говореа еден на друг: „Кој е, пак, Овој, што и ветрот и морето Го слушаат?”

Исус исцелува од нечист ѓ дух
(*Мт 8,28–34; Лк 8,26–39*)

5 Преминаа отаде море, во Гадаринската земја.

² И кога Тој излезе од коработ, веднаш Го пресретна од гробовите еден човек со нечист дух.

³ Тој живееше во гробовите, и дури и со вериги никој не можеше да го врзе;

⁴ зашто многупати беше во окови и во вериги врзан, ама ги кршеше оковите и ги раскинуваше веригите, и никој не можеше да го скроти;

⁵ и секогаш, ноќе и дење, тој беше во гробовите и по ридиштата, викаше и се удираше со камења.

⁶ Штом Го виде Исуса оддалеку, притрча и Му се поклони.

⁷ Па, како извика со силен глас, рече: „Што имаш, Ти, со мене, Исусе, Сине на Севишниот Бог? Те заколнувам во Бога, не мачи ме!”

⁸ Зашто му беше рекол: „Духу нечист, излези од човекот!”

35
Мт 8,18

38
Лк 10,40

39
1,25

40
9,19
Мт 8,10

41
1,27
Пс 88,9
107,23–32
Лк 9,34

5,2
1,23
Ис 65,4

7
1,1.24
Мт 8,29
Лк 1,32

² 5,9. Легија е најголемата и основна единица на римската војска, во различно време со различна бројна состојба; во преносна смисла - голем број, мноштво.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

9 <sup>Мт 12,45
Лк 8,2,27</sup> И го праша: „Како те викаат?“ А тој одговори и рече: „Легија² ми е името, зашто сме многу.“

15 ^{Лк 8,35} И многу Го молеа да не ги брка од тој крај.

17 ^{Дела 16,39} И таму, по ридот, пасеше големо крдо свињи.

18 ^{3,14} И Го молеа сите демони и велеа: „Прати нè во свињине, да влеземе во нив.“

19 <sup>1,34
8,26
Пс 65,16
Лк 8,39</sup> И Исус веднаш им дозволи. Откако излегоа, нечистите духови влегоа во свињите, и јурна крдото по стрмнината во морето, а беа околу две илјади; и се издавија во морето.

20 <sup>Мт 3,1
4,25</sup> А оние, што ги пасеа свињите, побегнаа и известија во градот и по селата. И излегоа луѓето да видат што станало.

21 ^{2,13} И дојдоа кај Исус, и го видоа бесомачниот во кого имаше легија, како седи облечен и со здрав ум; и се уплашија.

23 <sup>Мт 9,18
Лк 4,40
Дела 9,12,17
28,8</sup> А оние, кои беа виделе, раскажуваа што стана со бесомачниот и со свињите.

17 И почнаа да Го молат да си оди од нивните краишта.

18 А кога влезе во коработ, оној, што беше бесомачен, Го помоли да биде со Него.

19 Исус не му дозволи, но му рече: „Оди дома кај своите, па раскажи им што стори Господ за тебе и како те помилува.“

20 Си отиде, и почна да раскажува по Десеттоградието што му направи Исус. И сите се чудеа.

**Исцелувањето на болна жена
и оживувањето на Јаировата ќерка**
(Мт 9,18–26; Лк 8,40–56)

21 А кога премина Исус со коработ пак на другата страна, кај Него се собра многу народ. И беше покрај морето.

22 И ете, дојде еден од старешините на синагогата, по име Јаир; па, штом Го виде, падна пред нозете Негови

23 и усрдно Го молеше многу, говорејќи: „Ќерка ми е на умирање; дојди и положи ги рацете над неа, за да оздрави и биде жива!“

24 И појде со него. А по Него врвеше многу народ и Го притискаа.

25 Една жена, што боледуваше од крвотечение дванаесет години,

26 и големи маки беше претрпела од мнозина лекари, потрошила сè што имала и без никаква полза, а ѝ станало дури уште полошо,

27 штом чу за Исус, дојде меѓу народот одзади и се допре до облеката Негова;

28 зашто си велеше: „Само ако се допрам до облеките Негови, ќе оздравам.“

29 И веднаш престана крвотечението, и таа осети во телото свое дека е излекувана од болеста.

30 А Исус одеднаш почувствува во Себе како излезе сила од Него и се сврте кон народот и рече: „Кој се допре до облеката моја?“

31 Учениците Негови Му рекоа: „Гледаш дека народот Те притиска, а прашуваш: „Кој се допре до Мене?““

32 Но Тој гледаше наоколу, за да ја види онаа, што го направи тоа.

33 Жената, пак, се уплаши и трепереше; па, знаејќи што стана со неа, пријде, падна пред Него и Му ја кажа целата вистина.

34 А Тој ѝ рече: „Ќерко, верата твоја те спаси; оди си со мир и биди здрава од болеста своја!“

35 Додека Тој уште зборуваше, дојдоа од кај старешината на синагогата и рекоа: „Ќерка ти умре; што Му создаваш уште труд на Учителот!“

36 Но Исус, откако ги чу тие зборови, му рече на старешината на синагогата: „Не плаши се, само верувај!“

37 И никому не му дозволи да оди со Него, освен на Петар, на Јаков, и на Јован, братот на Јаков.

38 Дојде во куќата на старешината на синагогата и виде врева, плачење и силно врискање.

39 И кога влезе, им рече: „Што сте се развикале и расплакале? Девојчето не е умрено, туку спие!“

40 А тие Му се потсмеваа. Тој, пак, откако ги истера сите, ги зеде таткото и мајката на девојчето и оние што беа со Него, и влезе каде што лежеше девојчето.

25
3 Мојс
15,25

27-28
6,56
Мт 14,36
Дела 5,15

27
3 Мојс
15,27

29
Дела 19,12

30
Лк 5,17
6,19

34
10,52
1 Цар 1,17
2 Цар 15,9
Лк 7,50
Јк 2,16

35
Јн 11,21,32

37
9,2
14,33
Мт 17,1

39
Дела 20,10
1 Кор
11,30
15,6

41 <sup>9,27
Дела 9,40</sup> ⁴¹ И кога ја фати раката на девојчето, рече: „Талита, куми!” - што значи: „Девојко, тебе ти велеам, стани!”

43 <sup>1,34
7,36
9,9
Мт 8,4
Лк 9,21</sup> ⁴² И девојката одеднаш стана и почна да оди. А имаше дванаесет години. И сите се зачудија многу.

43 А Тој строго им заповеда, никој да не разбере за тоа и рече: „Дајте ѝ да ја даде!”

6,2

<sup>1,22
Лк 6,6
Јн 7,15</sup>

Исус оџфрлен во Назарет

(Мт 13,53–58; Лк 4,16–30)

3 <sup>3,31
Мт 12,46
Јн 6,42</sup> **6** Па излезе оттаму и дојде во Својот крај; а по Него одеа и учениците Негови.

4 ^{Јн 4,44} И кога дојде сабота, Тој почна да поучува во синагогата и мнозина, што слушаа, се чудеа и говореа: „Од каде Нему ова? И каква е оваа мудрост што Му е дадена, та такви чуда стануваат преку Неговите раце?”

5 <sup>2,5
Лк 4,40</sup> Не е ли Тој дрводелецот, Синот на Марија, брат на Јаков, Јосија, Јуда и Симон? И не се ли овде меѓу нас сестрите Негови?” И се соблазнија заради Него.

7 <sup>3,14–15
Лк 10,1</sup> Не е ли Тој дрводелецот, Синот на Марија, брат на Јаков, Јосија, Јуда и Симон? И не се ли овде меѓу нас сестрите Негови?” И се соблазнија заради Него.

8 ^{Лк 10,4} И се соблазнија заради Него.

10 ^{Лк 10,7} ⁴ А Исус им рече: „Пророкот не е без чест, освен во својата земја, меѓу роднините и во својот дом.”

11 ^{Мт 10,14,18} ⁵ И не можеше тука да изврши никакво чудо; освен што излекува малку болни, полагајќи ги рацете врз нив.

Исус ѝ исцраќа

Својите дванаесет ајосџоли

(Мт 10,5–15; Лк 9,1–6)

⁶ И се чудеше на нивното безверие. Па одеше по околните села и поучувааше.

⁷ И ги повика дванаесетмината, и почна да ги праќа по двајца, и им даде власт над нечистите духови.

⁸ Па им заповеда да не земаат ништо за по пат освен по еден стап; ниту торба, ниту леб, ниту пари во појасот.

⁹ Но да се обуени во сандали и да не облекуваат по две облеку.

¹⁰ И им рече: „Ако влезете негде во куќа, останете во неа, сè додека не ситидете оттаму.

¹¹ А ако негде не ве примат, ниту ве послушаат, излегувајќи оттаму, истре-

сете го правот од нозете свои, ним за сведоштво. Вистина ви велеам: полесно ќе им биде на Содом и Гомор во судниот ден, отколку на тој град.”

¹² Тие појдоа и проповедаа покајание.

¹³ Изгонуваа многу демони, и многумина болни помазуваа со масло и лекуваа.

Ирод и Исус

(Мт 14,1–2; Лк 9,7–9)

¹⁴ И цар Ирод слушна за Исус, зашто името Негово беше прочуено, па рече: „Јован Крстител воскреснал од мртвите и затоа стануваат чуда преку него.”

¹⁵ Едни велеа: „Илија е!”, а други: „Пророк е, или како еден од пророците.”

¹⁶ А Ирод, штом чу рече: „Тоа е Јован, на кого јас му ја отсеков главата; тој воскреснал од мртвите!”

Смртта на Јован Крстител

(Мт 14,3–12; Лк 3,19–20)

¹⁷ Бидејќи сам Ирод прати да го фатат Јован, го врза и го фрли во затвор, заради Иродијада, жената на брат му Филипп, зашто се ожени со неа.

¹⁸ Бидејќи Јован му велеше на Ирод: „Не ти е дозволено да ја имаш жената на твојот брат!”

¹⁹ А Иродијада се озлоби против него и сакаше да го убие, но не можеше.

²⁰ зашто Ирод се плашеше од Јован, знаејќи дека е тој човек праведен и свет и го пазеше; многу работи вршеше откако ќе го слушне, а со задоволство го слушаше.

²¹ И настана погоден ден кога Ирод, по повод својот роденден, им приготви вечера на своите кнезови, војводи и старешини Галилејски;

²² и влезе ќерката на Иродијада, играше и им угоди на гостите и на Ирод. Тогаш царот ѝ рече на девојката: „Барај од мене што сакаш и ќе ти дадам!”

²³ И ѝ се заколна: „Што и да побараш од мене, ќе ти дадам, дури и половина-та од моето царство.”

²⁴ А таа излезе и ја праша мајка си: „Што да побарам?” Таа ѝ одговори: „Главата на Јован Крстител!”

12

Мт 3,2

13

Мт 14,14
Јк 5,14–15

14-15

Мт 16,14

15

Мал 3,23
Мт 21,11

17

Лк 3,19–20

18

3 Мојс
18,16
20,21

21

1 Мојс
40,20

23

Ест 5,3,6
7,2

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

29 ^{Мт 27, 59-60} ²⁵ И таа веднаш влезе кај царот и побара, говорејќи: „Сакам уште сега да ми ја дадеш на чинија главата на Јован Крстител!“

30 ^{Лк 6,13 10,17} ²⁶ Царот се натажи, но заради ветувањето и гостите свои не сакаше да откаже.

31-32 ^{2 Моје 16 5 Моје 8,3,16 Пс 77, 24-25,29 105,40 Мудр 16,20-26 1 Кор 10,3} ²⁷ И веднаш, откако испрати целат, царот нареди да ја донесат главата негова.

31 ^{2,2 3,20} ²⁸ А тој отиде, му ја отсече главата во затворот и ја донесе на чинија, па ѝ ја предаде на девојката, а девојката ја даде на мајка си.

34 ^{4 Моје 27,17 3 Цар 22,17 Ез 34,5,15,23 37,24 Зах 10,2 Пс 22,1 77,21 2 Царн 18,16 Мт 9,36} ²⁹ Кога неговите ученици слушнаа, дојдоа и го положија во гроб.

35-44 ^{8,1-9} *Исус нахранува ѝеѝ илјади луѓе*
(*Мт 14,13-21; Лк 9,10-17; Јн 6,1-14*)

³⁰ И се собраа апостолите кај Исус, па Го известија за сè што направиле и поучувале.

³¹ А Тој им рече: „Дојдете и вие во осамено место и одморете се малку.“ Зашто мнозина доагаа и си одеа, така што немаа кога ни да јадат.

³² И отидоа со кораб сами во осамено место.

³³ И ги виде народот кога си одеа; и Го познаа мнозина, па пеш од сите градови тргнаа таму; и ги испреварија и се собраа околу Него.

³⁴ А Исус, кога излезе, виде многу народ и се смилува над нив, зашто беа како овци без пастир; и почна да ги поучува многу.

³⁵ И бидејќи веќе времето поизмина, учениците Негови пристапија кон Него и рекоа: „Пусто е местово, а и доцна е;

³⁶ распушти ги за да отидат по околните села и населби и да си купат леб, зашто нема што да јадат.“

³⁷ Тој им одговори и рече: „Дајте им вие да јадат!“ А тие Му рекоа: „Да појдеме и да купиме за двесте денарии леб, па да им дадеме да јадат?“

³⁸ Потоа Тој ги праша: „Колку лебови имате? Отидете и видете!“ И кога видоа рекоа: „Пет леба и две риби.“

³⁹ Тогаш Исус им рече на сите да поседнат по групи по зелената трева.

⁴⁰ И поседнаа во групи по сто и по педесет.

⁴¹ Тој ги зеде петте леба и двете риби, па, погледна кон небото, ги благослови лебовите и ги прекрши, и им ги даде на учениците Свои, за да им ги стават пред нив; исто така им ги подели и двете риби на сите.

⁴² И јадеа сите и се наситија.

⁴³ И собраа парчиња, од лебот и од рибите, полни дванаесет кошеве.

⁴⁴ А оние, што јадеа од лебовите, беа околу пет илјади мажи.

Исус чекори ѝо вода

(*Мт 14,22-33; Јн 6,15-21*)

⁴⁵ И веднаш ги натера учениците Свои да влезат во кораб и да отидат порано од Него на другата страна кон Витсаида, дури Тој не го распушти народот.

⁴⁶ А Тој, одделувајќи се од нив, отиде во гората за да се помоли.

⁴⁷ Приквечер коработ беше сред морето, а Тој сам на копното.

⁴⁸ И ги виде како се мачат при пловенњето, зашто ветрот им беше спротивен; а околу четвртата ноќна стража³ се приближи до нив и, одејќи по морето, сакаше само да помине покрај нив.

⁴⁹ А тие, кога го видоа како оди по морето, помислија дека е тоа привидение, и почнаа да викаат;

⁵⁰ Зашто сите Го видоа и се уплашија. Тој веднаш почна да говори со нив и им рече: „Не плашете се! Јас сум, не бојте се!“

⁵¹ И влезе кај нив во коработ и ветрот стивна. А тие беа силно запрепаствени во себе и зачудени.

⁵² Зашто не го сфатија чудото со лебовите, бидејќи срцето им беше скаменето.

⁵³ И кога преминаа, дојдоа во земјата Генисаретска и се задржаа таму.

⁵⁴ А штотом излегоа од коработ, веднаш Го познаа.

41
Мт 14,19
Лк 9,16
22,19
24,30

42
Ис 25,6-8
55,1-2
Мт 8,11

43
8,19

46
1,35
3,13
Лк 6,12
9,28
Јн 6,15

48
2 Моје 33,19,22
34,6
Пс 76,19
Јов 9,8

49
Лк 24,37

50
16,6
2 Моје 3,14
5 Моје 32,39
Ис 41,4
43,10
Јн 8,24,28,58

51
4,39
Мт 14,32

52
3,5
4,13
8,17
Мт 16,9

³ 6,48. Четвртата ноќна стража т.е. рано наутро, меѓу 4 и 6 часот.

55-56 ⁵⁵ Брзо ја обиколија целата таа околина и почнаа на носилки да носат болни таму, каде што слушаа дека Тој се наоѓа.
Дела 5,15
55 таму, каде што слушаа дека Тој се наоѓа.
1,32
56 ⁵⁶ И каде да влегуваше: во села, во градови или населби - на крстопатите полагаа болни и Го молеа да се допрат барем до полата од облеката Негова. И сите што се допираа до Него, оздравуваа.
5,27-28
Лк 6,19
8,44

7,2 Лк 11,38
4 *Расцрџавајќи ја преданијата*
(Мт 15,1-20)

7 Се собраа кај Него фарисеите и некои од книжниците, што беа дошле од Ерусалим.
Мт 23,25
Лк 11,39

6-7 ⁷ ² И кога видоа дека некои од Неговите ученици јадат леб со нечисти, односно со немисни раце, ги укорија.
Ис 29,13

10 ³ Зашто фарисеите и сите Јудејци, држејќи го преданието на старите, не јадат, дури не ги измијат рацете до лактите;
2 Мојс 20,9
5 Мојс 5,16
Мт 15,4

11 ⁴ и кога ќе се вратат од пазар, не јадат, дури не се измијат; и уште многу други има што примиле и го држат; мисне чаши, чинии, котли и столови.
Мт 15,5-6

⁵ Потоа фарисеите и книжниците Го прашаа: „Зошто учениците Твои не постапуваат според преданието на старите, но со неизмени раце јадат леб?“

⁶ А Тој им одговори и рече: „Добро пророкувал Исаија за вас лицемерите, како што е напишано: ‚Овој народ со уста Ме почитува, но срцето им е далеку од Мене;

⁷ но напразно Ме почитува, зашто проповеда човечки повелби.‘

⁸ Зашто, вие, оставајќи ја Божјата заповед, го држите преданието човечко: мисне чинии и чаши, и вршите многу други слични работи.“

⁹ И им рече: „И така ја отфрлате Божјата заповед, за да го запазите вашето предание.“

¹⁰ Зашто Мојсеј рече: ‚Почитувај ги татка си и мајка си‘ и ‚Кој го злослови таткото свој или мајка си, со смрт да се казни.‘

¹¹ А вие велите: ‚Ако некој каже на татка си или на мајка си: она, со кое би можел да те издржувам е корбан, односно, прилог‘,

¹² тогаш не му оставате веќе ништо да стори за својот татко или за својата мајка,

¹³ укинувајќи го словото Божјо со вашето предание, што сте го предале вие; многу такви слични работи вршите.“

¹⁴ И кога го повика сиот народ, им рече: „Слушајте Ме сите и разберете:

¹⁵ ништо, што влегува во устата на човекот однадвор, не може да го оскверни; туку она што излегува од него, тоа го осквернува човекот.“

¹⁶ Ако некој има уши да слуша, нека чуе!“

¹⁷ И кога се оддалечи од народот и влезе во една кука, учениците Негови Го прашаа за параболата.

¹⁸ А Тој им рече: „Зар сте и вие така неразумни? Не разбирате ли дека ништо, што влегува во човекот однадвор, не може да го оскверни?“

¹⁹ Зашто, тоа не оди во срцето, туку во стомакот, и излегува надвор, чистејќи ја сета храна.“

²⁰ И уште им рече: „Она што излегува од човекот, тоа го осквернува човекот.“

²¹ Зашто однатре, од срцето човечко, излегуваат лоши помисли, прелубодејства, блудства, убиства,

²² кражби, лакомства, злоби, лукавства, развртат, око завидливо, богохулство, гордост, безумство.

²³ Сето тоа зло однатре излегува и го осквернува човекот.“

Верата на една жена

(Мт 15,21-28)

²⁴ И кога се крена оттаму, отиде во пределите Тирски и Сидонски; и кога влезе во една кука, сакаше никој да не Го дознае. Но не можеше да се сокрие.

²⁵ Зашто чу за Него една жена, чија ќерка имаше нечист дух, па дојде и падна пред нозете Негови.

²⁶ А таа жена беше друговерка, по потекло Сирофеничанка; и Го молеше да го истера демонот од ќерка ѝ.

²⁷ Но Исус ѝ рече: „Остави најнапред да се нахранат децата; зашто не е право да се земе лебот од децата и да им се фрли на кучињата.“

12
Изреки
28,24

14
4,9

17
4,10
10,10

19
Дела 10,
13-15
Кол 2,
16-17,21-22
Тит 1,15

20
Рим 14

21-22
Мт 15,19

24
1,29
10,10

26
Мт 8,29

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

31 ²⁸ А таа одговори и Му рече: „Да, Господи! Но и кучињата јадат под трпезата, од трошките на децата.”

32 ²⁹ И ѝ рече: „За ова што го рече - оди си! Демонот излезе од ќерка ти.”

33 ³⁰ И кога се врати дома, ја најде ќерка си како лежи на постела, а демонот беше излегол од неа.

34 *Исцелувањето на ѓлувоном*

35 ³¹ И пак излезе Исус од пределите Тирски и Сидонски и отиде кон Галилејското Море, низ пределите на Десеттоградиеото.

36 ³² И доведоа кај Него еден глув и тепкав, па Го молеа да положи над него рака.

37 ³³ Исус, откако го одведе настрана од народот, ги стави Своите прсти во неговите уши; а кога плукна, го допре неговиот јазик;

8,1-2 ³⁴ потоа погледна на небото, воздивна и му рече: „Ефата!” - што значи: „Отвори се!”

3 ³⁵ И веднаш му се отвори слухот, и се разврзаа врските на неговиот јазик и говореше чисто.

4 ³⁶ И им заповеда никому да не кажуваат. Но, колку повеќе Тој им забранувааше, толку повеќе тие разгласуваа.

³⁷ И прекумерно се чудеа и велееа: „Сè добро прави: и глувите ги прави да слушаат и немите да зборуваат!”

Исус нахранува четиири илјади луѓе
(*Мт 15,32-39*)

8 Во тие дни, кога се беше собрал многу народ и немаше што да јадат, Исус ги повика учениците Свои и им рече:

² „Ми е жал за народот, зашто веќе три дни стојат кај Мене и нема што да јадат.

³ Ако ги пуштам да си одат гладни по куќите нивни, ќе премалеат по патот, зашто некои од нив се дојдени оддалеку.”

⁴ Учениците Му одговорија: „Од каде може човек сите овие да ги нахрани со леб, овде во пустинава?”

⁵ И ги праша: „Колку лебови имате?” А тие одговорија: „Седум.”

⁶ Тогаш му заповеда на народот да поседне по земјата; па, откако ги зеде седумте лебови, заблагодари, ги раскрши и им ги даде на учениците Свои да ги раздадат; и тие ги поделија на народот.

⁷ Имаа и малку рипчиња; ги благослови и заповеда да ги раздадат и нив.

⁸ И јадеа, и се наситија; и собраа седум кошници останати парчиња.

⁹ А оние, што јадеа, беа околу четири илјади. И ги распушти.

¹⁰ И веднаш влезе во кораб со учениците Свои и дојде во пределите Далманутски.

Фарисеите бараат чудо

(*Мт 12,38-39; 16,1-4; Лк 11,16-29; 12,54-56*)

¹¹ И излегоа фарисеите и почнаа да се препираат со Него, па испушувајќи Го, бараа од него знак од небото.

¹² А Тој воздивна длабоко и рече: „Зошто овој род бара знак? Вистина ви велам: нема да му се даде знак на овој род.”

¹³ И кога ги остави, пак влезе во коработ и премина на другата страна.

За шиејниот „квасец”

(*Мт 16,5-12; Лк 12,1*)

¹⁴ А учениците Негови беа заборавиле да ги земат лебовите и немаа со себе во коработ, освен еден леб.

¹⁵ А Тој ги опоменувааше, велејќи: „Внимавајте, чувајте се од квасот фарисејски и од квасот Иродов!”

¹⁶ И си размислуваа меѓу себе, велејќи: „Тоа е затоа што немаме леб.”

¹⁷ А Исус, кога ги разбра, им рече: „Зошто зборувате за тоа што немате леб? Зар уште не сфаќате и не разбирате? Уште ли е скаменето вашето срце?”

¹⁸ Очи имате, не гледате ли? Уши имате, не слушате ли? И не помните ли?

¹⁹ Кога ги раскршив петте леба, за пет илјади души, колку полни кошени со парчиња собравте?” Му рекоа: „Дванаесет.”

²⁰ „А седумте - за четири илјади, колку полни кошници со останати парчиња собравте?” Тие одговорија: „Седум.”

6
Лк 6,10

8
Мт 14,20

11
5 Мојс
18,20-22
Ис 7,10-14
Мт 12,38
16,1
Лк 11,16
1 Кор 1,22

12
Лк 11,29
Евр 3,10

15
Лк 12,1
1 Кор 5,6-8

17
6,52

18
4,12
Ер 5,21
Ез 12,2
Лк 8,10

19
6,35-44

20
8,8-9

21 ^{4,13} И им рече: „Па како тогаш не разбирате?”

22 ^{5,30}
^{10,46-52} *Исцелувањето на слеп човек*

22 Потоа дојде во Витсаида; и доведоа кај Него слеп и Го молеа да се допре до него.

23 ^{7,33}
^{Јн 9,6,11,15}
^{1 Тим 4,14} И кога го зеде слепиот за рака, го изведе надвор од селото и, откако плукна на очите негови, ги положи рацете над него, па го праша дали гледа нешто.

26 ^{1,34} Тој, кога погледна, рече: „Ги гледам луѓето да одат како дрвја.”

28 ^{6,14-15}
^{Лк 9,7-8} Потоа пак ги положи рацете над очите и направи да прогледа. И се излекува и ги гледаше сите јасно.

29 ^{1,1}
^{14,61} И го испрати во домот негов и му рече: „Ниту в село влегувај, ниту в село некому раскажувај!”

30 ^{Мт 8,4} И кога го испрати во домот негов и му рече: „Ниту в село влегувај, ниту в село некому раскажувај!”

31 ^{10,32-34}
^{Мт}
^{17,12,22}
^{Лк 17,25} *Петровото исповедање на верата*

(Мт 16,13–20; Лк 9,18–21)

33 ^{Мт 4,10}
^{Рим 8,5} И излезе Исус со учениците Свои по селата на Кесарија Филипова. По патот ги праша учениците Свои и им рече: „Што велат луѓето, Кој сум Јас?”

28 Тие одговорија: „Јован Крстител, некои Илија, а други, пак, некој од пророците.”

29 Тој, пак, им рече: „А вие, што велите, Кој сум Јас?” Петар Му одговори и рече: „Ти си Христос!”

30 И им заповеда никому да не говорат за Него.

Исус ја навесетува Својата смрт и воскресение

(Мт 16,21–23; Лк 9,22)

31 Па почна да ги учи дека Синот Човечки треба многу да пострада, да биде отфрлен од старешините, првосвештениците и книжниците, и да биде убиен и по третиот ден да воскресне.

32 И говореше за тоа отворено. Но Петар, Го повлече насамо и почна да Го одвраќа.

33 А Тој, кога се заврте и ги погледна учениците Свои, му забрани на Петар да говори и рече: „Бегај од Мене, сатано! Зашто не мислиш на она што е Божјо, туку на она што е човечко!”

Пајтој на Исусовите следбеници

(Мт 16,24–28; Лк 9,23–27)

34 И кога го повика народот и учениците Свои, им рече: „Кој сака да врви по Мене, нека се одрече од себе, и нека го земе крстот свој и нека оди по Мене.”

35 Зашто, кој сака да го спаси својот живот, ќе го загуби; а кој го загуби животот свој заради Мене и Евангелието, тој ќе го спаси.

36 Зашто каква полза има човек, ако го придобие целиот свет, а на душата своја ѝ напакости?

37 Или каков откуп ќе даде човек за својата душа?

38 Зашто, кој се срами од Мене и од зборовите Мои во овој прелубоден и грешен род, и Синот Човечки ќе се срами од него, кога ќе дојде во славата на Својот Отец со светите ангели.”

9 И им рече: „Има некои меѓу овие што стојат овде, кои нема да вкусат смрт, додека не го видат царството Божјо, дојдено во сила.”

Исусовото претображение

(Мт 17,1–9; Лк 9,28–36)

2 А по шест дни, Исус ги зеде со Себе Петар, Јаков и Јован и ги одведе сами на висока гора, насамо, и се преобрази пред нив.

3 Алиштата Му станаа сјајни, многу бели, како снег, какви што белило на земјата не може да избели.

4 И им се јави Илија со Мојсеј, и разговараа со Исус.

5 Тогаш проговори Петар и Му рече на Исус: „Рави, добро ни е да бидеме овде; да направиме три колиби: една за Тебе, една за Мојсеј и една за Илија.”

6 Зашто не знаеше што да каже, бидејќи беа многу уплашени.

7 И се појави облак, па ги засени; и од облакот дојде глас, кој велеше: „Овој е Мојот возљубен Син, Него слушајте Го!”

8 И одеднаш, кога погледнаа наоколу, никого веќе не видоа покрај себе, освен Исус.

9 А кога слегуваа од гората, им заповеда никому да не кажуваат што виде-

34
Лк 14,27

35
Мт 10,39

37
Пс 48,7-8

38
Мт 10,33
Лк 12,9
Рим 1,16
2 Тим 2,12

9,1
13,30
Рим 1,4

2
1,29
5,37
Лк 8,51

3
16,5
Мт 28,3
Откр 3,4

4
4 Цар 2,
11-12
Мт 11,14

5
10,51
11,21
14,44-45

6
14,40

7
1,11
5 Мојс
18,15
3 Мојс 16,2
Мт 17,5
Дела 3,22
3 Птр 1,17

9
1,34
Лк 9,36

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

11 ле, додека Синот Човечки не воскресне од мртвите.

12 ¹⁰ И го задржаа тој збор во себе, прашувајќи се еден со друг што значи тоа: „Да воскресне од мртвите?“

За Илија*(Мт 17,10-13)*

13 ³ Цар ^{19,2,10} ^{Мт 11,14} ¹¹ И Го прашаа, велејќи: „А зошто книжниците велат дека најнапред треба да дојде Илија?“

19 ¹² А Тој, пак, одговори и рече: „Илија ќе дојде порано и ќе уреди сè; а Синот Човечки, како што е напишано за Него, треба да пострада многу и да биде понизен.

¹³ Но ви велам дека и Илија дојде, како што е напишано за Него, и му направила што сакаа.“

Исцелувањето од нечисти дух*(Мт 17,14-21; Лк 9,37-43)*

¹⁴ И кога дојде кај учениците Свои, виде многу народ околу нив и книжници, кои се препираа со нив.

¹⁵ И штом Го виде, сиот народ се зачуди; и притрчувајќи, Го поздравуваа.

¹⁶ Ги праша книжниците: „Зошто се препирате со нив?“

¹⁷ Тогаш еден од народот одговори и рече: „Учителе, го доведов кај Тебе син ми, во кого има нем дух;

¹⁸ и секогаш, каде и да го фати, го кутнува, и тој се запенува, и крчка со забите, и се здрвува. И им кажав на учениците Твои да го изгонат, но тие не можеа.“

¹⁹ А Исус одговори и рече: „О, роде безверен, до кога ќе бидам со вас? До кога ќе ве трпам? Доведете го кај Мене!“

²⁰ И кога го доведоа кај Него - штом го виде духот, веднаш го стресе; и тој падна наземи и се валкаше запенет.

²¹ Го праша Исус татко му: „Колку време има откако станува тоа со него?“ Тој одговори: „Од детството;

²² и многупати духот го фрлал во оган, и во вода, за да го погуби: но, ако можеш, смилувај се над нас и помогни ни!“

²³ А Исус му рече: „Ако можеш да поверуваш - сè е можно за оној што верува!“

²⁴ И одеднаш таткото на момчето извика и со солзи рече: „Верувам, Господи, помогни му на моето неверие!“

²⁵ А Исус, штом виде дека се собра народ, строго му заповеда на нечистиот дух и му рече: „Духу нем и глув. Јас ти заповедам: излези од него, и не влегувај веќе во него!“

²⁶ И кога извика, силно го стресе и излезе; а момчето беше како мртво, така што мнозина велеа дека умрело.

²⁷ Исус, пак, откако го фати за рака, го исправи; и тоа стана.

²⁸ И кога влезе Исус во една куќа, учениците Негови Го прашаа насамо: „Зошто ние не можевме да го истераме?“

²⁹ И им рече: „Овој род со ништо не може да се истера, освен со молитва и пост.“

Исус ѝо виџорџаџ ја навесџува Својаџа смрџ и воскресение*(Мт 17,22-23; Лк 9,43-45)*

³⁰ И кога излегоа оттаму, минуваа преку Галилеја; и Тој не сакаше некој да разбере.

³¹ Зашто ги учеше учениците Свои и им велеше дека Синот Човечки ќе биде предаден во човечки раце, и ќе Го убијат, и на третиот ден по убивањето ќе воскресне.

³² Но тие не ги разбираа овие зборови, а се плашеа да Го прашаат.

Кој е најголем?*(Мт 18,1-5; Лк 9,46-48)*

³³ И дојде во Капернаум; и кога беше дома, ги праша: „Што се расправате меѓу себе патем?“

³⁴ А тие молчеа, зашто патем се расправаа меѓу себе, кој е најголем.

³⁵ Тој седна и ги повика дванаесетмината, па им рече: „Кој сака да биде прв, нека биде последен од сите, и слуга на сите!“

³⁶ И тогаш зеде едно дете, го постави меѓу нив, го прегрна и им рече:

³⁷ „Кој прима едно од ваквите деца во Мое име, Мене Ме прима, а кој Ме прима Мене, не Ме прима Мене, туку Оној, Кој Ме пратил.“

24
Лк 17,5**25**
1,25
Лк 4,39**26**
1,26**27**
1,31
5,41**31**
8,31
Мт 20,
18-19**32**
4,13**34**
Лк 22,24**35**
10,43-44
Мт 20,26**37**
Мт 10,40
Лк 10,16
Јн 13,20

38 *Кој не е ѿроштив нас, ѿој е со нас!*4 Мојс
11,28

(Лк 9,49–50)

³⁸ Тогаш Јован Му одговори и рече: „Учителе, видовме еден, кој не врви по нас, а во Твое име демони изгонува, а не врви по нас; и му забранивме, зашто не оди по нас.”

1 Кор 12,3

Мт 12,30
Лк 11,23

³⁹ А Исус рече: „Не бранете му, зашто никој, што прави чудо во Мое име, не ќе може наскоро да говори зло за Мене.”

Мт 10,42
1 Кор 3,23

⁴⁰ Зашто, кој не е против вас, тој е со вас.

Мт 5,29

⁴¹ И кој ве напои со чаша вода во Мое име, затоа што сте Христови, вистина ви велама, нема да ја изгуби својата награда.”

Мт 5,30

Мт 5,29

За соблазниѧа

(Мт 18,6–9; Лк 17,1–2)

Ис 66,24

⁴² „А кој ќе соблазни едно од овие малите, што веруваат во Мене, за него е подобро да му се обеси воденички камен на вратот и да се фрли в море.”

3 Мојс 2,13

Мт 5,13

Лк 14,34

Кол 4,6

Рим 12,18

1 Сол 5,13

⁴³ И ако те соблазнува раката твоја, отсеци ја; подобро е за тебе без рака да влезеш во животот, отколку со две раце да отидеш во пеколот, во неизгасливиот оган,

10,1

2,13

⁴⁴ каде што нивниот црв не умира, и огнот не изгаснува.

⁴⁵ И, ако те соблазнува ногата твоја, отсеци ја; подобро е за тебе сакат да влезеш во животот, отколку со двете нозе да бидеш фрлен во пеколот, во неизгасливиот оган,

⁴⁶ каде што нивниот црв не умира ниту огнот не изгаснува.

⁴⁷ И, ако окото твоје те соблазнува, извади го; подобро е за тебе со едно око да влезеш во царството Божјо, отколку да имаш две очи и да бидеш фрлен во огнениот пекол,

⁴⁸ каде што нивниот црв не умира, и огнот не изгаснува.

⁴⁹ Зашто секој со оган ќе се посоли, и секоја жртва со сол ќе се осоли.

⁵⁰ Солта е добра; но, ако солта облутави, со што ќе ја осолите? Имајте сол во себе, и мир имајте меѓу себе!”

За разводој

(Мт 19,1–12; Лк 16,18)

10 И откако стана Исус оттаму, пре мина во пределите Јудејски,

отаде Јордан. И пак се слеваше народ кон Него; а Тој, по Својот обичај, пак ги поучуваше.

2Мт 16,1
1 Кор 7,11

² И пристапија фарисеите и Го прашаа, искушувајќи Го: „Допуштено ли е, да ја остави мажот својата жена?”

45 Мојс 24,1
Мт 5,31

³ А Тој им одговори и рече: „Како ви заповеда Мојсеј?”

5

3,5

⁴ Тие рекоа: „Мојсеј допушти да се Ы се даде разводно писмо и да се отпушти.”

61 Мојс 1,27
5,2

⁵ Одговори Исус и им рече: „Поради тврдокорноста на вашето срце ви ја напишал таа заповед.

7-81 Мојс 2,24
1 Кор 6,16
Ефес 5,31

⁶ Во почетокот на создавањето, пак, Бог ги создаде машко и женско.

11-12Мт 5,32
Лк 16,18
1 Кор 7,
10-11

⁷ Затоа човек ќе го остави татка си и мајка си, ќе се прилепи до жената своја

⁸ и обата ќе бидат во едно тело; и така, тие веќе не се двајца, туку едно тело.

13

Лк 9,47

⁹ А Бог што соединил, човек да не разделува.”

15Мт 5,20
18,3

¹⁰ И во куќата, учениците Негови пак Го прашаа за тоа.

17

1,40

¹¹ И им рече: „Кој ќе ја отпушти својата жена и се ожени со друга, тој прелубодејствува со неа;

¹² а и жена, ако се одвои од својот маж и појде за друг, прелубодејствува.”

Исус ги благословува децата

(Мт 19,13–15; Лк 18,15–17)

¹³ И донесуваа кај Него деца, за да се допре до нив, но учениците им забрануваа на оние што ги носеа.

¹⁴ И кога го виде тоа Исус, негодуваше и рече: „Оставете ги децата да доѓаат кај Мене и не бранете им, зашто на такви е царството Божјо.

¹⁵ Вистина ви велама, кој не го прима царството Божјо како дете, тој нема да влезе во него.”

¹⁶ И откако ги прегрна, ги положи рацете врз нив и ги благословуваше.

Исус ѿовикува еден боѧај човек

(Мт 19,16–30; Лк 18,18–30)

¹⁷ А кога излегуваше на пат, дотрча некој, падна на колена пред Него и Го праша: „Учителе добар, што треба да направам, за да наследам живот вечен?”

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

18 ¹⁸ Исус му рече: „Зошто ме нарекуваш добар? Никој не е добар, освен единот Бог!“
 Пс 33,8

19 ¹⁹ Заповедите ги знаеш: не прелјубодејствувај; не убивај; не кради; не сведочи лажно; не чини неправда; почитувај ги татка си и мајка си.”
 7,10
 2 Мојс 20,12-16
 5 Мојс 5,16-20
 24,14
 Сир 4,1

21 ²⁰ А тој Му одговори и рече: „Учителе, сето тоа сум го запазил уште од младоста своја.”
 Мт 6,20
 Лк 12,33

23 ²¹ Кога го погледна Исус, му омиле, па рече: „Уште едно ти недостасува: оди и продај сè што имаш, раздај го на сиромаси и ќе имаш богатство на небото; па дојди и врви по Мене, кога ќе го земеш крстот.”
 4,19

27 ²² Тој се натажи кога ги чу овие зборови, и си отиде нажален, зашто имаше големо богатство.”
 14,36
 1 Мојс 18,14
 Зах 8,6
 Јов 42,2

29 ²³ И кога погледа Исус, им рече на учениците Свои: „Колку е тешко за богатите да влезат во царството Божјо!”
 1,1
 8,35

31 ²⁴ А учениците се уплашија од зборовите Негови. Но Исус пак им одговори и рече: „Чеда, колку им е тешко на оние, што се надеваат на богатството, да влезат во царството Божјо!”
 Мт 19,30
 20,16
 Лк 13,30

²⁵ Полесно камила ќе влезе низ иглени уши, отколку богат во царството Божјо.”
²⁶ А тие се чудеа многу и си велее меѓу себе: „Тогаш, кој може да се спаси?”
²⁷ Кога ги погледа Исус, им рече: „За луѓето тоа не е можно, но не и за Бога; зашто за Бога сè е можно!”

²⁸ И Петар почна да Му говори: „Ете, ние оставивме сè и по Тебе одиме.”
²⁹ А Исус одговори и рече: „Вистина ви велеам: нема таков што оставил куќа, или браќа, или сестри, или татко, или мајка, или жена, или деца, или ниви, заради Мене и Евангелието,

³⁰ а да не примил, и тоа сега, во ова време, стопати повеќе од куќи, и браќа, и сестри, и татко, и мајка, и деца, и нивје, а во идниот век - и живот вечен.

³¹ И мнозина први ќе бидат последни, а последните - први.”

**Исус њо ѡреј ѡај ја најавува
 Својата смрт и воскресение**

(Мт 20,17-19; Лк 18,31-34)

³² Кога беа на пат, искачувајќи се кон Ерусалим, Исус одеше пред нив, а тие

се чудеа и одеа по Него со страв. И кога ги повика повторно дванасетмината, почна да им зборува за она што ќе се случи со Него.

³³ „Ете, се искачуваме кон Ерусалим и Синот Човечки ќе биде предаден на првосвештениците и книжниците, и ќе Го осудат на смрт и ќе Го предадат на незнабошците.

³⁴ И ќе Го исмеат, и ќе Го бијат, и ќе Го плукаат, и ќе го убијат, и на третиот ден ќе воскресне.”

Молба на Зеведеевите синови

(Мт 20,20-28)

³⁵ Тогаш пристапија кон Него Зеведеевите синови, Јаков и Јован и рекоа: „Учителе, сакаме да ни го исполниш она, што ќе го побараме.”

³⁶ Тој ги праша: „Што сакате да стоиме за вас?”

³⁷ А тие Му одговорија, „Дај ни да седнеме до Тебе, едниот оддесно, а другиот одлево, во славата Твоја.”

³⁸ Но Тој им рече: „Не знаете што барате! Можете ли да ја испиете чашата што ја пијам Јас и да се крстите со крштевањето, со кое се крштевам Јас?”

³⁹ Тие одговорија: „Можеме.” А Исус им рече: „Чашата, пак, што ја пијам Јас, ќе ја пиете и вие, и со крштевањето, со кое се крштевам Јас, ќе се крстите;

⁴⁰ но, да седнете од Мојата десна или лева страна, не е Мое да дадам, туку е за оние за кои е подготвено.”

⁴¹ Десетте, пак, штом го чуја тоа, негодуваа против Јаков и Јован.

⁴² Исус, кога ги повика, им рече: „Знаете дека оние, што се сметаат за владетели народни, господарат над нив, и големците управуваат над нив.

⁴³ Но меѓу вас нека не биде така; а кој меѓу вас сака да биде поголем, нека ви биде слуга;

⁴⁴ и кој сака меѓу вас да биде прв, нека ви биде слуга на сите.

⁴⁵ Зашто и Синот Човечки не дојде за да Му служат, но да послужи и да го даде животот Свој за откуп на мнозина.”

33-348,31
Лк 24,7**33**

Мт 8,20

35Мт 4,21
Лк 9,54**36**

10,51

37Мт 19,28
Лк 22,30**38**Ис 51,17-22
Ез 23,31-34
Пс 74,8
Лк 12,50**39**

Дела 12,2

42

Лк 22,25

43

1 Кор 9,19

4514,24
Ис 53,11-12
Мт 8,20
1 Тим 2,5-6

46

Лк 19,1

Слейиоий Вариймеј

(Мѿ 20,29–34; Лк 18,35–43)

47-48

11,10
Мт 1,1
9,27

46 Потоа пристигнаа во Ерихон. И кога излегуваше Исус од Ерихон со учениците Свои и со многу народ, Тимевеиот син, Варгимеј⁴, кој беше слеп, седеше покрај патот и просеше.

51

10,36

47 Па, кога чу дека е тоа Исус од Назарет, почна да вика и да вели: „Исусе, сине Давидов, смилувај ми се!”

52

5,34
Мт 9,22
Лк 7,50
17,19

48 И мнозина му велее да молчи, но тој уште повеќе викаше: „Сине Давидов, смилувај ми се!”

Дела 3,16

11,1

13,3
14,26
Зах 14,4
Лк 21,37
Јн 8,1

49 Исус застана и рече да го викнат. И го повикаа слепиот, говорејќи му: „Не плаши се, стани, те вика!”

Дела 1,12

2

Зах 9,9

50 А тој, кога ја фрли својата облека, стана и дојде кај Исус.

51 А Исус, одговарајќи му, го запраша: „Што сакаш да сторам за тебе?” Слепиот Му рече: „Да прогледам, Учителе!”

52 А Исус му рече: „Оди си, верата твоја те спаси!” И тој веднаш прогледа, па тргна патем по Исус.

Свеченойѿ влегување во Ерусалим

(Мѿ 21,1–11; Лк 19,28–40; Јн 12,12–19)

11 И кога се приближи до Ерусалим, во Витфагија и Витанија, кај Маслиновата Гора, испрати Исус двајца од учениците Свои,

² и им рече: „Одете во селоно, што е наспроти вас, па пштом ќе влезете во него, ќе најдете врзано младо магаре, што ниеден човек не го јавал; одврзете го и доведете го!”

³ И, ако ви рече некој: „Зошто го правите тоа?” Кажете дека Му е потребно на Господа; и тој веднаш ќе го прати тукат.”

⁴ Тие отидоа и го најдоа младото магаре, врзано за портата однадвор, на крстопатот и го одврзаа.

⁵ И некои од оние, што стоеја таму, им рекоа: „Што правите? Зошто го одврзувате магарето?”

⁶ А овие им одговорија, како што им беше заповедал Исус и тие ги оставија.

⁴ 10,46. Бар–Тимеј.

⁷ И го доведоа младото магаре кај Исус, ги кладоа врз него алиштата свои и Тој седна на него.

⁸ И мнозина ги постилаа своите облека по патот. А други, пак, сечеа граничиња од дрвјата и ги постилаа по патот.

⁹ А оние, што одеа пред Него и по Него, викаа и велее: „Осана! Благословен е Оној што доаѓа во името Господово!”

¹⁰ Благословено е царството на напишаното татко Давид, кое иде во името Господово! Осана во висините!”

¹¹ И влезе Исус во Ерусалим, во храмот, разгледа сè, па, бидејќи веќе беше доцна, излезе и отиде со дванаесетмината во Витанија.

Смоквайѿа шйѿо не дава йлод

(Мѿ 21,18–19)

¹² А утредента, кога излегоа од Витанија, Тој огладне;

¹³ и откако оддалеку виде една смоква, покриена со лисја, се приближи, не би ли нашол нешто на неа; но, кога се доближи до неа, не најде ништо освен лисја, зашто уште не беше времето за смокви.

¹⁴ И проговори Исус и ѿ рече: „Отсега никој довека да не вкуси плод од тебе!” И го чуја тоа учениците Негови.

Исус во храмојѿ

(Мѿ 21,12–17; Лк 19,45–47; Јн 2,13–22)

¹⁵ И пак дојдоа во Ерусалим. И откако влезе Исус во храмот, почна да ги брка оние, што продаваа и купуваа во храмот, и им ги преврте масите на менувачите на пари и столовите на оние, што продаваа гулаби;

¹⁶ и не дозволуваше никој преку храмот да пренесе каков и да било сад.

¹⁷ И ги поучуваше, велеејќи: „Не е ли напишано: „Домот Мој, дом за молитва на сите народи ќе се нарече”? А вие од него направивте разбојничко гнездо!”

¹⁸ И кога го чуја тоа книжниците и првосвештениците, гледаа како да Го погубат, бидејќи се плашеа од Него, зашто сиот народ се восхитуваше на Неговото учење.

9

Пс
118,25,26
Мт 21,15
23,39

10

2 Цар 7,16
Пс 148,1
Јов 16,19
Лк 1,32-33

13

Ер 8,13
Мхк 7,1
Лк 13,6

14

11,20

15

11,27
Јн 2,14-15

17

Ис 56,7
Ер 7,11
Мт 21,13
Лк 19,46
Јн 2,16

18

1,22
6,2
Мт 14,5
21,46
Лк 22,2

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

19 ¹⁹ А кога се стемни, Тој излезе надвор од градот.

20

11,14

Лекција за смокваџа

(Мѿ 21,20–22)

22

Јн 14,1

²⁰ Утредента, минувајќи, ја видоа смоквата исушена откорен.

23

9,23

Мт 8,10

17,20

²¹ И кога се сети, Петар Му рече: „Рави, погледај! Смоквата, што ја проколна, се исушила!”

24

Ер 29,12

Мт 18,19

Јн 11,22

²² А Исус им одговори и рече:

²³ „Имајте вера во Бога. Зашто, вистина ви велам, ако некој ѝ рече на оваа планина: „Дигни се и фрли се во море!” и не се посомнева во срцето свое, туку поверува дека ќе биде како што рекол, ќе му се исполни, што и да каже.

26

Мт 6,15

18,35

²⁴ Затоа ви велам: сè што ќе побарате во молитва, верувајте дека ќе го добиете - и ќе ви биде.

27

8,31

14,43,53

15,1

Мт 27,41

Дела 4,5

²⁵ И кога стоите на молитва, простувајте, ако имате нешто против некого, па и вашиот Отец, Кој е на небесата, да ви ги прости вашите грешки.

²⁶ Ако ли, пак, вие не простувате, и вашиот Отец, Кој е на небесата, нема да ви ги прости грешките ваши.”

31

Мт 21,32

Лк 7,30

Исусовиџа власџ

(Мѿ 21,23–27; Лк 20,1–8)

32

Мт 14,5

²⁷ И пак дојдоа во Ерусалим; а кога одеше низ храмот, пријдоа до Него првосвештениците, книжниците и старешините,

²⁸ па Му рекоа: „Со каква власт го правиш тоа? Или, кој Ти ја дал таа власт, да го правиш ова?”

²⁹ Исус им одговори и рече: „Ќе ве прашам и Јас ќе ви кажам, со каква власт го вршам ова.

³⁰ Крштевањето Јованово од небото ли беше, или од луѓето? Одговорете Ми!”

³¹ А тие си мислеа во себе и велеа: „Ако кажеме ‚Од небото‘ - ќе рече: ‚Па зошто не му поверувавте?’

³² Но, ако кажеме, ‚Од луѓето‘” - се плашеа од народот; зашто сите го сметаа Јован за вистински пророк.

³³ И одговарајќи Му на Исус, рекоа: „Не знаеме.” А Исус им одговори и ре-

че: „Ниту јас не ви кажувам, со каква власт го вршам ова.”

Парабола за немилосрдниџе лозари

(Мѿ 21,33–46; Лк 20,9–19)

12 И почна да им говори во параболи: „Еден човек насади лозје и го загради со ограда, па ископа бунар и сосида кула; и им го предаде на лозарите, и си отиде.

² А кога дојде времето, испрати кај лозарите слуга, за да го прибере од нив родот на лозјето.

³ Но тие го фатија слугата, го натепаа и го испратија со празни раце.

⁴ И пак испрати кај нив друг слуга; и го нападнаа со камења и му ја расцепија главата, па го пратија посрамен.

⁵ Испрати и друг; него, пак го убија; и мнозина други, едните ги натепаа, другите ги убија.

⁶ А имаше уште еден син, кој му беше возљубен; па, го испрати најпосле него кај нив, велејќи: „Ќе се засрамат од сина ми.”

⁷ Но лозарите си рекоа меѓу себе: „Овој е наследникот! Ајде да го убиеме и наследството ќе биде наше!”

⁸ И го фатија, го убија и го исфрлија надвор од лозјето.

⁹ Што ќе направи, пак, господарот на лозјето? Ќе дојде и ќе ги погуби лозарите, а лозјето ќе го даде на други.

¹⁰ Зар не сте го читале ова во Писмото: „Каменот, што го отфрлија сидарите, стана камен темелник.”

¹¹ Од Господ е тоа, и чудесно е во очите наши.”

¹² И сакаа да Го фатат, но се уплашија од народот, зашто разбраа дека за нив ја кажа параболатата; па, откако Го оставија, и си отидоа.

За џлаќањето данок

(Мѿ 22,15–22; Лк 20,20–26)

¹³ А пратија кај Него некои од фарисеите и од Иродовците, за да Го фатат на збор.

¹⁴ Тие дојдоа и Му рекоа: „Учителе, знаеме дека си вистинит и дека не се плашиш од никого, зашто не гледаш кој е кој, туку вистински поучуваш за патот

12,1

Ис 5,1–2

6

1,11

1 Мојс 22,2

3 Петр 1,17

7

Евр 1,2

10-11

Пс 118,

22-23

10

Дела 4,11

1 Петр 2,7

12

Мт 14,5

13

3,6

Мт 16,1

14

1,2–3

Мт 22,16

Лк 1,76

Дела 16,17

Евр 3,10

Откр 15,3

17 Божји. Треба ли да му се дава данок на царот или не? Да даваме ли, или да не даваме?”

18 А Тој, знаејќи ја нивната лицемерност, им рече: „Зошто ме искушувате? Донесете ми еден денариј да го видам!”

19 И тие донесоа. Па им рече: „Чиј е овој лик и натпис?” Му рекоа: „На царот.”

24 Тогаш Исус им одговори и рече: „Подајте го царевото на царот, а Божјото на Бога!” И тие Му се восхитуваа.

26
2 Мојс 3,6
Дела 3,13

За воскресението

(Мт 22,23–33; Лк 20,27–40)

18 Дојдоа кај Него и садукците, кои велат дека нема воскресение, па Го прашаа, говорејќи:

19 „Учителе, Мојсеј ни напиша: „Ако некому умре братот и остави жена, а деца не остави, тогаш брат му нека ја земе жената негова и нека го подигне потомството на својот брат.”

20 Беа седуммина браќа: првиот зеде жена и кога умре, не остави пород.

21 Неа ја зеде вториот, и умре, но и тој не остави пород; исто така и третиот.

22 Ја зедоа сите седуммина, и не оставајќи пород. По нив умре и жената.

23 При воскресението, пак, кога ќе воскреснат, на кого од нив таа ќе биде жена? Зашто седуммина ја имаа како жена.”

24 А Исус им одговори и рече: „Зар не се лажете, бидејќи не ги познавате ниту Писмата, ниту силата Божја?”

25 Зашто, кога ќе воскреснат од мртвите, ниту ќе се женат, ниту ќе се мажат, туку се како ангели на небесата.

26 А за мртвите, дека ќе воскреснат, не сте ли читале во книгите на Мојсеј, како му рече Бог кај капината, велејќи: „Јас сум Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковов?”

27 Но Тој не е Бог на мртвите, туку Бог на живите. Вие, пак, многу се лажете!”

Најважниот заповед

(Мт 22,34–40; Лк 10,25–28)

28 Тогаш пристапи еден од книжниците, кој ги слушаше како се препираат

и откако виде дека Исус им одговараше добро, Го запраша: „Која е прва од сите заповеди?”

29 А Исус му одговори: „Прва од сите заповеди е: „Чуј Израиле! Господ, Бог наш, е еден Господ.

30 Затоа, возљуби Го Господа, твојот Бог, со сето свое срце и со сета своја душа, и со сиот свој разум, и со сета своја сила!” Ова е првата заповед.

31 А втората е слична на неа: „Возљуби го својот ближен како себеси!” Друга заповед, поголема од овие, нема.”

32 Книжникот Му рече: „Добро, Учителе. Право кажа дека Бог е еден, и дека нема друг, освен Него;

33 и дека, да Го љубим со сето срце, и со сиот разум, и со сета своја душа, и со сета сила, и да го љубим ближниот свој како себеси е повеќе од сите сепаленици и жртви.”

34 Исус, пак, кога виде дека умно одговори, му рече: „Не си далеку од царството Божјо.” И никој повеќе не осмелуваше да Го прашува.

За Месијата

(Мт 22,41–46; Лк 20,41–44)

35 И кога одговараше Исус, поучувајќи во храмот, рече: „Како тоа книжниците велат дека Христос е син Давидов,

36 кога самиот Давид кажа преку Светиот Дух: „Му рече Господ на мојот Господ: седи од Мојата десна страна, додека не ги положам Твоите непријатели за подножје на нозете Твои!”

37 И така, сам Давид Го нарече Господ; од каде тогаш да Му е Тој син?” И многу народ Го слушаше со задоволство.

За книжниците

(Мт 23,1–12; Лк 20,45–47)

38 И им рече потоа во Својата поука: „Чувајте се од книжниците, кои сакаат да одат во долги облеку и да ги поздравуваат по улиците,

39 да имаат предни седишта во синагогите, како и први места на гозбите.

40 Тие, што ги подјаднуваат домовите на вдовиците и лицемерно долго се молат, ќе бидат потешко осудени.”

29-30

5 Мојс 6,4-5

30-31

Лк 10,27

30

Ис.Н. 22,5

31

3 Мојс 19,18
Мт 19,19
Рим 13,9
Гал 5,14
Јк 2,8

32

5 Мојс 4,35
6,4
Ис 45,21
Лк 20,39
Рим 3,30
1 Кор 8,6
Јк 2,19

33

3 Мојс 19,18
5 Мојс 6,5
4 Цар 23,25
1 Цар 15,22
Ос 6,6
Амос 5,21
Пс 39,6-8

34

Мт 3,2
6,10
22,46
Лк 20,40

35

Јн 7,42

36

Пс 110,1

37

Лк 19,48
21,38

38-39

Лк 11,43
14,7

41

Прилоџ од една вдовица

(Лк 21,1-4)

4 Цар 12,8
Јн 8,20

44

41 Па седна Исус спроти ризницата и гледаше како народот пушта пари во неа. Мнозина богати пуштаа многу.

2 Кор 8,12

13,2

Лк 19,44

42 И кога дојде една бедна вдовица, пушти две лепти, што изнесува еден кодрант.

3

11,1
Мт 4,18,21

43 А Исус, откако ги повика учениците Свои, им рече: „Вистина ви велам дека оваа сиромашна вдовица даде повеќе од сите, што пуштија во ризницата;

4

4 Цар 20,8

од сите, што пуштија од својот вишок, а таа од својата сиромаштија даде сè што имаше, целиот свој имот.”

6

Ер 14,14
Јн 5,43

44 зашто сите пуштија од својот вишок, а таа од својата сиромаштија даде сè што имаше, целиот свој имот.”

7

Агеј 2,6
Дан 2,28**Исус љо навесијува разурнувањето на храмот**

(Мт 24,1-2; Лк 21,5-6)

8

Ис 19,2
26,17
Ер 4,31
2 Лет 15,6

13 А кога излегуваше од храмот, еден од учениците Негови Му рече: „Учителе, гледај какви камења и какви градби!”

2 Исус, пак, му одговори и рече: „Ги гледаш ли овие големи градби? Ниту камен на камен нема да остане овде, што не ќе биде урнат!”

Сирадања и прогонсџва

(Мт 24,3-14; Лк 21,7-19)

3 А кога седеше на Маслиновата Гора, спроти храмот, Го прашаа насамо Петар, Јаков, Јован и Андреј:

4 „Кажни ни, кога ќе биде тоа и кој е знакот, кога ќе се сврши сето тоа?”

5 Исус, одговарајќи им почна да зборува: „Чувајте се да не ве прелаже некој!

6 Зашто мнозина ќе дојдат во Моето име, говорејќи дека сум Јас; и ќе прелажат мнозина.

7 А кога ќе чуете за војни и гласови за војни, не плашете се; зашто сето тоа треба да се случи; но тоа сè уште не е крајот.

8 Бидејќи ќе се дигне народ против народ, и царство против царство; а на некој места ќе има и земјотреси и глад и метежи. Тоа е почетокот на страдањата.

9 Но вие чувајте се, зашто ќе ве предаваат на судови; и по синагогите ќе ве бијат, и пред управници и пред цареви ќе бидете изведувани заради Мене, за сведоштво пред нив.

10 И кај сите народи најнапред треба да се проповеда Евангелието.

11 А кога, пак, ќе ве поведат, за да ве предадат, не грижете се однапред што ќе говорите, ниту размислувајте; туку она, што ќе ви се даде во тој час, тоа кажете го; не сте вие што ќе зборувате, туку Светиот Дух.

12 И брат брата ќе предаде на смрт, и татко чедо, и ќе се дигнат децата против родителите, и ќе ги предадат на смрт.

13 Ќе бидете намразени од сите заради Моето име; кој ќе претрпи до крај, тој ќе биде спасен.”

Гнаснийоџ йусџошник

(Мт 24,15-28; Лк 21,20-24; 17,23; 21,8)

14 „А кога ќе видите дека гнаснийот пустошник, за кого говори пророк Данил, стои каде што не треба - кој чита, нека разбере - тогаш, оние што се во Јудеја, нека бегаат по планините;

15 и кој е на покривот, да не слегува во куќата, ниту да влегува да земе нешто од куќата своја;

16 и кој е на нива, да не се враќа за да ја земе облеката своја!

17 Но тешко на бремените и на оние што дојат во тие дни!

18 Туку молете се, бегањето ваше да не биде зиме!

19 Зашто во тие дни ќе има неволја, каква немало досега од почетокот на светов, што го создаде Бог, а и нема да има.

20 И ако Господ не ги скрати тие дни, тогаш никој не би се спасил; но заради избраните, кои ги избра Тој, ги скрати дните.

21 Тогаш, ако ви каже некој: „Еве, овде е Христос”, или „Ене, таму е”, не верувајте!

22 Зашто, ќе се појават лажни христоси и лажни пророци, и ќе покажат знаци и чуда, за да ги прелажат, ако е можно, и избраните.

9

1,44
6,11
Мт 10,
17-18

10

Мт 28,19
Рим 11,25

11

Мт 10,19

12

Мих 7,6
Мт 10,35

13

Мт 5,11
10,22
Лк 6,22
Јн 15,18-21
16,2
1 Петр 4,14

14

Дан 9,27
11,31
12,11
1 Мак 1,54

16

Лк 17,31

17

Лк 23,29

19

Дан 12,1
Мт 24,21
Откр 16,18

22

5 Мојс.
12,32-13,2
Мт
24,11,24
2 Сол 2,
9-10
Откр
13,13-14

24-25 ²³ Но вие - чувајте се! Ете, сè една-пред ви кажав!

Ис 13,10
34,4
Ез 32,7-8
Јоил 2,10
3,4
4,15
Амос 8,9
Откр 6,
12-14
8,12

Исусовото враќање
(Мт 24,29-31; Лк 21,25-28)

²⁴ Во тие дни, по неволјите, сонцето ќе се помрачи и месечината нема да ја дава својата светлина,

²⁵ и ѕвездите ќе паѓаат од небото, и силите, што се на небото, ќе се разнишаат.

²⁶ И тогаш ќе Го видат Синот Човечки, како иде на облаци со голема сила и слава.

²⁷ Тогаш Тој ќе ги испрати ангелите Свои и ќе ги собере Своите избрани од четирите ветра, од крајот на земјата до крајот на небото.

4 Мојс
11,25
Дан 7,13
7,14
Мт 8,20
Откр 1,7

Споредба со смоквата
(Мт 24,32-35; Лк 21,29-33)

²⁸ Научете ја параболата од смоквата: кога нејзините гранки се подмладуваат и пуштаат лисја, знаете дека е близу летото.

²⁹ Па така и вие, кога ќе видите дека сето тоа се случува, знајте дека е близу, пред врата!

³⁰ Вистина ви велам: нема да помине овој род, додека сето тоа не се случи.

³¹ Небото и земјата ќе минат, но зборовите Мои нема да минат!"

11,13
Мт 21,19

Јк 5,9
Откр 3,20

Мт 23,36

Мт 5,18
Лк 16,17

Мт 24,36
Дела 1,7
1 Сол 5,1-2

Денот и часот го знае само Отиецот
(Мт 24,36-44)

³² „А за тој ден и час никој не знае, ниту ангелите небесни, ниту Синот, а само Отецот.

³³ Внимавајте, бидете будни и молете се, зашто не знаете кога ќе биде часот.

³⁴ Како човек, кој заминувајќи, ја остава куќата своја и им дава власт на слугите свои, секому своја работа, и на вратарот му заповеда да биде буден.

³⁵ Бидете будни, зашто не знаете кога ќе дојде домаќинот на куќата, приквечер ли, или на полноќ, или петлите кога ќе пропеат, или наутро,

³⁶ па да не дојде ненадејно и да ве затече како спиеете.

³⁷ Што ви зборувам вам, им го зборувам на сите: Бидете будни!"

Заговор против Исус

(Мт 26,1-5; Лк 22,1-2; Јн 11,45-53)

14 По два дни беше Пасха и празникот Бесквасници. А првосвештениците и книжниците сакаа да Го фатат на измама и да Го убијат;

² но велеа: „Не на празникот, за да не стане бунт меѓу луѓето.“

Помазанието во Виџанија

(Мт 26,6-13; Јн 12,1-8)

³ А кога Тој беше во Витанија, во куќата на Симон Лепрозниот, и седеше на трпеза, дојде една жена со алабастерен сад со скапоцено и чисто нардово миро и, кога го искрши чедото, го изли мирото врз главата Негова.

⁴ А некои негодуваа во себе и говореа: „Зошто мирото да се растура?"

⁵ Тоа можеше да се продаде за повеќе од триста денарии, и да им се раздадат на сиромасите.“ И негодуваа против неа.

⁶ Но Исус рече: „Оставете ја неа; зошто ја буните? Таа направи добро дело кон Мене!"

⁷ Сиромасите секогаш ги имате со вас и кога сакате, можете да им направите добро; но Мене Ме немате секогаш.

⁸ Тоа што можеше, таа го направи: однапред го помаза телото Мое за погрешение.

⁹ Вистина ви велам: каде и да се проповеда ова Евангелие, по целиот свет ќе се прикажува за нејзин спомен и тоа, што го направи таа.“

Предавникот Јуда

(Мт 26,14-16; Лк 22,3-6)

¹⁰ Тогаш Јуда Искариотски, еден од дванаесетмината, отиде кај првосвештениците за да им Го предаде.

¹¹ А тие, штом чуја, се зарадуваа и веттија да му дадат пари. И бараше pogodно време за да Го предаде.

Подготвување на Пасхалната вечера

(Мт 26,17-19; Лк 22,7-13)

¹² Во првиот ден на Бесквасници, кога го колеа Пасхалното јагне, учениците Негови Му рекоа: „Каде сакаш да отидеме и да приготвиме, за да ја јадеш Пасхата?"

14,1

2 Мојс
12,1-2
5 Мојс
16,1-8
Мт 12,14
Дела 9,29

3

Мт 21,17
Лк 7,37

7

5 Мојс
15,11

8

16,1
Јн 19,40

9

1,1
16,15
Мт 24,14
Кол 1,
5-6,23

10

Мт 26,2,47
Јн 6,71

12

2 Мојс 12

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

13 ¹³ И прати двајца од учениците Свои, па им рече: „Отидете в град; и ќе ве сретне еден човек, што ќе носи стомна со вода; одете по него.”

18 ¹⁴ И каде што ќе влезе тој, кажете му на домаќинот: „Учителот прашува: каде е собата, во која ќе ја јадам Пасхата со учениците Свои?”

21 ¹⁵ И тој ќе ви покаже голема соба, послана, приготвена; таму згответе ни.”

22 ¹⁶ И излегоа учениците Негови и дојдоа во градот, и најдоа како што им беше рекол, па ја приготвија Пасхата.

23 ¹⁷ И тој ќе ви покаже голема соба, послана, приготвена; таму згответе ни.”

23 ¹⁶ И излегоа учениците Негови и дојдоа во градот, и најдоа како што им беше рекол, па ја приготвија Пасхата.

24 *Исус го ѝосочува својој ѝредавник*
(*Мт 26,20–25; Лк 22,14; Јн 13,21–30*)

25 ¹⁷ А кога се стемни, Тој дојде со дванаесетмината.

26 ¹⁸ И кога седеа на трпезата и јадеа, Исус им рече: „Вистина ви велам: еден од вас, што јаде со Мене, ќе Ме предаде.”

¹⁹ Тие се разжалостија и почнаа еден по друг да прашуваат: „Да не сум јас?”

²⁰ А Тој им одговори и рече: „Еден од дванаесетмината е, што мака со Мене во чинијата.”

²¹ Но Синот Човечки заминува, како што е пишано за Него. Само тешко му на оној човек, преку кого Синот Човечки ќе биде предаден; подобро ќе беше за тој човек, да не се беше родил!”

**Восѝановување
на Свешѝаја евархисѝија**

(*Мт 26,26–29; Лк 22,15–20;*
1 Кор 11,23–26)

²² И кога јадеа, зеде Исус леб, го благослови, го прекрши, па им даде и рече: „Земете, јадете; ова е Моето тело.”

²³ Потоа ја зеде чашата, заблагодари и им ја даде; и се напија од неа сите.

²⁴ И им рече: „Ова е Мојата крв на Новиот завет, која се пролива за мнозина.”

²⁵ Вистина ви велам: нема да пијам всѝе од лозовиот плод, сѝе до оној ден, кога ќе пијам нов во царството Божјо.”

²⁶ Па, откако испеаја благодарствена песна, се искачија на Маслиновата Гора.

Петар ќе се одрече од Исус

(*Мт 26,31–35; Лк 22,31–34; Јн 13,36–38*)

²⁷ И им рече Исус: „Сите ќе се соблазните заради Мене во оваа ноќ, зашто е напишано: „Ќе го удрам пастирот и ќе се разбегаат овците.”

²⁸ А по воскресението Мое ќе отидам пред вас во Галилеја.”

²⁹ А Петар Му рече: „Дури и сите да се соблазнат, јас не!”

³⁰ И му рече Исус: „Вистина, ти велам дека уште денес, во оваа ноќ, пред да запее петел двапати, ти трипати ќе се откажеш од Мене!”

³¹ Но тој уште поодлучно говореше: „Ако треба дури и да умрам со Тебе, нема да се одречам од Тебе.” И сите истото го рекоа.

Молиѝваја во Геѝсиманија

(*Мт 26,36–46; Лк 22,39–46*)

³² Пристигнаа во пределот, по име Гетсиманија; и им рече на учениците Свои: „Седете овде, додека отидам да се помолам!”

³³ И ги зеде со Себе Петар, Јаков и Јован; се замисли и почна да тагува,

³⁴ па им рече: „Душата Ми е до смрт нажалена; останете тука и бидете будни!”

³⁵ И штом се оддалечи малку, падна на земја и се молеше, за да Го одмине часот, ако е можно;

³⁶ и велеше: „Ава, Оче! Сѝе е можно за Тебе; отклони ја од Мене оваа чапа; се-пак не како Јас што сакам, туку како Ти!”

³⁷ Па дојде и ги затече да спијат, и му рече на Петар: „Симоне, спиеш ли? Не можеше ли еден час да бидеш буден?”

³⁸ Бидете будни и молете се да не паднете во искушение: зашто духот е бодар, но телото е слабо.”

³⁹ И пак отиде и се помоли, изговарајќи ги истите оние зборови.

⁴⁰ А кога се врати, ги најде пак како спијат, зашто прочите им беа натежнале; и не знаеја што да Му одговорат.

⁴¹ И по третпат дојде и им рече: „Само спиеете и почивате! Доста, дојде часот; еве, се предава Синот Човечки во рацете на грешници.”

27

6,34
Зах 13,7
Мт 5,29
26,56

28

Мт
28,7.10.16

30-31

31

Јн 11,16

32

Јн 18,1

33

5,37
9,2
Мт 17,1

34

Јона 4,9
Пс 41,5.11
43,5

35

Јн 12,27
13,1
17,1

36

Мт 6,10
20,22
Јн 5,30
6,38
Рим 8,15
Гал 4,6

38

Мт 6,13
26,41
Лк 11,4
Рим 7,5

40

Лк 9,32

41

Јн 2,4
7,30
12,23.27
13,1
17,1

43 ^{14,10} ^{Мт 10,4} ⁴² Станете, да одиме! Еве, приближи оној што Ме предава.”

45 *Иисусовото приведување*
(*Мт 26,47–56; Лк 22,47–53; Јн 18,3–12*)

47 ^{Јн 7,30,44} ^{18,10,26} ⁴³ И веднаш, додека Тој сè уште говореше, Јуда, еден од дванаесетмината, дојде, и со него многу народ со мечеви и со стапови, испратени од првосвештениците, книжниците и старешините.

49 ^{Лк 19,47} ^{21,37} ⁴⁴ А оној, што Го предаваше, им беше дал знак, велејќи: „Кого ќе Го целивам, Тој е: фатете Го и водете Го претпазливо!”

50 ^{14,27} ^{Зах 13,7} ^{Јн 16,32} ⁴⁵ Па, кога дојде, веднаш пријде до Него и рече: „Те поздравувам, Рави!” И Го целива.

52 ^{Амос 2,16} ⁵¹ А тие ги кладоа рацете свои на Него и Го фатија.

⁴⁷ Еден, пак, од оние, што стоеја таму, извади нож, го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече увото.

⁴⁸ Исус им одговори и рече: „Зар како на разбојник сте изгледе со мечеви и стапови, за да Ме фатите?”

⁴⁹ Секој ден бев со вас во храмот и поучував, и не Ме фативте. Но, нека се исполнат Писмата.”

⁵⁰ И откако Го оставија, сите се разбегаа.

⁵¹ А по Него врвеше некој млад човек, наметнат со платниште на голо тело; и војниците го фатија тој млад човек.

⁵² Но тој, кога го остави платништето, побегна од нив необлечен.

**Иисусовото сослушување
пред Синедрионот**

(*Мт 26,57–68; Лк 22,54–55; 63–71;*
Јн 18,13–14; 19–24)

⁵³ И Го доведоа Исуса кај првосвештеникот, и се собраа таму сите првосвештеници, старешини и книжници.

⁵⁴ А Петар врвеше по Него оддалеку, сè до внатре, во дворот на првосвештеникот; па седна со слугите и се грееше на огнот.

⁵⁵ Првосвештениците и целиот Синедрион бараа сведоштва против Исуса, за да Го убијат, и не наогаа.

⁵⁶ Зашто мнозина лажно сведочеа против Него, но тие сведоштва не се сложуваа.

⁵⁷ И станаа некои, па сведочеа лажно против Него, велејќи:

⁵⁸ „Чувме кога Тој говореше: „Ќе го урнаам овој ракотворен храм и по три дни ќе сосидам друг, неракотворен.””

⁵⁹ Но ниту тоа нивно сведочење не беше еднакво.

⁶⁰ И првосвештеникот, откако застапа на средина, Го праша Исуса говорејќи: „Ништо ли не одговараш? Што сведочат овие против Тебе?”

⁶¹ Но Тој молчеше и ништо не одговараше. Првосвештеникот пак Го праша и Му рече: „Ти ли си Христос, Синот на Благословениот?”

⁶² Исус рече: „Јас сум; и ќе Го видите Синот Човечки како седи од десната страна на Силата и како доаѓа на облациите небески.”

⁶³ А првосвештеникот ја раскина облеката своја и рече: „Зошто ни се повеќе сведоци?”

⁶⁴ Чувте како хули на Бога; што мислите?” И сите тие Го осудија дека заслужува смрт.

⁶⁵ А некои почнаа да плукаат на Него, да Му го покриваат лицето, да Го удираат и да Му велат: „Проречи!” И слугите Го удираа по образите.

Петровото одрекување

(*Мт 26, 69–75; Лк 22,56–62;*
Јн 18,15–18; 25–27)

⁶⁶ Кога Петар беше долу во дворот, дојде една од слугинките на првосвештеникот,

⁶⁷ па, штом го виде Петар како се грее, го погледна и рече: „И ти беше со Исус од Назарет.”

⁶⁸ Но тој одрече, велејќи: „Не знам, ниту разбираам што говориш.” И излезе надвор пред дворот и запеа петел.

⁶⁹ Слугинката, кога го виде повторно, почна да им зборува на оние што стоеја таму: „И овој е од нив!”

⁷⁰ Тој пак одрече. Подоцна, оние, што стоеја таму, му рекоа на Петар: „Навистина, и ти си од нив; бидејќи си Галилеец, а и говорот ти е таков!”

⁷¹ А тој почна да се колне и заколнува: „Не Го познавам Тој Човек, за Кого говорите!”

58
15,29
Јн 2,19,21
Дела 6,14
2 Кор 5,1

61
Ис 50,6-8
53,7
Мт 14,33
Рим 1,25
1 Птр 1,3

62
Пс 110,1
Дан 7,13
Мт 8,20

63
1 Мојс
37,30
Ест 4,1
Мт 26,65

64
3 Мојс
24,16
Мт 9,3
Јн 19,7

65
15,19
Ис 50,6
Мт 27,30

67
Дела 4,13

68
Мт 2,23

71
Дела
23,12,14,21

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

72 ^{14,30} ^{Јн 13,38} ⁷² И по вторпат петел запеа. Петар се сети на зборовите, што му ги кажа Исус: „Уште пред двапати петел да запее, трипати ќе се одречеш од Мене.“ И почна да плаче.

15,1 ^{11,27} ^{Лк 22,66}

Исус пред Пилат

(*Мт 27,1–2; 11–26; Лк 23,1–5; 13–25*
Јн 18,28–19,26)

2 ^{Мт 2,2} ^{Мт 21,5}

5 ^{14,60–61} ^{Ис 53,7} ^{Лк 23,9} ^{Јн 19,9} ^{Дела 8,32}

15 И веднаш утредента одржаа состаник првосвештениците, со старешините и книжниците, и целиот Синедрион, па Го врзаа Исус, Го одведоа и Го предадоа на Пилат.

7 ^{Лк 23,19,25} ² А Пилат Го праша: „Ти ли си Царот Јудејски?“ Тој одговори и рече: „Ти велиш.“

11 ^{Дела 3,14}

³ И првосвештениците Го обвинуваа многу. Но, Тој не одговараше ништо.

13 ^{Дела 3,13} ^{13,28}

⁴ А Пилат пак Го праша, велејќи: „Ништо ли не одговараш? Гледаш колку Те обвинуваат!“

14 ^{Лк 23,41}

⁵ Но Исус ништо повеќе не одговори, така што Пилат се воодушевуваше.

15 ^{Дела 5,40}

⁶ А на секој Празник им ослободуваше по еден осуденик, кого што ќе го побараа.

⁷ И имаше некој, по име Варава, во окови заедно со придружниците, што во една буна извршиле убиство.

⁸ И кога извика народот, почна да го моли Пилат да им го направи она, што секогаш го правеше.

⁹ А тој им одговори и рече: „Сакате ли да ви Го пуштам Јудејскиот Цар?“

¹⁰ Зашто знаеше дека првосвештениците Го беа предале од завист.

¹¹ Но првосвештениците го наговорија народот да бара да им го пушти Варава.

¹² Пилат пак им одговори и рече: „Што сакате да направам со Оној, што Го нарекувате Цар Јудејски?“

¹³ Тие одново извикаа, велејќи: „Распни Го!“

¹⁴ Пилат им рече: „Какво зло направил?“ Но тие уште посилено извикаа: „Распни Го!“

¹⁵ Тогаш Пилат, сакајќи да му угоди на народот, им го пушти Варава, а Исус

са Го кампикуваше и Го предаде да Го распнат.

Исусовите понижувања

(*Мт 27,27–31; Јн 19,2–3*)

¹⁶ Војниците, пак, Го одведоа внатре во дворот, односно во преторијата, и повикаа цела чета,

¹⁷ па Му облекоа багреница, и откако сплетоа трнов венец, Му го кладоа на главата;

¹⁸ и почнаа да Го поздравуваат: „Те поздравуваме, Царе Јудејски!“

¹⁹ И Го удираа по главата со трска и плукаа на Него, Му се поклонуваа, пагајќи на колена.

²⁰ А кога Го исмеаја, Му ја соблекоа багреницата, Му ја облекоа Неговата облека и Го поведоа да Го распнат.

Исусовото распување

(*Мт 27,32–44; Лк 23,26–43; Јн 19,17–27*)

²¹ И го натераа еден минувач, некој си Симон Киринеец, таткото на Александар и на Руф, кој се враќаше од поле, да Му го носи крстот.

²² Па Го доведоа на местото Голгота, што значи: место на черепи.

²³ И Му дадоа да пие вино со смирна, но Тој не зеде.

²⁴ И откако Го распуаа, ги поделија алиштата Негови, фрлајќи ждрепка за нив, кој што да земе.

²⁵ Беше третиот⁵ час, и Го распуаа.

²⁶ И имаше натпис за вината Негова: „Цар Јудејски.“

²⁷ А со Него распуаа и два разбојника, едниот од десната, а другиот од левата Негова страна.

²⁸ И се исполни Писмото, кое вели: „И меѓу беззаконици Го ставија.“

²⁹ А минувачите, вртејќи глава, Го хулеа и велее: „Аха! Ти, што го уриваш храмот и за три дни го сосидуваш,

³⁰ спаси се Себеси и слези од крстот!“

³¹ Исто така и првосвештениците со книжниците Му се смееја и велее: „Другите ги спасуваше, а Себе не може да се спаси!“

17–19

^{10,34} ^{Пс 21,7} ^{44,14}

18

^{Мт 2,2}

19

^{Мих 4,14}

21

^{Рим 16,13}

22

^{Јн 19,17} ^{Евр 13,12}

23

^{Пс 68,21} ^{Изреки 31,6}

24

^{Пс 22,19} ^{Јн 19,24}

25

^{Мт 27,45}

27

^{10,37} ^{14,48}

28

^{Ис 53,12} ^{Лк 22,37}

29

^{14,58} ^{Пс 21,7} ^{109,25} ^{Јов 16,4} ^{Плач 2,15} ^{Мт 26,61} ^{Јн 2,19} ^{Дела 6,14}

⁵ 15,25. Околу 9 часот.

32 <sup>Лк 23, 39-43
Јн 6,30</sup> Христос, Царот израилев, нека слезе сега од крстот, па да видиме и да поверуваме!“ Го хулеа и распнатите со Него.

33 <sup>2 Мојс 10,22
Ис 13,10
Амос 8,9</sup>
Исусовиџа смрт
(*Мт 27,45–46; Лк 23,44–49; Јн 19,28–30*)

34 <sup>Пс 22,2
Мт 27,46</sup> А во шестиот час⁶ настана темнина по целата земја, до деветтиот час.

35 <sup>9,11-13
Мт 11,14</sup> И во деветтиот час Исус извика со силен глас: „Елои, Елои, Лама савахтани?“ А тоа значи: „Боже Мој, Боже Мој, зошто Ме остави?“

36 <sup>15,23
Пс 68,21
Мт 27,34
Лк 23,36</sup> Некои од оние, што стоеја таму, штоту го чуја тоа, рекоа: „Ете, го вика Илија!“

38 <sup>2 Мојс 26,31-37
Евр 6,19
9,3,6-12
10,19-20</sup> А еден отрча, натопи сунѓер во оцет, па како го закачи на трска, Му даваше да пие, велејќи: „Почекајте да видиме, ќе дојде ли Илија да Го симне.“

37 А Исус испушти силен глас и издивна.

39 <sup>Мт 4,3
14,33
Јн 1,49
Дела 9,20</sup> И завесата на храмот се расцепи на две, одозгора додолу.

39 А стотникот, што стоеше спроти Него, кога виде дека Тој, откако извика така и издивна, рече: „Навистина Овој Човек бил Син Божји!“

40 <sup>15,47
16,1
Лк 8,2
24,10</sup> Имаше и жени што гледаа оддалеку; меѓу нив беше и Марија Магдалена, и Марија, мајката на Јаков Малиот и на Јосија, и Саломија,

41 ^{Мт 27,62} кои и тогаш, кога Тој беше во Галилеја, врвела по Него и Му служеа, и многу други што беа дошле со Него во Ерусалим.

Исусовиџо џоѓребување

(*Мт 27,57–61; Лк 23,50–56; Јн 19,38–42*)

42 А кога се стемни веќе, бидејќи беше петок, односно ден спроти сабота,

43 дојде Јосиф од Ариматеја, угледен советник, кој и сам го очекуваше царството Божјо, се осмели да влезе кај Пилат и го замоли за телото Исусово.

44 Пилат се зачуди дека Тој веќе умрел; и откако го повика стотникот, го праша дали одамна умрел.

45 Па штоту дозна од стотникот, му го даде телото на Јосиф.

⁶ 15,33. Околу 12 часот.

46 А Јосиф купи плаштаница, Го симна и Го обви во плаштаницата и Го положи во гроб, што беше издлабен во карпа и навали камен на гробната врата.

47 А Марија Магдалена и Марија Јосиева гледаа каде Го полагаат.

Христџовиџо воскресение

(*Мт 28,1–8; Лк 24,1–12; Јн 20,1–10*)

16 Штом мина саботата, Марија Магдалена, Марија Јаконова и Саломија купија мириси, за да дојдат и да Го помазаат Исуса.

2 И во првиот ден од седмицата, дојдоа на гробот многу рано, кога изгреваше сонцето,

3 па си зборуваа меѓу себе: „Кој ќе ни го одвали каменот од вратата на гробот?“

4 И кога погледнаа, видоа дека каменот е одвален, а тој беше многу голем.

5 Штом влегоа во гробот, видоа еден млад човек, облечен во бели алишта, како седи од десната страна; и се уплашија.

6 А тој им рече: „Не плашете се! Вие Го барате Исус од Назарет, Распнатиот. Тој воскресна, не е овде! Еве го местото каде што го положија.“

7 Но одете, кажете им на учениците Негови и на Петар дека Тој пред вас ќе отиде во Галилеја; таму ќе Го видите, како што ви беше рекол.“

8 Па, штоту излегоа, побегнаа од гробот, зашто ги опфати страв и ужас, и никому ништо не рекоа, зашто се плашеа.

Исус џи се јавува на Марија Маѓдалена

(*Мт 28,9–10; Јн 20,11–18*)

9 А Исус, кога воскресна во првиот ден од седмицата, џи се јави најнапред на Марија Магдалена, од која беше истерал седум демони.

10 Таа отиде и им јави на оние, што беа со Него и што плачела и ридеа;

11 Но тие, кога чуја дека е Тој жив и дека таа Го видела, не поверуваа.

46
Дела 13,29

47
Лк 40,15
16,1

16,1

15,40,47
Лк 24,10
Јн 19,40

3

Јн 11,38-39

5

9,3
Дела 1,10
Откр 7,9,13

6

Ис.Н. 1,9
Ис 41,10
Мт 17,7
Јн 6,20
Дела 3,15
Откр 1,17

7

14,28
Мт 26,32

8

9,6
1 Кор 2,3

9

Лк 8,2

10

Лк 24,9

11

1 Мојс 45,26
Мт 8,10
28,17
Лк 24,5,11,23.
41

 ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

13

Мт 28,17

**Исус им се јојавува
на двајца ученици**

(Лк 24,13–35)

14

6,6

Дела 2,14

Рим 9,18

1 Кор 15,5

¹² Потоа им се јави во друг лик на двајца од нив по пат, кога одеа в село.

¹³ И штом се вратија, тие им кажаа на другите; но и ним не им поверуваа.

15

13,10

Мт 24,14

Кол 1,23

**Исус им се јојавува
на единаесетмина Свои ученици**

(Мт 28,16–20; Лк 24,36–49;

Јн 20,19–23; Дела 1,6–8)

16

Јн 3,18,36

Дела 2,38

16,31

¹⁴ Најпосле им се јави на единаесетте, кога беа на трпеза, и ги укори за нивно-то неверие и тврдокорност, зашто не им поверуваа на оние, кои Го видоа воскреснат.

¹⁵ Па им рече: „Одете по сиот свет и проповедајте го Евангелието на секое создание.

¹⁶ Кој ќе поверува и се крсти, ќе биде спасен; а кој не поверува, ќе биде осуден.

¹⁷ А знаците, на оние што ќе поверуваат, ќе им бидат овие: со Моето име ќе истеруваат демони; ќе говорат нови јазици;

¹⁸ ќе фаќаат змии в раце и ако нешто смртоносно испијат, нема да им наштети; на болни ќе полагаат раце и тие ќе оздравуваат.”

Исусовото вознесение

(Лк 24,50–53; Дела 1,9–11)

¹⁹ А откако им го рече ова, Господ се вознесе на небо и седна од десната страна на Бога.

²⁰ Тие, пак, отидоа и проповедаа насекаде; и Господ им помагаше и им го поткрепуваше словото нивно со чуда, што се јавуваа. Амин!

17

Дела 2,4

8,7

10,46

19,6

1 Кор

12,10,30

14,1–40

18

Мт 9,18

Лк 10,19

Дела 4,30

28,3–6

1 Кор

12,9,27

1 Тим 4,14

Јк 5,14–15

19

Пс 109,1

Мт 22,44

Дела

1,2,11,22

1 Тим 3,16

20

Дела 14,3

Евр 2,3–4

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

Вовед

И во ова Евангелие дејствието се одвива според следниот план:
Појавата на Јован Крстиител како Исусов претходник (3,1–20),
Исусовото крштевање и искушението (3,21–4,13),
Исусовиот јавен живот во Галилеја, каде што Тој пророкува и исцелува болни (4,14–9,50),

Исусовото патување од Галилеја до Ерусалим (9,51–19,28),

Но, за разлика од претходните две Евангелија, Лука внесува и неколку нови параболи, како на пр, онаа за Добриот Самарјанин, за нечувствителниот божител човек, за издубениот и повторно најден син, а исто така и некои епизоди од Исусовиот живот, како онаа за Исусовата посета кај Марија и Марија.

Понатаму, Лука го опишува:

Исусовото делување во Ерусалим (19,29–21,38),

Исусовите последни сторања, раснувањето и смртта на Исус (22–24).

Дејствието на книгата завршува на деној Пасха (24), каде посебно е истакнато јавувањето на воскресниот Исус на учениците во Емаус, пред Нежовото Вознесение. Но, за разлика од Марко, во крајниот предговор во кој што ја посветува својата книга и објаснува како ја составил (1,1–4), Лука го воведува христијанскиот дејствието преку воведот посветен на родословието на Господ Исус и на Јован Крстиител (1–2). Тука може да се прочитат за она што е објавено на Марија, за раѓањето на Јован Крстиител, за поклонувањето на пастирите, но и за славоите на Марија, на Захарија и на Симеон. Уште во воведот, Лука веќе го истакнува она што е суштинско за нежовото сведочење: Исусовото божествено појекло и истовремено Нежовите длабоки израелски корени, Нежовото доаѓање, кое претставува голем пресврт за целиот човештво. Лука и така исто така ја покажува посебната љубов што Бог им ја истакнува на безначајните, малише луѓе (понижените, оифрлените, жените, сиромашните, иудинците), делување што е детерминирано од Светиот Дух, како и атмосферата на радост, благодарност и молива што го придружуваат присуството на Евангелието.

Од сите четири евангелија, Евангелието според Лука најмногу го пројавува елинистичкиот дух. Обраќајќи се до христијаните кои се помалку запознаени со посебните традиции на Израил, Лука постојано настојува да биде јасен и да го објасни она што би можело да им биде непознато. За човекој на денешното време ова Евангелие, без сомнение, е најдостопатно за читање.

1,2

Јн 15,27
Дела 4,31
11,1
Евр 2,3
1 Јн 1,1

Предговор и посвета

1 Бидејќи мнозина се обидоа да го запишат кажувањето за настаните што се случуваат меѓу нас,

2 како што ни ги предадоа оние, кои уште од почетокот беа очевидци и служители на Словоот,

3 намислив и јас, откако испитав сè од почетокот, да ти опишам точно по ред, честити Теофиле,

⁴ за да ја познаеш веродостојноста на учењето, во кое си поучуван.

Ангел го објавува раѓањето на Јован Крстиител

⁵ Во деновите на Ирод, царот јудејски, имаше еден свештеник по име Захарија, од редот Авијанов; а жена му беше од ќерките Аронови и се викаше Елисавета.

4

Јн 20,31

5

1 Лет 24,10

3
Дела 1,1

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

7 ¹ Мојс 11,30
18,11
29,31
Суд 13,2-3
1 Цар 1,5

8-9 ¹ Лет 23,13

9 ² Мојс 30,7

10 1,21

11 ^{2,9}
³ Цар 6, 20-21
7,48
Мт 1,20
Дела 5,19

12 ^{2,9}
9,34
24,5,37
Суд 6,22
13,20,22
Дан 8,17-18
Тов 12,16
Дела 2,43

13 ¹ Мојс 17,19
Суд 13,3,5
Ис 7,14
Дан 10,12
Мт 28,5

15 1,41-44
7,33
³ Мојс 10,9
⁴ Мојс 6,3
Суд 13,4-5
13,7,14
Ис 49,1,5
Ер 1,5
Гал 1,15

16 Мал 2,6

17 Ис 40,3
Мал 3,24
Сир 48,10
Мт 11,14

18 ¹ Мојс 13,4
15,8
18,11

⁶ И обајцата беа праведни пред Бога, постапувајќи според сите заповеди и повелби Господови беспрекорно.

⁷ Тие немаа деца, зашто Елисавета беше неротка; а обајцата беа веќе на поодминати години.

⁸ Еднаш, додека тој по редот на својот чин служеше пред Бога,

⁹ според обичајот на свештениците, нему му се падна ждрепката да влезе во храмот Господов и да покади.

¹⁰ За време на кадењето целиот народ се молеше надвор.

¹¹ Тогаш му се јави ангел Господов, стоејќи од десната страна на кадилниот жртвеник.

¹² Захарија се вознемири кога го виде и страв го обзеде.

¹³ Но ангелот му рече: „Не плаши се, Захарија, зашто твојата молба е услышана и жена ти Елисавета ќе ти роди син и ќе му ставиш име Јован.

¹⁴ И ќе ти биде радост и веселие; мнозина ќе се зарадуваат заради неговото раѓање.

¹⁵ Зашто тој ќе биде голем пред Господа и нема да пие вино ниту жесток пијалак, а ќе се исполни со Дух Свети уште во утробата на мајка си;

¹⁶ и многу Израилеви синови ќе ги обрати кон нивниот Господ Бог;

¹⁷ и тој ќе оди пред Него во духот и силата на Илија, за да ги сврти срцата на татковците кон децата, и непокорните кон мудроста на праведните, па да Му подготви на Господ народ подготвен.”

¹⁸ И му рече Захарија на ангелот: „По што ќе го разберам тоа? Јас сум стар, а жена ми е веќе во поодминати години.”

¹⁹ Ангелот му одговори и рече: „Јас сум Гаврил кој стои пред Бога; пратен сум да зборувам со тебе и ова да ти го благовестам;

²⁰ и ете, ти ќе онемиш и не ќе можеш да говориш до оној ден кога ќе се случи тоа, затоа што не им поверува на моите зборови, што ќе се исполнат во свое време.”

²¹ Народот го чекаше Захарија и се чудеше зошто се забави во храмот.

²² А кога излезе, не можеше да зборува со нив; и така разбраа дека имал ви-

дение во храмот. Тој им објаснуваше со знаци, но остануваше нем.

²³ И пштом изминаа деновите на неговата служба, тој се врати дома.

²⁴ По тоа време зачна неговата жена Елисавета и таеше пет месеци, велејќи:

²⁵ „Така ми направи Господ во деновите кога погледна на мене за да го симне срамот од мене меѓу луѓето.”

*Ангел Господов го објавува
скорошо Исусово раѓање*

²⁶ А во шестиот месец беше испратен од Бога ангелот Гаврил во галилејскиот град, по име Назарет,

²⁷ кај една девојка. Таа беше свршена за маж по име Јосиф, од домот Давидов; а името на девојката ѝ беше Марија.

²⁸ И кога влезе ангелот кај неа, рече: „Радувај се, благодатна! Господ е со тебе! Благословена си ти меѓу жените!”

²⁹ А таа, пштом го виде, се вознемири од зборовите негови и размислуваше што значи тој поздрав.

³⁰ И ѝ рече ангелот: „Не плаши се, Марија, зашто си нашла благодат во Бога;

³¹ и ете, ти ќе зачнеш во утробата и ќе родиш Син, и ќе Го наречеш со името Исус.

³² Тој ќе биде голем и ќе се нарече Син на Севишниот; и ќе Му го даде Господ Бог престолот на Неговиот татко Давид;

³³ и ќе царува над домот Јаковов засекогаш, и царството Негово нема да има крај.”

³⁴ А Марија му рече на ангелот: „Како ќе биде тоа кога јас не знам за маж?”

³⁵ Ангелот ѝ одговори и рече: „Светиот Дух ќе слезе на тебе и силата на Севишниот ќе те осени; па затоа и роденото ќе биде свето и ќе се нарече Син Божји.

³⁶ Ете и Елисавета, твојата роднина, за која велат дека е неротка, и таа зачна син во староста своја; нејзе ѝ е веќе шести месец;

³⁷ зашто кај Бога ниеден збор не остаува невозможен.”

³⁸ Марија, пак, рече: „Еве ја слугинката Господова; нека ми биде според збо-

19
2,10
4,18
Дан 8,16
9,21
Тов 12,15
Мк 1,1

20
1,45
Ез 3,26
Мт 8,10

25
1 Мојс 30,23
Ис 4,1

26
Јн 1,46

27
2,4-5
Мт 1,18

28
1 Мојс 26,24
2 Мојс 3,12
Суд 6,12
Ер 1,8,19
15,20
Соф 3,14
Зах 2,13
Рута 2,4

30
1,13
1 Мојс 6,8

31
1 Мојс 16,11
Суд 13,5
Ис 7,14
Мт 1,21-23

32
2 Цар 7,14
Ис 9,7
Пс 2,7
89,27
Мт 9,27
Дела 7,48
16,17
Евр 7,1

33
Мих 4,7
Дан 2,44
7,14

34
Суд 11,39
Мт 1,18-20

35
Мт 1,20
Мк 1,24
Дела 3,14

36 ровите твои!” И ангелот си отиде од неа.

Марија во њосејџа кај Елисаветџа

37 ³⁹ А Марија стана во тие дни и поита во горскиот крај, во градот Јудин; ⁴⁰ па влезе во домот на Захарија и ја поздравил Елисавета.

38 ⁴¹ Штом го слушна Елисавета поздравот на Марија, заигра детето во утробата нејзина; и Елисавета се исполни со Дух Свети,

41 ⁴² па извика со силен глас и рече: „Благословена си ти меѓу жените, и благословен е плодот на твојата утроба!

42 ⁴³ И од каде за мене ова, кај мене да дојде мајката на мојот Господ?

43 ⁴⁴ Зашто, ете, штом гласот од твојот поздрав одекна во ушите мои, од радост ми заигра детето во утробата моја.

44 ⁴⁵ И блажена е таа која поверува, зашто ќе се исполни она, што ѝ рекол Господ.”

45 ⁴⁶ И рече Марија: „Мојата душа Го велича Господа,

46 ⁴⁷ и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој,

47 ⁴⁸ зашто погледна на смиреноста на слугинката Своја, и ете, отсега ќе ме нарекуваат блажена сите поколенија;

48 ⁴⁹ зашто Силниот ми направи големи дела, и свето е Неговото име;

49 ⁵⁰ и милоста Негова е од колена на колена за оние што се бојат од Него.

50 ⁵¹ Тој покажа сила со раката Своја; ги распрсна оние што се возгордеаја со мислите во срцата свои;

51 ⁵² ги симна силните од престоли и ги воздигна понижените;

52 ⁵³ гладните ги исполни со добра, а богатите ги отпушти празни;

53 ⁵⁴ го прифати Израил, Својот слуга, сеќавајќи се на милоста,

54 ⁵⁵ како што им зборуваше на татковците наши, на Авраам и на семето негово довека.”

55 ⁵⁶ И остана Марија со неа околу три месеци, па се врати дома.

Раѓањето и обрезанието на Јован Крстишиел

56 А на Елисавета ѝ дојде времето да роди и таа роди син.

57 Кога слушнаа соседите и роднините нејзини, дека ја удостоил Господ со Својата милост, се радуваа со неа.

58 На осмиот ден дојдоа да го обрезаат детето и сакаа да му го дадат името на татко му Захарија.

59 Но мајка му одговори и рече: „Не, туку ќе се вика Јован!”

60 И рекоа нејзе: „Никој нема меѓу твоите роднини кој го носи тоа име.”

61 И го прашаа со знаци татко му, како би сакал да го наречат.

62 Тој побара штитка и ги напиша зборовите: „Јован му е името.” И сите се зачудија.

63 И веднаш му се отвори устата негова и јазикот негов, и зборуваше, благословувајќи Го Бога.

64 И ги обзеде страв сите соседи; и се разгласи за овој настан по целата горска Јудеја.

65 Сите што слушнаа, го зебоа тоа при срце и велеа: „Што ли ќе стане од тоа дете?” И раката Господова беше со него.

Благодарственијџа џророчка џесна на џророкојџ Захарија

66 А Захарија, татко му, се исполни со Дух Свети и пророкуваше, говорејќи:

67 „Благословен да е Господ, Бог Израилев, зашто го посети и го избави народот Свој;

68 и подигна за нас моќно спасение, во домот на Давид, Својот слуга;

69 како што говореше одамна преку устата на Своите свети пророци,

70 дека ќе нџ спаси од непријателите наши и од рацете на сите што нџ мразат;

71 за да ја пројави милоста над татковците наши и да се сети на светиот завет Свој,

72 на заклетвата, со која му се заколна на Авраам, нашиот татко, дека ќе ни даде:

73 избавување од рацете на непријателите наши, без страв да Му служиме

74 во светост и правда пред Него, во сите дни од нашиот живот.

75 А ти, дете, ќе се наречеш пророк на Севишниот, зашто ќе одиш пред

55
1,72
1 Мојс 12,3

8,1
9,15
13,15
17,7
22,17
2 Мојс 2,24
Мих 7,20
Гал 3,16

58
1,14
1 Мојс
19,19
Тов 11,20

59
1 Мојс
17,12
3 Мојс 12,3
Фил 3,5

63
1,13
8,25
9,43
24,12,41
Дела 2,7
3,10

65
1,12
Дела 2,43

66
3 Цар
18,46
Ис 53,1
Пс 79,17
139,5

68
2,38
7,16
19,44
21,28
2 Мојс 3,16
Ис 63,4
Ер 29,10
Пс 40,13
72,18
106,4,48
111,9
1 Птр 1,3

69
Пс 17,2
89,25
132,17
Мт 1,1

71
2 Цар
22,18
Пс 105,10

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

72 Господовото лице за да Му Го приготви патот Негов;

¹ Мојс 17,7
³ Мојс 26,42
Мих 7,20
Пс 104,8-9
106,45-46

⁷⁷ и да му дадеш на народот Негов сознание за спасение, преку проштевање на гревовите нивни,

73-74 ⁷⁸ заради големото милосрдие на нашиот Бог, со која нè посети Исток од висините,

73 ⁷⁹ за да им блесне на оние што седат во темнина и во сенка смртна, и да ги упати нозете наши по патот на мирот.”

¹ Мојс 22,16-17
26,3
Ер 11,5

75 ⁸⁰ А детето растеше и крепнеше со духот; и беше во пустина до денот кога му се јави на Израил.

76

Исусовото раѓање

2 Во тоа време излезе заповед од царот Август за попис на сите жители.

77 ² Тоа беше прв попис за време на управувањето на Квириниј со Сирија.

78 ³ И одеа сите да се запишат, секој во својот град.

79 ⁴ Па така и Јосиф од Галилеја, од градот Назарет, отиде во Јудеја, во градот Давидов, наречен Витлеем, бидејќи беше од домот и племето Давидово,

⁵ за да се запише со Марија, неговата свршеница, која беше зачнала.

⁶ А кога беа таму, нејзе ѝ дојде времето да роди.

⁷ Го роди својот Син првенец, Го пови и Го положи во јасли, зашто за нив немаше место во гостилницата.

80 ⁸ Во тој крај имаше пастири, кои престојуваа во полето и чуваа стража ноќе кај своето стадо.

⁹ И ете, ангел Господов застапа меѓу нив и славата Господова ги осветли; и се уплашија многу.

¹⁰ А ангелот им рече: „Не плашете се! Еве, ви навестувам голема радост, која ќе биде за сите луѓе;

5 ¹¹ зашто денеска ви се роди во градот Давидов Спасител, Кој е Христос Господ;

7 ¹² Ова ќе ви биде знак: ќе најдете повиен Младенец, кој лежи во јасли.”

² Мојс 13,2.12.15
Мт 1,25
Рим 8,29
Кол 1,15
Откр 1,5

¹³ И одеднаш со ангелот се јави многубројно небесно воинство, кое Го славува Бога, велејќи:

¹⁴ „Слава на Бога во висините, а на земјата мир, меѓу луѓето добра волја!”

¹⁵ Кога си отидоа ангелите од нив на небо, пастирите си рекоа меѓу себе: „Да појдеме во Витлеем и да го видиме тоа што се случило, што ни го соопшти Господ.”

¹⁶ И дојдоа брзо и ги најдоа Марија и Јосиф со Младенецот кој лежеше во јасли.

¹⁷ А штом го видоа, соопштија за сè што им беше речено за Тоа Дете.

¹⁸ И сите што слушаа се восхитуваа на она што им го говореа пастирите.

¹⁹ А Марија ги зачува сите тие зборови, сложувајќи ги во срцето свое.

²⁰ И се вратија пастирите, славејќи Го и фалејќи Го Бога за сè она што чуја и видоа, како што им беше речено.

²¹ А кога се навршија осум дена и Детето требаше да Го обреза, Му дадоа име Исус, како што беше наречено од ангелот уште пред да биде зачат во утробата.

Исусовото прейсјавување во храмот

²² И кога се навршија деновите за нивното очистување, според законот на Мојсеј, Го донесоа во Ерусалим за да Го претстават пред Господ,

²³ како што е напишано во Законот Господов дека секое првородено машко дете треба да Му се посвети на Господ;

²⁴ и да се принесе жртва, како што е речено во Законот Господов, две гугутки или две гулапчиња.

²⁵ А во Ерусалим имаше тогаш еден човек по име Симеон; и тој човек, кој беше праведен и благочестив, ја очекуваше утехата Израилева; и Светиот Дух беше на него.

²⁶ Нему Светиот Дух му беше открил дека нема да види смрт, додека не Го види Христос Господов.

²⁷ И поттикнат од Духот, дојде во храмот. Па, кога родителите Го донесоа детето Исус за да го извршат со Него она што беше вообичаено, според Законот,

²⁸ тој Го зеде во своите раце, Го благослови Бога и рече:

²⁹ „Сега го отпушташ Својот слуга во мир, Господаре, според зборот Твој,

9
24,26
Мт 1,20
Дела 12,7
26,13

10
1,12-14

11
1,47
1 Цар 24,7
Ис 9,6
45,1
Пс 26,1,9
62,2,7
Мт 1,16,21
Јн 4,42
Дела 2,36
Фил 3,20
2 Тим 1,10
3 Птр 1,1,11
1 Јн 4,14

12
1,18
4 Цар 19,29
Ис 7,14
38,7

13
3 Цар 22,19
Пс 148,2

14
3,22
19,38
Ез 3,12
Пс 148,1
Мт 21,9
Ефес 2,14-17

16
Ис 1,3

19
2,51

20
5,25-26
Дела 3,8-9

21
1,31.59
1 Мојс 17,12
3 Мојс 12,3
Мт 1,21

22
3 Мојс 12,2-8

23
2 Мојс 13,2.12.15
34,20
4 Мојс 18,15-16

24 ³⁰ зашто очите мои го видоа спасението Твое
3 Мојс 5,7
12,8

25 ³¹ што си го приготвил пред лицето на сите народи;

³² светлина за просвета на незнабошците и слава на Твојот народ, Израил.”

Претскажувањето на Симеон

26 ³³ А Јосиф и мајка Му се восхитуваа на она што зборуваше за Него.

³⁴ Па ги благослови Симеон и ѝ рече на Марија, мајката Негова: „Еве, Овој е поставен за паѓање и издигнување на мнозина во Израил, и е знак против Кого ќе се говори.

28 ³⁵ А и тебе самата, меч ќе ти ја прободат душата, за да се откријат мислите на многу срца.”

29-30 ³⁵ А и тебе самата, меч ќе ти ја прободат душата, за да се откријат мислите на многу срца.”

30 ³⁶ Таму беше и пророчицата Ана, ќерката Фануилова, од Асировото племе.

Таа беше во поодминати години, а со мажот проживеала само седум години, по моминството свое.

31 ³⁷ Таа беше вдовица на околу осумдесет и четири години. Не се оддалечуваше од храмот и Му служеше на Бога со пост и молитва, дeње и ноќе.

32 ³⁸ Во тој час пристапи и таа и почна да Го слави Господ и им говореше за Него на сите што очекуваа избавување во Ерусалим.

34 ³⁹ И кога извршија сè по Законот Господов, се вратија во Галилеја, во градот свој Назарет.

35 ⁴⁰ А Младенецот растеше и крепнеше со духот, исполнувајќи се со мудрост; и благодатта Божја беше врз Него.

36 ⁴¹ И секоја година родителите Негови одоа во Ерусалим на празникот Пасха.

37 ⁴² А кога Тој беше на дванаесет години, тие отидоа во Ерусалим, според обичајот на празникот.

38 ⁴³ Но, кога се завршија празничните денови, додека се враќаа дома, детето

Исус остана во Ерусалим; а Јосиф и мајка Му не го забележаа тоа.

⁴⁴ Мислејќи дека е Тој меѓу сопатниците, изминаа еден ден пат и почнаа да Го бараат меѓу роднините и познатите.

⁴⁵ Па, бидејќи не Го најдоа, се вратија во Ерусалим да Го бараат.

⁴⁶ По три дни Го најдоа во храмот како седи меѓу учителите, ги слуша и ги прашува;

⁴⁷ сите што Го слушаа, беа восхитени од остроумноста и од одговорите Негови!

⁴⁸ Кога Го видоа, се зачудија; и Неговата мајка Му рече: „Синко, зошто ни направи така? Ете, татко ти и јас со голема болка Те баравме.”

⁴⁹ А Тој рече: „Што сте Ме барале? Зар не знавте дека Јас треба да бидам во она коешто е на Мојот Отец?”

⁵⁰ Но тие не ги разбраа зборовите што им ги кажа Тој.

⁵¹ И Тој слезе со нив, па дојде во Назарет и им беше послушен. А мајка Му ги зачува сите тие настани во срцето свое.

⁵² Исус, пак, напредуваше во мудроста и возраста и во милост кај Бога и кај луѓето.

Пройоведањето на Јован Крстиител

(Мт 3,1-6; Мр 1,1-6; Јн 1, 19-31)

3 Во петнаесеттата година од владеењето на царот Тибериј, кога Понтиј Пилат беше управител во Јудеја, а Ирод четворовласник над Галилеја, и Филип, брат му, четворовласник на покраината Итуреја и Трахонитида, и Лисаниј четворовласник на Авилинија,

² во времето на првосвештениците Ана и Кајафа, дојде Божјата реч до Јован, синот на Захарија, во пустината.

³ И тој го обиколи целиот крај околу Јордан, проповедајќи покајно крштевање за проштевање на гревовите,

⁴ како што е напишано во книгата на зборовите на пророкот Исаија, кој вели: „Гласот на оној што вика во пустината: „Подгответе го Господовиот пат и исправете ги патеките Негови;

⁵ секоја долина нека се исполни и секоја планина и секој рид нека се снизат;

40

1,80
2,52
11,31
Сул 13,24
1 Цар 2,26

41

22,1,7-15
2 Мојс
12,24-27
23,15
5 Мојс
16,1-8,16
Јн 2,13,23

47

4,22
Јн 7,15,46

48

Мк 3,31-32

49

Пс 26,4
Јн 2,16

51

2,19

52

1,80
2,40
1 Цар 2,26
Изречи 3,4

3,1

23,1
Мт 14,1

2

1,80
Ер 1,2
Ос 1,1
Мт 3,1
Јн 11,49
18,24,28
Дела 4,6

3

24,47
Мт 3,1,6
Мк 1,4
Дела 13,24

4-6

Ис 40,3-5

4

Јн 1,23

5

1,52
14,11

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

6 кривините нека се исправат и нерамните патипшта нека се израмнат,
2,30-31
Дела 28,28
Тит 2,11

7 Божјо!”

Мт 3,7
23,33

Најавување на Судниот ден

(Мт 3, 7-10)

8 **7** А на луѓето што доаѓаа кај него да ги крсти, им велеше: „Породи змиини, кој ви кажа да бегате од гневот што иде?”
Јн 8,33,39
Дела 26,20
Рим 4,16

9 **8** Но, направете плод достоин за покајание и не почнувајте да зборувате во себе: „Наш татко е Авраам!” Зашто ви велам дека Бог може и од овие камења да издигне чеда на Авраам.

Мт 7,19
Јн 15,6
Евр 6,7-8

10 **9** Зашто веќе и секирата стои до коренот на дрвјата; и секое дрво, што не дава добар плод, се сече и се фрла во оган.”
10,25
Дела 2,37

11 **10** Зашто веќе и секирата стои до коренот на дрвјата; и секое дрво, што не дава добар плод, се сече и се фрла во оган.”
12,33
Ис 58,7

12 **11** Зашто веќе и секирата стои до коренот на дрвјата; и секое дрво, што не дава добар плод, се сече и се фрла во оган.”
7,29
Мт 5,46

Плодовиџе на покајанието

15 **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**

11 **10** А тој им одговори и рече: „Кој има две облеку, нека ги подели со оној што нема ниту една; а кој има храна, нека го направи истото.”
2,11,26
9,20
22,67
23,2,35,39
Јн 1,19-20
Дела 13,25

12 **11** А тој им одговори и рече: „Кој има две облеку, нека ги подели со оној што нема ниту една; а кој има храна, нека го направи истото.”
Јн 1,
26-27,33

13 **12** Дојдоа и цариници да ги крсти и му рекоа: „Учителе, што да направиме?”
Ис 5,24
47,14
Ер 15,7
51,2
Наум 1,10
Мт 13,30

14 **13** А тој им рече: „Не барајте повеќе отколку што ви е одредено.”
51,2
Наум 1,10
Мт 13,30

15 **14** Го прашаа и некои војници, говорејќи: „А што да правиме ние?” И им рече: „Врз никого не извршувајте насилство, никого не клеветете и бидете задоволни со вашите плати.”
51,2
Наум 1,10
Мт 13,30

Најавување на Месијата

(Мт 3,11-12; Мр 1,7-8)

15 А бидејќи народот беше во исчекување, па сите помислуваа во срцата свои за Јован, да не е тој Христос,

16 Јован им одговараше на сите, велелејќи: „Јас ве крштевам со вода; но иде посилен од мене, Кому не сум достоин да Му ги одврзам ниту ремчињата на обувките Негови: Тој ќе ве крсти со Дух Свети и со оган.

17 Нему му е лопатата во раката Негова и Тој ќе го очисти глумното Свое, и

ќе го собере житото во житницата Своја, а плевата ќе ја изгори со неизгаслив оган.”

18 И опоменувајќи со уште многу други нешта, му ја објавуваше на народот радосната вест.

Јован в зајвор

(Мт 14,3-4; Мр 6,17-18)

19 А Ирод четворовласникот, укорен од него заради Иродијада, жената на брата му, и заради сите злодела што ги беше направил Ирод,

20 кон сето тоа додаде и уште едно: го затвори Јован во темница.

Исусовото крштевање

(Мт 3, 13-17; Мр 1,9-11)

21 А кога се крсти сиот народ, се крсти и Исус, и додека се молеше, се отвори небото,

22 и Светиот Дух слезе на Него во телесен облик, како гулаб, и се слушна глас од небото, кој велеше: „Ти си Мојот возљубен Син, во Кого е Мојата волја.”

Исусовото родословие

(Мт 1,1-17)

23 Кога почна Исус да проповеда имаше околу триесет години и беше, како што мислеа, син Јосифов, Илиев,

24 Мататов, Левиев, Мелхиев, Јанаев, Јосифов,

25 Мататиев, Амосов, Наумов, Еслимов, Нагеев,

26 Маатов, Мататиев, Семсеиев, Јосифов, Јудин,

27 Јоананов, Рисаев, Зоровавелов, Салатилов, Нириев,

28 Мелхиев, Адиев, Косамов, Елмодамов, Иров,

29 Јосиев, Елиезеров, Јоримов, Мататов, Левиев,

30 Симеонов, Јудин, Јосифов, Јоананов, Елијакимов,

31 Мелеаев, Маинанов, Мататаев, Натанов, Давидов,

32 Јесеев, Овидов, Воозов, Салмонов, Наасонов,

33 Аминадавов, Арамов, Есромов, Фаресов, Јудин,

19
Мт 14,4
Мк 6,18

20
Мт 14,3
Мк 6,17

21
5,16
6,12
9,18,28-29
11,1
22,32,40-46
23,34,46
Мт 14,23
Мк 6,46

22
9,35
1 Мојс 22,2
Ис 42,1
Пс 2,7
3 Птр 1,17

23
Мт 1,18
13,55
Јн 6,42
8,57

27
1 Лет 3,17
Езд 3,2
Мт 1,12

31-32
1 Цар 16,1,13
Мт 1,1

31-33
Рута 4,
17-22
1 Лет 2,
3-15

31
2 Цар 5,14

33-34
1 Мојс 29,35

34-36 ³⁴ Јаковов, Исаков, Авраамов, Тарин, Нахоров,
¹ Мојс 11,10-26
¹ Лер 1, 24-27
³⁵ Серухов, Рагавов, Фалеков, Евров, Салин,

34 ³⁶ Каинанов, Арфаксадов, Симов, Ноев, Ламехов,
¹ Мојс 25,19,26
³⁷ Матусалов, Енохов, Јаредов, Малелеилов, Каинанов,

36-38 ³⁸ Еносов, Ситов, Адамов, Божји.
¹ Мојс 4,25-5,32
¹ Лер 1,1-4

Исусово искушување

(Мт 4,1-11; Мр 1,12-13)

38 Мт 14,33
 Мк 1,1

4 Исполнет со Дух Свети, Исус се врати од Јордан, и беше одведен од Духот во пустината.

4,1 ² Четириесет дена Го искушуваше ѓаволот. Во текот на тие денови не ја дешпе ништо, а кога изминаа тие, најпосле огладне.

2 ³ Тогаш Му рече ѓаволот: „Ако си Син Божји, кажи му на овој камен да стане леб.“
 Евр 4,15

3 ⁴ А Исус му одговори и рече: „Напишано е дека не само со леб ќе живее човекот, туку и со секој збор Божји.“

4 ⁵ Потоа ѓаволот Го одведе на една висока планина и му ги покажа за миг сите царства во светот.
 Мт 28,18
 1 Јн 5,19
 Откр 13,2,4

5 ⁶ И Му рече ѓаволот: „Тебе ќе Ти ја дадам сета оваа власт и нивната слава, зашто мене ми е предадена, и ја давам кому што сакам.“

6 ⁷ Ако Ти ми се поклониш, сето тоа ќе биде Твое.“
 Мт 28,18
 1 Јн 5,19
 Откр 13,2,4

7 ⁸ Но Исус му одговори и рече: „Бегај од Мене, сатано, зашто напишано е: „На Господа, твојот Бог, поклонувај Му се и единствено Нему служи Му!““

8 ⁹ И Го одведе во Ерусалим, и Го постави на стреата од храмот, па Му рече: „Ако си Син Божји, фрли се одовде долу!“
 Мт 28,18
 1 Јн 5,19
 Откр 13,2,4

9 ¹⁰ Зашто е напишано: „На ангелите Свои ќе им заповеда за Тебе да Те зачуваат;“
 Мт 28,18
 1 Јн 5,19
 Откр 13,2,4

10 ¹¹ и на раце ќе Те земат, да не си ја сопнеш ногата Своја на камен.“
 Мт 28,18
 1 Јн 5,19
 Откр 13,2,4

11 ¹² И Исус му одговори и рече: „Кажано е: „Не искушувај Го Господ, својот Бог!““

12 ¹³ Па откако ѓаволот заврши со сите искушенија, се оддалечи од Него за некое време.

Исус го зайочнува Своето дејствување во Галилеја

(Мт 4,12-17; Мр 1,14-15)

¹⁴ И се врати Исус во Галилеја во силата на Духот; и се разнесе глас за Него по целиот тој крај.

¹⁵ А Тој поучуваше во нивните синагоги, и сите Го прославуваа.

Исус е оифрлен во Назарет

(Мт 13,54-58; Мр 6,1-6)

¹⁶ И дојде во Назарет, каде што беше одраснал, и по обичајот Свој влезе еден саботен ден во синагогата и стана да чита.

¹⁷ Му ја подадоа книгата на пророкот Исаија; и Тој, штом ја отвори, го најде местото каде што беше напишано:

¹⁸ „Духот Господов е врз Мене; зашто Господ Ме помаза да им соопштам радосна вест на сиромашните. Ме прати да ги исцелам оние со скрушено срце, да им проповедам на заробените ослободување и на слепите прогледување, да ги пуштам на слобода напатените;“

¹⁹ да ја проповедам благопријатната година Господова!“

²⁰ Потоа ја затвори книгата, му ја даде на прислужникот, и седна; а очите на сите во синагогата беа вперени во Него.

²¹ И почна да им говори: „Денес се исполни ова Писмо што го чувте.“

²² И сите Му посведочија и се восхитуваа на Неговите благодатни зборови што излегуваа од устата Негова и ве леа: „Не е ли Овој синот на Јосиф?“

²³ А Тој им рече: „Некој од вас сигурно ќе Ми приговори со оваа изрека: „Лекаре, излекувај се Сам! Направи го и овде, во Твојот роден крај, она што чувме дека се случило во Капернаум.““

²⁴ Па им рече: „Вистина ви велам: ниеден пророк не е омилен во својата татковина.“

²⁵ Навистина ви кажувам: имаше многу вдовици во Израил, во времето на Илија, кога се затвори небото три години и шест месеци и настана голем глад по целата земја;

14 Мт 3,16
 4,12

15 Мт 4,23
 9,35

16 2,39,51
 Мт 13,54
 Дела 17,1-2

18-19 Ис 61,1-2

18 Ис 58,6

19 3 Мојс 25,10-13

20 Дела 6,15

21 2,11

22 2,47
 4,15
 Мт 13,55
 Јн 7,46

23 4,31-41
 Мк 1,21

24 Мк 6,4
 Јн 4,44

25 3 Цар 17,1
 18,1
 Јк 5,17

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

26 ^{3 Цар 17, 8-16} и кај ниедна од нив не беше пратен Илија, но само кај една жена вдовица во Сарепта Сидонска;

27 ^{4 Цар 5, 1-14} и имаше мнозина лепрозни во Израил во времето на пророкот Елисеј, но ниеден од нив не се очисти, освен Сириецот Несман.”

28 ^{Дела 7,57} А кога го слушнаа тоа, сите во синагогата се исполнија со гнев;

29 ^{4 Мојс 15,35} па станаа, Го истераа надвор од градот и Го одведоа на врвот од еден рид, каде што беше соѕидан нивниот град, за да Го турнат одозгора.

30 ^{Јн 8,59} Но Тој помина меѓу нив и си отиде.

31 ^{Мт 4,13} *Исус во Капернаум.*
Силаџа на Неѓовиоџ збор

32 ^{Мт 7,28-29} *(Мт 7,28-29; Мр 1,21-28)*

33 ^{Мк 11,18} И слезе во Капернаум, во градот Галилејски, и ги поучуваше во саботните денови.

34 ^{Мт 8,29} И се чудеа на Неговата наука, зашто Неговото слово беше силно.

35 ^{Јн 6,69} Во синагогата имаше еден човек обземен од дух на нечист демон, и тој извика со силен глас:

36 ^{Дела 3,14} „Еј, што сакаш од нас Ти, Исусе од Назарет? Си дошол ли да нè погубиш? Те знам кој си. Ти си Светец Божји.”

37 ^{Јн 4,52} А Исус му заповеда, говорејќи: „Молкни и излези од него!” Па откако го кутна на среде, духот зол излезе од него и ништо лошо не му направи.

38 ^{Дела 28,8} Сите ги обзедоа страв, па си зборуваа меѓу себе: „Каков ли е тој збор! Зашто со власт и сила им заповеда на нечистите духови и тие излегуваат!”

39 ^{1 Тим 4,14} Па се разнесе глас за Него по сите околни места.

Исус оздравува мнојумина болни
(Мт 8,14-17; Мр 1,29-34)

40 Штом излезе од синагогата, влезе во куќата Симонова; а тештата на Симон имаше силна треска, и Го помолија за неа.

41 И како застана над неа, Тој ја прекори треската, и таа ја остави; и жената веднаш стана и им служеше.

42 И на зајдисонце, сите што имаа болни од разни болести ги доведуваа кај

Него; а Тој, положувајќи раце над секого од нив, ги исцелуваше.

43 Од мнозина излегуваа демони со викање, и велеа: „Ти си Христос, Син Божји.” А Тој забрануваше и не им дозволуваше да кажуваат дека знаат дека е Тој Христос.

Исус ѝројоведа во Јудеја

(Мр 1, 35-39; Мт 4,23)

44 Кога се раздени, Тој излезе и отиде на осамено место, а луѓето Го бараа па, кога дојдоа кај Него, Го задржуваа да не си оди од нив.

45 А Тој им рече: „И на другите градови треба да им ја објавам радосната вест за царството Божјо, зашто за тоа сум пратен.”

46 И проповедаше по синагогите галилејски.

Првиџе ученици

(Мт 4,18-22; Мр 1,16-20; Јн 21,1-11)

47 Еднаш, кога народот се притискаше кон Него за да го чуе словото Божјо, Тој стоеше покрај Генисаретското езеро.

48 И виде два кораба што стојеја покрај езерото; а рибарите беа излегле од нив и ги плавеа мрежите.

49 Тој влезе во еден од корабите, кој беше на Симон, па го замоли да отплови малку од брегот, па седна и почна да го поучува народот од коработ.

50 А штом престана да говори, му рече на Симон: „Заплови кон длабочините и фрлете ги мрежите свои за лов!”

51 Но Симон Му одговори и рече: „Учителе, цела ноќ се трудевме и ништо не уловивме; но по Твојот збор ќе ја фрлам мрежата.”

52 И штом го направија тоа, уловија толку големо количество риба, што дурите и мрежата им се кинеше.

53 И им дадоа знак на другарите што беа во другиот кораб да дојдат и да им помогнат; и тие дојдоа и ги наполнија двата кораба, така што почнаа да тонат.

54 А кога го виде тоа, Симон Петар падна пред нозете Исусови и Му рече: „Оди си од мене, Господи, зашто сум грешен човек!”

41

3,15
Мт 14,33
16,13,16
22,41-42
Мк 3,11
Јн 1,20,41
7,26-27
41-42
11,27
20,31
Дела 4,26
17,3
Рим 9,5
1 Јн 2,22

42

Мк 1,35,37

43

Мт 9,35
24,14
Мк 1,14-15

44

Мт 4,23

5,1-3

Мт 13,1-2

1-11

Јн 1,40-42
21,1-19

1

Мк 4,1

5

8,24,45

8

2 Мојс
33,20

10 ⁹ Зашто него, и сите што беа со него, ги беше обзел страв од ловот на рибите, што ги уловија,

11 ¹⁰ а исто така и Јаков и Јован, синови-те Заведееви, кои му беа другари на Симон. И му рече Исус на Симон: „Не плаши се! Отсега ќе ловиш луѓе!”

14 ¹¹ Кога ги извлекоа двата кораба на суво, оставија сè и тргнаа по Него.

Исцелувањето на лејрозниот

(*Мт 8,1-14; Мр 1,40-45*)

16 ¹² А кога беше Исус во еден град, ете човек, сиот лепрозен, штом Го виде Исуса, падна ничкум и молејќи Му се, рече: „Господи, ако сакаш можеш да ме очистиш.”

17 ¹³ Исус, подавајќи ја раката, го допре и рече: „Сакам, очисти се!” И веднаш лепрата отиде од него.

20 ¹⁴ И Тој му заповеда никому да не кажува, туку: „Оди и покажи му се на свештеникот, и принеси дар за очистувањето твое, како што одредил Мојсеј, ним за сведоштво!”

¹⁵ Но уште повеќе се разнесуваше глас за Него и многу народ доаѓаше да Го слуша и да се излекува преку Него од своите болести.

¹⁶ А Тој се повлекуваше во пустината и се молеше.

Исцелувањето на фалшениот човек

(*Мт 9,1-8; Мр 2,1-12*)

¹⁷ Еден ден, додека Тој поучуваше, седеа таму фарисеи и законоучители, кои беа дошле од сите села на Галилеја и Јудеја, и од Ерусалим; а Тој имаше сила Господова да лекува.

¹⁸ И, ете, некои донесоа на постела еден човек, што беше фатен, и се обидуваа да го внесат и положат пред Него;

¹⁹ па, бидејќи не најдоа од каде да го внесат поради народот, се качија на куќата и преку покривот го спуштија сосе постела, насреде, пред Исус.

²⁰ А Тој, штом ја виде верата нивна, му рече: „Човеку, ти се простуваат гревовите твои!”

²¹ Тогаш книжниците и фарисеите почнаа да размислуваат во себе и да велат: „Кој е Овој што хули на Бога? Кој може да простува гревови, освен Единиот Бог?”

²² А Исус, кога ги разбра нивните помисли, им одговори и рече: „Што размислувате во срцата свои?”

²³ Што е полесно да се каже: „Ти се простуваат гревовите твои”, или да кажам: „Стани и оди?”

²⁴ Но за да знаете дека Синот Човечки има власт на земјата да ги простува гревовите”, му рече на фатениот: „Тебе ти велам: стани, земи си ја постелата и оди си дома!”

²⁵ И тој веднаш стана пред нив и си го зеде она, на кое лежеше, па си отиде дома, славејќи Го Бога.

²⁶ Ужас ги обзеде сите и Го славеа Бога; па, исполнети со страв, говореа: „Чудни работи видовме денес!”

Гозбајна кај Левиј

(*Мт 9,9-17; Мр 2,13-17*)

²⁷ А потоа излезе Исус и виде еден цариник, по име Левиј, кој седеше во царинарницата, и му рече: „Врви по Мене!”

²⁸ Тој остави сè, стана и тргна по Него.

²⁹ И во својот дом Левиј Му приготви голема гозба; а таму имаше многу цариници и други што седеа на трпезата со нив.

³⁰ Книжниците нивни и фарисеите неговуваа против Него и им говореа на учениците Негови: „Зошто со цариници и грешници јадеете и пиете?”

³¹ Исус им одговори и рече: „Здравите немаат потреба од лекар, туку болните;

³² не сум дошол да ги повикам праведните на покајание, туку грешните.”

За ѝосѝот

(*Мт 5,14-15; Мр 2,18-20*)

³³ А тие Му рекоа: „Зошто учениците Јованови постат често и се молат, како и фарисејските, а Твоите јадат и пијат?”

³⁴ Тој им рече: „Зар можете да ги натерате сватовите да постат, додека е со нив младоженецот?”

21

7,49
Ис 43,25
Пс 102,3
Мт 9,3
1 Јн 1,9

22

6,8
9,47
Мт 12,25

24

Мт 8,20
Јн 5,8
Дела 9,
33-35

25

2,20

26

2,9,11,13

27

Мт 5,46

28

5,11
12,33

29-30

15,1-2
Мт 11,19

30

Мт 3,7
5,46

32

13,1-5
24,47
Мт 3,2
1 Тим 1,15

33

18,12
Мт 6,16
Јн 3,25-26

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

35 <sup>9,22
17,22</sup> Но ќе дојдат дни кога ќе се оддели од нив младоженецот и тогаш во тие дни, ќе постат.”

36
Сѝпароїџо и новоїџо
(*Мїџ 9,16-17; Мр 2,21-22*)

<sup>2 Кор 5,17
Гал 1,6
4,9</sup>
39 <sup>Јн 2,10
3,19</sup> Им ја кажа и оваа парабола: „Никој не пришива на стара облека крпа отсечена од нова облека; зашто и новата ќе се отпара, а и на старата не ѝ прилега нова крпа.

6,1 ^{5 Мојс 23,25} И никој не налива ново вино во стари мевови; зашто новото вино ќе ги расцепи мевовите, и тоа ќе истече, а мевовите ќе се упропастрат;

<sup>5 Мојс 5,14
Јн 5,10</sup> **38** туку, ново вино треба да се става во нови мевови; па така ќе се зачуваат и обете.

3-4 <sup>1 Цар 21,
1-6</sup> И никој, откако пиел старо вино, нема веднаш да побара ново; зашто вели: „Старото е подобро.”

4 ^{3 Мојс 24,5-9}
Исус и сабоїџаїџа
(*Мїџ 12,1-8; Мр 2,23-28*)

6 <sup>13,10-11
14,1-2</sup> Во втората сабота по Пасха се случи да мине низ посевите, учениците Негови кинеа класје и, триејќи ги со раце, јадеа.

² А некои од фарисеите им рекоа: „Зошто го правите тоа што не е допуштено да се прави во сабота?”

³ Исус им одговори и рече: „Зар не сте читале што направи Давид кога огладне, тој и оние што беа со него?”

⁴ Како влезе во домот Божји, ги зеде лебовите на предложението, што не е допуштено да ги јаде никој освен свештениците, па јадеше, и им даде на оние што беа со него!”

⁵ И им рече: „Синот Човечки е господар и на саботата.”

Човекоїџ со исушена рака
(*Мїџ 12,9-21; Мр 3,1-6*)

⁶ Се случи и другата сабота да влезе во синагогата и да поучува; а таму имаше еден човек, кому десната рака му беше исушена.

¹ 6,15. *Ревниїџел.*

⁷ Книжниците и фарисеите внимаваа на Него, дали ќе го излекува во сабота, за да најдат причина да Го обвинат.

⁸ Но Тој ги знаеше нивните помисли и му рече на човекот со исушената рака: „Подигни се и застани на среде!” И тој се подигна и застана.

⁹ Тогаш им рече Исус: „Ќе ве запрашам: што е дозволено во сабота - да се прави добро или да се прави зло? Да се спаси една душа или да се погуби?” А тие молчеа.

¹⁰ Па, откако ги изгледа сите, му рече на човекот: „Протегни ја раката своја!” Тој направи така; и раката му стана здрава како другата.

¹¹ А тие се исполнија со гнев и се советуваа меѓу себе што да Му направат на Исус.

Исус одбира дванаесетї аїџосїџоли
(*Мїџ 10, 1-4; Мр 3,7-19*)

¹² Тие денови се искачи на една гора за да се помоли, и ја помина целата ноќ во молитва кон Бога.

¹³ А кога настана ден, ги повика учениците Свои и од нив избра дванаесет, кои ги нарече апостоли:

¹⁴ Симон, кому што му даде име Петар, и брат му Андреј, Јаков и Јован, Филип и Вартоломеј,

¹⁵ Матеј и Тома, Јаков Алфеев и Симон, наречен Зилот.¹

¹⁶ Јуда Јаковов и Јуда Искариотски, кој стана предавник.

Исус и народоїџ
(*Мїџ 4,24-25; Мр 3,7-11*)

¹⁷ Па откако слезе заедно со нив, Тој се задржа на едно рамно место; беа таму и мнозина Негови ученици и многу луѓе од цела Јудеја и Ерусалим и од приморјето Тирско и Сидонско.

¹⁸ Тие беа дојдени да Го слушаат и да се исцелат од болестите свои, а и оние што страдаа од нечисти духови беа излечени.

¹⁹ И сиот народ сакаше да се допре до Него, зашто од Него излегуваше сила и ги лекуваше сите.

8
9,47
Мр 12,25
Јн 1,48

11
11,53

12
3,21
5,16
9,18
11,1
Мр 14,23
Мк 6,46

13
9,10
11,49
22,14
Јн 6,70

14
1 Мојс 17,5,15
32,29
4 Цар 23,34
24,17
Мр 4,21
10,2-3
Јн 1,40-44

15
Мр 9,9
10,3
Јн 20,24-28

16
Мр 10,3-4
Јн 14,22
Дела 1,13

17
Мк 3,8

19
5,17
8,46
Мр 14,36
Мк 3,10
5,30

204,18
10,21Ис 30,18
32,20Пс 31,1-2
33,12

34,19

84,5

Изречи
8,32,34

Мт 3,2

21

Ис 25,6-9

49,10

61,3

Ер 31,25

Пс 125,5-6

Откр 7,
16-17**22**

Мт 8,20

Мк 13,13

Јн 9,22

16,2

1 Птр 4,14

23

13,33-34

2 Лет 36,16

Мт 21,35

23,30-31

24

11,42-52

16,25

Ис 5,8

Ер 17,5-6

Амос 6,1

Авак 2,6

Проп 10,16

Мт 11,21

Јк 5,1-5

26

Јк 4,4

28

Рим 12,14

29

Плач 3,30

Јн 18,22-23

Дела 23,3

31

Тов 4,16

Мт 7,12

Рим 13,
8-10**За блаженитѝе***(Мт 5,1-20)*

²⁰ А Тој, откако ги подигна очите кон учениците Свои, им говореше: „Блажени се бедните по дух, зашто ваше е царството Божјо!

²¹ Блажени сте вие, што сега гладувате, зашто ќе се наситите! Блажени сте вие, кои сега плачете, зашто ќе се смеете!

²² Блажени ќе бидете кога ќе ве намразат луѓето и ќе ве отфрлат и ќе ви нанесат срам, и ќе го разгласат името ваше како лошо, заради Синот Човечки!

²³ Зарадувајте се во оној ден и заиграјте, зашто голема е наградата ваша на небото. Зашто и нивните татковци така постапуваа со пророците!

²⁴ Но тешко вам богати, зашто веќе сте ја примиле својата утеха!

²⁵ Тешко вам презаситени сега, зашто ќе огладните! Тешко вам што се смеете сега, зашто ќе заридате и ќе заплачете!

²⁶ Тешко вам кога ќе почнат сите луѓе да зборуваат добро за вас. Зашто и нивните татковци така им правеа на лажните пророци!

Љубов кон непријателитѝе*(Мт 5,38-48)*

²⁷ Но вам, што слушате, вам ви велам: љубете ги непријателите свои; правете им добро на оние што ве мразат;

²⁸ благословувајте ги оние што ве колнат, молете се за оние што ве навредуваат!

²⁹ На оној што ќе те удри по едниот образ, заврти му го и другиот; а на оној што сака да ти ја земе наметката, подај му ја и кошулата.

³⁰ Секому, кој ти бара, подај; од оној што зема од тебе нешто, не сакај да ти врати!

³¹ Па, како што сакате да постапуваат луѓето со вас, така постапувајте и вие со нив!

³² И ако ги љубите оние што вас ве љубат, каква ви е благодарноста? Зашто и грешниците ги љубат оние што нив ги љубат.

³³ И ако им правите добро на оние што вам ви прават добро, каква ви е

благодарноста? Зашто и грешниците го прават истото.

³⁴ И ако им дадете заем на оние од кои се надевате дека ќе ви го вратат, каква ви е наградата? Зашто и грешниците им даваат заем на грешници за да им се врати истото.

³⁵ Туку вие љубете ги непријателите ваши и чинете добро, и на заем давајте, не очекувајќи ништо. Така, ќе биде голема наградата ваша и ќе бидете синови на Севишниот; зашто Тој е добар кон неблагодарните и кон лошите.

Милосрдноси кон ближниот*(Мт 5,48; 7,1-12; 15,14; 10,24-25; 7,3-5)*

³⁶ И така, бидете милосрдни како што е милосрден вашиот Отец.”

³⁷ „Не судете и нема да бидете судени, и не осудувајте, за да не бидете осудени; проштевајте и ќе ви биде простено;

³⁸ давајте и ќе ви се даде: мерка добра, набиена, натресена и преполна ќе ви дадат во пазувите ваши; зашто со каква мерка мерите, со таква и ќе ви се мери.”

³⁹ И им кажа парабола: „Може ли слеп да води слеп? Зарем нема и обајцата да паднат во јама?

⁴⁰ Нема ученик поголем од својот учител; но секој што ќе се усоврши, ќе биде како и учителот негов.

⁴¹ И зошто ја гледаш раската во окото на својот брат, а гредата во своето око не ја забележуваш?

⁴² Или, како можеш да му кажеш на својот брат: дозволи, брате, да ти ја извадам раската од окото твое, кога сам не ја гледаш гредата во своето око? Лицемере, извади ја најнапред гредата од своето око, па тогаш ќе видиш како да ја извадиш раската од окото на својот брат.”

Висштинскиот ученик*(Мт 7,16-21; 12,33-37)*

⁴³ „Зашто, нема добро дрво што дава лош плод, ниту лошо дрво, што дава добар плод.

⁴⁴ Секое, пак, дрво се познава според својот плод; бидејќи не се берат смокви од трње, ниту се бере грозје од капина.

35

3 Мојс

25,35-36

5 Мојс 15,8

36

2 Мојс 34,6

5 Мојс 4,31

Пс 77,38

86,15

37

Мт 6,14

Мк 11,25

Рим 14,10

38

16,9

Рута 3,15

Мк 4,24

39

Мт 15,14

Рим 2,19

40

Мт 10,

24-25

Јн 13,16

15,20

44

Мт 7,16

12,33

Јк 3,11-12

46 ⁴⁵ Добриот човек од добрата ризница на своето срце изнесува добро, а лошиот човек од лошата ризница на своето срце изнесува лошо, зашто неговата уста го зборува она со што му е исполнето срцето.”

Ис 29,13
Мал 1,6-7
Мт 7,21
Мк 7,6
Рим 2,13
Јк 1,22,25
Јн 2,17

7,2

Јн 4,47

Две куќи

(Мт 7,21-27)

5 ⁴⁶ „И зошто Ме довикувате: „Господи, Господи!“ а не го извршувате она што ви го кажувам?”

Дела 10,2

6

Дела 10,23

⁴⁷ Ќе ви кажам на кого прилега секој што доаѓа кај Мене, ги слуша зборовите Мои, и ги исполнува.

⁴⁸ Тој прилега на човек кој градел куќа, па копал длабоко, и поставил темели на камен; а кога настана поплава, реката напна на таа куќа и не можеше да ја помести, зашто беше основана на камен.

⁴⁹ А оној што слуша и не исполнува, прилега на човек што изградил куќа на земја, без темели; и кога напна реката, веднаш падна, и разрунувањето на таа куќа беше големо.”

Верајќа на еден сѝојник

(Мт 8,5-13; Јн 4,46-54)

7 И кога ги заврши сите Свои зборови кон народот, што слушаше, влезе во Капернаум.

² А слугата на еден беше тешко болен, на умирање, кого многу го сакаше.

³ Па штом слушна за Исус, ги прати кај Него старешините јудејски, молејќи Го да дојде и да го спаси слугата негов.

⁴ А тие, кога дојдоа кај Исус, Го молеа усрдно и велеа: „Достоен е да му го направиш тоа,

⁵ зашто го сака нашиот народ и синагогата тој ни ја направи.”

⁶ И тргна Исус со нив. А кога беа веќе близу до куќата, стотникот ги прати пријателите кај Него, говорејќи: „Господи, не труди се, зашто не сум достоин да влезеш под мојот покрив;

⁷ затоа и себеси не се сметав достоин да дојдам кај Тебе; туку кажи само збор и мојот слуга ќе оздрави;

⁸ зашто и јас сум човек под власт, а имам и потчинети војници; па кога ќе

му речам на еден од нив: „Оди!“ - и тој оди; на другиот: „Дојди!“ - и тој доаѓа; и на слугата свој: „Направи тоа“ - и тој прави.”

⁹ Штом го слушна тоа, Исус се зачуди и кога се заврте кон народот, што врвеше по Него, рече: „Ви велам, ниту во Израил не најдов толкава вера!”

¹⁰ А кога испратените се вратија, го најдоа болниот слуга здрав.

Чудојќо со сѝојќа на една вдовица

¹¹ Потоа отиде во градот наречен Наин; и со Него одеа Неговите ученици и многу народ.

¹² А кога се приближи до градската порта, ете, изнесуваа мртовец, единствен син на мајка си, а таа беше вдовица; и многу народ од градот одеше со неа.

¹³ Штом ја виде Господ, се сожالي на неа, па ѝ рече: „Не плачи!”

¹⁴ И кога прстани, се допре до носилото; носачите застапаа, а Тој рече: „Момче, тебе ти велам, стани!”

¹⁵ Мртовецот се подигна и седна, па почна да зборува; и Тој го предаде на мајка му.

¹⁶ И страв ги обзеде сите, и Го славеа Бога и велеа: „Голем пророк се јави меѓу нас” и „Бог го посети Својот народ.”

¹⁷ И се разнесе овој глас за Него по цела Јудеја и по целата околина.

Прашеницијќије на Јован Крстѝиќелојќ

(Мт 11,2-6)

¹⁸ И му соопштија на Јован учениците негови за сето тоа.

¹⁹ Јован, пак, повика двајца од своите ученици и ги испрати кај Исус, говорејќи: „Ти ли си Оној што треба да дојде, или друг да чекаме?”

²⁰ И кога дојдоа кај него, тие луѓе Му рекоа: „Јован Крстителот нè прати кај Тебе, велејќи: „Ти ли си Оној што треба да дојде, или друг да чекаме?””

²¹ Во тој час Тој исцели мнозина од болести, и од рани, и од демони, и на мнозина слепи им подари вид.

²² И им одговори Исус и рече: „Одете и кажете му на Јован што видовте и што чувте: слепи прогледуваат, куќи

12

8,42
3 Цар
17,10-12

13

7,19
8,52
11,39

14

Мт 9,25
Мк 1,31
9,27
Дела 9,40

15

3 Цар
17,23
4 Цар 4,36

16

1,68
19,44
3 Цар
17,17-24
4 Цар 4,
18-37
13,20-21
Пс 110,9

19

Пс 117,26
Мт 23,39
Јн 6,14
11,27
Откр 4,8

22

2,34
Ис 26,19
29,18
35,5-6
42,7-18
61,1

23 проодуваат; лепрозни се очистуваат, глуви прослушуваат, мртви воскреснуваат и на бедни им се проповеда Евангелието;

27 ²³ и блажен е оној кој не ќе се соблазни поради Мене.”

1,76
2 Мојс
23,20
Мал 3,1
Мк 1,2

Исус говори за Јован Крстиџел
(Мт 11,7-11)

28 ²⁴ А кога си отидоа учениците Јованови, Тој почна да му зборува на народот за Јован: „Што излеговте да видите во пустината? Трска ли, што се лулее од ветар?”

29
3,7,12

30 ²⁵ Но, што излеговте да видите? Човек ли, облечен во меки алишта? Ете, оние што се облекуваат прекрасно и живеат раскошно, по царски палати се.

10,25
11,45-46,52

31-35 ²⁶ Туку, што излеговте да видите? Пророк ли? Да, Јас ви велама, и повеќе од пророк.

Мт 11,
16-19

33 ²⁷ Овој е, за кого што е напишано: „Ете, јас го испраќам пред лицето Твое ангелот Мој, што ќе го приготви патот Твој пред Тебе.”

1,15
Јн 7,20
10,20

34 ²⁸ Зашто ви велама: меѓу родените од жена нема ниеден поголем пророк од Јован Крстител; но најмалиот во царството Божјо е поголем од него.”

5,30
15,1-2
Мт 8,20

35 ²⁹ И сите луѓе, што слушаа, па и цариниците, го оправдаа Бога, крштевајќи се со крштевањето Јованово;

2,40,52
11,31
21,15

³⁰ а фарисеите и законниците ја отфрлија Божјата волја за нив, и не се крстија од него.

³¹ А Господ рече: „Со кого да ги споредам луѓето од овој род? И кому се слични?”

³² Тие личат на деца што седат по пазариштата и довикуваат едно на друго, велејќи: „Ви свиревме, а вие сепак не игравте; ви пеевме жални песни и сепак не плачевте!”

³³ Зашто, дојде Јован Крстителот, кој ниту леб јаде, ниту вино пие, а вие велите: „Демонот е во него.”

³⁴ Дојде Синот Човечки, Кој јаде и пие, а вие велите: „Еве човек јадач и винопиец, пријател на цариниците и грешниците!”

³⁵ А Мудроста беше оправдана од сите нејзини чеда.”

Исус и жената грешница

³⁶ Еден од фарисеите Го покани да јаде со него; и Тој, кога влезе во куќата на фарисејот, седна на трпеза.

³⁷ И ете, една жена од градот, која беше грешница, штом дозна дека Тој седи на трпеза во куќата на фарисејот, донесе сад од алабастер со миро;

³⁸ па отклако застана одзади покрај Неговите нозе, плачејќи почна да ги мие нозете Негови со солзи и ги триеше со косата своја; и ги целиваше нозете Негови и ги помазуваше со миро.

³⁹ А кога го виде тоа фарисејот, што Го беше поканил, рече во себе, велејќи: „Кога Овој би бил пророк, би знаел која е и каква е оваа жена што Го допира, зашто таа е грешница.”

⁴⁰ Му одговори Исус и рече: „Симоне, имам нешто да ти кажам.” А тој рече: „Кажи, Учителе!”

⁴¹ Исус му рече: „Некој заемодавец имаше двајца должници: едниот му должеше петстотини денарии, а другиот педесет.

⁴² Но бидејќи немаа да му вратат, тој им ги подари на обајцата. Кажи, кој од нив повеќе ќе го милува?”

⁴³ Симон одговори и Му рече: „Мислам оној, кому повеќе му подарил.” А Тој му рече: „Право пресуди.”

⁴⁴ И тогаш се сврте кон жената, па му рече на Симон: „Ја гледаш ли оваа жена? Влегов во твојот дом, ти ниту вода за нозете не Ми даде, а таа со солзи Ми ги обли нозете и со косата своја ги истри.

⁴⁵ Ти не ми даде целив, а таа, откако влегов, не престана да ги целива нозете Мои.

⁴⁶ Ти со масло не ја помаза главата Моја, а таа со миро ги помаза нозете Мои.

⁴⁷ Затоа ти велама: нејзе ѝ се простени многу гревови, зашто покажа многу љубов. А кому му е простено малку, тој мала љубов има.”

⁴⁸ Нејзе, пак, ѝ рече: „Простени ти се гревовите!”

⁴⁹ А оние што седеа со Него на трпезата, почнаа да говорат во себе: „Кој е Овој што и гревови простува?”

36

11,37
14,1

37

Мт 26,7

38

Јн 12,3

39

7,16
24,19
Мт 21,11
Јн 4,18-19

42

Мт 18,27

43

10,28

44

1 Мојс 18,4
19,2
Јн 13,1-17

45

Рим 16,16
1 Птр 5,14

46

Пс 22,5

48

Мт 9,2
26,28

49

5,21

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

50 На жената пак ѝ рече: „Верата твоја те спаси; оди си во мир!“
17,19
Мт 8,10
9,22
Мк 5,34
10,52
1 Сол 5,13

Жениџе - Исусови следбенички

8 Потоа Тој одеше по градовите и селата, проповедајќи и благовестувајќи го царството Божјо; а со Него беа Дванаесетмината,
8,1
Мт 4,23
10,2
Мк 1,14-15

2-3 и некои жени што беа излекувани од демони и болести: Марија, наречена Магдалена, од која беа излегле седум демони;
23,49
24,10
Мт 27,56
Јн 19,25

7 и Јоана, жената на Хуза, настојникот Иродов, и Сусана, и многу други, кои им служеа со своите имоти.
Ер 4,3

Парабола за сејачој

(Мт 13,1-9; Мр 4,1-9)

8 А кога се насобра многу народ, и кога жителите од секој град доаѓаа кај Него, рече во парабола:
Мт 11,15

10 „Излезе сејач да сее семе. Додека сесе, едно падна покрај пат и беше изгасено, и птиците небески го исколваа;
Ис 6,9-10
Мт 3,2
Јн 12,40
Дела 28,26

11 а друго падна на камен, па штом никна, се исуши, зашто немаше влага;
1 Сол 2,13
1 Птр 1,23

12 а друго падна на добра земја, и кога израсна трњето, па го задуши;
1 Кор 1,21

7 едно, пак, падна меѓу трње; и израсна трњето, па го задуши;
8 а друго падна на добра земја, и кога изникна, донесе стократен плод.“ Откако го рече ова, извика: „Кој има уши да слуша, нека чуе!“

Зошто служат параболички

(Мт 13,10-17; Мр 4,10-12)

9 А учениците Негови Го прашаа, велелјќи: „Што значи оваа парабола?“

10 Тој рече: „Вам ви е дадено да ги знаете тајните на царството Божјо, а на другите ќе им се зборува со параболи, да гледаат, а да не видат, и да слушаат, а да не разберат!“

Исус ја објаснува параболајта за сејачој

(Мт 13,18-23; Мр 4,13-20)

11 А оваа парабола значи: семето е словото Божјо.

12 Она што падна покрај патот, тоа се оние кои слушаат, но потоа доаѓа ѓаволот и им го зема словото од срцата нив-

ни, за да не поверуваат и да не се спасат;

13 а она на камен - тоа се оние кои, кога ќе го чујат словото, со радост го примаат; но немаат корен и веруваат некое време, а во време на искушенијата, тие отпаѓаат;

14 тоа, пак, што падна меѓу трње, се оние што го слушаат словото, но откако ќе заминат, се гушат од грижи, богатства и наслади од овој живот и не донесуваат плод;

15 а тоа што падна на добрата земја, се тие што го слушаат словото и го чуваат во добро и чисто срце, и донесуваат плод во трпение.“ Штом го рече тоа, извика: „Кој има уши да слуша, нека чуе!“

Парабола за свеќлинијата

(Мт 4,21-25)

16 „Никој не ја поклопува со сад свеќата што ја запалил, ниту ја става под легло, туку ја става на свеќник, за да ја гледаат светлината оние што влегуваат.“

17 Зашто нема тајно што не ќе стане јавно, ниту, пак, сокриено што не ќе се разбере и не ќе излезе на виделина.

18 Па затоа: пазете како слушате; зашто, кој има, ќе му се даде; а кој нема, ќе му се одземе и она што мисли дека го има.“

Вистинскојто семејство на Исус

(Мт 12,46-50; Мр 3,31-35)

19 Дојдоа кај Него мајка Му и браќата Негови, и не можеа да пријдат до Него поради народот.

20 И Му јавија, велелјќи: „Мајка Ти и браќата Твои стојат надвор и сакаат да Те видат.“

21 А Тој им одговори и рече: „Мојата мајка и Моите браќа се оние што го слушаат словото Божјо и го исполнуваат.“

Смирување на бурнијата

(Мт 8,23-27; Мр 4,35-41)

22 Еден ден влезе Тој во кораб со учениците Свои и им рече: „Да минеме на другата страна од езерото!“ И појдоа.

14
21,34

15
21,19
Рим 2,7
5,3-4
2 Кор 6,4

16
11,33
Мт 5,15
Јн 8,12

17
12,2
Мт 10,26
1 Кор 4,5
Ефес 5,13

18
19,26
Мт 13,12
25,29

21
11,27-28

24 ²³ Додека пловеа, Тој заспа. А над езерото се појави бурен ветар, водата навлегуваше и тие беа во опасност.

25 ²⁴ Пристапија и Го разбудија, говорејќи: „Учителе, Учителе, загнуваме!“ А

28 Тој, штом се разбуди, им заповеда на ветрот и на водните бранови; и тие се смирија и настана тишина.

29 ²⁵ И им рече: „Каде е верата ваша?“ А тие се уплашија и се чудеа, велејќи си еден на друг: „Кој е Овој што и на ветровите и на водата им заповеда и Го слушаат?“

35
*Исцелувањето на
човекој измачуван од демони*
(*Мтв 8,28-34; Мр 5,1-20*)

²⁶ И пристигна во Гадаринскиот крај, спроти Галилеја.

²⁷ А кога излезе Тој на суво, Го сретна еден човек од градот, кој беше обземен од демони и долго време не облечуваше алишта, и не живееше дома, туку во гробовите.

²⁸ Кога Го виде Исус, викајќи падна пред Него, и гласно рече: „Што сакаш од мене, Ти, Исусе, Сине на Севишниот Бог? Ти се молам, не мачи ме!“

²⁹ А Исус му беше заповедал на нечистиот дух да излезе од човекот, зашто долго време го мачеше. Го чуваа во окови, и со ланци го врзуваа, но тој ги раскинуваше оковите и демонот го тераше да оди во пусти места.

³⁰ А Исус го праша, велејќи: „Како ти е името?“ Тој одговори: „Легион“, зашто многу демони беа влегле во него.

³¹ И Го молеа Исус да не им наредува да одат во бездната.

³² А таму, по ридот, пасеше големо крдо свињи; па Го молеа да им допушти да влезат во нив. И им допушти.

³³ И откако излегоа лошите духови од човекот, влегоа во свињите; и крдото јурна низ стрмнината во езерото и се удави.

³⁴ Свињарите, кога видоа што се случи, избегаа и раскажаа по градот и селата.

³⁵ И излегоа да видат што станало; па кога дојдоа кај Исус, го најдоа човекот, од кого беа излегле нечистите духови,

како седи пред нозете Исусови, облечен и со здрав разум; и се исплашија.

³⁶ А оние што беа виделе, им раскажаа како се излечи бесомачниот.

³⁷ Сиот народ од Гадаринскиот крај Го замоли да си оди од нив; зашто ги беше опфатил голем страв. И Тој влезе во коработ и се врати.

³⁸ Човекот, пак, од кого беа излегле демоните, Го замоли да биде со Него; но Исус го отпушти, велејќи:

³⁹ „Врати се во домот свој и раскажувај што ти направи Бог!“ Тој си отиде и справаше по целиот град што му направи Исус.

*Чудајќа со болнајќа жена
и со ќеркајќа на Јаир*

(*Мтв 9,18-26; Мр 5,21-43*)

⁴⁰ А кога се врати Исус, народот Го пресретна, зашто сите Го очекуваа.

⁴¹ И ете, дојде еден човек, по име Јаир, кој беше управник на синагогата. Тој падна пред нозете Исусови, и Го молеше да влезе во домот негов,

⁴² зашто имаше една единствена ќерка на дванаесет години и таа умираше. А кога одеше Исус, народот се туркаше во Него.

⁴³ И една жена, која боледуваше дванаесет години од крвотечение, и сиот свој имот го беше потрошила по лекари, а ниеден не можел да ја излекува,

⁴⁴ пристапувајќи одзади, се допре до крајот на Неговата облека и наеднаш ѝ престана крвотечението.

⁴⁵ И рече Исус: „Кој се допре до Мене?“ А бидејќи сите порекнуваа, Му рече Петар и оние што беа со Него „Учителе, народот Те опколил и Те притиска, а прашуваш: „Кој се допре до Мене?““

⁴⁶ Но Исус рече: „Некој се допре до Мене, зашто сетив дека излезе сила од Мене.“

⁴⁷ Жената, штом виде дека не може да се сокрие, со треперење пристапи, па како падна пред Него, Му кажа пред сиот народ зошто се допрела и дека веднаш оздравела.

⁴⁸ А Тој ѝ рече: „Не бој се, ќерко, верата твоја те спаси; оди си во мир!“

36
Мтв 9,22

37
1,12
Дела 16,39

42
7,12
3 Цар
17,17

43
3 Мојс
15,25

46
5,17
6,19

48
7,50
17,19
18,42
Дела 3,16

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

50 ^{Мт 8,10} Додека Тој уште зборуваше, дојде некој откај старешината на синагогата и Му рече: „Керка ти умре; не мачи Го Учителот!”

51 ^{Мт 17,1} Но Исус, штом го слушна тоа, му одговори и рече: „Не плаши се! Само верувај и ќе биде спасена!”

52 ^{7,13} А кога пристигна во куќата, никому не му дозволи да влезе, освен на Петар, Јован и Јаков, и на таткото и мајката на девојката.

53 ^{3 Цар 17,21-22} Сите плачеа и ридаа по неа. Но Тој им рече: „Не плачете, таа не е умрена, туку спие.”

54 ^{1,12} И Му се потсмеваа, знаејќи дека е умрена.

55 ^{Мт 10,2} А Тој откако ги истера сите, ја фати за рака и извика, велејќи: „Девојко, стани!”

56 ^{Мт 6,10} И се поврати нејзиниот дух, и се дигна веднаш, и тој заповеда да ѝ дадат да јаде.

57 ^{Мк 1,4} И се зачудија родителите нејзини. А Тој им заповеда никому да не кажуваат за тоа што стана.

58 ^{10,11} *Исус ги исцара дванаесетте айосџоли* ^{Дела 9,43} *(Мт 10,5-15; Мр 6,7-13)* ^{13,51} ^{18,6}

7-8 ^{9,19} Откако ги повика Дванаесетмината, им даде сила и власт над сите нечисти духови, и да лекуваат болести. ^{Мт 3,1} ^{16,14}

9 И потоа ги прати да го проповедаат царството Божјо и да лекуваат болни.

10 И им рече: „Не земајте ништо за по пат: ниту стап, ниту торба, ниту леб, ниту сребро, ниту по две облекувања да имате!”

11 И, во која куќа ќе влезете, таму останувајте, и отгаму тргнувајте на пат.

12 А, ако некој не ве примат, излегувајќи од тој град, истресете го и правот од нозете свои, ним за сведоштво.”

13 А кога излегоа, тие одеа по селата проповедајќи го Евангелието и лекувајќи насекаде.

Вознемиреносџа на Ирод*(Мт 14,1-12; Мр 6,14-29)*

14 Кога слушна Ирод четворовласникот што Тој прави, беше збунет, зашто некој велеа дека Јован воскреснал од мртвите;

15 други, пак, дека се јавил Илија, а некои - дека се дигнал еден од старите пророци.

16 И рече Ирод: „На Јован јас му ја отсеков главата; но кој ќе е Овој, за Кого што слушам такви нешта?” И сакаше да Го види.

Исус нахранува илјади луѓе*(Мт 14,13-21, Мр 6,30-44; Јн 6,1-14)*

17 А апостолите, кога се вратија, Му раскажаа што направиле. Тогаш ги зеде, отиде насамо во пусто место до градот, наречен Витсаида.

18 Но народот штом разбра - тргна по Него. И кога ги прими, им зборуваше за царството Божјо, и ги лекуваше оние што имаа потреба од лекување.

19 А денот почна да намалува. И пријдоа до Него Дванаесетмината и Му рекоа: „Отпушти го народот да оди по околните села и колиби на ноќевање и да си најде храна; зашто овде сме во пусто место.”

20 Но Тој им рече: „Дајте им вие да јадат!” Тие одговорија: „Ние немаме повеќе од пет леба и две риби, освен ако отидеме и купиме храна за сите овие луѓе.”

21 А луѓето беа околу пет илјади. Но Тој им рече на учениците Свои: „Кажете им да поседнат во групи по педесет.”

22 И направија така, и ги поредија сите.

23 А Тој, кога ги зеде петте леба и двете риби, погледна кон небото, ги благослови, ги раскрши и им ги даде на учениците за да ги стават пред народот.

24 И јадеа, и се наситија сите; и кренаа од останатите парчиња дванаесет кошчеви.

Петар Го признава Исус за Месија*(Мт 16,13-19; Мр 8,27-29)*

25 Еднаш, кога Исус се молеше сам, а само учениците Негови беа со Него, Тој ги прапа: „Што вели народот, Кој сум Јас?”

26 Тие одговорија и рекоа: „Едни дека си Јован Крстител, други Илија, а некои, пак, дека воскреснал еден од старите пророци.”

8
Мал 3,23
Мк 9,11

9
23,8

10
6,13
Мт 11,21

13
4 Цар 4,
42-43
Мт 15,34
Мк 8,5
Јн 6,9

16
22,19
Мт 26,26
Дела 2,42
27,35

17
2 Мојс
16,4,12
4 Цар 4,44
Пс 77,29
Јн 6,12

18
3,21
Мк 1,35

19
9,7-8

20 4,41
Мт 4,18
Јн 6,67-69
20 Тој им рече: „А вие, што велите, Кој сум Јас?” Петар одговори и рече: „Христос Божји.”

21 Мт 4,41
*Исус ѝрвѣиѣ ја навесѣува
Својѣиѣ смрѣи и воскресение*
(Мѣ 16,13-21; Мр 8,27-31)

22 9,44
18,31-34
Мт 8,20
Мт 17,22
20,18
Мк 10,
32-34
22 А Тој строго им заповеда никому да не кажуваат за тоа,

23 14,27
Мт 10,38
23 велејќи дека Синот Човечки треба да пострада многу, да биде отфрлен од старешините, првосвештениците и книжниците и дека ќе биде убиен, и дека на третиот ден ќе воскресне.

24 17,33
Мт 10,39
Јн 12,25
Паѣиѣи на Исусовиѣ следбеници
(Мѣ 16,24-28; Мр 8,34-9,1)

26 9,32
12,9
Мт 8,20
10,23,33
2 Тим 2,12
1 Јн 2,28
26 А на сите им зборуваше: „Ако некој сака да врви по Мене, нека се одрече од себе, нека го земе крстот свој и нека ме последува!

27 Мт 24,34
Јн 21,22
1 Сол 4,
15-18
27 Зашто, кој сака да го спаси животот свој, ќе го загуби; а кој ќе го загуби животот свој заради Мене, тој ќе го спаси.

28 3,21
3 Птр
1,16-18
28 Зашто, каква му е ползата на човека, ако го добие целиот свет, а себе самiot се упропасти или си направи штета?

30 5 Мојс
18,15,18
34,5-6
4 Цар
2,1,11
Мт 11,14
Дела 1,10
30 Бидејќи, кој се срами од Мене и од зборовите Мои, од него ќе се засрами и Синот Човечки, кога ќе дојде во слава-та Своја, и на Отецот и на светите ангели.

31 9,22,51
2 Мојс
34,29-35
Рим 8,18,21
1 Кор
15,43
2 Кор 3,7-
11,18
Кол 3,4
27 Вистина ви велама: овде стојат некои што не ќе вкусат смрт, сè додека не го видат царството Божјо.”

Исусовиѣо ѣребражение
(Мѣ 17,1-8; Мр 9,2-8)

28 А околу осум дена по овие зборови, ги зеде со Себе Петар, Јован и Јаков, и се искачи на гората да се помоли.

29 И додека се молеше, изгледот на лицето Негово се промени, а облеката Му стана бела и блескава.

30 И ете, двајца луѓе разговараа со Него; а тие беа Мојсеј и Илија.

31 Па, кога се појавија во слава, тие зборуваа за Неговото заминување, кое требаше да заврши во Ерусалим.

32 А Петар и оние кои беа со него ги беше совладал сон; но штом се разбудил-ја, ја видоа славата Негова, и двајцата што стоеја со Него.

33 И кога се разделуваа од Него, Петар без да знае што зборува, Му рече на Исус: „Учителе, добро е да останеме овде; да направиме три колиби: за Тебе една, за Мојсеј една, и за Илија една!”

34 Додека го велеше тоа, се појави облак и ги засени; и се уплашија штом влегоа во облакот.

35 И дојде глас од облакот, кој велеше: „Овој е Мојот возљубен Син; Него послушајте Го!”

36 А кога се чу тој глас, Исус беше останал сам. И тие премолчаа и никому ништо не кажаа во тоа време за она што беа виделе.

*Оздравувањеѣо
на бесомачноѣо момче*
(Мѣ 17,14-18; Мр 9,14-27)

37 А на другиот ден, додека се симнуваа од гората, Му доаѓаше во пресрет многу народ.

38 И ете, некој од народот извика: „Учителе, Ти се молам, погледни на мојот син, зашто ми е единец!”

39 Духот одненадеж го зграпчува и ете, тој почнува да вриска. Го растргнува толку силно, што тој се запенува, и откако многу ќе го измачи, одвај го пушта.

40 Ги помолив учениците Твои да го истераат, но тие не можеа.”

41 Одговори Исус и рече: „О, роде безверен и развратен! До кога ќе бидам со вас и до кога ќе ве трпам? Доведи го синот твој тука!”

42 И додека тој уште приоѓаше, злиот дух го кутна и почна да го тресе. Но Исус му заповеда на нечистиот дух и го излекува момчето и го предаде на татко му.

*Исус ѣовѣорно ѣи ѣреѣскажува
Својѣиѣ смрѣи и воскресение*
(Мѣ 17,22-23, Мр 9,30-32)

43 И сите беа вчудовидени од Божјото величие. И додека сите се восхитуваа на сè што правеше Исус, Тој им рече на учениците Свои:

32
22,45
Јн 1,14
3 Птр 1,16

34
1,35
2 Мојс
40,35
4 Мојс
9,18,22
10,34

35
5 Мојс
18,15
Ис 42,
49,7
Пс 2,7
Мт 3,17
Јн 12,28-30
3 Птр 1,
17-18

38
7,12

41
Дела 2,40

42
7,15

43
1,63

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

44 44 „Ставете ги во ушите свои овие зборови: „Синот Човечки ќе биде предаден во рацете на луѓето.”
18,32
Мт 8,20

45 45 Но тие не го разбраа овој говор, зашто беше прикриен од нив за да не го разберат, а се плашеа да Го прашаат за значењето на овој говор.
18,34
Мт 4,13

46
22,24

Кој е најголем

(Мт 18,1-5; Мр 9,33-37)

47
6,8

48 46 И им дојде мисла: кој од нив е најголем.
10,16

47 А Исус, знаејќи ја мислата на нивните срца, зеде едно дете и го постави покрај Себе,
14,11
22,26
Мт 10,40
Јн 13,20
Гал 4,14

49 48 па им рече: „Кој го прима ова дете во Моё име, Мене Ме прима; а кој Ме прима Мене, го прима Оној што Ме прати; зашто кој е најмал меѓу вас, тој е голем.”
Дела 3,16
19,13

50
11,23

Кој не е појавил вас, пој е со вас!

(Мр 9,38-40)

Мт 12,30
Мк 9,40

51
9,31
13,22
17,11

49 Проговори Јован и рече: „Учителе, видовме еден човек, кој во Твоё име истрерува демони, па му забранивме, бидејќи не оди со нас.”
10,33-37
17,16-19
4 Цар
17,24-41
Мт 10,5
Јн 4,4,9

Негоспојримливиџе Самарјани

51 А кога се навршуваа деновите на неговото воздигнување, Тој одлучи да тргне на пат за Ерусалим;
52 и испрати пред себе гласници; тие отидоа и влегоа во едно самарјанско село да подготват за Него.
53 Но не Го примија, зашто имаше изглед на патник што оди во Ерусалим.
54 Кога го видоа тоа учениците Негови, Јаков и Јован, рекоа: „Господи, сакаш ли да кажеме да падне оган од небото и да ги истреби, како што направи и Илија?”
55 Но Тој се сврте кон нив и ги укори и рече: „Не знаете од каков дух сте вие, зашто Синот Човечки дојде, не да погубува човечки души, туку да ги спаси.” И отидоа во друго село.

Исусовиџе следбеници

(Мт 8,19-22)

53 Дела 8,25

54 22,8
2 Цар
1,10,12

55 А додека тие патуваа, некој Му рече: „Господи, ќе врвам по Тебе каде и да одиш.”

58 Исус му рече: „Лисиците имаат легла и птиците небески гнезда, а Синот Човечки нема каде глава да потслони.”

59 На друг, пак, му рече: „Врви по мене!” А тој одговори: „Господи, допушти најнапред да отидам да го погребам татко ми!”

60 Но Исус му рече: „Остави ги мртвите да ги закопуваат своите мртвовци, а ти оди и разгласувај го царството Божјо!”

61 Потоа некој друг Му рече: „Господи, ќе одам по Тебе, но дозволи ми најнапред да се простам со своите домашни.”

62 Исус, пак, му рече: „Никој, што ја ставил раката своја на ралото и погледнува назад, не е достоин за царството Божјо.”

Исус испраќа седумдесет ученици

(Мт 9,37-38; 10,7-16; Мр 6,8-11; Лк 9,3-5)

10 Потоа Господ назначи и други седумдесет и ги испрати пред Себе по двајца во секој град и место, каде што и Сам сакаше да оди,

2 и им рече: „Жетвата е голема, а работниците се малку; затоа молете Го Господарот на жетвата да испрати работници за жетвата Своја.

3 Одете! Ете, Јас ве испраќам како јагненца среде волци.

4 Не носете со себе ниту кесе, ниту торба, ниту обувки и никого патем не поздравувајте!

5 И во секоја куќа во која ќе влезете, прво кажете: „Мир во овој дом!”

6 Па, ако биде таму синот на мирот, вашиот мир ќе почива на него; инаку, тој ќе се врати во вас;

7 и во таа куќа останете, јадете и пијте што ќе ви дадат; зашто работникот ја заслужува својата награда. Не преместувајте се од куќа в куќа.

8 И во секој град во кој ќе влезете, и ќе ве примат, јадете што ќе ви се принесе;

9 лекувајте ги болните што се во него и говорете им: „Се приближи до вас царството Божјо.”

10 А во кој, пак, град влезете и не ве примат, излезете по улиците негови и кажете:

5914,16,33
Мт 4,19**61**3 Цар
19,19-21**62**Мт 3,2
6,10
Фил 3,13**10,1**9,1-2
Мт 10,7-16
Мк 6,7-11**2**Ис 41,15-16
Мт 3,12
9,37-38
Јн 4,35,38**4**

4 Цар 4,29

51,79
1 Цар 25,6**6**

Ер 6,12-14

75 Мојс
24,14-15
Мт 10,10
1 Кор 9,
6-18
2 Кор 11,
7-9
1 Тим 5,18**8**1 Кор
10,27**9**11,20
17,21
Мт 4,17

- 11** ^{9,5} „И правот од вашиот град што се прилепил на нас, ви го истресуваме; но знајте го тоа, дека се приближи царството Божјо.”
- 12** ¹ Мојс ^{19,24} ^{Мт 10,15} ^{Јуда 1,7} ¹² Ви велама дека во оној ден на Содом ќе му биде полесно, отколку на тој град.”
- 13** ^{Ис 23} ^{Ез 26-28} ^{Амос 1,} ⁹⁻¹⁰ ^{Зах 9,2-4} ^{Мт 11,21} ¹³ „Тешко тебе, Хоразине! Тешко тебе, Витсаидо! Зашто, ако во Тир и Сидон се случеа чудата што се случува кај вас, тие одамна, седејќи во вреќи и пепел, ќе се беа покајале.
- 14** Но на Тир и Сидон ќе им биде полесно на Судот, отколку вам.
- 15** И ти, Капернауме, кој си се издигнал до небото, до адот ќе бидеш симнат.
- 16** ^{Мт 10,40} ^{18,5} ^{Јн 5,23} ^{13,20} ^{15,23} ^{1 Сол 4,8} ¹⁶ Кој ве слуша вас, Мене Ме слуша; и кој се откажува од вас, од мене се откажува; а кој се откажува од Мене, се откажува од Оној што Ме пратил.”
- 17** *Седумдесетте се враќаат*
- ^{Мк 6,30} ^{Дела 4,13} ¹⁷ Се вратија, пак, седумдесетте со радост и велаа: „Господи, во Твое име и демоните ни се покоруваат.”
- 18** ^{Ис 14,12} ^{Јн 12,31} ^{Откр 12,} ⁸⁻⁹ ¹⁸ А Тој им рече: „Го видов сатаната како падна од небото како молња!
- 19** ¹ Мојс ^{3,15} ^{Пс 90,13} ^{Мк 16,18} ¹⁹ Еве, ви давам власт да газите на змии и скорпии, и власт над секоја непријателска сила; и ништо нема да ви наштети;
- 20** ² Мојс ^{32,32} ^{Ис 4,3} ^{Пс 68,28} ^{Дан 12,1} ^{Мт 7,22} ^{Фил 4,3} ^{Откр 3,5} ^{21,27} ²⁰ но не радувајте се на тоа што духовите ви се покоруваат, туку радувајте се што вашите имиња се напишани на небесата.”
- Исус се радува**
(*Мт 11,25-27; 13,16-17*)
- 21** ^{4,1} ^{Ис 29,14} ²¹ Во тој час се зарадува Исус во Духот и рече: „Те прославувам, Оче, Господи на небото и на земјата, зашто си го сокрил ова од мудрите и умните, а си им го открил на малечките. Да, Оче, зашто таква беше волјата Твоја.”
- 22** ^{Мт 28,18} ^{Јн 3,35} ^{10,15} ^{13,3} ²² Па, откако се сврте кон учениците, им рече: „Сѐ Ми предаде Мојот Отец; и кој е Синот не знае никој, освен Отецот; и кој е Отецот, не знае никој, освен Синот, и - оној кому што сака Синот да му открие.”
- 23** ^{Мт 5,3} ²³ И откако се сврте кон учениците насамо им рече: „Блажени се очите, кои го гледаат ова што го гледате вие.

²⁴ Зашто ви велама: многу пророци и цареви сакаа да видат што гледате вие, и не видоа; и да чујат што слушате вие, и не чуја.”

Љубовта е ѝаѝ до вечниот живот
(*Мт 22,34-40; Мр 12,28-31*)

²⁵ И ете, стана еден законик, искупувајќи Го, рече: „Учителе, што треба да направам за да наследам живот вечен?”

²⁶ А Тој му рече: „Што е напишано во Законот? Како читаш?”

²⁷ Тој одговори и рече: „Возљуби Го Господ, твојот Бог, со сето свое срце, со сета своја душа, со сета своја сила и со сиот свој разум; и својот ближен како себе си!”

²⁸ Му кажа пак: „Добро одговори; тоа прави го и ќе живееш.”

Кој е мојот ближен? Парабола за милосјивиот Самарјанин

²⁹ Но тој, сакајќи да се оправда, Му рече на Исус: „А кој е мој ближен?”

³⁰ Исус му одговори и рече: „Еден човек, додека слегуваше од Ерусалим во Ерихон, западна меѓу разбојници. Тие го соблекоа и го претепаа, и си отидоа, оставајќи го полумртво.

³¹ Случајно во тоа време слегуваше по тој пат еден свештеник и, кога го виде, го одмина.

³² Исто така и еден левит, кога дојде на тоа место, погледна и го одмина.

³³ Еден, пак, Самарјанин, кој патуваше, кога дојде до него, го виде и се сожали.

³⁴ И откако пријде, му ги преврза раните, полевајќи ги со масло и со вино. Потоа го качи на добитокот свој, го однесе во гостилница и се погрижи за него.

³⁵ А утредента, на кинисување, извади два денарија, му ги даде на гостилничарот и му рече: „Погрижи се за него; а ако потрошиш нешто повеќе, кога ќе се вратам, ќе ти платам.”

³⁶ Кој, пак, од тие тројца ти се чини дека му беше ближен на оној, што падна во рацете на разбојниците?”

³⁷ А тој одговори: „Оној што му искажа милосрдие.” Исус му рече: „Оди и ти прави така!”

24
Рим 16,25
1 Птр 1,
10-12

25
3,10
11,16
18,18
Мт 16,1
Мк 10,2
Дела 2,37

27
3 Мојс
19,18
5 Мојс 6,5
10,12
Ис.Н. 22,5
Мт 5,43
19,19
Рим 13,9
Гал 5,14

28
3 Мојс 18,5
Рим 10,5
Гал 3,12

33
9,52

34
2 Лст 28,15

37
Мт 7,21

38-39

Јн 11,1
12,2-3**Исус кај Марија и Марџа**

³⁸ И додека патуваа, Тој влезе во едно село; една жена, по име Марта, Го прими во својот дом.

39

8,35
5 Моје 33,3

³⁹ А таа имаше сестра што се викаше Марија. Таа седна до нозете Господови и го слушаше словото Негово.

40

8,3
1 Кор 7,35

⁴⁰ Марта беше многу зафатена околу служењето и, кога пријде, Му рече:

42

12,31
Мт 6,34
Јн 6,27
Дела 6,2

„Господи, зар не ти е грижа што сестра ми ме остави да служам сама? Кажи ѝ да ми помогне.”

11,1

3,21
Мт 14,23

⁴¹ А Исус ѝ одговори и рече: „Марто, Марто, ти се грижиш и се вознемируваш за многу работи.

2

23,34-46

⁴² Но само едно е потребно. Марија, пак, го избра добриот дел, кој нема да ѝ се одземе.”

3

Изреки
30,8**Исус и молишвајќа**

(Мт 6,9-13)

4

Сир 33,1
Мт 18,
24-27,35
26,28,41
Мк 11,25

11 Еднаш беше Тој на едно место и се молеше. Кога престана, еден од Неговите ученици Му рече: „Господи, научи нè да се молиме, како што ги научи Јован учениците свои.”

² А Тој им рече: „Кога се молите, говорете: ‚Оче наш, Кој си на небесата, да се свети името Твое; да дојде царството Твое, да биде волјата Твоја, како на небото, така и на земјата,

³ лебот наш насушен давај ни го секој ден;

⁴ и прости ни ги нашите гревови, зашто и ние самите му ги проштеваме на секој наш должник; и не воведувај нè во искушение, но избави нè од лукавиот!”

Парабола за пријателот

⁵ И им рече: „Ако некој од вас има пријател и отиде при него на полноќ, па му каже: ‚Пријателе, дај ми на заем три леба;

⁶ зашто ми дојде еден пријател од пат и немам што да му принесам.’

⁷ И ако оној одвнотре му одговори и рече: ‚Не ме обеспокојувај; портата е веќе затворена и децата се со мене во постела; не можам да станам да ти дадам’,

⁸ ви вела дека, макар и да не стане да му даде затоа што му е пријател, сепак ќе стане заради неговата настојчивост и ќе му даде колку што му треба.

Секој што ќе ѝ бара**ќе му биде дадено**

(Мт 7,7-11)

⁹ И Јас ви вела: Молете и ќе ви се даде; барајте и ќе најдете; чукајте и ќе ви се отвори.

¹⁰ Зашто секој што моли - добива, а кој бара - наоѓа, и на оној што чука - ќе му се отвори.

¹¹ И кој татко меѓу вас, ако синот му побара леб, ќе му даде камен? Или ако побара риба, ќе му даде змија место риба?

¹² Или, ако побара јајце, ќе му даде скорпија?

¹³ Па така, значи, ако вие, кои сте лопи, умеете да им давате добри дарови на чедата свои, колку повеќе небесниот Отец ќе им даде Дух Свети на оние што Му бараат?”

Исус се брани од обвинувањето

(Мт 9,32-34; 12,22-30; Мр 3,22-27)

¹⁴ Еднаш истера Тој еден демон, кој беше нем, и кога демонот излезе, немиот проговори; и народот се восхити.

¹⁵ Тогаш некои од нив рекоа: „Тој ги изгонува демоните преку Велзевул, началникот на демоните.”

¹⁶ А други, искушувајќи Го, Му бараа знак од небото.

¹⁷ Но Тој, знаејќи ги нивните помисли им рече: „Секое царство ако е поделено само против себе, запустува, и дом кој е поделен сам против себе, пропаѓа.

¹⁸ и, ако и сатаната се поделил сам против себе, како ќе се одржи царството негово? Зашто велите дека Јас со Велзевул ги истерувам злите духови.

¹⁹ И, ако Јас, пак, со Велзевул ги истерувам злите духови, тогаш синовите ваши со кого ги истеруваат? Затоа, тие ќе ви бидат судии.

²⁰ Ако Јас, пак, со прст Божји ги изгонувам демоните, тоа значи дека до вас дошло царството Божје.

8

18,5

9-10

Ер 29,12-13

9

Мк 11,24

Јн 14,13

15,7

16,24

Јк 1,5-7

1 Јн 5,

14-15

15

Мт 9,34

10,25

16

20,4

Мт 16,1-4

12,38

Мк 8,11

Јн 2,18

1 Кор 1,22

20

17,21

2 Моје 8,16

Пс 8,3

21 ^{Ис 49,24} ²¹ Кога силен, вооружен човек, го чува својот двор, тогаш имотот негов е во безопасност.

22 ^{3,16} ^{Ис 49,25} ^{53,12} ²² Но, кога ќе дојде некој посилен од него и го надвлее, тој ќе му го земе сето оружје негово, на кое се надевал, и ограбеното од него ќе го раздаде.

23 ^{9,50} ^{Мт 12,30} ^{Мк 9,40} ²³ Кој не е со Мене, тој е против Мене; и кој не собира со Мене, тој растура.

24 *Враќање на лошиот дух*

^{8,29} (Мт 12,43-45)

26 ^{8,2} ^{Јн 5,14} ^{3 Птр 2,20} ²⁴ Кога нечист дух ќе излезе од човека, тој оди преку безводни места и бара спокојство; и не наоѓајќи, вели: „Ќе се вратам во домот свој, од каде што излегов.“

27 ^{1,31.42.48} ^{Мт 5,3} ^{Јн 13,17} ^{14,23} ^{Јк 1,25} ²⁵ Па, штом дојде, го наоѓа изметен и среден.

28 ^{8,21} ^{5 Мојс 30,14} ^{Јн 15,14} ^{Откр 1,3} ²⁶ Тогаш оди и доведува други седум духови, полоши од себе, и кога ќе влезат, живеат таму; и последната состојба на тој човек ќе му биде полоша од првата.”

29 *За висштинското блаженство*

^{7,22} ^{Јона 3,4-5} ^{Мт 16,4} ^{1 Кор 1,22} ²⁷ И додека го зборуваше тоа, една жена извика од народот и Му рече:

30 „Блажена е утробата што Те носела, и градите од кои си се хранел!”

31 ^{2,40.52} ^{21,15} ^{3 Цар 3 5,9-14} ^{10,1-10} ^{2 Лст 9, 1-12} ²⁸ А Тој рече: „Навистина, блажени се оние што го слушаат словото Божјо и го чуваат.”

Знакој на Синој Човечки

(Мт 12,38-42)

32 ^{3,3} ^{Јона 3,5.8.10} ²⁹ А на народот, што се собираше, почна да му зборува: „Овој род е зол род; бара знак, но нема да му се даде знак, освен знакот на пророкот Јона;

³⁰ зашто, како што Јона беше знак за Ниневијаните, така и Синој Човечки ќе биде за овој род.

³¹ Јужната царица ќе стане на Судот со луѓето од овој род и ќе ги осуди, зашто таа дојде од крај земја да ја чуе мудроста на Соломон; а ете, тука е поголем од Соломон.

³² И Ниневијаните ќе станат на Судот со овој род и ќе го осудат, зашто тие се покајаа на проповедта на Јона; а ете, тука е поголем од Јона.

Светило на ѝтелото

(Мт 5,15; 6,22-23)

³³ Никој, пак, не става запалено светило на сокриено место, ниту под поклопец, туку на свеќник, за да можат да ја гледаат светлината оние што влегуваат.

³⁴ Твоето око е светило на твоето тело. Ако твоето око е здраво, и целото твоје тело ќе биде светло; а ако биде лошо, и твоето тело ќе биде темно;

³⁵ затоа внимавај светлината што е во тебе да не е темнина.

³⁶ Ако, пак, целото твоје тело е светло и нема ниеден темен дел, тогаш тоа ќе биде така светло, како кога светило те осветлува со својот сјај.”

Исус ги обвинува фарисеите и познавачите на законот

(Мт 23,1-36; Мр 12,38-40)

³⁷ И кога зборуваше Тој, еден фарисеј Го помоли да руча кај Него. Тој влезе и седна на трпеза.

³⁸ И фарисејот се зачуди кога виде дека Тој не си ги изми рацете пред јадење.

³⁹ Но Господ му рече: „Ете, вие фарисеите ја миете чашата и чинијата еднавров, а внатрешноста ви е полна со грабеж и лукавство.

⁴⁰ Безумници! Оној што го направи надворешното, нели е истиот тој што го направи и внатрешното?”

⁴¹ Но, давајте милостина од она што е внатре, тогаш сè ќе ви биде чисто.

⁴² Но тешко вам, фарисеи, зашто давате десеток од нане и рута, и од секаков зеленчук, а ги занемарувате правдата и љубовта Божја; ова требаше да го правите, но и она да не го пропуштите.

⁴³ Тешко вам, фарисеи! Зашто сакате да сте на првите места во синагогите и да ве поздравуваат по плоштадите!

⁴⁴ Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто сте како сокриени гробови, преку кои луѓето одат, а не ги знаат.”

⁴⁵ Одговори некој од законците и Му рече: „Учителю, кога го говориш тоа, Ти и нас нè навредуваш.”

⁴⁶ Но Тој рече: „Тешко вам, законци, што ги товарите луѓето со товари што

33

8,16
Мк 4,21

37

7,36
14,1

38

Мт 15,2
Мк 7,2.5

39

Кол 2,21

41

6,30
12,33
16,9
21,1-4
Тов 12,9
Дела 9,36
10,2.4.31
Тит 1,15

42

3 Мојс 27,30
5 Мојс 14,22-23
Мих 6,8
Мт 23, 23-24
Јн 5,42

43

20,46

45

7,30

46

Мт 11,28

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

49 не можат да ги поднесат, а вие сами ни со еден прст не се допирате до тие товари.

¹ Кор 1,24
Кол 2,3

⁴⁷ Тешко вам, што им сидате гробници на пророците, а нив ги убија вашите татковци;

² Мојс 9,5
42,22
4 Цар 4,11
Ез 33,6,8

⁴⁸ Вие со тоа сведочите за делата на своите татковци и ги одобрувате, бидејќи тие ги убија, а вие им сидате гробници.

51 ¹ Мојс 4,8,10
Зах 1,1
2 Пет 24,20-21

⁴⁹ Затоа и мудроста Божја рече: „Ќе им пратам пророци и апостоли, и од нив едните ќе ги убијат, а другите ќе ги прогонат“;

52 ⁵⁰ за да се побара од овој род крвта на сите пророци, пролеана од постанокот на светот;

54 ^{20,20}
Мт 16,1

⁵¹ од крвта на Авел па сè до крвта на Захарија, кој е убиен меѓу жртвеникот и храмот. Да, ви вела, ќе се побара од овој род.

12,1 Мт 16,6
Мк 8,15
¹ Кор 5,6-8
Гал 5,9

⁵² Тешко вам, законици, зашто го зедовте клучот на познанието; сами не влеговте, а и на оние што сакаат да влезат им попречивте.”

2 ^{8,17}
Мк 4,22
Ефес 5,13

⁵³ А кога го зборувавте тоа, книжниците и фарисеите почнаа жестоко да Го напаѓаат и да навалуваат со разни прашања;

4 ^{Јн 15,14-15}

⁵⁴ Го демнеа, сакајќи да уловат нешто од Неговата уста за да Го обвинат.

Јавно исјоведанье на Синој човечки
(Мт 10,26-33)

12 Меѓутоа, кога се насобраа илјадници луѓе - така што се газеа еден со друг, Тој почна да им зборува најнапред на Своите ученици: „Пазете се од квасот фарисејски, што е лицемерие.

² Нема ништо сокриено што нема да се открие, ниту пак тајно што не ќе се дознае.

³ Затоа, што сте рекле во темнина, ќе се слушне на виделина; и што сте шепотеле на уво во скришните одаи, ќе биде разгласено од покривите.

⁴ А вам, на Моите пријатели, ви вела: не плашете се од оние што го уби-

ваат телото и потоа не можат ништо повеќе да направат.

⁵ Ќе ви покажам од кого да се плашите: плашете се од Оној Кој, откако убие, има власт да фрли во пеколот; да, ви вела, од Него плашете се!

⁶ Зар не се продаваат пет врапчиња за две парички²? И ниедно од нив Бог не го заборава.

⁷ А вам, и влакната на главата ви се изброени. Па затоа, не плашете се: од многу врапчиња вие сте поскапи.

⁸ Ви вела: секој што Ме признава Мене пред луѓето, и Синот Човечки ќе го признае пред Божјите ангели;

⁹ А кој ќе се одрече од Мене пред луѓето, тој ќе биде одречен пред Божјите ангели.

¹⁰ На секој што ќе каже збор против Синот Човечки, ќе му биде простено; но на оној, кој ќе похули на Светиот Дух, нема да му се прости.

¹¹ А кога ќе ве одведат во синагогите и пред началствата и властите, не грижете се како ќе одговорите, или што ќе кажете;

¹² зашто Светиот Дух ќе ве научи во истиот час што треба да кажете.”

За земнојо богајство

¹³ Некој од народот Му рече: „Учителе, кажи му на мојот брат да го подели со мене наследството!“

¹⁴ А Тој му рече: „Човеку, кој Ме постави да ви судам или да ве делам?“

¹⁵ Потоа им кажа: „Внимавајте! Чувајте се од алчноста, зашто животот на човека не зависи од изобиетието на неговиот имот.“

Парабола за алчниот богај човек

¹⁶ И им кажа една парабола и рече: „На некој богат човек нивата му беше родила многу.

¹⁷ И размислуваше во себе, велејќи: „Што да направам? Немам во што да ги собирам плодовите свои.“

¹⁸ Па рече - вака ќе направам: ќе ги урна житниците свои и ќе сосидам по-

5
1,50
23,40
Мт 3,12
18,8-9
Евр 10,31
Јк 4,12

7
12,24
21,18
Мт 12,12
28,5
Дела 27,34

8
Мт 8,20
Откр 3,5

9
9,26
Мк 8,38
2 Тим 2,12

10
23,34
Мт 9,3
Мк 2,7
3,22.28-29
Дела 3,17

11-12
21,12-15
Дела 5,32

12
Јн 14,26
Дела 4,8
7,55

14
2 Мојс 2,14
Дела 7,27.35

15
1 Тим 6,
9-10

² 12,6. Во оригиналниот текст стои: „за два асарија“, а 1 асариј е 1/16 од римскиот денар.

19-20 големи, и таму ќе го собирам сето свое жито и сите свои добра,

¹⁹ и ќе ѝ речам на душата своја: „Душо, имаш многу добра, насобрани за многу години; почивај, јади, пиј и весели се!“

20 Но Бог му рече: „Безумниче, ноќва ќе ти ја побараат душата твоја; тоа што си го приготвил, чие ќе биде?“

²¹ Така се случува со оној што собира богатство за себе, а не се богати во Бога.“

Имај верба во Боџа!

(Мт 6,25-34)

22 И им рече на учениците Свои: „Затоа ви велама: не грижете се за душата своја што ќе јадете, ниту за телото свое што ќе облечете.“

23 Зашто душата е многу поскапа од храната, и телото - од облеката.

²⁴ Погледајте ги гавраните! Тие ниту сеат, ниту жнеат! И немаат скривници, ниту житници и Бог ги храни; а колку сте поскапи вие од птиците?

²⁵ А кој од вас, ако се грижи, може да му додаде еден лакт на својот раст?

26 И така, ако ниту најмалото нешто не можете да го направите, зошто се грижите за друго?

27 Погледајте ги криновите како растат! Ниту се трудат, ниту предат; но ви велама дека ниту Соломон, во сета своја слава, не се облече така, како еден од нив.

²⁸ Ако, пак, тревата во полето, која денес ја има, а утре се фрла во оган, Бог така ја облемува, тогаш колку повеќе ќе ве облемува вас, малOVERНИ!

²⁹ Па затоа и вие, не барајте што ќе јадете или што ќе пиете; и не се загрижувајте!

³⁰ Сето тоа го бараат незнабошците на овој свет; а вашиот Отец знае дека тоа ви е потребно.

³¹ Но барајте го царството Божјо, и сето тоа ќе ви биде придодадено!

Ризнициџе на Небоџо

(Мт 6,19-21)

³² Не плаши се, мало стадо! Зашто волјата на вашиот Отец е вам да ви го даде царството.

³³ Продајте си ги имотите ваши и давајте милостина! Подгответе си ќесиња што нема да изветват, неисцрпна ризница на небото, каде крадец не се приближува и кое молец не го јаде;

³⁴ зашто, каде што е вашата ризница, таму ќе биде и срцето ваше.

За слуџиџе шџо секоџаш бдеаџ

(Мт 24,43-44)

³⁵ Нека ви биде половината препашана и светилата - запалени!

³⁶ Тогаш и вие ќе личите на оние луѓе, што го чекаат својот господар да се врати од свадба, за да му отворат веднаш штом ќе дојде и почука.

³⁷ Блазе на оние слуги што ќе ги затече господарот будни, кога ќе си дојде! Вистина ви велама, тој ќе се препаша и ќе им рече да седнат, па ќе пристапи и ќе им служи.

³⁸ А ако дојде и на втора или на трета ноќна стража, и ги затекне така, блазе на тие слуги!

³⁹ Знајте го и тоа дека, ако домаќинот на куќата би знаел во кој час ќе дојде крадецот, тој би седел буден и не би дозволил да му ја поткопаат куќата.

⁴⁰ Затоа и вие, бидете подготвени, зашто Синот Човечки ќе дојде во часот кога не се надевате!“

За верниоџ и неверниоџ слуџа

(Мт 24,45-51)

⁴¹ А Петар Му рече: „Господи, за нас ли ја кажуваш оваа парабола, или за сите?“

⁴² Тогаш Господ рече: „Кој е тој верен и разборит настојник, кого го поставил неговиот господар над своите слуги, за да им ја дава потребната храна навреме?“

⁴³ Блазе на тој слуга, чиј господар, кога ќе дојде, ќе го затекне така да постапува!

⁴⁴ Вистина ви велама дека тој ќе го постави него над целиот свој имот.

⁴⁵ Ако, пак, тој слуга си рече во срцето свое: „Нема скоро да дојде мојот господар!“, па почне да ги тепа слугите и слугинките, да јаде и пие и да се опива,

33

Мт 19,21

35

2 Мојс

12,11

3 Цар

18,46

4 Цар 4,29

Ис 32,11

Ер 1,17

Јов 38,3

Изреки

31,17

Мт 25,1,7

Ефес 6,14

1 Птр 1,13

36

Мт 25,6

Мк 13,

35-37

37

17,7-8

21,36

22,27

Мт 5,3

Јн 13,4-5

39-40

Мт 24,

43-44

1 Сол 5,2

3 Птр 3,10

40

Мт 10,23

42

16,1,3,8

Пс 103,27

1 Кор 4,1-2

43

6,20

44

Мт

25,21-23

47-48 ⁴⁶ господарот на тој слуга ќе дојде во ден во кој не очекува, и во час што не го знае, па ќе го расече на две и ќе му дадел удел со неверните.

47 ⁴⁷ А оној слуга кој ја знае волјата на својот господар и не се приготвил и не постапил според волјата негова, ќе биде многу биен.

49 ⁴⁸ Кој, пак, не знаел и направил нешто што заслужува тепање, ќе биде малку тепан. Кому му е многу дадено, многу и ќе се бара од него; и кому му е доверено повеќе, повеќе ќе се бара од него.

50 ^{9,22} ^{Мк 10,} ³⁸⁻³⁹ ^{3 Птр 3,6-7}

Зошто е дојден Исус?

(*Мт 10,34-36*)

51 ^{1,79} ^{2,14} ^{Ер 6,14} ^{Ез 13,10,16}

⁴⁹ Јас дојдов да фрлам оган на земјата и колку би сакал да се беше веќе разгорел.

52 ^{2,34}

⁵⁰ Со крштевање треба да се крстам и колку Ми е мачно додека не се сврши тоа.

53 ^{21,16} ^{Мх 7,6} ^{Агеј 2,22} ^{Мал 3,24}

⁵¹ Мислите ли дека сум дошол да дадам мир на земјата? Не, ви велама, туку разделеност;

⁵² Зашто отсега, пет члена во една иста куќа ќе бидат разделени: тројца против двајца и двајца против тројца;

⁵³ Ќе се разделат татко против син и син против татко; мајка против ќерка и ќерка против мајка; свекрва против снаата своја и снаа против свекрвата своја."

Разбирање на сегашиното време

(*Мт 16,2-3*)

⁵⁴ А на народот му рече: „Кога гледате дека се крева облак од запад, тогаш велите: „Ќе врне дожд!“ И тоа се случува.

⁵⁵ А кога дува јужниот ветар, велите: „Ќе биде горештина!“ Па така и бива.

⁵⁶ Лицемери, знаете како да го распознавате лицето на небото и земјата, зошто ова време не умеете да го распознавате?

Спогоди се со својот обвинител!

(*Мт 5,25-26*)

⁵⁷ Зошто тогаш сами од себе не судите што е праведно?

⁵⁸ Кога одиш со противникот пред власта, потруди се уште по патот да се измириш со него, за да не те предаде на судијата, а судијата на извршителот и тој да те фрли в затвор.

⁵⁹ Ти велама, оттаму нема да излезеш, сè додека не ја дадеш и последната пара."

Повик за покајување

13 Во истото време беа присутни и некои, кои Го известуваа за Галилејците, чија крв Пилат ја смешал со нивните жртви.

² Исус им одговори и рече: „Мислите ли дека тие Галилејци биле најголемите грешници од сите Галилејци, па затоа така пострадаа?

³ Не, ви велама: но, ако не се покаете, сите така ќе изгинете!

⁴ Или мислите дека оние осумнаесет души, врз кои падна Силоамската кула и ги уби, беа највиновни од сите други што живеат во Ерусалим?

⁵ Не, ви велама: но ако не се покаете, сите така ќе изгинете."

Парабола за нејлодната смоква

⁶ И ја кажа оваа парабола: „Некој човек имаше во своето лозје посадена една смоква, па дојде да бара од неа род, но не најде.

⁷ Тогаш му рече на лозарот: „Ете, три години доаѓам и барам плод на оваа смоква, и не наоѓам; пресечи ја; зошто само да ја испостува земјата.“

⁸ А тој му одговори и рече: „Господаре, остави ја и оваа година, додека да ја опкопам и ѝ ставам ѓубре;

⁹ па, можеби ќе даде род; а ако не даде, тогаш отпосле ќе ја пресечеш."

Исцелувањето на згрчената жена

¹⁰ Во една од синагогите Тој поучуваше во сабота.

¹¹ И ете, беше таму една жена која имаше дух на немоќа веќе осумнаесет години. Таа беше згрчена и никако не можеше да се исправи;

¹² штом ја виде Исус, ја повика и ѝ рече: „Жено, ослободена си од немоќта своја."

13,1

Дела 5,37

2

Лк 9,2-3

3

Пс 7,11-12

6

6,43-44
Мт 21,19

7

Мт 3,10
7,19

8

3 Птр
3,9,15

10

6,6

11

Мт 8,29,31

13 ^{4,40} ^{Мт 9,18} И ги стави рацете Свои врз неа; и таа веднаш стана и Го славеше Бога.

14 ^{6,7} ^{2 Мојс 20,9-10} ^{5 Мојс 5,13-14} ^{Мт 12,1} ^{Јн 5,16} ^{7,23} ^{9,14,16} А старешината на синагогата, негодувајќи што ја излекува Исус во саботен ден, одговори и му рече на народот: „Има шест дена во кои треба да се работи; тогаш доаѓајте и лекувајте се, а не во сабота!”

15 ^{14,5} ^{Мт 12,11} Но Господ му одговори и рече: „Лицемере, не го одврзува ли секој својот вол, или магаре, од јаслите во саботен ден и не го води ли да го напои?”

17 ^{4,15} А оваа ќерка Авраамова, што ја врзал сатаната еве веќе осумнаесет години, зарем не требаше да се ослободи од тие ланци во сабота?”

18 ^{Мт 3,2} ^{6,10} И штом го рече ова, сите што беа против Него се засрамија; и целиот народ се радуваше за сите славни дела извршени од Него.

19 ^{Ез 17,23} ^{31,6} ^{Пс 103,12} ^{Дан 4,9,18}

20 ^{1 Кор 5,6} ^{Гал 5,9}

Парабола за синајовото зрно
(*Мт 13,31-32; Мр 4,30-32*)

18 А Тој рече: „На што прилега царството Божјо и со што да го споредам?”

22 ^{9,51} ^{17,11} ^{19,28} Тоа е како синапово зрно, што го зема човек и го посадува во градината своја, каде што израстува и станува големо дрво; па и птиците небески се вгнездуваат на неговите гранки.”

25 ^{Мт 25,} ¹⁰⁻¹²

Споредба со квасецот
(*Мт 13,33*)

20 И пак рече: „Со што да го споредам царството Божјо?”

21 Тоа прилега на квас што го зема жена и го става во три мери брашно, додека скисне сето.”

Теснајта врати
(*Мт 7,13-14; 21-23*)

22 И по патот за Ерусалим минеше низ градови и села и поучуваше.

23 Некој, пак, Му рече: „Господи, малку ли се оние што ќе бидат спасени?” А Тој рече:

24 „Потрудете се да влезете низ тесната врата; зашто ви велам: мнозина ќе сакаат да влезат и не ќе можат.

25 Кога ќе стане домаќинот и ќе ја затвори вратата на куќата, а вие, сто-

ејќи еднадвор, ќе почнете да чукате и да викате: „Господи, Господи, отвори ни!” Тој ќе ви одговори и ќе ви рече: „Не ве познавам од каде сте!”

26 Тогаш ќе почнете да зборувате: „Ние јадевме пред Тебе и пиевме; и по нашите улици Ти поучуваше.”

27 А Тој ќе рече: „Ви велам: не ве познавам од каде сте; отстапете од Мене сите што вршите неправда!”

28 Таму ќе настане плач и шкрипење со заби, кога ќе го видите Авраам, Исак и Јаков и сите пророци во царството Божјо, а себе - истерани надвор.

29 И ќе дојдат од исток и запад, и север и југ, и ќе седнат на трпезата во царството Божјо.

30 И така, има последни што ќе бидат први, а има и први што ќе бидат последни.”

Исус и Ерусалим
(*Мт 23,37-39*)

31 Во тој ден пристапија некои фарисеи и Му рекоа: „Излези и оди си одовде, зашто Ирод сака да Те убие!”

32 И им рече: „Одете и кажете ѝ на таа лисица: еве, истерувам демони и исцелувам денес и утре - а на третиот ден ќе завршам;

33 но Јас треба да врвам денес, утре и задутре, бидејќи не може пророк да загине надвор од Ерусалим.

34 Ерусалиме, Ерусалиме, ти што ги убиваш пророците и ги каменуваш пратените кај тебе. Колкупати сакав да ги собирам чедата твои како што квачка ги собира пилињата свои под крилја, но не сакавте.

35 И ете, ви се остава пуст вашиот дом. И Јас ви велам дека нема да Ме видите сè додека не дојде времето да кажете: „Благословен е Оној Кој доаѓа во името Господово!”

Исус исцелува човек со водена болест во саботата

14 Еднаш во сабота влезе кај еден од фарисејските старешини да јаде леб; и тие Го надгледуваа.

2 И ете, застапа пред Него човек, кој имаше водена болест.

27
^{Пс 6,9}
^{1 Мак 3,6}

28
^{16,22}
^{Мт 8,11-12}

29
^{14,15-24}
^{22,16,18,30}
^{Ис 2,2-5}
^{25,6-8}
^{66,18-21}
^{Пс 106,3}

30
^{Мт 19,30}
^{20,16}
^{Мк 10,31}

31
^{14,1}

33
^{2,38}
^{Мт 16,14}

35
^{19,38}
^{21,6}
^{Ер 7,}
^{1-15,26}
^{12,7}
^{22,5}
^{Ез 8-11}
^{Мих 3,12}
^{Пс 68,25}
^{118,26}
^{Мт 21,9}

14,1
^{6,6}
^{7,36}
^{11,37}

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

3 <sup>6,9
7,30
Мк 3,4</sup> ³ Исус ги запраша законците и фарисеите, велејќи: „Дозволено ли е да се излекува во сабота?“

4 ^{Мт 8,3} ⁴ А тие молчеа. И откако го допре, го излекува и го отпушти.

5 <sup>13,15
5 Мојс 22,6
Мт 12,11</sup> ⁵ И им одговори и рече: „Кој од вас ако му падне в бунар магаре или вол, нема да го извади веднаш, иако е саботен ден?“

6 ^{Мт 22,46} ⁶ И не можеа да Му одговорат на тоа.

**Кое место да се одбере
и кој да биде поканет**

7 <sup>20,46
Мт 23,6</sup> ⁷ А кога забележа како поканетите ги одбираат почесните места, им кажа параболата и рече:

8-10 <sup>Изречи
25,6-7</sup> ⁸ „Кога ќе те покани некој на свадба, не седнувај на почесно место, зашто, ако случајно е поканет некој со поголема чест од тебе,

<sup>16,15
18,14
Изречи
29,23
Мт 18,4
23,12
1 Птр 5,6</sup> ⁹ Па да не дојде оној што ве поканил и тебе и него, па да рече: „Отстапи го местото на овој!“ и тогаш, засрамен ќе седнеш на последното место.

^{Јк 2,2-4} ¹⁰ Но, кога ќе бидеш поканет, оди и седни на последното место, та оној што те поканил, штом дојде, да ти каже: „Пријателе, премести се погоре!“ Тогаш ќе имаш чест пред оние што седат со тебе на трпезата.

<sup>6,20
14,21
5 Мојс
14,29</sup> ¹¹ Зашто, секој што се возвишува, ќе биде понизен; а тој што се понизува, ќе биде возвишен.”

12 <sup>6,34-35
Јн 5,29</sup> ¹² И на оној што го беше поканил, му рече: „Кога даваш ручек или вечера, не кани ги пријателите свои, ниту браќата свои, ниту роднините свои, ниту богатите соседи, за да не те поканат и тие некогаш и да ти биде возвратено.

<sup>Мт 5,3
8,11
Откр 19,9</sup> ¹³ Но, кога даваш гозба, повикај ги сиромасите, сакатите, куците, слепите.

¹⁴ И ќе бидеш блажен, зашто тие немаат со што да ти возвратат, и затоа ќе ти биде возвратено при воскресението на праведните.”

Повикај ги сиромашниите!

¹² А и на оној што го беше поканил, му рече: „Кога даваш ручек или вечера, не кани ги пријателите свои, ниту браќата свои, ниту роднините свои, ниту богатите соседи, за да не те поканат и тие некогаш и да ти биде возвратено.

¹³ Но, кога даваш гозба, повикај ги сиромасите, сакатите, куците, слепите.

¹⁴ И ќе бидеш блажен, зашто тие немаат со што да ти возвратат, и затоа ќе ти биде возвратено при воскресението на праведните.”

Парабола за големата вечера

(Мт 22,1-10)

¹⁵ А кога го слушна тоа еден од оние што седеа со Него на трпезата, Му ре-

че: „Блажен е оној кој ќе јаде леб во царството Божјо!“

¹⁶ А Тој му рече: „Еден човек приготви голема вечера и покани мнозина;

¹⁷ и кога беше време за вечерата, го прати слугата свој да им каже на поканетите: „Дојдете, зашто веќе сè е подготвено!“

¹⁸ И почнаа сите по ред да откажуваат; првиот му рече: „Купив нива и ќе треба да одам да ја видам; те молам, извини ме!“

¹⁹ Вториот рече: „Купив пет севгари волови и одам да ги пробам; те молам, извини ме!“

²⁰ Третиот рече: „Се оженив и затоа не можам да дојдам.“

²¹ Кога се врати слугата, му го кажа тоа на својот господар. Тогаш се расуди домаќинот на куќата и му рече на својот слуга: „Оди бргу по плоштадите и улиците градски и донеси ги тука сиромашните, сакатите, куците и слепите!“

²² И рече слугата: „Господаре, направив како што ми заповеда и уште има место.“

²³ И му рече господарот на слугата: „Излези по патиштата и меѓу оградите и убеди ги да дојдат за да ми се наполни куќата!“

²⁴ Зашто, ви велам: никој од оние што беа повикани нема да вкуси од вечерата Моја. Зашто мнозина се поканети, но малкумина се избрани.”

Неојходни услови да се сѝане ученик

(Мт 10,37-38)

²⁵ Со Него одеше многу народ; и Тој се заврте и им рече:

²⁶ „Ако некој дојде кај Мене и не го намрази татка си и мајка си, жена си и децата свои, браќата и сестрите, па дури и душата своја, тој не може да биде Мој ученик.

²⁷ И, кој не го носи својот крст, и не оди по Мене, не може да биде Мој ученик.

²⁸ Зашто, кој од вас, кој сака да сосида кула, нема да седне најнапред за да направи сметка колку ќе чини и дали има сè што е потребно за да ја доврши?

20

14,26
5 Мојс 24,5
1 Кор 7,33

21

6,20
14,13

23

24,29
Дела 16,15

26

18,29
Јн 12,25

27

9,23

33 <sup>5,11
12,33
18,29-30
Фил 3,7</sup> ²⁹ Во спротивно, ако веќе ги поставил темелите, а не може да ја доврши, сите што гледаат, ќе почнат да му се смеат, ³⁰ и да зборуваат: „Овој човек почна да сида и не може да доврши.“

35 <sup>Мт 11,15
Мк 4,9,23</sup> ³¹ Или кој цар, кога тргнува во војна против друг цар, нема да седне најнапред да се посоветува, може ли со десет илјади да издржи пред оној што иде против него со дваесет илјади?

15,1 <sup>Мт 5,46
9,10
Мк 2,15</sup> ³² Ако не може, додека е другиот уште далеку, ќе прати пратеници и ќе моли за мир.

2 <sup>5,30
7,34</sup> ³³ Така и ниеден од вас, кој нема да се откаже од сè што има, не може да биде Мој ученик.“

4 <sup>12,32
19,10
Ер 23,1-4
Ез 34,11,16
Мих 4,6-7</sup> **Нейлозна сол**
(*Мт 5,13; Мр 9,50*)

7 <sup>1,14
15,10
Јк 5,20</sup> ³⁴ „Солта е добро нешто, но ако солта облутави, со што ќе се соли?”

³⁵ Ниту на земјата, ниту на ѓубрето нема да му е погодна; па затоа ја фрлаат надвор. Кој има уши да слуша, нека чуе!”

Исус и ѓрешнициџе

15 Се приближуваа кон Него сите цариници и грешници за да Го слушаат.

² А фарисеите и книжниците негодуваа, велејќи: „Овој прима грешници и јаде со нив.“

Парабола за заѓубенаџа овца

(*Мт 18,12-14*)

³ Но Тој им ја кажа оваа парабола и рече:

⁴ „Кој од вас, ако има сто овци, и ако загуби само една од нив, нема да ги остави деведесет и деветте во пустината и нема да оди да ја бара загубената, сè додека не ја најде?”

⁵ А откако ќе ја најде, ќе ја крене на рамо радосен;

⁶ и кога ќе дојде дома, ќе повика пријатели и соседи, и ќе им рече: „Радувајте се со мене, зашто ја најдов мојата загубена овца!”

⁷ Ви велам дека така и на небото ќе биде поголема радост за еден грешник, кој се кае, отколку за деведесет и девет

праведници што немаат потреба од покајание.

Парабола за заѓубенаџа драхма

⁸ Или која жена, ако има десет драхми, и ако загуби една, нема да запали светило и да ја измете куќата, и да бара внимателно, сè додека не ја најде?

⁹ А штом ќе ја најде, ќе повика пријатели и сосетки, велејќи: „Радувајте се со мене, зашто ја најдов загубената драхма!”

¹⁰ Таква радост, ви велам, станува и пред ангелите Божји за еден грешник, што се кае.“

Парабола за заѓубениоџ син

¹¹ И рече: „Еден човек имаше два сина.

¹² Помладиот од нив му рече на татка си: „Татко, дај ми го делот што ми припаѓа од имотот!” И таткото им го подели имотот.

¹³ По неколку дена, помладиот син, кога собра сè, отиде во далечна земја и таму го потроши својот имот, живеејќи развратно.

¹⁴ И откако потроши сè, настана голем глад во таа земја и тој се најде во мака;

¹⁵ па отиде кај еден човек во таа земја и се погоди, и тој го прати во своите полја да пасе свињи.

¹⁶ И страден беше да го наполни својот стомак макар и со рокчиња што ги јадеа свињите, но никој не му ги даваше.

¹⁷ А кога дојде на себеси, рече: „Колку наемници кај татко ми имаат леб во изобилие, а јас, пак, тука умирам од глад.

¹⁸ Ќе станам и ќе отидам кај татко ми и ќе му речам: „Татко, згрешив против небото и пред тебе,

¹⁹ и не сум веќе достоин да се наречам твој син; но прими ме како еден од своите наемници.“

²⁰ Па стана и отиде кај татка си. И кога беше уште далеку, го виде неговиот татко и се сожالي на него, па потрча, го прегрна и го целива.

²¹ И синот му рече: „Татко, згрешив против небото и пред тебе, и не сум веќе достоин да се наречам твој син!”

11
Мт 21,28

12
5 Мојс
21,16-17

13
Изреки
29,3

15
5 Мојс 14,8

18
Пе 50,5

19
Ис 55,7

20
1 Мојс
29,13
2 Цар
14,33
Ис 49,15
Ер 3,12
31,20
Тов 11,9-11

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

22 ^{1 Мојс 41,42 Зах 3,4} А таткото им рече на слугите свои: „Изнесете најубава облека и облечете го, и дајте му прстен на раката негова и обувки на нозете;

24 ^{Ефес 2,1,5 5,14 1 Тим 5,6} па доведете едно згоено теле и заколете го; да јадеме и да се веселиме,

30 ^{Изреки 29,3} зашто овој мој син мртов беше и оживе, изгубен беше и се најде.' И почнаа да се веселат.

16,1 ^{12,42} А постариот негов син беше в поле; и на враќање, кога се приближи до куќата, слушна песни и игри.

2 ^{Рим 14,12} И тогаш повика еден од слугите и го прапа: „Што е ова?"

27 А тој му рече: „Брат ти си дојде и татко ти закла згоено теле, затоа што повторно здрав го доби.'

28 Тој се налути и не сакаше да влезе. Тогаш излезе татко му и го молеше.

29 А тој му одговори на татка си и му рече: „Еве, ти служам толку години и никогаш не ја прекршив твојата заповед; и мене не си ми дал ниту едно јаре за да се повесела со моите пријатели;

30 а кога дојде овој твој син, што го упропасти својот имот со блудници, за него ти закла згоено теле.'

31 А тој му рече: „Синко, ти си секогаш со мене и сè мое е твое;

32 но требаше да се зарадуваме и развеселиме, зашто овој твој брат беше мртов и оживе, изгубен беше и се најде.'”

Парабола за досетливииот настојник

16 А на учениците Свои им рече: Си беше еден богат човек кој имаше настојник; и тој беше наклеветен пред него дека го растура неговиот имот.

2 И тој го повика, и му рече: „Што е ова што слушам за тебе? Дај сметка за раководењето, зашто веќе не ќе можеш да бидеш настојник.'

3 А настојникот си рече во себе: „Што да правам? Господарот мој го одзема од мене раководењето на куќата; да копам, не можам, да просам - се срамам.

4 Знам што да направам, за да ме примат во своите домови, откако ќе бидам отпуштен од раководењето на куќата.'

³ 16,13. Мамон значи добивка, богатство.

5 И кога ги повика должниците на својот господар, секого поодделно, му рече на првиот: „Колку му должиш на мојот господар?"

6 Тој одговори: „Сто мери масло.' И му рече: „Земи си ја потврдата, седни бргу и напиши педесет!"

7 Потоа му рече на другиот: „А ти, колку должиш?" Тој одговори: „Сто мери пченица.' И му рече: „Земи си ја потврдата и напиши осумдесет!"

8 И го пофали господарот несправедливиот настојник, зашто постапил досетливо; зашто синовите на овој свет кон својот род се подосетливи од синовите на светлината.

За неправедно стекнајќиот богајствиво и за вистинскојо добро

9 И јас ви велам: создадете си пријатели преку неправедно богатство, па, кога ќе осиромашите, да ве примат во вечните живеалишта.

10 Верниот во малку и во многу е верен, а несправедливиот во малку и во многу е несправедлив.

11 Па така, ако во неправедното богатство не бевте верни, кој ќе ви го довери вистинското?"

12 И ако во туѓото не бевте верни, кој ќе ви го даде вашето?"

13 Ниеден слуга не може да им служи на двајца господари; зашто, или едниот ќе го замрази, а другиот ќе го засака, или на едниот ќе му угоди, а другиот ќе го презре. Не можете да служите на Бога и на Мамон³."

Законој и царсјовојо

(*Мт 11,12-13; 5,31-32; Мр 10,11-12*)

14 Сето тоа го слушаа фарисеите, што беа среброљупци, и Му се потсмеваа.

15 И им рече: „Вие се правите праведни пред луѓето, но Бог ги знае вашите срца; зашто, она што меѓу луѓето се цени, пред Бога е одвратност.

16 Законот и Пророците беа до Јован; а оттогаш се проповеда Евангелието за царството Божјо и секој со усилба влегува во него.

8
20,34
Јн 8,12
12,36
Ефес 5,8
1 Сол 5,5

9
12,33
18,22

10
19,17
Мт 25,21,23

13
Мт 6,24

14
20,47

15
20,20
1 Цар 16,7
Ер 11,20
Изреки 16,5
24,12
Мт 23,28
Дела 15,8

16
4,43
13,24
Мт 3,1

17 Но полесно е небото и земјата да поминат, отколку една црта од Законот да пропадне.

18 Секој, што ја отпушта жената своја и се жени со друга, извршува прељуба, и секој што се жени со онаа што ја отпуштил мажот, прави прељуба.”

20 *Парабола за боѓаџиоџи човек и Лазар*

21 „Си беше еден богат човек кој се облечуваше во порфир и во свила, и секој ден живееше раскошно и се веселеше.

22 А еден сиромав, по име Лазар, лежеше пред вратата негова сиот покриен со красти,

25 кој сакаше да се нахрани со трошките што паѓаа од трpezата на богатот; и кучињата доаѓаа и ги лижеа раните негови.

29 Умре сиромавиот и ангелите го однесоа во пазувите Авраамови; умре и богатот и го погребиа.

31 И во пеколот, додека беше во маки, ги подигна очите свои и го виде оддалеку Авраам и Лазар во неговите пазуви.

24 Тогаш тој извика и рече: „Оче Аврааме, смилувај ми се и прати го Лазар да го накваси врвот од својот прст во вода и да ми го разлади јазикот, зашто многу страдам во овој пламен!”

25 Но Авраам рече: „Синко, сети се дека ти си го добил своето добро уште додека беше жив, а Лазар злото; сега, пак, тој се утешува, а ти се мачиш.

26 Освен тоа, меѓу вас и нас има голема провалија така што оние кои би сакале да дојдат кај вас, не можат; а исто така и оние оттаму не преминуваат кај нас.”

27 А тој пак рече: „Тогаш, те молам, оче, прати го во татковата ми куќа,

28 зашто имам петмина браќа, та да им посведочи, за да не дојдат и тие во ова место на маките!”

29 Авраам му рече: „Тие ги имаат Мојсеј и Пророците; нив нека ги слушаат!”

30 А тој рече: „Не, оче Аврааме, туку, ако некој од мртвите оди кај нив, тогаш ќе се покаат.”

31 Авраам му рече: „Штом Мојсеј и Пророците не ги слушаат, тогаш и да

воскресне некој од мртвите, тие нема да се уверат.”

За соблазниџа

(Мт 18,6-7,21-22; Мр 9,42)

17 И им рече Исус на учениците Свои: „Доаѓањето на соблазните е неизбежно, но тешко на оној преку кого доаѓаат;

2 за него би било подобро да му обесат воденички камен на вратот и да го фрлат в море, отколку да соблазни еден од овие помали.

3 Внимавајте на себе. Ако згреши против тебе братот твој, укори го, и ако се покае - прости му.

4 И ако седумпати на ден згреши против тебе и седумпати на ден дојде и ти рече: „Се каам!” - прости му.”

Моќиџа на вераџа

5 И Му рекоа апостолите на Господа: „Засили ни ја верата!”

6 А Господ им рече: „Кога би имале вера колку синаповото зрно и ѝ речете на онаа црница: „Откорни се и пресади се в море!” - таа би ве послушала.

Должноста на слугаџа

7 Кој од вас, кога ќе се врати од поле неговиот слуга, кој орал или чувал овци, веднаш ќе му рече: „Дојди бргу и седни на треза!”

8 Нема ли да му каже: „Пригответи ми да вечерам, препаша се и служи ме додека јадам и пијам, а потоа ти јади и пиј!”

9 Зар ќе му благодари на тој слуга што ја исполнил неговата заповед? Мислам, не.

10 Па така и вие, откако ќе исполните сè што ви е заповедано, речете: „Ние сме слуги бесполезни, зашто го извршивме она што бевме должни да го извршваме.”

Исус исцелува десетмина лејпрозни

11 А кога одеше за Ерусалим, Тој поминуваше меѓу Самарија и Галилеја.

12 кога влегуваше во едно село, Го сретнаа десет лејпрозни луѓе и застаана подалеку,

17,1

Мт 5,29
1 Кор 8,12

3

3 Мојс
19,17
Мт 18,15
Гал 6,1

5

6,13
Мк 9,24

6

Мт 13,32
17,20
21,21
Мк 4,31
11,23
1 Кор 13,2

8

Јн 13,3-5

9-10

Јов 22,3
35,7

10

Мт 25,30

11

9,51
13,22
19,28
Мк 9,30
Јн 4,4

12

3 Мојс
13,45-46
Мт 8,2

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

13 ¹³ па со силен глас повикаа: „Исусе Учителе, смилувај ни се!”
Мт 9,27
15,22

14 ¹⁴ Штом ги виде, им рече: „Отидете и покажете им се на свештениците!” И тие, уште додека одеа, се очистија.
5,14
3 Мојс
14,2-32

15 ¹⁵ А еден од нив, кога виде дека е излекуван, се врати и Го прослави Бога гласно;
2,20

16 ¹⁶ и падна ничкум пред нозете Негови, благодарейќи Му. А тој беше Самарјанин.
9,52-53

19 ¹⁷ Исус, пак, одговори и рече: „Зар не се очистија десетмина? Каде се другите девет?”
7,50
8,48
18,42
Мк 10,52

20 ¹⁸ Зарем не се најдоа да се вратат и другите и да Му воздадат слава на Бога, туку само овој туѓинец?”
9,11
Мт 3,2
4,17
6,10
Дела 1,6

21 ¹⁹ И му рече: „Стани, оди си! Твојата вера те спаси!”

За доаѓањето на царството Божјо
(Мт 24,23-28; 37-41)

22 ²⁰ Запрашан од фарисите кога ќе дојде царството Божјо, Тој им одговори: „Царството Божјо не доаѓа забележливо,
Амос 5,18
Мт 8,20
Мт 9,15
1 Кор 1,8

23 ²¹ ниту, пак, ќе се каже: ‚Еве, овде е’ или: ‚Еве, онде е’. Зашто царството Божјо е во вас внатре.”
19,11
21,8-9
Мт 24,
23-27
Мк 13,21

24 ²² И им рече на учениците: „Ќе дојдат дни, кога ќе копнеете да видите еден од деновите на Синот Човечки, и нема да видите:
Откр 1,7

25 ²³ и ќе ви речат: ‚Еве Го, овде е’ или: ‚Еве, онде е’. - Но, не одете и не барајте!
18,32
Мт 16,21
Мк 8,31

26 ²⁴ Зашто, како што молњата, кога ќе светне на небото осветлува сè што е под небото, така ќе биде и Синот Човечки во Својот ден.
1 Мојс 6,
5-12

27 ²⁵ Но, најнапред Тој треба многу да пострада и да биде отфрлен од овој род.
1 Мојс 7,
6-23

28 ²⁶ Како што беше во Ноевите дни, така ќе биде и во деновите на Синот Човечки:
1 Мојс
18,20-21
19,1-29
3 Птр 2,5

²⁷ јадеа, пиеја, се женаа, се мажеа, сè до оној ден, кога Ное влезе во ковчето, и дојде потопот, па ги погуби сите.

²⁸ Исто така, како што беше во Лотовите дни: јадеа, пиеја, купуваа, продаваа, садеа, сидаа;

²⁹ но во денот, кога излезе Лот од Содом, падна од небото оган и сулфур и ги погуби сите;

³⁰ така ќе биде и во денот кога ќе се јави Синот Човечки.

³¹ Во тој ден, кој е на покрив, а покуќнината му е в куќи, нека не слегува да ја земе; а така и оној кој е в поле, да не се враќа назад.

³² Сетете се на Лотовата жена.

³³ Кој сака да го спаси својот живот, ќе го загуби; а кој ќе го загуби, ќе го запази.

³⁴ Ви велам: во таа ноќ ќе бидат двајца на една постела: едниот ќе го земат, а другиот ќе го остават;

³⁵ две жени ќе мелат заедно: едната ќе ја земат, а другата ќе ја остават.”

³⁶ „Двајца ќе бидат на нива: едниот ќе го земат, а другиот ќе го остават.”

³⁷ И, кога одговорија, Му рекоа: „Каде, Господи?” А Тој им рече: „Каде што е лешот, таму ќе се соберат и орлите.”

Парабола за вдовицајта и судијајта

18 Им кажа и една парабола како треба секогаш да се молат и да не паѓаат со духот.

² И рече: „Во некој град си беше еден судија, кој од Бога не се плашеше, ниту од луѓето се срамуваше.

³ Во истиот град живееше една вдовица и доаѓаше кај него, велеејќи: ‚Заштитајте ме од мојот противник!’

⁴ Но тој за долго време не сакаше. Најпосле си рече во себе: ‚Иако од Бога не се плашам и од луѓето не се срамувам,

⁵ но, бидејќи оваа вдовица не ми дава мир, ќе ја заптитам, за да не доаѓа повеќе и да не ми додева.”

⁶ И рече Господ: „Чујте што зборува несправедливиот судија!

⁷ Зарем Бог нема да ги одбрани Своите избраници, што викаат кон Него дение и ноќе; макар и да забави?

⁸ Ви велам, ќе ги одбрани набргу. Но Синот Човечки, кога ќе дојде, ќе најде ли вера на земјата?”

29
1 Мојс
19,24
3 Птр 2,7

31
21,21
1 Мојс
19,17
Ер 4,6
48,6
49,8,30
51,6
Мт 24,
17-18
Мк 13,
15-16

32
1 Мојс
19,26

33
9,24
Мт 10,39
16,25
Мк 8,35
Јн 12,25

34-35
Мт 24,
40-41

37
Ис 18,6
34,15-16
Ер 7,33
15,3
Ез 39,17
Јов 39,30
Мт 24,28

18,1
11,9
Сир 18,22
Рим 12,12
Гал 6,9
Кол 4,2
1 Сол 5,17
2 Сол 3,13

4
12,5

5
11,8

7
Сир
35,17,19
Рим 8,33
Кол 3,12
2 Тим 2,10
3 Птр 3,9
Откр 6,
10-11

8
Мт 8,20
Мт 24,
10-12
2 Сол 2,3

95,32
15,7
16,15
Мт 6,1
23,28**Парабола
за фарисејот и цариникот**

⁹ А на оние што беа уверени за себе дека се праведни и ги презираа другите, им ја кажа оваа парабола:

125,33
11,42
1 Мојс
14,20
28,22
Мт 23,23

¹⁰ „Два човека влегоа во храм да се помолат: едниот фарисеј, а другиот цариник.

1323,48
Пс 50,2
78,38

¹¹ Кога застанаа, фарисејот вака се молеше во себе: „Боже, Ти благодарам што не сум како другите луѓе; грабливци, несправедливи, прељубници, или како овој цариник.

14Изреки
29,23
Мт 18,4
23,12
1 Птр 5,6

¹² Поставам двапати во седмицата, давам десеток од сè што ќе стекнам.

15

9,47

¹³ А цариникот стоеше оддалеку; не смееше дури и очите да ги подигне кон небото, туку се удираше в гради и велеше: „Боже, биди милостив спрема мене грешниот!”

1710,21
Мт 5,20
18,3

¹⁴ Ви велам: тој си отиде дома повеќе оправдан, отколку оној, зашто секој што самиот себе се возвишува, ќе биде понизен, а кој се понизува себе самиот, ќе биде возвишен.”

202 Мојс
20,12-16
5 Мојс
5,16-20
Рим 13,9
Јк 2,11**Исус ги блаґословува малиите деца***(Мт 19,13-15; Мр 10,13-16)*

¹⁵ Кај Него донесуваа и мали деца за да ги допре; а учениците, штом ќе видеа, им забрануваа.

¹⁶ Но тогаш Исус ги повика и им рече: „Оставьте ги децата да доаѓаат кај Мене, и не ги спречувајте, зашто на таквите е царството Божјо!”

¹⁷ Вистина ви велам: кој нема да го прими царството Божјо како дете, тој нема да влезе во него.”

Боґатиот човек*(Мт 19,16-30; Мр 10,17-31)*

¹⁸ И Го праша еден управник, велејќи: „Учителе добар, што да направам за да наследам живот вечен?”

¹⁹ А Исус му рече: „Зашто Ме нарекуваш добар? Никој не е добар, освен Единиот Бог.

²⁰ Ги знаеш заповедите: не прави прељуба, не убивај, не кради, не сведочи лажно, почитувај ги татко си и мајка си.”

²¹ А тој рече: „Сето тоа сум го запознал уште од младоста своја.”

²² Штом го слушна тоа, Исус, му рече: „Уште едно само ти недостасува: продај сè што имаш и раздај го на сиромаси, и ќе имаш ризница на небото; потоа дојди и врви по Мене!”

²³ А тој, кога го слушна тоа, многу се нажали, зашто беше многу богат.

²⁴ Штом виде дека тој се растажи, Исус рече: „Колку е тешко во царството Божјо да влезат оние што имаат богатство!”

²⁵ Полесно ѝ е на камила да мине низ иглени уши, отколку богат да влезе во царството Божјо.”

²⁶ Оние што го чуја тоа, рекоа: „Тогаш кој може да се спаси?”

²⁷ А Тој одговори: „Неможното за луѓето е можно за Бога.”

²⁸ Петар, пак, рече: „Ете, ние оставивме сè и тргнавме по Тебе.”

²⁹ Тој им рече: „Вистина ви велам, нема никој којшто оставил куќа или родители, или браќа, или сестри, или жена, или деца, заради царството Божјо,

³⁰ А да не добил многу повеќе од тоа во ова време, а во идниот век - и живот вечен.”

**Исус го претрпел и ја навеселува
Својата смрт и воскресение***(Мт 20,17-19; Мр 10,32-34)*

³¹ И кога ги зеде со Себе Дванаесетмината, им рече: „Еве, се искачуваме кон Ерусалим и сè ќе се исполни, што напишале пророците за Синот Човечки:

³² дека ќе биде предаден на незнабошци и ќе се потсмеваат со Него, ќе Го измачуваат и ќе Го плукаат,

³³ ќе Го бијат и ќе Го убијат, и на третиот ден ќе воскресне.”

³⁴ Но тие ништо од ова не разбраа; овие зборови за нив беа сокриени и тие не сфатија што им кажа.

Проѕледувањето на слепоиот*(Мт 20,29-34; Мр 10,46-52)*

³⁵ А додека се приближуваше Тој до Ерихон, еден слеп човек седеше крај патот и просеше;

225,11
12,33
Сир 29,11
Мт 6,20
Дела 2,45
Кол 3,1-2**27**1,37
1 Мојс
18,14
Ер 32,17
Јов 42,2
Мк 14,36**29**

14,26

3020,34-35
Мт 12,32**31**Мт 8,20
Дела 3,18**32**9,22,44-45
17,25**34**9,45
Мк 9,32

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

37 ³⁶ и пштом чу дека покрај него минува народ, се распрашуваше: „Што е тоа?“
 Мт 2,23 Дела 2,22 22,8
38 ³⁷ Му кажаа дека минува Исус од Назарет.
 Мт 1,1 9,27
42 ³⁸ Тогаш тој извика и рече: „Исусе, Сине Давидов, смилувај ми се!“
 7,50 да молчи; но тој уште погласно викаше: 17,19 „Сине Давидов, смилувај ми се!“
43 ³⁹ Оние што одеа напред, го опоменаа доведат. И кога му пријде, го праша,
 2,20 19,37 ⁴⁰ Исус застана и заповеда да Му го доведат. И кога му пријде, го праша,
⁴¹ велејќи: „Што сакаш да ти направам?“ Тој рече: „Господи, да прогледам!“
19,1 ⁴² Тогаш Исус му рече: „Прогледај! Мк 10,46
2 Верата твоја те спаси.“
 Мт 5,46 ⁴³ И одеднаш прогледа и тргна по Него, славејќи Го Бога. И сиот народ, кога го виде тоа, Му воздаде слава на Бога.
 9,9

Исус и Закхеј

19 ¹ Потоа влезе Исус во Ерихон и минуваше низ него.
 15,2 2 Мојс 15,24 16,2 Мт 20,11 1 Кор 10,10
8 ² И ете, еден човек по име Закхеј, кој беше началник на цариниците, и беше богат,
 2 Мојс 22,1 3 Мојс 6, 2-5 4 Мојс 5, 6-7 2 Цар 12,6 Изреки 6,31
9 ³ настојуваше да види Кој е Тој Исус, но не можеше од народот, зашто беше низок по раст.
 2,11 3,8 Дела 16,31.34 Рим 4,16 Гал 3,7.29
10 ⁴ Затоа потрча напред и се качи на една дива смоква за да Го види, бидејќи покрај неа требаше да помине.
 2,11 3,8 Дела 16,31.34 Рим 4,16 Гал 3,7.29
9 ⁵ Исус, пак, кога дојде на тоа место, погледна нагоре, го виде и му рече: „Закхеј, слези побргу, зашто денес треба да бидам во твојот дом.“
 15,6.9.24.32 Ез 34,16
10 ⁶ И тој веднаш слезе и Го прими со радост.
10 ⁷ И сите, кога го видоа тоа, негодуваа и рекоа: „Отиде да гостува кај грешен човек.“
8 А Закхеј застана и Му рече на Господ: „Господи, еве половината од својот имот ќе ја дадам на сиромаси; и ако некого сум оштетил, четворно ќе вратам.“
9 А Исус му рече: „Денес дојде спасението за овој дом, зашто и тој е син Авраамов.“
10 Зашто Синот Човечки дојде да го побара и да го спаси она што е загубено.“

Парабола за доверениите златорници

(Мт 25,14-30)

11 А на оние што го слушаа ова, им кажа и една парабола, бидејќи беше близу до Ерусалим и тие мислеа дека веднаш ќе се појави царството Божјо,
 2,38 9,27.51 18,31
12 ¹¹ па рече: „Еден благородник заминуваше во далечна земја да прими царска власт за себе и потоа да се врати.“
 Мк 13,34
14 ¹² Тогаш ги повика своите десет слуги, им даде десет мини и им рече: „Тргувајте со нив, додека да се вратам!“
 Пс 2,2 Јн 19,15.21
17 ¹³ Но граѓаните го мразеа и испратија по него пратеници, велејќи: „Нејќеме тој да царува над нас.“
 16,10
24 ¹⁴ А кога се врати, по примањето на царската власт, нареди да ги повикаат оние слуги, на кои им ги беше дал парите, за да види, кој колку спечалил.
 20,16
26 ¹⁵ Дојде првиот и му рече: „Господаре, твојата мина заработи десет мини.“
 Мт 13,12 Мк 4,25
26 ¹⁶ И му рече: „Добро, верен слуго; во мала работа беше верен, еве ти власт над десет градови.“
26 ¹⁷ Дојде вториот и рече: „Господаре, твојата мина заработи пет мини.“
26 ¹⁸ И му рече: „Добро, верен слуго; во мала работа беше верен, еве ти власт над десет градови.“
26 ¹⁹ Дојде вториот и рече: „Господаре, твојата мина заработи пет мини.“
26 ²⁰ А тој и нему му рече: „И ти биди - над пет градови.“
26 ²¹ И друг дојде, велејќи: „Господаре, еве ти ја твојата мина, што ја чував заврзана в крпа,
26 ²² зашто се плашев од тебе, бидејќи си строг човек: земаш од каде што не си оставил и жнееш, каде што не си сеел.“
26 ²³ А тој му рече: „Со твојата уста ќе ти судам, лукав слуго; ти знаеш дека сум строг човек: земам од каде што не сум оставил и жнеам, каде што не сум сеел;“
26 ²⁴ тогаш, зошто не ги даде моите пари кај трговците, та кога ќе се вратам, да си го собирам сосе добивка?“
26 ²⁵ Па им рече на присутните: „Земете ја од него мината и дајте му ја на оној, што има десет мини!“
26 ²⁶ И му рекоа: „Господаре, тој има десет мни!“
26 ²⁷ Ви велам дека секому што има ќе му се додаде; а од оној што нема, ќе му се одземе и она што го има.“

27 ^{Пс 2,9} А оние мои непријатели, што не сакаат да царувам над нив, доведете ги тука и погубете ги пред мене!”

Исусовио свечено влегување во Ерусалим

(*Мт 21,1-11, Мр 11,1; Јн 12,12-19*)

32 ^{22,13} Кога го рече тоа, Тој тргна понатаму, искачувајќи се кон Ерусалим.

34 ^{7,13} И кога се приближи до Витфагија и Витанија, до таканаречената Маслинова Гора, испрати два ученика,

35 ^{Зах 9,9-10} велејќи: „Одете во селото отспротива. Штом ќе влезете во него, ќе најдете едно врзано магаре, кое ниеден човек не го јавал. Одрвзете го и доведете го!”

36 ^{4 Цар 9,13} И ако ве праша некој: „Зошто го одврзувате?” Кажете му вака: „Тоа Му е потребно на Господа.”

38 ^{2,14} Кога отидоа испратените, најдоа како што им беше рекол.

39 ^{118,26} И кога го одврзуваа магарето, стопаните негови им рекоа: „Зошто го одврзувате магарето?”

40 ^{148,1} Тие одговорија: „Потребно Му е на Господа.”

41 ^{Мт 21, 15-16} И го доведоа кај Исус, па штом ги нафрлија облеките свои на магарето, Му помогнаа на Исус да се качи.

42 ^{Авак 2,11} И додека минувааше Тој, ги постилаа своите наметки по патот.

43 ^{Јн 11,35} А кога наближи до подножјето од Маслиновата Гора⁴, сето мноштво ученици почна, радувајќи се, громогласно да Го прославува Бога, за сите чуда што ги видоа,

44 велејќи: „Благословен е Царот Кој доаѓа во името Господово! Мир на небото и слава во висините!”

45 А некои фарисеи од народот Му рекоа: „Учителе, забрани им на учениците Твои!”

46 Но Тој им одговори и рече: „Ви велама, ако тие замолкнат, камењата ќе повикаат.”

Исус ѝлаче за Ерусалим

47 А кога се приближи и го виде градот, заплака над него

⁴ 19,37. Елеонска Гора.

48 и рече: „Кога би можел во овој твој ден и ти да го дознаеш она што е потребно за твојот мир! Но тоа е сега сокриено од твоите очи.

49 Зашто ќе дојдат денови за тебе и непријателите твои ќе те опкружат со ровови и ќе те опколлат, и ќе те притеснат од сите страни;

50 и ќе те разорат тебе и децата твои во тебе и нема да остават камен на камен од тебе, зашто не си го позна времето кога беше посетен.”

Исус во храмој

(*Мт 21,12-17; Мр 11,15-19; Јн 2,13-22*)

51 И кога влезе во храмот, почна да ги гони оние што продаваа и купуваа во него,

52 велејќи им: „Напишано е: „Домот Мој е дом за молитва, а вие го направивте разбојничка пештера.”

53 И поучуваше секој ден во храмот. А првосвештениците и книжниците, и старешините народни, настојуваа да го погубат,

54 но не пронајдоа како да Му го направат тоа, зашто сиот народ Го слушаше со големо внимание.

Исусовиа власи

(*Мт 21,23-27; Мк 11,27-33*)

20 Еден ден, додека Тој го поучуваше народот во храмот и го проповедаше Евангелието, пристапија првосвештениците и книжниците со старешините

21 и Му рекоа, велејќи: „Кажи ни, со каква власт го вршиш тоа, или кој е тој што Ти ја дал таа власт?”

22 А Тој им одговори и рече: „Ќе ве прашам и јас еден збор, и кажете ми:

23 Дали крштевањето Јованово беше од небото, или од луѓето?”

24 А тие почнаа да размислуваат и да си зборуваат меѓу себе: „Ако кажеме - од небото, ќе рече - Зошто не му поверувавте?”

25 Ако, пак, речеме - од луѓето, тогаш сиот народ ќе нè каменува, бидејќи е уверен дека Јован беше пророк.”

42
8,10
13,34-35
5 Мојс
32,29
Ис 6,9-10
Мт 13,14
Рим 11,
8-10

43
21,20-24
Ер 6,6
Ез 4,2

44
1,68
12,54-56
21,6
23,28-31
Пс 136,9
Мт 24,2
1 Птр 2,12

46
3 Цар 8,
30-40
Ис 56,7
Ер 7,11

47
6,11
21,37
Мт 12,14
26,55
Јн 5,18
18,20

48
20,19
21,38

20,2
Јн 2,18
Дела 4,7

4
11,16
Мт 3,6
Дела 10,37

5
Мт 21,32

6
Мт 14,5

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

9 ⁷ Затоа одговорија: „Не знаеме од каде е.”
Ис 5,1
Мт 25,14

10-12 ⁸ Исус им рече: „Ниту Јас нема да ви кажам со каква власт го вршам тоа.”
2 Лст
36,15-16

Парабола за немилосрдниѝ лозари

(Мт 21,33-46; Мр 12,1-12)

13 ⁹ И почна да му ја раскажува на народот оваа парабола: „Еден човек насади лозје и го предаде на лозари, па си замина на подолго време.”
Дела 13,46
28,28

17 ¹⁰ А во свое време испрати кај лозарите еден слуга за да му дадат од родот на лозјето; но лозарите го натепнаа и го пуштија празен.
Пс 118,22
Ис 28,16
Дела 4,11
1 Птр 2,7

18 ¹¹ И прати повторно друг слуга: но тие и него го натепнаа и го посрамија, па го испратија празен.
Ис 8,14-15

19 ¹² Испрати и трет, а тие и него го ранѝја и го избркаа.
19,47
22,2
Мт 14,5
Дела 5,26

20 ¹³ Тогаш господарот на лозјето рече: „Што да направам? Ќе го испратам својот возљубен син, можеби кога ќе го видат, ќе се засрамат.”
11,54
16,15

¹⁴ Но лозарите, штом го видоа, си размислуваа меѓу себе, велејќи: „Овој е наследникот! Ајде да го убиеме и нам да ни остане наследството!”

¹⁵ И кога го изведоа надвор од лозјето, го убија. Што ќе им направи, пак, господарот на лозјето?

¹⁶ Ќе дојде и ќе ги погуби овие лозари, а лозјето ќе го предаде на други.” А оние што слушаа, рекоа: „Да не даде Бог!”

¹⁷ Но Тој, кога ги погледна, им рече: „Што значи тогаш напишаното: „Каменот што го отфрлија сидарите, стана камен темелник”.

¹⁸ Секој што ќе падне врз тој камен, ќе се разбие; а врз кого тој ќе падне, ќе го здоби.”

За данокоѝ

(Мт 22,15-22; Мр 12,13-17)

¹⁹ И во тој час првосвептениците и книжниците сакаа да стават рака на Него, но се плашеа од народот; зашто сфатија дека за нив ја кажа оваа парабола.

²⁰ И дебнејќи Го, испратија и лукави луѓе, кои се преправаа дека се праведни,

за да Го фатат во некој збор и да можат да Го предадат на началството и на власта управникова.

²¹ И Го прашаа, велејќи: „Учителе, знаеме дека право зборуваш и учиш, и не гледаш кој е кој, туку вистински почуваш за патот Божји;

²² Позволено ли ни е да му даваме данок на царот или не?”

²³ А Тој го разбра нивното лукавство и им рече: „Зошто Ме искушувате?”

²⁴ Покажете ми еден денариј: Чија слика и натпис стои таму?” Тие одговорија: „На царот.”

²⁵ Па им рече: „Подajte го царевото на царот, а Божјото на Бога!”

²⁶ И не можеа да фатат нешто во Неговите зборови пред народот, туку само се зачудија на одговорот Негов и замолкнаа.

Прашање за воскресениѝот на мртвиѝте

(Мт 22,23-33; Мр 12,18-27)

²⁷ Тогаш пристапија некои од садукееите, што тврдат дека нема воскресение, па Го прашаа,

²⁸ велејќи: „Учителе, Мојсеј ни напиша: Ако некому умре брат, кој имал жена и умрел бездетен, брат му да ја земе жената и да го подигне потомството на својот брат.

²⁹ Си беа седум брака. Првиот ја зеде жената и умре без деца.

³⁰ Жената ја зеде вториот, но и тој умре без деца.

³¹ Потоа ја зеде и третиот, а така исто и сите седуммина не оставија деца и умреа.

³² По сите нив, умре и жената.

³³ При воскресението, пак, на кого од нив таа ќе му биде жена, бидејќи седуммина ја имаа за жена?”

³⁴ Им одговори Исус и рече: „Синовите од овој свет се женат и мажат;

³⁵ но оние што ќе бидат удостоени да го добијат оној свет и воскресението од мртвите, ниту ќе се женат, ниту ќе се мажат;

³⁶ всушност, тие веќе не можат да умрат, затоа што се како ангели, а бидејќи

213 Мојс
19,15
Пс 26,11
51,15
Дела 9,2
10,34
Гал 2,6
Јк 2,1**22**

Рим 13,6

2523,2
Рим 13,7**27**Дела 4,1-2
23,8
1 Кор
15,12**28**1 Мојс 38,8
5 Мојс 25,5**34**17,27
Мт 24,38**35**

Фил 3,11

36

1 Јн 3,2

37 се синови на воскресението, тие се синови Божји.

2 Мојс 3,6
Дела 3,13
Рим 6,
10-11

37 А дека мртвите ќе воскреснат, тоа го покажа и Мојсеј кај капината, кога Го нарече Господ - Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов.

Дела 17,28
Рим 14,8-9

38 А Бог не е Бог на мртвите, туку на живите, зашто во Него се сите живи.”

39 А некои од книжниците одговорија и рекоа: „Учителе, добро рече!”

9,45

40 И повеќе не се осмелуваа за ништо да Го прашаат. А тој им рече:

42-43 *Месијаџа и Давид*

Пс 110,1
Дела 2,
34-35
1 Кор
15,25

(*Мѿ 22,41-46; Мр 12,35-37*)

41 „Како, пак, велат дека Христос е син Давидов?”

42 Та и самиот Давид вели во Книгата на псалмите: „Му рече Господ на Мојот Господ: седи од Мојата десна страна,

43 додека не ги положам непријателите Твои во подножјето на нозете Твои!”

44 Значи Давид Го нарекува Господ. Па како тогаш може да му биде син?”

Иесусовиот суд за книжнициот

(*Мѿ 23,1-36; Мр 12,38-40*)

45 И додека сиот народ слушаше, Тој им рече на учениците Свои:

46 „Чувајте се од книжниците што милуваат да одат во долги облекути и сакаат поздрави по пазариштата, предни места во синагогите и да се први на гозбите;

47 што ги подјудуваат домовите на вдовиците и лицемерно долго се молат. Тие ќе добијат потешка пресуда.”

За дарот од една вдовица

(*Мр 12,41-44*)

21 Кога ги подигна очите, виде како богатите ги пуштаат своите прилози во ризницата на храмот.

2 Виде исто така и една бедна вдовица, која пушти таму две лепти,

3 па рече: „Вистина ви велам, оваа бедна вдовица од сите повеќе приложи;

4 сите овие дадоа прилози на Бога од својот вишок; таа, пак, пушти од својата немаштџија - сиот имот што го имаше.”

Исус го најавува разурнувањето на храмот

(*Мѿ 24,1-2; Мр 13,1-2*)

5 И додека некои зборуваа за храмот, дека е украсен со убави камења и заветни дарови, Тој им рече:

6 „Ќе дојде време во кое од сето ова што го гледате нема да остане ниту камен, што не ќе биде урнат.”

Блиски и далечни знаци на Судот

(*Мѿ 24,3-8; Мр 13,3-8*)

7 И Го прашаа, говорејќи: „Учителе, а кога ќе биде тоа и каков е знакот дека тоа почнува да се случува?”

8 Тој рече: „Внимавајте да не ве прелажат! Зашто мнозина ќе дојдат под Мое име и ќе зборуваат дека сум Јас, и дека времето се приближи. Но, не одете по нив!

9 А кога ќе чуете за војни и бунтови, не плашете се; сето тоа треба најнапред да се случи, но крајот е веднаш.”

10 Тогаш им рече: „Ќе се крене народ против народ и царство против царство;

11 а на некои места ќе има и големи потреси, и глад и помор; ќе има страотни појави и големи знаци на небото.

Претходниот ѿрогонсџво и сведоштво

(*Мѿ 10,17-22 Мр 13,9-13*)

12 А пред сето тоа ќе стават раце на вас и ќе ве гонат, предавајќи ве во синагогите и затворите, и ќе ве водат пред цареви и управници, заради Моето име.

13 И тоа ќе ви биде вам за сведоштво.

14 И затоа врежете во вашите срца, да не размислувате однапред што ќе одговорите,

15 зашто Јас ќе ви дадам уста и мудрост, на која не ќе можат да ѝ противречат ниту да ѝ се противстават сите ваши противници.

16 Ќе бидете предадени исто така и од родители, и од браќа, и од роднини и од пријатели, а некои од вас ќе бидат и убиени;

17 и ќе бидете намразени од сите, заради Моето име.

6

19,44
Ер 7,12-15
26,1-19
Ез 8-11
Мих 3,12
Мт 26,61
27,40
Мк 14,58
Дела 6,14

7

17,20
Дела 1,6

8

17,23
Ер 14,14
1 Јн 2,18

9

Дан 2,28

10

Ис 19,2
2 Лет 15,6

12

12,11
Јн 16,2

13

24,48
Дела 1,8
Фил 1,
12-13

14-15

12,11-12

15

Јн 14,18
Дела 6,10

16

11,49

17

Јн 15,18-21

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

18 18 Но, ниту влакно од главата ваша нема да загинае;
19 со трпение спасувајте ги душите свои.”

19 *Исус го најавува
разурнувањето на Ерусалим*
(Мт 24,15-21; Мр 13,14-19)

20 „А кога ќе го видите Ерусалим опколен од војски, тогаш знајте дека е блиску неговото запустување.

21 21 Тогаш, оние што се наоѓаат во Јудеја, нека бегат во планините; и кои се во градот, да излезат од него; а кои се по околните места, нека не влегуваат во него,

22 22 зашто тоа е времето на одмазда, во кое ќе се исполни сè што е напишано.

23 23 Но тешко на бремените и доилките во тие дни, зашто голема мака ќе има по земјата, и гнев врз овој народ;

24 24 и ќе паднат од сечилото на мечот, и ќе бидат одведени во ропство меѓу сите народи; а Ерусалим ќе го газат незнабошци, сè додека не се исполнат времињата на незнабошците.”

Доаѓањето на Синој Човечки
(Мр 24,29-31; Мр 13,24-27)

25 25 „И ќе има знаци на сонцето, и на месечината и на ѕвездите, а на земјата - тага кај народите од неизвесноста и од бучењето на морето, и од брановите;

26 26 луѓето ќе умираат од страв и од исчекување на она што ќе го снајде светот, зашто и силите небесни ќе бидат различни.

27 27 И тогаш ќе Го видат Синој Човечки како доаѓа на облаци, со голема сила и слава.

*Наближувањето
на Царството Божје*
(Мт 24,32-35; Мр 13,28-31)

28 28 А кога ќе почне тоа да станува, исправете се и подигнете ги главите свои, зашто се приближува вашето избавување.”

29 29 И им ја кажа оваа парабола: „Погледнете ја смоквата и сите дрвја;

30 30 кога ќе видите дека потеруваат, сами знаете дека летото е веќе близу.

31 31 Па така, кога ќе видите дека станува ова, знајте дека се приближи царството Божје.

32 32 Вистина ви велам, нема да помине овој род, додека не се исполни сето тоа.

33 33 Небото и земјата ќе минат, но зборовите Мои нема да минат.”

Неојходно е да се биде буден

34 34 „Само пазете се: вашите срца да не бидат натезнати од прејадување и пијанство, и тегобни грижи за овој живот, за да не ве затекне оној ден ненадејно;

35 35 зашто тој ќе дојде како стапица за сите што живеат по целата земја;

36 36 бидете будни во секое време и молете се, за да се удостоите да го избегнете сето она што треба да се случи и да застанете пред Синој Човечки!”

*Последните денови на Исус
во храмот*

37 37 Дење Тој беше во храмот и поучуваше, а ноќе излегуваше и ноќеваше во гората наречена Маслинова.

38 38 И сиот народ доаѓаше наутро кај Него во храмот, за да Го слуша.

Заговорот против Исус
(Мт 26,1-5; Мк 14,16; Мк 14,1-2,10-11)

22 22 Се приближуваше празникот Бесквасници, наречен Пасха;

2 2 а првосвештениците и книжниците бараа начин како да Го погубат, зашто се плашеа од народот.

3 3 И влезе сатаната во Јуда, наречен Искариотски, кој беше вброен меѓу Дванаесетмината.

4 4 И кога отиде, се договори со првосвештениците и началниците, како да им Го предаде.

5 5 Тие се зарадуваа и се спогодија со него да му дадат сребреници.

6 6 Тој вет и бараше погодно време, да им Го предаде без присуство на народот.

Приоѓување на Пасхалната Вечера
(Мт 26,17-20; Мр 14,12-21;
Јн 13,21-30)

7 7 Дојде денот Бесквасници, кога требаше да се заколе пасхалното јагне;

31
9,27
10,11

33
16,17
Мт 5,18

34
8,14
17,27-28

Изреки
23,20
Мт 24,
48-50

Мк 4,19
5,3,6-7

35
Ис 24,17

36
18,1
Мт 24,42
25,13

1 Птр 4,7
Откр 6,17

37
19,47
22,53
Мк
11,1,11,19
Јн 18,20

22,1
2 Мојс
12,1-27
Јн 11,57

2
Ер 26,21
Мт 12,14
14,5

3
4,13
Мт 10,2-4
Јн 13,2,27
Дела 1,17

4
22,52
Дела 4,1

7
22,1
2 Мојс
12,14-21
5 Мојс
16,6-8

8 ^{19,29} ² Моје ^{12,8-11} Дела 3,1
⁸ па ги испрати Исус Петар и Јован и им рече: „Одете и пригответе ни пасха, за да јадеме!”

9 А тие Му рекоа: „Каде сакаш да приготивме?”

10 Тој им рече: „Ете, кога ќе влезете в град, ќе ве сретне човек што носи стомна со вода; одете по него во куќата, каде што ќе влезе,

11 и кажете му на домаќинот од куќата: „Учителот ти вели: каде е собата, во која треба да јадам пасха со учениците Свои?”

12 И тој ќе ви покаже голема одаја, послана; таму пригответе.”

13 Кога отидоа, најдоа како што им беше рекол и ја приготвија пасхата.

14 *Последна̄а вечера*
 (Мѿ 26,26-30; Мр 14,22-26;
 1Кор 11,23-25)

15 А кога дојде времето, Тој седна на трпезата и дванаесетмината со него.

16 И им рече: „Од сè срце сакав да ја јадам оваа Пасха со вас, пред да пострадам;

17 зашто, ви вела̄м: нема веќе да јадам од неа, сè додека таа не се исполни во царството Божјо.”

18 И откако ја зеде чашата, заблагодари и рече: „Земете и разделете ја меѓу себе,

19 зашто, ви вела̄м, нема повеќе да пијам од лозовиот плод, додека не дојде царството Божјо.”

20 Потоа зеде леб и заблагодари, го прекрши и им даде, велејќи: „Ова е Моето тело, што се дава за вас; правете го ова за Мој спомен!”

21 Исто така и со чашата, по вечерата, велејќи: „Оваа чаша е Новиот завет во Мојата крв, која се пролева за вас.

Најавување на ѿрда̄всѿво̄шо

(Мѿ 26,20-25; Мр 14,17-21)

22 Но, ете, раката на оној што Ме предава е со Мене на трпезава.

23 Синот Човечки, пак, заминува, според она што е определено, но тешко му на оној човек, што ќе Го предаде.”

24 И почнаа да се прашуваат меѓу себе, кој ли ќе е од нив што ќе го направи тоа?

Кој е ѿголем

(Мѿ 18,1; 20,25-28; Мр 9,34; 10,42-45)

25 А се појави меѓу нив и расправија, кој од нив да се смета за поголем.

26 Но Тој им рече: „Царевите владеат над народите, а оние што управуваат над нив се викаат добротвори.

27 Вие, пак, немојте така; но поголемиот меѓу вас да биде како најмалиот и тој, што е старешина, да биде како слуга.

28 Зашто кој е поголем, тој што седи на трпеза, или оној што послужува? Зар не е оној што седи? А Јас сум меѓу вас како слуга.

29 Но вие сте оние што издржавте со Мене во Моите искушенија,

30 и Јас ви ветувам, како што Ми вети Мојот Отец, царство,

31 за да јаде̄те и да пиете на трпезата Моја во царството Мос, и да седнете на престоли и да им судите на дванаесетте Израилеви колена.”

Прејскажување на Пејровӣо ѿшкажување

(Мѿ 26,31-35; Мр 14,27-31

Јн 13,36-38)

32 И рече Господ: „Симоне, Симоне, ете, сатаната посака да ве сее како пченица;

33 но Јас се молев за тебе за да не се изгуби твојата вера; а ти кога ќе се обратиш, укрепи ги браќата свои!”

34 А тој Му одговори: „Господи, готов сум да одам со Тебе и в затвор, и во смрт.”

35 Но Тој му рече: „Ти вела̄м, Петре, нема денес да запее петелот, додека ти трипати не одречеш дека Ме познаваш.”

Ќесе, ѿорба и меч

36 Па им рече: „Кога ве праќав без ќесе, и без торба, и без обувки, дали ви недостасуваше нешто?” Тие одговорија: „Ништо.”

37 И им рече: „Но сега, кој има ќесе, нека си го земе, исто така и торба; а кој нема, нека си ја продаде облеката и нека си купи нож;

24

9,46

26

9,48

Мт 20,26

27

Јн 13,4-16

28

Дела 1,21

29

12,32

2 Моје 19,6

Евр 9,20

1 Птр 2,9

Откр 5,10

30

13,28

Мт 19,28

Откр 3,

20-21

31

Амос 9,9

Јов 1,6-12

Мт 4,18

2 Кор 2,11

32

2 Цар

15,20-21

Мт 16,18

Јн 17,15

21,15-17

33

22,54

34

22,61

35

9,3

10,4

36

22,49

Мт 10,34

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

37 ^{23,32} ^{Ис 53,12} ^{Јн 19,28} ^{Дела 8,32-33} ³⁷ зашто, ви велам, на Мене треба да се исполни и ова од Писмото: „И меѓу злосторници Го вброија.’ Зашто она што се однесува за Мене, се исполнува.”

39 ^{21,37} ^{Мт 26,30} ^{Мк 11,1} ^{Јн 18,1} ³⁸ А тие рекоа: „Господи, еве овде има два ножа.” Тој им одговори: „Доволни се.”

Молиџва на Маслиновата Гора*(Мт 26,36-46; Мр 14,32-42)*

40 ^{11,4} ^{Мт 6,13} ³⁹ И кога излезе, тргна, како обично, кон Маслиновата Гора; по Него одеа и учениците Негови.

41 ^{3,21} ⁴⁰ А штом дојде на тоа место, им рече: „Молете се за да не паднете во искушение!”

42 ^{Мт 6,10} ^{Мк 10,38} ^{Јн 5,30} ⁴¹ И Тој се одвои од нив, колку камен што може да се дофрли, па откако ги преклони колената и се молеше,

43 ^{22,40} ⁴² велејќи: „Оче, кога би сакал да ја тргнеш оваа чаша од Мене! Но нека не биде мојата волја, туку Твојата!”

44 ^{Дела 1,16} ⁴³ И му се јави ангел од небото и Го поткрепуваше.

45 ^{22,36} ⁴⁴ Па, бидејќи се наоѓаше во внатрешна борба, поусрдно се молеше, а потта Му беше како капки крв, што паѓаа на земјата.

46 ^{Јн 18,10,26} ⁴⁵ Штом стана од молитвата, дојде кај учениците Свои и ги најде заспани од тага.

⁴⁶ И им рече: „Зошто спиете? Станете и молете се за да не паднете во искушение!”

Јудинојо предавство*(Мт 26,47-56; Мр 14,43-50; Јн 18,3-11)*

⁴⁷ И уште додека Тој зборуваше, ете, се појави мноштво луѓе и еден од Дванаесетмината, наречен Јуда, одеше пред нив; и Му приде на Исус да Го целива. Зашто таков знак им беше дал: „Кого ќе Го целивам, Тој е.”

⁴⁸ А Исус му рече: „Јудо, со целив ли Го предаваш Синот Човечки?”

⁴⁹ Оние, пак, што беа со Него, кога видоа што ќе стане, Му рекоа: „Господи, да удриме ли со нож?”

⁵⁰ И еден од нив го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече десното уво.

⁵¹ А Исус одговори и рече: „Оставете го тоа, запрете!” Па го допре увото негово и го исцели.

⁵² А на првосвештениците и храмовните управници и на старешините, што беа дошле против Него, Исус им рече: „Како на разбојник ли сте излегле со мечеви и стапови за да Ме фатите?”

⁵³ Секој ден бев со вас во храмот и не кренавте рака на Мене, но сега е вашето време и власта на темнината.”

Петровото ојќажување*(Мт 26,57-58, 69-75; Мр 14,53-54, 66-72; Јн 18,12-18, 25-27)*

⁵⁴ И кога Го фатија, Го поведоа и воведоа во домот на првосвештеникот. А Петар оддалеку одеше по Него.

⁵⁵ Кога запалија оган насреде дворот и седнаа заедно, седна и Петар меѓу нив.

⁵⁶ А една слугинка, штом го виде како седи покрај огнот, погледна на него и рече: „И овој беше со Него!”

⁵⁷ Но тој се одрече од Него, велејќи: „Жено, не Го познавам!”

⁵⁸ Малку потоа го виде еден друг и рече: „И ти си од нив!” Но Петар му рече: „Човеку, не сум!”

⁵⁹ А кога мина време околу еден час, еден друг човек почна да тврди, зборувајќи: „Навистина, и овој беше со Него, зашто е Галилеец!”

⁶⁰ Но Петар рече: „Човеку, не знам што зборуваш!” И одеднаш, уште додека говореше, запеа петел.

⁶¹ Тогаш Господ се заврти и го погледна Петар, а Петар се сети на Господовите зборови што Му ги беше рекол: „Уште додека петел не проее, трипати ќе се одречеш од Мене.”

⁶² И штом излезе надвор, заплака горко.

Првиите измачувања*(Мт 26,67-68; Мр 14,65)*

⁶³ А луѓето, што го држеа Исус, Му се потсмеваа и Го тепаа.

⁶⁴ Па, откако Го покрија, Го удираа по лицето, и го прашуваа, велејќи: „Проречи кој Те удри?”

⁶⁵ И многу други хули рекоа против Него.

52
22,37

53

19,47
21,37
Јн 7,30
Кол 1,13

54

22,33

59

Дела 4,13

61

22,34

64

Јов 16,11

66

Мт 26,57
Мк 11,27**Исус ѓред Синедриониѓ**

(Мѓ 26,59-66; Мр 14,55-64; Јн 18,19-24)

67

Јн 3,12
8,45
Мт 22,25

⁶⁶ А кога се раздени, се собраа старешините народни, првосвештениците и книжниците и Го одведоа во својот Синедрион,

69

Пс 110,1
Мт 8,20
Мт 22,44

⁶⁷ и рекоа: „Ако си Ти Христос, кажи ни!” Но Тој им одговори: „И ако ви кажам, навистина нема да поверувате.

70

1,35
4,3,9
Мт 14,33
Мк 1,1
Јн 10,24,36

⁶⁸ А ако ве запрашам, нема да Ми одговорите, ниту ќе Ме пуштите

71

Јн 10,30-33

⁶⁹ Отсега Синот Човечки ќе седи оддесно на силата Божја.”

⁷⁰ И сите рекоа: „Ти ли си, значи, Синот Божји?” А Тој им рече: „Ви е велите дека сум Јас.”

⁷¹ А тие рекоа: „Какво сведоштво ни треба уште? Ние сами чувме од Неговата уста.”

23,2

20,20-26
3 Цар
18,17
Дела 17,7
24,5**Исус ѓред Пилатѓ**(Мѓ 27,1-2;11-14; Мр 15,1-5;
Јн 18,28-38)

3

22,70
Мт 2,2

23 И сето мноштво се крена, па Го поведоа кај Пилат,

4

23,14,22,41
Дела 3,13
13,28
Јн 18,38
19,4,6

² и почнаа да Го обвинуваат, говорејќи: „Го најдовме Овој како го одвраќа народот наш и забранува да се дава данок на царот, и вели дека е Тој Христос Цар.”

5

4,44

³ Пилат Го запраша, велејќи: „Ти ли си Царот Јудејски?” Тој одговори и му рече: „Ти велиш.”

7

Мт 14,1

⁴ Пилат им рече на првосвештениците и на народот: „Јас не наоѓам никава вина кај Овој Човек.”

8

Дела 4,27

⁵ Но тие и понатаму велеа дека Тој го побунува народот и поучува по цела Јудеја, почнувајќи од Галилеја па до овде.

Исус ѓред Ирод

⁶ А Пилат, штом чу за Галилеја, запраша: „Зар е Овој Човек Галилсец?”

⁷ И кога разбра дека е Тој од областа Иродова, Го испрати кај Ирод, кој во тоа време, исто така, беше во Ерусалим.

⁸ Ирод, кога Го виде Исус, се зарадува многу, бидејќи одамна имаше желба да го види, зашто беше слушал многу за

Него, па се надеваше дека ќе види некое чудо направено од Него,

⁹ и Му поставуваше многу прашања, но Тој ништо не му одговори.

¹⁰ А првосвештениците и книжниците стосеја и жестоко Го обвинуваа.

¹¹ Ирод, пак, со војниците свои, откако Го понизи и Му облече светла облека, Го прати пак кај Пилат.

¹² Во тој ден Пилат и Ирод станаа пријатели, зашто порано беа скарани меѓу себе.

Исус осуден на смртѓ(Мѓ 27,15-26; Мр 15,6-15;
Јн 18,39-19,16)

¹³ Пилат ги повика првосвештениците, началниците и народот,

¹⁴ па им рече: „Ми го доведовте Овој Човек како бунтовник на народот; а еве, јас пред вас Го испитав и не најдов кај Него никаква вина во она, за што Го обвинувате;

¹⁵ А ниту Ирод, зашто Го пратив и кај него; и ете, Тој не направил ништо што би заслужувало смрт;

¹⁶ па затоа ќе Го казнам и ќе Го пуштам.”

¹⁷ А тој требаше за празникот да им ослободи еден затвореник.

¹⁸ Но сите тие заедно повикаа, говорејќи: „Земи Го Овој, а пушти ни го Варава!”

¹⁹ Варава беше фрлен во затвор заради некаква буна во градот и убиство.

²⁰ Пилат одново повика, сакајќи да Го пушти Исус.

²¹ Но тие викаа, велејќи: „Расни Го, расни!”

²² Тој и по третпат им рече: „Та какво зло направил Овој? Јас не најдов во Него ништо што заслужува смрт; па затоа ќе Го казнам и ќе Го пуштам.”

²³ Но тие настојуваа со голем вик и бараа Тој да биде раснат; и надвласеа нивниот вик и оној на првосвештениците.

²⁴ И Пилат одлучи да го исполни нивното барање,

²⁵ па им го пушти затвореникот кој беше во темница заради бунт и убиство, оној за кого бараа; и Исус им го предаде на нивната волја.

9

Јн 19,9

11

Мк 15,
17-20
Јн 19,2-3

12

Дела 4,27

14

23,4
Дела 28,18

18

Дела 21,36

20

Дела 3,13

22

Јн 21,17

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

26
9,23
14,27
Дела 2,10
11,20

27
18,13
23,48
Зах 12,
10-14

29
11,27
21,23
Ос 9,14
Мт 5,3

30
Ос 10,8
Откр 6,16

31
3,9
21,20-23
I Птр 4,17

32
22,37
Ис 53,12

33
Мк 10,37

34
12,10
Ис 53,12
Пс 22,19
Мт 5,44
Јн 19,24
Дела 3,17
7,60
I Кор 2,8

35
Ис 49,7
Пс 21,7-8

36
Пс 68,21

37
Пс 20,7
Мт 2,2

41
Мк 15,14

Исусовото расипување
(Мт 27,32-44; Мр 15,21-32; Јн 19,17-27)

26 И кога Го поведоа, Го фатија некој си Симон Кириинец, кој се враќаше од нива, и му го ставија крстот, за да го носи по Исуса.

27 А по Него одеа многу луѓе и жени, кои плачаа и ридеаа за Него.

29 Но Исус, кога се заврте кон нив, им рече: „Ќерки ерусалимски, не плачете за Мене, туку плачете за себе и за своите деца;

29 зашто, ете, се приближуваат деновите кога ќе се рече: „Блазе на неплодните и на утробите што не родиле и на градите што не доеле!”

30 Тогаш ќе почнат да им велат на планините: „Паднете врз нас”, и на ридиштата, „покријте нè!”

31 Зашто, кога ова го прават со зеленото дрво, што ќе биде тогаш со суво-то?”

32 Водеа и двајца злосторници, за да ги погубат со Него.

33 И кога дојдоа на местото, наречено Черепница, Го распнаа таму Него и злосторниците, едниот оддесно, а другиот одлево.

34 А Исус рече: „Оче, прости им, зашто не знаат што прават!” И кога го делеа облеклото Негово, фрлија ждрепка.

35 А народот стоеше и гледаше; а и старешините се потсмеваа со Него велејќи: „Други спаси, нека Се спаси и Сам, ако е Тој Христос, избраникот Божји!”

36 Исто така и војниците се подигруваа со Него; приближувајќи се, тие Му принесуваа оцет,

37 и велеа: „Ако си Ти Царот Јудејски, спаси се Сам!”

38 А над Него имаше натпис, напишан со грчки, латински и еврејски букви: „Овој е Царот Јудејски.”

39 Еден од распнатите злосторници хулеше на Него, велејќи: „Ако си Ти Христос, спаси се Себеси и нас!”

40 А другиот, кога одговори, го искара и рече: „Зар и од Бога не се плашиш, кога си веќе и сам осуден?”

41 Ние сме праведно осудени, зашто примивме заслужена казна според на-

шите дела; но Тој ништо лошо не направил.”

42 И Му рече на Исус: „Сети се на мене, Господи, кога ќе дојдеш во царството Свое!”

43 А Исус му рече: „Вистина ти велам: денес ќе бидеш со Мене во рајот!”

Исусовата смрт

(Мт 27,45-56; Мр 15,33-41; Јн 19,28-30)

44 А беше веќе околу шестиот час и настана мрак по целата земја, до деветтиот час;

45 и сонцето се помрачи, и завесата од храмот се расцепи преку средината.

46 А Исус извика со силен глас и рече: „Оче, во Твои раце Го предавам Својот дух!” И пштом го рече тоа, издивна.

47 Стотникот, пак, кога виде што стана, Го прослави Бога и рече: „Навистина Овој Човек бил праведник!”

48 И сиот народ што беше се собрал да гледа, кога виде што стана, се враќаше удирајќи се в гради.

49 А сите Негови познати, и жените, што врвеа по Него од Галилеја, стоеја подалеку и го гледаа тоа.

Исусовиот њоѓреб

(Мт 27,57-61; Мр 15,42-47; Јн 19,38-42)

50 А ете, еден човек по име Јосиф, член на советот, добар и праведен човек,

51 кој не се согласи со одлуката нивна и делото нивно. Беше од јудејскиот град Ариматеја. А и самиот го очекуваше царството Божјо.

52 Тој отиде кај Пилат и го побара телото Исусово;

53 па Го симна и обви во платно, Го положи во гроб издлабен во камен, во кој уште никој не беше положен.

54 Тој ден беше петок, и саботата веќе настапуваше.

55 По него врвеа и жените, што беа дошле со Исус од Галилеја, и го видоа гробот и полагањето на телото Негово.

56 А потоа се вратија, приготвија мириси и миро, а во саботата одмараа според заповедта.

42
19,12
I Моје
40,14
Мт 16,28

43
I Моје 2,8
I Сол 4,17
Откр 2,7

44
2 Моје
10,22
Амос 8,
9-10

45
2 Моје
26,31-33
36,35
Евр 9,8
10,19-20

46
2,49
22,42
Пс 31,6
Дела 7,59

47
Мудр 2,
12-20
5,1-7
Дела 3,14

48
18,13
23,27

49
8,2
23,55
24,10
Пс 37,11
88,9

51
2,25,38

53
19,30

54
5 Моје
21,23

56
2 Моје
12,16
20,10
5 Моје 5,14
Мк 16,1

24,1

Јн 20,1,19
Дела 20,7
1 Кор 16,2

Исусовото воскресение

(Мт 28,1-10; Мр 16,1-8; Јн 20,1-10)

24 Во првиот ден на седмицата, многу рано, тие дојдоа на гробот, носејќи ги приготвените мириси, а со нив беа и некои други жени

Дела 1,21
2 Мак 3,26
Мк 9,3
Дела 1,10

2 Но ја најдоа плочата иставена на гробот.

3 И кога влегоа, не го најдоа телото на Господ Исус.

1,12
Ис.Н. 3,10
Суд 8,19
1 Цар 14,39

4 И додека се чудеа на тоа, одеднаш пред нив застанаа двајца мажи во светли облеки;

5 тие се уплашија и ги наведнаа лицата кон земјата, а овие им рекоа: „Зошто Го барате Живиот меѓу мртвите?”

17,25
18,32-33
Мт 8,20
Дела 17,3

6 Тој не е овде, а воскресна; сетете се како ви рече, додека беше уште во Галилеја,

7 говорејќи дека Синот Човечки треба да биде предаден во рацете на луѓе грешници и да биде распнат, и на третиот ден да воскресне.”

8,2
24,24

8 И се сетија на Неговите зборови.

9 Па штом се вратија од гробот, им го соопштија сето тоа на единаесетте и на сите други.

Мт 28,17
15

10 А тие беа Марија Магдалена, и Јohana, и Марија Јаковова заедно со другите, кои им го кажаа тоа на апостолите.

Јн 20,14
21,4

11 И нивните зборови им изгледаа како бесмислица, и не им поверуваа.

12 Но Петар стана и отиде бргу до гробот, па кога се наведна, го виде внатре само повојот. И се врати, чудејќи се сам во себе заради она што се случило.

На патиштот кон Емаус

(Мр 16,12-13)

13 Во истиот ден двајца од нив одеа во едно село, по име Емаус, кое беше оддалечено од Ерусалим шеесет стадии.⁵

14 И зборуваа меѓу себе за сите овие настани.

15 И додека разговараа и се расправаа еден со друг, Самиот Исус се приближи и одеше со нив;

16 но очите им се замрежија за да не Го познаат.

⁵ 24,13. Околу 11 км.

17 А Тој им рече: „Какви се тие зборови што ги разменуваат меѓу себе одејќи и зошто сте нажалени?”

18 Едниот од нив, по име Клеопа, Му одговори и рече: „Единствен тугинец ли си ти во Ерусалим, та не си разбрал што се случи во него овие дни?”

19 И го праша: „Што?” Тие Му одговорија: „За Исус од Назарет, Кој беше пророк, силен на дело и на слово, пред Бога и пред сиот народ;

20 Како нашите првосвештеници и началници Го предадоа да биде осуден на смрт и Го распнаа;

21 а ние се надевавме дека е Тој Оној што треба да го избави Израил; но и покрај сето тоа, денес е веќе трет ден, откако се случи ова.

22 А и некои жени од нашите не запрестаја; тие биле рано на гробот,

23 и не го нашле телото Негово; и кога се вратија, рекоа дека им се јавиле ангели и дека им кажал дека е Тој жив.

24 Отидоа на гробот и некои од нашите и го најдоа истото она, како што рекоа жените; но Него не Го виделе.”

25 Тогаш им рече: „О, безумни! Срцето ви е споро за да поверувате во сè што рекле пророците!

26 Не требаше ли така да пострада Христос и да влезе во Својата слава?”

27 Па, како почна од Мојсеј и од сите пророци, им разјаснуваше што е кажано за Него во сите Писма.

28 И тие се приближија до селото во кое одеа; а Тој се направи како да сака да продолжи.

29 Но тие Го задржаа, велејќи: „Остану со нас, зашто денот одмина и наскоро ќе се стемни!” Тој влезе и остана со нив.

30 А кога седеше со нив на трпеза, зеде леб, го благослови, го прекрши и им подаде.

31 Тогаш им се отворија очите и тие Го познаа; но Тој стана невидлив за нив.

32 И си рекоа еден на друг: „Зар не гореа во нас срцата наши, кога ни зборувавте по патот и кога ни го објаснувавте Писмото?”

19

Мт 2,23
16,14
21,11
Дела 7,22

21

1,54,68
2,25,38
Дела 1,6

22

Мт 28,1
Јн 20,1

23

24,9

24

Јн 20,3-8

26

Јн 13,31-32
Дела 3,13

27

16,16,29-31
24,44
1 Птр 1,11

28

Мк 6,48

29

Суд 19,9
Дела 16,15

30

22,19
1 Кор 11,24

32

Пе 38,3

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

34 ³³ Па во истиот час станаа, се вратија во Ерусалим и ги најдоа собрани Единаесетте и они кои беа со нив,
 I Кор 15, 4-5

35 ³⁴ каде што говореа дека Господ навистина воскреснал и му се јавил на Симон.
 I Мојс 42,29
 Дела 20,7

36 ³⁵ И тие кажаа за она што им се случи по патот и како Го познаа, кога го пре-
 Тов 12,17
 I Кор 15,5
 кршувал лебот.

37
 Мт 14,26

Појавување ѝред Ајосџолиџе
 (Мџ 28,16-20; Мр 16,14-18;
 Јн 20,19-23; Дела 1,6-8)

39
 I Јн 1,1

41 ³⁶ Додека тие уште зборуваа за тоа, Самиот Исус застапа сред нив и им рече: „Мир вам!“
 Јн 21,5

42 ³⁷ А тие, така се уплашија и бидејќи
 Јн 21,9-10
 застрашени, помислија дека гледаат дух.

43 ³⁸ Но Тој им рече: „Што сте збунети и
 Дела 10,41
 зошто такви мисли влегуваат во срцата ваши?“

44 ³⁹ Видете ги рацете Мои и нозете
 18,31
 24,27
 I Мојс 3,15
 49,10-11
 Ис 7,14
 9,5-6
 53,1-12
 Мих 5,1,3
 Зах 9,9
 12,10-13,1
 13,7
 Мал 3,1
 Пе 2
 Дан 7,13-14
 9,24
 Мт 16,21
 Јн 5,39,46
 Дела 26,22

Мои: Јас сум Истиот; допрете се до Мене и гледајте; зашто духот нема тело и коски, а, како што гледате, Јас имам.”

⁴⁰ А кога го рече тоа, им ги покажа рацете и нозете.

⁴¹ Но, додека тие од радост уште не веруваа и се чудеа, Тој им рече: „Имате ли овде нешто за јадење?“

⁴² Тие Му дадоа парче печена риба и мед со саќе.

⁴³ И кога зеде, јадеше пред нив.

⁴⁴ Па им рече: „Ете, ова се зборовите што ги говорев уште додека бев со вас, зашто треба да се исполни сè што е напишано за Мене во Законот Мојсеев и кај Пророците, и во Псалмите.”

⁴⁵ Тогаш им го отвори умот за да ги разбираат Писмата,

⁴⁶ и им рече: „Така е напишано и така требаше да пострада Христос и да воскресне од мртвите на третиот ден,

⁴⁷ и да биде проповедано во Негово име покајание и проштевање на гревовите кај сите народи, почнувајќи од Ерусалим;

⁴⁸ а вие сте сведоци за ова.

⁴⁹ И ете, Јас ќе го испратам врз вас ветувањето од Мојот Отец; а вие останете во градот Ерусалим, додека не се облечете во сила одозгора.”

Христџовоџо вознесение

(Мџ 16,19-20; Дела 1,9-11)

⁵⁰ И ги изведе надвор до Витанија, па кога ги подигна рацете, ги благослови.

⁵¹ И додека ги благословуваше, се оддели од нив и се вознесе на небото;

⁵² тие Му се поклонија и се вратија во Ерусалим со голема радост.

⁵³ И беа постојано во храмот, каде што Го прославуваа и благословуваа Бога. Амин!

45
 Јн 20,9
 Дела 4, 10-11

46
 Ис 53
 Ос 6,2
 I Кор 15, 3-4

47
 Дела 1,4-8
 2,38
 10,43
 13,38-39
 I Тим 3,16

48
 Јн 15,27
 Дела 1,8

49
 1,35
 4,14
 Јн 14,16
 15,26
 Дела 1,4-8
 2,33

50
 3 Мојс 9,22
 Сир 50,20

52
 9,51
 Јн 14,28
 16,22
 Дела 1,12

53
 Јн 2,20
 Дела 2,46

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

Вовед

Евангелието според Јован Го прикажува Господ Исус како Божјо Слово (Реч, Збор), Кое сѐана тело и живееше меѓу луѓето. Во самојто Евангелие е јасно кажана и целта поради која е напишано: за чистаиелите да поверуваат дека Исус е вистинитиот Спасител, Божјој Син, и преку вера во Него да се здобијат со вечен живот (20,23).

Евангелието зајочнува со преискавување на Исус како Божјо Слово. Следуваат низа известувања за чудата што Исус ги правел, со кои Тој се потврдува како Божјо Спасител за луѓето. Појавоа се офајмени Исусовите објаснувања за значењата на извршените чуда. Во продолжение Јован ја отишува блискоста на Исус со Неговите ученици, преку повеќе случки и совети дадени во последната ноќ пред Исус да биде уапсен. Следуваат записите за Исусовото прivedување, судење, раснување, воскресение и појавувањата на воскреснајтој Господ Исус.

Ова Евангелие го нагласува вечниот живот што се добива преку вера во Исус Христос. Јован ги запишал бројните поуки на Исус во кои за духовните работи се зборува преку параболи, односно споредби со секојдневни нешта, како што се водата, лебот, свелмината, пасирот и овците, лозата и праќите, итн.

1,1

Словото на животој

5,17-30
17,5
1 Мојс 1,
1-5
Пс 106,20
Изреки
8,22
Фил 2,6
Кол 1,15
1 Јн 1,1-2
Откр 19,13

1 Во почетокот беше Словото, и Словото беше во Бога и Словото беше Бог.

² Тоа во почетокот беше во Бога.

³ Сѐ стана преку Него и без Него ништо не стана, од она што постана.

⁴ Во Него беше Животот и Животот им беше светлина на луѓето.

⁵ Светлината свети во темнината и темнината не ја опфати.

⁶ Имаше еден човек по име Јован, испратен од Бога;

⁷ тој дојде за сведоштво, да сведочи за Светлината, та сите да поверуваат преку него.

⁸ Тој не беше Светлината, туку дојде да сведочи за Светлината.

⁹ Беше Вистинска Светлина, Која го осветлува секој човек, што доаѓа во светов.

¹⁰ Во светот беше и светот преку Него постана, но светот не Го позна.

¹¹ Дојде кај Своите, но Своите не Го примија.

¹² А на сите што Го примија - на сите што веруваа во Неговото име - им даде моќ да станат чедра Божји;

¹³ кои не се родија од крв, ниту по желба на телото, ниту од похот машка, туку од Бога.

¹⁴ И Словото стана тело и се всели меѓу нас, полно со благодат и вистина; и ние ја видовме Неговата слава, слава како на Единороден од Отецот.

¹⁵ Јован сведочеше за Него и велеше зборувајќи: „Ова е Тој за Кого реков: Оној, Кој иде по мене, Тој е пред мене, бидејќи постоеше порано од мене!“

¹⁶ И од Неговата полнота ние сите примивме благодат врз благодат;

¹⁷ зашто Законот беше даден преку Мојсеј, а благодатта и вистината станаа преку Исуса Христа.

¹⁸ Бога никој никогаш не Го видел; Единородниот Син, Кој е во пазувите на Отецот - Тој Го објави.

Сведоштвојто на Јован Крстијел

(Мт 3,1-12; Мр 1,1-8; Лк 3,1-18)

¹⁹ И тоа е сведоштвојто на Јован, кога Јудејците испратија од Ерусалим свештеници и левити за да го прашаат: „Кој си ти?“

²⁰ Тој призна и не одрече, туку објави: „Не сум јас Христос.“

6

Мт 3,1
Лк
1,13.17.76

7

1,15.19-35
3,27-30
5,33
10,41

8

1,20

9

6,14
8,12
9,5
1 Јн 2,8
Откр 21,23
22,5

10

3,16
14,17
1 Јн 2,16

12

2,23
3,18
11,52
Рим 9,8

Гал 3,26
Јк 1,21
1 Јн 3,1-2

13

3,35-6
Јк 1,18
1 Птр 1,23
Јн 3,9

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

14 ²¹ И го прашаа: „Кој си, тогаш? Илија ли си ти?“ И рече: „Не сум.“ „Пророк ли си?“ И одговори: „Не.“

²² А тие му рекоа: „Па кој си, за да можеме да им одговориме на оние што не испратија; што велиш за себе?“

²³ Тој рече: „Јас сум глас на оној што вика во пустината: израмнете го Господовиот пат, како што вели пророкот Исаија.“

²⁴ А испратените беа од фарисеите; ²⁵ и го запрашаа велејќи: „Зошто тогаш крштеваш, кога не си Христос, ниту Илија, ниту пророк?“

²⁶ Јован им одговори и рече: „Јас крштевам со вода, но меѓу вас стои Еден, Кого вие не Го познавате.“

²⁷ Тој е Оној што иде по мене, Кој беше пред мене, Кому јас не сум достоин да Му ги одврзам ремењата од обувките Негови.“

²⁸ Ова се случи во Витанија, отаде Јордан, каде што крштеваше Јован.

Божјото Јаѓе

²⁹ На другиот ден Го виде Јован Исуса како доаѓа кај него и рече: „Еве Го Јаѓето Божјо, Кое ги зема гревовите на светот врз Себе!“

³⁰ Овој е оној, за Кого реков: по мене иде Човек, Кој пред мене беше, бидејќи постоеше пред мене.

³¹ Јас не Го познавав, но дојдов да крштевам со вода, за Тој да му биде објавен на Израил.“

³² И сведочеше Јован, велејќи: „Го видов Духот да слегува од небото како гулаб и остана над Него.“

³³ Јас не Го познавав, но Оној, што ме прати да крштевам со вода, Тој ми рече: „Врз Кого ќе видиш дека слегува Духот и дека останува над Него, Тој е Оној што ќе крштева со Дух Свети.“

³⁴ И јас видов и посведочив дека Тој е Син Божји.“

27
1,15
Мт 3,11,13
Дела 13,25

Првиите Исусови ученици

³⁵ А на другиот ден, пак, стоеше Јован и двајца од неговите ученици.

³⁶ И штом Го виде Исуса како оди, рече: „Еве Го Јаѓето Божјо!“

³⁷ Кога ги чуја од него тие зборови, обата ученика отидоа по Исуса.

³⁸ А Исус, кога се сврте и виде дека одат по Него, им рече: „Што барате?“ Тие Му одговорија: „Ради што значи - Учителе, каде живеш?“

³⁹ Им рече: „Дојдете и видете!“ Тие отидоа и видоа каде живее и останаа тој ден кај Него. Беше околу десеттиот час¹.

⁴⁰ А еден од двајцата, што беа чуле за Исус и беа тргнале по Него, беше Андреј братот на Симон Петар.

⁴¹ Тој прво го најде брата си Симона и му рече: „Го најдовме Месијата, што значи: Христос².“

⁴² И го одведе кај Исуса. А Исус го погледна и му рече: „Ти си Симон, синот на Јона; ти ќе се наречеш Кифа, што значи: Петар³.“

Повикот до Филип и Наџанаил

⁴³ На другиот ден Исус намисли да отиде во Галилеја и го најде Филип, па му рече: „Врви по Мене!“

⁴⁴ А Филип беше од Витсаида, од градот на Андреј и Петар.

⁴⁵ Филип го најде Натанаил и му рече: „Го најдовме Оној за Кого пишуваше Мојсеј во Законот и Пророците - Исус, синот Јосифов од Назарет,!“

⁴⁶ А Натанаил му рече: „Може ли нешто добро да излезе од Назарет?“ Филип му рече: „Дојди и види!“

⁴⁷ Исус, кога го виде Натанаил како доаѓа кај Него, рече: „Еве вистински Израилец, во кого нема лукавство!“

⁴⁸ Натанаил Му рече: „Од каде ме познаваш?“ Исус му одговори и рече: „Уште пред да те повика Филип, кога беше под смоквата, Јас те видов.“

283,26
10,40**29**1 Мојс
22,13
2 Мојс 12,3
3 Мојс
14,13
Ис 53,6-7
Ер 11,19
Мк 14,12
Дела 8,32
1 Кор 5,7
1 Птр 1,
18-19
1 Јн 3,5
Откр
5,6,9,12-13**30**

1,15,27

312,11
1 Јн 1,2**32**Ис 11,2
61,1
Мк 1,10
Лк
4,1,14,18**33**3,34
14,16
19,30
20,22
1 Цар 9,17
Ез 36,27
Јоил 2,28
Мк 1,11
Дела 1,5
2,38**34**Ис 42,1
Мк 1,1**35**3,25
Лк 7,18**36**1,29,42
Мт 19,26**38**

3,2

39

11,34

406,8
12,22
Мт 4,18

¹1,39. Околу 16 часот.

²1,41. Месија на еврејски и Христос на грчки значат *Помазаник*, т.е. посебен Божји пратеник.

³1,42. На еврејски Кифа, односно Петар, на грчки значи *камен*.

41 ⁴⁹ Му одговори Натанаил и рече:
4,25 „Ради! Ти си Син Божји, Ти си Царот на
1 Цар 2,10 Израил!”
Пс 2,2

42 ⁵⁰ А Исус, одговарајќи, му кажа: „Да-
Дан 9,25 ли веруваш, бидејќи ти реков дека те
Мт 1,16 видов под смоквата? Ќе видиш повеќе
Лк 4,41 од ова.”

43 ⁵¹ И пак рече: „Вистина, вистина ви
Мт 16, велама: отсега ќе го гледате небото отво-
17-18 рено и ангелите Божји како се искачу-
Мк 3,16 ваат и слегуваат над Синот Човечки.”
1 Кор 15,5

Свадбаџа во Кана

2 На третиот ден имаше свадба во
Мт 10,3 Кана Галилејска и мајката на Исуса
11,21 беше таму.

44 ² На свадбата беа поканети и Исус и
Неговите ученици.

45 ³ А кога приврши виното, Му рече
2,1,11 мајка Му на Исуса: „Немаат вино.”
5,39

46 ⁴ Исус ѝ рече: „Што бараш од Мене,
21,2 Мојс 18,18 жено? Уште не дошол Мојот час.”
Ис 7,14

47 ⁵ Но мајка Му Негова им рече на слу-
9,6 гите: „Сè што ќе ви рече, направете!”
Ер 23,5

48 ⁶ А таму имаше шест камени садови
Ез 34,23 за вода, поставени според јудејскиот
Мт 21,11 обичај за очистување, што собираа по
Лк 4,21-22 две до три мери⁴.
24,27

49 ⁷ Исус им рече: „Наполнете ги са-
7,41 довите со вода!” И тие ги наполнија до
2,25 горе.

50 ⁸ Па им кажа: „Нацрпете сега и одне-
6,69 сете му на старосватот!” И му однесоа.
11,27

51 ⁹ И кога вкуси старосватот од виното,
12,13 што беше станало од вода - а тој не зна-
Соф 3,15 еше од каде е, но слугите, што ја беа
Пс 2,7 донеле водата, знаеја - старосватот го
Мт 14,33 повика младоженецот,
27,42

52 ¹⁰ и му рече: „Секој човек најнапред
Дела 13,33 го изнесува доброто вино, а кога ќе се
11,40 поднапијат, тогаш полошото; но ти си
1,11 го чувал доброто вино до сега.”

53 ¹¹ Со ова направи Исус почеток на
1,11 чудата во Кана Галилејска и ја покажа
Дан 9,25 славата Своја; и учениците Негови
Мт 3,16 поверуваа во Него.
8,20

54 ¹² Потоа слезе во Капернаум, Тој и
Дела 7,56 мајка Му, браќата Негови и учениците
Негови; и таму остана неколку дена.

55 ¹³ Се приближуваше Пасха јудејска и
Исус се искачи во Ерусалим;

56 ¹⁴ и ги затече во храмот оние што про-
Мт 8,29 даваа волови, овци и гулаби, и мену-
Мк 14,35 вачите на пари - како седат.
Откр 12,1

57 ¹⁵ И откако направи камшик од врвци,
1,11 ги избрка од храмот сите, и овците и
4,15 воловите; а на менувачите им ги рас-
1,11 турати парите и ги испреврте масите,
4,15,55

58 ¹⁶ па им рече на оние што продаваа
1,11 гулаби: „Носете го тоа одовде, и од до-
4,15,55 мот на Мојот Отец немојте да правите
дом за трговија!”

59 ¹⁷ Учениците, пак, Негови тогаш се
1,11 сетија дека е напишано: „Ревноста за
2,23 Твојот дом Ме изеде.”
12,41

60 ¹⁸ А Јудејците, пак, одговорија и Му
Ис 66,19 рекоа: „Со каков знак ќе ни докажеш
Мт 12,38 дека го правиш тоа?”

61 ¹⁹ Исус им одговори и рече: „Урнете
Мт 4,13 го овој храм и за три дни ќе го подиг-
Мк 3,31 нам.”

62 ²⁰ А Јудејците рекоа: „Овој храм е
6,4 граден четириесет и шест години, а Ти
11,55 за три дни ли ќе го подигнеш?”
2,11

63 ²¹ Но Тој говореше за храмот на Сво-
12,1-27 ето тело.
5,11

64 ²² А кога воскресна од мртвите, се се-
16,1-6 тија учениците Негови дека за ова беше
Лк 2,41 говорел, и поверуваа на Писмото и на
14 зборот, што го беше рекол Исус.

Исус го очистијува храмот

(Мт 21,12-13; Мр 11,15-17;

Лк 19,45-46)

13 Се приближуваше Пасха јудејска и
Исус се искачи во Ерусалим;

14 и ги затече во храмот оние што про-
даваа волови, овци и гулаби, и мену-
вачите на пари - како седат.

15 И откако направи камшик од врвци,
ги избрка од храмот сите, и овците и
воловите; а на менувачите им ги рас-
турати парите и ги испреврте масите,

16 па им рече на оние што продаваа
гулаби: „Носете го тоа одовде, и од до-
мот на Мојот Отец немојте да правите
дом за трговија!”

17 Учениците, пак, Негови тогаш се
сетија дека е напишано: „Ревноста за
Твојот дом Ме изеде.”

18 А Јудејците, пак, одговорија и Му
рекоа: „Со каков знак ќе ни докажеш
дека го правиш тоа?”

19 Исус им одговори и рече: „Урнете
го овој храм и за три дни ќе го подиг-
нам.”

20 А Јудејците рекоа: „Овој храм е
граден четириесет и шест години, а Ти
за три дни ли ќе го подигнеш?”

21 Но Тој говореше за храмот на Сво-
ето тело.

22 А кога воскресна од мртвите, се се-
тија учениците Негови дека за ова беше
говорел, и поверуваа на Писмото и на
зборот, што го беше рекол Исус.

Исус ја знае човечкајта природа

23 И кога беше во Ерусалим на праз-
никот Пасха, мнозина, гледајќи ги чу-
десните знаци Негови, што ги правеше,
поверуваа во Неговото име.

24 Но Самиот Исус не им се доверува-
ше, бидејќи ги познаваше сите,

25 и немаше потреба никој да Му све-
дочи за човекот, бидејќи Самиот знаеше
што има во човекот.

Исусовиот разговор со Никодим

3 Меѓу фарисеите имаше еден човек
по име Никодим, началник јудејски.

3
19,26

4

5,25,28
8,20
12,23,27
13,1
17,1
1 Мојс
3,15,20
Мт 8,29
Мк 14,35
Откр 12,1

5

1 Мојс
41,55

6

Мк 7,3

10

Лк 5,39

11

1,14
2,23
12,41
Ис 66,19
Мт 12,38

12

Мт 4,13
Мк 3,31

13

6,4
11,55
2 Мојс
12,1-27
5 Мојс
16,1-6
Лк 2,41

14

Мал 3,1-4

16

Зах 14,21
Лк 2,49

17

Пс 69,10

18

4,48
6,30
20,29
Мт 12,38
Мк 8,11
1 Кор 12,2

19

Мт 26,61
27,40
Дела 6,14

21

Мт 12,6
1 Кор 6,19

⁴ 2,6. „Две до три мери” т.е. 80 до 100 литри.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

22 ^{12,16} ^{14,26} ^{16,4} ^{Рим 4,24} ² Тој дојде кај Исуса ноќе и Му рече: „Ради! Знаеме дека си учител, дојден од Бога, зашто никој не може да ги прави овие чуда што ги правиш Ти, ако Бог не е со него.”

23 ^{7,31} ^{11,47-48} ³ Исус му одговори и рече: „Вистина, вистина ти велам: ако некој не се роди одозгора, не може да го види царството Божјо.”

24 ^{6,15} ^{16,30} ⁴ Никодим Му рече: „Како може човек да се роди кога е стар? Зар може по вторпат да влезе во утробата на мајка си и да се роди?”

25 ^{13,11} ^{Мк 2,8} ⁵ А Исус му одговори: „Вистина, вистина ти велам: ако некој не се роди од вода и Дух, не може да влезе во царството Божјо;

3,1 ^{7,50} ^{19,39} ² зашто, роденото од тело, е тело; а роденото од Дух, е дух.

2 ^{9,16,33} ^{Мт 22,16} ^{Дела 10,38} ⁷ Затоа, не чуди се што ти реков: вие треба да се родите одозгора.

3 ^{1,13} ^{Мт 4,17} ^{6,10} ^{Тит 3,5} ^{Јк 1,17-18} ^{1 Птр 1,23} ^{1 Јн 3,9} ⁸ Ветрот дува каде што сака и гласот негов го слушаш, но не знаеш од каде иде и на каде оди; така е со секој човек роден од Духот.”

5 ^{Ис 44,3} ^{Ез 36,25-27} ^{Мт 5,20} ^{3 Птр 1,11} ⁹ Никодим Му одговори и рече: „Како може тоа да биде?”

10 Исус одговори и му рече: „Ти си учител израилев, па тоа ли не го знаеш?”

6 ^{6,63} ^{1 Мојс 6,3} ^{1 Кор 15,50} ^{1 Птр 1,3} ¹¹ Вистина, вистина ти велам: ние зборуваме за она што знаеме, и сведочиме за она, што сме виделе; а вие нашето сведоштво не го примате.

12 Кога за земни работи ви зборувам и не верувате, како ќе поверувате кога би ви говорел за небесните?

13 Никој не се искачил на небото, освен Оној Кој слезе од небото, Синот Човечки, Кој е на небото.

14 И како што Мојсеј ја подигна змијата во пустината, така треба да се издигне и Синот Човечки,

15 та секој што верува во Него да не заине, но да има живот вечен.

16 Зашто Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Единороден Син, та секој што верува во Него да не заине, туку да има вечен живот.

17 Зашто Бог не Го испрати Својот Син во светот за да му суди на светот, туку светот да се спаси преку Него.

18 Кој верува во Него - нема да биде суден, а кој не верува, тој е веќе осуден, зашто не поверувал во името на Единородниот Син Божји.

19 А овој суд е затоа што Светлината дојде на светот, но луѓето повеќе ја засакаа темнината отколку светлината, зашто нивните дела беа зли.

20 Зашто секој, што прави зло, ја мрази светлината и не оди кон светлината, за да не бидат разоткриени неговите дела бидејќи се лукави.

21 А оној што твори вистина, оди кон светлината за да се видат неговите дела, бидејќи се по Бога извршени.”

Исус и Јован

22 Потоа дојде Исус со учениците Свои во земјата Јудејска, и таму живееше со нив и крштеваше.

23 А Јован крштеваше во Енон, близу Салим, зашто таму имаше многу вода; и доаѓаа и се крштеваа,

24 зашто Јован уште не беше фрлен во затвор.

25 Тогаш настана расправија меѓу учениците Јованови и Јудејците околу очистувањето.

26 И дојдоа кај Јован и му рекоа: „Ради, Оној што беше со тебе отаде Јордан и за Кого ти сведочеше, ете, Тој крштева и сите одат кај Него.”

27 А Јован одговори и рече: „Не може човек ништо да прими, ако не му е дадено од небото.

28 Вие самите ми сведочите дека реков: „Јас не сум Христос, но сум испратен пред Него.”

29 Оној што ја има невестата е младоженец; а пријателот на младоженецот, кој стои и го слуша, многу се радува на гласот од младоженецот. Оваа моја радост се исполни.

30 Тој треба да расте, а јас да се смалувам!”

Тој што доаѓа одозгора

31 „Кој доаѓа одозгора, тој е над сите; а кој е од земјата, земен е и како земен зборува. Кој доаѓа од небото, Тој е над сите.

12 ^{Мур 9,16} ^{Лк 22,67} ^{Рим 1,16}

13 ^{5 Мојс 30,12} ^{Изреки 30,4} ^{Ефес 4,9}

14 ^{8,28} ^{12,32-34} ^{4 Мојс 21,4-9} ^{Мур 16,5-7} ^{Мт 8,20}

15 ^{20,31} ^{1 Јн 5,11-13,20}

16 ^{1 Мојс 22,16-17} ^{Мт 21,37} ^{Рим 8,32} ^{1 Јн 4,9-10}

17 ^{3,36} ^{8,15-16} ^{Лк 19,10} ^{2 Кор 5,19}

18 ^{5,24}

19 ^{1,5,9-11} ^{8,12} ^{1 Јн 1,7}

20 ^{Јов 24,13-17} ^{Ефес 5,11-13}

21 ^{Тов 4,6}

22 ^{4,1-2}

23 ^{Мт 3,6}

24 ^{Мт 4,12} ^{14,3} ^{Лк 3,20}

26 ^{12,19} ^{Лк 7,18}

27 32 И за она што виде и чу, за тоа сведоштво потврди дека Бог е вистинит.
19,11
1 Кор 4,7
Евр 5,4
Јк 1,17

28 33 А тој што го примил Неговото сведоштво потврди дека Бог е вистинит.
1,20
Мал 3,1
Мт 11,10

29 34 Бидејќи, тој што е испратен од Бога, кажува Божји зборови; зашто Бог Го дава Духот неизмерно.
15,11
Ис 62,4-5
Ез 16,8
Ос 1,2
2,21
Мт 9,15
25,1
2 Кор 11,2
2 Јн 1,12
Откр 21,2
19,7,9

30 35 Зашто Отецот Го љуби Синот и сè Му даде во раката Негова.
2 Цар 3,1

31 36 Кој верува во Синот, има вечен живот; а кој не верува во Синот, нема да види живот, но гневот Божји ќе остане врз него.”

Исусовиот разговор со Самарјанкаџа

4 Кога разбра Исус дека фарисеите чуле дека Тој придобива повеќе ученици отколку Јован и крштеваше, макар што Самиот Исус не крштеваше, туку учениците Негови,
3,13
8,23
1 Јн 4,5

32 3 ја напушти Јудеја и отиде пак во Галилеја.
3,11
1 Јн 5,10

33 4 Требаше да мине преку Самарија.
7,28
8,26

34 5 Така, дојде во самарјанскиот град, наречен Сихар, близу до земјиштето, што му го даде Јаков на својот син Јосиф.
13,3
16,27

35 6 Таму беше изворот на Јаков. Исус, пак, изморен од патот, седна покрај изворот; а беше околу шестиот⁵ час.
5,20
10,17
Мт 11,27
28,18

36 7 Дојде една жена од Самарија, за да наполни вода. Исус ѝ рече: „Дај Ми да пијам!”
3,16-18
Рим 2,8
Ефес 5,6
1 Јн 5,13

37 8 А учениците Негови беа отишле во градот да купат храна.
4,1
3,22

38 9 Жената Самарјанка Му рече: „Како Ти, Јудеец, бараш од мене, жена Самарјанка, да пиеш?” Зашто Јудејците со Самарјаните не се мешаат.
Мт 10,5
Лк 9,52-55
17,11

39 10 Исус ѝ одговори и рече: „Кога би го знаела дарот Божји и Кој е Овој што ти вели: „Дај Ми да пијам” - ти самата би побарала од Него и Тој би ти дал жива вода.”

40 11 Жената Му рече: „Господи, Ти немаш ведро, а кладенецот е длабок; од каде, пак, имаш жива вода?”
1 Мојс 33,19
48,22
Ис.н. 24,32

41 12 Зар си Ти поголем од нашиот татко Јаков, кој ни го даде овој кладенец!? И

самиот тој пиеше од него, и синовите негови, и добитокот негов!”

13 Исус ѝ одговори и рече: „Секој што пие од оваа вода, пак ќе ожедни;

14 а кој пие од водата, што ќе му ја дадам Јас, нема никогаш да ожедни; таа во него ќе стане извор на вода што ќе тече во живот вечен.”

15 Жената Му рече: „Господи, дај ми таква вода за да не ожеднувам, ниту да идам овде за полнење!”

16 Исус ѝ рече: „Оди, повикај го твојот маж и дојди тука!”

17 Жената одговори и Му рече: „Немам маж.” Исус ѝ рече: „Право кажа дека немаш маж;

18 зашто петмина мажи си имала и овој, што го имаш сега, не ти е маж; право рече.”

19 Жената Му одговори: „Господи, гледам дека си Ти пророк!”

20 Нашиите татковци се поклонуваа на оваа планина, а вие велите дека во Ерусалим е местото каде што треба да се поклонуваме.”

21 Исус ѝ рече: „Жено, верувај Ми дека доаѓа време кога ниту на оваа планина, ниту во Ерусалим не ќе се поклонуваат на Отецот.”

22 Вие му се поклонуваат на она што не го знаете, а ние се поклонуваме на она што го знаеме; зашто спасението е од Јудејците.

23 Но иде време и веќе дошло кога вистинските поклоници ќе Му се поклонуваат на Отецот во дух и вистина, зашто Отецот сака такви да бидат оние кои Му се поклонуваат.

24 Бог е Дух и оние што Му се поклонуваат, треба да се поклонуваат во дух и вистина.”

25 Жената Му рече: „Знам дека ќе дојде Месија, наречен Христос; кога ќе дојде Тој, сè ќе ни каже.”

26 А Исус ѝ рече: „Јас сум, Кој зборува со тебе.”

27 И тогаш дојдоа учениците Негови и се зачудија дека говореше со жена; но ниеден не Му рече: „Што сакаш?” или: „Зошто зборуваш со неа?”

6
5 Мојс 33,28

7
1 Мојс 24,20
Ис 12,3

9
Сир 50, 25-26
Лк 10,33

10
7,37-38
Ер 2,13
17,13
Зах 14,8
Пс 35,8-9
Откр 21,6
22,17

12
8,53
Мт 12, 41-42

13
Сир 24,21

14
6,35
7,38
Ис 44,3
58,11
Јоил 2,28
Сир 15,3

15
6,34

18
Ос 2,6

19
7,40

20
5 Мојс 11,29
12,5-14
Пс 121,1-5
Лк 9,53

21
Мал 1,11
Дела 6,14

22
4 Цар 17,27-41
Ис 2,3
Рим 9,3-4

23
5,25
Сир 35,1-6
Ефес 2,18
1 Јн 5,6

5,4,6. Околу 12 часот.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

24 <sup>Рим 8,5
12,1</sup> ²⁸ А жената ја остави својата стомна и отиде в град и им рече на луѓето:

25 ^{1,41} ²⁹ „Дојдете, видете Го човекот Кој ми кажа сè што сум направила. Да не е Тој Христос?”

26 <sup>9,37
Мк 14,
61-62</sup> ³⁰ Тогаш тие излегоа од градот и тргнаа кон Него.

29 ^{Мт 12,23} ³¹ Во тоа време, пак, учениците Го молеа, велејќи: „Рави, јади!”

32 <sup>5 Мојс 8,3
Мт 4,4</sup> ³² Но Тој им рече: „Јас имам храна за јадење, што вие не ја знаете.”

34 ^{5,30} ³³ Тогаш учениците си проговорија меѓу себе: „Да не Му донел некој да јаде?”

35 <sup>Мт 9,37-38
Мк 4,29
Откр 14,15</sup> ³⁴ А Исус им рече: „Мојата храна е да ја исполнувам волјата на Оној Кој Ме пратил и да го извршам Неговото дело.

36 <sup>Ис 9,3
Пс 125,5-6</sup> ³⁵ Не велите ли вие дека уште четири месеци, па ќе настане жетва? А јас, пак, ви кажувам: подигнете го погледот и видете ги нивите како веќе побелеле, готови за жетва.

37 <sup>Мих 6,15
Јов 31,8
1 Кор 3,6</sup> ³⁶ И жетварот веќе добива плата и собира род за вечен живот, та да се радуваат заедно и сејачот и жетварот.

38 <sup>17,18
20,21
Дела 8,
14-17</sup> ³⁷ Зашто во ова вистинита станува поговорката: „Еден сее, а друг жнее.”

40 <sup>Лк 9,52
Дела 8,25
10,48</sup> ³⁸ Јас ве испратив да го жнеете она за што не сте се труделе; други се трудеа, а вие влеговте во нивниот труд.”

42 <sup>Лк 2,11
Фил 3,20
2 Тим 1,10
1 Јн 4,14</sup> ³⁹ И мнозина Самарјани од оној град поверуваа во Него поради зборовите на жената која сведочеше: „Ми кажа сè што сум направила.”

44 ^{Мт 13,57} ⁴⁰ Кога дојдоа, пак, Самарјаните кај Него, Го замолија да остане кај нив. И Тој остана таму два дена.

44 ⁴¹ И уште повеќе поверуваа поради словото Негово;

44 ⁴² а на жената ѝ велеа: „Сега веќе не веруваме само заради твоето кажување, зашто сами чувме и знаеме дека Тој е Спасителот на светот, Христос.”

Исус исцелува момче на умирање

(Мт 8,5-13; Лк 7,1-10)

⁴³ А по два дни, Тој замина оттаму и отиде во Галилеја.

⁴⁴ Зашто Сам Исус беше посведочил дека пророкот во своето родно место нема чест.

⁶ 5,2. *Бет-Зайта.*

⁴⁵ Кога дојде, пак, во Галилеја, Галилејците Го примија, зашто беа виделе сè што извршил во Ерусалим на празникот; зашто и тие беа на празникот.

⁴⁶ И така, Исус пак дојде во Кана Галилејска, каде што беше претворил вода во вино. Имаше еден царски човек, чиј син беше болен во Капернаум.

⁴⁷ Тој, пштом чу дека Исус пристигнал од Јудеја во Галилеја, отиде кај Него и Го замоли да слезе и да му го излекува синот, зашто беше на умирање.

⁴⁸ А Исус му рече: „Ако не видите знаци и чуда, нема да поверувате?”

⁴⁹ Царскиот човек Му рече: „Господи, дојди додека уште не ми умрело детето!”

⁵⁰ А Исус му одговори: „Оди си! Твојот син е жив!” И човекот поверува на зборот што му го кажа Исус и си замина.

⁵¹ И веднаш, уште додека слегуваше, го сретнаа слугите негови и му јавија: „Синот твој е жив!”

⁵² А тој ги праша за часот кога му станало полесно. Тие му одговорија: „Од вчера во седмиот час веќе нема треска.”

⁵³ Тогаш таткото разбра дека тоа станало во истиот час кога Исус му рече: „Твојот син е жив!” И поверува тој и целиот негов дом.

⁵⁴ Ова беше второто чудо што го изврши Исус, кога пристигна од Јудеја во Галилеја.

Исцелувањето на болен човек во бањата Витезда

5 Потоа беше еден празник јудејски, и се искачи Исус во Ерусалим.

² А во Ерусалим, кај Овчата порта, има бања, по еврејски наречена Витезда⁶, со пет тремови.

³ Во нив лежеа мнозина болни, слепи, куци, исушени, кои очекуваа да се раздвижи водата,

⁴ зашто одвреме навреме во бањата слегуваше ангел Господов и ја раздвижуваше водата; и кој прв ќе влезеше по придвижувањето на водата, оздравуваше од каква било болест да боледуваше.

45
2,23

46
2,1-11

48
Мудр 8,8
Мт 16,1-4
Мк 13,22
Дела 2,19
Рим 15,19
1 Кор 1,22
Евр 2,4

50

3 Цар
17,23
Мт 8,13
Мк 7,29

52

Мт 8,14-15
Дела 28,8

53

1,50
3,12
20,29
Дела 11,14
16,14-15,31

54

2,11

5,2

Неем
3,1-32
12,39

5 Имаше таму и еден човек кој боледуваше триесет и осум години.
5 Мојс 2,14
Лк 8,29

6 Кога Исус го виде како лежи, знаејќи дека многу години боледува, му рече: „Сакаш ли да оздравиш?“

7 Болниот Му одговори: „Господи! Немам човек што ќе ме спушти во бањата кога ќе се раздвижи водата; додека јас да дојдам, друг слегува пред мене.“

8 Исус му рече: „Стани, земи ја постелката своја и оди си!“

9 И веднаш оздраве човекот, ја зеде постелката своја и одеше. А тој ден беше сабота.
9,14
Мт 12,1
Лк 5,25
13,14
Дела 3,8

10 Заради тоа Јудејците Му рекоа на исцелениот: „Сабота е и не треба да ја носиш својата постелка!“

11 Но тој им одговори: „Оној што ме излекува, ми рече: „Земи ја постелката своја и оди!““

12 А тие го прашаа: „Кој е тој човек што ти рече: „Земи ја постелката своја и оди?““

13 Но исцелениот не знаеше кој е, зашто Исус се беше оддалечил бидејќи на тоа место имаше многу народ.
9,16
2 Мојс 20,8
Ер 17,21
Мт 12,2

14 Подоцна Исус го сретна во храмот и му рече: „Ете, сега си здрав и не греши веќе, за да не те снајде нешто лошо!“

15 А човекот отиде и им кажа на Јудејците дека Исус е Оној што го излекувал.
8,11
Мт 9,2
Мк 2,5

16 И затоа Јудејците Го гонеа Исуса и сакаа да го убијат, зашто тоа го вршеше во сабота.
1 Мојс 2,
2-3
2 Мојс
20,10

17 А Исус им одговараше: „Мојот Отец досега работи, и Јас работам.“

18 Затоа Јудејците уште повеќе сакаа да Го убијат, бидејќи не само што ја нарушуваше саботата, туку и Бога Го нарекуваше Свој Отец, правејќи се еднаков со Бога.
7,23
9,4
2,16
8,37,40
Мудр 2,16
Мт 14,5
26,4
Фил 2,6

19 Затоа Јудејците уште повеќе сакаа да Го убијат, бидејќи не само што ја нарушуваше саботата, туку и Бога Го нарекуваше Свој Отец, правејќи се еднаков со Бога.
5,30
8,28,42

Исусовата власт

19 А Исус им одговори на тоа и рече: „Вистина, вистина ви велам: Синот не може да прави ништо Сам од Себе, ако не види што прави Отецот; бидејќи она што го прави Тој, тоа истото го прави и Синот.

20 Зашто, Отецот Го сака Својот Син и Му покажува сè што Самиот прави; и ќе Му покаже дела поголеми од овие, за да се чудите вие.

21 Зашто, како што Отецот воскреснува мртви и ги оживува, така и Синот ги оживува оние кои сака.

22 Отецот не суди никого, туку целиот суд Му го предаде на Синот;

23 та сите да Го почитуваат Синот, како што Го почитуваат Отецот. Кој не Го почитува Синот, тој не Го почитува ниту Отецот, Кој Го пратил.

24 Вистина, вистина ви велам: кој го слуша словото Мое и верува во Оној Кој Ме пратил, има живот вечен и нема да дојде на суд, туку преминал од смрт во живот.

25 Вистина, вистина ви зборувам: иде часот и веќе е дојден, кога мртвите ќе го чујат гласот на Синот Божји, и тие што ќе го чујат, ќе оживеат.

26 Зашто, како што Отецот има живот во Себе, така Му даде и на Синот да има живот во Себе;

27 и Му даде власт и да суди, зашто Тој е Синот Човечки.

28 Не чудете се на ова, зашто иде часот кога сите, кои се во гробовите, ќе го чујат гласот на Синот Божји,

29 и ќе излезат: кои правеле добро - ќе воскреснат за живот, а кои правеле зло, ќе воскреснат за осудување.

Сведочење за Исуса

30 Јас ништо не можам да правам Сам од Себе. Како што слушам, така и судам, и Мојот суд е праведен, зашто не ја барам Мојата волја, туку волјата на Отецот Кој Ме прати.

31 Ако Јас сведочам Сам за Себе, сведоштвото Мое нема да биде вистинито.

32 Но има Друг што сведочи за Мене; и знам дека е вистинито тоа сведоштво со кое Тој сведочи за Мене.

33 Вие пративте кај Јован и тој ви посведочи за вистината.

34 Не дека Јас примам сведоштво од човек; туку ова го кажувам за да се спасите вие.

35 Тој беше светило што гори и свети, а вие сакавте да се порадувате на неговата светлина за кратко време.

20

3,35
7,3-21
14,10-12
15,9
17,23-24

21

1,4
11,25
1 Цар 2,6
Рим 4,17
Ефес 2,5

22

3,17
5,27
9,39
12,47
Дела 10,42

23

Лк 10,16
Фил 2,
10-11
1 Јн 2,23

24

3,11-15-
16,18
8,51
10,27-28
1 Јн 3,14

25

5,28
11,25-26,43
Мк 5,41
Лк 7,14
8,54
Ефес 2,1,5

26

1,4
6,53,57

27

5 Мојс
7,10-14
Мт 8,20
Евр 2,18

28

11,43-44

29

Дан 12,2
Мт 16,27
25,46
Лк 14,14
Дела 24,15
1 Кор
15,32
1 Сол 4,16
Откр 20,13

30

4,34
5,19
6,38
Лк 22,42

31

8,13-14

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

32 ³⁶ Но Јас имам поголемо сведоштво од Јовановото; делата што Ми ги даде Отецот да ги извршам, самите тие дела, што ги извршувам Јас, сведочат за Мене дека Ме пратило Отецот.

33 ³⁷ И Отецот, Кој Ме прати, Сам посведочи за Мене. А вис ни гласот Негов никогаш не сте го чуле, ниту лицето

34 Негово сте го виделе.

35 ³⁸ И зборовите Негови не се во вас, зашто не верувате во Оној кого Го прати Тој.

36 ³⁹ Ги истражувате Писмата, зашто вие мислите дека во нив имате живот вечен; а токму тие сведочат за Мене.

37 ⁴⁰ Но не сакате да дојдете кај Мене за да имате живот.

38 ⁴¹ Од луѓе слава не примам,

39 ⁴² но Јас ве познавам дека во себе љубов Божја немате.

40 ⁴³ Јас дојдов во името на Мојот Отец и не Ме примате; а некој друг, ако дојде во свое име, него ќе го примите.

41 ⁴⁴ Како можете вие да поверувате кога примате слава еден од друг, а слава-та, што е од Единиот Бог, не ја барате?

42 ⁴⁵ Немојте да мислите дека Јас ќе ве обвинувам пред Отецот; има кој да говори против вас - Мојсеј, на кого вие се надевате.

43 ⁴⁶ Зашто, ако му бевте верувале на Мојсеј, и Мене ќе Ми поверувавте, зашто тој пишуваше за Мене.

44 ⁴⁷ Ако, пак, на неговите Писанија не поверувавте, како тогаш ќе им поверувате на Моите зборови?"

Исус нахранува над илјад илјади луѓе
(*Мк 14,13-21; Мр 6,30-44; Лк 9,10-17*)

6 ¹ Потоа Исус отиде на другата страна од Галилејското, Тиверијадското Море.

2 ² И по него одеше многу народ, зашто ги гледаа чудата Негови што ги вршеше над болните.

3 ³ А Исус отиде во гората и таму седеше со учениците Свои.

4 ⁴ И приближуваше јудејскиот празник Пасха.

5 ⁵ Исус, пак, откако ги подигна очите, виде дека кон Него иде многу народ му

⁷6,19. 5-6 километри, по наши мерила.

рече на Филип: „Од каде да купиме леб за да јадат овие?"

⁶ А тоа го рече за да го искуша, зашто Сам знаеше што ќе направи.

⁷ Филип Му одговори: „Не ќе им биде доволно леб за двесте денарии, па да добие секој од нив по малку!"

⁸ Еден од учениците Негови, Андреј, братот на Симон Петар, Му рече:

⁹ „Овде има едно момче кое има пет јачменови лебови и две риби; но што е тоа за толку души?"

¹⁰ Исус рече: „Кажете им на луѓето да поседнат!" А на тоа место имаше многу трева. Тогаш поседнаа луѓето, на број околу пет илјади.

¹¹ Исус ги зеде лебовите, заблагодари и им ги подаде на учениците, а учениците на оние што поседнаа; исто така и од рибите, кој колку сакаше.

¹² А кога се наситија, им рече на учениците Свои: „Соберете ги останатите парчиња за да не се загуби ништо!"

¹³ И од петте јачменови лебови собраа и наполнија дванаесет кошници парчиња, што им преостанаа на оние што ја-деа.

¹⁴ Луѓето, кога го видоа чудото што го направи Исус, рекоа: „Овој е навистина Пророкот Кој требаше да дојде на светот!"

¹⁵ Но Исус, штом разбра дека сакаат да дојдат и да Го фатат за да го прогласат за цар, повторно се повлече Сам во гората.

Исус оди по морето

(*Мк 14,22-33; Мр 6,45-52*)

¹⁶ А приквечер, учениците Негови слегаа до морето,

¹⁷ и откако влегаа во кораб, тргнаа преку морето кон Капернаум. И веќе се беше стемнило, а Исус сè уште не беше дошол кај нив.

¹⁸ Морето, пак, се подигаеше, зашто дуваше силен ветар.

¹⁹ И кога беа поминале дваесет и пет - до триесет стадии⁷, Го видоа Исуса како оди по морето и се приближува кон коработ, па се уплашија.

46

5 Мојс
18,15
Лк 24,27
Дела 3,22
7,35,37

47

1,17
6,32
Лк 16,
29-31
2 Кор 3,
14-16

6,2

2,23
Мр 4,23,25
12,15
Лк 9,11

4

2,13
Лк 22,1

5

1,43
12,21
4 Мојс
11,13

6

2,25
6,61,64
13,11
21,17
2 Кор 13,5
Откр 2,2

8

1,40
Мр 4,18
10,2

9

21,9-13
Суд 7,13
4 Цар
42-43

11

Откр 4,9
11,17

13

4 Цар 4,44

14

Мр 21,11
Дела 7,37

15

18,36
Мр 14,
22-23
Мк 6,46

20 Но Тој им рече: „Јас сум, не плашете се!“
 Мт 14,27
 Мк 16,6

22 Тие сакаа да Го примат во коработ и веднаш коработ пристигна до брегот, каде што одеа.
 12,12

24
 Мк 1,37

Народој Го бара Исуса

26 Утредента наутро народот, што стоеше од другата страна на морето, забележа дека таму немаше друг кораб, освен еден, во кој влегоа учениците Негови, и дека Исус не влезе во коработ со учениците Свои, туку само учениците негови заминаа.
 2,11

27 И други кораби дојдоа од Тиверијада, близу до она место каде што беа јале леб, откако Господ заблагодари.
 4,14
 6,50-51,54,58
 Ис 55,2
 Мт 8,20
 16,12
 Ефес 4,30

28 И кога видоа луѓето дека Исус не беше таму, ниту учениците Негови, влегоа сами во кораби и дојдоа во Капернаум да Го бараат Исуса.
 1 Кор 15,58

29 И штом Го најдоа отаде морето, Му рекоа: „Рави, кога дојде овде?“
 1 Сол 1,3
 1 Јн 3,23

30 А Исус им одговори и рече: „Вистина, вистина ви велама: вие не Ме барате затоа што видовте чуда, туку затоа што јадевте од лебовите и се наситивте.“
 2,18
 Мт 12,38

31 Работете не за храна што се расипува, туку за храна што останува за вечен живот и која ќе ви ја даде Синот Човечки, зашто врз Него ставил печат Бог Отецот.“
 2 Мојс 16,15
 4 Мојс 11,7-9
 21,5
 5 Мојс 8,3
 Неем 9,15
 Пс 78,24
 105,40
 Мудр 16,20

32 Им одговори и рече: „Што да правиме за да извршуваме Божји дела?“
 6,49,58

33 Исус им одговори и рече: „Божјото дело е ова: да поверувате во Оној Кого Го испрати Тој.“
 6,41,51

34 А тие Му рекоа: „Каков знак ќе ни покажеш да видиме и да поверуваме? Што ќе направиш?“
 4,15
 Мт 6,11
 Лк 11,3

35 Татковците наши јадеа мана во пустината, како што е напишано: „Леб од небото им даде да јадат.“
 31

36 Но Исус им рече: „Вистина, вистина ви велама: не ви даде Мојсеј леб од небото, туку Мојот Отец ви дава вистински леб од небото.“
 32

37 Зашто лебот Божји е Оној, Кој слегува од небото и му дава живот на светот.“
 33

38 Тогаши Му рекоа: „Господи, давај ни го секогаш тој леб!“
 34

35 А Исус им рече: „Јас сум лебот на животот; кој доаѓа кај Мене, нема да огладни и кој верува во Мене, нема никогаш да ожедни.“

36 Но ви реков: вие и Ме видовте и не верувате.

37 Сè што Ми дава Отецот, ќе дојде кај Мене; а кој доаѓа кај Мене, нема да го избркама надвор;

38 зашто Јас слегов од небото не да ја извршувам Мојата волја, туку волјата на Отецот, Кој Ме прати.

39 А волјата на Отецот, Кој Ме прати, е оваа: од сè што Ми дал да не загубам ништо, туку да го воскреснам во последниот ден.

40 А оваа е волјата на Оној што Ме прати: секој што ќе го види Синот и ќе поверува во Него да има вечен живот, и Јас ќе го воскреснам во последниот ден.“

41 Негодуваа против Него Јудејците, зашто рече: „Јас сум лебот што слезе од небото“,

42 и зборуваа: „Зар не е Овој Исус, Јосифовиот син, Чиј татко и мајка ги познававме? Како тогаш Тој вели: „Слегов од небото.““

43 Им одговори Исус и рече: „Не мрморете меѓу себе.“

44 Никој не може да дојде кај Мене, ако не го привлече Отецот, Кој Ме прати; и Јас ќе го воскреснам во последниот ден.

45 Кај Пророците е напишано: „И ќе бидат сите од Бога научени.“ Секој што чул од Отецот и се научил, доаѓа кај Мене.

46 Не дека некој Го видел Бога, освен Оној Кој е од Бога; Тој го видел Отецот.

47 Вистина, вистина ви велама: Кој верува во Мене има вечен живот.

48 Јас сум лебот на животот.

49 Татковците ваши јадеа мана во пустината и умреа;

50 а ова е леб што доаѓа од небото, и оној, кој јаде од него, нема да умре.

51 Јас сум живиот леб што слезе од небото; кој јаде од овој леб, ќе живее вечно; а лебот што ќе го дадам Јас, е Моето тело, што ќе го предадам за животот на светот.“

35
 4,14
 6,48,51,58
 11,25
 14,6
 Ис 55,1-3
 Изреки 9,1-6
 Сир 24,19-22

36
 6,26,29,40,6
 4
 9,41
 15,24
 20,29

37
 17,6-7,24
 Мт 11,28
 1 Јн 5,4

38
 4,34
 5,30
 Мт 26,39
 Мк 14,36
 Лк 22,42
 Евр 10,9

39
 6,44,54
 10,28-29
 17,12
 18,9
 Мт 18,14

40
 6,54
 11,24-25

41
 6,33,35,51,58
 2 Мојс 16,2-8
 1 Кор 10,10

42
 7,27
 Мк 6,3

44
 6,39,65
 12,32
 Ос 11,4
 Мт 16,17

45
 Ис 54,13
 Ер 31,33-34
 1 Сол 4,9
 1 Јн 4,12
 2,27

46
 1,18
 7,29
 2 Мојс 33,20

47
 3,15-16,36

48 52 Јудејците пак почнаа да се препираат меѓу себе, велeјќи: „Како може Овој да ни го даде телото Свое да го јадеме?“

51 53 А Исус им рече: „Вистина, вистина ви кажувам: ако не го јадете телото на Синот Човечки и не ја пиете крвта Негова, не ќе имате живот во себе.

52 54 Кој го јаде Моето тело и ја пие Мојата крв, има живот вечен и Јас ќе го воскреснам во последниот ден.

53 55 Зашто Моето тело е вистинска храна, и Мојата крв - вистинско питие.

54 56 Кој јаде од Моето тело и пие од Мојата крв, ќе биде во Мене и Јас во него.

55 57 Како што Ме прати живиот Отец и Јас живеам преку Отецот, така и тој што јаде од Мене, ќе живее преку Мене.

56 58 Ова е лебот што слезе од небото, а не како татковците ваши што јадеа мана и изумреа; кој јаде од овој леб, ќе живее довека.”

57 59 Ова го кажа Исус во синагогата, кога поучуваше во Капернаум.

Зборови за вечен живoт

58 60 Тогаш мнозина од учениците Негови, откако го слушнаа тоа, рекоа: „Тешки се овие зборови! Кој може да ги слуша!?”

59 61 А Исус, знаејќи во Себе дека учениците Негови негодуваат заради тоа, им рече: „Зар ова ве соблазнува?”

60 62 А што ако Го видите Синот Човечки како се вознесува горе, каде што бил порано?

61 63 Духот е тој што оживува; телото ништо не ползува. Зборовите што ви ги кажав се дух и живот.

62 64 Но има меѓу вас и некои што не веруваат.” Исус знаеше од почеток кои се тие што не веруваат и кој е тој што ќе го предаде.

63 65 И рече: „Затоа ви зборувам дека никој не може да дојде кај Мене, ако не му биде дадено од Мојот Отец.”

64 66 Од тоа време мнозина од Неговите ученици се повлекоа и не одеа веќе со Него.

65 66
Лк 9,62

67 Тогаш им рече Исус на дванаесетмината: „Да не сакате и вие да си отидете?”

68 А Симон Петар Му одговори: „Господи, кај кого ќе отидеме? Ти имаш зборови за вечен живот,

69 и ние поверувавме и познавме дека си Ти Христос, Син на живиот Бог.”

70 Исус им одговори: „Не ли ве избрав дванаесетмина? Но еден од вас е ѓавол⁸.”

71 А зборуваше за Јуда Симонов Искариотски, зашто тој, иако еден од дванаесетмината, сакаше да Го предаде.

Исус и Неговиот браќа

7 Потоа одеше Исус по Галилеја, затоа што не сакаше да оди во Јудеја, бидејќи Јудејците сакаа да Го убијат.

2 Се приближуваше, пак, јудејскиот празник Сеници.

3 Тогаш браќата Негови Му рекоа: „Излези одовде и оди во Јудеја, та и учениците Твои да ги видат делата што ги вршиш.

4 Зашто никој не прави нешто тајно кога сака да се прочуе. Ако Ти ги вршиш овие работи, тогаш покажи се пред светот!”

5 Зашто и браќата Негови не веруваа во Него.

6 А на тоа Исус им одговори: „Моето време уште не е дојдено, а за вас времето е секогаш погодно.

7 Светов вас не може да ве мрази, а Мене Ме мрази, зашто Јас сведочам за него дека делата му се лоши.

8 Вие отидете на овој празник; Јас нема да излезам на овој празник, зашто времето Мое сè уште не се исполнило.”

9 Откако го рече тоа, остана во Галилеја.

Исус на празничкој

10 Но, штом отидоа браќата Негови, и Тој отиде на празникот, но не јавно, туку некако скришум.

11 А Јудејците Го бараа на празникот и велеа: „Каде е Оној?”

67
2 Тим 1,15

68-69
Мк 8,27-33

68
5 Мојс 8,3
Дела 5,20

69
10,36
Мк 1,24
Лк 4,34
Дела 3,14
1 Јн 4,16

70
13,18
15,16
Лк 22,3

71
12,4
Лк 6,13,16

7,1
5,18

2
2 Мојс
23,14,16
3 Мојс
23,34
4 Мојс
29,12-39

3
5 Мојс
16,13-16
Зах 14,
16-19
Неем 8,
1-18

3
Мт 12,46
Мк 3,31
Дела 1,14

4
4,48
6,30

5
Мк 3,33-35

6
2,4
7,30
8,20

7
3,19-21
15,18

8
Лк 9,51

11
11,56

⁸ 6,70. Грчкиот збор „диаволос”, од кој произлегува зборот ѓавол, примарно значи клеветник.

12 12 И многу расправии имаше меѓу народот за Него; едни зборуваа: „Добар е“, а други велее: „Не, туку го измамува народот!“
7,40-43
Мт 27,63

13 13 Но никој не зборуваше за Него отворено, поради страв од Јудејците.
9,22
12,42
19,38
20,19

15 14 А на средината од празникот, влезе Исус во храмот и поучуваше.
Мт 7,28-29
13,54-57
Лк 2,47
Дела 4,13

16 15 И се чудеа Јудејците, велејќи: „Како ги познава Овој Книгите, кога не учел?“
3,11-13,31-35
12,49
14,10

18 16 Тогаш им одговори Исус и рече: „Учењето Мое не е Мое, туку на Оној што Ме прати;
5,41-44
8,50
Пс 91,15

19 17 и ако некој сака да ја врши волјата Негова, ќе разбере дали е ова учење од Бога, или Јас Самиот од Себе зборувам.
8,50
Пс 91,15

19 18 Кој говори самиот од себе, тој си бара своја слава; а кој ја бара славата на Оној што Го пратил, Тој е вистинит и во Него нема неправда.
1,17
5,46-47
8,37-41
Дела 7,53
Рим 2,17-23

20 19 Зар не ви го даде Мојсеј Законот? Но никој од вас не го исполнува Законот. Зошто сакате да Ме убиете?“
8,48
10,20
Мт 11,18
12,24,27

20 20 Народот одговори и рече: „Демонот е во тебе! Кој сака да Те убие?“
8,48
10,20
Мт 11,18
12,24,27

21 21 Одговори Исус и им рече: „Едно дело извршив и сите се чудите.
5,2-9,16

22 22 Мојсеј ви го даде обрезанието, не затоа што тоа е од Мојсеј, туку од татковците - и вие во сабота обрезувате човек.
1 Мојс
17,10-13
21,4
3 Мојс 12,3
Рим 4,11

23 23 Ако човек се обрезува во сабота, за да не се наруши Законот Мојсеев, на Мене ли се гневите што цел човек излекував во сабота?
Мт 12,1-5,11-12
Мк 3,5
Лк 13,15-16

24 24 Не судете според надворешноста, туку судете со праведен суд!“
8,15
3 Мојс
19,15
Ис 11,3-4
Зах 7,9

25 25 Тогаш некои од Ерусалим рекоа: „Не ли е Овој што Го бараат да Го убиват?“
8,15
3 Мојс
19,15
Ис 11,3-4
Зах 7,9

26 26 Ете, јавно говори и ништо не Му велат. Да не се увериле и началниците дека е Тој навистина Христос?
5,18
7,19
8,37,40

28 27 Но, Овој Го знаеме од каде е, а кога ќе дојде Христос никој не ќе знае од каде е.“
8,37,40

28 28 Тогаш Исус, поучувајќи во храмот, извика гласно и рече: „И Мене Ме познавате и знаете од каде сум; но Сам од Себе не дојдов, туку Тој што ме прати е Вистинитиот; Него вие не Го познавате.

29 Јас, пак, Го знам, зашто сум од Него и Тој Ме прати.“

30 Тогаш сакаа да Го фатат, но никој не кладе рака на Него, бидејќи уште не беше дошол часот Негов.

31 И мнозина од народот поверуваа во Него и велее: „Кога ќе дојде Христос, зар ќе направи поголеми чуда отколку што направи Овој?“

32 Чуја фарисеите дека народот така зборува за Него, па испратија фарисеите и првосвештениците слуги да го фатат.

33 Тогаш Исус им рече: „Уште малку време сум со вас, а потоа ќе отидам кај Оној Кој Ме прати.“

34 Ќе Ме барате и нема да Ме најдете; и каде што ќе бидам Јас, вие не ќе можете да дојдете.“

35 А Јудејците си рекоа меѓу себе: „Каде ќе оди Овој та да не можеме да Го најдеме? Да не сака да оди при раселените меѓу Елините, па и Елините да ги поучува?“

36 Што значат овие зборови: „Ќе Ме барате и не ќе Ме најдете“; и „Каде што ќе бидам Јас, вие не ќе можете да дојдете?“

Извориј на жива вода

37 А во последниот голем ден од празникот застана Исус и извика со силен глас, велејќи: „Кој е жеден нека дојде кај Мене да пие!“

38 Кој верува во Мене, како што е речено во Писмото, од неговата утроба, ќе потечат реки од жива вода.“

39 А ова го рече за Духот, Кого што ќе Го примат оние кои веруваат во Него; зашто Светиот Дух уште не им беше даден, бидејќи Исус уште не беше прославен.

40 А мнозина од народот, кога ги чуја овие зборови, рекоа: „Навистина Овој е пророк!“

41 Други велее: „Овој е Христос.“ А некои рекоа: „Зар од Галилеја ќе дојде Христос?“

42 Не е ли речено во Писмото дека Христос ќе дојде од семето Давидово и од гратчето Витлеем, од каде што беше Давид?“

27

6,42
7,41
9,29

28

8,19,26
19,9

29

8,55
17,25
Мт 11,27

30

2,4
Лк 4,29-30

31

2,11,23
8,30
10,42
11,45

12,11,42

32

Мт 11,2
12,23

33

1,1
12,35
16,5,10,16

34

8,21
12,40
13,33,36
5 Мојс 4,29
Ис 55,6

35

12,20-24
Изреки
1,28

Јк 1,1

1 Птр 1,1

37

3 Мојс
23,36
Ис 55,1
Откр 21,6
22,17

38

4,10,14
19,31-34
2 Мојс
17,1-6
Ис 12,3

43,20

44,3

58,11

Ез 47,1-12

Јоил 4,18

Зах 13,1

14,8

1 Кор 10,4

39

12,16,23,28
13,31-32
16,7
Дела 2,4

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

40 6,14
5 Мојс
18,15-18
Мт 21,11
Дела 3,22
7,37
43 И така настана меѓу народот раздор за Него.

41 1,46
7,52
44 А некои од нив сакаа да Го фатат, но никој не стави рака врз Него.

42 2 Цар 7,
12-17
Пс 88,3-4
Ер 23,5
Мих 5,1
Мт 2,5-6
Рим 1,3
45 Дојдоа, пак, слугите кај првосвештениците и фарисеите и овие им рекоа: „Зошто не Го доведовте?“

43 3,19-21
9,16
10,19
46 46 А слугите одговорија: „Никогаш човек не говорел така како Овој Човек.“

44 7,30
47 Тогаш им одговорија фарисеите: „Да не се прелагавте и вие?“

45 48 Поверувал ли некој од началниците и фарисеите во Него?

46 Мт 7,28
13,54
49 Но, овој народ, што не го знае Законот, е проклет.“

47 12,42
1 Кор 1,26
50 Никодим, пак, кој беше отишол кај Него ноќе, а беше еден од нив, им рече: „Осудува ли напиот Закон човек додека најнапред не го сослушаат и не дознаат што прави?“

48 52 А тие му одговорија и рекоа: „Да не си и ти од Галилеја? Испитај и ќе видиш дека пророк од Галилеја не се јавува!“

49 53 И секој си отиде во својот дом.

Жена фатена во прелјуба

50 3,1-2
19,39
8 А Исус отиде на Маслиновата Гора.

51 2 Утредента пак дојде во храмот и сиот народ доаѓаше кај Него. А Тој седна и ги поучуваше.

52 2 Мојс 23,1
5 Мојс 1,16
17,4,6
3 Тогаш книжниците и фарисеите доведоа кај Него жена фатена во прелјубодејство; ја поставија на средина и ја поставија на средина и

53 1,46
5,39
7,41
4 Му рекоа: „Учителе, оваа жена е фатена во прелјубодејство на дело.“

8,1 5 А Мојсеј во Законот ни заповеда таквите да ги каменуваме; Ти, пак, што велиш?“

2 Мт 26,55
Лк 21,38
6 Тоа го рекоа за да Го искушаат и да имаат за што да Го обвинат. А Исус се наведна долу и почна со прст да пишува во земјата, не гледајќи ги.

3 Лк 7,37-50
7 Кога продолжија да го прашуваат, Тој се исправи и им рече: „Кој од вас е без грев, прв нека фрли камен на неа!“

5 3 Мојс 20,10
5 Мојс 22,22-24
Ез 16,38-40
8 И пак се наведна долу и пишуваше по земјата.

9 А тие, штом го чуја тоа, бидејќи совеста ги гризеше, се разотидоа еден по

еден, почнувајќи од најстарите па до последните: останаа само Исус и жената, која стоеше на средина.

10 А кога се исправи и не виде никого освен жената, Исус ѝ рече: „Жено, каде се оние што те обвинуваа? Никој ли не те осуди?“

11 А таа рече: „Никој, Господи.“ Тогаш Исус ѝ рече: „Ниту Јас не те осудувам. Оди си и немој повеќе да грешиш.“

Исус е Светлината на светот

12 И пак им рече Исус, велјќи: „Јас сум Светлината на светот; кој врви по Мене нема да оди во темнина, а ќе ја има светлината во животот.“

13 Тогаш Му рекоа фарисеите: „Ти сведочиш Сам за Себе; Твоето сведоштво не е вистинито.“

14 Исус им одговори и рече: „Макар што сведочам Сам за Себе, Моето сведоштво е вистинито, зашто знам од каде сум дошол и каде одам; а вие не знаете од каде сум дошол и каде одам.“

15 Вие судите по телото, Јас не судам никому.

16 И ако судам Јас, Мојот суд е вистинит, зашто не сум Сам, туку Јас и Отецот, Кој Ме прати.

17 А и во законот ваш е напишано дека сведоштвото од двајца сведоци се смета за веродостојно.

18 Јас сведочам за Себе и Отецот, Кој Ме прати, сведочи за Мене.“

19 Тогаш Му рекоа: „Каде е Твојот Отец?“ Исус одговори: „Вие не Ме знаете ниту Мене, ниту Мојот Отец; ако Ме знаете Мене, ќе Го знаете и Мојот Отец.“

20 Овие зборови ги кажа Исус кај ризницата, кога поучуваше во храмот; и никој не го фати, зашто уште не беше дошол часот Негов.

Исусовото заминување и ојоменаша до неверниите

21 Пак им рече Исус: „Јас си одам, а вие ќе Ме барате и во својот грев ќе умрете. Каде што ќе одам Јас, вие не можете да дојдете.“

6
Мт 16,1
22,15

7
5 Мојс 17,7
Мт 7,1-5

9
Мт 22,22

11
5,14
2 Мојс 33,11
Пс 102,8,13-14

12
1,4-5,9
12,35-36,46
2 Мојс 13,21
Пс 26,1
36,10
89,16
Ис 9,2
49,6
60,19
Мудр 7,26
2 Кор 6,
14-15
1 Јн 1,5-7

13
5,31

14
3,11
9,29
13,3
16,28

15
7,24
12,47
1 Цар 16,7
1 Кор 2,
8-16

16
5,30,37
8,29

17
5 Мојс 17,6
19,15
4 Мојс 35,30
Мт 18,16

18
5,32,37
1 Јн 5,9

19
12,45
14,7,9-11
16,3

20
7,30
Мк 12,
41-43

21 22 Тогаш Јудејците рекоа: „Да не сака да се самоубие и затоа вели: каде што ќе одам Јас, вие не можете да дојдете?”
7,34,36
13,33,36
5 Мојс
24,16
Ес 18,20
33,12-20

22 пак, не сум од овој свет.
7,35

23 24 Затоа ви реков дека ќе умрете во своите гревови; бидејќи, ако не поверувате дека Јас сум Тој, ќе умрете во гревовите свои.”
1,10
3,31
17,14

24 25 Тогаш Му рекоа: „Кој си Ти?” Исус им одговори: „Почеток, како што и ви велам.”
8,28,58
13,19
2 Мојс
3,14-15
Ис 41,4
43,10

26 26 Многу имам за вас да зборувам и да судам; но, Оној што Ме прати е вистинит и она што сум чул од Него, тоа и му го кажувам на светот.”
7,28
12,49

27 Но не разбраа дека им говореше за Отецот.

28 28 А Исус им рече: „Кога ќе Го издигнете Синот Човечки, тогаш ќе сфатите дека сум Јас и дека ништо не правам Сам од Себе, туку, како што Ме научи Мојот Отец, така и зборувам.”
3,14
5,19
Мт 8,20

29 29 Оној што Ме прати е со Мене; Отецот не Ме остави Сам, зашто секогаш го вршам она што Му е угодно.”
4,34
5,30
16,32
2 Мојс 3,12
Ис.Н. 1,5
Ер 1,8

30 30 Кога Тој го зборуваше ова, мнозина поверуваа во Него.
2,23
7,31
10,42

Кој е навистина слободен?

31 31 Тогаш Исус им говореше на оние Јудејци, што беа поверувале во Него: „Ако вие останете во Моето слово, навистина ќе бидете Мои ученици;
3,11
15,7
Дела 11,23
2 Јн 1,9

32 32 и ќе ја запознаете вистината, и вистината ќе ве ослободи.”
1,14,17
14,6,17

33 33 Му одговорија и рекоа: „Ние сме семе Авраамово и никогаш никому не сме робувале; а како Ти велиш: „Ќе бидете слободни?””
Мт 3,9
Рим 4,12
9,7
Гал 3,6-16
Евр 2,16

34 34 Исус им одговори: „Вистина, вистина ви велам: секој што прави грев, роб му е на гревот.”
Рим 6,
17-19
3 Птр 2,19
1 Јн 3,8

35 35 А робот не останува вечно дома; Синот останува вечно.

36 И ако Синот ве ослободи, навистина ќе бидете слободни.

37 Знај дека сте семе Авраамово, но сакате да Ме убиете, зашто словото Мое не може да се смести во вас.

38 Јас го кажувам она што сум го видел кај Мојот Отец; а и вие го правите она што сте го виделе кај вашиот татко.”

39 Му одговорија и рекоа: „Наш татко е Авраам.” Исус им рече: „Ако бевте чедра Авраамови, вие ќе ги вршевте делата Авраамови.”

40 А сега сакате да Ме убиете, Мене, Човекот Кој ви ја кажа вистината што ја чу од Бога. Авраам така не правеше.

41 Вие ги вршите делата на својот татко.” А тие Му рекоа: „Ние не сме родени од блудство; еден Отец имаме - Бог.”

42 Но Исус им рече: „Ако Бог беше ваш Отец, тогаш ќе Ме сакавте Мене, бидејќи Јас сум излегол и доаѓам од Бога. Зашто не дојдов Сам од Себе, туку Тој Ме прати.”

43 Зошто не ги разбирате Моите зборови? Затоа што не можете да ги слушате поуците Мои.

44 Вашиот татко е ѓаволот; и вие сакате да ги исполнувате желбите на својот татко; тој е човекоубиец од почетокот и не стои во вистината, зашто во него нема вистина. Кога зборува лага, говори од себе, зашто е лажливец и татко на лагата.

45 А бидејќи Јас вистината ви ја кажувам, не Ми верувате.

46 Кој од Вас може да Ме обвини за грев? Ако ли, пак, вистина зборувам, тогаш зошто не Ми верувате?

47 Кој е од Бога, тој ги слуша Божјите зборови. А вие не ги слушате, зашто не сте од Бога.”

48 Тогаш Јудејците Му одговорија и рекоа: „Не зборуваме ли право дека си Ти Самарјанин и дека демон има во Тебе?”

49 Исус им одговори: „Во Мене нема зол дух, туку Го почитувам Својот Отец, а вие Ме бесчестите.”

50 Но Јас не барам Своја слава; има Друг што ја бара, и што ќе суди.

51 Вистина, вистина ви велам; кој ќе ги запази зборовите Мои, нема да види смрт до века.”

52 Тогаш Јудејците Му рекоа: „Сега разбравме дека демон има во Тебе:

35
1 Мојс
21,10
2 Мојс 21,2
5 Мојс
15,12
Ер 2,14
Гал 4,30

36
Рим 6,
18-22
2 Кор 3,17

37
5,18

38
3,11
6,45

39
8,33
1 Мојс 15,6
Сир 44,
20-21
Мт 3,9
Рим
4,3,18,20
Јк 2,21-24

41
2 Мојс 4,22
5 Мојс 32,6
Ис 63,16
64,7
Ер 3,1-4

42
13,3
17,8
Мал 2,10
1 Јн 5,1

43
Рим 8,7

44
1 Мојс 3,4
Мудр 2,24
Рим 5,12
1 Птр 5,8
1 Јн 3,8-15
Откр 12,12

45
Гал 4,16

46
2 Кор 5,21
Евр 4,15
1 Птр 2,22
1 Јн 3,5

47
18,37
1 Јн 4,6
5,19

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

48 Авраам умре, и пророците, а ти велиш, кој ќе ги запази зборовите Мои, смрт нема да види довека.
4,9
7,20
10,20
Мк 3,22
Лк 9,52

49 Да не си Ти поголем од нашиот татко Авраам, кој умре? И пророците умреа; а за кого се сметаш Себе си?
Мал 1,6

50 Иисус одговори: „Ако се славам Сам, тогаш славата Моја е ништо; Оној Кој ме прославува е Мојот Отец, за Кого вие велите дека е ваш Бог;
5,41
7,18
1 Птр 2,23

51 но не Го познавате, а Јас, пак, го знам. И ако кажам дека не Го познавам, ќе бидам лажго како вие. Но Јас Го знам и го пазам словото Негово.
5,24
11,25-26
Лк 2,26
Евр 11,5

52 Авраам, таткото ваш, се радуваше да го види Мојот ден; и го виде, и се зарадува.”
7,20
10,20
Мк 9,1
Дела 2,29

53 Тогаш Јудејците Му рекоа: „Уште немаш ни педесет години - а си го видел Авраам!?”
4,12
Мт 12,41

54 Иисус им рече: „Вистина, вистина ви велем: Јас постојам уште пред да се роди Авраам.”
13,32
17,5

55 Тогаш зедеа камења за да ги фрлат на Него; Иисус се сокри и излезе од храмот, поминувајќи меѓу нив; и така заминува.
7,28-29
Мт 11,27

56
12,41
1 Моје 17,17
Ез 30,3
Јоил 1,15
Мт 13,17
1 Кор 1,8
Евр 11,13

Иисус исцелува слепороден човек

9 Минувајќи, виде еден човек, слеп од раѓање.
2 Учениците Негови Го прашаа и рекоа: „Рави, кој згрешил - тој или родителите негови, та се родил слеп?”
8,24
17,5
Ис 43,13

3 Иисус одговори: „Ниту тој, ниту родителите негови згрешиле, туку за да се јават делата Божји врз него.”
10,31
11,8
Лк 4,29-30

4 Јас треба да ги вршам делата на Оној што Ме прати додека е ден; настапува ноќ, кога не ќе може никој да работи.
5 Додека сум во светот, Јас сум Светлина на светот.”
9,1
Дела 3,2

6 Штом го рече тоа, плукна на земја, направи кал со плунката и ги намачка со неа очите на слепиот,
2 Моје 20,5
Ез 18,20

7 и му рече: „Отиди и измиј се во бањата Силоам!”; што значи: „Испратен”. Тој отиде, се изми и дојде гледајќи.
5,14
11,4
Лк 13,2-4

8 А соседите и оние, што порано го беа гледале како слеп, рекоа: „Зар не е овој што седеше и просеше?”

9 Едни велеа: „Тој е”, а други: „Личи на него.” Тој, пак, зборуваше: „Јас сум.”

10 Тогаш го прашаа: „Како ти се отворија очите?”

11 Тој одговори и рече: „Еден Човек, Кој се вика Иисус, направи кал, ми ги намачка очите и ми рече: „Отиди во бањата Силоам и изми се!” Отидов, се измив и прогледав.”

12 Пак го прашаа: „Каде е Тој?” Тој рече: „Не знам.”

Фарисеите го исцелуваат
исцелувањето

13 Тогаш го одведеа кај фарисеите човекот, кој порано беше слеп.

14 А беше сабота кога направи Иисус кал и му ги отвори очите.

15 Го прашаа, пак, исто така и фарисеите: „Како прогледа?” Тој им одговори: „Ми кладе кал на очите, се измив и сега гледам.”

16 Тогаш некои од фарисеите рекоа: „Не е од Бога Овој човек, штом не ја запазува саботата.” Други рекоа: „Како може грешен човек да прави такви чудата?” И настана расправија меѓу нив.

17 Пак му рекоа на слепиот: „Ти што велиш за оној што ти ги отвори очите?” А тој рече: „Пророк е!”

18 Но Јудејците не поверуваа за него дека бил слеп и прогледал додека не ги повикаа родителите на оној што прогледа,

19 и ги прашаа, велејќи: „Дали е овој вашиот син, за кого велите дека се родил слеп?” Па, како сега гледа?

20 Родителите негови одговорија и им рекоа: „Знаеме дека е овој наш син и дека се роди слеп;

21 но како сега гледа, не знаеме; или, кој му ги отвори очите, не знаеме. Тој е голем; прашајте го него, нека ви каже сам за себе!”

22 Ова го рекоа неговите родители, бидејќи се плашеа од Јудејците; зашто Јудејците се беа согласиле да биде исклучен од синагогата секој што ќе Го признае за Христос.

23 Затоа и родителите негови рекоа: „Тој е возрасен, него прашајте го!”

24 Тогаш повторно го повикаа човекот што беше порано слеп и му рекоа:

4
5,17
11,9-10

5
1,4
8,12
Ис 49,6

6
Мк 7,33
8,23

7
4 Цар 5,10
Ис 8,6
Лк 13,4

8
Дела 3,10

13
1,24

14
5,9
Лк 13,10
14,1-2

16
3,2
5,16-18
7,43
9,31-33
10,19
5 Моје 12,32-13,5

17
7,40
Мт 16,14
21,46

22
7,13
12,42
19,38
20,19
Лк 6,22

24
Ис.Н. 7,19
Откр 11,13

28 „Прослави Го Бога! Ние знаеме дека
5,45 Овој Човек е грешен!”

29 ²⁵ А тој одговори и рече: „Дали е грешен, не знам; но знам дека бев слеп, а
7,27-28 8,14 сега гледам.”
2 Мојс 33,11

²⁶ Пак му рекоа: „Што ти направи?
4 Мојс 12,2-8 Како ти ги отвори очите?”

31 ²⁷ Тој им одговори: „Јас веќе ви реков
Ис 1,15 и не чувте; зошто сакате пак да чуete?
Пс 33,15 Да не сакате можеби и вие да Му станете
66,18 ученици?”
Јов 27,9

²⁸ А тие го укорија и му рекоа: „Ти си
Изреки 15,29 Негов ученик, а ние сме Мојсееви
1 Јн 3, 21-22 ученици!”

33 ²⁹ Ние знаеме дека со Мојсеј говорел
3,2 Бог; а Овој не знаеме од каде е.”

34 ³⁰ Одговори човекот и им рече: „Тоа е
9,2 и за чудење, што вие не знаете од каде
Пс 50,6 е, а мене, сепак, ми ги отвори очите!”

35 ³¹ Знаеме дека Бог не слуша грешници:
3,14-15 но оној што Го почитува Бога и ја
Мт 8,20 исполнува Неговата волја, него го

37 слуша.
4,26

³² Откако е веков, не се чуло некој да
39 отворил очи на слепороден.

³³ И ако Тој не беше од Бога, не ќе
3,17 можеше да направи ништо.”
5,22,27,30

³⁴ Одговорија и му рекоа: „Сиот си во
8,12,15 гревови роден, па зар ти нас ќе нè
12,47 учип?” И го избркаа надвор.
Мт 13,13
Мк 4,11-12

40 Мт 15,14
23,16,24,26

Духовно слеџило

41 ³⁵ Исус чу дека го истерале надвор, па
3,36 го најде и му рече: „Веруваш ли ти во
15,22 Синот Божји?”
Изреки 26,12

³⁶ Тој одговори и рече: „А кој е, Господи,
па да поверувам во Него?”

³⁷ Исус му рече: „Си Го видел, токму
Оној е кој зборува со тебе!”

³⁸ А тој рече: „Верувам, Господи!” И
Му се поклони.

³⁹ И рече Исус: „За суд дојдов Јас во
овој свет, за да прогледаат оние што не
гледаат, а оние што гледаат, да станат
слепи.”

⁴⁰ Го чуја тоа некои од фарисеите што
беа со Него, и Му рекоа: „Зар и ние сме
слепи?”

⁴¹ Исус им рече: „Да бевте слепи, грев
немаше да имате; а сега велите дека
гледаате, затоа и гревот ви останува.”

За добриот ѝасџир и за неговото стадо

10 „Вистина, вистина ви велам: кој
не влегува низ вратата во овчото
трло, а прескокнува од друга страна,
крадец е и разбојник;

² а кој влегува низ вратата, пастир е
на овците;

³ нему вратарот му отвора и овците го
слушаат гласот негов, тој ги вика своите
овци по име и ги изведува.

⁴ И кога ќе ги изведе овците свои, оди
пред нив, овците одат по него, бидејќи
го познаваат гласот негов;

⁵ а по туѓ човек не одат, туку ќе
побегнат од него, зашто гласот на
туѓиот не го познаваат.”

⁶ Оваа парабола им ја кажа Исус, но
тие не разбраа што беше тоа што им
говореше.

⁷ Тогаш Исус пак им рече: „Вистина,
вистина ви велам: Јас сум вратата на овците.

⁸ Сите, колку што дојдоа пред Мене,
крадци се и разбојници; но овците не ги
послушаа.

⁹ Јас сум вратата: кој ќе влезе преку
Мене, ќе се спаси; и ќе влезе, и ќе излезе,
и пасиште ќе најде.

¹⁰ Крадецот доаѓа само да украде, да
убие и да погуби. Јас дојдов за да имаат
живот и да го имаат во изобилие.

¹¹ Јас сум добриот Пастир. Добриот
пастир си го полага животот свој за овците;

¹² а наемникот, кој не е пастир и не е
сопственик на овците, ако види дека доаѓа
волк, ги остава овците и бега; и волкот
ги разграбува и ги распрснува овците.

¹³ Наемникот бега, зашто е наемник,
и не се грижи за овците.

¹⁴ Јас сум добриот Пастир; и ги знам
Моите, и Моите Ме знаат Мене.

¹⁵ Како Мене што Ме познава Отецот,
така и Јас Го познавам Отецот; и животот
Свој го полагам за овците Свои.

¹⁶ И други овци имам, што не се од
ова трло, и нив треба да ги приберам; и
ќе го чујат гласот Мој и ќе биде едно
стадо и еден пастир.

10,1

Ез 34,2
Мк 6,34

2

Мих 2,12

3

Пс 94,7

4

10,27

6

16,25

7

Пс 117,20

8

Ер 23,1-2
Ез 34,2-3

9

1 Мојс 28,17
Мт 7,13-14
25,10
Лк 11,52

11

15,13
Ис 40,11
Ез 34,15
37,24
Пс 22,1

Мт 9,36
18,12-14
25,32

Евр 13,20
1 Јн 3,16
Откр 7,17

12

Ер 10,21
23,1

Зах 11,17
Дела 20,29

14

10,27
1 Кор 8,2-3
Гал 4,9
2 Тим 2,19

15

Мт 11,27

16

11,52
17,20
Ис 56,8
Ер 23,3
31,10

Ез 34,23
Мих 2,
12-13
Гал 3,28

1 Птр 2,25

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

17 17 Затоа Ме љуби Отецот, зашто Јас животот Свој си го полагаам за да го примам пак.
15,13
Фил 2,8-9
1 Јн 3,16

18 18 Никој не Ми го одзема, туку Јас Сам од Себе го давам. Имам власт да го дадам и власт имам пак да си го земам. Оваа заповед ја примив од Својот Отец.”
1,4
14,31
15,10

19 19 И пак настана расправија меѓу Јудејците заради овие зборови.
7,43
9,16

20 20 Мнозина од нив велее: „Демон има и не е при Себе. Зошто Го слушате?”
7,20
Мк 3,22

21 Други велее: „Ова не се зборови на бесомачен; може ли демон на слеп да му отвори очи?”
Дела 26,24

21 21 Други велее: „Ова не се зборови на бесомачен; може ли демон на слеп да му отвори очи?”
9,32
2 Моје 4,11

*Свечена изјава и обвинување
за хулење*

22 22 А беше тогаш во Ерусалим празникот Обновување на храмот и беше зима.
1 Мак 4,
36-59

23 23 Одеше Исус во храмот, по тремот Соломонов.
Дела 3,11
5,12

24 24 А Јудејците Го опколија и Му рекоа: „До кога ќе ги мачиш нашите души? Ако си Ти Христос, кажи ни отворено!”
8,25
Лк 22,67

25 25 Исус им одговори: „Ви реков, и не верувате. Делата што ги вршам Јас во името на Мојот Отец, тие сведочат за Мене.
5,36
10,38

26 26 Но вие не верувате, бидејќи не сте од Моите овци, како што ви реков.
6,64
8,45
Изреки 28,5
1 Кор 2,14

27 27 Моите овци го слушаат Мојот глас и Јас ги познавам; и тие одат по Мене,
10,3-4

28 28 и Јас им давам вечен живот; и никогаш нема да загинат; и никој не ќе ги истргне од раката Моја.
3,16
6,39

29 29 Мојот Отец, што Ми ги даде, е поголем од сите; и никој не може да ги грабне од раката на Мојот Отец.
17,2,12
18,9
Рим 8,
33-39

29 30 Јас и Отецот сме едно.”
17,24
Ис 43,13
49,2

30 31 А Јудејците, пак, зе доа камења да Го каменуваат.
1,1
17,11,21

31 32 Исус им одговори: „Многу добри дела ви јавив од Мојот Отец; за кое од тие дела фрлате камења на Мене?”
8,59
11,8

33 Му одговорија Јудејците, велеејќи: „За добро дело камења не фрламе на Тебе, туку за хулење, зашто Ти, иако си човек, се правиш Бог.”
34 Исус им одговори: „Не е ли напишано во вашиот Закон: „Јас реков: богови сте?”

35 Ако Тој ги нарече богови оние кои беше упатено словото Божјо, а писмото не може да се урне,
36 а на Оној ли, Кого Го освети Отецот и Го прати во светот, вие велите: „Хулиш на Бога?” дека реков: „Јас сум Син Божји?”

37 Ако не ги вршам делата на Мојот Отец, не верувајте Ми;
38 а ако, пак, ги вршам, макар што Мене не Ми верувате, на делата Мои поверувајте, за да разберете и поверувате дека Отецот е во Мене и Јас сум во Него.”

39 Сакаа пак да Го фатат, но Тој им се истргна од рацете нивни,
40 и пак отиде отаде Јордан, на она место каде што Јован крштеваше, и останана таму.

41 Мнозина дојдоа кај Него и говореа: „Јован не направи ни едно чудо, но сè што рече Јован за Него, беше вистина.”
42 И мнозина таму поверуваа во Него.

Смртта на Лазар

11 11 Беше, пак, болен некој си Лазар, од Витанија, од селото на Марија и нејзината сестра Марта.

2 А Марија, чиј брат Лазар се разболе, беше онаа која Го помаза Господа со миро и ги избриша нозете Негови со својата коса.

3 Тогаш сестрите нарачаа по Него, велеејќи: „Господи, ете, оној што го милуваш, болен е.”

4 Штом чу Исус, рече: „Таа болест не е за умирање, туку за слава Божја, за да се прослави Синот Божји преку неа.”

5 А Исус ги сакаше Марта, нејзината сестра, и Лазар.

6 А кога чу дека е болен, тогаш остана уште два дни во местото каде што се наоѓаше.

7 Потоа им рече на учениците: „Да отидеме пак во Јудеја!”

8 Учениците Му рекоа: „Ради, сега сакаа да Те убијат со камења, и пак ли таму ќе одиш?”

9 Исус одговори: „Нели има дванаесет часови во денот? Кој оди дење, не се сопнува, зашто ја гледа светлината на овој свет;

33
5,18
3 Моје
24,16
Мт 9,3
Мк 14,64

34
7,49
Пс 82,6
Рим 3,19
1 Кор 8,5

35
Мт 5,18
Лк 16,17

36
6,69
17,17-19
Ер 1,5
Сир 49,7

38
2,11
14,10-11
17,21

39
7,30,44

40
1,28
Мт 19,1

41
1,29,34

42
7,31

11,1
Мт 21,17
Лк 10,
38-39

2
12,1-8
Лк 7,36-50

3
11,36

4
1,14
7,39
17,1-5

5
5 Моје 33,3
Мк 10,21

8
8,37,40,59
10,31

9-10
9,4,12
12,35

10 13,30
Мт 6,23
Лк 11,35
1 Јн 2,11
10 а кој оди ноќе, се соннува, зашто нема светлина во него.”

11 Мт 9,24
27,52
Дела 7,60
1 Кор 11,30
11 Ова им го кажа, а потоа им рече: „Лазар, пријателот наш, заспал; но одам да го разбудам.”

12 Мт 9,24
27,52
Дела 7,60
1 Кор 11,30
12 Тогаш учениците Негови рекоа: „Господи, ако заспал, ќе стане.”

13 2,11
13 Исус го рече тоа за смртта негова, а тие мислеа дека говори за заспивање со сон.

14 14,5.31
20,24-29
Рим 6,8
14 Тогаш Исус рече отворено: „Лазар умре!”

15 Мт 21,17
Мк 10,32
15 Но се радувам заради вас што не бев таму, та да поверувате - туку, да отидеме кај него.”

16 11,45
Јов 2,11
16 Тогаш Тома, наречен Близнак, им рече на учениците: „Да отидеме и ние да умреме со него.”

Исус е воскресение и живоѝ

17 Ез 8,14
17 Кога дојде Исус, откри дека тој веќе четири дена е во гроб.

18 11,32
18 А Витанија беше близу до Ерусалим, околу петнаесет стадии⁹;

19 5,28-29
6,39-40
Дан 12,2
2 Мак 12,44
Дела 24,15
19 и мнозина Јудејци беа дошле кај Марта и Марија да ги утешат за нивниот брат.

20 1,4
20,31
Кол 3,4
Откр 1,18
20 Кога чу Марта дека доаѓа Исус, излезе пред Него; а Марија седеше дома.

21 5,24
8,51
Мт 22,23
21 Тогаш Марта Му рече на Исус: „Господи, ако беше Ти овде, брат ми немаше да умре.

22 8,51
Мт 22,23
22 Но и сега знам што и да посакаш од Бога, Бог ќе ти даде.”

23 6,14.69
23 Исус ѝ рече: „Твојот брат ќе воскресне!”

24 23 Исус ѝ рече: „Знам дека ќе воскресне при воскресението, во последниот ден.”

25 25 А Исус ѝ рече: „Јас сум воскресението и животот; кој верува во Мене, и да умре, ќе живее.

26 26 И секој што живее и верува во Мене, нема да умре довека. Го веруваш ли тоа?”

27 27 Таа Му одговори: „Да, Господи, јас поверував дека си Ти Христос, Синот Божји, што треба да дојде во светот.”

⁹ 11,18. 3 километри.

Исус ѝ просолзува

28 Штом го рече тоа, отиде и ја пови-ка сестра си Марија тајно, велејќи: „Учителот е овде и те вика.”

29 Таа кога чу, стана бргу и отиде кај Него;

30 зашто Исус уште не беше дошол во селото, а стоеше каде што Го беше дочекала Марта.

31 Јудејците, што беа со неа дома и ја утешуваа, кога видоа дека Марија стана бргу и излезе, отидоа и тие по неа, мислејќи дека ќе оди на гробот да плаче.

32 А Марија, штом пристигна таму каде што беше Исус и кога Го виде, падна пред нозете Негови и рече: „Господи, да беше ти овде, немаше да умре брат ми!”

33 Исус, пак, кога ја виде како плаче, и Јудејците што беа дошле со неа како плачат, се натажи во духот и се потресе,

34 па рече: „Каде сте го положиле?” Му рекоа: „Господи, дојди и види!”

35 Исус просолзи.

36 Тогаш Јудејците рекоа: „Гледај, колку го сакал!”

37 Некои од нив, пак, велее: „Не можеше ли Овој, што ги отвори очите на слепиот, да направи и овој да не умре?”

Воскреснувањето на Лазар

38 А Исус пак се нажали во Себе и дојде до гробот; тоа беше пештера и камен навален на неа.

39 Рече Исус: „Кренете го каменот!” Марта, сестрата на умрениот, Му рече: „Господи, мириса веќе; има четири дена откако е умрен!”

40 Исус ѝ рече: „Не ли ти реков дека, ако веруваш, ќе ја видиш славата Божја?”

41 Тогаш го дигнаа каменот каде што лежеше умрениот. А Исус ги подигна очите угоре и рече: „Оче, Ти благодарам што Ме услиши.

42 Јас знаев дека Ти секогаш Ме услишуваш; но ова го реков заради народов што стои наоколу, за да поверуваат дека Ти си Ме пратил.”

32

11,21

33

12,27

Мк 3,5

35

Лк 19,41

37

9,6-7

38

20,1

Мт 27,60

Лк 23,53

24,2

40

1,14

2,11

41

17,1

Мт 14,19

Мк 6,41

Лк 18,13

Дела 7,55

42

6,29

12,30

17,8.21

3 Цар

18,36-37

1 Јн 5,

14-15

44 43 Кога го рече ова, извика со силен глас: „Лазаре, излези надвор!”
19,40
20,6-7

45 44 излезе умрениот, завиткан во платно по рацете и нозете; а лицето забрадено со крпа. Им рече Исус: „Одвиткајте го и оставете го да оди!”
7,31
8,30
12,11,42

46 *Заговор иројив Исуса*
5,15
(*Мт 26,1-5; Мр 14,1-2; Лк 22,1-2*)

47 45 Тогаш мнозина од Јудејците што беа дошле со Марија и видоа што направи Исус, поверуваа во Него.
Мт 26,3-5

48 46 Некои од нив отидоа кај фарисеите и им рекоа што направи Исус.
Дела 4,16

49 47 Тогаш првосвештениците и фарисеите го собраа синедрионот и рекоа: „Што да правиме? Овој Човек прави многу чуда.”
18,13
Лк 3,2

50 48 Ако Го оставиме така, сите ќе поверуваат во Него и ќе дојдат Римјаните, па ќе ни ја одземат и земјата и народот.”
18,16
2 Кор 5,14

51 49 А еден, пак, од нив, Кајафа, кој таа година беше првосвештеник, им рече: „Вие ништо не знаете,”
1 Јн 2,2

52 50 ниту помислувате дека е поарно за нас да умре еден човек за народот, отколку сиот народ да пропадне.”
5,18
7,1,25
8,37,40
Мт 12,14

53 51 А ова не го рече тој сам од себе, туку, бидејќи беше првосвештеник таа година, прорече дека Исус ќе умре за народот;
3,22

54 52 и не само за народот, туку и за да ги собере заедно растурените Божји чеда.
2,13
13,1
18,28

55 53 Од тој ден се согласија да Го убијат.
2 Мојс 19,10-15

56 54 Заради тоа Исус веќе не одеше јавно меѓу Јудејците, а оттаму отиде во крај, близу една пустина, во градот наречен Ефрем, и таму се задржа со учениците Свои.
4 Мојс 9, 9-14
2 Лет 30, 1-3,17-20
Дела 21, 24-26

56 55 А се приближуваше Пасха јудејска и мнозина од тој крај отидоа во Ерусалим пред Пасха, за да се очистат.
7,11

56 Тогаш Го бараа Исуса и, стоејќи во храмот, си разговараа меѓу себе: „Што мислите? Нема ли да дојде на празникот?”
56

57 А првосвештениците и фарисеите беа веќе издале заповед, ако некој дознае каде е, да јави, за да Го фатат.

Помазанието Исусово во Виџанија*(Мт 26,6-13; Мр 14,3-9)*

12 На шест дни пред Пасха дојде Исус во Витанија, каде што беше умрениот Лазар, кого го воскресна од мртвите.

² Таму Му приготвија вечера и Марта послужуваше, а Лазар беше еден од оние што седеа со Него на трpezата.

³ А Марија, откако зеде литар чисто скапоцено миро, ги помаза нозете Исусови и ги избриша со косата своја нозете Негови; а куката се исполни со мирис од мирото.

⁴ Еден од учениците Негови, Јуда Симонов Искаротски, кој сакаше да Го предаде, рече:

⁵ „Зошто не се продаде ова миро за триста денарии, и тоа да се раздадеше на сиромаси?”

⁶ Ова тој го рече не дека се грижеше за сиромасите, туку зашто беше крадец. Тој го чуваше ковчето и крадеше од она што пуштаа во него.

⁷ А Исус рече: „Оставете ја! Таа го запази тоа за денот на Мојот погреб;

⁸ зашто сиромасите ги имате секогаш покрај себе, а Мене Ме немате секогаш.”

Заговор и иројив Лазар

⁹ Мнозина од Јудејците разбраа дека Исус е таму, па дојдоа не само заради Исус, туку да го видат и Лазар, кого Тој го воскресна од мртвите.

¹⁰ А првосвештениците се договорија да го убијат и Лазар,

¹¹ зашто мнозина од Јудејците доагаа поради него и веруваа во Исуса.

Свеченојто влегување во Ерусалим*(Мт 21,1-12; Мр 11,1-11; Лк 19,28-40)*

¹² На другиот ден, мноштво народ, кој беше дошол на празникот, кога чуја дека Исус доагаа во Ерусалим,

¹³ зедао палмови гранчиња и излегоа да Го пречекаат; и извикуваа, велејќи: „Осана!¹⁰ Благословен е Кој доагаа во името Господово, Царот Израилев!”

12,1

11,1,43-44

211,2
Лк 10,40**3**

Лк 7,37-38

46,71
Мт 10,4**5**6,7
Мт 19,21**6**

Лк 8,3

7

19,40

8

5 Мојс 15,11

10

Мк 14,1

136,14-15
18,33,37,39
19,3-21
Соф 3,15
Пс 118,25,26

¹⁰ 12,13. На еврејски „Хошиана” - *Сйаси нѐ!* - месијански восклик.

15 Ис 35,4
Зах 9,9 14 А Исус, откако најде едно магаре, седна на него, како што е напишано:

16 2,22
14,26
Мк 4,13
Лк 24,45 15 „Не плаши се, ќерко, Сионова! Еве, Царот твој иде, седејќи на магаре.“

17 11,43-44 16 Но ова учениците Негови не го разбраа. А кога се прослави Исус, тогаш се сетија дека тоа беше напишано за Него и дека Му го направија тоа.

19 3,26
11,47-48
Мк 1,37
Дела 5,28 17 Народот, што беше со Него кога Тој го извика Лазар од гробот и го воскресна од мртвите, сведочеше.

20 Дела 10,2 18 Затоа и Го пречека народот, зашто беше чул дека тоа чудо го направи Тој.

21 Дела 10,2 19 А фарисеите си велела меѓу себе: „Гледате ли дека ништо не помага? Ете, светот тргна по Него!“

Некои Елини Го бараа Исуса

23 11,4
13,1
17,1
Мт 8,20
Мк 14,35,41 20 Меѓу дојдените за празникот на поклонение имаше и некои Елини.

24 Ис 53,10-12
Мт 16,21
Рим 14,9
1 Кор 15,36 21 Тие пристапија кон Филип, кој беше од Витсаида Галилејска, и го молеа, велелејќи: „Господине, сакаме да Го видиме Исуса.“

25 Мт 16,25
Мк 8,35
Лк 9,24
14,26
Откр 12,11 22 Дојде Филип и му кажа на Андреј, а Андреј и Филип Му кажаа на Исус.

26 14,3
17,24
Мт 4,19
16,24
Мк 8,34
Лк 14,27 23 Исус, пак, им одговори, велелејќи: „Дојде часот да се прослави Синот Човечки.“

27 11,33
16,21
18,11
Пс 64,5
42,6,12
Мт 26,38
Евр 5,7-8 24 Вистина, вистина ви велам: ако зрното пченично, што паднало на земја, не умре, останува само; а ако умре - ќе донесе голем плод.

28 13,31-32
17,1-11
Мт 3,17 25 Кој го сака животот свој, ќе го загуби; а кој го мрази животот свој на овој свет, ќе го запази за вечен живот.

29 Лк 22,43
Дела 23,9 26 Кој Ми служи Мене, нека врви по Мене, и каде што сум Јас, таму ќе биде и Мојот слуга. И кој Ми служи Мене, него ќе го уважува и Мојот Отец.

Исус говори за Својата смрт

30 16,21
18,11
Пс 64,5
42,6,12
Мт 26,38
Евр 5,7-8 27 Душата сега Ми се нажали, и што да кажам? Оче, избави Ме од овој час! Но, заради тоа и дојдов за овој час.

31 13,31-32
17,1-11
Мт 3,17 28 Оче, прослави го името Свое!“ Тогаш дојде глас од небото: „И прославив, и пак ќе прославам.“

32 Лк 22,43
Дела 23,9 29 А народот што стоеше, кога го чу тоа, велеше: „Загрми!“, други, пак, рекоа: „Ангел Му проговори!“

30 Исус одговори и рече: „Овој глас не беше заради Мене, туку заради вас.“

31 Сега е судот на овој свет; сега кнезот на овој свет ќе биде исфрлен надвор.

32 И кога Јас ќе бидам издигнат од земјата, сите ќе ги привлечам кон Себе.“

33 А ова го зборуваше за да покаже со каква смрт ќе умре.

34 Народот Му одговори: „Сме слушале од Законот дека Христос вечно ќе остане, а како Ти велиш дека Синот Човечки треба да биде издигнат? Кој е Тој Син Човечки?“

35 Тогаш Исус им рече: „Уште малку време Светлината е со вас; одете додека има Светлина за да не ве опфати темнина; а кој оди по темнина, не знае каде оди.“

36 Додека ја имате Светлината, верувајте во светлината, за да бидете синови на Светлината!“ Штом го рече тоа, Исус си замина и се сокри од нив.

Неверсвојто на народот

37 Иако толку чудесни знаци беше направил пред нив, тие пак не веруваа во Него,

38 за да се исполни словото од пророкот Исаија, кој рече: „Господи, кој поверува во она што чул од нас? И раката Господова кому се откри?“

39 Тие затоа не можеа да поверуваат, зашто Исаија уште вели:

40 „Ги ослепи очите нивни, ги скамени срцата нивни, за да не гледаат со очите и со срцето да не разбираат, и да не се обратат за да ги излекувам.“

41 Ова го рекол Исаија кога ја беше видел славата Негова и зборувал за Него.

42 Но, и од началниците мнозина поверуваа, само заради фарисеите не признаваа за да не бидат исклучени од синагогата;

43 зашто им беше помила човечката слава отколку славата Божја.

Слово то на Исус ќе суди

44 А Исус извика и рече: „Кој верува во Мене, не верува во Мене, туку во Оној Кој Ме прати.“

30
11,42

31
3,19
9,39

14,30
16,11
Лк 10,18
Ефес 2,2
Откр 12,9
20,1-6

32
3,14
8,28

14,3
Фил 2,9-10

33
18,32
21,19

34

2 Цар 7,16
Ис 9,6
Ез 37,25
Пс 88,4,36
110,4
Мт 8,20

35
7,33
8,12

9,4
Ер 13,16
1 Јн 2,11

36
8,59

Лк 16,8
Ефес 5,8
1 Сол 5,5

37
2,11
5 Мојс

29,2,4
Мт 11,20
Рим 10,16
Евр 4,2

38
Ис 53,1
Рим 10,16

39
5,44

40

9,39-41
Ис 6,10
Мт 13,
13-15
Дела 28,
26-27

41
1,14
5,39

Ис 6,1

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

42 ^{2,23} ^{7,31} ^{9,22} ^{16,1-4} ^{Лк 6,22} ⁴⁵ кој Ме гледа мене, Го гледа Оној Кој Ме пратил.

43 ^{8,12} ^{9,5} ⁴⁶ Јас - Светлина - дојдов во светот, така што никој, кој верува во Мене, да не остане во темнина.

44 ^{5,24} ^{13,20} ^{Мт 10,40} ⁴⁷ И ако некој ги чуе зборовите Мои, и не поверува, Јас нема да го судам, зашто не дојдов да му судам на светот, туку светот да го спасам.

45 ^{1,18} ^{14,9} ⁴⁸ Кој се откажува од Мене и не ги прима зборовите Мои, има Кој да го суди: Словото што го кажав, тоа ќе го осуди во последниот ден.

46 ^{8,12} ^{9,5} ⁴⁹ Зашто Јас Сам од Себе не зборувам, но Отецот, Кој Ме прати. Тој Ми даде заповед што да кажам и што да зборувам.

47 ^{3,17} ^{Лк 6,49} ^{8,21} ^{11,28} ⁵⁰ И знам дека заповедта Негова е живот вечен. А она што го зборувам Јас, го зборувам така, како што Ми рече Отецот."

48 ^{8,37,47} ⁵ Мојс ^{18,18-19} ^{31,26-29} ¹ Сол 4,8

Последна̀а вечера. Исус им ѓи мие нозѐте на ученицѝте

13 ^{7,17} ^{8,26,28} ^{14,10,24} А пред празникот Пасха, знаејќи Исус дека Му дојде часот за да премине од овој свет кај Отецот, и бидејќи ги засака Своите во светот, до крај ги засака.

² И на вечерата, кога ѓаволот беше вметнал во срцето на Јуда Симонов Искарјотски за да Го предаде,

13,1 ^{2,4} ^{15,9,13} ^{16,28} ^{Мк 14,41} ^{Рим 5,8} ^{Ефес 3,19} ³ Исус, знаејќи дека Отецот сè Му предал во рацете и дека од Бога излегол и дека кај Бога се враќа,

⁴ стана од вечерата, ја соблече својата горна облека, зеде крпа и се препаша;

⁵ потоа истури вода во сад за миење и почна да им ги мие нозете на учениците и да ги брише со крпата со која беше препашан.

⁶ Дојде и кај Симон Петар, а тој Му рече: „Господи, Ти ли ќе ми ги миеш нозете?“

⁷ Исус одговори и му рече: „Јас што правам сега, ти не знаеш, но подоцна ќе разбереш.“

5 ^{12,3} ^{Лк 7,44} ^{22,27} ⁸ Петар Му рече: „Никогаш Ти нема да ми ги миеш нозете!“ Исус му одговори: „Ако не те измијам, нема да имаш дел со Мене!“

⁹ Симон Петар Му рече: „Господи, тогаш не само нозете мои, туку и рацете и главата!“

¹⁰ Исус му одговори: „На измениениот треба само нозете да му се измијат, зашто целиот е чист, а вие сте чисти, но не сите.“

¹¹ Бидејќи знаеше кој ќе го предаде, па затоа и рече: „Не сте сите чисти.“

¹² А кога им ги изми нозете, ја облече облеката своја и седна пак на трпезата, па им рече: „Знаете ли што ви направив?“

¹³ Вие Ме нарекувате Учител и Господ; и право велите, бидејќи сум.

¹⁴ Ако, пак, Јас, Господ и Учител, ви ги измив нозете, тогаш и вие сте должни еден на друг да си ги миете нозете.

¹⁵ Затоа ви дадов пример да правите и вие така, како што ви направив Јас.

¹⁶ Вистина, вистина ви велам: нема слуга поголем од својот господар, ниту пратеник поголем од оној што го прати.

¹⁷ Кога го знаете ова, блажени сте ако го извршувате.

¹⁸ Не го кажувам ова за сите вас, зашто Јас ги знам оние што ги избрав. Но нека се исполни Писмото: „Кој јаде леб со Мене, ја подигна петата своја против Мене.“

¹⁹ Отсега ви кажувам, уште пред да се изврши, та кога ќе се изврши, да повелите дека сум Јас.

²⁰ Вистина, вистина ви велам: кој го прими оној што го праќам Јас, Мене Ме прима, а кој Ме прима Мене, Го прима Оној што Ме прати.“

*Исус ѓовори за својо̀й ѓреда̀вник**(Мт 26,20-25; Мр 14,17-21;**Лк 22,21-23)*

²¹ Штом го рече ова, Исус, потресен во духот, посведочи и рече: „Вистина, вистина ви зборувам дека еден од вас ќе Ме предаде.“

²² Тогаш учениците почнаа да се погледнуваат еден со друг, не разбирајќи за кого зборува.

²³ А еден од учениците, кого Исус го сакаше, беше се навалил на градите Исусови.

7
14,2610
15,3
1 Јн 1,711
6,64,70-7113
Мт 21,3
23,8,1014
Мт 20,28
Лк 22,27
1 Тим 5,10
1 Петр 5,5
1 Јн 3,1615
Рим 15,1-7
Ефес 5,2
Фил 2,5
Кол 3,13
1 Петр 2,21
1 Јн 2,616
15,20
Мт 10,24
Лк 6,4017
Мт 7,24-27
Лк 11,28
Рим 2,13
Јк 1,22,2518
6,70
15,16
Пс 41,10
Ефес 1,4
2 Сол 2,1319
14,29
16,420
Мт 10,40
Лк 9,48
10,16
Гал 4,1421
11,33
12,2723
19,26
20,2
21,7,20
Лк 8,51

26 ^{6,71} Нему му даде знак Симон Петар да праша кој ли ќе е тој за кого што говори.

27 ^{13,2} ^{Лк 22,3} Тој, пак, се навали на градите Исусови и Му рече: „Кој е Господи?”

29 ^{12,6} Исус одговори: „Оној е, на кого Јас ќе му натопам залак и ќе му го подадам.” И кога натопа залак, му го подаде на Јуда Симонов Искариотски.

30 ^{3,2} ^{9,4} ^{8,12} ^{12,35} ^{Лк 22,53} И тогаш, по залакот, сатаната влезе во него. А Исус му рече: „Што ќе правиш, прави побргу!”

31 ^{12,23} ^{17,5} ^{Мт 8,20} А никој од оние што седеа на трпезата не разбраа зошто му го рече тоа.

32 ^{1,14} ^{7,39} Но, бидејќи Јуда го чуваше ковчезето, некои помислија дека Исус му рече: „Купи што ни треба за празникот!” или да раздаде нешто на сиромасите.

33 ^{7,33-34} ^{8,21} А тој, пштом го зеде залакот, веднаш излезе. А беше ноќ.

Нова заповед

34 ^{15,12,17} ^{3 Моје 19,18} ^{5 Моје 28,9} ^{Мт 19,17,19} ^{Лк 10,26-27} ^{1 Кор 13,1} ^{1 Сол 4,9} Кога тој излезе, Исус рече: „Сега се прослави Синот Човечки и Бог се прослави во Него.

32 Ако Бог се прослави во Него, и Него Бог ќе Го прослави во Себе, и наскооро ќе Го прослави.

33 Чеда, уште малку сум со вас. Ќе Ме барате и, како што им реков на Јудејците дека каде што одам Јас вие не можете да дојдете, и вам ви велама сега.

34 Нова заповед ви давам: да се љубите еден со друг; како Јас што ве возљубив, така и вие да се љубите еден со друг.

35 ^{Дела 4,32} ^{1 Кор 9,21} ^{Гал 6,2} ^{1 Јн 3,14} По тоа ќе ве познаат сите дека сте Мои ученици, ако имате љубов меѓу себе.”

36 ^{7,35} ^{14,5} ^{16,5} ^{3 Птр 1,14} Симон Петар Му рече: „Господи, каде одиш?” Исус му одговори: „Каде што Јас одам, ти не можеш сега да дојдеш по Мене, но подоцна ќе дојдеш по Мене.”

37 Петар Му рече: „Господи, зошто не можам да одам по Тебе сега? Животот свој ќе го положам за Тебе.”

38 Исус му одговори: „Животот ли ќе го положиш за Мене? Вистина, вистина ти велама: нема петел да запее, додека ти трипати не се одречеш од Мене!”

Исус е ѱаѱоѱ кон Оѱецоѱ

14 „Да не се плаши срцето ваше; верувајте во Бога и во Мене верувајте.

² Во домот на Мојот Отец има многу места за живеење. А да немаше, зарем Јас ќе ви кажев: „Одам да ви приготвам место?”

³ Кога ќе отидам и ќе ви приготвам место, пак ќе дојдам и ќе ве земам кај Себе за да бидете и вие каде што сум Јас.

⁴ А каде одам Јас знаете и патот го знаете.”

⁵ Тома Му рече: „Господи, не знаеме каде одиш; и како можеме патот да го знаеме?”

⁶ Исус му рече: „Јас сум Патот, Вистината и Животот; никој не доаѓа кај Отецот, освен преку Мене.

⁷ Ако Ме бевте познавале, ќе го познававте и Мојот Отец. А отсега Го познавате, и сте Го виделе.”

⁸ Филип Му рече: „Господи, покажи ни Го Отецот, и доста ни е!”

⁹ Му одговори Исус: „Толку време сум со вас, и зар не си Ме познал, Филипе? Кој Ме видел Мене, Го видел Отецот, па како ти велиш: „Покажи ни Го Отецот?”

¹⁰ Не веруваеш ли дека Јас сум во Отецот, и дека Отецот е во Мене? Зборовите што ви ги кажувам, од Себе не ги зборувам; туку од Отецот, Кој е секогаш во Мене, Тој ги врши делата.

¹¹ Верувајте Ми дека Јас сум во Отецот и Отецот е во Мене. Ако ли, пак, не - тогаш верувајте во Мене заради делата.

¹² Вистина, вистина ви велама: кој верува во Мене, делата што ги вршам Јас и тој ќе ги врши, и поголеми од нив ќе врши; зашто Јас си одам кај Својот Отец;

¹³ и што и да посакате од Отецот во Мое име, ќе ви го исполнам, за да се прослави Отецот во Синот.

¹⁴ Ако посакате нешто во Мое име, Јас ќе го направам.”

14,1

14,27
2 Моје 14,31
5 Моје 1,21
2 Лет 20,17-20
Мк 11,22

3

8,35
12,26
17,24
5 Моје 1,33
Фил 1,23
1 Сол 4,17
Евр 6,19-20
Откр 22,17,20

5

11,16
13,36
20,24-29

6

1,4,14
3,16
10,9
11,25
18,37-38
Дела 9,2
Евр 10,20

7

8,19
12,45
2 Кор 4,4

8

1,43-44

9

1,18
12,45
2 Моје 33,11
Сир 4,14
Кол 1,15
Евр 1,3

10

12,49-50
17,21

11

10,37-38

12

7,33
13,1
14,28
Мт 21,21

13

15,7,16
16,23-24,26
17,1,5
Јк 1,5

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

15 *Вештување за Светионој Дух*

15,10
5 Мојс 6, 4-9
Мудр 6,18
1 Јн 5,3
2 Јн 1,6

15 „Ако Ме љубите, пазете ги Моите заповеди.

16 Јас ќе Го помолам Отецот, и Тој ќе ви даде друг Утешител за да биде со вас довека,

1,33
15,26
16,7,13

17 Духот на вистината, Кого светот не може да Го прими, зашто не Го виде, ниту Го познава; а вие Го познавате, зашто во вас е и во вас ќе биде.

1,10
Мт 10,20
Рим 8,26
1 Кор 2,12,14
1 Јн 4,6
2 Јн 1,1-2

17 Нема да ве оставам сираци; ќе дојдам кај вас.

18 Уште малку и светот веќе нема да Ме гледа; а вие ќе Ме гледате, зашто Јас живеам и вие ќе живеете.

1,33
14,3,28

18 Во оној ден вие ќе разберете дека Јас сум во Мојот Отец и вие сте во Мене, и Јас сум во вас.

7,33
6,57
16,16

19 Кој ги има заповедите Мои и ги пазите, тој е оној што Ме љуби; а кој Ме љуби Мене, возљубен ќе биде од мојот Отец; и Јас ќе го возљубам, и ќе му се јавам Сам.”

10,30,38
17,11,21-23
Ис 2,17

20 Му рече Јуда, не Искариотски: „Господи, зошто сакаш нам да ни се јавиш, а не на светот?”

16,27
17,26
Изреки 8,17
Мудр 6,12,18
Сир 4,14

21 Исус одговори и му рече: „Ако некој Ме љуби, ќе го пазиме словото Мое; и Мојот Отец ќе го возљуби, и ќе дојдеме кај него и живеалиште во него ќе направиме.

7,4
Лк 6,16
Дела 1,3
10,40-41
Јуда 1,1

22 Кој не Ме љуби, не го запазува словото Мое; а словото што го слушате, не е Мое, туку на Мојот Отец, Кој Ме испрати.

3 Цар 8,27
Ез 37,26-27
Зах 2,14
Изреки 8,17
2 Кор 6,16
Ефес 3,17
Откр 3,20
21,3

23 Ова ви го реков, бидејќи сум со вас.

24 А Утешителот, пак, Духот Свети, Кого што Отецот ќе Го испрати во Мое име, Тој ќе ве научи на сè и ќе ви напомни за сè што сум ви зборувал.

25 Мир ви оставам; мирот Свој ви го давам; Јас ви го давам, но не како што го дава светот. Да не се плаши срцето ваше, ниту да страхува.

2,22
16,13-15

26 Чувте дека Јас ви реков: „Заминувам од вас и пак ќе дојдам кај вас.” Но ако Ме љубевте Мене, ќе се зарадувавте што реков: одам кај Отецот, зашто Мојот Отец е поголем од Мене.

27 И сега ви кажав, уште пред да се случи, та кога ќе се случи, да поверувате.

30 Нема веќе многу да зборувам со вас, зашто иде кнезот на овој свет и во Мене тој нема ништо.

31 Но за да разбере светот дека Го љубам Отецот и, како што Ми заповеда Отецот, така правам. Станете да си одиме одовде!”

Исус е вистинската лоза

15 „Јас сум вистинската лоза, Мојот Отец е лозарот.

2 Секоја прачка во Мене, што не дава род, Тој ја отсекува; и секоја, што дава род, ја очистува, за да принесе повеќе род.

3 Вие сте веќе чисти преку словото, што сум ви го проповедал.

4 Бидете во Мене, и Јас ќе бидам во вас. Како што прачката не може да роди плод сама од себе, ако не е на лозата, така и вие, ако не бидете во Мене.

5 Јас сум лозата, а вие прачките; и кој е во Мене, и Јас во него, тој ќе даде многу род; зашто без Мене не можете да направите ништо.

6 Ако некој не остане во Мене, ќе биде исфрлен надвор, како прачка, и ќе се исуши; а таквите ќе ги соберат, и во оган ќе ги фрлат, и ќе изгорат.

7 Ако останете во Мене, и зборовите Мои останат во вас, тогаш, што и да посакаете, барајте и ќе ви биде.

8 Со тоа ќе се прослави Мојот Отец: да носите многу род и да бидете Мои ученици.

9 Како што Ме возљуби Отецот, и Јас ве возљубив вас. Останете во Мојата љубов!

10 Ако ги запазите Моите заповеди, ќе останете во љубовта Моја, како што Јас ги запазив заповедите на Мојот Отец и останувам во љубовта Негова.

11 Ова ви го реков за да остане радоста Моја во вас и радоста ваша да биде полна.

12 Ова е Моја заповед: да се љубите еден со друг, како што ве возљубив Јас.

13 Никој нема поголема љубов од оваа: да ја положи душата своја за своите пријатели.

14 Вие сте Ми пријатели ако го вршите она што ви заповедам Јас.

27
14,1-3
16,33
20,19,21
Ис 9,6
Зах 9,9-10
Рим 5,1
Ефес 2, 14-18
Фил 4,7
2 Сол 3,16

28
13,1
20,17
Мк 13,32

29
13,19
16,4

30
12,31
16,11

31
6,38
12,49
15,10
Мт 26,46

15,1-2
Ис 5,1-7
Ез 19,10-14
Пс 79,8-19
Сир 24,17
Мт 15,13
20,1-16

2
Ис 18,5

3
13,10
Дела 15,9

4
6,56
Рим 11,17-18
2 Кор 3,5

5
1,3
15,16
1 Кор 12,12,27

6
Ез 15,1-8
Мт 3,10
7,19
13,42

7
14,13
16,23
Мт 7,7
Мк 11,24
1 Јн 5,14

8 <sup>Мт 5,13
Фил 1,11</sup> ¹⁵ Веќе не ве нарекувам слуги, зашто слугата не знае што работи господарот; туку ве нареков пријатели, бидејќи ви кажав сè што сум чул од Мојот Отец.

9 <sup>13,1
17,23</sup> ¹⁶ Вие не Ме избравте Мене, туку Јас ве избрав вас и ве поставив да одите и род да принесете и родот ваш да остане, та, што и да посакаете од Отецот во Мое име, да ви даде.

10 <sup>6,38
14,15,21
1 Јн 2,5
5,3</sup> ¹⁷ Оваа заповед ви ја давам: да се љубите еден со друг.”

11 <sup>16,21
17,13
Ис 9,3
35,10
Соф 3,14
Пс 125,3-5
Мт 25,21,23
Лк 2,10
1 Јн 1,4</sup> *Омразата на светиот Дух*

¹⁸ „Ако светот ве мрази, знајте дека мене светот уште пред вас Ме замрази.

¹⁹ Да бевте од овој свет, тогаш светот ќе го љубеше своето; но бидејќи не сте од светот, туку Јас ве избрав од светот - затоа светот и ве мрази.

²⁰ Помнете ги зборовите што ви ги реков Јас: ниеден слуга не е поголем од својот господар. Ако Мене Ме гонеа, и вас ќе ве гонат; ако Моите зборови ги запазија, и вашите ќе ги запазат.

²¹ Но, сето ова ќе ви го прават заради Моето име, зашто не Го знаат Оној Кој Ме испрати.

²² Да не бев дошол и да не им бев зборувал, грев немаше да имаат. Но сега немаат изговор за својот грев.

15 <sup>Рим 1,1
Јк 1,1</sup> ²³ Кој Ме мрази мене, Го мрази и Мојот Отец.

16 <sup>6,70
13,18
14,13-14
15,5
16,23
5 Мојс 7,6
Ис 41,8
Амос 3,2
Мк 3,13-14
Дела 20,28
1 Јн 4,10</sup> ²⁴ Ако не бев направил меѓу нив дела, какви што никој друг не направил, грев немаше да имаат; а сега и видоа, и Ме замразија Мене и Мојот Отец.

²⁵ Но нека се изврши словото напишано во нивниот Закон дека Ме замразија и без вина.

²⁶ А кога ќе дојде Утешителот, Кого што ќе Го испратам Јас од Отецот, Духот на Вистината, Кој излегува од Отецот, Тој ќе сведочи за Мене;

²⁷ а и вие ќе сведочите, бидејќи од почетокот сте со Мене.”

18 <sup>1,10-11
7,7
17,14-16
Мт 10,22
24,9
1 Сол 2,14-16
1 Јн 3,13</sup> ¹⁶ „Ова ви го кажав за да не се соблазните.

² Ќе ве истеруваат од синагогите. Но, ќе настапи време кога секој што ќе ве убие, ќе мисли дека на Бога Му принесува служба.

³ Тоа ќе го прават, зашто не Го познаа Отецот, ниту Мене.

⁴ Но ви го кажав тоа, та кога ќе дојде времето, да се сетите дека Јас сум ви рекол; а од почетокот не ви го зборував ова, зашто бев со вас.”

Задачите на Светиот Дух

⁵ „А сега одам кај Оној Кој Ме испрати, и никој од вас не Ме праша: „Каде одиш?”

⁶ Но затоа што ви го кажав ова, срцата ваши се исполнија со тага.

⁷ Но Јас вистината ви ја кажувам: по-добро е за вас Јас да си отидам, зашто, ако не си отидам, Утешителот нема да дојде кај вас; ако, пак, заминам, ќе ви Го пратам.

⁸ А Тој, кога ќе дојде, ќе го избличи светот за грев, и за правда, и за суд:

⁹ за грев - дека не веруваат во Мене;

¹⁰ за правда - оти Јас си одам кај Својот Отец, и веќе нема да Ме видите;

¹¹ а за суд - зашто кнезот на овој свет е осуден.

¹² Имам уште многу да ви кажувам, но сега не можете да носите.

¹³ А кога ќе дојде Тој, Духот на Вистината, ќе ве упати во сета вистина; но од Себе нема да зборува, туку ќе говори што чуе, и ќе ве извести за она што доаѓа.

¹⁴ Тој Мене ќе Ме прослави, зашто од Моето ќе земе и ќе ви јави.

¹⁵ Сè што има Отецот, Мое е; затоа и ви реков дека од Моето ќе земе и ќе ви јави.”

Тага и радоси

¹⁶ „Уште малку, и нема да Ме гледате, и по малку, пак ќе Ме видите, зашто си одам кај Отецот.”

¹⁷ Тогаш некои од учениците Негови си рекоа меѓу себе: „Што е тоа, што ни вели: „Уште малку, и нема да Ме видите“ и „По малку, пак ќе Ме видите“ и „Јас си одам кај Отецот?”

¹⁸ И си зборуваа: „Што е тоа, што вели: „Уште малку?”

¹⁹ Исус разбра дека сакаат да Го прашаат, и им рече: „Затоа ли се прашувате меѓу себе, што реков: „Уште малку, и нема да Ме гледате“ и „По малку, пак ќе Ме видите?”

19
Лк 6,22
1 Јн 4,5

20
13,16
Мт 10,24
Лк 6,40
Дела 4,17
1 Сол 1,6
1 Птр 4,12-19

21
8,18-19
16,3
Мт 5,11
10,22
Дела 5,40-41
Откр 2,3

22
9,41
16,9

23
5,23
Лк 10,16
1 Јн 2,23

24
6,36
14,11
Мт 12,24,27-28

25
Пс 35,19
69,5
Рим 3,19

26-27
Дела 5,32

26
14,16,26
Мт 10,19-20
1 Јн 3,24
5,7

27
19,35
Лк 1,2
Дела 1,8,21-22
1 Јн 4,14

16,2
9,22
Ис 66,5
Мт 5,11
10,17
24,9

3
8,19
15,21

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

4 20 Вистина, вистина ви велама дека вие ќе заплачете и ќе заридате, а светот ќе се радува; вие ќе бидете нажалени, но жалоста вапа ќе се претвори во радост.

2,22
14,29
16,25
Мк 13,23
Дела 8,1

5 21 Жена, кога раѓа, има болки, зашто ѝ дошло времето нејзино; но штотуку ќе го роди детето, од радост не ги помни веќе болките, зашто се родил човек на светот.

7,33
13,36

6 22 Па така и вие, сега сте нажалени; но Јас пак ќе ве видам, и ќе се зарадува срцето ваше, и радоста вапа никој нема да ви ја одземе;

16,22

7 23 и во тој ден нема да Ме прашувате за ништо. Вистина, вистина ви велама: што и да посакаете од Отецот, во Мое име, ќе ви даде.

14,16,26
15,26

8 24 Досега ништо не сте барале во Мое име; барајте и ќе добиете, за да биде радоста вапа полна."

10,25
Дела 24,25

9 25 „Ова во параболи ви го кажав; но ќе дојде час кога нема веќе во параболи да ви зборувам, туку откриено ќе ве известам за Отецот.

5,38
6,36,64
8,21-24
12,37

10 26 Во тој ден ќе побарате во Мое име, и не ви велама дека Отецот ќе го помага за вас;

7,34
13,1,33
14,12,19,28
20,17
Дела 7,52

Победа над свейоѝ

11 27 бидејќи Отецот Сам ве љуби, зашто вие Ме возљубивте и поверувавте дека Јас сум излегол од Бога.

12,31
14,30

12 28 Излегов од Отецот и дојдов во светот; сега пак го оставам светот и се враќам кај Отецот."

1 Кор 3,1-2

13 29 Му рекоа учениците Негови: „Еве, сега откриено зборуваш и никаква парабола не кажуваш.

14,17,26
15,26
1 Јн 2,27

14 30 Сега знаеме дека знаеш сè и нема потреба никој да Те прашува. Заради тоа веруваме дека од Бога си излегол."

7,39

15 31 Исус им одговори: „Сега ли верувате?"

17,10
Лк 15,31

16 32 Ете, иде часот, и веќе настапил, да се разбегате секој кај своите, а Мене Сам да Ме оставите; но Јас не сум Сам, бидејќи Отецот е со Мене.

7,33
14,19
Дела 1,3

17 33 Ова ви го реков за да имате мир во Мене. Во светот ќе имате маки; но не плашете се, зашто Јас го победив светот."

Лк 9,45

18 34

Мк 16,10
Лк 5,35
23,27
Откр 11,10

Исусоваѝа молиѝва

17 Ова го кажа Исус, па ги подигна очите Свои кон небото и рече: „Оче, дојде часот; прослави Го Својот Син, за да Те прослави и Синот Твој,

2 како што си Му дал власт над секое тело, та на сè што си му дал, да му даде вечен живот.

3 А животот вечен е тоа, да Те познаат Тебе Единиот вистински Бог, и испратениот од Тебе Исус Христос.

4 Јас Те прославив на Земјата; го извршив делото, што си ми го дал да го извршам.

5 И сега, прослави Ме Ти, Оче, во Тебе Самиот, со славата што ја имав во Тебе уште светот пред да настане.

6 Го објавив името Твое на луѓето, што си Ми ги дал од светот; тие беа Твои, и Ти Ми ги даде, и го запазија Твоето слово.

7 Сега разбраа дека сè што си Ми дал, е од Тебе;

8 зашто зборовите што си Ми ги дал им ги предадов и тие ги примија и разбраа навистина дека од Тебе сум излегол, и поверуваа дека Ти си Ме пратил.

9 Јас за нив се молам; не се молам за сиот свет, туку за оние што си Ми ги дал, зашто се Твои.

10 И сè Мое е Твое, и Твоето - Мое, и се прославив во нив.

11 Веќе не сум во светот, но тие се во светот, а Јас идам кај Тебе. Оче Свети, запази ги во Твоето име оние што си Ми ги дал, за да бидат едно, како што сме и Ние.

12 Додека бев со нив во светот, Јас ги пазев во Твоето име; оние, што си Ми ги дал, ги зачував, и никој од нив не погина, освен погибелниот син, за да се исполни Писмото.

13 А сега се враќам кај Тебе, и ова му го кажувам на светот за да ја имаат во себе Мојата полна радост.

14 Јас им го предадов Твоето слово, и светот ги замрази, зашто тие не се од светот, како и Јас што не сум од светот.

15 Не се молам да ги земеш од светот, туку да ги запазиш од злото.

21

Ис 13,8
26,17-18
Ос 13,13
Мих 4,9
Мк 13,8
Рим 8,22
1 Сол 5,3
Откр 12,2

22

14,19
15,11
20,20
Ис 66,14
Мт 28,8
Лк 24,41
Дела 2,46
2 Кор 4,17

23

15,16
1 Јн 5,
14-15

24

15,11
Мт 7,7-8,11
18,19
1 Јн 1,4

25

10,6
12,16
Мт 13,
34-35

27

8,42
14,21,23
21,15-17

28

1,1
13,3

30

2,25
16,19

32

8,29
Зах 13,7
Мт
26,31,56

33

12,31
13,19
14,27,30
15,18
Рим 8,37
1 Кор
15,57
2 Кор 1,8
2 Тим 3,12
1 Јн 5,5
Откр 5,5

17,1 ^{2,4} ^{11,41} ^{12,23} ^{13,1,31-32} ^{Мт 26,45} ¹⁶ Тие не се од светот, како и Јас што не сум од светот.

¹⁷ Посвети ги со Својата вистина. Твосто слово е вистина.

2 ^{3,35} ^{Мт 28,18} ¹⁸ Како Ти Мене што Ме прати во светот, и Јас ги пратив во светот.

3 ^{1,4} ^{6,40} ^{12,25} ^{Ер 24,7} ^{31,31-34} ^{Ез 36,25-28} ^{Ос 2,21} ^{Мудр 15,3} ^{1 Јн 5,13,20} ¹⁹ И за нив јас се посветувам, та и тие да бидат осветени преку вистината.

²⁰ Но не се молам само за нив, туку и за оние што преку нивните зборови ќе поверуваат во Мене,

²¹ за да бидат сите едно, како што си Ти, Оче, во Мене, и Јас во Тебе; па така и тие да бидат во Нас едно, и да поверува светот дека Ти си Ме пратил.

4 ^{13,31-32} ^{19,30} ²² И славата што си Ми ја дал, ним им ја дадов, за да бидат едно, како што сме Ние едно.

^{1,1-2} ^{8,58} ^{17,24} ^{Фил 2,6} ^{Евр 5,5} ²³ Јас сум во нив и тие се во Мене, за да бидат во сè едно, и да дознае светот дека Ти си Ме испратил, и нив си ги возљубил, како Мене што Ме возљуби.

6 ^{6,37-39,44} ^{17,2,9,12} ^{24,26} ^{2 Мојс 3,13-14} ^{Евр 2,12} ²⁴ Оче, сакам и оние што си Ми ги дал да бидат со Мене, каде што сум Јас, за да ја гледаат Мојата слава што си Ми ја дал, зашто ме возљуби уште пред да се создаде светот.

8 ^{3,2,11} ^{16,30} ²⁵ Оче Праведен, светот не Те позна, Јас Те познав; и овие познаа дека Ти си Ме испратил;

9 ^{15,19} ^{Лк 22,32} ²⁶ и им го објавив името Твое, и ќе го известувам, та љубовта, со која Ме возљуби Ти, да биде во нив, и Јас во нив."

10 ^{16,15} ^{Лк 15,31}

Исус е ѝриведен
(*Мт 26,47-56; Мр 14,43-50; Лк 22,47-53*)

11 ^{10,30} ^{13,1,3} ^{17,21} ^{3 Мојс 19,2} ^{Гал 3,28} ^{1 Птр 1,5,16}

18 И штом го рече ова, Исус отиде со учениците Свои преку потокот Кедрон, каде што имаше градина, и во неа влезе Тој и учениците Негови.

² А тоа место го знаеше и Јуда, кој сакаше да Го предаде, зашто Исус често се собираше со учениците Свои таму.

³ Тогаш Јуда, откако зеде една чета војници и слуги од првосвештениците и фарисеите, дојде таму со фенери, и со светила и со оружје.

⁴ А Исус, знаејќи сè што ќе стане со Него, излезе и им рече: „Кого барате?"

⁵ Му одговорија: „Исус од Назарет!" Исус им рече: „Јас сум." Со нив стоеше и Јуда, кој Го предаде.

⁶ А кога им рече: „Јас сум" - тие се повлекоа назад и паднаа на земјата.

⁷ Тогаш пак ги праша: „Кого барате?" А тие рекоа: „Исус од Назарет!"

⁸ Исус одговори: „Ви реков дека сум Јас; па, ако Ме барате Мене, оставете ги овие да си одат;"

⁹ за да се изврши словото кажано од Него: „Од оние што си Ми ги дал, никој го не загубив."

¹⁰ А Симон Петар, кој имаше нож, го извади, го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече десното уво. Името на слугата му беше Малх.

¹¹ Но Исус му рече на Петар: „Стави го ножот во ножницата. Зар да не ја испијам чашата што Ми ја даде Отецот?"

Исус ѝред Ана

(*Мт 26,57-58; Мр 14,53-54; Лк 22,54*)

¹² Тогаш четата и заповедникот, и слугите јудејски, Го фатија Исуса и Го врзаа.

¹³ И Го одведоа најнапред кај Ана, зашто тој беше дедо на Кајафа, кој во таа година беше првосвештеник.

¹⁴ А Кајафа беше оној што ги посоветува Јудејците дека подобро е да умре еден човек за народот.

Петровото одрекување

(*Мт 27,1-2; 11-14; Мр 15,1-5; Лк 23,1-5*)

¹⁵ По Исус одеше Симон Петар и еден друг ученик. Тој ученик му беше познат на првосвештеникот, па влезе со Исус во дворот на првосвештеникот.

¹⁶ А Петар стоеше надвор, покрај портата. Другиот, пак, ученик, што му беше познат на првосвештеникот, излезе, и рече на вратарката и го воведо Петар.

¹⁷ Тогаш слугинката вратарка му рече на Петар: „Да не си и ти од учениците на Овој Човек?" Тој рече: „Не сум."

¹⁸ А слугите и стражарите беа запалиле оган и стоеја, па се грееја, зашто беше студено. А и Петар беше со нив, стоеше и се грееше.

13
^{15,11}
^{1 Јн 1,4}

14
^{8,23}
^{15,18-19}

15
^{Мт 6,13}
^{Лк 22,32}
^{2 Сол 3,3}
^{1 Јн 5,18}

17
^{10,36}
^{Ер 1,5}

18
^{20,21}

19
^{4,23}
^{15,13}
^{Лк 22,20}
^{1 Кор 1,30}
^{Евр 2,11}
^{10,12,14}

20
^{Рим 10,17}
^{1 Сол 2,13}
^{1 Јн 1,3}

21
^{10,38}
^{17,11}
^{Дела 4,32}
^{Гал 3,28}

22
^{17,5}

23
^{15,9}
^{1 Кор 6,17}
^{Гал 2,20}

24
^{1,14}
^{10,29}
^{12,26}
^{17,5}
^{Мт 25,34}
^{2 Кор 3,18}

25
^{1,10}
^{8,55}
^{Мт 11,27}
^{Откр 16,5}

26
^{17,6}
^{2 Мојс 3,13-14}
^{Пс 7,17}
^{Рим 8,39}

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

18,1

2 Цар
15,23
3 Цар 2,37
2 Лет 15,16
Мт 26,36
Мк
14,26,32
Лк 22,39

Исусовото сослушување

(Мт 26,59–66; Мр 14,55–64;

Лк 22,66–71)

19 Првосвештеникот, пак, Го праша Исуса за учениците Негови и за Неговото учење.

3

7,32,45

4

13,1,3

19,11

5

8,24

6

7,46

Пс 26,2

35,4

9

6,39

17,12

10

Лк 22,36,38

11

Мт 26,39

Мк 10,38

14,36

Лк 22,42

13

Лк 3,2

14

11,49-51

15

20,3

16

Мк 14,54

17

18,25

20

6,59

7,26

Ис 45,19

Мт 4,23

26,55

Дела 26,26

22

19,3

Мт 26,67

Дела 23,2

23

Мт 5,39

Дела 23,3-5

20 Исус му одговори: „Јас му зборував на светот јавно; Јас секогаш поучував во синагогата и во храмот, каде што секојпат се собираат Јудејците, и тајно ништо не сум зборувал.

21 Зошто Ме прашуваш Мене? Прашај ги оние кои слушале што сум зборувал; тие знаат што сум говорел.”

22 Кога Тој го рече тоа, еден од слугите, кој стоеше близу, Го удри Исуса по образ и рече: „Така ли му одговараш на првосвештеникот?”

23 Исус му одговори: „Ако реков нешто лошо, докажи го лошото; ако ли, пак, добро - зошто Ме удираш?”

24 Тогаш Ана Го прати врзан кај првосвештеникот Кајафа.

Петар поворно се одрекува

(Мт 26,71–75; Мр 14,69–72; Лк 22,58–62)

25 А Симон Петар стоеше и се гресше. И му рекоа: „Да не си и ти од учениците Негови?” Тој порекна и рече: „Не сум.”

26 Еден од слугите на првосвештеникот, што му беше роднина на оној кому Петар му го беше отсекол увото, рече: „Нели те видов и тебе во градината со Него?”

27 А Петар пак порекна; и веднаш запеа петел.

Исус пред Пилат

(Мт 27,1–2; 11,14; Мр 15,1-5; Лк 23,1–5)

28 И Го поведоа Исуса од Кајафа во преторијата. Но беше утро, и тие не влегоа во преторијата, за да не се оквернат, за да можат да ја јадат Пасхата.

29 Тогаш излезе Пилат пред нив и рече: „Какво обвинение изнесувате против Овој Човек?”

30 Одговорија и му рекоа: „Ако Тој не беше злосторник, немаше да ти Го предадеме!”

31 А Пилат им рече: „Земете Го вие и судете Му според вашиот закон!” Јудеј-

ците му рекоа: „Нам не ни е дозволено да погубуваме никого”,

32 за да се исполни зборот Исусов, што го рече, кажувајќи со каква смрт ќе умре.

33 Тогаш Пилат повторно влезе во преторијата, па Го повика Исуса и Му рече: „Ти ли си Царот Јудејски?”

34 Исус му одговори: „Сам ли го зборуваш тоа или други ти кажаа за Мене?”

35 Пилат одговори: „Та јас Јудеец ли сум? Твојот народ и првосвештениците Те предадоа на мене. Што си направил?”

36 Исус одговори: „Моето царство не е од овој свет; ако беше царството Мое од овој свет, тогаш Моите слуги би се бореле, за да не им бидам предаден на Јудејците; но царството Мое сега не е овде.”

37 А Пилат Му рече: „Ти, пак, Цар ли си?” Исус одговори: „Ти велиш дека сум Цар. Јас за тоа се родив и за тоа дојдов на светот, за да сведочам за вистината; секој, кој е од вистината, го слуша гласот Мој.”

Исус е осуден на смрт

(Мт 27,15–31; Мр 15,6–20; Лк 23,13–15)

38 Пилат Го праша: „Што е тоа вистина?” И кога го рече ова, излезе пак кај Јудејците и им рече: „Јас не наоѓам никаква вина во Него.

39 Но кај вас е обичај да ви пуштам по еден за Пасха. Сакате ли да ви Го пуштам Царот Јудејски?”

40 И пак повикаа сите, велејќи: „Не Овој, туку Варава.” Варава, пак, беше разбојник.

Исусовите страдања

19 Тогаш Пилат Го зеде Исуса и Го предаде да го бијат.

2 Војниците сплетоа венц од трње, Му го кладоа на главата и Му облекоа багреница,

3 и велеа: „Те поздравуваме, Царе Јудејски!” - и Го удираа по образите.

4 Пилат пак излезе надвор и им рече: „Еве, ви Го изведувам надвор, за да разберете дека не наоѓам во Него никаква вина.”

24

11,49

18,13

25

18,17

26

18,1,10

27

13,38

Мт 26,34

Мк 14,30

Лк 22,34

28

11,55

29

Лк 3,1

13,1

Дела 3,

13-14

4,27

13,28

1 Тим 6,13

31

19,6

Дела 18,15

32

3,14

8,28

12,32-33

Мт 20,19

26,2

36

1,11

6,15

12,32

Мт 26,53

Лк 17,20

19,12

37

3,32-33

8,45-46

14,6

1 Јн 3,19

4,6

1 Тим 6,13

38

Дела 24,25

26,28

40

Дела 3,14

19,1

Мт 20,19

1 Кор 1,23

2

Мт 27,29

Лк 23,11

3 <sup>18,22
Ис 50,6</sup> ⁵ Тогаш излезе Исус надвор, со трнов венец, и багреница. И им рече Пилат: „Еве Го Човекот!”

4 <sup>18,38
Лк 23,4</sup> ⁶ А кога Го видоа првосвештениците и слугите, завикаа и рекоа: „Распни Го, распни!” Пилат им рече: „Земете Го вис и распнете Го, зашто јас не наоѓам во Него вина.”

5 ^{1,29,36} ⁷ Јудејците му одговорија: „Ние имаме Закон и според нашиот Закон Тој треба да умре, зашто Сам се направи Син Божји.”

6 <sup>18,31
1 Кор 1,23</sup> ⁸ Кога го чу Пилат овој збор, уште повеќе се исплаши.

9 <sup>9,29-30
Мт 26,
62-63
27,12,14
Мк 14,61
Лк 23,9</sup> ⁹ И пак влезе во преторијата и Му рече на Исус: „Од каде си Ти?” Но Исус не му даде одговор.

10 <sup>27,12,14
Мк 14,61
Лк 23,9</sup> Пилат Му рече: „Мене ли не ми одговараш? Не знаеш ли дека имам власт да Те распнам, и власт имам да Те пуштам!”

11 <sup>3,27
10,18
18,30,35
Рим 13,1</sup> ¹¹ Исус одговори: „Ти не би имал никаква власт над Мене ако не ти беше дадено одозгора; затоа поголем грев има оној што Ме предаде на тебе.”

12 <sup>Лк 23,2
Дела 17,7</sup> ¹² Оттогаш Пилат гледаше да Го пушти. Но Јудејците пак викаа, зборувајќи: „Ако Го пуштиш Него, не си му пријател на царот. Секој што се прави цар, противник му е на царот.”

13 <sup>18,33-37
19,31,42
1 Кор 5,7</sup> ¹³ Штом го чу овој збор, Пилат Го изведе Исус надвор и седна на судскиот стол, на местото наречено Литостротон, а по еврејски Гавата.

14 <sup>Суд 8,23
1 Цар 8,7</sup> ¹⁴ Тогаш беше петок пред Пасха, околу шестиот час¹⁴. И им рече Пилат на Јудејците: „Еве Го вашиот Цар!”

15 ^{1 Кор 5,7} ¹⁵ Но тие викаа: „Земи, земи, распни Го!” Пилат им рече: „Царот ваш ли да Го распнам?” Првосвештениците одговорија: „Ние немаме цар, освен цезарот.”

16 ^{1 Кор 5,7} ¹⁶ И тогаш им Го предаде за да биде распнат. И Го зедоа Исус, и Го поведоа.

Исусовото распнување

(Мт 27,32–44; Мр 15,21–32;
Лк 23,26–43)

¹⁷ И носејќи го Својот крст, Тој излезе на местото наречено Черепница, а по еврејски Голгота;

¹¹ 19,14. Околу 12 часот.

¹⁸ таму Го распнаа, а со Него и други двајца, од едната и од другата страна, а насреде - Исус.

¹⁹ Пилат, пак, напиша и натпис, и го кладе на крстот. А беше напишано: „Исус од Назарет, цар Јудејски.”

²⁰ Овој натпис го читаа мнозина од Јудејците, бидејќи местото, каде што беше распнат Исус беше близу до градот; а беше напишано на еврејски, грчки и латински.

²¹ Првосвештениците, пак, јудејски му рекоа на Пилат: „Не пишувај: Цар Јудејски, туку дека Тој рече: Јас сум Цар Јудејски.”

²² Пилат одговори: „Што напишав, напишав.”

²³ А војниците, кога Го распнаа Исуса, ги зедоа алиштата Негови и ги поделија на четири дела, на секој војник по еден дел и хитонот. Хитонот, пак, не беше шиен, туку исткаен одозгора па додолу.

²⁴ Тогаш си рекоа: „Да не го раскинуваме, но да фрлиме за него ждрепка, чиј ќе биде” - за да се збидне кажаното во Писмото: „Ги поделија алиштата Мои меѓу себе и за облеката Моја фрлија ждрепка.” Така и направија војниците.

²⁵ Покрај крстот Исусов стоеја мајка Му Негова и сестрата на мајка Му, Марија Клеопова, и Марија Магдалена.

²⁶ А Исус, штом ја виде мајка Си, и ученикот кого посебно го љубеше, како стои, ѝ рече на мајка Си: „Жено, ете ти син!”

²⁷ Потоа му рече на ученикот: „Ете ти мајка!” И од тој час ученикот ја зеде кај себе.

Исусовата смрт

(Мт 27,45–56; Мр 15,33–41;
Лк 23,44–49)

²⁸ По ова, знаејќи Исус дека сè е свршено, за да се исполни Писмото, рече: „Жеден сум.”

²⁹ Таму стоееше сад, полн со оцет. Тие навасија сунѓер во оцетот, го закачија на трска и Му принесоа до устата Негова.

18
Ис 53,12

19
18,33
Мт 2,23

20
Евр 13,
12-13

23
2 Мојс
28,32

24
Пе 22,19

25
2,3
20,1,18
Мк 15,
40-41
Лк 2,5

26
2,4
13,23
20,2
21,20

28
5,39
Пе 21,15

29
2 Мојс
12,22
3 Мојс 14,4
Пе 50,8
69,22

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

30 ^{1,33} ^{17,14} ^{Јов 19,} ²⁶⁻²⁷ ^{Мт 20,22} ^{Лк 12,50} ^{2 Тим 4,7} ^{Откр 15,1} ³⁰ А кога вкуси Исус оцет, рече: „Се сврши!” И кога ја наведна главата, го предаде духот.

Крв и вода

³¹ Бидејќи беше петок, Јудејците, за да не останат телата на крст во сабота, зашто во таа сабота беше голем ден, го замолија Пилат да им ги прекршат колената и да ги симнат.

³² Тогаш дојдоа војниците и им ги прекршија колената на првиот, како и на вториот, што беа распнати со Него.

³³ А кога дојдоа до Исус и го видоа дека беше веќе умрен, не Му ги прекршија колената;

³⁴ но еден од војниците со копје Му ги прободе ребрата, и наеднаш истече крв и вода.

³⁵ И тој што виде - посведочи, и сведоштвото му е вистинско, и знае дека ја кажува вистината, за да поверувате вие.

³⁶ Бидејќи ова стана за да се исполни Писмото: „Коска Негова нема да се прекрши.”

³⁷ И друго Писмо пак вели: „Ќе погледнат на Оној Кого Го прободоа.”

Положувањето во гроб

(Мт 27,57-61; Мр 15,42-47; Лк 23,50-56)

³⁸ Потоа Јосиф од Ариматеја, кој беше Исусов ученик, но тајно, поради страв од Јудејците, го замоли Пилат да го симне телото и Пилат му дозволи. Тој дојде и го симна телото Исусово.

³⁹ А дојде и Никодим, кој порано беше отишол ноќе кај Исус, и донесе околу сто литри смеса од смирна и алој.

⁴⁰ Го зедаа телото Исусово и го завиткаа во платно со мирисите, како што е обичај кај Јудејците да погребуваат.

⁴¹ На она место, каде што беше распнат, имаше градина и во градината - нов гроб, во кој уште никој не беше полаган.

⁴² Таму Го положија Исус поради петокот јудејски, зашто гробот беше близу.

Празниот Исусов гроб

(Мт 28,1-8; Мр 16,1-8; Лк 24,1-12)

20 Во првиот ден од седмицата Марија Магдалена дојде на гробот

рано, уште додека беше темно, и виде дека каменот од гробот е поместен.

² Тогаш отрча и дојде кај Симон Петар и кај другиот ученик, кого Исус го љубеше, и им рече: „Го земале Господа од гробот и не знам каде Го положиле.”

³ Тогаш излезе Петар и другиот ученик, и појдоа кон гробот.

⁴ И обајцата трчаа заедно, но другиот ученик трчаше побргу од Петар и прв дојде до гробот.

⁵ И кога се наведна, виде дека лежи само повојот; но не влезе.

⁶ По него дојде Симон Петар, влезе во гробот и виде дека само повојот стои;

⁷ а крпата, што Му беше на главата негова, не стоеше кај повојот, туку одделно, свиткана на едно место.

⁸ Тогаш влезе и другиот ученик, кој прв дојде до гробот, и виде, и поверува,

⁹ зашто уште не го знаеја Писмото дека Тој треба да воскресне од мртвите.

¹⁰ Тогаш учениците се вратија дома.

Исус ѝ се јавува на Марија Магдалена

(Мр 16,9-11)

¹¹ А Марија стоеше кај гробот однадвор и плачеше. И, плачелјќи, се наведна над гробот;

¹² и виде два ангела во бели облеку како седат, едниот кај главата, а другиот кај нозете, каде што беше лежелото телото Исусово.

¹³ Тие ѝ рекоа: „Жено, зошто плачеш?” Им одговори: „Го земале Господа мој и не знам каде Го положиле!”

¹⁴ Штом го рече ова, се заврте назад и Го виде Исуса како стои; но не знаеше дека е Исус.

¹⁵ Исус ѝ рече: „Жено, зошто плачеш? Кого го бараш?” Таа, мислејќи дека е градинарот, Му рече: „Господине, ако си Го зел Ти, кажи ми каде си Го положил, и јас ќе Го земам.”

¹⁶ Исус ѝ рече: „Марија!” Таа се заврти и Му рече: „Равуни” - што значи: „Учителе!”

¹⁷ И рече Исус: „Не допирај се до Мене, зашто уште не сум се вратил кај Мојот Отец; туку отиди кај браќата Мои и кажи им: се враќам кај Својот Отец и

2

13,23
18,15
19,26
21,7,20

6-7

11,40,44
19,40
Лк 24,24

9

5,39
Пс 15,10
Мт 5,17
Дела
2,27,31
1 Кор 15,4

12

Мт 28,2-5
Мк 16,5
Лк 24,23
Евр 1,14
Откр 3,5
4,4

13

20,2

14

21,4
Лк 24,16
2 Кор 5,16

16

Мк 10,51

17

13,33
14,2-3,28
16,5-7
Пс 21,22
Мт 12,49
28,10
Дела 1,3
Рим 8,29
15,6

4 Моје 9,12
Пс 34,21

Зах 12,10
Откр 1,7

38
7,13

39
3,1
7,50
Пс 44,8
Изречи
7,17
Мт 2,11

40
Мк 14,8

20,1
Мт 27,56
Дела 20,7
1 Кор 16,2

19 вашиот Отец, кај Својот Бог и кај вашиот Бог.”

14,18-19
Мт 18,20

20 Дојде Марија Магдалена и им кажа на учениците дека Го видела Господа и дека тоа ѝ рекол.

15,11
16,20,22
19,34

21 *Исус им се јавува на Своиите ученици*
(Мт 28,16-20; Мр 16,14-18; 24,36-49)

17,18
Мт 28,19
Мк 16,15

19 А вечерта во истиот ден, првиот од седмицата, кога вратата, каде што беа учениците Негови собрани, беше затворена поради страв од Јудејците, дојде Исус, застана насреде и им рече: „Мир вам!”

22
1,33
7,39
1 Мојс 2,7
Ез 37,9
Мудр 15,11
Дела 1,8
1 Кор 15,45

20 И ова штом го рече, им ги покажа рацете и нозете и ребрата Свои. Се зарадуваа тогаш учениците, штом Го видоа Господа.

23
Мт 16,19
18,18

21 А Исус пак им рече: „Мир вам! Како што Ме прати Отецот, така и Јас ве праќам.”

24
11,16
14,5
21,2

22 И кога им го кажа ова, дувна и им рече: „Примете Дух Свети!”

25
19,34
1 Кор 9,1

23 На кои ќе им ги простите гревовите, ќе им се простат, а на кои ќе им ги задржите, ќе им се задржат.”

Исус и неверниот Тома

14,27
20,19

27

20,25
Мк 16,14
Лк 24,25,40

24 А Тома, еден од дванаесетмината, наречен Близнак, не беше со нив кога дојде Исус.

29

4,48
17,20
1 Петр 1,8

25 Другите ученици му рекоа: „Го видовме Господа!” А тој им рече: „Додека не ги видам раните од клинците на рацете Негови, и не го ставам прстот свој во раните од клинците, и не ја ставам раката своја во ребрата Негови, нема да поверувам!”

26 А по осум дена учениците Негови пак беа собрани, и Тома со нив. Дојде Исус, кога вратата беше заклучена, застана меѓу нив и рече: „Мир вам!”

27 Потоа му рече на Тома: „Дај го прстот свој овде и види ги рацете Мои; дај ја раката своја и стави ја во ребрата Мои; и не биди неверник, туку верник!”

28 Одговори Тома и Му рече: „Господ мој и Бог мој!”

29 Исус му рече: „Ти поверува затоа што Ме виде; блажени се оние кои не виделе, а поверувале.”

Целиа на оваа книга

30

21,25

30 И многу други чуда изврши Исус пред учениците Свои, што не се запишани во оваа книга.

31 А овие се запишани за да поверувате дека Исус е Христос, Син Божји, и верувајќи да имате живот во Неговото име.

31

1,12
3,15-16
Дела 2,36
Рим 1,4
1 Јн 5,13

Воскреснаиош Исус

21,1

Мт 26,32
28,7

им се јавува на седум Свои ученици

21 Потоа пак им се јави Исус на учениците Свои кај Тиверијадското Море. А тоа се случи вака:

2 беа заедно Симон Петар и Тома, наречен Близнак, Натанаил од Кана Галилејска, Заведесвите синови и двајца други од учениците Негови.

2

1,45
11,16
Лк 5,10

3

Лк 5,5

4

20,14
Лк 24,16

5

Лк 24,41

6

Лк 5,4-7

7

13,23
19,26
20,2
21,20
Мт 14,29

9

Мт 4,4
Лк 24,
41-43

11

2 Пет 2,16
Лк 5,6

3 Симон Петар им рече: „Ќе одам да ловам риба.” Му рекоа: „И ние ќе дојдеме со тебе.” Тогаш излегоа и веднаш влегоа во кораб, но таа ноќ ништо не уловија.

4 А кога се раздени, застана Исус на брегот, само учениците не го познаа дека е Исус.

5 Исус им рече: „Чеда, имате ли нешто за јадење?” Му одговорија: „Не.”

6 А Тој им рече: „Фрлете ја мрежата од десната страна на коработ и ќе најдете!” Ја фрлија, и не можеа веќе да ја извлечат од многу риби.

7 Тогаш ученикот, што го сакаше Исус, му рече на Петар: „Тоа е Господ!” А Симон Петар, штом чу дека е Господ, си ја препаша облеката - зашто беше необлечен, и се фрли во морето.

8 А другите ученици, влечејќи ја мрежата со риби, дојдоа со кораб, зашто не беа далеку од брегот, но само околу двесте лакти.

9 Кога пак излегоа на брегот, видоа наложен оган, и на него ставена риба и леб.

10 Исус им рече: „Донесете од рибите што ги уловивте сега!”

11 А Симон Петар влезе и ја извлече мрежата на брегот, полна со крупни риби, на број сто педесет и три; и макар што беа толку многу, мрежата не се скина.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

12 ^{4,27} Исус им рече: „Дојдете, јадете!” И никој не смеше да Го праша: „Кој си Ти?”

13 ^{6,11} Исус пријде, зеде леб и им даде, исто така и риба.

14 ^{Мт 14,19} ^{15,36} ^{Мк 6,41} ^{8,6} ^{Лк 9,16} Ова беше веќе третпат како им се јави Исус на учениците Свои, откако воскресна од мртвите.

14 ^{20,19,26} *Разговор меѓу Исус и Петар*

15 ^{1,42} ^{10,1-16} ^{Мт 16,17} ^{Лк 7,42-43} ^{1 Кор 15,5} А кога завршија со јадењето, Исус му рече на Симон Петар: „Симоне Јонин, Ме љубиш ли повеќе отколку овие?” Петар Му рече: „Да, Господи, Ти знаеш дека Те љубам!” Исус му рече: „Паси ги јагненцата Мои!”

16 ^{Мт 2,6} ^{Лк 22,32} ^{Дела 20,28} ^{1 Птр 5,2} ^{Откр 7,17} Го праша пак, повторно: „Симоне Јонин, Ме љубиш ли?” Петар Му кажа: „Да, Господи, Ти знаеш дека Те љубам!” Исус му рече: „Паси ги овците Мои!”

17 ^{13,37-38} ^{18,17,25-27} ^{2 Цар 5,2} ^{Пс 77,71-72} И по третпат му рече: „Симоне Јонин, Ме љубиш ли?” Петар се нажали дека по третпат го праша: „Ме сакаш ли?” И Му рече: „Господи, Ти сè знаеш; Ти знаеш дека Те љубам.” Исус му рече: „Паси ги овците Мои!”

18 ^{Мт 16,22} ^{26,39} ^{Дела 21,11,14} ^{3 Птр 1,14} Вистина, вистина ти велама: кога беше помлад, сам се препашуваше и одеше каде што сакаше; кога ќе остариш, ќе ги рашириш рацете свои, и друг ќе

те препаша и поведе на каде што неј-
ќеш.”

¹⁹ А ова го рече за да покаже со каква смрт ќе го прослави Бог. И штом го кажа тоа, му рече: „Врви по Мене!”

Омилиниот ученик и сведоштвојето кое остана

²⁰ А Петар, кога се заврти, виде дека по него оди оној кого Исус посебно го сакаше и кој на вечерата се беше навалил на градите Негови и прашуваше: „Господи, кој ќе Те предаде?”

²¹ Штом го виде Петар него, Му рече на Исус: „Господи, а овој, пак, зошто?”

²² Исус му рече: „Ако сакам тој да остане додека да дојдам, тебе што ти е? Ти врви по Мене!”

²³ И се пренесе овој збор меѓу браќата дека тој ученик нема да умре. Но Исус не му рече дека нема да умре, туку: „Ако сакам тој да остане додека дојдам, тебе што ти е?”

²⁴ Тој е ученикот кој сведочи за овие нешта и кој го напиша ова; и знаеме дека сведоштвото негово е вистинско.

²⁵ А има и многу други работи што ги изврши Исус и кои, ако би се напишале по ред, ми се чини не би можеле да се сместат во целиот свет напишаните книги. Амин!

19
12,33
18,32
Мк 1,17
1 Птр 4,16

20
13,23,25
19,26
20,2

22
Мт 16,28
1 Кор 11,26
Јк 5,7
Откр 2,25
22,7,12,17,2
0

23
14,3
3 Јн 1,5

24
15,27
19,35

25
20,30

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

Вовед

Делото на Лука оџфаќа две новозаветни книги. Првата е неѓовото Еванѓелие, а втората Дела на Апостолиите. Во првата книга, во Еванѓелието, Лука се задржува на периодот на земниот Исусов живот. Книгата, пак, Дела на Апостолиите зайочнува со описот на Исусовото вознесение (1,1–11) со кое се инаугурира времето на Црквата: Господ Исус во неа останава присутен преку Својот Дух, кој ги вдохновува учениците.

Прикажувањето на собицијата е полно со животи. Се бележи расипежот на христијанските заедници во јудејска средина, посебно преку мисијата на апостолот Петар, за ширење на христијанството во Ерусалим, но и во места каде нема Јудејци: Антиохија, Коринт и Филипи. Преку приказите во текстовите се насеќуваат и тежоките на првата Црква и начинот на кој се тие разрешени, благодарение на Духот Господов.

Меѓу изворите на книгата да го спомнеме и она што би можело да се нарече „Дневник на Лука“. За да го раскаже пишувањето од Тротада во Филипи, Лука се изразува во прво лице: „По тоа видение веднаш посакавме да ирѓнеме...“ (16,10–40); понајаму е опишано Павловото пишување од Филипи во Ерусалим, каде Павле е уисен (20,5–21,18) и на крајот пишувањето во Рим, каде Павле останава две години пред да биде осуден (27–28).

Книгата може да се подели на следниве целини:

План (1,8),

Почетоките на првата Црква во Ерусалим, по Исусовото вознесение (1,1–28,31),

Распространување на Еванѓелието меѓу другите народи (8,4–2,25),

Распространување на Еванѓелието во средоземноморскиот свет иа сè до Рим, главниот град на Империјата (13,1–28,31).

Пораката пренесена и позната насекаде во светот, впрочем, е резимирана во проповедите и расправите на апостолиите. Во нив може да се види дека Исус е претставен на сите, како на Јудејците, така и на нејудејците (паганиите). Духот постојано ги вдохновува учениците преку Неѓовата личност, зборови и дела.

Настаниите во книгата Дела на Апостолиите го остварат погледот кон она што Црквата треба да го оствари: да се разласи Еванѓелието, односно радоста на вест за Исус Христос на сите луѓе и на сите краишта на земјата.

1,1

Лк 1,1,3
24,19

Предговор

1 Првата книга, Теофиле, ја напишав за сè она што Исус го правеше и поучуваше, од почетокот,

Лк 24,51

2 па сè до денот кога се вознесе, откако преку Светиот Дух им даде заповеди на апостолиите што беше ги избрал.

10,40-41
13,31

3 Ним по Своето страдање им се претстави жив, со многу верни докази, јавувајќи им се четириесет дни и зборувајќи им за царството Божјо.

4 Еднаш кога ги собра, Тој им заповеда: „Не оддалечувајте се од Ерусалим, туку чекајте го ветувањето од Отецот што сте го слушале од Мене:

4

Лк 24,
42-43
24,49

5 Јован крштеваше со вода, а вие, не по многу дни од денес, ќе бидете крстени со Светиот Дух.“

5

11,16
Лк 3,16

Исус се вознесува на небо

6 А тие, кои беа собрани, Го прашаа велјки: „Во ова време ли Ти ќе го вос-

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

- 9** тановиш, Господи, царството Израилево?"
Лк 24, 50-51
- 10** И Тој им одговори: „Не е ваше да ги знаете времињата или часот што Отецот ги поставил во Своја власт;
Лк 24,4-6
- 11** ⁸ но ќе примите сила од Светиот Дух, Кој ќе слезе на вас и ќе Ми бидете сведоци во Ерусалим и во цела Јудеја и Самарија, и сè до крајот на земјата.”
Лк 22,69
- 13** ⁹ И штом го рече тоа, додека тие Го гледаа Тој се подигна, и облак Го подведе од пред очите нивни.
Мт 10,2-4
- 14** ¹⁰ И како што гледаа кон небото додека Тој се вознесуваше, одеднаш пред нив застаана двајца мажи во бела облека,
4,32
Мт 18,19
Лк 8,19
- 17** ¹¹ и рекоа: „Луѓе Галилејци, што стоните и гледате кон небото? Овој Исус, Кој од вас се вознесе на небото, ќе дојде пак на истиот начин како што Го видовте да оди на небото.”
Лк 22,47
- 18**
Мт 27,3-10

**Избран нов ајосџол
на местџошо на Јуда**

¹² Тогаш тие се вратија во Ерусалим од планината, наречена Маслинова¹, која се наоѓа близу до Ерусалим, колку еден саботен ден одење².

¹³ И кога дојдоа, се искачија во горната одаја, каде што престојуваша Петар и Јаков, Јован и Андреј, Филип и Тома, Вартоломеј и Матеј, Јаков Алфеев и Симон Зилот и Јуда Јаковов.

¹⁴ Тие сите еднодушно беа постојано во молитва и молење заедно со некој жени и со Марија, мајката на Исус, и со браќата Негови.

¹⁵ И во тие дни Петар стана меѓу браќата, а беа се собрале околу сто и дваесет души и рече:

¹⁶ „Мажи браќа! Требаше да се исполни напишаното што го беше претскажал Светиот Дух преку устата Давидова за Јуда, водачот на оние што Го фатија Исуса,

¹⁷ зашто тој беше вброен меѓу нас и беше примил дел од оваа служба;

¹⁸ но со неправедна награда тој стекна нива и, откако падна ничкум, прсна по

средината, и се истури целата негова утроба.

¹⁹ И тоа им стана познато на сите жители во Ерусалим дека таа нива се нарече на нивниот јазик Акелдама, што значи „крвна нива”.

²⁰ Зашто во книгата на Псалмите е напишано: „Домот негов да запусте и никој во него да не живее, епископството негово друг да го прими.”

²¹ И така, еден од оние луѓе што беа со нас за сето време, откако дојде и си замална од нас Господ Исус,

²² почнувајќи од крштевањето Јованово па до денот кога се вознесе од нас, треба да биде сведок со нас за Неговото воскресение.”

²³ И поставија двајца: Јосиф, наречен Варнава, а по прекар Јуст, и Матиј;

²⁴ потоа се помолија и рекоа: „Ти, Господи, Кој ги познаваш срцата на сите, покажи од овие двајца еден, кого си го избрал,

²⁵ за да прими дел од оваа служба и од апостолството од кое отпадна Јуда за да си отиде на своето место.”

²⁶ И фрлија ждрепка за нив, и ждрепката падна на Матиј; и тој се вброи кон единаесетте апостоли.

**Педесџница - Излевање на
Свџиош Дух**

2 Кога дојде денот Педесетница, сите апостоли беа заедно и на исто место.

² Тогаш ненадејно се создаде шум од небото, како силен ветар кога дува, и ја исполни целата куќа, каде што седеа.

³ И им се јавија јазичи како од пламен, кои се разделуваа и се спуштија по еден над секого од нив посебно.

⁴ И сите се исполнија со Дух Свети, и почнаа да зборуваат на други јазичи, онака како што им даваше Духот Свети да изговараат.

⁵ Тогаш во Ерусалим имаше Јудејци, побожни луѓе, од секој народ под небото.

⁶ Кога се создаде тој екот, народот кој се насобра многу се збуни, бидејќи секој

19
Мт 27,8

20
Пс 68,25
Пс 108,8

24
15,8

25
6,4

2,2
4,31
Јн 3,8

3
4 Мојс
11,25

¹ 1,12. Елеон.

² 1,12. Околу 2 километри.

11 ги слушаше како зборуваат на неговиот сопствен јазик.

13 ^{1 Кор 14,23} И сите врашени и восхитени, говореа: „Овие што зборуваат, зар не се сите Галилејци?”

17-21 ^{Јоил 2, 28-3,4} ^{1 Кор 14,23} Па како тогаш слушаме како секој од нив зборува на нашиот мајчин јазик?

18 ^{4 Мојс 11,29} ^{1 Кор 14,23} Парти, Мидијци, Еламити и жителите од Месопотамија, Јудеја и Кападокија, од Понт и Азија,

20 ^{Амос 5, 18-20} ^{1 Кор 14,23} Фригија, Памфилија, од Египет и од краиштата на Либија покрај Киринеја, па и привремено дојдените Римјани.

¹¹ Како ние Јудејците, така исто и придојдените, Критјани и Арапи, еве слушаме како тие зборуваат за големите дела Божји на нашите јазици?”

¹² Сите се чудеа и во недоумение си зборуваа еден со друг: „Што ли ќе биде ова?”

¹³ А други, потсмевајќи се, велеа: „Се напиле со слатко вино!”

Беседата на Петар

¹⁴ Тогаш Петар стана со одинаесетте, го подигна гласот свој и им рече: „Луѓе Јудејци и вие сите што живеете во Ерусалим, знајте го ова и внимателно слушнете ги моите зборови;

¹⁵ овие луѓе не се пијани, како што мислите вие, зашто е третиот час³ од денот:

¹⁶ но ова е претскажаното преку пророкот Јоил:

¹⁷ „И ете во последните дни, рече Бог, ќе излеам од Мојот Дух на секое тело и ќе пророкуваат синовите ваши и ќерките ваши, и младичите ваши ќе имаат виденија и старците ваши ќе сонуваат сонштиа.

¹⁸ И во тие дни, врз слугите Мои и слугинките Мои ќе излеам од Мојот Дух, и тие ќе пророкуваат.

¹⁹ И ќе покажам чудеса на небесата и знаци долу на земјата - крв, и оган, и чад.

²⁰ Сонцето ќе се претвори во темнина, а месечината во крв, и тоа уште пред да настапи големиот и славен ден Господов.

³ 2,15. Околу 9 часот претпладне.

²¹ И тогаш, секој што ќе го повика името Господово, ќе се спаси.’

²² Луѓе Израилци, слушнете ги овие зборови: Исус од Назарет, Човекот посведочен пред вас од Бога со сили, чудеса и знаци, кои, како што и сами знаете, ги направи Бог преку Него,

²³ предаден по определениот Божји план и предзнаење, вие Го фативте, Го распнавте со рацете на беззаконниците и Го убивте.

²⁴ Но Бог Го воскресна, откако Го ослободи од смртните маки, бидејќи смртта немаше сила да Го задржи.

²⁵ Зашто Давид за Него вели: „Секогаш Го гледав Господа пред себе. Тој е од мојата десна страна, за да не се поместам.

²⁶ Затоа се развесели срцето мое и се возрадува јазикот мој; а уште и телото мое ќе почива во надеж;

²⁷ зашто Ти нема да ја оставиш душата моја во Адот, ниту, пак, ќе дозволиш Твојот праведник да види распаѓање.

²⁸ Ти си ми ги покажал патштата на животот; Ти ќе ме исполниш со радост преку лицето Свое.’

²⁹ Мажи брака, нека ми е дозволено да ви зборувам слободно за прататкото Давид, дека тој умре и беше погребан, а гробот негов е меѓу нас сè до денешниов ден.

³⁰ Па, бидејќи беше пророк и знаејќи дека Бог му беше ветил со заклетва дека ќе постави некој од плодот на неговите бедра на престолот Свој,

³¹ предвиде и кажа за воскресението на Христос дека нема да биде оставен во Адот и дека телото Негово нема да види распаѓање.

³² Овој Исус Го воскресна Бог. За тоа сме ние сите сведоци.

³³ И затоа, Тој, откако беше воздигнат со десницата Божја и Го прими од Отецот ветувањето на Светиот Дух сега Го излеа. Тоа е она што го гледате сега вие и го слушате.

³⁴ Зашто Давид не отиде на небесата, но самиот кажа: „Му рече Господ на мојот Господ: Седни од Мојата десна страна,

21

4,12
Рим 10,13
1 Кор 1,2

24

Пе 17,3-5

25-28

Пе 45,8-11

27

13,34-37

30

2 Цар 7,
12-13
Пе 88,3
131,11

31

Пе 15,10

33

1,4

34-35

Пе 109,1

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

35 ^{Лк 20,43} додека не ги поставам непријателите Твои во подножјето на нозете Твои.³⁵
36 ^{Мт 10,6} ^{15,24} И затоа, нека знае со сигурност сиот Израилев дом дека Оној Исус, Кого вие Го распнавте, Бог Го направи Господ и Христос.³⁶
38 ^{5,31} ^{13,38-39} ^{Лк 24,47-48}
39 ^{Ис 57,19} ^{Јовл 3,4}
40 ^{5 Моје 32,5} ^{Мт 17,17} ^{Гал 1,4} ^{Фил 2,15}
42 ^{2,46} ^{Лк 24,35}
43 ^{20,7-11}
47 ^{4,21} ^{11,18} ^{13,48} ^{21,20}
3,1 ^{10,3,9,30}

Првиџе ѿкрстијувања

³⁷ Кога го слушнаа тоа, им се растреперија срцата, и му рекоа на Петар и на другите апостоли: „Луѓе браќа, што да правиме?“

³⁸ А Петар им рече: „Покајте се и секој од вас да се крсти во името на Исус Христос за простување на гревовите; и тогаш ќе примите дар од Светиот Дух.“

³⁹ Зашто вам ви припаѓа она ветување и на вашите деца и на сите што се далеку, што ќе ги повика Господ, нашиот Бог.“

⁴⁰ И со многу други зборови сведочееше и ги молеше, велејќи: „Спасувајте се од овој пакостен род!“

⁴¹ И така оние што од срце ги примија неговите зборови, се крстија и се приклучија во тој ден околу три илјади души.

Животој во првијата христијанска заедница

⁴² И беа истрајни во учењето на апостолите, во заедничкиот живот, во прекршувањето на лебот и во молитвите.

⁴³ И страв ја обзеде секоја душа, зашто многу чудеса и знаци се вршеа преку апостолите.

⁴⁴ А сите што веруваа, беа заедно и сè им беше заедничко;

⁴⁵ продаваа имоти и сопствености и на секого му раздаваа колку што му беше потребно.

⁴⁶ И секој ден еднодушно престојуваа во храмот и, прекршувајќи леб по куќите, се хранеа со радост и со чисто срце.

⁴⁷ Го фалеа Бога и стекнуваа благонаклонетост кај сите луѓе. А Господ секој ден ги придодаваше спасените кон нивното мноштво.

Оздравување ѿпред ѿрпата на храмот

3 Еден ден Петар и Јован заедно отидоа во храмот во деветтиот час⁴, часот за молитва.

⁴ 3,1. Околу 15 часот.

² Таму имаше еден човек, сакат уште од раѓање. Него го носеа секој ден и го поставуваа пред портата на храмот наречена Красна, за да проси милостина од оние што влегуваа во храмот.

³ Тој, кога ги здогледа Петар и Јован кои сакаа да влезат во храмот, запроси милостина и од нив.

⁴ А Петар, заедно со Јован, го впери кон него погледот и му рече: „Погледни во нас!“

⁵ И тој ги гледаше внимателно, очекувајќи да добие нешто од нив.

⁶ Но Петар рече: „Сребро и злато јас немам, а што имам, тоа ти давам: во името на Исус Христос од Назарет стани и оди!“

⁷ И само што го фати за десната рака, го исправи, а нему веднаш му се зацврснаа стапалата и глуждовите;

⁸ па скокна, се исправи и почна да оди. Тогаш влезе во храмот заедно со нив скокајќи и фалејќи Го Бога.

⁹ И сиот народ го гледаше како оди и како Го слави Бога.

¹⁰ Луѓето го познаа дека тој беше оној истиот што седеше пред портата на храмот наречена Красна, поради милостина; и беа полни со восхит и вчудоневиденост за она што се случуи.

Беседајќи на Петар во храмот

¹¹ И бидејќи оздравениот сакат човек цврсто се држеше за Петар и Јован, кон нив дотрча вчудовиден сиот народ во тремот, наречен Соломонов.

¹² А Петар, штом го виде тоа, му рече на народот: „Луѓе Израилци, што се чудите на ова, и што сте се загледале во нас, како со своја сила или побожност да направивме овој да прооди?“

¹³ Бог Авраамов, Исаков и Јаковов, Бог на татковците наши Го прослави својот Син Исус, Кого вие Го предадовте и од Кого се одрековте пред лицето на Пилат, кога тој реши да Го пушти.

¹⁴ Но вие се одрековте од Светиот и Праведниот и побаравте да ви се ослободи човек убиец,

4
14,8-9

6
4,10
16,18
19,13

8
14,10

10
Лк 4,36
Лк 5,9

11
5,12
Јн 10,23

12
10,26
14,15

13
2,23
3,15
13,28
2 Моје 3,6
Лк 23,13
23,20-25

15 ¹⁵ а Го убивте Зачетникот на животот, Кого Бог Го воскресна од мртвите; за тоа сме ние сведоци.
^{2,24}
^{2,32}
^{3,26}
^{13,32}
^{17,31}

16 ¹⁶ И поради верата во Неговото име, овој, кого вие го гледате и познавате, го потврди името Негово; а верата во Него го исцели и овој човек пред сите вас.
^{3,7}

17 ¹⁷ А сега, браќа, знам дека вие тоа го направивте од незнаење како и вашите началници.
^{13,28}
^{17,30}
 I Тим 1,13

18 ¹⁸ А Бог, она што однапред го навести преку устата на сите пророци Свои, односно дека Христос ќе пострада, тоа и го исполни.
 Лк 24,27
 I Кор 15,3

19 ¹⁹ Покајте се, пак, и обратете се, за да се очистите од гревовите ваши,
^{2,38}
^{10,43}
^{13,38}
^{26,18}

20 ²⁰ за да дојдат од Господа времиња за освежување и Тој да ви Го прати вам претскажаниот Исус Христос,
^{5,31}

21 ²¹ Кого небото треба да Го прими до она време, кога ќе се воспостави сè што беше рекол Бог преку устата на сите Свои пророци од создавањето на светот.
 Мт 19,28
 Лк 1,70

22 ²² Мојсеј им беше рекол на татковците: „Господ Бог ваш од браќата ваши ќе ви издигне Пророк како мене; Него послушајте го за сè што ќе ви рече!“
^{7,37}
 5 Мојс 18,15
 Лк 9,35

23 ²³ И секој што не ќе Го послуша тој Пророк, ќе биде истребен од народот.
 3 Мојс 23,29
 5 Мојс 18,19

24 ²⁴ А сите пророци што пророкуваа, од Самоил, па и оние по нив, го навестуваа исто така и ова време.
^{10,43}
^{13,26}
 Евр 11,32

25 ²⁵ Вие сте синови на пророците и на заветот што Бог го беше направил со вашите предци, велејќи му на Авраам: „И во потомството твое ќе бидат благословени сите народи на земјата.“
^{7,8}
 I Мојс 12,3
 18,18
 22,18
 26,4
 Рим 9,4-5
 Гал 3,8

26 ²⁶ Бог, откако Го воздигна Својот Слуга, најнапред вам ви Го прати за да ве благослови, та секој од вас да се одврати од својата злоба.”
^{3,20}
 I Птр 3,9

Пејтар и Јован ѓред Синедрионѓ

4 ⁴ И уште додека тие му зборуваа на народот, пристапија кон нив свештениците, старешината на храмот и садукееите,
^{4,1}
^{5,24}

² огорчени што тие го поучуваат народот и навестуваат воскресение на мртвите во името на Исус Христос;
³ и кренаа раце на нив и ги ставија под стража до утрината; зашто се беше веќе завечерило.

⁴ А мнозина од оние што го слушаа словото, поверуваа; бројот на тие луѓе беше околу пет илјади.

⁵ Утредента се собраа во Ерусалим нивните началници, старешините и книжниците,

⁶ првосвештеникот Ана, Кајафа, Јован и Александар, и сите што му припаѓаа на родот првосвештенички.

⁷ Откако ги поставија во средината, ги прашаа: „Со каква моќ и во чие име го направивте ова?“

⁸ Тогаш Петар, исполнет со Дух Свети, им рече: „Началници народни и старешини израилски,

⁹ ако денес нè испитувате за доброто дело, што му го направивме на болниот човек, за да кажеме како е тој излекуван,

¹⁰ тогаш нека ви биде познато на сите вас и на сиот народ израилски, дека овој стои здрав пред вас во името на Исус Христос од Назарет, Кого вие Го распнавте, Кого Бог Го воскресна од мртвите.

¹¹ Тој е оној камен што од вас сидарите беше отфрлен, Кој стана камен темелник;

¹² и во никој друг нема спасение; зашто под небото нема друго име дадено на луѓето, преку кое би можеле да се спасиме.”

¹³ А кога ја видоа смелоста на Петар и Јован, и дознаа дека тоа се неуки и прости луѓе, тие само се восхитуваа. Сфатија дека и тие беа со Исус.

¹⁴ Но, гледајќи го излечениот човек како стои со нив, тие немаа што да им возвратат.

¹⁵ Затоа им заповедаа да излезат надвор од Синедрионот, па почнаа да се советуваат и да се прашуваат еден со друг,

¹⁶ велејќи: „Што да правиме со овие луѓе? Зашто и големото чудо што се случи преку нив познато им е на сите што живеат во Ерусалим, и ние не можеме тоа да го одречеме.“

¹⁷ Но за да не се разгласува ова по народот уште повеќе, строго да ги заплашиме да не зборуваат повеќе никому во Негово име.”

2
^{16,20}
^{23,6-8}
 Лк 20,
 27-39
 I Кор
 15,20-23
 Кол 1,18

3
^{5,26}

5
^{5,21}
 Лк 22,66

6
 Лк 3,2
 Јн
 18,3,24,28

7
 Лк 20,2

8
^{13,9}
 Лк 12,
 11-12

10
^{2,22-24}
^{3,16}
^{5,30}
^{13,28-30}

11
 Пс 118,22
 Лк 20,17
 Рим 9,33
 10,11
 I Птр 2,4,7

13
 2 Кор 11,6

16
 Јн 11,47

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

18 ¹⁸ И кога ги повикаа, им заповедаа
5,28 воопшто да не зборуваат, ниту пак да го
19 учат народот во името на Исус.
5,29 ¹⁹ Но Петар и Јован им одговорија и
21 рекоа: „Просудете дали е справедливо
Лк 19,48 пред Бога вас да ве слушаеме повеќе от-
колку Бог;
24 ²⁰ зашто ние не можеме да не збору-
2 Мојс 20,11
4 Цар 19,15
Ис 37,16
Пс 145,6
Неем 9,6
ваме за она што сме го виделе и чуле.”
²¹ А тие, бидејќи не најдоа ништо со
што би можеле да ги казнат, ги запла-
шија и ги пуштија поради народот; заш-
то сите Го прославуваа Бога за она што
се беше случило.
25-26 ²² Човекот, пак, над кого се случи тоа
Пс 2,1-2
27 чудесно исцеление, имаше повеќе од че-
Лк 23,12.23
тириесет години.
28
2,23
13,27-29
Лк 24,26
Молиџва на вернициџе
²³ И кога ги пуштија, тие отидоа кај
своите и им јавија што им рекоа прво-
свештениците и старешините.
31 ²⁴ А овие, штом ги ислушаа, еднодушно
2,1-4
10,44-46
го подигнаа гласот кон Бога и рекоа:
„Господаре, Ти Кој си го создал небото
и земјата, и морето и сè што се наоѓа во
нив;
²⁵ и Кој преку Светиот Дух со устата
на нашиот татко Давид, Својот слуга, си
рекол: „Зошто беснеат народите и луѓе-
то намислуваат празни работи?”
²⁶ Се дигнаа царевите земни и кнезо-
вите се собраа заедно против Господа и
против Неговиот Помазаник⁵.
²⁷ И навистина, се здружија во тој
град Ирод и Понтиј Пилат заедно со
незнабошците и со народот израилски
против Твојот Свет Син Исус, Кого си
Го помазал Ти,
²⁸ за да го направат она што однапред
го беше определила раката Твоја и вол-
јата Твоја - да се збидне.
²⁹ И сега, Господи, погледај на нивни-
те заплашувања и дај им на слугите
Свои наполно слободно да го пропове-
даат Твоего слово,
³⁰ полагајќи ја раката Своја за исцеле-
ние, и да се случуваат чудесни знаци во
името на Твојот Свет Син Исус.”
³¹ И откако се помолија, се затресе
местото каде што беа собрани, и сите се

исполнија со Дух Свети и слободно го
проповедаа словото Божјо.

32
2,42-44

*Вернициџе меѓусебно џо сиоделувааџи
својоџи имоџи*

35
2,44-45

³² А народот, што поверува, имаше
едно срце и една душа: и никој ништо од
својот имот не го нарекуваше свое, туку
сè им беше заедничко.

5,3
Лк 22,3

³³ Апостолите, пак, со голема сила
сведочеа за воскресението на Господа
Исуса Христа; и имаше голема благо-
дат над сите нив.

5
2,43
5,11

³⁴ Не постоеше ниеден меѓу нив што
имаше потреба за нешто, бидејќи оние
што имаа ниви и куќи, ги продаваа и па-
рите земени за нив ги донесуваа

³⁵ и ги оставаа пред нозете на апосто-
лите: и секому му се даваше според не-
говите потреби.

³⁶ Така Јосиф, наречен од апостолите
Варнава, што значи син на утехата, ле-
вит, родум од Кипар,

³⁷ кој имаше нива, ја продаде, ги доне-
се парите и ги положи пред нозете на
апостолите.

5 А еден човек, по име Ананија, заед-
но со својата жена Сапфира, ја про-
даде нивата

² и еден дел од добиените пари сокри,
со знаење на жена си, додека другиот
дел го донесе и го стави пред нозете на
апостолите.

³ Но Петар рече: „Ананија, зошто го
исполни сатаната срцето твое да Го
излажеш Светиот Дух и да прикриеш
дел од земените пари за нивата?”

⁴ Додека не беше продадена, нели
беше твоја? И откако ја продаде, нели
беа парите во твоја власт? Зошто си
стави на срцето свое таква работа? Ти
не излажа луѓе, туку Бога!”

⁵ Кога ги слушна Ананија тие зборо-
ви, падна и издивна; и голем страв ги
обзеде сите што го слушаа тоа.

⁶ Станаа момчињата, го завиткаа, го
изнесоа и го погребаа.

⁷ А кога поминаа околу три часа, вле-
зе и жената негова, не знаејќи што се
случило.

⁵ 4,26. Во грчкиот текст: *Хрисџос*.

9 ^{15,10} И Петар ја праша: „Каж ми, за толку пари ли ја продадовте нивата?”
15 Таа одговори: „Да, за толку.”

^{Лк 6,19} **9** Петар потоа ѝ рече: „Зошто сте се договориле да Го искушувате Духот на Господ? Ете, пред вратата веќе стојат нозете на оние што го закопаа твојот маж; и тебе ќе те изнесат.”

20 ^{3,15} ^{11,18} ^{13,46-48} И таа веднаш падна пред нозете негови и издивна. А момчињата кога влегоа, ја најдоа мртва, ја изнесоа и ја погреббаа до нејзиниот маж.

21 ^{4,2} И голем страв ја обзеде целата Црква и сите оние што го слушнаа тоа.

Многубројни чуда

¹² Преку рацете на апостолите се појавуваа знаци и се случуваа многу чуда меѓу луѓето; и сите беа еднодушни во тремот Соломонов.

¹³ Од другите, пак, никој не се осмелуваше да им се придружи, а сепак, народот ги возвеличуваше.

¹⁴ И сè повеќе се зголемуваше бројот на оние што веруваа во Господ, мноштво од мажи и жени,

¹⁵ така што и по улиците изнесуваа болни и ги полагаа на постелки и носила, та кога ќе помине Петар, барем сенката негова да осени некого од нив.

¹⁶ А доаѓаа во Ерусалим и многумина од околните градови, донесувајќи болни, мачени од нечисти духови, и сите се исцелуваа.

Зайворањето на ајосџолиите и нивното чудесно избавување

¹⁷ Тогаш првосвештеникот и сите што беа со него, приврзаници на садукеите, станаа и се исполнија со завист,

¹⁸ и ги кренаа рацете свои на апостолите и ги ставија во јавниот затвор.

¹⁹ Но преку ноќта ангел Господов ја отвори вратата од затворот, и, откако ги изнесе, им рече:

²⁰ „Одете, застанете во храмот и кажувајте му ги на народот сите зборови за овој живот!”

²¹ Штом го слушнаа тоа, апостолите влегоа утрината во храмот и почнаа да поучуваат. А првосвештеникот и неговите приврзаници кога дојдоа, го свикаа

Синедрионот и сите старешини меѓу Израилевите синови и пратија во затворот луѓе да ги доведат апостолите.

²² Но кога слугите отидоа, не ги најдоа, па, штом се вратија, изјавија,

²³ велејќи: „Затворот го најдовме заклучен како што треба и стражата стоеше надвор пред портата. А кога отворивме, внатре никого не најдовме.”

²⁴ Штом ги слушнаа овие зборови, храмскиот заповедник и првосвештениците збунети размислуваа што би требало да значи тоа.

²⁵ Но некој дојде, ги извести и им рече: „Ене, луѓето што ги затворивте, стојат во храмот и го поучуваат народот.”

²⁶ Тогаш храмскиот заповедник отиде заедно со слугите и ги доведе, но не на сила; зашто се плашеа од народот со камења да не ги убијат нив самите.

²⁷ А кога ги доведоа, ги изведоа пред Синедрионот и првосвештеникот, прашувајќи ги, рече:

²⁸ „Зарем не ви забранивме строго да не поучувате во тоа име? А вие пак го исполнивте Ерусалим со вашето учење и сакате крвта на Оној човек да ја фрлите на нас.”

²⁹ А Петар и апостолите одговорија и рекоа: „Повеќе треба да Му се покорувате на Бога отколку на луѓето.

³⁰ Бог на татковците наши Го воскресна Исуса, Кого вие Го погубивте, приковувајќи Го на крст.

³¹ Бог со десницата Своја Го возвиси Него, Зачетникот и Спасителот, за да му даде покајание и простување на гревовите на Израил.

³² За тие зборови сведоци Негови сме ние и Светиот Дух, Кого Бог им Го даде на оние што Му се покоруваат.”

³³ Кога го слушнаа тоа, тие се разлутија и мислеа да ги убијат.

³⁴ Но во Синедрионот стана тогаш еден фарисеј, по име Гамалиил, учител на Законот, почитуван од целиот народ, и заповеда за кратко време да ги изведат апостолите надвор,

³⁵ а ним им рече: „Луѓе Израилци, размислете добро што ќе правите со овие луѓе!

28
4,18

29
4,19

30
10,39
13,29-30

32
15,28

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

36 ³⁶ Зашто, пред извесно време се крена ^{8,9} Тевда, кој зборуваше за себеси дека е тој голем човек, и му се придружија **39** ² четиристотини мажи; тој беше убиен, и сите што му поверуваа, се разотидоа и исчезнаа.

42 ^{21,13} ³ По него, во време на пописот, се крена Јуда Галилеецот и повлече по себе доста народ; но и тој загина и сите што го следеа се растурија.

6,1 ^{9,29} **3** ^{16,2} ^{22,12} И сега ви велама - оставете ги овие луѓе на мир, не гибајте ги; зашто, ако е таа замисла или тоа дело од луѓе, ќе се разруши;

4 ^{2,42} ^{20,24} ³⁹ а ако е, пак, од Бога, вие не можете да го разрушите; внимавајте да не станете борци против Бога!" Тие го послушаа,

⁴⁰ и откако ги повикаа апостолите, ги натепаа и им заповедаа да не зборуваат во името на Исус, па ги пуштија.

⁴¹ А тие излегоа од Синедрионот радосни, зашто беа удостоени да поднесат измачувања за името на Господ Исус.

⁴² И секој ден во храмот и по куќите не престануваа да поучуваат и да благовестат дека Исус е Христос.

Избор на седуммина њомошници (закони)

6 Кога учениците се намножија, сликнизираните Јудејци се побунија против Евреите зашто при секојдневно-то делење храна не биле пригледувани нивните вдовици.

² Тогаш Дванаесетте, го свикаа целото мноштво ученици, и рекоа: „Не е добро ние да го оставиме словото Божјо и да послужуваме на трпезите.

³ Затоа, браќа, одберете меѓу вас седуммина чесни луѓе, исполнети со Дух и мудрост, па ќе ги поставиме на таа служба;

⁴ а ние целосно ќе ѝ се посветиме на молитвата и на службата на словото.”

⁵ Предлогот му се допадна на сиот народ; па ги одбраа: Стефан, човек исполнет со вера и Дух Свети, Филип, Прохор, Никанор, Тимон, Пармена, Николај, еден новоприсиден од Антиохија;

⁶ нив ги поставија пред апостолите, а тие, откако се помолија, ги положија рацете над нив.

⁷ И така, словото Божјо се ширеше, и бројот на учениците во Ерусалим се зголемуваше; и големо мноштво свештеници ѝ се покори на верата.

Стефан е фаиен

⁸ А Стефан, исполнет со вера и сила, правеше големи чудеса и знаци меѓу луѓето.

⁹ Тогаш се кренаа некои припадници на синагогата, наречена синагога на Либертините⁶, на Киринејците и Александријците, како и на оние што беа од Киликија и Азија, и почнаа да се препираат со Стефан;

¹⁰ но не можеа да се спротивстават на мудроста и Духот со кои тој зборуваше.

¹¹ Затоа тајно подучија некои луѓе да речат: „Го чувме дека хули на Мојсеј и на Бога.”

¹² Така го надрзнија народот, старешините и книжниците. Потоа пристапија кон него, го зграпчија и го одведоа во Синедрионот.

¹³ Таму поставија лажни сведоци, кои рекоа: „Овој човек постојано хули на ова свето место и на Законот.

¹⁴ Го слушнаваме како зборува дека Исус од Назарет, Тој ќе го разруши ова место и ќе ги измени обичаите што ни ги предаде Мојсеј.”

¹⁵ Тогаш сите што беа во Синедрионот го впериа погледот во него и видоа дека лицето негово му беше како лице на ангел.

Беседата на Стефан

7 Тогаш првосвештеникот рече: „Така ли е тоа?”

² А тој одговори: „Луѓе браќа и татковци, чујте! Бог на славата му се јави на нашиот татко Авраам, кога беше во Месопотамија, уште пред да се пресели во Харан,

³ и му рече: „Излези од твојата земја, од твојот род и од домот на татко ти, па појди во земјата што ќе ти ја покажам.”

6
4 Мојс
27,18-20

7
2,41

8
5,12

10
Лк 21,15

7,2
Пс 28,3

3
1 Мојс 12,1
12,5

⁶ 6,9. Ослободенициите.

5 ⁴ Тогаш тој излезе од земјата Халдејска и се насели во Харан, а оттаму, по смртта на неговиот татко, Бог го пресе-ли во оваа земја, каде што живеете вие сега.

6-7 ⁵ И во неа не му даде наследство ниту една стапка земја, но вете дека ќе му ја даде на потомството негово и нему во посед, иако уште немаше челад.

8 ⁶ И му рече Бог вака: „Потомците твои ќе бидат населени во туѓа земја и ќе бидат поробени и мачени четиристотини години.

9 ⁷ Но јас ќе му судам на оној народ, под чие ропство ќе бидат; а потоа тие ќе излезат и ќе Ми служат на ова место.

10 ⁸ И му го даде заветот за обрезание. Потоа на Авраам му се роди Исак и тој го обреза на осмиот ден; а Исак го роди

11 ⁹ Јакова, Јаков, пак, дванаесетте патријарси.

12 ⁹ Патријарсите беа завидливи кон Јосиф и го продадоа во Египет; но Бог беше со него,

13 ¹⁰ и го избави од сите негови маки и го дарува со богатат и мудрост пред фараонот, египетскиот цар, кој го постави и за началник над Египет и над целиот свој дом.

14 ¹¹ Тогаш настана глад и голема мака по целата земја египетска и хананска, и нашите татковци не наоѓаа храна.

15 ¹² А Јаков, кога чу дека во Египет има пченица, ги прати таму по прв пат татковците наши.

¹³ И кога отидоа по вторпат, Јосиф им се откри на браќата и фараонот го запозна родот на Јосиф.

¹⁴ Тогаш Јосиф прати гласници да го повикаат татко му Јаков и сиот свој род - седумдесет и пет души.

¹⁵ И така Јаков слезе во Египет, и таму умре тој и татковците наши;

¹⁶ и ги пренесоа во Сихем, и ги положија во гробот, што во Сихем го беше купил за сребро Авраам од синовите на Емор.

¹⁷ Но како што приближуваше времето за исполнување на ветувањето, за кое Бог му се заколна на Авраам, во Египет се зголемуваше и се намножуваше бројот на луѓето,

¹⁸ сè додека во Египет не дојде друг цар кој не го познаваше Јосиф.

¹⁹ Тој лукаво постапи со нашиот народ, ги мачеше татковците наши, присилувајќи ги своите новороденчиња да ги оставаат за да не останат живи.

²⁰ Во тоа време се роди и Мојсеј, кој Му беше на Бога мил. Три месеци беше хранет во куќата на својот татко.

²¹ А кога беше оставен, него го прибра фараоновата ќерка и го одгледа како свој син.

²² И ја научи Мојсеј целата мудрост египетска и беше силен во зборови и во дела.

²³ А кога навршуваше четириесет години, нему му дојде на ум да ги посети браќата свои, синовите Израилеви.

²⁴ И кога виде дека еден од нив го навредуваа, го заштити; одмаздувајќи се за измачуваниот, го уби Египќанецот.

²⁵ Тој мислеше дека браќата негови ќе согледаат дека Бог преку неговата рака ќе им даде спасение, но тие не сфатија.

²⁶ А на другиот ден, кога некои од нив се тепаа, тој дојде кај нив и ги советува-ше да се смират, велејќи: „Луѓе, вие сте браќа; зошто се навредувате меѓу себе?”

²⁷ Но оној што го навредуваше својот ближен, го одби од себе и му рече: „Кој те поставил да бидеш началник и судија над нас?”

²⁸ Или, пак, и мене сакаш да ме убиеш, како што вчера го уби Египќанецот?”

²⁹ Од тие зборови Мојсеј побегна и се насели како туѓинец во земјата мидјанска, каде што му се родија два сина.

³⁰ И кога поминаа четириесет години, му се јави ангел Господов во пустината на Синајската Гора, во огнен пламен во една капина.

³¹ Мојсеј штом виде, се зачуди од тоа видение; и кога се приближи да погледа внимателно, пристигна до него гласот Господов:

³² „Јас сум Бог на татковците твои, Бог Авраамов, Бог Исаков, Бог Јаковов.” Мојсеј се стресе и не смееше да погледа.

³³ А Господ му рече: „Собуј си ги обувките од нозете, зашто местото на кое стоиш е света земја!”

18
2 Мојс 1,8

19
2 Мојс 1,10-11,22

20
2 Мојс 2,2
Евр 11,23

21
2 Мојс 2,3-10

24
2 Мојс 2,11-12

26
2 Мојс 2,13

27
Лк 12,14

28
2 Мојс 2,14

29
2 Мојс 2,15

30
2 Мојс 3,1-2

31
2 Мојс 3,4

32
2 Мојс 3,6

33
2 Мојс 3,5

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

34 ^{2 Мојс 3,7.8.10} Јас ги видов добро маките на Мојот народ што е во Египет и го слушнав неговото воздивнување; па слегов да го избирам; а сега пријди да те пратам во Египет!

35 ^{2 Мојс 2,14} Тој, Мојсеј, кого го беа одбиле, велејќи: „Кој те поставил за началник и судија“, него Бог преку ангелот, кој му се јави во капината, го прати за началник и избавител.

36 ^{2 Мојс 7,3 14,21 4 Мојс 14,33} Тој ги изведе, правејќи чудеса и знаци во земјата египетска и во Црвеното Море и во пустината во тек на четириесет години.

37 ^{2 Мојс 19,1-6 20,1-17 Рим 10,5 Евр 2,2} Тоа е оној Мојсеј што беше им рекол на синовите Израилеви: „Господ, Бог ваш, меѓу браќата ваши ќе ви издигне Пророк како мене. Него послушајте Го!“.

38 ^{7,53 4 Мојс 14,3} Тоа е оној што на собирот во пустината на Планината Синајска беше со ангелот кој му зборуваше, и со татковците наши; оној што прими животворни зборови нам да ни ги предаде,

39 ^{2 Мојс 32,4-6} и кому нашите татковци не сакаа да му се покорат, туку го отфрлија со срцата свои и се свртеа кон Египет,

40 ^{42-43 Амос 5, 25-27} велејќи му на Арон: „Направи ни богови што ќе одат пред нас; зашто не знаеме што му стана на оној Мојсеј кој нè изведе од египетската земја.“

41 ^{Ер 7,18 8,2 19,13} И во оние дни направија лик на теле, и му принесоа жртви на идолот и се веселеа пред делото на своите раце.

42 ^{2 Мојс 25,9.40 Евр 8,5} А Бог се одврати од нив и ги остави да му служат на воинството небесно, како што е напишано во Книгата на пророците: „Доме Израилев, Ми принесовте ли вие заклани животни и жртви во текот на четириесетте години во пустината?“

43 ⁴³ Вие го прифативте шаторот на Молох и ѕвездата на вашиот бог Ремфан, идоли што ги направивте вие за да им се поклонувате: и Јас ќе ве преселам потаму од Вавилон.’

44 ⁴⁴ Нашите татковци имаа во пустината скинија на собрание, како што беше заповедал Оној Кој му зборуваше на Мојсеј да ја направи според образецот што го беше видел.

45 ^{Ис.Н. 3, 14-17 23,9 24,18} Неа татковците наши ја примија и со Исус Навин ја внесоа во земјата на

незнабошците, што Бог ги отфрлаше од лицето на татковците наши; а тоа се случуваше сè до времето на Давид,

⁴⁶ кој најде милост пред Бога, посака да Му најде живеалиште на Бог Јаковов.

⁴⁷ А Соломон Му изгради дом, но Севишниот не живее во ракотворени храмови, како што вели пророкот;

⁴⁸ „Небото е Мојот престол, а земјата подножје на нозете Мои. Каков дом ќе ми направите, вели Господ, или кое место е за Мојата почивка?“

⁴⁹ Не го направи ли сето ова Мојата рака?“

⁵⁰ Тврдоглави и необрезани по срцето и ушите! Вие секогаш Му се противевте на Светиот Дух - како татковците ваши, така и вие.

⁵¹ Кого од пророците не го гонеа вашите татковци? Тие ги убија оние што го предвестија доаѓањето на Праведникот, чии предавници и убијци станавте сега и вие,

⁵² вие, што го примивте Законот преку ангелите, а не го одржавте.”

Каменувањето на Стефан

⁵³ Кога го слушаа ова, срцата им се исполнија со гнев и со забите крцкаа против него.

⁵⁴ А Стефан, исполнет со Дух Свети, кога погледна кон небото, ја виде славата Божја и Исус како стои од десната страна на Бога,

⁵⁵ и рече: „Еве, ги гледам небесата отворени и Синот Човечки како стои од десната страна на Бога.“

⁵⁶ Но тие извикаа со висок глас, ги затворија ушите свои и еднодушно се нафрлија на него.

⁵⁷ И откако го изведоа надвор од градот, почнаа на него да фрлаат камења; а сведоците ги оставија алиштата свои пред нозете на едно момче, по име Савле.

⁵⁸ И додека фрлаа камења врз Стефан, тој повикуваше и велеше: „Господи Исусе, прими го духот мој!“

⁵⁹ Потоа падна на колена, и извика со висок глас: „Господи, не примај им го ова за грев!“ И штом го рече тоа, почина.

46
Пс 131,5

47
2 Цар 7, 12-16
3 Цар 6,1.14

48
17,24
Мк 14,58
Евр 9,11.24

49-50
Ис 66,1-2

51
2 Мојс 33,3.5
3 Мојс 26,41
5 Мојс 9,13
Ис 63,10
Ер 4,4
6,10
2 Лет 30, 7-8

52
2 Лет 36,16
Мт 23, 34-35
1 Сол 2, 15-16

53
Гал 3,19
Евр 2,2

56
Дан 7,13

58
5 Мојс 17,7
Лк 4,29

59
Лк 23,46
Пс 30,5

8,1

11,19

3

22,4

26,10-11

1 Кор 15,9

Гал 1,13,23

Фил 3,6

9

5,36

14

11,1

Савле љи љони христїјаниїе

8 Савле, пак, го одобруваше неговото убиство. Во тој ден започна голем прогон на Црквата во Ерусалим, и сите, освен апостолите, се распрснаа по пределите на Јудеја и Самарија.

² А Стефан го погребаша побожни луѓе и приредија голема посмртна жалост.

³ Савле, пак, ја пуштошеше Црквата, одеше по куќите и извлекуваше мажи и жени, па ги предаваше во затвор.

⁴ Тие што се беа распрснале, сега одеа наоколу благовестувајќи го словото.

Божјо Слово во Самарија

⁵ Така Филип слезе во еден самарјански град и таму им Го проповедаше Христос.

⁶ Народот еднодушно внимаваше на тоа што зборуваше Филип, слушајќи и гледајќи ги чудата што ги правеше тој;

⁷ зашто нечисти духови со голем вик излегуваа од оние во кои се наоѓаа, и мнозина неподвижни и сакати оздравуваа.

⁸ И голема радост настана во тој град.

⁹ А во градот имаше еден човек по име Симон. Тој правеше магии и со тоа го вчудовидуваше народот од Самарија, велејќи за себе дека е тој голем човек.

¹⁰ Него го слушаа сите, од најмал до најголем, и велеа: „Овој е силата Божја, наречена Голема.“

¹¹ А го слушаа внимателно, затоа што подолго време ги беше восхитувал со своите магии.

¹² Но кога му поверуваа на Филип, кој го проповедаше Евангелието за царството Божје и за името на Исус Христос, почнаа да се крштеваат мажи и жени.

¹³ Тогаш поверува и самиот Симон, и откако се крсти, постојано го придружуваше Филип; и, гледајќи дела големи и чудеса што се вршеа, се восхитуваше.

¹⁴ Кога слушнаа апостолите што беа во Ерусалим дека Самарија го примила словото Божје, ги пратија кај нив Петар и Јован.

¹⁵ Тие, штом слегоа, се помолија за нив за да го примат Духот Свети.

¹⁶ Зашто сè уште не беше слегол ниту на еден од нив, а само беа крстени во името на Господа Исуса.

¹⁷ Тогаш апостолите положија над нив раце и тие Го примија Светиот Дух.

¹⁸ А Симон, кога виде дека Духот Свети се дава со полагање раце од апостолите, им донесе пари,

¹⁹ и им рече: „Дајте ми ја и мене таа власт, та над кого и да ги половам рацете, да Го прими Духот Свети!“

²⁰ Но Петар му рече: „Среброт твоје нека загине заедно со тебе, зашто помисли дека дарот Божји може да се стекне со пари.

²¹ Ти немаш дел ниту право на таа работа, бидејќи срцето твоје не е право пред Бога.

²² Туку покај се за оваа зла намера и помоли Му се на Бога за да ти се прости помислата на срцето твоје;

²³ бидејќи те гледам дека си исполнет со горчлива жолчка и во окови на беззаконие.“

²⁴ А Симон одговори: „Помолете Му се за мене на Господ вие, да не ме стигне ништо од она што рековте.“

²⁵ И така, откако посведочија и зборуваа за словото Господово, тргнаа кон Ерусалим, проповедајќи го патем Евангелието во многу села самарјански.

*Филип**и етиопскиот великодосџоинсџвенник*

²⁶ А на Филип му рече ангел Господов: „Стани и тргни на југ, по патот што води од Ерусалим за Газа, кој е пуст.“

²⁷ Тој стана и тргна; и ете, еден човек од Етиопија, евнух, висок достоинственник на Кандакија, етиопската царица, кој беше чувар на сите нејзини ризници. Тој дошол во Ерусалим на поклонение,

²⁸ а сега се враќаше и, седејќи в кола, го читаше пророкот Исаија.

²⁹ Духот, пак, му рече на Филип: „Приближи се и застани до колата!“

³⁰ Филип побрза, и, откако чу дека тој го чита пророк Исаија, му рече: „Го разбираш ли тоа што го читаш?“

³¹ Овој одговори: „Како ќе можам да го разберам, ако некој не ме упати?“ Па го замоли Филип да се качи и да седне до него.

17

10,44

11,15

20

4 Цар 5,16

Мт 10,8

21

Пс 77,37

22

26,18

23

5 Мојс

29,19

Ис 58,6

Ер 4,18

Изреки

5,22

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

32-33 Ис 53,7-8 ³² А местото од Писмото што го читаше, беше ова: „Како овца на клање беше одведен, и како што јагнето стои безгласно пред својот стригач, така и Тој устата Своја не ја отвори.

35 Лк 24,27 ³⁵ Во неговата понизност Тој беше лишен од праведен суд. А поколението Негово кој ќе го искаже? Зашто животот Негов се одзема од земјата.”

36 10,47 11,17 ³⁶ Тогаш Етиопјанецот проговори и му рече на Филип: „Те молам, за кого ова го зборува пророкот, за себе или за некој друг?”

9,2 8,3 22,5 1 Мак 15,15-24 ³⁴ Тогаш Етиопјанецот проговори и му рече на Филип: „Те молам, за кого ова го зборува пророкот, за себе или за некој друг?”

3 22,6 15,8 Гал 1,12-15 ³⁵ А тогаш, Филип ја отвори устата своја, започнувајќи да му објаснува од тоа место во Писмото и да му благовести за Исус.

³⁶ И одејќи така патем, тие стигнаа до една вода; и Етиопјанецот рече: „Еве вода! Што ми пречи да се крстам?”

³⁷ А Филип му рече: „Ако веруваш од сè срце - можеш.” Тој одговори и рече: „Верувам дека Исус Христос е Син Божји.”

³⁸ И заповеда колата да запре, па слегаа во водата обајцата, и Филип и евнухот, и го крсти.

³⁹ А кога излегаа од водата, Духот Свети се симна над евнухот, а ангел Господов го грабна Филип, па евнухот веќе не го виде. Тој радосно го продолжи својот пат.

⁴⁰ Филип се најде во Азот, од каде што тргна во обиколка, проповедајќи го Евангелието по сите градови, додека не стигна во Кесарија.

Савловио преобраќање

9 А Савле, дишејќи уште со застрашувања и убиства против учениците на Господа, дојде кај првосвештеникот

² и побара од него писма за синагогите во Дамаск, така што, ако таму најде некои што го следат овој пат, мажи и жени, врзани да ги доведе во Ерусалим.

³ Но, додека по патот приближуваше до Дамаск, наеднаш го обзеде светлина од небото,

⁴ и, откако падна на земја, слушна глас што му зборуваше: „Савле, Савле, зошто Ме гониш?”

⁵ А тој одговори: „Кој си Ти, Господине?” А Господ му рече: „Јас сум Исус, Кого Го гониш. Тешко е за тебе да се риташ против бодило.”

⁶ Тресејќи се од страв и ужас, тој праша: „Господи, што сакаш да направам?” А Господ му рече: „Стани и влезе во градот; и ќе ти се каже што треба да правиш!”

⁷ А луѓето, што одеа по него, стоеја занемени од вчудовиденост, зашто слушаа глас, а никого не гледаа.

⁸ Савле стана од земјата и, макар што му беа очите негови отворени, ништо не гледаше: и водејќи го за рака, го одведоа во Дамаск.

⁹ И три дена остана слеп, и ништо не јадеше, ниту пиеше.

¹⁰ Во Дамаск, пак, имаше еден ученик по име Ананија, кому во видение Господ му рече: „Ананија!” А тој одговори: „Еве ме Господи!”

¹¹ Тогаш Господ му рече: „Стани и оди во улицата што се вика Права, и во домот Јудин побарај го човекот од Тарс, по име Савле; ете, тој сега се моли.”

¹² И во видение виде еден човек, по име Ананија, како му пријдува и полага раце над него, за да може да прогледа.

¹³ А Ананија одговори: „Господи, од мнозина сум слушал за тој човек колку зло им правел на Твоите светии во Ерусалим;

¹⁴ а тој и овде има овластување од првосвештениците да ги врзува сите што го повикуваат името Твое.”

¹⁵ Но Господ му рече: „Оди, зашто тој ми е избран сад, за да го изнесе името Мое пред народи и цареви и синовите Израилеви.

¹⁶ И Јас ќе му покажам колку треба тој да пострада заради името Мое.”

¹⁷ А Ананија отиде и влезе во куќата и, откако ги положи рацете свои над него, рече: „Брате Савле, Господ Исус, Кој ти се јави по патот, по кој доаѓаше, ме прати за да прогледаш и да се исполниш со Дух Свети.”

¹⁸ И одеднаш како лушпи да паднаа од очите негови, и тој прогледа и кога стана, се крсти.

5 Лк 10,16

14 Рим 10,12

15 Ер 1,10
1 Кор 1,2

16 15,26
21,13

18 Тов 11,
13-15

21

9,14

Гал 1,13,23

Савле прѹповеда во Дамаск

¹⁹ А откако прими храна, Савле закрепна. Потоа неколку дена преседе со учениците во Дамаск;

22

18,28

²⁰ и веднаш почна да проповеда во синагогите за Исус дека е Тој Син Божји.

28

Рим 15,19

²¹ И сите што го слушаа, се чудеа и зборуваа: „Не е ли ова оној, кој во Ерусалим ги гонеше оние што го повикуваа тоа Име, та затоа и овде дошол за да ги доведе врзани пред првосвештениците?“

31

2,47

16,5

²² А Савле стануваше сè посилен и ги збунуваше Јудејците кои живеаја во Дамаск, докажувајќи им дека Овој е Христос.

²³ Кога помина многу време, Јудејците се договорија да го убијат.

²⁴ Но Савле дозна за нивниот заговор. Тие, пак, дење и ноќе го чекаа на портата за да го убијат.

²⁵ Затоа учениците го зедаа ноќе и в кошница го спуштија по ѕидот.

Савле во Ерусалим

²⁶ А кога пристигнаа во Ерусалим, Савле настојуваше да им се придружи на учениците; но сите се плашеа од него, бидејќи не веруваа дека тој навистина е ученик.

²⁷ Варнава, пак, го зеде и го одведе кај апостолите, па им раскажа како Савле по патот Го видел Господа, дека Господ му зборувал, а исто така и дека во Дамаск отворено го проповедал името на Исус.

²⁸ И оттогаш тој остана со нив, влегуваше и излегуваше во Ерусалим, и смело говореше во името на Господа Исуса.

²⁹ А зборуваше и се препираше исто така и со елинизираниите Јудејци, кои се обидуваа да го убијат.

³⁰ Штом разбраа за тоа браќата, го одведоа во Кесарија, од каде го испратија во Тарс.

³¹ А црквата по цела Јудеја, Галилеја и Самарија беше во мир, се изградуваше и живееше во страхопочит кон Господ, и растеше со утехата на Светиот Дух.

Оздравувањето на Енеј

³² Петар откако ги обиколи сите, следе и кај светиите што живеаја во Лида.

³³ Таму, пак, најде еден човек по име Енеј, кој цели осум години лежел на постела, зашто бил неподвижен.

³⁴ И Петар му рече: „Енеј, тебе те исцелува Исус Христос. Стани и направи си ја постелата сам!“ И тој веднаш стана.

³⁵ И го видоа сите што живеаја во Лида и во Сарон, и се обратија кон Господ.

Оживувањето на Срна во Јопија

³⁶ Во Јопија имаше една ученичка, по име Тавита, што значи срна; таа беше исполнета со милостина и добри дела, што ги правеше.

³⁷ И токму во тоа време таа се разболе и умре. Тогаш ја измија и ја положија во горната одаја.

³⁸ А бидејќи Лида беше близу до Јопија, учениците штом слушнаа дека е Петар таму, веднаш испратија двајца луѓе кај него, молејќи го да дојде до нив што побргу.

³⁹ Петар стана и тргна кај нив. Кога пристигна, го одведеа во горната одаја. И дојдоа кај него сите вдовици, плачејќи и покажувајќи му ги ризите и облеките што ги беше правела Срна додека живееше со нив.

⁴⁰ Петар, откако ги истера сите надвор, падна на колена, се помоли, па се сврте кон мртвото тело и рече: „Тавита, стани!“ И таа ги отвори очите свои, го погледна Петар и седна.

⁴¹ А Петар тогаш ѝ подаде рака и ја подигна. Тогаш ги повика светиите и вдовиците и им ја предаде жива.

⁴² И ова се разгласи по цела Јопија, и мнозина поверуваа во Господа.

⁴³ А Петар престојуваше долго време во Јопија кај некој си кожар Симон.

Видението на војникот Корнилиј во Кесарија

10 Во Кесарија имаше еден човек, по име Корнилиј, стотник од таканаречената Италиска чета.

² Тој беше благочестив и богобојазлив човек, заедно со целиот негов дом; изо-

34

3,6-7

Мк 2,11

38

Лк 8,41-42

40

Мк 5,41

10,2

10,22

13,16,26,50

16,14

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

3 било му даваше милостина на народот и секогаш Му се молеше на Бога.
18,9

4 ³ Еднаш околу деветтиот час⁷ од денот, тој виде најаве ангел Божји, како доаѓа кај него и му вели: „Корнилиј!”
Тов 12, 12-15
Сир 35,6

5 ⁴ А тој го впери погледот во него и сиот уплашен рече: „Што е Господи?” Тој му рече: „Бог си спомна за молитвите твои и милостините твои.
Мт 16,18
Јн 1,42

6 ⁵ И сега, прати луѓе во Јопија и повикај го Симон, кого го викаат Петар.
10,18,23,32

10 ⁶ Тој престојува таму како гостин кај некој си кожар Симон, чија куќа се наоѓа покрај морето. Тој ќе ти каже зборови преку кои ќе се спасиш ти и целиот твој дом.”
22,6

11 ⁷ Кога си отиде ангелот што му зборуваше, Корнилиј повика двајца од своите слуги и еден благочестив војник, кои постојано се наоѓаа кај него;
Мт 3,16
Јн 1,51

12 ⁸ па, откако им кажа сè, ги прати во Јопија.
Рим 1,23

14
4,14

15
15,9
1 Мојс 9, 3-4
Мт 15,11
Ефес 2,19

Видението на Петар во Јопија

⁹ Утредента, додека тие патуваа и приближуваа до градот, Петар околу шеститот час⁸ се качи на рамниот покрив од куќата да се помоли.

¹⁰ И бидејќи беше огладнел, сакаше нешто да јаде; а додека му приготвуваа, тој падна во занес,

¹¹ и го виде небото отворено и некаков сад како слегува кон него, сличен на некое големо платниште, врзано за четирите краишта, и се спушташе на земјата.

¹² Во него имаше секакви четириножни животни, ѕверови, влекачи земни и птици небески.

¹³ И дојде глас кон него: „Петре, стани, заколи и јади!”

¹⁴ А Петар рече: „Никако, Господи, зашто никогаш не сум јадел погано или нечисто.”

¹⁵ И повторно дојде глас кон него: „Она што Бог го очисти, ти не го сме тај за нечисто!”

¹⁶ Тоа се повтори трипати, а садот пак се крена кон небото.

⁷10,3. Околу 15 часот.

⁸10,9. Околу 12 часот.

¹⁷ И додека Петар беше во недоумица што значи тоа видение што го виде, ете ги луѓето, испратени од Корнилиј, кои откако се распрашаа и го најдоа домот на Симон, застаана пред портата.

¹⁸ Тогаш повикаа и прашаа: „Овде ли гостува Симон, наречен Петар?”

¹⁹ И додека Петар размислуваше за видението, Духот му рече: „Ете, те бараат тројца луѓе.

²⁰ Туку стани, слези и оди со нив, не размислувајќи ништо; зашто Јас ги пратив!”

²¹ Штом слезе кај луѓето, испратени од Корнилиј кај него, Петар рече: „Јас сум тој, кого го барате. Зошто сте дошле?”

²² А тие му одговорија: „Стотникот Корнилиј, човек праведен и богобојазлив, познат по своите добрини меѓу сиот јудејски народ, прими заповед од свет ангел да те повика во својот дом и да ги послуша твоите зборови.”

²³ Тогаш Петар ги повика внатре и ги нагости. А утрината стана и отиде со нив; со него заминаа и некои браќа од Јопија.

²⁴ Следниот ден тие пристигнаа во Кесарија. А Корнилиј ги чекаше, повикувајќи ги своите роднини и блиски пријатели.

²⁵ Додека Петар влегуваше, Корнилиј му дотрча во пресрет, падна пред нозете негови и му се поклони.

²⁶ А Петар го подигна и му рече: „Стани, и јас сум само човек.”

²⁷ И така разговарајќи со него, влезе внатре, каде што најде мнозина собрани.

²⁸ И им рече: „Вие знаете дека на човек Јудеец му е забрането да се дружи или да оди кај човек од друг род. Но мене Бог ми покажа ниеден човек да не го нарекувам поган или нечист.

²⁹ Затоа, кога бев поканет, дојдов без двоумење. Сега ве прашувам, зошто ме повикавте?”

³⁰ И Корнилиј одговори: „Пред четири дена, сè до овој час постев, а во

20
9,10-11
11,12

21
10,21

22
Лк 1,6
2,25

25
Мт 9,18

26
14,15
Откр 19,10
22,9

28
11,9
15,9
Гал 2,12-16

29
10,20
11,12

30
Лк 24,4

31 деветтиот час се молев во својот дом.
Лк 1,13

34 Одеднаш, пред мене застана човек во светла облека,
5 Мојс
10,17
2 Лет 34,19
Рим 2,11
Гал 2,6
Ефес 6,9
1 Птр 1,17

35 ³¹ и ми рече: „Корнилиј, твојата молитва е услишена, и за твоите милостини Бог Си спомна.
Рим 2,27
3,29

36 ³² Затоа прати некого во Јопија и повикај го Симон, наречен Петар; тој сега престојува на гости кај Симон Кожарот, покрај морето. Тој ќе дојде и ќе ти зборува.
13,26
Ис 52,7
57,19
Наум 1,15
Пс 147,7-9
Рим 10,12

37 ³³ Затоа јас веднаш пратив луѓе по тебе, и ти добро направи што дојде. Сега, пак, ние сите стоиме пред Бога за да слушнеме сè што ти е од Бога заповедано.”

Пей̄ровата беседа во куќата на Корнилиј

37 Тогаш Петар ја отвори устата и рече: „Навистина сфаќам дека Бог не гледа на лице;
Лк 4,14
23,5-7

38 туку, напротив, Нему му е мил во секој народ оној кој има страхопочит кон Него и постапува праведно.
13,24
Ис 35,5
Лк 4,16-21
7,22-23

39 Тој им го прати на синовите Израилеви словото, благовестувајќи мир преку Исус Христос, Кој е Господ на сите.
1,22

40 ³⁴ Тогаш Петар ја отвори устата и рече: „Навистина сфаќам дека Бог не гледа на лице;
1,3

41 ³⁵ туку, напротив, Нему му е мил во секој народ оној кој има страхопочит кон Него и постапува праведно.
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

42 ³⁶ Тој им го прати на синовите Израилеви словото, благовестувајќи мир преку Исус Христос, Кој е Господ на сите.
2,36
3,15
4,10
13,29-30
17,31
1 Птр 4,5

43 ³⁷ Вие знаете за сето она што се случуваше по цела Јудеја, почнувајќи од Галилеја, по крштевањето што го проповедаше Јован;
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

44 ³⁸ како Го помаза Бог со Дух Свети и со сила Исус од Назарет, и како Тој одеше вршејќи добри дела и исцелувајќи ги сите што беше ги нападнал ѓаволот, зашто Бог беше со Него.
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

45 ³⁹ И ние сме сведоци за сè што направиле Тој во земјата Јудејска и во Ерусалим. Него Го убија, приковувајќи Го на крст.
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

46 ⁴⁰ Него Бог Го воскресна на третиот ден и Му даде да се појави,
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

47 ⁴¹ но не на сиот народ, туку само нам, предизбрани од Бога сведоци, кои јадевме и пиевме со Него по Неговото воскреснување од мртвите.
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

48 ⁴² И ни заповеда да им проповедаме на луѓето и да сведочиме дека Тој е од Бога определен Судија над живите и мртвите.
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

43 Сите пророци сведочат за тоа дека секој што ќе поверува во Него, ќе добие простување на гревовите преку Неговото име.”
4,10-12
13,39
Лк 24,44
24,47

Свештоиот Дух се излева над сите

44 Додека Петар уште ги зборуваше тие зборови, Дух Свети слезе над сите што го слушаа словото.
2,17-22,33
Рим 5,5
Тит 3,6

45 ⁴⁴ А обрезаните верници, што беа дојдени заедно со Петар, се изненадија што дарот на Светиот Дух се излеа и над незнабошците,
2,11
19,6

46 ⁴⁵ А обрезаните верници, што беа дојдени заедно со Петар, се изненадија што дарот на Светиот Дух се излеа и над незнабошците,
8,36
11,17

47 ⁴⁶ зашто ги слушаа како зборуваат на разни јазици и Го возвеличуваат Бога. Тогаш Петар рече:
28,14

48 „Може ли некој да ја забрани водата за да не бидат крстени оние кои Го примија Духот Свети како и ние?”
8,14
10,45
15,7

49 ⁴⁸ И им заповеда да бидат крстени во името на Исус Христос. Потоа тие го замолија да остане кај нив неколку дена.
Гал 2,12

Пей̄ар се оправдува пред Црквата во Ерусалим

11 Апостолите и браќата во Јудеја, слушнаа дека и незнабошците го примиле словото Божјо.
10,28,48

2 И кога Петар влезе во Ерусалим, обрезаните што беа со него го укорија,
5
10,11

3 велејќи: „Ти си бил кај необрезани луѓе и си јадел со нив.”
6
1 Мојс 7,14

4 А Петар почна да им расправа за сè по ред, велејќи:
7
10,13-16

5 „Јас бев во градот Јопија, и, додека се молев, во занес здогледав видение: од небото слегуваше некаков сад, како некое платниште, врзано за четирите краишта, и дојде дури до мене.
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

6 Откако погледав во него и го разгледав, видов четириножни земни животни, сверови, влекачи и птици небески.
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

7 И чув глас што ми зборуваше: „Стани Петре, заколи и јади!”
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

8 Јас, пак, реков: „Не, Господи, зашто ништо погано или нечисто никогаш не влегло во устата моја.”
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

9 А гласот од небото повторно проговори и рече: „Она што Бог го очистил, ти не го сметај за погано!”
1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

12 ¹⁰ Тоа се повтори трипати; и пак се крена на небото.

13 ¹¹ И ете, во тој час застанаа тројца луѓе, испратени кај мене од Кесарија.

¹² А Духот ми рече да појдам со нив, без двоумење. Со мене дојдоа и овие шестмина браќа, и влеговме во куќата на оној човек.

16 ¹³ Тој ни раскажа како видел ангел во куќата своја, кој застанал и му рекол: „Прати во Јопија луѓе и повикај го Симон, наречен Петар.

17 ¹⁴ Тој ќе ти каже зборови, преку кои ќе бидеш спасен ти и целиот твој дом.’

18 ¹⁵ И кога почнав јас да зборувам, над нив слезе Духот Свети, како и над нас во почетокот.

19 ¹⁶ Тогаш се сетив на зборовите Господови: „Јован крштеваше со вода, а вие ќе бидете крстени со Дух Свети.’

20 ¹⁷ Ако, Бог им даде еднаков дар, како и нам, кои верувавме во Господа Исуса Христа, тогаш кој сум јас да Му се спротивставам на Бога?”

21 ¹⁸ Откако го ислушаа тоа, тие се успокоија и Го прославуваа Бога, велејќи: „Значи и на незнабошците Бог им даде покајание за живот.”

23 Црквата во Антиохија

¹⁹ А оние, што се беа распрснале поради гонењето до кое дојде по убиството на Стефан, стигнаа сè до Феникија, Кипар и Антиохија, и никому не му го проповедаа словото, освен на Јудејците.

²⁰ А некои од нив - Кипрани и Киринејци, штом пристигнаа во Антиохија, почнаа да им проповедаат и на Елините, навестувајќи го Евангелието на Господа Исуса.

²¹ И раката Господова беше со нив, та голем број луѓе поверуваа и се обратија кон Господа.

²² Веста за тоа дојде до ушите на црквата ерусалимска. И тогаш го испратија Варнава да оди во Антиохија.

²³ А тој, кога пристигна, ја виде благодатта Господова, се зарадува, и ги бодреше сите да пребиваат во Господ со непоколебливо срце.

²⁴ Тој беше добар човек и исполнет со Дух Свети и вера. И значително мноштво луѓе се припои кон Господ.

²⁵ Потоа, Варнава тргна за Тарс да го бара Савле.

²⁶ И кога го најде, го доведе во Антиохија. И цела година тие се собираа во црквата и поучуваа големо мноштво луѓе. Во Антиохија за прв пат ги нарекоа учениците христијани.

²⁷ А во тоа време слегое од Ерусалим во Антиохија некои пророци.

²⁸ И еден од нив, по име Агав, претскажа преку Духот дека по целата вселена ќе настане голем глад. И токму таква голема и настана во времето на царот Клавдиј.

²⁹ Тогаш учениците решија, секој, колку што има, да испрати за поткрепа на браќата, што живееше во Јудеја.

³⁰ Тоа го направија, така што го пратија собраното до старешините преку Варнава и Савле.

Смртта на Јаков. Петар в зајвор

12 Во тоа време цар Ирод стави рака на некои од Црквата, и почна да ги измачува.

² Со меч го уби Јакова, братот Јованов.

³ А кога виде дека тоа им се допаѓа на Јудејците, го фати и Петар. Тоа беше за време на Бесквасници.

⁴ Него, кога го фати, го фрли в затвор предавајќи го на четири групи по четири војници да го пазат. Неговата намера беше веднаш по Пасхата да го изведе пред народот.

⁵ И така, додека Петар го пазеа во затворот, Црквата непрестано Му се молеше на Бога за него.

⁶ Ноќта, спроти денот кога Ирод сакаше да го изведе, Петар спиеше меѓу двајца војници, окован во два пара ланци, а стражарите пред портата го чуваа затворот.

⁷ И, ете, ангел Господов застана, и светлина блесна во затворот. Ангелот го потчукна Петар по ребрата и го разбуди, па му рече: „Стани брзо!” И оковите му паднаа од рацете негови.

⁸ Тогаш ангелот му рече: „Препашај се и обуј си ги чевлите!” Така и направи. И пак му рече: „Облечи ги алишта-та свои и врви по мене!”

26
9,27-30

28
21,10-14

29
Рим
15,26,31
2 Кор 9,
1-13

12,4
Лк 22,1

5
Јудита 4,9
Лк 22,
44-46
Јк 5,16

7
5,18-24
9,3
10,3
Лк 2,9

10 ^{5,19} ^{16,26} И излезе и тргна по него, а не знаеше дека тоа, што го направи ангелот, е вистина, туку си мислеше дека гледа привид.

15 ^{Мт 18,10} Откако ја изминаа првата и втората стража, дојдоа до железната порта, што водеше кон градот, а таа им се отвори сама. Тие излегоа и преминаа преку една улица, и во тој час ангелот го снеса.

17 ^{13,16} ^{15,13} ^{1 Кор 15,7} **18** ^{5,21-23} **19** ^{16,27} Тогаши Петар, откако дојде на себе, си рече: „Сега знам дека навистина Господ го пратил Својот ангел да ме избави од рацете Иродови и од сè, што очекуваше јудејскиот народ.“

¹² Сфаќајќи го тоа, тој дојде до куќата на Марија, мајката на Јован, наречен Марко, каде што беа собрани многумина на молитва.

¹³ А кога Петар затропа на портата, слугинката по име Рода пријде да наслушне.

¹⁴ И, штом го позна гласот на Петар, таа од радост не ја отвори портата, туку се втрча и јави дека Петар стои пред портата.

¹⁵ А тие ѝ рекоа: „Луда ли си ти?“ Но таа потврдуваше дека тоа е така. А тие велее: „Тоа е сигурно неговиот ангел.“

¹⁶ Петар, пак, постојано чукаше. А кога му отворија, го видоа и се зачудија многу.

¹⁷ Тој им мавна со раката да молчат, а потоа им раскажа како Господ го извел од затворот, и рече: „Соопштете му за ова на Јаков и на браќата!“ Потоа излезе и отиде на друго место.

¹⁸ Утредента меѓу војниците настана голема вознемиреност поради тоа што се случило со Петар.

¹⁹ А Ирод, кој испрати потера по него, но не успеа да го пронајде, откако ги испита стражарите, заповеда да ги погубат. Потоа тој слезе од Јудеја во Кесарија, и таму се задржа.

Смртта на Ирод

²⁰ Ирод беше гневен на Тирците и Сидонците. Но тие, бидејќи нивните земји добиваа храна од неговото царство, се договорија и дојдоа кај него еднодушни, и откако го придобија на своја страна Власта, царевите собар, побараа мир.

²¹ Во договорениот ден Ирод, облечен во царска облека, седна на престолот и одржа говор пред народот.

²² А народот воскликнуваше: „Ова е глас Божји, а не човечки.“

²³ Но ненадејно во истиот миг ангел Господов, силно го удри, зашто не Му въздаде слава на Бога. И, изеден од црви, тој умре.

²⁴ А словото Божјо сè повеќе растеше и се распространуваше.

²⁵ Варнава и Савле, откако го исполнија задолжението, од Ерусалим се вратија во Антиохија, од каде што го зедоа со себе и Јован, наречен Марко.

Савле и Варнава избрани за мисиско патување

13 Во Антиохиската црква имаше некои пророци и учители: Варнава, Симеон, наречен Нигер, Луциј Киринецот и Манаин, кој беше воспитан заедно со Ирод четворовласникот, и Савле.

² Еднаш кога Му служеа на Господ и постеа, Духот Свети рече: „Одвојте ми ги Варнава и Савле за дело, за кое ги повикав!“

³ Тогаши тие, откако постеа и се помолија, положија раце над нив и ги пуштија.

Варнава и Савле во Кипар

⁴ И така, испратени од Светиот Дух, тие слегаа во Селевкија, и оттаму отпловија за Кипар.

⁵ И кога стигнаа во Саламин, тие го проповедаа словото Божјо во јудејските синагоги, а го имаа со себе и Јован како помошник.

⁶ А кога го поминаа островот сè до Пафос, најдоа на еден човек маѓесник и лажен пророк, Јудеец, по име Варисус,

⁷ кој беше со намесникот Сергиј Павле, човек умен. Тој ги повика Варнава и Савле, и посака да го слушне словото Божјо.

⁸ Но им се спротивстави Елима - маѓесникот, така всушност се преведува неговото име, настојувајќи намесникот да го одврати од верата.

22
14,15
28,6

23

1 Цар
25,38
2 Цар
24,16-17
4 Цар
19,35

24

6,7
19,20

25

11,29

13,1

4,36
11,25-26

2

14,26

4

11,20

5

12,12

6

8,9
Мт 7,15

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

9 ^{4,8} Но Савле, наречен Павле, исполнет со Дух Свети, го впери погледот на него,

10 ^{8,20-23 Ос 14,10 Изреки 10,9} и рече: „О, ти кој си полн со секаково лукавство и злоба, сине фаволски, непријателу на секоја праведност, нема ли да престанеш да ги искривуваш правите Господови патишта?”

11 ^{5 Мојс 28,29} И еве сега, раката Господова е врз тебе; ќе бидеш слеп и за некое време нема да го гледаш сонцето!” И наеднаш над него падна мрак и темнина, и дбарјќи, бараше водач.

17 ^{2 Мојс 6, 1-6} ¹² Тогаш намесникот, откако виде што се случи, поверува, восхитен од учењето Господово.

18 ^{2 Мојс 16,35 5 Мојс 1,31}

Павле и Варнава во Антиохија Писидиска

19 ^{5 Мојс 7,1} ¹³ Павле и неговите придружници отпловија од Пафос и пристигнаа во Пергија Памфилиска. Тука Јован се одвои од нив и се врати во Ерусалим.

22 ^{1 Цар 13,14 Ис 44,28 Пс 88,20} ¹⁴ А тие тргнаа од Пергија и пристигнаа во Антиохија Писидиска. Тука во сабота влегоа во синагогата и седнаа.

¹⁵ По читањето на Законот и на Пророците, старешините на синагогата пратија луѓе да им кажат: „Мажи браќа, ако имате зборови за утеха на народот, зборувајте!”

¹⁶ И тогаш стана Павле, мавна со раката и рече: „Луѓе Израилци, и вие, што имате страхопочит кон Бога, послушајте!

¹⁷ Бог на овој народ, Израил, ги избра татковците наши, и го подигна овој народ кога тие пребиваа во земјата египетска, и со раката Своја силна ги изведе од неа;

¹⁸ и околу четириесет години ги хранеше во пустината;

¹⁹ а потоа откако уништи седум народи во земјата хананска, со ждрепка им ја раздели земјата во нивно наследство.

²⁰ За околу четиристотини педесет години им даваше судии до пророкот Самоил.

²¹ А потоа бараа цар, и Бог им го даде Саул, Кисовиот син, човек од Венијаминовото колено, за четириесет години.

²² Кога го отстрани него, за цар им го подигна Давид, за кого и рече, сведочеј-

ќи: „Најдов маж по срцето Свое, Давид, синот Јесеев. Тој ќе ги исполни сите Мои барања.”

²³ Од неговото потомство Бог, според ветувањето, Го издигна за Израил Спасителот Исус.

²⁴ Пред Неговото доаѓање Јован како предгласник му проповедаше на сиот израилски народ покајно крштевање.

²⁵ А кога Јован го завршуваше своето дело, прашуваше: „За кого ме сметате? Јас не сум Тој, но, ете, по мене иде Оној, Кому не сум достоин да Му ги одврзам ни обувките на Неговите нозе.”

²⁶ Мажи браќа, синови од родот на Авраам, оние меѓу вас, што имаат страхопочит кон Бога, нам ни е испратено словото на ова спасение.

²⁷ Всушност жителите ерусалимски и нивните началници, бидејќи не Го препознаа, ги потврдија пророчките зборови, што се читаат секоја сабота, со тоа што Го осудија.

²⁸ И така, иако не најдоа никаква вина за осуда на смрт, побараа од Пилат да Го убие.

²⁹ А кога го извршија сето тоа, што беше напишано за Него, Го симнаа од крстот и Го положија в гроб.

³⁰ Но Бог Го воскресна од мртвите.

³¹ А Тој во текот на многу дни им се јавуваше на оние, што со Него дојдоа од Галилеја во Ерусалим и кои се сега сведоци Негови пред народот.

³² И ние сега ви блавестуваме дека ветувањето, дадено на нашите татковци, Бог го исполни на нас, чедата нивни, откако Го воскресна Исус.

³³ Како што е во вториот псалм напишано: „Син Мој си Ти, денес Те родив Јас.”

³⁴ А дека Го воскресна од мртвите, и дека веќе нема да се враќа во распаѓање, рекол вака: „Ќе ви ги дадам сигурните ветувања дадени на Давид.”

³⁵ За тоа и на друго место зборува: „Нема да допуштиш Твојот светец да види распаѓање.”

³⁶ А навистина Давид, откако му служеше на својот род, според Божјата волја, се присоедини кон татковците и виде распаѓање;

23
2,29-30

24
Мал 3,1
Лк 1,76

25
Лк 3,15-16
Јн 1,20,27

27
2,23
3,18

28
3,13-14
Лк 23,4,22

30
5,30

31
1,3,22

33
2,39
Пс 2,7

34
Ис 55,3

35
2,27,31
Пс 15,10

36
3 Цар 2,10

39 ^{15,10} но Оној, Кого Бог Го воскресна, не виде распаѓање.

41 ^{Авак 1,5} ³⁸ И така, знајте, мажи и браќа дека преку Него вам ви се проповеда простување на гревовите.

43 ^{11,23} ^{14,22,26} ³⁹ И од сè, од што не сте можеле да се оправдате преку Законот Мојсеев, преку Него се оправдува секој кој верува.

45 ^{5,17} ^{17,5} Затоа внимавајте да не дојде на вас она што е речено во Пророците:

46 ^{18,6} ^{28,28} ⁴¹ „Погледнете вие кои презирате, зачудете се и исчезнете! Зашто во ваше време ќе извршам дело, во кое немаше да поверувате, ако некој би ви го раскажал.“

47 ^{1,8} ^{Ис 49,6} ⁴² А кога излегуваа Јудејците од синагогата, незнабошците ги помолија овие зборови да им се проповедаат и во следната сабота.

50 ^{17,4,12} ^{22,23} ⁴³ И кога се распушти собирот, мнозина Јудејци и побожни прозелити појдоа по Павле и Варнава. Тие разговараа со нив и им советуваа да останат во Божјата благодат.

Павле и Варнава се обраќаат кон незнабошците

⁴⁴ Следната сабота се собра скоро целиот град да го слушне словото Божјо.

⁴⁵ Но Јудејците, кога видоа многу народ, се исполнија со завист и му противречеа на она што го зборуваше Павле и хулеа.

⁴⁶ Тогаш Павле и Варнава им рекоа отворено: „Словото Божјо требаше најнапред вам да ви се проповеда, но кога вие го отфрлате и сами покажувате дека не сте достоини за вечниот живот, затоа, еве, ние се обраќаме кон незнабошците.“

⁴⁷ Зашто Господ така ни заповеда: „Те поставив за светлина на незнабошците, да бидеш спасение до крајот на земјата.“

⁴⁸ Незнабошците, слушајќи го тоа, се радуваа и го славеа словото Господово и поверуваа сите, кои беа определени за живот вечен.

⁴⁹ И словото Господово се распространуваше по целиот крај.

⁵⁰ Но Јудејците, откако ги наговорија побожните и чесните жени и градските

првенци, поттикнаа гонење против Павле и Варнава, и ги истераа од својот крај.

⁵¹ Тие, го истресоа правот од нозете свои на нив, и дојдоа во Иконија.

⁵² А учениците се исполнија со радост и Дух Свети.

Павле и Варнава во Иконија

14 Во Иконија тие заедно влегоа во јудејската синагога, и зборуваа така, што мнозина Јудејци и Елини поверуваа.

² А Јудејците, што не поверуваа, ги побунија и раздражнија духовите на незнабошците против браќата.

³ Но тие сепак останаа тука доста време и смело говореа за Господ, Кој сведочеше за словото на Својата благодат, давајќи преку нивните раце да стануваат знаци и чуда.

⁴ А народот во градот се подели: едни беа со Јудејците, а други со апостолите.

⁵ И кога незнабошците и Јудејците, со своите началници се готвеа да ги хулат и да ги каменуваат,

⁶ тие, штом разбраа, се засолнија во ликаонските градови Листра и Дерва и во нивната околина.

⁷ Таму почнаа да го проповедаат Евангелието.

Исцелувањето на парализираниот човек. Беседа на Павле во Листра

⁸ Во Листра седеше еден човек, немоќен во нозете. Тој бил сакат од мајчината утроба, не можел да оди никогаш.

⁹ Тој слушаше додека Павле зборуваше; а Павле, го впери во него погледот и виде дека во него има вера дека може да оздрави,

¹⁰ па му рече со висок глас: „Тебе ти велам, во името на Господа Исуса Христа: исправи се на нозете свои!“ И тој скокна и почна да оди.

¹¹ А луѓето, кога видоа што направи Павле, го подигнаа гласот свој и извикаа на ликаонски: „Боговите слегле кај нас во човечки лик!“

¹² И Варнава го нарекоа Зевс, а Павле Хермес, бидејќи тој го водеше зборот.

51
18,6
Лк 9,5
10,11

14,3
3,12
19,11

9
3,4

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

14 ^{Мт 26,65} ^{3,12} ^{4,24+} ^{10,26} ^{17,24} ^{2 Мојс 20,11} ^{Пс 145,6} ^{1 Сол 1,9} ¹⁵ Жрецот, пак, на Зевс, чиј кип се наоѓаше пред новиот град, откако доведе јунци и венци пред портата, сакаше заедно со народот да принесе жртва.

¹⁴ Но апостолите Варнава и Павле, кога слушнаа за тоа, ги раскинаа своите облеку, се втурнаа меѓу народот, гласно викајќи:

¹⁵ „Луѓе, зошто го правите ова? И ние сме смртни како и вие, но ви проповедаме да се обратите од овие празноверија кон живиот Бог, Кој ги создаде небото и земјата, морето и сè што е во нив;

¹⁶ Кој поранешните поколенија на народите ги остави да врват по нивните патишта,

¹⁷ иако не престануваше да сведочи за Себе, правејќи ни добро со праќање дождови од небото и плодносни времиња и исполнувајќи ги срцата наши со храна и веселост.”

¹⁸ И зборувајќи за ова, одвај го убедија народот да не им принесува жртва, (туку секој да си оди во својата куќа. Додека се наоѓаа таму и поучуваа),

¹⁹ од Антиохија и од Иконија пристигнаа некои Јудејци. (И кога апостолите зборуваа отворено, тие го убедија народот да ги напушти, велејќи дека ништо вистинско не зборуваат, туку само лажат;), а кога го придобија народот, го каменуваа Павле, па го извлекоа надвор од градот, мислејќи дека е мртов.

²⁰ Кога се собраа околу него учениците, тој стана и се врати во градот. Утредента со Варнава заминаа за Дерва.

Враќање од мисискојо ѝајување во Сирија и Антиохија

²¹ И, откако го проповедаа Евангелието во тој град и мнозина придобија за свои ученици, тие се вратија во Листра, Иконија и Антиохија.

²² Тие ги зацврстуваа душите на учениците и, храбрејќи ги да бидат истрајни во верата, ги учеа дека во царството Божјо треба да влеземе преку многу маки.

²³ Па, откако им ракоположија свештеници за секоја црква, се помолија со пост, и ги предадоа на Господ, во Кого беа поверувале.

²⁴ А потоа минаа низ Писидија, и дојдоа во Памфилија;

²⁵ и, откако го проповедаа словото Господово во Перга, слегаа во Аталија,

²⁶ а оттаму отпловија за Антиохија, откаде што беа предадени на Божјата благодат за делото што го завршија.

²⁷ По нивното пристигнување тие ја собраа црквата, и соопштија за сè, што направи Бог со нив и како Тој ја отворил вратата на верата и за незнабошците.

²⁸ И таму престојуваа подолго време со учениците.

Расправа околу ѝрашањето за обрезањето

15 А некои луѓе слегаа од Јудеја, и ги подучуваа браќата: „Ако не се обрезаат според обичајот Мојсеев, не може да бидете спасени!”

² А бидејќи настана бунт, и Павле и Варнава жестоко се прешираа со нив, одлучија Павле и Варнава и некои други од нив да отидат горе кај апостолите и старешините во Ерусалим заради оваа преширка.

³ Тие, пак, испратени од црквата, патуваа низ Феникија и Самарија, и раскажувајќи за обраќањето на незнабошците, предизвикуваа голема радост кај сите браќа.

⁴ А кога пристигнаа во Ерусалим, ги примија црквата, апостолите и старешините, а тие известија за сè што направи со нив Бог и како ја отвори вратата на верата и за незнабошците.

Решавање на спорот: Ајосјолски собор во Ерусалим

⁵ Тогаш станаа некои од приврзаниците на фарисеите, што беа поверувале, и зборуваа дека тие треба да се обрезаваат, и да им се заповеда да го пазат Законот Мојсеев.

⁶ Апостолите и старешините се собраа да го разгледаат тоа прашање.

⁷ По долго расправање, стана Петар и им рече: „Луѓе браќа, вие знаете дека Бог од првите дни ме избра меѓу вас, незнабошците од мојата уста да го слушнат словото на Евангелието и да поверуваат;

23
1 Тим 3,3

26
13,2
15,40

15,1
15,5-24
1 Мојс 17,9-14
3 Мојс 12,3
Гал 5,2

2
Гал 2,1

3
14,27
15,12

5
11,2
Гал 2,4-5

7
11,5-18
15,14

8^{1,24}
10,34,44-47 и Бог, Кој ги познава срцата, им посведочи, и им даде Дух Свети како и нам.

9^{10,15}
11,9,18
Рим 3,22 Тој не направи никаква разлика меѓу нас и нив, зашто со верата ги очисти нивните срца.

10^{Мт 11,29}
Гал 5,1 Сега, пак, зошто Го искушувате Бога, ставајќи им на вратот на учениците јарем, што не можеа да го поднесат ни нашите татковци, ниту ние.

13^{12,17}
21,18
Гал 2,9 Но ние веруваме дека ќе се спасиме со благодатта на Исус Христос, исто како и тие.”

14^{3 Петр 1,1} Тогаши замолкна сето мноштво и го слушаа Варнава и Павле, кои прикажуваа какви знаци и чудеса направил Бог преку нив меѓу незнабошците.

16-17^{Амос 9,}
11-12 А кога тие престанаа, тогаши прозборе Јаков и рече: „Мажи браќа, слушнете ме!

16^{Ер 12,15} Симон изложи како Бог најнапред ги посети незнабошците, за да избере од нив народ за Неговото име;

18^{Ис 45,21} и со тоа се согласуваат и зборовите на Пророците како што е напишано:

19^{15,10} „И потоа ќе се вратам и пак ќе го подигнам паднатиот дом на Давид, и неговите урнатини ќе ги поправам и ќе го издигнам,

20^{15,28-29}
21,25 за да Го побараат Господа и другите луѓе и сите народи, кои се наречени со Моето име.’ Така вели Господ, Кој го прави сето ова.

21^{13,15,27}
2 Кор 3,5 Познати Му се на Бога сите Негови дела од создавањето на светов.

18 Затоа јас мислам дека не треба да им прават мацнотии на незнабошците, кои се обраќаат кон Бога,

19 туку да им се заповеда да се воздржуваат од идолски жртви, од блудство, од удавено и од крв, (и да не му прават на друг ништо, што ним не им е угодно).

20 Зашто Мојсеј уште од старо време во секој град има луѓе, кои го проповедаат, бидејќи го читаат по синагогите секоја сабота.”

21 Зашто Мојсеј уште од старо време во секој град има луѓе, кои го проповедаат, бидејќи го читаат по синагогите секоја сабота.”

Писмо исцрпено до нееврејските верници

22 Тогаши апостолите и старешините заедно со целата Црква одлучија да ги изберат меѓу себе Јуда, наречен Вар-

нава, и Сила, истакнати мажи меѓу браќата, и заедно со Павле и Варнава да ги пратат во Антиохија.

23 И со своите раце им го напишаа следново писмо: „Апостолите, свештениците и браќата ги поздравуваат браќата од нееврејските народи што се во Антиохија и Сирија и Киликија.

24 Сме слушнале дека некои од нас, на кои ништо не сме им заповедале со зборови, ве вознемириле, и ги потресле душите ваши, велејќи ви да се обрезавате и да го пазите Законот.

25 Затоа, откако се собравме, еднодушно одлучивме да избереме луѓе и да ги пратиме кај вас заедно со нашите омилените Варнава и Павле,

26 луѓе, кои ги предадоа душите свои за името на нашиот Господ Исус Христос.

27 И така, ние ви ги пративме Јуда и Сила, кои ќе ви го кажат тоа и усмено.

28 Зашто Светиот Дух и ние одлучивме да не ви ставаме на вас никаков друг товар, освен она што е потребно:

29 да се воздржувате од месо принесено како жртва на идоли, од крв, од удавено, и од блудство и да не му правите на друг она што не сакате и вам да ви се случи. Ако внимавате на ова, добро ќе направите. Бидете здрави!”

30 И така испратени, тие дојдоа во Антиохија и кога го собраа народот, му го предадоа посланието.

31 А кога го прочитаа, се зарадуваа поради утешниот збор.

32 Јуда, пак, и Сила, кои и самите беа пророци, со многу зборови ги утешија браќата и ги поткрепија.

33 Откако престојуваша таму некое време ги пуштија браќата со мир кај оние што ги испратија.

34 Сила одлучи да остане, а само Јуда замина.

35 Павле, пак, и Варнава се задржаа во Антиохија, поучувајќи и благовестувајќи го словото Господово заедно со мнозина други.

Павле и Варнава се разделуваат

36 По некое време Павле му рече на Варнава: „Да појдеме пак во сите градо-

24
Гал 1,7

26
20,24
21,13

28
15,10

29
15,20

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

37 ви, каде што го проповедаваме словото
12,12 Господово за да ги видиме како жи-
40 веат.”

14,26 ³⁷ Варнава предложи да го земат со
41 себе и Јован, наречен Марко.

15,23 ³⁸ Но Павле сметаше дека не долику-
ва да го земат со себе оној, што се беше
одделил од нив во Памфилија и не беше
16,3 пошол со нив по работата, за која беа
1 Кор 9,20,21 пратени.

4 ³⁹ Поради тоа дојде до жестока
15,23-29 расправија, така што тие се поделија
21,25 еден од друг; и Варнава, откако го зеде
5 Марко, отплови за Кипар;

Кол 2,5 ⁴⁰ а Павле, пак, го избра Сила и зами-
1 Петр 5,9 на, од браќата предаден на Божјата бла-
6 годат.

18,23
7 *Тимоџеј ги придружува
Павле и Сила*

1 Петр 1,11

9 ⁴¹ И, минувајќи низ Сирија и Килики-
18,9 ја, ги утврдуваше црквите.

16 Тој пристигна во Дерва и Лис-
тра. И ете, таму живееше некој
си ученик, по име Тимотеј, син на Јудеј-
ка, која ја прифати верата, и на татко
Елин;

² тој ученик беше на добар глас меѓу
браќата во Листра и Иконија.

³ Павле посака да го земе со себе.
Затоа откако го зеде, го обреза поради
Јудејците, кои живееше по тие места;
зашто сите знаеја дека татко му е Елин.

⁴ И додека минуваа низ градовите, тие
им порачуваа на верните да пазат на од-
редбите, определени од апостолите и
старешините во Ерусалим.

⁵ И така, црквите се утврдуваа во ве-
рата, а и по број се зголемуваа секој ден.

Павле ѓовикан во Македонија

⁶ Така тие ги преминаа Фригија и
Галатискиот крај, зашто ним не им бе-
ше допуштено од Светиот Дух да го
проповедаат словото во Азија.

⁷ А кога дојдоа во Мизија, се обидоа
да отидат во Витинија; но Духот на
Исус не ги пушти.

⁸ И кога ја напуштија Мизија, тие сле-
гоа во Троада.

⁹ Преку ноќта Павле имаше видение:
стоеше пред него еден човек, Македо-

нец, кој го молеше и му велеше: „Дојди
во Македонија и помогни ни!”

¹⁰ По тоа видение веднаш посакавме
да тргнеме за Македонија, бидејќи сфа-
тивме дека Господ нè повикал таму да
го разгласуваме Евангелието.

Кришџевањето на Лидија од Македонија

¹¹ И така, откако отпловивме од Тро-
ада, стигнавме право во Самотраки, а
утредента - во Неапол,

¹² и оттаму во Филипи. Тој е главен
град во тој дел на Македонија и римска
колонија. Во тој град престојувавме не-
колку дена.

¹³ А во саботата излеговме надвор од
градот покрај една река, каде што имаа
обичај да се молат, и кога седнавме, им
зборувавме на собраните жени.

¹⁴ И една богобојазлива жена од
градот Тиатир, по име Лидија, која про-
даваше црвени ткаенини, слушаше; и
Господ ѝ го отвори срцето да внимава
на она, што го зборувавме Павле.

¹⁵ А кога беше крстена таа и нејзини-
те домашни, нè замоли и рече: „Ако сте
ме признале за верна на Господа, тогаш
влезете во мојата куќа и престојувајте
во неа!” И нè принуди.

Во зайворој на Филипџи

¹⁶ Еднаш, кога одевме на молитва, по
патот нè сретна една слугинка, која
имаше гатачки дух. Таа на господарите
свои им донесуваше големи приходи од
гатањето.

¹⁷ И одејќи по Павле и по нас другите
викаше, зборувајќи: „Овие луѓе се слуги
на Севипниот Бог! Тие го навестуваат
патот на спасението.”

¹⁸ Ова го правеше таа многу дни. И
кога му здодеа на Павле, тој се сврте и
му рече на духот: „Ти заповедам во име-
то на Исус Христос излезе од неа!” И
излезе во истиот час.

¹⁹ Штом видоа господарите нејзини
дека пропадна надежта за нивното бога-
тење, ги фатија Павле и Сила, и ги дов-
лечкаа на плоштадот кај началниците.

²⁰ И кога ги приведоа пред управници-
те, рекоа: „Овие луѓе, што се Јудејци, го
бунтуваат нашиот град

15

11,14
16,31
Лк 24,29

16

19,24

17

Мк 1,24

18

3,16

22 ²¹ и проповедаат обичаи што нам, како Римјани, не ни доликува ни да ги примаме, ниту да ги извршуваме.”

25 ²² Тогаш се нафрли на нив народот; а управниците, штом им ги раскинаа алиштата, започнаа да ги тепаат со стапови;

26 ²³ и, откако ги испотенаа многу, ги фрлија в затвор, а на затворскиот стражар му наредија да ги чува добро.

30 ²⁴ А стражарот, штом прими таква заповед, ги фрли во повнатрешниот дел од затворот и нозете им ги стегна во клада.

31 ²⁵ На полноќ, пак, Павле и Сила се молеа и Го славеа Бога, а затворениците ги слушаа.

33 ²⁶ Оеднаш настана голем потрес, така што и темелите на затворот се поместија, и веднаш се отворија сите врати и оковите на сите отпаднаа.

36.38 ²⁷ А стражарот на затворот, кога дојде при свест и ги виде вратите на затворот отворени, извади меч и сакаше да се убие, зашто помисли дека затворениците избегале.

8,36.38 ²⁸ Но Павле викна со силен глас и рече: „Не задавај си врз себе никакво зло, бидејќи сите сме овде!”

8,36.38 ²⁹ А тој побара светло, истрча и растреперен падна пред Павле и Сила;

8,36.38 ³⁰ па, откако ги изведе надвор, рече: „Господари, што треба да направам, па да се спасам?”

8,36.38 ³¹ А тие му одговорија: „Поверувај во Господ Исус Христос, и ќе се спасиш ти и целиот твој дом!”

8,36.38 ³² И му го проповедаа словото Господово нему и на сите што беа со него во куќата негова.

8,36.38 ³³ Во истиот час таа ноќ тој ги прими дома и им ги изми раните. Потоа веднаш беше крстен тој самиот и сите негови домашни.

8,36.38 ³⁴ Тогаш ги одведе горе во својата куќа, постави трпеза и се зарадува со целиот свој дом, зашто поверува во Бога.

8,36.38 ³⁵ А кога осамна, војводите пратија судски служители, кои рекоа: „Пушти ги оние луѓе!”

8,36.38 ³⁶ Затворскиот стражар му соопшти за тоа на Павле: „Градските судии пра-

тија да ве ослободам. Затоа, излезете сите и одете си со мир!”

³⁷ Но Павле им рече: „Зарем откако нас, римски граѓани, нè биеја пред народот без суд и нè фрлија в затвор, сакаат сега тајно да нè пуштат? Не, нека дојдат и сами нека нè изведат!”

³⁸ Градските служители им го кажаа тоа на градските судии; а тие се уплашија, кога слушнаа дека се тие римски граѓани.

³⁹ И дојдоа, па се извинија пред нив, ги изведоа и ги замолија да излезат од градот.

⁴⁰ А тие, штом излегоа од затворот, отидоа во домот на Лидија, ги видоа браќата, ги утешија и си тргнаа.

Неволјиие во Солун

17 Минувајќи преку Амфипол и Аполонија, дојдоа во Солун, каде што имаше јудејска синагога.

² Павле, по својот обичај, влезе кај Јудејците и три саботи по ред им зборуваше од Писмото.

³ Тој им објаснуваше и докажуваше дека Христос требаше да пострада и да воскресне од мртвите и дека овој Исус, Кого тој им Го проповеда, е Христос.

⁴ И некои од нив поверуваа и се присоединија кон Павле и Сила, - големо мнозинство богобојазливи Елини, а исто така и не малку угледни жени.

⁵ Но некои од Јудејците што не поверуваа, поттикнати од завист, зе доа некои лоши луѓе од пазарите, се насобраа по групи и го разбунтуваа градот. Потоа ја нападнаа Јасоновата куќа и почнаа да ги бараат за да ги изведат пред народот.

⁶ А бидејќи не ги најдоа, го изведоа Јасон и некои браќа пред градските началници и викаа дека оние што го побуниле целиот свет сега дошле и тука, дека нив

⁷ ги прибрал Јасон, а сите тие постапуваат против заповедите на царот, изјавувајќи дека има друг цар - Исус.

⁸ Така го вознемирија народот и градските началници, кои го слушаа тоа.

⁹ Но тие, откако добија залог од Јасон и од другите, ги пуштија.

37
22,25
23,27

38
22,29

40
14,22
20,1-2

17,2
13,14

3
9,20
18,5
26,23
Лк 24,26

4
13,43
28,24

5
13,45
1 Сол 2,15

6
16,20
24,5
Рим 16,21

7
25,8

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

10

13,14

Добар ѓрием во Верија

¹⁰ А браќата веднаш преку ноќта ги упатија Павле и Сила кон Верија. Тие кога пристигнаа, отидоа во јудејската синагога.

18

1 Кор 1,22

¹¹ Овие беа поблагородни од солунјаните; тие го примија словото со голема усрдност и секој ден го проверуваа Писмото, за да се уверат, дали е тоа така.

19

28,22

¹² И мнозина од нив поверуваа - од Елините не мал број угледни мажи и жени.

¹³ Но солунските Јудејци, пштом дознаа дека Павле и таму го проповеда словото Божјо, дојдоа и таму за да го потресат и вознемират народот.

¹⁴ Тогаш браќата го испратија Павле да оди кон морето, а Сила и Тимотеј останаа таму.

¹⁵ Оние, што го придружуваа Павле, го доведоа до Атина и се вратија со заповед од него до Сила и Тимотеј, да дојдат и тие поскоро кај него.

Павле и аџинскиџе филозофи

¹⁶ И додека ги чекаше нив во Атина, духот на Павле се вознемируваше, гледајќи го градот, полн со идоли.

¹⁷ И тој расправаше во синагогата со Јудејците и побожните, и секој ден на плоштадот со оние што ќе ги сретнеше.

¹⁸ А некои епикурејски и стоички филозофи почнаа да се препираат со него; едни велееа: „Што сака да каже овој празнословец?“, а други: „Се чини дека тој проповеда туѓи божества“, зашто им благовестеше за Исус и за воскресението.

¹⁹ И зедео, та го одведоа на Ареопагот, велеејќи: „Ќе можеме ли да знаеме какво е тоа учење што го проповедаш?“

²⁰ Бидејќи нешто непознато внесуваш во ушите наши. Затоа сакаме да знаеме што е тоа.“

²¹ А, пак, сите атињани, како и туѓинците, кои живеела кај нив, во ништо друго не сакаа да го поминуваат времето освен во тоа да зборуваат или да слушаат за нешто ново.

²² Тогаш Павле застана сред Ареопагот и рече: „Луѓе атињани, по сè гледам дека сте побожни.

²³ Зашто, кога минував и ги разгледував светилиштата ваши, најдов и жртвеник, на кој беше напишано: „На непознатиот Бог.“ За Него, пак, Кого вие не Го знаете, а Кого Го почитувате, за Него јас ви проповедам.

²⁴ Бог, Кој го создаде светов и сè, што е во него; Тој, Кој е Господ на небото и на земјата, не живее во ракотворени храмови,

²⁵ ниту, пак, прима служба од човечки раце како да има потреба од нешто, но Сам на сите им дава живот, здив и сè.

²⁶ Од една крв го создаде сиот род човечки за да живее по целото лице на земјата, откако утврди предопределени времиња и граници на нивните живеалишта,

²⁷ за да Го бараат Господа, та да би можеле некако да Го насетат и најдат, иако Тој не е далеку од секого меѓу нас:

²⁸ зашто ние преку Него живееме, се движиме и постоиме, како што рекле и некои од вашите стихотворци: „Негов род сме.“

²⁹ И така, бидејќи род Божји сме, не треба да мислиме дека Божеството прилега на злато, или сребро, или камена творба што излегла од човечки ум и измислица.

³⁰ Бог, пак, не осврнувајќи се на времињата на незнаење, сега редум им заповеда на сите луѓе да се покаат,

³¹ зашто определи ден кога праведно ќе му суди на светот преку одредениот од Него Човек, откако ги увери сите со Неговото воскресение од мртвите.“

³² Кога чуја за воскресението од мртвите, едни се насмеаја, а други рекоа: „Другпат сакаме да послушаеме за тоа.“

³³ И тогаш Павле си отиде од нив.

³⁴ А некои луѓе се присојединија кон него и поверуваа. Меѓу нив беше Дионисиј Ареопагит и една жена, по име Дамара, и други со нив.

Основање на црквата во Коринџ

18 Потоа Павле ја напушти Атина и дојде во Коринт.

23

3,17
Гал 4,8

24

4,24
7,48
19,26
3 Цар 8,27
Ис 66,1-2
Пс 145,6

25

Ис 42,5
Мудр 13,10

26

14,17

27

Ис 55,6

28

Мудр 13,
1-9
Рим 1,
19-20

29

Ис 40,18-20

31

10,42
1 Сол 1,10

32

1 Кор 1,23

18,3 ^{20,34} ^{2 Кор 11, 7-12} ^{2 Сол 3,8} ^{13,14} ^{19,8} ^{9,20} ^{26,23} ^{13,46,51} ^{28,28} ^{Лк 9,5} ^{10,10-11} ⁸ ^{1 Кор 1,14} ⁹ ^{Ис 41,10} ^{Ер 1,8} ¹⁰ ^{Јн 10,16} ^{1 Кор 16,9} ¹¹ ^{19,10} ¹⁵ ^{23,29} ^{25,18-19} ^{Јн 18,31} ² Тука сретна еден Јудеец, по име Акила, родум од Понт, кој неодамна дошол од Италија со жена си Прискила, зашто Клавдиј нареди сите Јудејци да го напуштат Рим. Тој дојде кај нив.

⁴ И бидејќи го имаше истиот занает, остана кај нив и работеше. А занаетот им беше да прават шатори.

⁵ И секоја сабота тој зборуваше во синагогата и ги убедуваше Јудејците и Елините.

⁶ А кога Сила и Тимотеј пристигнаа од Македонија, Павле беше поттикнат да сведочи пред Јудејците дека Исус е Христос.

⁷ Но, бидејќи тие се противеа и хулеа, тој ги истресе алиштата и им рече: „Крвта ваша - на главите ваши! Јас сум чист. Отсега одам кај незнабошците.”

⁸ И штом замина оттаму, дојде слугата на некој си човек по име Титиј Јуст, кој Го почитуваше Бога, и чија куќа беше до синагогата.

⁹ А Крисп, началник на синагогата, поверува во Господ заедно со целиот свој дом; и мнозина Коринѓани, слушајќи го Павле, поверуваа и беа крстени.

¹⁰ И му рече Господ на Павле во видение ноќе: „Не плаши се, туку продолжи да зборуваш и не замолкнувај,

¹¹ зашто Јас сум со тебе, и никој не ќе посегне да ти направи зло, бидејќи имам многу народ во овој град.”

¹² Тој остана таму една година и шест месеци и ги поучуваше во словото Божје.

Павле ѝвикан ѝред намесникоѝ Галион

¹³ А кога Галион беше намесник во Ахаја, Јудејците еднодушно го нападнаа Павле и го одведоа на суд,

¹⁴ велејќи: тој ги учи луѓето да Го почитуваат Бога спротивно на Законот.

¹⁵ И кога Павле сакаше да одговори, Галион им рече на Јудејците: „Јудејци, ако имаше некоја неправда или зло дело, лукаво, веднаш ќе ве ислушав по должност;

¹⁶ но, штом е препирката за учење и за имиња, и за вашиот Закон, разгледај-

те сами, зашто јас не сакам да бидам судија во тие работи.”

¹⁷ И ги истера од судот.

¹⁸ Тогаш сите Елини го фатија Состен, началникот на синагогата, и го биеја пред судот, а Галион и не обрнуваше внимание на тоа.

Павле се враќа во Антиохија

¹⁹ Откако помина таму уште многу време, Павле се прости со браќата и отплови за Сирија заедно со Акила и Прискила, откако ја острига главата во Кенхреја, бидејќи беше дал завет.

²⁰ Кога пристигна во Ефес, ги остави нив таму, а сам тој влезе во синагогата да расправа со Јудејците.

²¹ А кога тие го замолија да остане кај нив подолго време, тој не се согласи,

²² туку се прости со нив и рече: „Бездруго празникот што иде треба да го поминам во Ерусалим. Ако даде Бог, пак ќе дојдам кај вас.” И отплови од Ефес. И Акила и Прискила останаа таму.

²³ Кога слезе во Кесарија, отиде во Ерусалим да ја поздрави црквата и потоа замина за Антиохија.

²⁴ Откако престојуваше таму некое време, тргна на пат и ги обиколи по ред пределите на Галатија и Фригија и ги утврдуваше сите ученици.

Аџолос во Ефес и Коринѝ

²⁵ И дојде во Ефес некој си Јудеец, по име Аполос, родум од Александрија. Тој беше красноречив човек, упатен во Писмата.

²⁶ Беше поучен во патот Господов и со распламнат дух, зборуваше и поучуваше правилно за Господ, иако знаеше само за Јовановото крштеание.

²⁷ Тој почна да зборува смело во синагогата. Кога го слушнаа Акила и Прискила, го примија кај нив и му го изложија патот Господов поточно.

²⁸ А кога тој сакаше да замине за Ахаја, браќата се обратија со писмо до тамошните ученици, за да го примат; и тој кога стигна таму, многу им помогна на верниците преку благодатта,

17
1 Кор 1,1

19
17,17
18,4
19,8

21
Рим 1,10
15,32

23
16,5-6

25
19,3
Рим 12,11

27
Кол 4,10

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

28 ²⁸ бидејќи силно ги побиваше Јудејците пред целиот народ, докажувајќи преку Писмата дека Исус е Христос.

Павле во Ефес

19,4 ¹⁹ Додека Аполос беше во Коринт, Павле откако мина низ горните земји, дојде до Ефес. Таму сретна некои ученици,

6 ² и им рече: „Кога поверувавте, придивте ли Дух Свети?“ А тие му одговорија: „Ние не сме ни слушнале дека има Дух Свети.“

8 ³ Тој им рече: „А како бевте крстени?“ Тие одговорија: „Со Јовановото крштение.“

12 ⁴ Павле рече: „Јован крштеваше со покајно крштевање, велејќи му на народот да верува во Оној, Кој иде по него, односно во Исус Христос.“

⁵ Кога го слушнаа тоа, тие се крстија во името на Господа Исуса.

⁶ И кога Павле ги положи рацете над нив, слезе Духот Свети на нив. Тогаш тие почнаа да зборуваат на разни јазици и да пророкуваат.

⁷ А вкупно беа околу дванаесет души.

Павле проповеда во Ефес

⁸ Потоа Павле влезе во синагогата, и тука три месеци смело проповедаше и расправајќи ги уверуваше за царството Божјо.

⁹ Но, бидејќи имаше некои жестоки противници на верата, кои говореа лошо за патот Господов пред народот, Павле се оддели од нив, ги одвои учениците и секојдневно расправаше во училиштето на некој си Тиран.

¹⁰ Тоа траеше цели две години, така што сите жители на Азија, како Јудејците, така и Елините, можеа да го слушаат словото за Господ Исус.

Синовиџе на Скева

¹¹ А Бог правеше многу чудеса преку рацете Павлови,

¹² така што врз болните полагаа крпи и шамивчиња за пот, што го беа допреле неговото тело, и болестите ги напуштаа, а злите духови излегуваа од нив.

¹³ Некои, пак, од Јудејците кои лутаа наоколу и ги истеруваа злите духови, се обидоа да го повикаат името на Господ Исуса над оние кои беа обземени со демони, и велеа: „Ве заколнуваме во Исус, Кого Го проповеда Павле!“

¹⁴ Тоа го правеа седумте синови на јудејскиот првосвештеник Скева.

¹⁵ А лошиот дух одговори и рече: „Исус Го познавам и Павле го знам; но кои сте вие?“

¹⁶ И скокна на нив човекот, во кого имаше лош дух, и, откако ги совлада, покажа против нив таква сила, што тие, голи и ранети, побегнаа од таа кука.

¹⁷ За тоа разбраа сите Јудејци и Елини, кои живеаја во Ефес, и сите нив ги споадна страв; и името на Господа Исуса се величаше.

¹⁸ И многумина од верниците доаѓаа, та се исповедуваа и ги откриваа своите дела.

¹⁹ А мнозина од оние, кои правеа магии, собирајќи ги книгите свои, ги гореа пред сите; дури ја пресметаа и нивната цена и најдоа дека чинат до педесет илјади сребреници.

²⁰ Така моќно растеше и се засилувааше словото Господово.

Бунџоџе во Ефес и заминувањето на Павле

²¹ А кога се сврши тоа, Павле науми, откако ќе ја мине Македонија и Ахаја, да оди во Ерусалим, па рече: „Штом ќе бидам таму, ќе треба да го видам Рим.“

²² И прати во Македонија двајца свои прислужници - Тимотеј и Ераст, а сам остана извесно време во Азија.

²³ Во тоа време се создаде голем бунт против патот Господов:

²⁴ некој си златар, по име Димитриј, кој правеше сребрени храмови за Артемида и на занаетчиите им овозможуваше со тоа не мала заработувачка,

²⁵ ги повика нив, а и други работници кои работеа околу такви работи, и им рече: „Другари, познато ви е дека од таа работа зависи нашата благосостојба.“

²⁶ А, гледате и слушате дека не само во Ефес, туку скоро во цела Азија, тој Павле убеди и заведе доста народ, велеј-

13
16,16-18

17
2,43
5,5,11

22
1 Кор 4,17
Фил 2,19

1,5
10,37
13,24
Лк 3,3,
15-18

2,4,38
8,16-17
10,44,46-48

9,20
14,1

5,16

27 ^{16,19} ки дека не се богови оние што се прават со човечки раце.

37 ^{16,20} ²⁷ Затоа постои опасност не само нашиот занает да биде презрен, туку и храмот на великата божица Артемида да се смета за безвреден, и да загина величието на онаа, која ја почитува цела Азија и вселената.”

²⁸ Кога го слушнаа тоа, се исполнија со гнев, и почнаа да извикуваат велејќи: „Велика е Артемида Ефеска!”

²⁹ И целиот град се побуни; еднодушно се втрчаа во театарот, влечејќи ги со себе Македонците Гај и Аристарх, Павловите сопатници.

³⁰ А кога Павле сакаше да влезе меѓу народот, учениците не го пуштија.

³¹ Исто така и некои од азиските началници, бидејќи му беа пријатели, испратија кај него и го молеа да не се појавува во театарот.

³² И така, едни извикуваа едно, други - друго; зашто меѓу насобраните владееше безредие, и повеќето од нив не знаеја за што се беше собрал народот.

³³ По предлог на Јудејците беше извикан меѓу народот Александар. Александар даде знак со рака, сакајќи да одржи одбрамбен говор пред народот.

³⁴ Но кога дознаа дека е Јудеец, сите извикаа во еден глас и почнаа да викаат околу два часа: „Велика е Артемида Ефеска!”

³⁵ А градскиот писар, кога го смири народот, рече: „Луѓе ефесци, кој човек не знае дека градот Ефес е чувар на великата божица Артемида и нејзиниот кип паднат од небото?”

³⁶ Штом е тоа, пак, неспорно, вие треба да бидете мирни и да не правите ништо непромислено.

³⁷ А вие сте ги довеле овие луѓе, кои ниту храмот на Артемида го ограбиле, ниту, пак, божицата ваша ја хулат.

³⁸ Ако, пак, Димитриј и занаетчиите, што се со него, имаат нешто против некого, за тоа постојат судски собири, а има и проконзули: нека се тужат едни со други.

³⁹ Ако, пак, нешто друго барате, тоа ќе биде решено во законското собрание.

⁴⁰ Зашто постои опасност да бидеме обвинети за бунт поради денешнава ра-

бота, бидејќи нема никаква причина, со која можеме да го оправдаме овој собир.” Штом го рече тоа, го распушти собирот.

Пайџувањето на Павле во Македонија и Грција

20 Кога стивна вревата, Павле ги повика учениците и, откако им даде упатства, се прости со нив и тргна на пат кон Македонија.

² А кога ги мина оние места и им даде многу упатства на верните, тој пристигна во Грција;

³ таму остана три месеци. И бидејќи Јудејците направија заговор против него, кога сакаше да отплови за Сирија, тој реши да се врати преку Македонија.

⁴ До Азија го придружуваше Сосипатар Пиров од Верија а од солунјаните Аристарх и Секунд, Гај од Дерва и Тимотеј, и азијците Тихик и Трофим.

⁵ Тие отидоа порано и нè чекаа во Троада.

⁶ А ние отпловивме од Филипи по дните на Бесквасници и за пет дена пристигнавме во Троада кај нив, каде што поминавме седум дена.

Чудојто со Ефџих во Троада

⁷ И во првиот ден на седмицата, кога се собравме да прекршиме леб, Павле, бидејќи на другиот ден сакаше да тргне, расправаше со нив и го продолжи словото до полноќ.

⁸ Во горната одаја, каде што се бевме собрале, имаше доста светилки.

⁹ А едно момче, по име Евтих, седеше на еден прозорец, и, совладано од длабок сон, додека Павле зборуваеше многу, се помрдна во сонот и падна од третиот кат, и го дигнаа мртво.

¹⁰ Павле, пак, штом слезе, се спушти врз него, го прегрна и рече: „Не создавајте немир, зашто душата негова уште е во него!”

¹¹ А потоа, откако се качи горе, прекрши леб, го проба и зборуваеше долго, дури до зори, а потоа отпатува.

¹² Тогаш го доведоа момчето живо и тоа многу ги утеши.

20,1

2 Кор 2, 12-13

3

21,27
23,12-22
1 Кор 16, 5-7
2 Кор 2, 12-13

6

21,4
28,14

10

Мк 5,35-43

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

18 *Папувањето од Троада во Милиј*18,19
19,10

¹³ Ние отидовме порано со кораб и отпловивме во Асос, од каде што имавме намера да го земеме Павле, зашто сакаше таму да патува пеш. Така ни беше порачал.

21 ¹⁴ Кога се сретна со нас во Асос, го зедовме во коработ и дојдовме во Митилина.

19,10
20,10,12

24 ¹⁵ А кога отпловивме оттаму, на вториот ден застанавме спроти Хиос, а следниот ден стигнавме во Самос и, откако престојувавме во Трогилија, на вториот ден дојдовме во Милит.

26,16-18
1 Кор 9,
24-27
Фил 1,23
3,12
2 Тим 4,7

¹⁶ Во тоа време Павле реши да помине покрај Ефес, та да не се задржи многу во Азија, зашто се брзаше да биде во Ерусалим на денот на Педесетница.

Павле се обраќа до старешините во Ефес

¹⁷ Но од Милит прати во Ефес да ги повика црковните старешини.

¹⁸ И кога дојдоа кај него, тој им рече: „Вие знаете дека од првиот ден, откако дојдов во Азија, го минував времето со вас,

¹⁹ служејќи Му на Господ со голема понизност и многу солзи, во искушенија, што ми се случуваа заради лошите замисли на Јудејците;

²⁰ дека не пропуштив да ви соопштам ништо од она што е полезно и да ве поучувам на јавни места и по куќите,

²¹ сведочејќи им сериозно и на Јудејците и на Елините за покајание пред Бога и вера во нашиот Господ Исус Христос.

²² И ете, сега, поттикнат од Духот, одам во Ерусалим, не знаејќи на што ќе најдам таму,

²³ освен за она, кое Духот Свети го посведочи по сите градови, велејќи дека ме чекаат окови и маки.

²⁴ Но јас не се грижам за ништо, ниту, пак, ми е мил животот, доволно е само да стигнам до крајот на патот и службата што ја примив од Господ Исус, да го посведочам Евангелието на Божјата благодат.

²⁵ И сега, ете, јас знам дека нема веќе да го видите лицето мое сите вие, меѓу кои одев и го проповедав царството Божјо.

²⁶ Затоа во денешниот ден ви сведочам дека сум чист од крвта на сите, ²⁷ бидејќи не пропуштив да ви ја соопштам во целост волјата Божја.

²⁸ Грижете се, пак, за себе и за целото стадо, во кое Духот Свети ве постави за епископи, за да бидете пастири на црквата на Господ и Бог, која ја придоби Тој со Својата крв.

²⁹ Бидејќи знам дека по моето заминување ќе се втурнат меѓу вас лути волци, кои нема да го штедат стадото;

³⁰ а и од вас самите ќе произлезат луѓе, што ќе зборуваат искривено, за да ги одвлечат учениците заедно со себе.

³¹ Затоа бидете будни и помнете дека цели три години дење и ноќе не престанував со солзи да поучувам секого од вас.

³² А сега, браќа, ве предавам на Бога и на словото од Неговата благодат; Тој може да ве унапреди подобро и да ви даде наследство меѓу сите посветени.

³³ Од никого не побарав ни сребро, ни злато, ниту, пак, облека;

³⁴ сами знаете дека за потребите мои и на оние што беа со мене, ми послужија овие мои раце.

³⁵ Со сè ви покажав дека така треба да се трудите и да им помагате на немоќните, а исто така и да ги помните зборовите на Господ Исус, зашто Тој Сам рече: „Поблажено е да се дава, отколку да се прими.”

³⁶ Кога го рече тоа клекна на колена и заедно со сите се молеше.

³⁷ Тогаш сите плачеа многу и гушќајќи го Павле околу вратот, го целиваа,

³⁸ нажалени најмногу од зборот што рече дека нема веќе да го видат лицето негово. И го испратија до коработ.

Павле се враќа во Ерусалим

21 И шготуку се одделивме од нив отпловивме. Пловејќи стигнавме право во Кос, а на вториот ден во Родос, и оттаму во Патара.

25
19,8
28,3126
18,627
20,2028
Пс 73,1-2
1 Птр 2,929
Мт 7,15
Јн 10,1230
Гал 4,17
2 Тим 4,1-4
1 Јн 2,1931
Мк 13,35
2 Кор 2,4
1 Сол 2,1132
14,23
15,40
Ефес 2,
20-22
1 Птр 1,533
18,3
1 Сол 2,937
1 Кор
16,20

21,3 <sup>11,19
Мк 3,8
Лк 6,17</sup> ² Таму откако најдовме кораб, кој заминуваше за Феникија, се качивме и отпловивме.

4 ^{20,22-23} ³ Штом го насревме Кипар и го оставивме одлево, запловивме кон Сирија. Се симнавме во Тир, зашто таму требаше

6 ^{20,36-37} коработ да се растовари.

8 <sup>6,5
8,40
18,22</sup> ⁴ И кога ги најдовме учениците, таму останавме седум дена. Тие, поттикнати од Духот, му велее на Павле да не влегува во Ерусалим.

10 ^{11,28} ⁵ А кога изминаа деновите, излеговме и тргнавме на пат, а сите нè испраќаа со

11 <sup>20,23
Лк 18,32</sup> жени и деца сè до крајот од градот. На брегот, пак, паднавме на колена и се помолвивме.

13 <sup>5,41
20,24
Лк 21,12</sup> ⁶ И штом се простивме еден со друг, влеговме во коработ, а тие се вратија дома.

14 ^{Лк 22,42} ⁷ А ние го завршивме пловењето од Тир и стигнавме во Птолемаида. Таму ги поздравивме браќата и кај нив останавме еден ден.

⁸ Утредента, Павле и ние кои бевме со него, отпатувавме и дојдовме во Кесарија. Таму влеговме во куќата на Филип благовесникот, кој беше еден од седуммината ѓакони, и останавме кај него.

⁹ Тој имаше четири ќерки девици, кои пророкуваа.

¹⁰ Ние престојувавме кај нив многу дни. Тогаш од Јудеја слезе еден пророк, по име Агав;

¹¹ и кога дојде кај нас, го зеде Павловиот појас, па ги врза рацете свои и носете и рече: „Тоа го вели Духот Свети; така ќе го врзат Јудејците во Ерусалим оној маж, на кого што му припаѓа овој појас, и ќе го предадат во рацете на незнабошците.”

¹² Штом го чувме тоа, и ние и тамошните го молевме да не се качува во Ерусалим.

¹³ Но Павле одговори: „Што правите, та плачете и го нажалувате срцето мое? Јас сум готов не само да бидам врзан, туку и да умрам во Ерусалим за името на Господ Исус.”

¹⁴ А бидејќи тој не се премисли, ние замолкнавме и рековме: „Нека биде волјата Господова!”

¹⁵ Откако изминаа деновите се подготвивме за пат и се искачивме во Ерусалим.

¹⁶ Со нас дојдоа и некои ученици од Кесарија, кои нè одведоа кај некој си Мнасон, од Кипар, ученик од самиот почеток. Кај него требаше да престојувате на гости.

Павле во њосејџа кај Јаков

¹⁷ Кога пристигнавме во Ерусалим, браќата нè примија со радост.

¹⁸ На вториот ден Павле влезе со нас кај Јаков; дојдоа и сите старешини.

¹⁹ И откако ги поздрави, Павле им раскажа сè по ред што направил Бог меѓу незнабошците преку неговата служба.

²⁰ А тие, кога слушнаа, Го славеа Бога и му рекоа: „Гледаш, брате, колку десетици илјади Јудејци поверуваа, и сите тие станаа ревноти приврзаници на Законот.

²¹ А за тебе многу им е зборувано дека ги учиш сите Јудејци, кои се меѓу незнабошците, да отстапуваат од Мојсеј, велејќи им да не ги обрезаваат чедата свои, и да не постапуваат по обичаите.

²² И што да се прави сега? Бездруго ќе дојде многу народ, зашто ќе слушнат дека си дошол.

²³ Направи, пак, што ти велите: кај нас има четворица мажи, кои се под завет.

²⁴ Земи ги, очисти се со нив и плати им да си ги истрижат главите, и сите да разберат дека она што го слушнале за тебе, не е ништо, туку дека и ти сам живееш според Законот и го пазиш.

²⁵ А за незнабошците што поверуваа ние пишавме, откако решивме, да не пазат ништо такво, туку само да се воздржуваат од идолски жртви, од крв, од удавено и од блудство.”

²⁶ Тогаш Павле ги зеде тие луѓе, и, откако се очисти со нив, на вториот ден влезе во храмот и го објави денот, во кој се навршуваат деновите на очистувањето и во кој ќе се принесе жртва за секого од нив.

19
15,3-4,12

21
Гал 5,1

24
18,18
1 Кор 9,20

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

27

Мт 26,59

Павле уајсен во храмој

27 А кога требаше да се свршат седумте дена, азиските Јудејци, штом го видоа во храмот го побунија целиот народ и ставија раце на него,

36

Лк 23,18

28 викајќи: „Луѓе Израилци, помогнете! Овој човек насекаде учи против народот, против Законот, против ова место; а освен тоа уште и Елини воведе во храмот, та го оскверни ова свето место.”

39

9,11
22,3

29 Бидејќи пред тоа во градот го беа виделе со ефесјанецот Трофим и мислеа дека Павле го вовел во храмот.

30 Целиот град се раздвижи, и народот се насобра. И кога го фатија Павле, го извлекоа надвор од храмот; и веднаш вратата беше затворена.

31 И кога сакаа да го убијат, пристигна вест до заповедникот на четата дека цел Ерусалим се побунил.

32 А тој веднаш зеде војници и офицери и се спушти кон нив; тие, кога ги видоа заповедникот и војниците, престанаа да го тепаат Павле.

33 Тогаш заповедникот се приближи, го фати и заповеда да го врзат со двојни ланци, па праша: кој е тој и што направил?

34 Од народот едни викаа едно, други - друго. А тој не можејќи да ја дознае вистината поради силната врева, заповеда да го одведат во тврдината.

35 А кога стигнаа до скалите, војниците требаше да го носат, поради насилиството од народот;

36 бидејќи многу народ ги следеше и викаше: „Погуби го!”

Павле ја искажува својата одбрана

37 Кога сакаа да го воведат во тврдината, Павле му рече на заповедникот: „Мојам ли да ти кажам нешто?” А тој рече: „Зарем знаеш грчки?”

38 Не си ли ти оној Египќанин, кој пред неколку дни крена бунт и одведе во пустина четири илјади мажи разбојници?”

39 А Павле одговори: „Јас сум Јудеец од Тарс, граѓанин на тој мошне познат град; те молам, дозволи да му проговорам на народот.”

40 А кога заповедникот го допушти тоа, Павле застана на стапалата, му мавна со рака на народот, и, откако настана длабока тишина, почна да зборува на еврејски, велетјќи го следново:

22 „Мажи браќа и татковци! Послушајте ја сега мојата одбрана пред вас.”

2 А кога слушнаа дека им зборува на еврејски јазик, уште повеќе замолкнаа. Тогаш тој рече:

3 „Јас сум Јудеец, родум од Тарс Киликиски, но воспитан во овој град кај нозете Гамалиилови, поучен точно според Законот на татковците и ревнител за Бога, како што сте и вие сите денес.

4 До смрт ги гонев јас приврзаниците на тоа учење, врзувајќи и предавајќи во затвор и мажи и жени.

5 За тоа може да посведочи првосвештеникот и целото старешинство. Од нив примавам и писма за браќата и одев во Дамаск, да ги доведам во Ерусалим и оние кои беа таму врзани, за да бидат казнети.

Павле раскажува за својото обраќање

(Дела 9,1–19; 26,12–18)

6 Но, кога бев на пат и наближив кон Дамаск, околу пладне, одеднаш од небото ме осветли силна светлина.

7 Јас паднав наземи и слушнав глас, кој ми зборуваше: „Савле, Савле, зошто Ме гониш?”

8 Јас, пак, одговорив: „Кој си ти, Господи?” А Тој ми рече: „Јас сум Исус од Назарет, Кого ти Го гониш.”

9 Оние, кои беа со мене, ја видоа светлината и се уплашија; но гласот на Оној, Кој ми зборуваше, не го слушнаа.

10 Тогаш реков: „Што да правам, Господи?”, А Господ ми рече: „Стани и оди во Дамаск, и таму ќе ти биде речено сè, што ти е одредено да правиш.”

11 И бидејќи од болскотот на таа светлина не можев да гледам, ме поведоа за рака оние, кои беа со мене, и така ме одведоа во Дамаск.

12 А некој си Ананија, маж благочестив според Законот, со добро име меѓу сите Јудејци во Дамаск,

40

12,17
13,16

22,3

1 Лет 28,9
Гал 1,14
Фил 3,6

4

8,3
9,1-21 Кор 15,9
Гал 1,13,23

5

26,9-11

8

2,22

14 ^{3,14} ^{7,52} ^{Гал 1,15} ¹³ дојде кај мене, застана и ми рече: „Брате Савле, прогледај! И јас во тој миг прогледав и погледнав кон него.

20 ^{7,58} ¹⁴ Тој ми рече: „Бог на нашите татковци те определил да ја познаеш Неговата волја, да Го видиш Праведникот и да слушнеш глас од устата Негова,

21 ^{Ер 1,5} ¹⁵ зашто ќе Му бидеш сведок пред сите луѓе за она што си видел и слушнал.

22 ^{21,36} ^{25,24} ¹⁶ И сега, зошто се задржуваш? Стани, крсти се и очисти ги гревовите свои, повикувајќи го името на Господ Исус.’

25 ^{16,37}

Павле раскажува како бил исцрашен кај оние кои не се Јудејци

¹⁷ А кога се вратив во Ерусалим и се молев во храмот, токму кога бев во занес,

¹⁸ Го видов како ми вели: „Побрзај, излези од Ерусалим поскоро, зашто нема да го примаат твоето сведоштво за Мене!”

¹⁹ Јас, пак, одговорив: „Господи, тие знаат дека јас ги затворав и биев по синагогите оние, кои веруваа во Тебе;

²⁰ и кога се проливаше крвта на Стефан, Твојот сведок, таму стоев и јас и го одобрував неговото убиство, пазејќи ги алиштата на оние што го убиваа.’

²¹ И ми рече: „Оди! Јас те праќам далеку - кај незнабошците.”

Павле и римскиот заповедник

²² И сè до овој збор тие го слушаа, но потоа го издигнаа гласот свој и почнаа да викаат: „Тргни го од земјата таков! Тој не треба да живее!”

²³ И бидејќи тие вревеа, мавтаа со алиштата свои, та креваа прав во воздухот,

²⁴ заповедникот нареди да го водат во тврдината и порача да го испитуваат со камшикување, за да дознае зошто така викаат против него.

²⁵ Но, кога го растегнаа со ремења за да го камшикуваат, Павле му рече на стотникот, кој стоеше таму: „Зар ви е дозволено да камшикувате римски граѓани, и тоа без пресуда?”

²⁶ Кога го слушна тоа стотникот, отиде да го извести заповедникот, па му рече: „Што мислиш да правиш? Овој човек е римски граѓанин!”

²⁷ Тогаш заповедникот се приближи до него и рече: „Кажи ми, римски граѓанин ли си ти?” Тој одговори: „Да.”

²⁸ А заповедникот рече: „Тоа граѓанско право јас сум го стекнал за многу големи пари.” Павле пак рече: „А јас сум се родил како таков.”

²⁹ И веднаш отстапија од него оние, кои сакаа да го испитуваат. А заповедникот, кога дозна дека е тој римски граѓанин, се уплаши зашто го беше врзал.

Павле пред врховниот суд

³⁰ На вториот ден, кога сакаше да дозвола за што всушност го обвинуваат Јудејците, го ослободи од оковите и заповеда да дојдат првосвештениците и целиот нивен Синедрион, па го доведе долу Павле и го исправи пред нив.

23 Павле го впери својот поглед кон Синедрионот и рече: „Луѓе браќа! До оној ден со најчиста совест пред Бога живеев!”

² А првосвештеникот Ананија на оние, што стоеја пред него, им заповеда да го удрат по устата.

³ Тогаш Павле му рече: „Бог тебе ќе те удри, сиду варосан! Ти седиш, за да ме осудиш според Законот, а заповедаш да ме бијат против Законот!”

⁴ А оние што стоеја пред него, рекоа: „Божјиот првосвештеник ли го навредуваш?”

⁵ Павле одговори: „Не знаев, браќа, дека тој е првосвештеник; бидејќи е напишано: „Началникот на твојот народ да не го злословуваш.”

⁶ А кога дозна Павле дека еден дел од нив се садукееи, а другиот - фарисеи, извика во Синедрионот: „Луѓе браќа! Јас сум фарисеј, син на фарисеј; за надеж во воскресение на мртвите ми се суди!”

⁷ Кога го кажа тоа, настана расправија меѓу фарисеите и садукееите, и мнозина од народот се раздвоија.

⁸ Зашто садукееите велат дека нема ни воскресение, ни ангел, ни дух; а фарисеите го признаваат и едното и другото.

⁹ Настана голема врева; и станаа книжниците од фарисејската страна и почнаа да се препираат, велејќи: „Ништо лошо не наоѓаме во овој човек; ако,

23,1

24,16
2 Кор 1,12

2

Јн 18,22-23

3

Мт 23,27

5

2 Мојс
22,28

6

Фил 3,5

8

Мт 22,23

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

11 пак, нему му зборувал дух или ангел, тогаш да не Му се противиме на Бога.”
18,9
28,16-31

12 И бидејќи настана голема мешаница, заповедникот, уплашен да не го рас-
9,23-29
25,3 тргнат Павле, им заповеда на војниците да слезат и да го грабнат од нив и да го одведат во тврдината.

¹¹ Ноќта му се јави Господ и му рече: „Не плаши се, Павле! И како што сведочеше за Мене во Ерусалим, така ќе треба да сведочиш и во Рим.”

Заверата на Јудејците против Павле

¹² А кога осамна, некои од Јудејците се договорија, се заколнаа со заклетва и си рекоа да не јадат, ниту да пијат додека не го убијат Павле.

¹³ Имаше повеќе од четириесет мажи што дадоа таква заклетва.

¹⁴ Па отидоа кај првосвештениците и старешините и рекоа: „Клетва си кладовме ништо да не каснеме додека не го убиеме Павле.

¹⁵ Затоа вие од Синедрионот соопштете му сега на заповедникот да го доведе утре долу пред нас, небаре ќе сакате поточно да го разгледате неговото дело; а ние, пред да наближи, ќе бидеме готови да го убиеме.”

¹⁶ Кога слушна за заседата синот на Павловата сестра, отиде, влезе во тврдината и му кажа на Павле.

¹⁷ А Павле повика еден стотник и му рече: „Одведи го ова момче кај заповедникот, зашто има нешто да му каже.”

¹⁸ И тој го зеде, го одведе кај заповедникот и рече: „Затвореникот Павле ме повика и замоли ова момче да го доведат кај тебе, зашто имало нешто да ти каже.”

¹⁹ Заповедникот го фати за рака, застана со него на страна и го праша: „Што имаш да ми кажеш?”

²⁰ А тоа рече: „Јудејците се договорија да те молат да го одведеш утре Павле долу пред Синедрионот, небаре ќе сакат поточно да го испитуваат нешто во врска со неговото дело.

²¹ Но ти не им верувај, зашто ќе го чекаат четириесет, а и повеќе од четири-

есет нивни луѓе, што се заколнале да не јадат, ниту да пијат, сè додека не го убијат; и сега се веќе готови, чекаат само да им ветити.”

²² Тогаш заповедникот го испрати момчето и му порача: „Никому не кажувај дека си ми го кажал ова!”

Павле испратен кај ујравителот Феликс

²³ Потоа повика двајца стотници и рече: „Пригответе ми двесте војници, седумдесет коњаници и двесте стрелци, за да тргнат за Кесарија во третиот час⁹ ноќеска;

²⁴ и пригответе добици, за да го качат Павле и да го одведат до намесникот Феликс!”

²⁵ Напиша и писмо со оваа содржина:

²⁶ „Клавдиј Лисиј испраќа поздрав до многупочитуваниот намесник Феликс.

²⁷ Овој човек беа го фатиле Јудејците и сакаа да го убијат; јас се појавив со војска и го одзедов, бидејќи разбрав дека е римски граѓанин.

²⁸ И сакајќи да ја дознаам причината, поради која го обвинуваат, го изведов пред нивниот Синедрион,

²⁹ и дознав дека го обвинуваат по прашање од нивниот Закон, но дека нема никаква вина, поради која би заслужил смрт или окови.

³⁰ И бидејќи ми беше соопштено дека Јудејците намислиле лошо против тој човек, јас го пратив веднаш кај тебе, откако им порачав и на обвинителите да кажат пред тебе што имаат против него. Биди здрав!”

³¹ И така, војниците го зе доа Павле, и онака како што им беше заповедано, го одведоа ноќе во Антипатрида.

³² А на вториот ден се вратија во тврдината, откако ги оставија коњаниците да одат со него.

³³ Оние што влегоа во Кесарија и му го предадоа писмото на намесникот, му го претставија и Павле.

³⁴ Намесникот го прочита писмото и праша од кој крај е тој, и откако разбра дека е од Киликија, рече:

29
18,15
25,18-19

30
28,18
Лк 23,15

34
Лк 23,6

⁹ 23,23. Околу 21 часот.

24,1 ³⁵ „Ќе те сослушам, кога ќе дојдат и твоите обвинители.” И заповеда да го држат под стража во дворот Иродов.

2

24,10

Обвинувањето на Јудејциите преку Павле

4

26,2-3

6 По пет дена слезе првосвештеникот Ананија со старешините и со некој си говорник Тертил, па излегоа пред намесникот, обвинувајќи го Павле.

6,13-14

25,8

10

24,4

26,2

² А кога го повикаа Павле, Тертил почна да го обвинува, велелјќи:

11

20,16

³ „Секогаш и насекаде со голема благодарност признаваме дека преку тебе, многупочитуван Феликсе, кај нас има полн мир, а преку грижите твои - на овој народ му се дели вистинска правда.

⁴ Но, за да не ти одземеме многу време, те молам да нè ислушаш накратко со твојата кротост.

⁵ Утврдивме дека овој човек е чума и дека крева бунтови против сите Јудејци по вселената и дека е предводник на назарејската ерес.

⁶ Тој се обиде дури и храмот да го оскверни. Затоа ние го фативме и сакавме да му судиме според нашиот Закон;

⁷ но заповедникот Лисиј дојде и со голема сила го истргна од рацете наши, и го испрати кај тебе,

⁸ откако заповеда и ние, неговите обвинители, да дојдеме кај тебе. Ти ќе можеш сам да го испиташ и од него да дознаеш за што го обвинуваме ние.”

⁹ И Јудејците потврдуваа дека е така.

Павле ја искажува својата одбрана пред Феликс

¹⁰ Намесникот му даде знак на Павле да зборува, а тој одговори: „Бидејќи знам дека од пред многу години си му судија на овој народ, со послободно срце ќе зборувам во моја одбрана.

¹¹ Ти можеш да дознаеш дека нема повеќе од дванасет дена откако се искачив во Ерусалим на поклонение.

¹² Но не ме најдоа ниту во храмот некому да зборувам, или бунт да кревам меѓу народот, ни по синагогите, ниту, пак, во градот.

¹³ Ниту, пак, тие можат да го докажат она што сега ти зборуваат за мене.

¹⁴ Но ти признавам дека според учењето, кое тие го нарекуваат ерес, Му служам на Бога на нашите татковци, дека верувам во сè што е напишано во Законот и во Пророците,

¹⁵ дека се надевам на Бога, дека ќе има воскресение на мртвите, на праведните и на неправедните, кое и тие сами го очекуваат.

¹⁶ А затоа и сам се трудам секогаш да имам чиста совест пред Бога и пред луѓето.

¹⁷ По многу години дојдов да му донесам на мојот народ милостина и приноси.

¹⁸ Тогаш, кога се бев очистил, ме најдоа во храмот, ни со народ, ниту со мир,

¹⁹ некои азиски Јудејци, кои требаше да се претстават пред тебе и да ме обвинат, ако имаат нешто против мене.

²⁰ Или, пак, тие сами да кажат дали во мене нашле некаква неправда, кога се бев јавил пред Синедрионот, -

²¹ освен само овие зборови, кои, застапат пред нив, гласно ги изговорив: „Заради воскресението на мртвите ме судите вие денес.”

²² Кога го слушна тоа Феликс, тој го одложи делото, бидејќи добро знаеше за тоа учење, и рече: „Ќе го разгледам делото кога ќе дојде заповедникот Лисиј.”

²³ И му заповеда на стотникот да го пази Павле, но да му дава извесна слобода, и да не запира никого од неговите блиски да му служат, или да доаѓаат кај него.

Павле пред Феликс и Друзила

²⁴ По неколку дена дојде Феликс со жената своја Друзила која беше Јудејка, па го повика Павле и слушаше од него за верата во Христос Исус.

²⁵ А кога Павле зборуваше за правда, за воздржување и за идниот суд, Феликс се уплаши и одговори: „Сега оди си, а кога ќе најдам време, ќе те повикам.”

²⁶ При ова се надеваше дека Павле ќе му даде пари за да го пушти; затоа често го повикуваше и разговараше со него.

14

28,23

15

23,6

26,6-8

16

23,1

2 Тим 1,3

17

11,29

21,23-26

19

21,27

21

23,6

24,15

25

17,32

Мк 6,17-20

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

27 ^{12,3} ^{25,9} ²⁷ Но кога изминаа две години, Феликс-каше да им угоди на Јудејците, Феликс го остави Павле во окови.

25,2^{25,15}*Павле пред Фест*

5 ^{23,30} **25** А Фест, откако по три дена прими власт, излезе од Кесарија и дојде во Ерусалим.

7 ^{24,5-6} ⁸ Тогаш првосвештеникот и старешините јудејски му се пожалија против Павле, и го молеа,

9 ^{24,27} ¹⁰ барајќи милост за себе против него, да го прати во Ерусалим, и речеа заседа за да го убијат патем.

11 ^{25,7} ¹¹ Но Фест одговори дека Павле се чувва под стража во Кесарија, а и дека тој сам скоро ќе отпатува таму.

¹² „Кои, пак, од вас, можат, нека дојдат со мене, и ако има некаква вина на овој човек, тогаш нека го обвинат.“

¹³ И откако беше кај нив, не повеќе од десет дена, слезе во Кесарија, и утредента седна на судскиот стол и заповеда да го доведат Павле.

¹⁴ А кога го доведоа, Јудејците што беа дошле од Ерусалим, застаана наоколу, и многу тешки обвиненија изнесуваа против Павле, кои не можеа да ги докажат.

¹⁵ А тој, бранејќи се, рече: „Со ништо не се огрешив ни против Законот јудејски, ни против храмот, ниту, пак, против царот.“

¹⁶ Но Фест, сакајќи да им угоди на Јудејците, му одговори на Павле и рече: „Сакаш ли да одиш горе во Ерусалим и таму да ти се суди за тоа од мене?“

¹⁷ А Павле одговори: „Стојам пред царевниот суд, каде што треба да бидам суден. Јудејците не сум ги навредил со ништо, како што и ти тоа многу добро го знаеш.“

¹⁸ Зашто, ако сум виновен и сум направил нешто што заслужува смрт, јас не се откажувам да умрам; но, ако од сето тоа во што ме обвинуваат тие нема ништо, тогаш никој не може да ме предаде на нив. Се повикувам на царот.“

¹⁹ Тогаш Фест, откако се посветува со Советот, одговори: „Се повика на царот, - рече, - кај царот ќе појдеш.“

Павле пред Агрипа и Верникиј

²⁰ А откако минаа неколку дена, царот Агрипа и Верникиј слегнаа во Кесарија за да го поздрават Фест.

²¹ И бидејќи таму останаа повеќе денови, Фест му рече на царот за Павле, велејќи: „Феликс остави еден човек во затворот.“

²² Кога бев во Ерусалим, за него излегоа првосвештениците и старешините јудејски и ме молеа да го осудам.

²³ Јас одговорив дека кај Римјаните не е вообичаено човек да се осудува на смрт пред обвинетиот да се соочи со обвинителите и да му се дозволи да се брани од обвинувањето.

²⁴ И кога се собраа овде, на другиот ден, без никакво одлагање јас седнав на судскиот стол и заповедав да го доведат човекот;

²⁵ и кога застаана околу него обвинителите, не изнесоа никакво обвинение против него, како што претполагав;

²⁶ туку против него имаа некакви препирки околу нивното верување и за некој си Исус, Кој умрел и за Кого Павле вели дека е жив.

²⁷ А јас, не знаејќи што да правам со овој, го прашав дали сака да оди во Ерусалим и таму да биде суден.

²⁸ Но, бидејќи Павле побара да биде чуван до судската одлука на неговото височество, заповедав да го држат под стража, додека го пратам кај царот.“

²⁹ Тогаш Агрипа му рече на Фест: „Би сакал и јас да го сослушам тој човек.“ А тој одговори: „Утре ќе го сослушаш.“

³⁰ Утредента, кога Агрипа и Верникиј дојдоа со голем сјај и влегоа во судницата заедно со војводите и најугледните граѓани, по заповед на Фест, го доведоа Павле.

³¹ Фест рече: „Царе Агрипа и сите вие мажи, кои сте со нас овде! Го гледате овој, за кого целото мнозинство Јудејци дојдоа кај мене, и во Ерусалим и овде, и викаа дека тој повеќе не треба да живее.“

³² Но јас, кога разбрав дека тој не направил ништо достоино за смрт, и бидејќи тој сам се повика на неговото височество, решив да го пратам кај него.

15

25,2,24

19

17,18

18,15

23,29

Лк 24,5,23

2Кор 13,4

20

25,9-10

21

25,11-12

22

Лк 23,8

23

Мт 10,18

24

22,22

25,2,7,15

25

23,9

28,18

26,1 ^{13,16} ^{21,40} **26** За него, пак, немав поправо што да му напишам на господарот; затоа го изведов пред вас, и особено пред тебе, царе Агрипа, за да можам, откако ќе се сврши испитувањето, нешто да напишам.

8 ^{Рим 4,17} ^{Евр 11,19} **27** Зашто, бесмислено е, ми се чини, да пратам затвореник, а вината негова да не ја соопштам.”

9
^{2,22}

Павле ја искажува својата одбрана пред Агрипа

26 Агрипа му рече на Павле: „Допуштено ти е да зборуваш во своја полза.” Тогаш Павле ја подаде раката и почна да зборува во своја одбрана:

² „Радосен сум, царе Агрипа, што денес пред тебе ќе можам да се бранам за сè што ме обвинуваат Јудејците,

³ дотолку повеќе, што ти ги познаваш јудејските обичаи и препирки; па затоа, те молам, да ме ислушаш милостиво.

⁴ Мојот живот од раната младост, што го поминав најнапред меѓу својот народ во Ерусалим, познат им е на сите Јудејци;

⁵ тие одамна ме знаат, - ако сакаат нека сведочат, - дека јас, како фарисеј, најстрого живеам по учењето на нашата вера;

⁶ а сега стојам пред суд поради надежта во ветувањето дадено од Бога на татковците наши,

⁷ кое нашите дванаесет колена се надеваат дека ќе го постигнат, служејќи Му на Бога постојано денџе и ноќе. За таа надеж, царе Агрипа, ме обвинуваат Јудејците.

⁸ Што? Зарем вие мислите дека не може да се верува дека Бог воскреснува мртви?

⁹ Навистина, така и јас мислев дека треба да извршам многу работи против името на Исус од Назарет;

¹⁰ така и направив во Ерусалим и, откако добив власт од првосвештениците, многу светији затворив, а кога ги убиваа, и јас одобрував,

¹¹ и често ги мачев по сите синагоги и ги принудував да хулат на Исус и, разјарен, без мерка ги гонев нив дури и до тугите градови.

Павле раскажува за својото обраќање

(Дела 9,1-19; 22,6-16)

¹² За таа цел одејќи во Дамаск, со власт и порака од првосвештениците,

¹³ среде бел ден, царе, на патот видов светлина, послана од сончевата светлина, која ме огреа од небото мене и оние, што одеа со мене.

¹⁴ Сите паднавме на земја, и јас чув глас, што ми зборуваше на еврејски јазик: „Савле, Савле, зошто Ме гониш? Тешко е за тебе да се риташ против бодил.”

¹⁵ А јас реков: „Кој си ти, Господи?” Тој одговори: „Јас сум Исус, Кого Го гониш ти.

¹⁶ Но стани и исправи се на нозете свои; затоа и ти се јавив, да те направам служител и сведок на ова што го виде и што ќе ти откријам,

¹⁷ издвојувајќи те од овој народ и од незнабошците, кај кои ќе те испратам сега,

¹⁸ за да им ги отвориш очите нивни, та да се обратат од темнината во светлина и од власта на сатаната кон Бога, па преку верата во Мене да примат простување на гревовите и наследство меѓу осветените.”

Павле зборува за својото дело

¹⁹ Затоа, царе Агрипа, јас не се противев на небесното видение,

²⁰ но најнапред на жителите во Дамаск и Ерусалим, а потоа по целата Јудејска земја и на незнабошците им проповедав да се покаат и да се обратат кон Бога, правејќи дела достоини за покајание.

²¹ Затоа ме фатија Јудејците во храмот и се обидоа да ме убијат.

²² Но, откако добив помош од Бога, стојам до ден денес и им сведочам на мали и на големи, зборувајќи само за она што беа го зборувале Пророците и Мојсеј дека треба да се случи:

²³ дека Христос мора да пострада и, откако прв ќе воскресне од мртвите, на народот и на незнабошците ќе им проповеда светлина.”

12
9,2

13
Лк 2,9

16
22,15

17
9,15
Ер 1,5-8

18
20,32
Ис 42,7,16
Кол 1,
12-14
1 Птр 2,9

20
9,27-29
Рим 15,19

21
21,30-31
24,19

22
17,2-3
24,14

23
13,47
Лк 24,46

31

23,29

**Павле го ѝовикува Агрипа
да ја ѝрифаѝи вераѝа**

27,2

19,29

20,4

Фил 1,24

3

24,23

28,16,23,30

24 А додека го зборуваше ова во одбрана, Фест извика со висок глас: „Си полудел ли, Павле! Многубројните книги те довеле до лудило!”

25 А тој одговори: „Не сум луд, почитуван Фесте, туку кажувам зборови на вистината и со здрав разум.

26 Тоа го знае и царот, пред кого и слободно зборувам; јас не верувам дека од сето ова нешто му е непознато, зашто тоа не е вршено во некој агол.”

27 „Веруваш ли, царе Агрипа, во Пророците? Знај дека веруваш.”

28 Агрипа му одговори на Павле: „Уште малку, па ќе ме убедиш да станам христијанин!”

29 А Павле рече: „Би Му се молел на Бога и за малку и за многу не само ти, но и сите, што ме слушате денес, да станете такви, каков што сум и јас, но без овие окови.”

30 Кога го кажа тоа, царот и намесникот Верникиј и оние, што седеа со нив, станаа

31 и, откако се повлекоа на страна, зборуваа меѓу себе и велеа дека тој човек не прави ништо што заслужува смрт или окови.

32 И Агрипа му рече на Фест: „Овој човек можеше да биде ослободен, ако не беше посакал суд пред царот.” Затоа намесникот реши да го испрати пред царот.

Павле е исѝрайѝен во Рим

27 Кога беше одлучено да отплови-ме за Италија, Павле и неколку други затвореници ги предадоа на еден стотник, по име Јулиј, од царската чета.

2 Се качивме на една адрамитски кораб, кој требаше да плови покрај азиските места, и така отпловивме. Со нас беше Аристарх, Македонец од Солун.

3 На другиот ден стигнавме во Сидон. И Јулиј, кој постапуваше со Павле човекољубиво, му дозволи да појде до пријателите свои, за да се погрижат за него.

10 27,14. *Североисточник.*

4 Кога тргнавме оттаму, пловевме во заветрината на Кипар, бидејќи ветровите дуваа спротивно,

5 и, откако го препловивме морето покрај Киликија и Памфилија, стигнавме до Мира Ликиска.

6 Таму стотникот најде еден александриски кораб, кој пловеше за Италија, и нè префрлија во него.

7 И пловејќи полека многу дни, одвај стигнавме до Крит. Бидејќи ветрот нè спречуваше да влеземе таму, допловивме под Крит покрај Салмона.

8 И, откако со мака пловевме покрај неа, стигнавме до едно место, наречено Добри Пристаништа, близу кое се наоѓаше градот Ласеја.

9 Откако мина многу време и пловењето стана веќе многу поопасно, а и постот беше веќе минал, Павле ги опомена

10 и им рече: „Гледам, луѓе, дека пловењето ќе биде мачно и со голема штета не само за товарот на коработ, туку и за животите наши.”

11 Но стотникот повеќе му веруваше на кормиларот и сопственикот на бродот отколку на зборовите Павлови.

12 А бидејќи пристаништето не беше погодно за презимување, многумина изјавија дека сакаат оттаму да отпловат, ако е можно, до Феникс, критското пристаниште, кое се наоѓа спроти југозападниот и северозападниот ветар, и таму да презимуваат.

Бура во мореѝо

13 А кога дувна југот, тие помислија дека можат да ја остварат својата цел, ја кренаа котвата и запловија покрај Крит.

14 Но наскоро против нив се дигна бурниот ветар, наречен Евракилон¹⁰.

15 И штом го зграби коработ, бидејќи не можеше да му се противстави на ветрот, ние им се препуштивме на брановите да нè носат.

16 Минувајќи покрај едно островче, кое се вика Кавда, одвај можевме да го задржиме коработ.

10

2 Кор
11,25

19 Јона 1,5 ¹⁷ Кога го извлекоа, употребија секакви средства и го врзаа коработ одоздола; бидејќи се плашеа да не се насукаат на Сиртите, ги спуштија едрата и така бевме носени од струјата.

¹⁸ На другиот ден, бидејќи бевме силно фрлани од бурата, почнаа да го исфрлуваат товарот,

¹⁹ а на третиот ден сами со рацете свои ја исфрлаа опремата на коработ.

²⁰ Но, бидејќи во текот на многу дни не се појави ни сонце, ни ѕвезда, а беснееше и прилично голема бура, понатаму исчезнуваше секаква надеж дека ќе се спасиме.

²¹ И бидејќи веќе долго време не беа јадени, Павле застана сред нив и рече: „Луѓе, браќа, требаше да ме послушате и да не тргаме од Крит, и ќе ги избегне вие овие маки и штети.

²² А сега ви советувам да бидете бодри, зашто ни една душа од вас нема да загина, освен коработ.

²³ Бидејќи ноќеска ми се јави ангелот од Бога, Чиј сум и Кому Му служам,

²⁴ и рече: „Не плаши се, Павле, ти треба да излезеш пред царот; и ете, Господ ти ги дарува сите, што пловат со тебе.”

²⁵ Затоа, браќа, не плашете се, зашто Му верувам на Бога дека ќе се случи така, како што ми беше речено.

²⁶ Но, треба да бидеме исфрлени на еден остров.”

²⁷ Беше веќе четиринаесетта ноќ, откако бевме носени наваму-натаму по Јадранското Море, кога кон полноќ морнарите насетија дека се приближуваат до некакво копно,

²⁸ и, кога ја измерија длабочината, открија дека изнесува дваесет фати; па отидоа малку потаму, измерија пак и најдоа петнаесет фати.

²⁹ И бидејќи се плашеа да не удрат на карпести места, од страната на кормилото спуштија четири котви, па чекаа да осамне.

³⁰ А кога морнарите намислија да побегнат од коработ, и спуштија чун во морето како да ќе спуштаат котви од предната страна,

³¹ Павле му рече на стотникот и на војниците: „Ако овие не останат на коработ, вие не можете да се спасите.”

³² Тогаш војниците ги пресекоа јажината на чунот и го оставија да падне долу.

³³ И пред да осамне, Павле ги покани сите да каснат, велејќи: „Денес е четиринаесетти ден, откако во исчекување стоите гладни, не вкусувајќи ништо.

³⁴ Затоа, ве молам, каснете: тоа ќе ви го спаси животот. Впрочем, на ниеден од вас нема да му падне ни влакно од главата.”

³⁵ Штом го рече тоа, зеде леб, Му благодари на Бога пред сите, прекрши и почна да јаде.

³⁶ Тогаш се ободрија сите и зе доа храна;

³⁷ а во коработ нè имаше вкупно двесте седумдесет и шест души.

³⁸ И кога се поткрепија, почнаа да го олеснуваат коработ, исфрлувајќи го житото в море.

Бродолом

³⁹ Штом се раздени, земјата не ја познаа, но забележаа еден залив со песок, на кој решија, ако им појде од рака, да го извечат коработ.

⁴⁰ И дигајќи ги котвите, се заплови по морето; а покрај другото ги разлабавија и врските на кормилата, го развија малото едро спрема ветреот што дуваше, та пловеа кон брегот.

⁴¹ Но удирајќи на еден гробен, прамецот на коработ се заби и веќе не се помрдна, а задниот дел од коработ се разбиваше од силата на брановите,

⁴² Војниците, пак, помислија да ги убијат затворениците, за да не исплива некој и да побегне.

⁴³ Но стотникот, сакајќи да го спаси Павле, ги одврати од таа намера и заповеда најнапред да скокнат и да излезат на земја оние, што знаат да пливаат,

⁴⁴ а другите - кој на птица, кој на штогоде од коработ. И така излегоа сите живи и здрави на земја.

34
Мт 10,30
42
12,19
16,27

28,1

27,26-27

Павле на островот Мелиџ

28 И тогаш, откако се спасивме, дознавме дека островот се вика Мелиџ.

Мк 16,18

6

14,11

² А мештаните ни укажаа необична човекољубивост: нè примија сите и, бидејќи врнеше дожд, беше студено, та накладоа оган.

7

16,15

28,14

³ А кога Павле насобра многу гранки и ги стави на огнот, една змија излезе од гранките поради горештината и се впи во неговата рака.

8

Лк 4,38

Јк 5,14

⁴ Мештаните, штом го видоа животното како виси на неговата рака, меѓу себе си рекоа: „Овој човек е навистина убиец; па затоа, иако се избави од морето, судот Божји не го остави да живее.”

9

5,15-16

8,7

⁵ Но тој ја истресе змијата во огнот и ништо лошо не му стана.

⁶ А тие очекуваа да се појави оток, или, пак, веднаш да падне мртов; но, бидејќи чекаа долго време и видоа дека не му стана никакво зло, тие си го променија мислењето и велее дека е тој бог.

⁷ Околу тоа место се наоѓаа имотите на началникот на островот, по име Поплиј. Тој нè прими и три дни пријателски нè гоштеваше.

⁸ А таткото на Поплиј се разболе и лежеше, страдајќи од треска и болки во стомакот. Павле влезе кај него, се помоли и, положувајќи ги рацете свои врз него, го исцели.

⁹ Тогаш, и другите од островот, што страдаа од болести, доаѓаа и се исцелуваа.

¹⁰ Тие нè почитуваа многу и нè удостоија со големи почести, а пред заминување нè снабдија со сите потребни работи.

Павле пристигнува во Рим

¹¹ По три месеци отпловивме со еден александриски кораб, што беше презимил на тој остров и носеше знак Диоскури.

¹² И стигнавме во Сиракуза, каде што останавме три дена.

11

28,1. Денешна Малта.

¹³ Оттаму отпловивме и пристигнавме во Ригија; а по еден ден дувна југот и на идниот ден стасавме во Потлиоли;

¹⁴ таму најдовме браќа, по чија молба кај нив останавме седум дена. И потоа тргнавме за Рим.

¹⁵ Тамошните браќа, штом чуја за нас, излегоа да нè пресретнат до Апиевиот плоштад и до Трите крчми. Кога ги виде Павле, Му заблагодари на Бога и се ободри.

¹⁶ Штом стигнавме во Рим стотникот му ги предаде затворениците на војводата, на Павле му беше допуштено да живее одделно, но под стража на еден војник.

Павле ѝројоведа во Рим

¹⁷ По три дни Павле ги повика првенците јудејски и кога се собраа, тој им зборуваше: „Мажи браќа, иако не направив ништо против народот или татковските обичаи, од Ерусалим ме предадоа окован во рацете на Римјаните.

¹⁸ И, откако ме судеа, сакаа да ме пуштат, зашто во мене не најдоа никаква вина што заслужува смрт;

¹⁹ но, бидејќи Јудејците се противеа, бев принуден да барам суд пред царот; но не за тоа да го обвинувам во нешто својот народ.

²⁰ Поради тоа и ве повикав да се видите и да позборувате; зашто заради надежта на Израил сум окован во овие ланци.”

²¹ А тие му одговорија: „Ние ниту писма сме добиле за тебе од Јудеја, ниту, некој од браќата дошол да нè известува или нешто лошо да каже за тебе.

²² Но ние сакаме да чуеме од тебе лично што мислиш ти за тоа; зашто познато ни е дека на тоа учење насекаде се противречи.”

²³ И откако му определија ден, големо мноштво дојде во неговото определено живеалиште, и тој од утрото до вечерта со докази им го изложуваше учењето за Царството Божјо и ги уверуваше за Исус и од Законот Мојсеев и од Пророците.

14

20,6

21,4

16

24,23

28,30

17

21,33

22,24

25,8

18

26,32

19

25,11-

12,21-25

23

20,25

28,31

24

17,2,11

25

23,7

Лк 24,27,44

26-27

Ис 6,9-10

Мт 13,

14-15

²⁴ Едни се убедија од зборовите негови, а други не поверуваа.

²⁵ Бидејќи беа несложни меѓу себе, тие почнаа да се разотидуваат; и во тоа време Павле им ги кажа овие зборови: „Добро им рекол Духот Свети на татковците ваши преку пророкот Исаија, велејќи:

²⁶ „Оди и кажи му на овој народ: со уши ќе чуете, и нема да разберете, со очи ќе гледате, и нема да видите,

²⁷ зашто срцето на овие луѓе закоравело, та со ушите мачно слушаат, а очите свои ги затвориле, па некако со очите

да не видат и со ушите да не чујат, и со срцето да не разберат, и да не се обрратат, за да ги исцелам.’

²⁸ И така, нека ви биде познато дека спасението од Бога им е испратено на незнабошците, тие и ќе чујат.’’

²⁹ Кога го рече тоа, Јудејците се разотидоа со голема преширка меѓу себе.

³⁰ Павле остана таму цели две години во посебно најмена куќа и ги примаше сите, што доаѓаа кај него,

³¹ проповедајќи го царството Божјо и учејќи за Господа Исуса Христа наполно слободно, и никој во тоа не го спречуваше.

28
13,46
18,6

30
28,23

31
19,8
20,25
28,23

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈАКОВ

Вовед

Посланието на апостол Јаков е описано писмо упатено до христијаниите од целиот свет. Иако напишано како писание, тоа постои налик на крајна книга со упатеност за секојдневно живеење.

За апостол Јаков верата значи делување! Всушност, целата книга е серија на примери кои ја илустрираат верата покажана на дело, на мудар и практичен начин.

Советите се јасни. Ако си сиромав, не очајувај! Кога твојата вера е испитувана, не предавај се! Не луѓи се лесно! Не давај му предимство на божието пред сиромавието! Контролирај го својот јазик и своите желби! Предај се на Бога и управувај се според Неговата мудрост! Биди трпелив и љубезен, и моли се за оние кои имаат потреба од Божјата помош!

Содржина на писанието: поздрав (1,1); животи во верата и мудроста (1,2-18); прифаќањето на Божјата порака (1,19-27); за божието и сиромавието (2,1-13); мудрост и зборови (3,1-18); предупредување против пријателството со светите (4,1-5,6); трпение, љубезност и молитва (5,7-20).

1,1

5,14-15
Рим 1,1
Фил 1,1
1 Птр 1,1

Поздрав

1 Јаков, слуга на Бога и на Господа Исуса Христа, испраќа поздрав до дванаесетте племиња, кои живеат раселени.

2

1,12
1 Птр 1,6

Вера и мудрост

3 ² Радувајте се, браќа мои, кога ќе паднете во разни искушенија,

Лк 8,15
Рим 5,3-4
1 Птр 1,7

³ знаејќи дека проверката на вашата вера создава трпеливост:

4

1,17
3,2
Мт 5,48
19,21

⁴ трпеливоста, пак, нека биде совршено дело за да бидете совршени и целосни, без никаков недостаток.

5

3,13
Изречи 2,3-6
Јн 11,22

⁵ Ако некому од вас му недостига мудрост, нека ја побара од Бога, Кој на сите им дава изобилно и без приговарање - и ќе му се даде.

6

Мт 7,7
Мк 11,24
Ефес 4,14

⁶ Но да моли со вера и никако да не се сомнева; зашто оној кој се сомнева, прилега на морски бран, кого ветрот го издига и растура;

8

4,8

⁷ таков човек нека не мисли дека ќе добие нешто од Господ.

9

1 Кор 1,26-29
11,21-22

⁸ Човек што се двоуми во сите свои патешти е неспособан.

Сиромаштија и божиство

⁹ Братот, кој е на пониска положба, нека се фали со возвишеноста своја,

¹⁰ а богатиот - со својата понизност, бидејќи тоа е минливо како цвет од трева;

¹¹ зашто како што сонцето огрева и со својата жега ја исушува тревата, и цветот нејзин отпаѓа, и убавината на нејзиниот изглед исчезнува, така ќе овене и богатиот во својот пат.

Испитување и искушување

¹² Блажен е оној човек кој издржува искушение, бидејќи откако ќе биде проверен, ќе добие венц на животот, што Господ им го ветил на оние кои Го сакаат.

Човечко искушение и Божјо дар

¹³ Ниеден, кога е во искушение да не вели: „Бог ме искушува“, бидејќи Бог со зло не се искушува, и Тој никого не искушува,

¹⁴ но секого го искушува неговата похота која го влече и маме.

¹⁵ Потоа похотта, откако ќе се зачне, раѓа грев, а гревот, извршен, раѓа смрт.

¹⁶ Не мамете се, браќа мои возљубени.

¹⁷ Секој добар дар и секој совршен подарок иде озгора, симнувајќи се од Оте-

10-11

Ис 40,6-8
Пс 101,4,11
1 Птр 1,24

12

Мт 5,3
Лк 6,20
1 Кор 9,25
2 Тим 4,8
Откр 2,10

13

Сир 15,
11-13

14

Рим 7,7-8
1 Јн 2,
16-17

15

4,17
Рим 5,12
6,23

17

Мал 3,6
Мт 7,11
1 Јн 1,5

18 цот на светлината, во Кого нема промени ни сенка од измена.

18 Зашто Тој нè роди по својата волја преку словото на вистината, за да бидеме првина меѓу Неговите созданија.

Да се слуша и извршува словото

19 И така, мои возљубени браќа, секој човек нека биде брз за слушање, а спор за зборување, и бавен за гнев,

20 бидејќи човечкиот гнев не ја извршува Божјата правда.

21 Затоа, отфрлувајќи од себеси секаква нечистота и насобрана злоба, со кроткост примете го насаденото слово, кое може да ги спаси вашите души.

22 Бидете извршители на словото, а не само слушатели, мамејќи се сами себе.

23 Зашто, кој го слуша словото, а не го извршува, тој прилега на човек кој го гледа своето сопствено лице во огледало;

24 ќе се погледне, па ќе си замине, и веднаш заборава каков бил.

25 Но кој ќе се задлабочи во совршениот Закон на слободата и остане во него, тој, бидејќи не е забравлив слушател, туку извршител кој дејствува, ќе биде блажен во своето дејствување.

26 Ако некој од вас мисли дека е побожен, а не го зауздува јазикот свој, туку го мами срцето свое, неговата побожност е суетна.

27 Чиста и непорочна вера пред Бога Отецот е оваа: да се грижиш за сираци и вдовици во нивните маки и да се пазиш да останеш неосквернет од светот.

Верата е непристрасна

2 Браќа мои, држете ја непристрасно верата во Исус Христос, нашиот Господ на славата!

2 Ако во вашето собрание влезе човек со златен прстен, во светли алишта, и влезе сиромав човек со проста облека,

3 па се загледате на облечениот во светли алишта и му речете: „Ти седни овде убаво!“, а на сиромашниот му речете: „Ти стој таму!“, или „Седни овде, крај подножјето мое!“,

4 зарем со тоа не покажувате непристрасност, и не станувате судии со лоши помисли?

5 Послушајте, возљубени браќа мои, не ги избра ли Бог сиромашните од овој свет да бидат богати во верата и наследници на царството, ветоено од Него на оние кои Го љубат?

6 А вие го посрамивте сиромашниот! Не се ли богатите тие што ве мачат и ве влечат по судови?

7 Не го хулат ли тие вашето добро име, со кое сте се нарекле?

8 Ако, пак, го извршувате царскиот закон според Писмото: „Возљуби го ближниот како самиот себе“ - добро правите.

9 Но, ако сте пристрасни, грев правите; и Законот ве осудува како престапници.

10 Зашто, кој го пази целиот Закон, а згреши само во едно, виновен ќе биде за сè.

11 Зашто Оној, Кој рекол: „Не прави прелуба!“, рекол и: „Не убивај!“ Па затоа, ако не вршиш прелуба, а убиеш, ти ќе станеш престапник на Законот.

12 Зборувајте и постапувајте како оние што ќе бидат судени според законот на слободата.

13 Зашто судот ќе биде безмилосен спрема оној кој не покажува милост; милоста надвива над судот.

Без дела верата е мртва

14 Каква е ползата, браќа мои, ако некој рече дека има вера, а дела нема? Може ли верата да го спаси?

15 Ако некој брат или сестра се голи и немаат што да јадат,

16 па некој од вас им рече: „Одете си со мир, грејте се и наситете се!“, а не им даде што им е потребно за телото - каква полза?

17 И така, верата, ако нема дела, сама по себе е мртва.

18 Но може некој да рече: ти имаш вера, а јас имам дела. Покажи ми ја својата вера без дела, а јас преку моите дела ќе ти ја покажам мојата вера.

19 Ти веруваш дека Бог е еден: добро правиш; но и злите духови веруваат, а треперат.

20 Не сакаш ли да разбереш, о суетен човеку, дека верата без дела е мртва?

5
Мт 25,34
1 Кор 1,
26-28
6,9-10
Гал 5,21

7
Дела 2,38
10,48

8
1,25
3 Мојс
19,18
Мт 19,19
22,39
Мк 12,31
Лк 10,27
Јн 13,34-35
Рим 13,9

9
5 Мојс 1,17

10
5 Мојс
27,26
Мт 5,19
Гал 3,10

11
2 Мојс
20,13-14
5 Мојс
5,17-18
Мт 5,21-27
19,18
Мк 10,19
Лк 18,20
Рим 13,9

12
1,25

13
Мт 5,7
18,32-35

14
1,25
3,13
Мт 5,16,20
7,21,26
Рим 2,6,
15-16
3,28
Гал 2,16
5,6
Ефес 2,
8-10
Кол 1,10
1 Сол 1,3
2 Сол 1,11

17
2,20,26

19
Мт 8,29
Мк 1,24
5,7
Лк 4,34

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈАКОВ

21 ¹ Мојс 22,9,12
Ис 51,2
Мт 3,9

²¹ Нели со дела беше оправдан Авраам, нашиот татко, откако врз жртвеникот го положи својот син Исак?

22 ¹ Мојс 8,39,53
Гал 3,6-9
Евр 11,17

²² Гледаш ли дека верата дејствуваше заедно со делата негови, и дека преку делата, верата стана совршена?

23 ¹ Мојс 15,6
Ис 41,8
2 Пет 20,7
1 Мак 2,52
Спр 44,20
Рим 4,3,9,22
Гал 3,6

²³ „Му поверува Авраам на Бога, и тоа му се сметаше за праведност“, и тој се нарече - пријател Божји.

²⁴ Гледате ли дека човекот се оправдува со дела, а не само со вера?

²⁵ А така не се оправда ли со дела и блудницата Раав, откако ги прими извидувачите и ги изведе по друг пат?

25 <sup>Ис.Н. 2,4,15
6,17
Евр 11,31</sup>

²⁶ Зашто, како што е телото без дух мртво, така и верата без дела е мртва.

Внимавај на јазикот

3 ^{2,17,20} Не барајте, браќа мои, мнозина да станете учители, зашто знаете дека поголемо осудување ќе добиеме.

3,1 <sup>Рим 12,7
1 Кор 12,28-29
Ефес 4,11</sup>

² Сите ние многу грешиме. Но оној, кој во зборови не греша, тој е совршен човек, силен да го заузда и целото тело.

2 ^{1,4} ³ Ете, ако и ние на коњите им ставиме узда на устите, за да ни се покоруваат,

3 ^{Пс 31,9} тогаш управуваме со целото нивно тело.

6 <sup>Мт 5,22
12,36-37
15,11,18-19</sup>

⁴ Па, ете, и корабите: иако се толку многу големи и силно гонети од бурни ветрови, со мало кормило се управуваат онаму каде што кормиларот сака;

8 <sup>Пс 139,3
Рим 3,13</sup>

⁵ а така и јазикот е мал орган, но големи работи зборува. Ете, мал оган, а колку голема гора запалува;

9 ¹ Мојс 1,26-27
5,1
1 Кор 11,7

⁶ и јазикот е оган, свет полн со неправда; јазикот се наоѓа во таква положба меѓу нашите органи, што го осквернува целото тело и го пали времето на нашиот живот, воспалувајќи се сам од пеколот.

⁷ Секаков вид ѕверови и птици, лазаичи и риби, се скротува и се припитомува од човечкиот род,

⁸ а јазикот никој не може да го скротити: тој е немирно зло и полн со смртноносен отров.

⁹ Со него Го благословуваме Бога и Отецот, со него ги колнеме луѓето создадени според подобиего Божјо.

¹⁰ Од истата уста излегува и благослов и клетва. Не треба, браќа мои, тоа така да биде.

¹¹ А тече ли од еден ист извор слатка и горчлива вода?

¹² Може ли, браќа мои, смоквата да раѓа маслинки, или лозата смокви? Така, од еден ист извор не може да тече солена и слатка вода.

Мудроста озгора и земнајта мудрост

¹³ Кој е меѓу вас мудар и умен, нека ги покаже преку своето добро однесување делата свои во кротост и мудрост.

¹⁴ Но, ако во срцата свои имате горчлива завист и карање, не фалете се и не лажете против вистината:

¹⁵ тоа не е мудрост која доаѓа озгора, туку земна, душевна, бесовска;

¹⁶ зашто, каде што има завист и карање, таму има неслога и сè е лошо.

¹⁷ А мудроста, што иде озгора, е најнапред чиста, а потоа мирна, кротка, покорна, полна со милост и добри плодови, непристрасна и нелицемерна.

¹⁸ Плодот, пак, на правдата во мир се сее од миротворците.

Против неслојата

4 ^{Од каде се војните и расправиите меѓу вас? Не оттаму ли - од вашите похоти, кои се борат во органите ваши?}

² Пожелувате и немате; убивате и завидувате, и не можете да добиете; се препирате и војувате, а немате, бидејќи не се молите.

³ Просите, а не добивате, зашто зло барате, за да го трошите во вашите похоти.

⁴ Прелубодејци и прелубодејки, не знаете ли дека пријателството со овој свет е непријателство на Бога? Зашто, кој сака да му е пријател на светот, му станува непријател на Бога.

⁵ Или, пак, мислите дека Писмото напразно зборува: „Со ревност го љуби духот што го вселил во нас.“

⁶ Но Тој дава поголема благодат; затоа е речено: „Бог се противи на горделивите, а на понизните им дава благодат.“

15
1,5,17
1 Кор 2,14

17
2,13
Мт 5,7,9
Гал 5,22-25
Евр 12,11
1 Птр 3,4
3,10-11,16

18
Ис 32,17
Мт 5,9
Евр 12,11

4,1
Рим 7,23
1 Птр 2,11

3
1,5

4
Ос 3,1
Мт 12,39
16,4
Рим 8,7
1 Јн 2,15

5
1 Мојс 6,3
2 Мојс 20,5

6
Изреки 3,34
Мт 23,12
1 Птр 5,5

7
Ефес 6,12-13
1 Птр 5,8-9

8
Ис 1,16
Зах 1,3
Мал 3,7

10
Јов 5,11
1 Птр 5,6

12 ⁷ Па затоа, покорете Му се на Бога; а противете се на ѓаволот, и тој ќе побегне од вас.

13-14 ⁸ Приближете се кон Бога, и Тој ќе се приближи кон вас; исчистете ги рацете, грешници, поправете ги срцата свои, непостојани!

15 ⁹ Бидете нажалени и плачете и липајте: смејот ваш нека се претвори во плач, а радоста во тага!

17 ¹⁰ Понизете се пред Господ и ќе ве подигне!

Кој си ти да го судиш ближниот?

5,1 ¹¹ Не озборувајте се еден со друг, браќа: зашто, кој го озборува братот свој или го суди, тој го напаѓа Законот и го суди Законот. А ако, пак, го судиш Законот, тогаш ти не си извршител на Законот, туку судија.

2 ¹² Еден е Законодавецот и Судијата, Кој може да спаси и погуби: а ти, кој си што осудуваш друг?

3 ¹³ Слушајте сега вие, кои велите: „Денес или утре ќе тргнеме во оној град и таму ќе останеме една година, ќе тргуваме и ќе спечалиме”,

4 ¹⁴ вие, кои не знаете што ќе стане утре. Што е вашиот живот? Тој е пареа, која се појавува за кратко време, па исчезнува.

5 ¹⁵ Место да велите: „Ако сака Господ да бидеме живи, ќе направиме тоа и тоа.”

6 ¹⁶ А сега се фалите со својата гордост. Секоја таква фалба е зла.

7 ¹⁷ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

8 ¹⁸ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

9 ¹⁹ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

10 ²⁰ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

11 ²¹ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

12 ²² И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

13 ²³ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

14 ²⁴ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

15 ²⁵ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

16 ²⁶ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

17 ²⁷ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

18 ²⁸ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

19 ²⁹ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

⁴ Ете, платата што сте ја задржале од работниците, кои работеле на вашите ниви, и извиците на жетварите дојдоа до ушите на Господ Саваот.

⁵ Се веселете на земјата и се насладувајте, ги згоивте срцата ваши како за ден на клање.

⁶ Го осудивте, Го убивте праведникот; и тој не се спротивставуваше.

Трпение и молишва

⁷ Бидете трпеливи, браќа мои, до доаѓањето на Господ! Ете, земјоделецот чека драгоцен плод од земјата и долго трпи за него, додека не добие дожд, ран или доцен.

⁸ Па трпете и вие, укрепете ги срцата свои, зашто доаѓањето на Господ се приближи.

⁹ Не оплакувајте се, браќа, еден на друг, та да не бидете осудени: ете, Судијата стои пред вратата.

¹⁰ Браќа, како пример на страдања и долготрпенија земете ги пророците што зборуваа во името Господово.

¹¹ Ете, блажени се оние што истрајаа. Сте чуле за трпението на Јов и узнавте каков крај му даде Господ, затоа што Господ е многумилостив и се смилува на него.

¹² А пред сè, браќа мои, не колнете се ни во небото, ни во земјата, ниту пак со некоја друга заклетва. И зборот нека ви биде да- да и не - не, за да не паднете под суд!

¹³ А ако некој од вас страда, нека Му се моли на Бога; весел ли е, нека Го фали Господа!

¹⁴ Болен ли е некој меѓу вас, нека ги повика презвитерите црковни, та да се помолат и да извршат помазание над него со елеј во името Господово.

¹⁵ И молитвата со вера ќе го исцели болниот, и Господ ќе го крене; и гревови, ако направил, ќе му се простат.

¹⁶ Исповедајте си ги гревовите еден на друг и молете се еден за друг за да се исцелите. Голема сила има усрдната молитва на праведникот.

¹⁷ Илија беше човек смртен, како и ние, и со молитва Му се помоли на Бога да нема дожд, и не падна дожд на земјата три години и шест месеци.

¹⁸ И пак се помоли, па небото даде дожд и земјата го даде својот плод.

9 Мт 24,33

10 Мт 5,12
23,29-31
Дела 7,52
Рим 11,3
1 Сол 2,15
Евр 11
36-38

11 1,3-4
2 Моје 34,6
Пс 102,8
111,4
Јов 1,20-22
2,10
42,10-17
Дан 12,12
Кол 1,11

12 Сир 23,
9-11
Мт 5,34-37

13 Пс 49,15
Рим 15,9
1 Кор 14,15
Ефес 5,
19-20
Кол 3,
16-17
1 Сол 5,
17-18

14 Мк 6,13

15 Мк 5,34-41
16,18
Лк 17,19

16 1 Цар 12,19
Дан 9,4-20
Варух 1,
14-2,10
Мт 3,6
Дела 19,18

17 3 Цар 17,1
Сир 48,2
Мт 11,14
Лк 4,25

18 1 Моје 18,22-32
2 Моје 32,11-14
32,30-32
3 Цар 18,42-45
Ер 18,20
Амос 7,2-5

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈАКОВ

19Мт 18,
12-13.15***Повраќајте ги отклонетиите***

¹⁹ Ако, браќа, некој од вас се отклони од вистината, и ако некој друг го поврати,

²⁰ тој нека знае дека оној што обрати грешник од лажлив пат, спасува една душа од смрт и ќе покрие многу гревови. Амин

20Ез 3,20-21
Изреки
10,12
1 Тим 4,16
1 Петр 4,8
1 Јн 5,16

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТАР

Вовед

Ова послание е уишнено до християниите расени по северниите предели на Мала Азија, кои апостол Петар овде ги нарекува „Божји избран народ“. Главнаија цел на посланието е да ги охрабри оние кои шриеле прогонства поради нивнаија вера во Христос. Писателот ги пошсејува дека надежта треба да ни доаѓа од радоснаија веси на Госода Исуса Христа, Кој умре, воскресна и веши дека ќе се врати по Своиите. Тоа треба да ги одржува християниите кога се изложени на прогонства и страдања, прифаќајќи ги овие страдања и прогонства како проверка на нивнаија вера. Оние шшо ќе ошшојати, ќе бидати наградени во денои кога Христос ќе се јави.

Покрај охрабруваија за прогонешиие, писателот ги пошшикнува чииашелиите да живеати со живои досшоен за Христови следбеници.

1,1

Јн 7,35
Јк 1,1

Поздрав

2

2 Мојс
24,6-8
Мт 26,28
Рим 8,29
Ефес 1,4
2 Сол 2,13

1 Петар, апостол на Исус Христос, до повратниците распрнати по Понт, Галатија, Кападокија, Азија и Витанија, ² избрани по предзнаењето на Бог Отецот, и осветени од Духот за послушност и попрскување со крвта на Исус Христос: да ви се умножат благодатта и мирот!

3

1,23
Јн 3,3-5
2 Кор 1,3
Ефес 1,3
1 Јн 2,29
3,9

Благодарност за даровиите на сасението во Исуса Христа

4

Мт 6,19-20
Кол 1,5,12
3,3-4

³ Благословен е Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Кој по својата голема милост нè прероди преку воскресението на Исус Христос од мртвите за жива надеж,

5

Јн 17,11
Ефес 1,19
1 Јн 3,2

⁴ за наследство што не пропаѓа, чисто, кое не свенува, запазено на небесата за вас,

6

4,12,13
Јн 16,20
Евр 12,11
Јк 1,2

⁵ кои Божјата сила преку верата ве сочувала за спасение, приготвено да се открие во последното време.

7

Зах 13,9
Мал 3,3
Пе 65,10
Рим 2,7
1 Кор 3,13
Јк 1,3

⁶ Затоа радувајте се, макар што можеби сега ќе треба малку и да тагувате поради разновидни искушенија,

⁷ та вашата вера испитана да излезе подрагоцена од нетрајното злато, кое сепак се испробува преку оган, за по-

фалба и чест и слава, кога ќе се појави Исус Христос,

⁸ Кого Го сакате, иако не сте Го виделе, и во Кого верувајќи сега, а не гледајќи Го, се радувате со неискажлива и славна радост,

⁹ примајќи ја крајната цел на вашата вера - спасението на душите.

¹⁰ Тоа спасение го бараа и испитуваа пророците што прорекоа за вашата благодат.

¹¹ Откако испитаа, во кое или какво време им јавуваше Духот Христов однапред, Кој беше во нив, сведочејќи за Христовите страдања и славата која иде по нив;

¹² ним им беше откриено дека тие не за самите себе служат, туку за вас со она што ви се јави сега вам преку оние кои го проповедаа Евангелието од небо-то преку Светиот Дух, и во кое копнеат да ширнат ангелите.

Повик на свети живои

¹³ Поради тоа, возљубени, препашете ги колковите на умот свој, бидете бодри и имајте целосна надеж дека ќе ви се принесе благодатта при јавувањето на Исус Христос.

¹⁴ Како послушни чеда, не постапувајте веќе според поранешните ваши похоти, кога бевте во незнаење.

8

Јн 20,29
2 Кор 5,7
1 Јн 4,20

10

Мт 13,17
Дела 11,27

11

Ис 52,13-53,12
Мт 13,16-17
Лк 18,31
24,26-27
Дела 1,7
2,23

12

Дела 1,8
Рим 16,25-26
1 Кор 2,4
Ефес 3,5
1 Сол 1,5

13

Лк 12,35-40

14

4,3
Рим 6,19
Ефес 2,1-3
4,17-18

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТАР

15 Но, по примерот на Светиот, Кој ве повика, и вие самите бидете свети во сите ваши постапки.

Ис 43,1
Мт 5,48
Дела 9,13
3 Птр 1,3
1 Јн 3,3

16 Зашто напишано е: „Бидете свети, бидејќи Јас сум свет.”

17 Ако Го нарекувате Отец Оној, Кој непристрасно секому му суди според делата, тогаш поминувајте го времето на својот живот во страхопочит,

18 знаејќи дека со пропадливо сребро или злато не сте искупени од суетниот живот, кој ви се предаде од татковците ваши,

19 туку со скапоцената крв на непорочното и чисто Јагне - Христос,

20 Кој беше предназначен уште пред создавањето на светот, а се јави во последно време заради вас,

21 кои преку Него поверувавте во Бога, Кој Го воскресна од мртвите и Му даде слава, та верата ваша и надежта да ви бидат во Бога.

19 Јн 1,29
Дела 20,28
Евр 9,12
Откр 5,9

Живејте како божји чеда во љубов!

20 Откако ги очистивте душите свои со послушност кон вистината преку Духот, за нелицемерно братољубие, сакajte се еден со друг постојано со чисто срце,

21 како преродени не од распадно семе, туку од вечно преку словото на живиот Бог, Кој живее во сите векови.

22 Зашто телото е како трева, и секоја човечка слава - како цвет од трева: се исушува тревата, и цветот нејзин паѓа;

23 но словото Господово останува засекогаш. А тоа слово е Евангелието што ви беше објавено.

24-25 Отфрлете, пак, од себеси секаква пакост и секаква измама, и лицемерство, и завист, и секакви клеветeње,

2 како новородени деца бидете желни за вистинско и духовно млеко, та во него да пораснете за спасение,

3 бидејќи вкусивте дека Господ е добар.

2,1 Јк 1,21

2 Мк 10,15
1 Кор 3,2

3 Пс 34,9

Основање и мисија на црквата

4 Пристапете кон Него, живиот камен, од луѓето отфрлен, но од Бога избран, драгоцен,

5 вие кои како живи камења сте вградени во духовен дом, свештенство свето, за да принесете духовни жртви кои Му се на Бога пријатни преку Исус Христос.

6 Зашто во Писмото стои напишано: „Еве, на Сион поставувам камен темелник, одбран и скапоцен; и кој верува во Него, нема да се посрами!”

7 Вам, пак, кои верувате, Тој ви е чест, а за неверниците - „Каменот што го отфрлија сидарите, стана камен темелник”,

8 камен од кој тие се сопнуваат и камен на кој паѓаат, зашто не му се покоруваат на словото; за тоа се тие и одредени.

9 Но вие сте избран род, царско свештенство, свет народ, луѓе придобиени за да ги возвестите совршенствата на Оној Кој ве повикал од темнина во Својата чудесна светлина;

10 вие, кои некогаш не бевте народ, а сега сте народ Божји; кои не бевте помилувани, а сега сте помилувани.

За однесувањето на христijаниите меѓу незнабошциите

11 Возљубени, ве молам, како придодени и гости, да се пазите од телесните похоти што војуваат против душата.

12 Однесувајте се достоин меѓу незнабошците, па тие, кога ве напаѓаат како злотворци, штом ќе ги видат вашите добри дела, да Го прослават Бога во денот на посетата.

Должноста на христijаниите кон оние кои се на власт

13 И така, покорувајте се на секоја човечка власт, поради Господ: било на цар, како на врховна власт,

14 било на управители на Негови пратеници за да ги казнат злосторниците, а за да ги пофалат добротворците!

15 Зашто, таква е волјата Божја, - со добротворство да го замолкнуваме незнаењето на безумните луѓе,

16 како слободни, а не како такви што ја употребуваат слободата како покривка за вршење зло, туку - како слуги Божји.

4 2 Мојс 19,23
Мт 21,42
Дела 4,11

5 Рим 12,1
1 Кор 3,16
Ефес 2, 20-22
Евр 13,15

6 Ис 28,16
Рим 9,33
10,11

7 Пс 117,22
Мт 21,42

8 Ис 8,14
Рим 9,33

9 2 Мојс 19,5-6
Ис 43,20-21
Мал 3,17
Дела 26,18
Рим 3,24
2 Кор 4,6
Ефес 1,24
5,8

Кол 1,12-13
3,12
1 Сол 5,4
Откр 1,6

10 Ос 1,6-9
2,3-25
Рим 9, 25-26

11 1 Мојс 23,4
Пс 38,12
Гал 5,17,24
Евр 11,13
Јк 4,1

12 3,16
Ис 10,3
Мт 5,16

13 3,16
Ис 10,3
Мт 5,16

14 3,16

15 Гал 5,13
Јуда 1,4

17 Почитувајте го секого, браќата са-
кајте ги, имајте страхопочит кон Бога,
царот почитувајте го!

18 *Должноста на слугиите
кон своите господари*

19 Слуги, покорувајте им се на госпо-
дарите свои, не само на добрите и крот-
ките, туку и на лошите!

20 Зашто, тоа ви оди во прилог, ако
некој, од сознание за Бога, поднесува
скрб, страдајќи несправедливо.

21 Зашто, каква е пофалбата, ако тр-
пите кога ве тепаат поради престани?
Но, ако трпите кога правите добро и
страдате, тоа Му е угодно на Бога.

22 Бидејќи вие сте за тоа повикани,
зашто и Христос пострада за вас, оста-
вајќи ни пример за да врвиме по Него-
вите стапки:

23 Тој не направи грев, ниту, пак, во
устата Негова се најде измама;

24 кога на Него хулеа, Тој не им од-
враќаше со хули; кога страдаше, не се
закануваше, туку се потпираше на Оној
Кој праведно суди.

25 Тој сам ги носеше нашите гревови
на крстот во телото Свое, та ослобо-
дени од гревовите да живееме за прав-
дата: „Преку Неговата рана се исцелив-
те“.

3,1 Зашто бевте како овци изгубени,
кои немаат пастир, но сега се обративте
кон Пастирот и Чуварот на вашите
души.

Должноста на сојружнициите

3 А така и вие, жените, бидете им по-
корни на своите мажи, та, ако не-
кои од нив не му се покоруваат на сло-
вото, преку поведението на своите жени
да се придобијат без приговор,

4 кога ќе го видат вашиот чист и
богобојазлив живот.

3 Вашата убавина да биде не надво-
решна, односно во плетењето на косите,
китењето со злато или облекување на
облека,

4 туку - внатрешна, во срцето на
скриениот човек, во постојаност и тих
дух, што е драгоцено пред Бога.

5 Зашто така некогаш се украсуваа и
светите жени, кои се надеваа на Бога и
им се покоруваа на мажите свои,

6 како што Сара го слушаше Авраам,
нарекувајќи го господар. Вие сте нејзи-
ни чедра; ако правите добро, не плашете
се од ништо.

7 Така и вие, мажите, живејте со
своите жени во разбирање и почитувај-
те ги како послабо суштество и како
сонаследници на благодатниот живот,
за да не се појави препрека во молитви-
те ваши.

Стирање заради правда

8 А најпосле, бидете сите еднодушни,
сочувствителни, братољубиви, милосрд-
ни, дружељубиви, понизни;

9 не враќајте зло за зло или навреда за
навреда, туку, напротив: благословувај-
те, знаејќи дека за тоа сте повикани за
да наследите благослов.

10 „Зашто, кој го сака животот и сака
да види добри денови, нека го пази јазик-
кот свој од зло, и усните негови да не
зборуваат лаги.

11 Нека одбегнува зло и нека прави
добро, нека бара мир и нека се стреми
кон него -

12 бидејќи очите на Господ се вперени
кон праведните, и усните Негови - кон
нивните молитви, а лицето Господово е
против оние кои прават зло за да ги
истреби од земјата.“

Доверба наместо прогонување

13 И кој ќе ви направи зло, ако
правите добро?

14 Но, ако и страдате за правда,
блажени сте; не плашете се од она од
што тие се плашат и не бојте се;

15 туку Господ Бог почитувајте Го во
срцата свои; а бидете секогаш под-
готвени со кротост и страхопочит за од-
говор на секого кој од вас ќе побара
сметка за вашата надеж.

16 Имајте чиста совест, та со тоа, што
ве напаѓаат како злосторници, да се
посрамат тие што ве кудат поради
вашите добри дела во Христос.

17 Зашто, ако ѝ е угодно на Божјата
волја, подобро е да страдате правејќи
добро, отколку вршејќи лошо,

6
1 Мојс
18,12
Гал 4,28

7
Ефес 5,25
Кол 3,19

8
Рим 12,
14-18

9
2,23
Мт 5,38,43
Лк 6,28
1 Кор 5,15

10-12
Пс 33,12-16

14
2,20
4,14
Ис 8,12
Изречи
3,25
Мт 5,10
10,26-31

15
Ис 8,13

16
2,12,15

17
2,20

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТАР

18

2,21-24
Рим 5,66,10
Ефес 2,18
Евр 9,26-28

20

1 Моје 6,
1-77,7
3 Птр 2,5

21

1,3
Рим 6,4

Кол 2,12-13

Евр 10,22

22

Дела 2,33

Ефес 1,
20-21

Кол 2,15

4,1

2,21
3,18

Рим 6,2,7

2

2,11
Рим 7,141 Јн 2,
16-17

3

1,14
Рим 1,29Ефес 2,1-3
4,17-18

Тит 3,3

5

Дела 10,42

2 Тим 4,1

6

3,19
Рим 1,9

2 Кор 5,5

7

1,5-7
4,17

Рим 13,11,12

2 Кор 6,2

**Победаѝа на Христѝос
се ѝокажува во сиѝе**

¹⁸ Бидејќи и Христос, за да нè доведе кај Бога, еднаш пострада за гревовите наши, праведник за неправедните; вистина, умре по тело, но оживеа со духот.

¹⁹ Во него откако слезе, им проповеда и на духовите кои беа в затвор,

²⁰ кои некогаш не се покорија кога Божјата долготрпеливост ги очекуваше, во времето на Ное, при правењето на ковчегот, во кој малкумина, односно осум души се спасија од водата.

²¹ Образецот на таа вода - крштевањето, но не отстранувањето на телесната нечистотија, туку ветувањето на Бога добра совест - нè спасува сега и нас преку воскресението на Исус Христос,

²² Кој, откако се вознесе на небото, е оддесно на Бога, а Кому Му се покоруваат ангелите, властите и силите.

Изменѝ начин на живеење

4 Бидејќи, пак, Христос пострада со телото за нас, тогаш вооружете се вие со истата мисла; зашто кој ќе пострада со телото, тој спреминал со гревот,

² та преостанатото време на животот во телото да не го проживее веќе со човечки похоти, туку според волјата Божја.

³ Зашто доволно е што минатото време на животот го поминавте во вршење волјата на незнабошците, живеејќи во нечистотија, во похоти, во пијанство, во прејадување, во препивање и во нечестиво идолопоклонство.

⁴ Затоа тие и се чудат што не се дружите со нив во тој ист неуреден живот, и хулат на вас.

⁵ Но тие ќе одговараат пред Оној Кој е готов да им суди на живите и на мртвите.

⁶ Зашто и на мртвите им беше проповедано Евангелието да примат суд како луѓе по телото, а да живеат со духот по Бога.

**Бодросѝ во христиѝијанскаѝа
заедница**

⁷ Но близу е крајот на сè. Па бидете мудри и бодри во молитвите.

⁸ А пред сè, имајте постојано љубов меѓу себе; зашто „љубовта покрива многу гревови“.

⁹ Бидете гостољубиви еден спрема друг без негодување.

¹⁰ Служете си еден на друг, секој со дарбата што ја примил, како добри управители на разнобразната Божја благодат.

¹¹ Ако некој говори, нека знае дека зборува Божји зборови; ако некој служи, нека служи според силата која Бог ја дава, та во сè да се прослави Бог преку Исус Христос, чија слава и владеење се вечни. Амин.

**Блаженсѝветѝо ветѝено
на ѝроѓонуваниѝе**

¹² Возљубени, не чудете се на огнено-то искушение, што ви се праќа за да ве испита, како нешто необично да ви се случува.

¹³ Напротив. Ако учествувате во страдањата Христови, тогаш радувајте се, та кога ќе се јави Неговата слава да се зарадувате и развеселите.

¹⁴ А ако ве укоруваат поради името Христово, блажени сте, зашто Духот на славата, Духот Божји почива на вас: тие, значи, на Него хулат, а вие - Го прославувате.

¹⁵ Никој, пак, од вас да не страда како убиец, или крадец, или злосторник, ниту како оној што се меша во туѓи работи;

¹⁶ но, ако страда како христијанин, да не се срамува, туку да Го прославува Бога за такво учество.

¹⁷ Зашто време е да почне судот од Божјиот дом; а ако почне најнапред од нас, тогаш каков ли ќе им биде крајот на оние кои не му се покоруваат на Божјото Евангелие?

¹⁸ И кога праведникот одвај се спасува, тогаш што ќе стане од безбожниците и грешниците!?

¹⁹ И така, оние што страдаат според волјата на Бога, нека Му ги предадат Нему, како на верен Создател, душите свои, правејќи добро.

8

Изреки
10,12
Тов 12,9
Лк 7,47
Јк 5,20

10

Лк 12,
42-48
Рим 12,6-8
1 Кор 12,
4-7

11

Рим 9,5
16,27
1 Кор
10,31

12

1,7
3,14

13

Мт 5,11-12
Рим 5,3-5
Кол 3,4
Јк 1,2-3

14

2,20
3,14,17
Ис 11,2
Пс 88,50,51

16

Дела 11,26

17

2,8
Ер 25,29
Лк 23,31
2 Сол 1,8

18

Изреки
11,31

19

Пс 30,5
Лк 23,46

5,1Дела 11,30
Кол 3,4**Грижа за Божјото стадо**

5 Оние, кои се меѓу вас презвитери, ги молам јас, кој и самиот сум свештеник, и сведок на Христовите страдања и соучесник во славата, што ќе се открие:

3Јн 13,15-17
2 Кор 1,24

² пасете го Божјото стадо, што го имате, надгледувајќи го не присилно, туку драговољно и според Бога; не заради срамна печалба, туку од сè срце.

41 Кор 9,25
Јк 1,12
Откр 2,10

³ И не како да управувате со народот, туку давајќи му пример на стадото.

5Јов 22,29
Изреки 3,34

⁴ А кога ќе се јави Пастироначалникот, ќе добиете венец на слава што никогаш не свенува.

Понизносѝ и цврстѝина во вераѝа**6**Јн 13,14
Јк 4,6

⁵ Исто така и вие, помладите, покорувајте им се на презвитерите; а сите, пак, покорувајте се еден на друг и здобијте се со понизност, бидејќи „Бог им се противи на горделивите, а на понизните им дава благодат.“

7Фил 2,8-9
Јк 4,6-10
Пс 54,22
Сир 2,1-8
Мт 6,25

⁶ Понизете се под крепката рака Божја, за да ве воздигне кога ќе дојде времето.

⁷ Сите ваши загрижености префрлете ги врз Него, зашто Тој се грижи за вас.

⁸ Бидете трезвени, бидете будни, зашто вашиот противник, ѓаволот, обикољува како лав што рика и бара некого да проголта;

⁹ спротивете му се со тврда вера, знаејќи дека такви страдања ги снаоѓаат и вашите браќа по светот.

¹⁰ А Бог на секоја благодат, Кој ве повика за Својата вечна слава во Исус Христос, Сам, по вашето кратко страдање, да ве усоврши, укрепи и направи непоколебливи.

¹¹ Нему слава и власт во веки веков. Амин!

Завршни поздрави

¹² По Силван, нашиот верен брат, како што мислам, ви го напишав ова кратко послание, за да ве утешам и уверам дека ова е вистинската Божја благодат. Останете цврсто во неа!

¹³ Ве поздравува црквата во Вавилон, избрана заедно со вас, и Марко, синот мој.

¹⁴ Поздравете се еден со друг со целив на љубов. Мир на сите вас, што сте во Христос. Амин!

8Ез 22,25
Пс 22,14
Јов 1,7
Мт 5,25
1 Сол 5,6
2 Тим 4,17**9**Ефес 6,
11-16
1 Сол 2,14
Јк 4,7**10**Рим 8,17,18
2 Кор 4,17
1 Сол 2,12**11**4,11
Откр 1,8
11,17**12**

Дела 15,22

13Дела 12,12
Откр 17,5**14**2 Кор
13,12

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТАР

Вовед

Второто послание на апостол Петар е укачено до широк круг христијани во првиот век. Главна тема на ова послание се лажните учења и неморалот кој од нив произлегува. Најдоброто начин за борба против лажните учења е определба да се држиме до изворното учење пренесено од оние кои биле директни ученици на Христос и лично Го слушнале Неговото учење.

Посебно внимание во ова послание му е посветено на тврдењето на некои луѓе дека Христос нема повторно да се врати на Земјата. Писателот објавува дека привидното доцнење на Господ Исус се должи на фактот што Бог „не сака да загина никој, туку сите да се покаат“ (3,9).

1,1

Дела 15,14
Рим 1,17
Тит 2,13

Поздрав

1 Симон Петар, слуга и апостол на Исус Христос, до оние на кои преку правдата на нашиот Бог и Спасител Исус Христос им се падна еднаква вера како и нам.

Фил 3,8-10
Кол 2,6
1 Петр 1,2
Јуда 1,2

2 Благодатта и мирот со познавањето на Бог и Христос Исус, нашиот Господ, да ви се умножат.

Јн 1,14
Ефес 3,16-19
1 Петр 2,9

Божјо и позив и избор

3 Бидејќи Неговата божествена сила ни подари сè што е потребно за животот и побожноста, а преку познанието на Оној Кој нè повика со Својата слава и совршенство,

Јн 1,12
Дела 17,28
2 Кор 3,18

4 преку кои ни се дарувани многу големи и драгоцените ветувања, та преку нив да станете учесници во Божјата природа ако се оддалечите од гнилежот на овој свет;

Гал 5,22-23

5 затоа, грижејќи се за ова сестрано, принесете кон верата своја добродетел, а кон добродетелта знаење,

6 кон знаењето воздржување, кон воздржувањето трпение, кон трпението побожност,

7 кон побожноста братољубивост, кон братољубивоста љубов.

8 Зашто, ако овие доблести ги има во вас и се умножуваат, тие нема да ве остават празни, ниту бесплодни во познанието на нашиот Господ Исус Христос.

9 А кој ги нема овие доблести, тој е слеп, кусоглед и заборава дека се очистил од поранешните гревови.

10

2 Сол 1,11
1 Јн 3,6

10 Браќа, затоа уште повеќе настојувајте да го зајакнете вашиот позив и избор, зашто, ако го вршите тоа, никогаш нема да погрешите,

11

Лк 1,33

11 бидејќи по таков начин ќе ви се овозможи слободен влез во вечното царство на нашиот Господ и Спасител Исус Христос.

12

1 Јн 2,21
Јуда 1,5

13

Ис 38,12
Мудр 9,15

14

Јн 21,18-19
2 Кор 5,1

Верност кон апостолската и пророчко слово

12 Поради тоа секогаш ќе се трудам да ви ги напоменувам овие работи, иако ги знаете, и утврдени сте во сегашната вистина.

16

Лк 9,31-32
Јн 1,14
1 Кор 15,23

13 а и право е, додека сум во ова тело, да ве потсетувам,

14 бидејќи знам дека наскоро ќе го оставам моето тело, како што Господ наш, Исус Христос, ми откри.

15 А ќе се погрижам на ова да се потсетувате секогаш и по мојата смрт.

16 Зашто ние ви ја покажавме силата и доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос не преку измислени приказни, туку самите бевме очевидци на Неговото величие.

17

Мт 17,5
Мк 9,2-8

17 Зашто Тој прими чест и слава од Бог Отецот, кога од Велелепната Слава Му дојде ваков глас: „Овој е Мојот воз-

19 љубен Син, со Кого се исполнува Мојата добра волја.”

Лк 1,7-8
Откр 2,28

20 И тој глас, што дојде од небото, ние го чувме, кога бевме со Него на светата гора.

2 Тим 3,16
1 Птр 1,11

21 А освен тоа, ние имаме нешто уште поверно, а тоа е пророчкото слово; и добро правите што нему му обрнувате внимание, како на светило што свети на темно место, додека денот осамне и Деницата засвети во вашите срца.

Дела 3,21

2,1 Знајте го прво тоа дека ниедно пророштво од Писмото не е сопствено кажување на пророкот.

5 Мојс 13,1-5
Мк 13, 21-23
2 Сол 2, 3-12
1 Тим 4,1

2 Зашто никогаш според човечката волја не е изречено пророштво, туку светите Божји луѓе зборувале поттикнати од Светиот Дух.

Дела 9,2
Рим 2,24

3 *Треба да се ѝазиме од лажни и ѝорочни учиишли*

Ис 52,5
Јуда 1,4

(Јуда 1,4-13)

4 А во народот имаше и лажни пророци, како што и меѓу вас ќе има лажни учители, кои ќе внесат погубни ереси и, откако се одречат од Господ, Кој ги откупил, ќе навлечат врз себеси брза погибел.

Мт 8,29
Јуда 1,6

5 И мнозина ќе појдат по нивните нечистотии, и поради нив патот на вистината ќе биде похулен.

Мудр 10,4
1 Птр 3,20

6 И, побудувајќи ве од користољубивост, ќе ве привлекуваат со ласкави зборови; но нивното осудување е одамна готово, и нивната погибел не дреме.

1 Мојс 19
Мудр 10, 6-8
Спр 16, 7-10
Мт 10,15
Јуда 1,7

7 Зашто Бог, кога не ги поштеди ангелите што згрешија, туку ги фрли во пеколот со вериги на мракот, ги предаде да бидат држани до судот;

Лк 17,29

8 и кога не го поштеди првиот свет, туку, кога нанесе потоп врз безбожниот свет, го запази само осумчленото семејство на Ное, проповедникот на правдата;

9 и градовите Содом и Гомора ги осуди на разурнување и ги претвори во пепел, оставајќи ги како пример на идните безбожници,

10 а го избави праведниот Лот, кого го осрамотија беззаконците со нечистиот живот.

11 Зашто, кога живееше праведникот меѓу нив, гледајќи ги и слушајќи ги беззаконските дела, тој секојдневно ја измачуваше својата праведна душа;

1 Кор 10,13
2 Сол 1, 5-10
Јуда 1,6

12 значи Господ знае како да ги избавува побожните од искушенија, а неправедните да ги држи во маки за судниот ден;

Јуда 1,7-8

13 а најмногу оние што се управуваат според телото во неговите гласни похоти, кои ја презираат власта, дрски се, горди и не се плашат да хулат на власта,

Пс 48,12-14
Откр 2, 14-15

14 но дури ни ангелите, кои се поснажни и послани од нив, не изговараат за нив хула пред Господ.

Јуда 1,11
Откр 2, 14-15

15 А тие, како неразумни животни, созданија по инстинкт се фаќаат и се уништуваат, хулејќи го она што не го разбираат, во својата погибел ќе загинат,

4 Мојс 22,7
Јуда 1,11
Откр 2, 14-15

16 добивајќи казна за вршење неправда. Тие секојдневниот живот во раскош го сметаат за уживање; тие се срам и грев, насладувајќи се со своите измами, додека јадат со вас;

4 Мојс 22,8

17 имаат очи полни со прелјубодејство и ненаситни се на грев, ги мамат неутврдените души; имаат срце привикнато на лакомство: тие се чеда на проклетството!

Јуда 1, 12-13

18 Откако го оставија вистинскиот пат и се заблудија, тргнаа по стапките на Восоровиот син Валаам, кој засака плата за вршење неправда,

Јуда 1,16

19 но беше изобличен за своето беззаконие: неразумното животното проговори со човечки глас и го запре безумството на пророкот.

Јн 8,34
Рим 6, 16-17

20 Тие се безводни извори, облаци и магли од бура разнесувани; за нив е резервиран мракот на темнината засекогаш.

21 Тие се безводни извори, облаци и магли од бура разнесувани; за нив е резервиран мракот на темнината засекогаш.

22 Зашто, говорејќи празни зборови, ги мамат на телесни похоти и нечистотија оние кои тукушто се отргнале од тие што живеат во заблуда.

23 Им ветуваат слобода кога тие самите се робови на развратот, зашто кога некој некогаш победува, тој и го поробува.

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТАР

20 ^{Мт 12,45} ²⁰ Зашто, ако ги избегнале световните скверности преку познанието на Господ и Спасителот наш Исус Христос, и пак се плеткаат во нив и бидуваат победени, тогаш за такви последното ќе им биде полошо од првото!

21 ^{1 Кор 11,2} ^{Иуда 1,3} ²¹ За нив би било подобро да не го беа познале патот на правдата отколку, откако го познаа, да отстапат од светата заповед која им е предадена.

3,2 ^{1,18-20} ^{Иуда 1,17} ²² Ним им се случува според вистинската поговорка: „Песот се враќа на својата блујавица” и „Искапената свиња - во калта.”

3 ^{1,16} ^{2,1} ^{2 Сол 2,} ³⁻² ^{1 Тим 4,1} ^{Иуда 1,18}

**Ветување за поворно
Христово доаѓање**

3 Еве, возљубени, како веќе ви го пишувам второто послание во кое со напомнување ви го разбудувам вашиот чист разум

4 ^{Ис 5,19} ² да се потсетите на зборовите, порано кажани од светите пророци, и на заповедта од Господ и Спасителот, дадени преку вашите апостоли.

5 ^{1 Мојс 1,} ⁶⁻⁹ ³ Најнапред знајте го тоа дека во последните дни ќе се јават подигрувачи, кои ќе се подбиваат и ќе живеат според своите похоти.

6 ^{1 Мојс 7,11-21} ^{Мт 24,} ³⁸⁻³⁹ ^{1 Птр 3,20} ⁴ Ќе велат: „Каде е ветувањето на Неговото доаѓање? Зашто, откако татковците наши изумреа, сè си стои така како од создавањето на светот.”

7 ^{Мт 3,12} ^{Рим 2,6} ⁸ Тие намерно забораваат дека небесата и земјата од порано беа создадени од вода и преку вода со силата на Божјото слово,

8 ^{Пс 89,4} ⁵ преку кое, тогашниот свет загина, потопен од вода.

⁶ преку кое, тогашниот свет загина, потопен од вода.

⁷ А сегашните небеса и земјата, пазени од истото слово, се чуваат за оган во денот на судот и погибелта на нечестивите луѓе.

⁸ Но внимавајте, возљубени, да не го изумите само тоа дека за Господ еден

ден е како илјада години, а илјада години - како еден ден.

⁹ Господ нема да задоцни со Своето ветување, како што некои мислат за бавењето; но долго време трпи, бидејќи не сака да загина некој, туку сите да се покаат.

¹⁰ И ќе дојде денот Господов, како крадец во ноќно време; тогаш небесата со голема бучава ќе ги снеса, и стихиите ќе пламнат и ќе се разрушат, а земјата, и сè што е на неа, ќе изгори.

¹¹ И така, бидејќи сето тоа ќе се разруши, каков треба да ви биде вашиот свет живот и побожноста ваша,

¹² додека го очекувате и посакувате скорото доаѓање на Божјиот ден, во кој небесата ќе се разрушат и основите во оган ќе се стопат?

¹³ Но ние, според Неговото ветување, очекуваме ново небо и нова земја, на кои ќе се всели правда.

Поштикнување на будноси

¹⁴ Затоа, возљубени, додека го очекувате тоа, погрижете се пред Него да излезете спокојни, неосквернети и непокрочни;

¹⁵ и долготрпеливоста на вашиот Господ сметајте ја како спасение - како што ви напиша и возљубениот наш брат Павле, според дадената му мудрост;

¹⁶ како што зборува за тоа и во сите свои посланија, во кои има некои работи тешки за разбирање, што неучените и неутврдените ги изопачуваат, како и другите Писма, за своја погибел.

¹⁷ А вие, возљубени, знаејќи го ова однапред, пазете се од измамата на беззакониците за да не бидете одведени со нив, и да не отпаднете од својата утврденост,

¹⁸ туку да напредувате во благодатта и во познанието на нашиот Господ и Спасител Исус Христос. Нему слава и сега и за вечни времиња. Амин!

9
Авак 2,3
Сир 35,19
Лк 18,7
Рим 2,4
1 Тим 2,4

10
Мт
24,29.43-45
1 Сол 5,2
Откр 20,11
21,1

12
Ис 34,4
Дела 3,
19-20

13
Ис 60,21
65,17
66,22
Рим 8,19
Откр 21,1.7

14
Иуда 1,24

15
Дела 2,4
1 Тим 1,
15-16

17
Евр 2,1

18
Рим 16,27
Иуда 1,25

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

Вовед

Традицијата му ги припишува првите посланија на апостол Јован, иако негово-
то име во нив ниеднаш не се споменува. Првото од овие посланија не ни дава
никакви податоци за неговото писател, ниту пак за идентификацијата на оние на
кои му е укажано. Но тоа открива одредени аспекти на состојбата во христи-
јанските заедници до кои тоа било адресирано. Како и многу други заедници
од втората половина на првиот век, тие биле изложени на влијанијата на
духовните или религиозните движења кои се разидуваале од висштинската хрис-
тијанска вера. Токму затоа писателот се стреми кон двојна цел во своето
послание:

- да ги охрабри своите читатели да живеат во висштинско заедништво со Бога
и Неговиот Син Господ Исус Христос, што треба да се изрази преку примената
на братската љубов;

- истовремено да се борат против лажната наука што ја компромитира вер-
носта во Евангелието.

Воведот во посланието (1,1–4) тоа и го изнесува: зацврстување на
заедништвото што треба да го имаат верниците со Бога и со Исус Христос,
што како и братската заедница едни со други. За тоа тие треба да
останат верни на сведоштвото на оние кои Го беа виделе или слушале Исус
Христос. Писателот ги повикува своите читатели да живеат во светлина,
за што Бог е светлина. За таа цел, тие треба да ги следат заповедите на
љубовта (1,5–2,17). По тоа го навестува јојавувањето на големите непријатели
на Христос (2,18–29). Тој ги соопштува особеностите што ги прават висштин-
ски чедата Божји: праведниот живот во кој пребиваат, љубовта што ја имаат
едни кон други, верата во Исус Христос (3,1–24). Оти како покажува како треба
да се разликува заблуда од висшина (4,1–6), писателот уште еднаш се навраќа
кон темата за љубовта: да Му се прикаже на Бога значи да се љуби, за што Бог
е љубов (4,7–21). Тој го завршува своето послание опишувајќи ја верата како
победничка и резимирајќи ги позначајните ставови од неговото послание
(5,1–21).

1,1

2,13
Лк 24,39
Јн 1,1,14
20,25

Предговор

1 Она што беше од почетокот, она
што го чувме, она што со очите
свои го видовме, што го разгледавме и
што рацете наши го опипаа, за Словото
на животот -

2,25
4,14
5,20
Јн 1,4
11,25-26

2 и животот се јави, и видовме, и све-
дочиме, и ви го навестуваме вечниот
живот, кој беше во Отецот и нам ни се
јави -

Јн 17,20-21
Дела 4,20
26,16
1 Кор 1,9

3 она што го видовме и го чувме, тоа
ви го навестуваме, та и вие да имате за-
едништво со нас; а нашето заедништво

е со Отецот и Неговиот Син, Исус
Христос.

⁴ Тоа ви го пишуваме за да биде ра-
доста наша потполна.

4

Јн 15,11
16,22-24
2 Јн 1,12

Да одиме во светлина, ослободени од грехот

⁵ А известувањето, пак, што го чувме
од Него и вам ви го предаваме, е тоа де-
ка Бог е светлина, и во Него нема ни-
каква темнина.

5

3,11
Дан 2,22
Јн 8,12
1 Тим 6,16
Јк 1,17

⁶ Ако речеме дека со Него имаме
заедништво, а одиме во темнина, тогаш

6

2,4,9
Јн 3,21

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

7 лажеме и не постапуваме според вистината.

Мт 26,28
Рим 3,
24-25
Ефес 5,8
Евр 9,14
Откр 1,5

7 А ако, пак, во светлина одиме, како што е Тој самиот во светлина, тоа значи дека ние еден со друг имаме заедништво, и крвта на Исус Христос, Неговиот Син, нè очистува од секаков грев.

8
3 Цар 8,46
Јов 9,2
Изреки 20,9
Проп 7,20
Рим 3,
10-20

8 Ако кажеме дека немаме грев, се лажеме сами себе, и вистината не е во нас.

9 Ако ги исповедаме гревовите свои, Тој е верен и праведен за да ни ги прости гревовите и да нè очисти од секаква неправда.

9
2 Лет 7,14
Пс 31,1-5
Изреки 28,13
Мт 6,12
Рим 4,6-8
Јк 5,16

10 Ако, пак, речеме дека не сме згрешиле, Него Го правиме лажливец, и словото Негово не е во нас.

Христос ни доаѓа на помош

2,1 Чеда мои, ова ви го пишувам за да не грешите; и ако некој згреши, кај Отецот имаме Застапник, Исус Христос, Праведникот;

Јн 14,16
Дела 3,14
Рим 8,34
Евр 7,25
8,6

2 а Тој е жртва за измирување за нашите гревови, и не само нашите, туку и гревовите на целиот свет.

2
4,10,14
Јн 4,42
Рим 3,25
Кол 1,20

3 По тоа знаеме дека сме Го познале, кога ги чуваме Неговите заповеди.

4 Кој вели: „Го познав“, а заповедите Негови не ги чува, тој е лажливец и во него нема вистина;

3
1,3,7
3,22-24
4,21
5,2-3
2 Јн 1,6

5 а кој го пази словото Негово, во него Божјата љубов навистина е совршена: по тоа знаеме дека сме во Него.

4
4,20
Тит 1,16

6 Кој вели дека во Него пребива, должен е да постапува така, како што постапи и Тој.

Јн 14,21,23

6

Нова заповед

7 Возљубени, не ви пишувам нова заповед, туку старата заповед, што ја имавте од почетокот. Старата заповед е словото, што го чувте од почетокот.

3,3,16
4,17
Јн 13,15,34
1 Кор 11,1
Ефес 5,2
Фил 2,5
Кол 1,11
1 Птр 2,
21-25

8 А сепак, нова заповед ви пишувам - нешто што е вистина и во Него и во вас; зашто темнината одминува, а вистинската светлина веќе свети.

7
5 Мојс 6,5
Мт 22,
37-40

9 Кој вели дека е во светлина, а го мрази братот свој, тој е сè уште во темнина.

10 Кој го сака својот брат, тој е во светлина и во него нема соблазна.

11 А кој го мрази братот свој, тој се наоѓа во темнина, и во темнина оди, и не знае ни каде оди, бидејќи темнината му ги ослепила очите негови.

8
Јн 1,5
8,12
13,34
15,12-17
Рим 13,12

12 Ви пишувам, чеда, дека заради Неговото име ви се простени гревовите.

13 Ви пишувам вам, татковци, зашто Го спознавате Оној Кој е од почеток; ви пишувам, вам, момчиња, зашто го победивте лукавиот.

9
1,6
Изреки 4,18-19

14 Ви напишав вам, чеда, бидејќи го познавте таткото. Ви напишав, вам, татковци, бидејќи Го познавте Оној Кој е од почеток; ви напишав вам, момчиња зашто сте силни, и словото Божјо пребива во вас, па го победивте лукавиот.

10
3,18-20

15 Не љубете го светот и сè што е во него. Ако некој го љуби светот, во него нема љубов од Отецот.

11
1,6
Јн 12,35
Мт 15,14

16 Зашто, сè што е во светот - похотата на телото, похотливоста на очите и горделивоста на животот, не е од Отецот, туку од овој свет.

12
1,7
2,2
Мт 9,2
Лк 24,47
Дела 3,16
13,38
1 Кор 6,11

17 А светот е минлив и похотите негови, а оној што ја извршува волјата Божја, останува довека.

13
4,4
5,4,5,18
Евр 8,11
1 Птр 5,8-9

Христовите нејријашели

18 Чеда, последен час е. И како што сте слушале дека ќе дојде Антихрист, и сега веќе се појавија многу антихристи; од тоа разбираме дека е последниот час.

14
Јн 5,38
Ефес 6,
10-17
Откр 12,11

19 Тие излегоа од нас, но не беа наши; бидејќи ако беа наши, ќе останее со нас; но излегоа, за да биде јасно дека не се сите наши.

15
Јн 5,42
17,14
Рим 12,2
Јк 4,4

20 А вие имате помазание од Светиот, и сите тоа го знаете.

16
Изреки 27,20
Мк 10,24
Гал 5,24
Тит 2,12
Јк 4,16
1 Птр 2,11

21 Не ви пишав дека не ја знаете вистината, туку затоа што ја знаете и затоа што знаете дека ниедна лага не доаѓа од вистината.

17
Ис 40,8
Изреки 10,25
Мт 7,21
1 Кор 7,31
1 Птр 4,2

22 Кој е лажливец, ако не оној, што порекнува дека Исус е Христос? Антихрист е тој што Ги порекнува Отецот и Синот.

18
4,3
Мт 24,5
1 Тим 4,1
2 Јн 1,7

23 Секој што Го порекнува Синот, Го нема ниту Отецот; а кој Го признава Синот, Го има и Отецот.

24 И така, сè што чувте во почетокот, тоа и нека остане кај вас; ако остане во вас она што го чувте од почетокот, и вие ќе пребивате во Синот и во Отецот.

19 Дела 20,30
1 Кор 11,19
2 Кор 6,14-18
20 2 Кор 1,21
Јуда 1,5
21 Јн 8,32,44
3 Птр 1,12
2 Јн 1,1
22 4,3
2 Јн 1,7
23 Мт 10,33
Јн 5,23
2 Јн 1,7,9
24 1,3
2,27
3,24
Јн 15,7-10
25 Јн 5,24
6,40
17,2
27 2,20
Јн 6,45
Евр 8,11
28 3,2
4,17
Лк 13,27
Фил 1,20-21
2 Сол 1,9
29 3,10
4,7
5,1
3,1 Јн 1,12
16,3
17,25
Рим 8,16
1 Кор 1,21
Гал 4,4-5
Ефес 1,5
2 2,8
Јн 17,24
Рим 8,29
Фил 3,21
Кол 3,4
Откр 22,4

²⁵ А ова е ветувањето што ни го вети Тој: вечниот живот.

²⁶ Тоа ви го пишав поради оние што ве мамат.

²⁷ А вие, помазанието што го примивте од Него, останува во вас, и немате потреба некој да ве поучува; но бидејќи Неговото помазание ве учи на сè, и е вистинито, и не е лага, затоа останете во Него онака како што ве научило тоа.

²⁸ И така, чеда, останете во Него, та, кога ќе се јави Тој, да имаме смелост и да се не посрамиме од Него кога ќе дојде.

²⁹ Кога знаете дека Тој е праведен, знајте го и тоа дека секој, кој врши правда, е роден од Него.

Божји чеда

3 Гледајте колку голема љубов ни дал Отецот - да бидеме наречени чеда Божји, а тоа и сме! Затоа светот не нè знае, зашто не Го спозна Него.

² Возљубени, сега сме чеда Божји! Но уште не се покажа што ќе бидеме. Знаеме само дека, кога ќе се покаже, ќе бидеме слични на Него, зашто ќе Го видиме каков што е.

³ И секој што ја има таа надеж во Него, се очистува самиот себе, како што е чист Тој.

⁴ Секој што прави грев, прави и беззаконие; и гревот е беззаконие.

⁵ А знаете дека Тој се јави за да ги земе нашите гревови; а грев во Него нема.

⁶ Секој, кој пребива во Него, не греша; секој што греша, не Го видел, ниту Го познал.

⁷ Чеда, никој да не ве заблудува! Кој постапува праведно, праведен е, како што е праведен Тој.

⁸ Кој прави грев, од ѓаволот е, зашто ѓаволот греша од почетокот. Па затоа и се јави Синот Божји, за да ги урне делата ѓаволски.

⁹ Секој што е роден од Бога, грев не прави, зашто семето Негово пребива во него; и не може да греша, бидејќи е роден од Бога.

¹⁰ Чедата Божји и чедата ѓаволски по тоа и се познаваат. Секој што не поста-

пува праведно, и секој што не го љуби братот свој, не е од Бога.

Да се љубиме еден со друг

¹¹ Зашто тоа е пораката што ја чувте од почетокот - да се сакаме еден со друг.

¹² Но не како Каин, кој беше од лукавиот и го уби брата си. А зошто го уби? Затоа што неговите дела беа лоши, а на неговиот брат - праведни.

¹³ Не чудете се, браќа мои, ако светот ве мрази.

¹⁴ Ние знаеме дека преминавме од смрт во живот, бидејќи ги љубиме браќата свои; оној што не го љуби братот свој, тој останува во смртта.

¹⁵ Секој што го мрази братот свој, е човекоубиец; и познато ви е дека ниеден човекоубиец нема живот вечен, што ќе остане во него.

¹⁶ Љубовта ја познаваме по тоа што Тој ја положи за нас душата Своја; но и ние сме должни да ги полагаме душите свои за браќата.

¹⁷ Ако некој има световни блага, па кога ќе го види својот брат во немаштија, та го затвори срцето свое од него - како тогаш ќе може да остане во таков Божјата љубов?

¹⁸ Чеда мои, да не се сакаме со зборови или со јазик, туку со дела и вистина!

Увереносӣ пред Боџа

¹⁹ И по тоа ќе знаеме дека сме од вистината, и пред Него ќе го увериме своето срце;

²⁰ бидејќи, ако срцето наше нè осуди, Бог е поголем од нашето срце и знае сè.

²¹ Возљубени, кога нашето срце не нè осудува, тогаш ние имаме слобода пред Бога,

²² и, што и да побараме, добиваме од Него, бидејќи ги чуваме Неговите заповеди и правиме што е благоугодно пред Него.

²³ А заповедта Негова е таа, да веруваме во името на Неговиот Син Исус Христос и да се љубиме еден со друг, како што ни заповедал.

²⁴ И оној, што ги чува заповедите Негови, пребива во Него, и Тој - во него. А

3
2,6
2 Кор 7,1

5
Ис 53,4,5,9
Јн 1,29
8,46
9,16,24,31
Евр 7,26
9,26
1 Птр 2,22-24

6
Мт 7,18
Рим 6,14,17-18

7
2,29
3,10

8
3,12
1 Моје 3,15
Мк 1,24
Јн 8,34,44
12,31

9
3,6

10
2,29
3,23

11
2,7
3,23
Јн 13,34

12
1 Моје 4,8
Јн 8,44
Евр 11,4

13
Мт 24,9
Лк 6,22
Јн 15,18-21

14
Јн 5,24

15
Мт 5,21-22
Јн 8,44

16
4,16
Мт 20,28
Јн 15,13

17
5 Моје 15,7,11
Лк 10,33
Јк 2,15-16

18
Мт 7,21
Гал 5,6
Јк 1,22
2,14-17

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

19 дека Тој пребива во нас, знаеме по Духот што ни Го дал.

Изреки
10,12
Евр 4,16
1 Птр 4,8

*Духот на вистината
и духот на заблудата*

20 Возљубени, не верувајте му на секој дух, туку проверувајте ги духовите: дали се од Бога, бидејќи многу лажни пророци се јавија во светот.

4,4
3 Цар 8,39
Пс 7,9
Лк 18,13
Дела 15,8

21 По ова распознавајте Го Божјиот Дух и духот на лагата. Секој дух што признава дека Исус Христос дошол во тело, од Бога е.

5,14
Евр 4,16

22 А секој дух, што не признава дека во тело дошол Исус Христос, не е од Бога; тоа е духот на Антихристот, за кого сте слушале дека доаѓа, па и сега е веќе во светот.

Ер 29,12-13
Мт 7,7-8
Јн 8,29
15,7

23 Вие сте, чеда, од Бога и нив сте ги победиле; зашто Оној, Кој е во вас, е поголем од оној што е во светот.

4,21
Јн 6,29
13,34
15,12
Рим 10,14
1 Сол 4,9
1 Птр 1,22

24 Тие се од светот, затоа и световно зборуваат, а светот ги слуша.

2,24
4,13
Јн 14,23
Рим 8,9

25 Ние сме од Бога. Кој Го познава Бога, нè слуша нас; кој не е од Бога, нас не нè слуша. По тоа и го познаваме Духот на вистината и духот на заблудата.

4,1
5 Мојс
13,1-5
Ер 23,21-22
28,8-9

*Љубовта доаѓа од Бога
и се вкоренува во верата*

26 Возљубени, да се љубиме еден со друг, зашто љубовта е од Бога, и секој, кој љуби, е роден од Бога и Го познава Бога;

Мт 7,15-20
24,4,5,24
Јн 8,42-47
Ефес 5,
8-10
Кол 2,8
3 Птр 2,1
2 Јн 1,7

27 кој не љуби, тој не Го познал Бога, зашто Бог е љубов.

2
1 Кор 12,3
1 Сол 5,21
1 Тим 6,13,20-21
2 Тим 1,
13-14

28 Божјата љубов кон нас се покажа во тоа што Бог Го испрати во светот Својот Единороден Син за да живееме преку Него.

10
2,18,22-23
Дела 20,29
2 Сол 2,7

29 Во тоа се состои љубовта, што не ние Го возљубивме Бога, туку Бог нас нè возљуби и Го прати Синот Свој за да ги очисти гревовите наши.

4
5,5
Мт 12,29
Јн 10,29
Јуда 1,3
Откр 2,7,11,26
3,5,12,21

30 Возљубени, кога така нè возљуби Бог, тогаш и ние сме должни да се љубиме еден со друг.

31 Бога никој никогаш не Го видел. Ако се љубиме еден со друг, Бог пребива во нас и љубовта Негова е совршена во нас.

32 Дека ние пребиваме во Него и Тој во нас, знаеме по тоа што ни дал од Својот Дух.

33 И ние видовме и сведочиме дека Отецот Го испрати Синот како Спасител на светот.

34 Кој исповеда дека Исус е Син Божји, во него пребива Бог, и тој - во Бога.

35 И ние ја познавме љубовта, која Бог ја има кон нас; и поверувавме во тоа дека е Бог љубов, и дека оној, кој пребива во љубовта, пребива во Бога, и Бог - во него.

36 Љубовта во нас се усовршува затоа за да имаме смелост на судниот ден; бидејќи, како што е Тој, така сме и ние во овој свет.

37 Во љубовта страв нема, туку совршената љубов го изгонува стравот, бидејќи стравот подразбира казна. Кој се плаши, не е совршен во љубовта.

38 Ние Го љубиме, бидејќи Тој отпрвин нè возљуби.

39 Ако некој рече: „Го љубам Бога“ а го мрази својот брат, тој е лажливец; зашто, кој не го љуби својот брат, кого го видел, како може да Го љуби Бога, Кого не го видел?

40 И таа заповед ја имаме од Него: кој Го љуби Бога, да го љуби и братот свој.

Верувањето во Божјиот Син - корен на љубовта

41 Секој, кој верува дека Исус е Христос, од Бога е роден, и секој, кој Го љуби Оној Кој родил, Го љуби и Оној, родениот од Него.

42 По ова знаеме дека ги љубиме чедата Божји, кога Го љубиме Бога и ги извршуваме Неговите заповеди.

43 Бидејќи љубовта кон Бога се состои во ова: да ги пазиме заповедите Негови, а Неговите заповеди не се тешки.

44 Зашто сè што е родено од Бога, го победува светот; и ова е победата што го победи светот - верата наша.

45 Кој го победува светот, ако не оној кој верува дека Исус е Син Божји?

46 Оној, Кој дојде преку вода и крв (и преку Духот), Тој е Исус Христос - не само преку вода, туку преку вода и крв; и Духот е Оној Кој сведочи, зашто Духот е вистина.

5
Јн 3,31
15,18-19
17,14

6
3,10
Јн 8,47
10,26-27
14,17
18,37
2 Тим 4,4
3 Птр 2,18

7
2,29
3,11,23
4,11
5,1
1 Сол 4,9

8
4,16

9
Јн 3,16
Ефес 1,4
2,4-5
Кол 2,13

10
4,19
Рим 5,8
2 Кор 5,19

11
Мт 18,33

12
3,24
2 Мојс
33,20
Јн 1,18
6,46
14,23
1 Тим 6,16

13
3,24
1 Кор 12,3

14
1,2
Јн 3,17
4,42

15
2,23
Јн 9,22,35
Рим 10,9
2 Јн 1,9

16
3,16
4,8,12
Јн 6,69
Рим 5,8

17
2,6,28
Јк 2,13

18 ^{3,20} ^{Рим 8,15} ^{2 Тим 1,7} ⁷ Зашто Тројца се, Кои сведочат на небото: Отецот, Словото и Светиот Дух; и овие Тројца се едно.

20 ^{2,4} ^{Мт 5,23-24} ^{1 Птр 1,8} ⁸ И Тројца се, Кои сведочат на земјата: духот, водата и крвта; и тие три се во едно.

21 ^{3,23} ^{Мт 22,36-40} ^{Јн 14,15,21} ^{15,17} ⁹ Ако го примаме човечкото сведоштво, Божјото сведоштво е поголемо, бидејќи тоа е сведоштво Божјо, со кое Бог посведочи за Својот Син.

5,1 ^{2,29} ^{4,7} ^{1 Птр 1,22-23} ¹⁰ Кој верува во Синот Божји, тој го има тоа сведоштво во себе; кој не Му верува на Бог, Го прави лажливец, зашто не поверувал во сведоштвото Негово со кое посведочил Бог за Својот Син.

2 ^{1 Рим 13,9} ¹¹ А сведоштвото е тоа дека Бог ни дарувал живот вечен; и тој живот е во Неговиот Син.

5 ^{1 Кор 15,57} ^{Ефес 6,16} ¹² Кој Го има Синот Божји, тој го има и тој живот; кој го нема Синот Божји, го нема тој живот.

Еџилоџ

6 ^{2,20,27} ^{Јн 14,17} ^{15,26} ^{19,34} ¹³ Ова ви го напишав вам, кои верувате во името на Синот Божји, за да знаете дека имате живот вечен и да верувате во името на Синот Божји.

10 ^{Јн 5,24,37} ¹⁴ И тоа е увереноста, која ја имаме пред Него, дека ако побараме нешто по Неговата волја, Тој нè услишува.

11 ^{1,2} ^{5,20} ^{Јн 17,3} ¹⁵ А кога знаеме дека ни услишува што и да побараме, знаеме дека ќе добиеме, што и да сме побарале од Него.

12 ^{Јн 3,36} ¹⁶ Ако некој го види брата си да греша со грев што не е за смрт, нека се моли, и Бог ќе му даде живот, - односно на оној што не греша за смрт. А има и грев за смрт: за тој грев не велам да се моли.

13 ^{Јн 1,12} ^{20,31} ¹⁷ Секоја неправда е грев, но има грев што не е за смрт.

14 ^{3,22} ^{Јн 14,13-14} ¹⁵ Знаеме дека секој роден од Бога не греша: но родениот од Бога се пази, и лукавиот не се допира до него.

16 ^{Мт 21,22} ^{Јн 14,13} ^{15,7} ^{16,24} ^{Јк 1,5} ¹⁹ Знаеме дека ние сме од Бога, и дека целиот свет лежи во зло.

17 ^{4 Мојс 15,30} ^{18,22} ²⁰ Знаеме исто така дека Синот Божји дојде и ни даде светлина и разум, за да Го познаеме вистинскиот Бог; и ние пребиваме во вистинскиот Бог - Неговиот Син Исус Христос. Тој е вистински Бог и живот вечен.

21 Чеда, пазете се од идолите. Амин!

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

Вовед

Писателот едноставно се означува како „старешина“, односно „свештеник“. Начинот на кој тој се изразува, покажува дека има одреден авторитет пред своите приврзаници. Тој се обраќа до „избраната од Бога Госпоѓа и нејзините чедра“, израз кој веројатно означува некоја локална црква и нејзините членови (ст.1).

Тој ги охрабрува своите чииатели да живеат во вистината и во љубовта (ст.1-6). Нив ги спроведува на луѓето кои ги шират идеи аналогни на оние кои ги побива Првото послание на Јован (ст.7-11). Тој завршува со најава за неговото доаѓање и пренесување на здравјето од сепринската црква (ст.12).

Како и Првото послание на Јован, така и ова ги повикува чииателите да бидат постојано будни и да бидат испрајни во вистинската вера.

1,1

Јн 8,32
Ефес 4,15
1 Птр 5,13
1 Јн 2,21
3,18
3 Јн 1,1

Поздрав

1 Од презвитерот - до избраната госпоѓа и нејзините чедра, кои ги љубам во вистината, - и не само јас, туку и сите што ја познаа вистината;

2 поради вистината, која пребива во нас и ќе биде со нас до века.

3 Да биде со нас благодатта, милосрдие, мирот од Бог Отецот и од Господа Исуса Христа, Синот на Отецот во вистина и љубов!

Зайовед на љубовта

4 Многу се радував, зашто најдов некои од твоите чедра во вистина, онака како што добивме заповед од Отецот.

5 И сега те молам, госпоѓо, не како да ти пишувам нова заповед, но онаа што ја имаме од почетокот, да се љубиме едни со други.

6 А љубовта се состои во тоа, да постапуваме по Неговите заповеди. Тоа е заповедта, што ја чувте во почетокот, за да постапувате според неа;

Антихристи

7 Бидејќи во светот влегоа мнозина измамници, кои не исповедаат дека Исус Христос допол во тело; таков човек е измамник, Антихрист.

8 Пазете се за да не го изгубите она за кое сте се труделе, туку да добиете полна награда.

9 Секој, кој оди предалеку и не останува во Христовото учење, Го нема Бога; кој останува во Христовото учење, тој Го има и Отецот и Синот.

10 Кој доаѓа кај вас и не го носи тоа учење, него не го примајте во вашиот дом и не поздравувајте го;

11 зашто, кој го поздравува, учествува во неговите лоши дела.

Поздрави

12 Вистина, имав многу да ви пишувам, но не сакав на книга и со мастило, зашто се надевам дека ќе дојдам кај вас и од устата да ви зборувам, та радоста ваша да ви биде полна.

13 Ве поздравуваат чедрата на избраната твоја сестра. Амин!

7

3 Птр 2,1
1 Јн 2,18,22
4,1-3

8

Рута 2,18
Мт 10,42

9

1 Јн 2,
23-24

10

Мт 10,14
Рим 16,17
Тит 3,10

11

1 Тим 5,22
Откр 18,4

12

1 Јн 1,4
3 Јн 1,
13-14

Јн 14,16-17

1 Тим 1,2
2 Тим 1,2

Јн 13,34
Фил 1,7
1 Јн 3,19
3 Јн 1,3

1 Птр 4,8
1 Јн 2,7-11

1 Јн 3,23
5,3

ТРЕТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

Вовед

Ова послание, исто така напишано од „старешината“, односно „свештеникот“ (ст.1; 2 Јн. ст.1.), е напишано до некој си Гај. Ние ништо не знаеме за овој човек, освен дека тој останил член на вистината. Неговиот став е спроведен на Диотрефовиот, влијателен член на заедницата кој го клеветил „старешината“ и му го откажува христопримството.

Писателот го пофалува Гај поради неговата верност и неговите услуги што им ги направил на христијаните (ст.1-8).

Ке се забележи, судејќи според ова послание, дека христопримството, дочекот резервиран за браќата, е форма на љубов и на верност кон вистината.

1,1

2 Јн 1,1

3

Фил 1,5

1 Јн 3,19

4

2 Јн 1,4

5

Мт 10,

41-42

6

Рим 15,24

Тит 3,13

8

Мт 18,5

Рим 12,13

Евр 13,2

1 Птр 4,9

Поздрав

1 Презвитерот - до возљубениот Гај, кого го љубам во вистината.

² Возљубен, се молам да бидеш здрав и во сè да ти биде добро, како што ѝ е добро на душата твоја.

Пофалба за добродетелството

³ Многу се зарадував кога дојдоа браќата и посведочија за твојата вистина - односно како ти одиш во вистината.

⁴ За мене нема поголема радост од тоа - да слушнам дека моите чедра одат во вистината.

⁵ Возљубен, ти постапуваш верно во сè што го правиш за браќата и гостите.

⁶ Тие ја посведочија твојата љубов пред Црквата. Добро ќе направиш ако ги приготвиш пред Бога како што треба.

⁷ Бидејќи поради Неговото име тргнаа, не земајќи ништо од незнабошците.

⁸ Ние сме, пак, должни да примаме такви, за да станеме соработници со вистината.

Васпитување на Диотреф

⁹ Јас напишав неколку збора до Црквата, но Диотреф, кој сака да биде прв меѓу нив, не ме прими нас.

¹⁰ Затоа, ако дојдам, ќе му спомнам за делата негови што ги прави, напаѓајќи не со лоши зборови; и тоа не му е доволно, туку браќата сам не ги прима, а им забранува да ги примаат и оние кои сакаат да ги примат, и ги гони од Црквата.

¹¹ Возљубени, не угледувајте се на злото, туку на доброто. Кој добро чини, од Бога е; а кој прави зло, не Го видел Бога.

¹² За Димитриј посведочија сите, па и самата вистина; а сведочиме, исто така, и ние; а вие знаете дека сведоштвото наше е вистинско.

Завршни поздрави

¹³ Многу имав да ти пишувам, но не сакав да ти напишам со мастило и перо,

¹⁴ туку се надевам дека наскоро ќе те видам, и дека ќе позборуваме лице в лице.

¹⁵ Мир за тебе! Те поздравуваат пријателите. Поздрави ги пријателите по име. Амин!

9

Мт 20,27

Фил 2,3

10

1 Кор 4,

18-21

1 Птр 5,3

11

1 Птр 3,11

1 Јн 3,6

12

Изречи

22,1

Јн 19,35

21,24

1 Птр 2,12

1 Јн 5,6

13-14

2 Јн 1,12

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈУДА

Вовед

Посланието на Јуда не е упишано до некоја посебна заедница, туку до христијаниите воопшто. Неговата порака е мошне блиска на онаа која се наоѓа во Второто Петрово писание (види посебно 2 Птр. 2): и еднакво и другата се борат против грешните учења и против оние кои се истакнуваат со нивниот разврат.

По воведот (ст.1-2), писателот жестоко ги напаѓа противниците на лажните учења, кои се вовлекле во Црквата, и најавува осуда што ќе ги погуби нив (ст.3-16). Од своја страна, верниците се повикани да останаат цврсти во верата (ст.17-23). Посланието завршува со завршен збор упишан до Единствениот Бог, нашиот Спасител Исус Христос, нашиот Господ (ст.24-25).

Ако ова писание ја открива застрашувачката сила на лажата, тогаш и оние кои ја подвлекуваат и надејќи се ја поседуваат христијаниите во Бога, во Исус Христос и во Светиот Дух.

1,1

Дела 12,17
Јк 1,1

Поздрав

1 Јуда, слуга на Исус Христос, а брат на Јаков - до повиканите, возљубени во Бог Отецот и зачувани за Исус Христос.

2
3 Птр 1,2

3

Дела 9,13
Гал 2,4
1 Птр 2,11
3 Птр 2,21

² Милост, мир и љубов да ви се множат!

Лажни учења

(2 Птр 2,1-17)

4

Гал 5,13
1 Птр 2,16
3 Птр 2,1
1 Јн 4,1
2 Јн 1,10

³ Возљубени, грижејќи се постојано, да ви пишувам за нашето општо спасение, сметавам дека е неопходно да ви напишам и да ве замолам - да се борите за вистинската вера, која им е дадена на светиите еднаш засекогаш,

5

4 Мојс 14,35
1 Кор 10,5
3 Птр 1,12

⁴ зашто се вовлекоа некои луѓе, чија осуда е одамна определена, безбожници, што ја превртуваат благодатта Божја во нечистотија и се одрекуваат од Единиот Господар Бог и Господ наш Исус Христос.

6

1 Мојс 6,1-2
3 Птр 2,4

⁵ Сакам да ви напомам, иако ова веќе го знаете, дека Господ, откако го избави народот од египетската земја, ги погуби потоа оние што не веруваа;

⁶ ангелите, пак, што не се покоруваа на своето началство, и го напуштија живеалиштето, ги стави во вечни окови, во мрак за суд на големиот ден.

⁷ Како што Содом и Гомора и околните градови, што блудствуваа, а на ист начин како и тие, одеа по друго тело, станаа пример со тоа што беа накажани со вечен оган.

⁸ Истото ќе се случи и со оние кои го осквернуваат телото, ја презираат власта и хулат на Славата.

⁹ А Архангел Михаил, кога се препираше со ѓаволот за Мојсеевото тело, не се осмели да изрече хулна пресуда, туку рече: „Господ да те спречи!”

¹⁰ А овие хулат на она што не го знаат, а во она што го знаат по природа како неразумно животно, во тоа се распаѓаат.

¹¹ Тешко ним, зашто тргнаа по Каиновиот пат, се фрлија во заблудата на Валаам заради печалба и загинаа во бунтот Кореев.

¹² Тоа се оние што ги поганат вашите трпези на љубовта, јадејќи со вас без страв и напасувајќи се. Тие се безводни облаци што ветровите ги пренесуваат, есенски неродни дрвја, двапати исушени и искорнати;

¹³ свирепи морски бранови, што како пена ги испуштаат своите срамни дела; ѕвезди лажни, за кои се чува мракот на темнината засекогаш.

7

1 Мојс 19
Мт 10,15
3 Птр 2,6-9

8

3 Птр 2,10

9

Зах 3,2
Дан 10,13,21
12,1
Откр 12,7

10

3 Птр 2,12

11

1 Мојс 4,8
4 Мојс 22,2
31,16
Неем 13,2
3 Птр 2,15
1 Јн 3,12
Откр 2,14

12

Ис 34,8
Изреки 25,14
3 Птр 2,13,17

13

Ис 57,20
3 Птр 2,17

14 ¹⁴ А за овие пророкуваше и Енох, седмиот од Адам, зборувајќи: „Ете, доаѓа Господ со илјадници Свои свети ангели,

16 ¹⁵ за да изврши суд над сите и за да ги разобличи сите безбожници за сите нивни нечисти дела, што ги беа направиле со своето беззаконие, и за сите лоши зборови, што ги изрекле за Него безбожните грешници.”

17 ¹⁶ Тие се незадоволни викачи, кои живеат според своите желби, а устата нивна произнесува горди зборови, и за корист стануваат умилкувачи.

18 ¹⁷ Тие се незадоволни викачи, кои живеат според своите желби, а устата нивна произнесува горди зборови, и за корист стануваат умилкувачи.

19 ¹⁸ Тоа се луѓе што се одделуваат од единството на верата; тие се телесни - и немаат Дух.

Обраќање и њрејораки

¹⁷ Но вие, возљубени, спомнете си ги зборовите што ги кажаа апостолите на нашиот Господ Исус Христос;

¹⁸ тие ви зборуваа дека во последно време ќе се појават подигрувачи, кои ќе постапуваат според своите безбожнички желби.

¹⁹ Тоа се луѓе што се одделуваат од единството на верата; тие се телесни - и немаат Дух.

²⁰ А вие, возљубени, изградувајќи се во пресветата ваша вера и молејќи се преку Светиот Дух,

²¹ запазете се во љубовта Божја, очекувајќи милост од нашиот Господ Исус Христос, за вечен живот.

²² И така разликувајќи ги, едни милувајте,

²³ а други со страв спасувајте, истргнувајќи ги од оган и изобличувајќи ги со страв, и гнасејќи се од облеката, испоганета од телото.

Завршен збор

²⁴ А на Оној, Кој може да ве запази да останете безгрешни и без порок, и да ве постави пред славата Своја во радост -

²⁵ на Единиот премудар Бог, нашиот Спасител преку Исус Христос, нашиот Господ, слава и величие, сила и власт преку сите векови, сега и во сите времиња. Амин!

20

1 Кор 3,
9-17
14,15-16
Ефес 2,
20-22
6,18
Кол 2,7

21

2 Кор
13,13
2 Тим 1,18

22

Јк 5,19

23

Амос 4,11
Зах 3,1

24

Фил 1,10
1 Сол 5,23
3 Птр 3,14

25

Рим 16,27
Откр 5,13

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО РИМЈАНИТЕ

Вовед

Неколку години по Христовото воскресение, се чини дека Јудејците преобратени во христијани, (како Акила и Прискила, види Дела 18,2), веќе зајочнале да го распростирануваат Евангелието во Рим, главниот град на Империјата. И таму била основана црква, исто како и во Сирија, Мала Азија (денешна Турција) и Грција, каде Павле пророкувал. Бог му дава задолжение на Павле да оди „сè до крајот на светот“ (Рим. 10,18). Токму затоа тој сакал да појде не само во Рим, туку и во Шпанија. Не се знае дали го спровел последниот план, но за подготвителните за ова патување, тој напишал писмо „до оние кои се во Рим“ (1,7), или со дружи зборови до христијаните во овој град, од кои една група се придружила кон Прискила и Акила (види 16,3-5). Павле го користи ова писание за да им објасни на христијаните како тој ја сфатило улогата на мисионер на нејудејците, односно паганиите. Ова писание е најцелосното што го имаме од сите негови писанија, што тој самостојно го резимира со следниве зборови: Евангелието е силата со која Бог се служи за да ги спаси сите оние кои веруваат, оние први Јудејци, но исто така и оние кои не се Јудејци (1,16).

Проблемите за односите меѓу Јудејците и нејудејците (особно прашањето кој став нејудејците преобратени во христијани треба да го прифаќаат во поглед на јудејскиот закон) игра една голема улога за првобитното христијанство, повторно се среќава во дружите сѐ на апостоли (на пример во Посланието до Галатијаните). Тука Павле веднаш потврдува дека Евангелието што тој го распростиранува насекаде е наменето за сите луѓе, без исклучок (1,16). Потоа тој објаснува како Бог го спасува секој загубен човек, кој верува во Него (1,18–8,39).

Понатаму, тој се задржува на проблемите произлезени од фактите што еден дел од Израил однапред Го отфрла Христос. Тој потврдува дека ова отфрлање е пререката за Божјот план. За што благодатта ќе биде последниот збор (гл. 9–11). Така, благодатта што Бог ја посведочил кон нејудејците треба да биде сфатена како повик да се живее за Него во еден вистински нов живот (12,1–15,13).

Во заклучокот Павле го објавува својот план за патување во Рим и го завршува писанието со неколку лични поздравувања (15,14–16,27). Сите оние кои бараат поврзано излагање, што би се однесувало на спасението кое Бог им го нуди на луѓето преку Господ Исус Христос, ќе бидат привлечени преку читањето на ова писание, да се восхитуваат на величанието на Божјот план (11,33–36). Во исто време, ќе бидат поттикнати и ише да Му го искажат Нему должној почитување.

1,1

Дела 9,15
26,16-18
1 Кор 1,1

Поздрав

1 Павле, слуга на Исус Христос, повикан за апостол, издвоен за Евангелието Божје,

2 кое Бог однапред го беше ветил преку пророците, и Светите Писма,

3 за Својот Син, по тело роден од семето Давидово,

⁴ одреден како Син Божји во силата, по Духот на светоста, преку воскресението од мртвите, Исус Христос, напишот Господ.

⁵ Преку Него добивме благодат и апостолство за да ги приведеме на послушност кон верата меѓу сите народи во Негово име,

4

Дела 13,33

5

6,15-20
15,15-18
16,26
Дела 9,15
26,16-18
Гал 2,7,9
2 Сол 1,8

7 ⁶ меѓу кои сте и вие, повиканите од Иисус Христос.
 Дела 9,13
 1 Кор 1,2-3
 8,6
⁷ До сите вас во Рим, возљубени од Бога и повикани да бидете свети: благодат и мир од Бог Отецот наш и Господ Иисус Христос.
 2 Кор 1,1-2
 Гал 1,3
 1 Тим 1,2
 Тит 1,4
 Фил 1,3

8 *Желбаџа на Павле да ги њосејџа христџијаниџе во Рим*

9 ⁸ Пред сѐ, Му благодарам на Мојот Бог, преку Иисус Христос, за сите вас, зашто за вашата вера се разгласува по целиот свет;
 16,19
 1 Сол 1,8
 15,16
 2 Кор 1,23
 Ефес 1,16
 Фил 1,8

10 ⁹ Бог, Кому Му служам со својот дух, преку Евангелието на Неговиот Син, сведок ми е дека постојано си спомнувам за вас
 15,23,32
 Дела 19,21

13 ¹⁰ секогаш кога во молитвите свои се молам, та со Божја волја некако да ми се даде да дојдам кај вас.
 15,22

14 ¹¹ Зашто копнеам да ве видам, па да ви предадам некој духовен дар за да станете поцврсти,
 1 Кор 9,16
 2,9-10
 Дела 13,46

16 ¹² односно, взаемно да си помогнеме преку заедничката вера - вашата и мојата.
 1 Кор 1,18,24

17 ¹³ Би сакал да знаете, браќа, дека многупати бев на мисла да дојдам кај вас, да имам некаков плод и меѓу вас, како и меѓу другите народи, но сѐ досега бев попречуван.
 3,21-26
 Ис 56,1
 Авак 2,4
 Гал 3,11
 Фил 3,9
 Евр 10,38

18 ¹⁴ Должник сум кон Елините и варварите, кон мудрите и кон неразумните.
 Ефес 5,6
 Кол 3,6
 2 Сол 2,12

¹⁵ Затоа, што се однесува до мене, подготвен сум и вам во Рим да ви го проповедам Евангелието.

Моќџа на Еванџелието

¹⁶ Зашто јас не се срамам од Евангелието на Христос, бидејќи тоа е сила Божја која го спасува секого што верува, прво Јудеец, а потоа и Елин.

¹⁷ Бидејќи во него се открива правдата Божја, од верата и во верата, како што е напишано: „Праведникот преку верата ќе живее.”

Слабостџа и винаџа на човешџивојџо

¹⁸ Зашто гневот Божји се открива од небото против секоја безбожност и неправда на луѓето кои вистината ја спречуваат со неправда.

¹⁹ Па така, она, кое може да се знае за Бога, ним им е откриено, бидејќи Бог тоа им го открил.

²⁰ И навистина, она што е во Него невидливо, односно вечната Негова сила и Божественост, согледливи се уште од создавањето на светот, гледано според Неговите дела, па така тие немаат изговор.

²¹ Зашто, кога Го познаа Бога, тие не Го прославија како Бог, ниту пак, Му благодарија, туку се заблудија во своите помисли, и нивното неразумно срце им се помрачи;

²² тврдејќи дека се мудри, тие обезумија,
²³ и славата на непропадливиот Бог ја заменија со лик на смртен човек, на птици, на четириножни животни и на лазачи.

²⁴ Затоа и Бог, според желбите на срцата нивни, ги предаде на нечистота, па сами да си ги обесчестуваат своите тела.

²⁵ Тие ја заменија вистината Божја со лага и му се поклонија и му служеа на создаденото повеќе отколку на Создателот, Кој е благословен во вечни векови. Амин!

²⁶ Затоа Бог ги предаде на срамни страсти: жените нивни природните потроби ги заменија со противприродни.

²⁷ И мажите исто така, напуштајќи го природното општење со женскиот пол, се распалија со желби еден кон друг, и вршеа срамни работи мажи со мажи, добивајќи ја заслужената отплата за својата изопаченост.

²⁸ И бидејќи не се обидоа да Го задржат Бога во разумот свој, затоа Бог ги предаде на нивниот изопачен ум - да го прават она што не прилега,

²⁹ исполнети со секаква неправда, лувкавство, алчност, злоба; полни со завист, убиства, кавги, измами, злонамерност;

³⁰ озборувачи, клеветници, богомрасци, насилници, фалбациии, горделивци, измислувачи на зло, непослушни кон родителите,

³¹ неразумни, неверни, недружелубиви, непомирливи, немилостиви.

19
 Дела 14,
 15-17

20
 Пс 18,1-3

21
 Ефес 4,
 17-18

22
 Ер 10,14
 1 Кор 1,20

23
 5 Мојс
 4,15-19
 Ер 2,11
 Пс 105,20
 Мудр 11,15
 12,24
 Дела 17,29

24
 Дела 14,16

25
 Ер 16,19-21
 1 Сол 1,9

29
 1 Кор 5,10-11
 6,9-10
 Гал 5,19-21
 Ефес 5,3-5

1 Тим 1,
 9-10
 Тит 3,3
 1 Птр 4,3
 Откр 21,8
 22,15

30
 2 Тим 3,2-4

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

2,1 ³² Тие, иако ја познаваат праведната одредба Божја дека оние, што вршат такви дела, заслужуваат смрт, сепак не е само што ги вршат, туку се благонаклонети и кон оние што ги вршат.

5 *Праведноста на Божиот суд*

2 И така, немаш изговор, о човеку, кој и да си ти, зашто со каков суд судиш друг, со таков се осудуваш сам, бидејќи ти, кој судиш, го правиш исто то.

2 А знаеме дека Божиот суд, кој, паѓа врз оние кои вршат такви работи е според вистината.

3 Зар мислиш, о човеку, дека ќе го избегнеш Божиот суд ти, кој ги осудуваш оние што прават такви работи, какви што правиш и сам?

4 Или, пак, го презираш богатството на Божјата благод, стрпливост и долготрпеливост, не разбирајќи дека Божјата благод те води кон покажување?

5 Но, поради твојата тврдокорност и непокажаното срце си собираш гнев за денот на гневот, кога ќе се открие праведниот суд од Бога,

6 Кој секому ќе му даде според неговите дела:

7 живот вечен на оние кои со трпение во добрите дела се стремат кон слава, чест и нераспадливост;

8 јарост, пак, и гнев на оние што ѝ се непокорни на вистината, а ѝ се покоруваат на неправдата.

9 Неволја и мака за секоја човечка душа која прави зло, пред сè за Јудеец, а исто така и за Елин;

10 слава и чест и мир на секој што прави добро, пред сè за Јудеец, а исто така и за Елин!

11 Зашто Бог не е пристрасен.

12 Оние што згрешиле без Закон, без Закон ќе загинат; а оние што згрешиле под Закон, според Законот ќе бидат и судени,

13 бидејќи пред Бога не се праведни оние што го слушаат Законот, туку ќе се сметаат за праведни само оние што постапуваат според Законот.

14 Зашто секогаш кога незнабошците, кои немаат Закон, природно ги извршу-

ваат одредбите на Законот, тогаш тие, иако немаат Закон, се Закон на самите себе;

15 тие докажуваат дека делото на Законот е запишано во нивните срца, за што сведочи и нивната совест, а и нивните внатрешни размислувања, со кои меѓусебно се обвинуваат или одбрануваат,

16 за оној ден, кога, според моето Евангелие, Бог преку Исус Христос ќе ги суди тајните на луѓето.

Јудејциите и Законот

17 Ете, ти се нарекуваш Јудеец, и се потпираш на Законот, и со Бога се фалиш,

18 и ја знаеш волјата Негова, и повеќе разбираш што е подобро, зашто се поучуваш од Законот,

19 и уверен си дека си водач на слепци, а светлина на оние што се во мрак;

20 наставник на неразумни, учител на младината, зашто образец на знаењето и вистината имаш во Законот.

21 Но, како е можно тоа да учиш други, а себе самиот да не се учиш?

22 Ти, кој проповедаш да не се краде, а крадеш; кој велиш да не се врши прелюба, а прелубодејствуваш; ти, кој се гнасиш од идолите, а крадеш од храмовите;

23 ти, кој се фалиш со Законот, а престапувајќи го Законот, зарем не Го срамотиш Бога?

24 „Зашто поради вас името Божјо се хули меѓу незнабошците”, - така стои напишано.

25 Обрезанието е навистина полезно, но ако го извршуваш Законот. Ако, пак, правиш престани против Законот, обрезанието твое станува необрезание.

26 И така, ако необрезаниот ги пази одредбите на Законот, тогаш нема ли неговото необрезание да се смета како обрезание?

27 И необрезаниот по тело, извршувајќи го Законот, нема ли да те осуди тебе, кој и покрај Писмо и обрезание си станал престапник на Законот?

28 Зашто не е прав Јудеец оној, кој е таков по надворешност, ниту право

16
1 Кор 4,5
2 Тим 2,8

17
3,27
4,2-3
5,2
11,18
Ис 48,1-3
Мт 3,8-9
Јн 8,33
1 Кор 1,
29-31
2 Кор 1,12
Гал 6,13-14
Ефес 2,9

18
Фил 1,10

19
Мт 15,14
Јн 9,40-41

20
Лк 18,9-12

21
Пс 49,16-21
Мт 23,3-4

24
Ис 52,5
Ез 36,20-22
Јк 2,7
3 Петр 2,2

25
Ер 4,4
9,24-25
1 Кор 7,19
Гал 5,3

28
Јн 8,15,39
Гал 6,15
Ефес 2,11
Фил 3,2

29 обрезање она, кое е надворешно, врз телото,
7,6
8,2
5 Мојс 30,6
Ер 4,4
1 Кор 4,5
2 Кор 3,6
Кол 2,11

29 туку оној, кој е внатрешно таков, и она обрезање, што е во срцето, по дух, а не по буква. Неговата пофалба не потекнува од луѓето, туку од Бога.

3 Која е предноста на Јудејците, или која е ползата од обрезањето?

3,2
9,4-5
5 Мојс 4, 6-8
Пс 102,7
147,19-20
Јн 4,22

2 Голема, на секој начин, и пред сè што ним им се доверени Божјите објавувања.

3 Па што, ако некои не поверувале? Дали нивната безверност ќе ја уништи Божјата верност?

3
Пс 88,30-37
2 Тим 2,13

4 Никако! Нека се признае дека Бог е вистинит, а секој човек лажлив, како што е напишано: „За да се покаже дека си праведен во зборовите Свои, и да победиш кога ќе ти се суди.“

4
Пс 50,4
116,11

5 Ако, пак, нашата неправедност ја истакнува Божјата праведност, што би можеле да речеме тогаш? Дали е Бог несправедлив, кога се гневи? Говорам како човек.

5
1,18
1 Кор 9,8
Гал 3,15

8
6,1.15

9 Никако! Зашто, како Бог ќе може да го суди светот?

9
1,18-2,29
3,23
11,32

7 Зашто, ако вистината Божја се возвеличува преку мојата лага за слава Негова, па зошто тогаш да бидам осуден како грешник?

8 Зарем тогаш не би требало да правиме зло, за да излезе добро? Впрочем така и хулат некои луѓе на нас и велат дека така учиме. Тие се справедливо осудени.

10-12
Пс 13,1-3
52,1-4

12
Проп 7,20

13
Пс 5,10
139,3

14
Пс 107

Никој не е ѝраведен

9 Па дали имаме некакво предимство? Ни најмалку, зашто веќе ги обвинивме, како Јудејците така и Елините, дека се сите под грев,

10 како што е напишано: „Нема праведен ниту еден,

11 нема разумен, нема кој да Го бара Бога;

12 сите се отклонија, заедно станаа развратни; нема кој да прави добро, нема ниту еден.“

13 „Грлото нивно - отворен гроб; со јазиците свои мамат; под јазиците нивни - змиски отров,

14 устата нивна е полна со клетва и горчина.

15 Нозете нивни им се брзи за пролевање крв;

16 пустошење и маки по нивните пастишта;

17 тие не го познаа патот на мирот.

18 Страв Божји нема пред очите нивни.“

19 Знаеме дека сè она, за што зборува Законот, се однесува на оние, што се под Законот, за да се затвори секоја уста, и така целиот свет да стане виновен пред Бога,

20 зашто преку делата на Законот пред Него нема да биде оправдан никој; бидејќи преку Законот се познава гревот.

Праведноста се добива ѝреку вера

21 А сега независно од Законот се јави Божјата праведност, посведочена од Законот и од Пророците.

22 Божјата праведност преку верата во Исус Христос е во сите и врз сите оние што веруваат. Зашто нема разлика,

23 сите згрешија и лишени се од слава-та Божја.

24 Но ќе бидат оправдани преку дар, со Божјата благодат, а преку откупот во Исус Христос.

25 Него Бог Го постави со крвта Своја да биде жртва за помирување преку верата, за да ја покаже Својата праведност во опростувањето на поранешните гревови, во времето на Божјото долготрпение,

26 за да ја покаже Својата праведност во сегашно време, дека е Тој справедлив и дека го оправдува секого што верува во Исус.

27 Каде е, пак, пофалбата? Таа е исклучена. Според кој закон? Дали според оној на делата? Не, туку според законот на верата.

28 Така ние заклучуваме дека човекот се оправдува со верата, без делата на Законот.

29 Или можеби Бог е пак само на Јудејците, а не и на незнабошците? Се разбира, Тој е и на незнабошците,

30 бидејќи еден е Бог, Кој ќе ги оправда обрезањите по вера и необрезањите преку вера.

15-17
 Ис 59,7-8

15
 Изреки 1,16

18
 Пс 35,1

20
 7,7
 Пс 142,2
 Гал 2,16

21
 1,16-17

22
 1,17
 Гал 2,16

23
 3,9
 Ефес 2, 4-10

24
 Ефес 2,8
 Тит 3,7

25
 3 Мојс 16,12-16
 Дела 17,30
 Ефес 1,7
 Евр 9,5.15
 1 Јн 2,2
 4,10

26
 2 Мојс 34,6-7
 Ис 48,9
 53,11

27
 2,17
 1 Кор 1,31
 Гал 6,13-14
 Ефес 2,9

28
 5,1
 Дела 13,39
 Гал 2,16
 Ефес 2,9

30
 4,11-12.16

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

31 Мт 5,17-19 ³¹ А дали го укинуваме Законот преку верата? Никако, туку уште посилно го утврдуваме.

4,1
Ис 51,1-2

Примерој на Авраам

2 4 А што би можеле да кажеме дека добил нашиот прататко по тело Авраам?

3 2 Зашто ако Авраам се оправдал со дела, тој заслужува пофалба, но не пред Бога.
4,9
1 Мојс 15,6
Гал 3,6-9
Јк 2,20-24

4 3 Впрочем што вели Писмото? - „Му поверува Авраам на Бога, и тоа му се сметаше за праведност.“
11,6
Мт 20,1-16
Лк 17,7-10

5 4 На оној што работи, платата му следува не по милост, туку по долг.

7-8 5 Напротив, оному, кој не работи, а верува во Оној Кој го оправдува безбожникот, верата му се смета за праведност.
Гал 2,16
Пе 31,1-2

9 6 Така и Давид го нарекува блажен оној човек, кому Бог му смета за праведност независно од делата, велејќи:
1 Мојс 15,6

11 7 „Блажени се оние чии беззаконија се простени и чии гревови се покриени;
1 Мојс 17,9-14
Гал 3,7-9

13 8 блажен е оној човек кому Бог нема да му смета за грев!“
1 Мојс 18,18
22,15-18
Гал 3,15-16

9 А дали ова блаженство се однесува само за обрезаните или и за необрезаните? Бидејќи велиме дека на Авраам верата му се сметаше за праведност.

10 Кога му се сметаше? По обрезанието или пред обрезанието? Не по обрезанието, туку пред обрезанието.

11 И знакот на обрезанието тој го доби како печат на праведност што доаѓа од верата, која ја имаше пред обрезанието, за да биде татко на сите необрезани што веруваат, та и ним тоа да им се смета за праведност,

12 и да им биде татко на обрезаните, но не на оние кои обрезанието само го примиле, туку кои врват и по стапките на верата од нашиот татко Авраам, пред обрезанието.

*Божјото ветување се остварува
преку верата*

13 Впрочем ветувањето кон Авраам или кон семето негово - дека ќе биде наследник на светот - беше дадено не преку Законот, туку преку праведноста на верата.

14 Зашто ако можат да бидат наследници само оние што имаат Закон, тогаш и верата нема никакво значење, и ветувањето е понишгено;

15 зашто Законот породува гнев; каде што, пак, нема Закон, нема ни престап.

16 Затоа тоа е од верата, за да биде по милост, та и ветувањето да биде здравено не само по Законот, туку и по верата за сите потомци Авраамови, кој ни е татко на сите нас,

17 според напишаното: „Те поставив да бидеш татко на многу народи“ - пред Бога, Кому тој Му поверува, Кој ги оживува мртвите и го повикува да суштествува, она што не суштествува.

18 Авраам, без никаква основа за надеж, поверува со надеж дека ќе стане татко на многу народи, според реченото: „Такво ќе биде твоето потомство.“
1 Мојс 15,5
17,5
Ер 32,17-24
Лк 1,37

19 И откако не ослабна верата негова, тој не помисли дека телото негово е веќе безживотно, зашто беше речиси стогодишен, и дека утробата Сарина е речиси веќе безживотна;

20 и во ветувањето Божјо не се посомнева со неверие, туку остана со цврста вера и Го прослави Бога,

21 наполно уверен дека Тој е силен да го изврши она што го ветил.

22 Затоа тоа му се сметаше за праведност.

23 Но, не само за него е напишано дека му се сметаше,

24 туку и за нас: ќе ни се смета, ако веруваме во Оној, Кој Го воскресна од мртвите Исус Христос, нашиот Господ,

25 предаден за нашите гревови и воскреснат за наше оправдание.

Во мир со Божа

5 И така, оправдани преку верата, имаме мир со Бога, преку нашиот Господ, Исус Христос.

2 Преку Него со верата добивме и пристап кон оваа благодат, во која стоиме, и се гордееме со надежта во славата Божја.

3 Но не само тоа, туку се гордееме и со маките, знаејќи дека од маката се раѓа трпението;

14
Гал 3,18

15
3,20
7,7-13
Гал 3,10,19-22

17
1 Мојс 17,5
5 Мојс 32,39
Јн 15,21
Евр 11,19

18
1 Мојс 15,5
17,5

19
1 Мојс 17,17

21
Ер 32,17-24
Лк 1,37

22,23
4,3
1 Мојс 15,6

23-24
10,9
15,4

25
8,32
Ис 53,4-6
1 Кор 15,17

5,1
3,24,28
Ис 53,5

2
Ефес 2,
14-18

3
Јк 1,2-4
1 Птр 1,5-7
4,13-14
Откр 1,9

5 ⁴ од трпението, пак - искуство, а од искуството - надеж.
 Пс 21,4
 25,3,20
 1 Јн 4,13

6-8 ⁵ Надежта пак, не посрамотува. Зашто љубовта Божја е излесана во нашите срца преку нам дадениот Свети Дух.
 8,32
 Јн 3,16-17
 Ефес 5,2
 1 Тим 2,6
 Тит 2,14
 3,4-7
 1 Петр 3,18
 1 Јн 3,16
 4,10

9 ⁶ Зашто, уште кога бевме слаби, Христос во одреденото време умре за безбожниците.
 1,18
 1 Сол 1,10

10 ⁷ Навистина, тешко би можел некој да умре за праведник, а за добар, можеби, некој и би се решил да умре.
 2 Кор 5,18-19
 Ефес 2,16
 Кол 1,20-22

10 ⁸ Но Бог ја докажа љубовта Своја кон нас, со тоа што Христос умре за нас, уште додека бевме грешни.
 9 ⁹ Затоа сега, откако веќе сме оправдани со крвта Негова, многу повеќе ќе се спасиме преку Него од гревот.
 10 ¹⁰ Зашто, ако се помиревме со Бога преку смртта на Неговиот Син, уште додека бевме непријатели, тогаш уште повеќе ќе се спасиме преку Неговиот живот, откако сме се помириле.
 11 ¹¹ А освен тоа, и се фалиме со Бога преку нашиот Господ Исус Христос, преку Кого добивме сега помирување.

Адам и Христос

12 ¹² Затоа, како што гревот влезе во светот преку еден човек, а преку гревот - смртта, по таков начин и смртта премина на сите луѓе преку еден човек, зашто сите згрешија.
 6,23
 1 Моје 2,17
 3,6,19
 Мудр 2,24
 1 Кор 15,21-22,45
 Јк 1,15

13 ¹³ Навистина и порано уште пред Законот имаше грев во светот, но гревот како таков не може да се прифати, кога нема закон.
 4,15

14 ¹⁴ А сепак смртта царуваше уште од Адам, па сè до Мојсеј и над оние што не погреша според престапот на Адам. Тој е пралик на Оној што требаше да дојде.
 1 Кор 15,21-22,45

15 ¹⁵ Но, со дарот не е исто како и со престапот. Зашто ако поради престапот на еден изумреа мнозина, тогаш Божјата благодат и дарот преку благодатта на еден Човек, Исус Христос, во многу поголемо изобилство ќе се излее врз мнозина.
 Мт 20,28
 Дела 15,11

16 ¹⁶ А тој дар е сосема поинаков од гревот на еден што погрешил, зашто судењето за еден престап води кон осудување, а дарот - од многу престапи кон оправдување.
 8,1

¹⁷ Бидејќи, доколку со престалување то на еден завладсала смртта преку едниот, дотолку повеќе оние, што го примија изобилието на благодатта и дарот на праведноста, ќе царуваат во животот преку еден - Исус Христос.

¹⁸ И така, како што преку еден престап дојде осудувањето на сите луѓе, така и преку праведното дело на еден дојде врз сите луѓе оправданието, кое дава живот.

¹⁹ Зашто, како што преку непослушноста на еден човек мнозина станаа грешни, така исто и преку послушноста на еден, мнозина ќе станат праведни.

²⁰ А притоа дојде и Законот за да се наголеми престапот. Каде што, пак, се намножи гревот, таму благодатта се јавува во голема изобилност,

²¹ та, како што гревот завладеал со смртта, така и благодатта да завладее преку праведноста за живот вечен, преку Исус Христос, нашиот Господ.

Мртвов за грехови, жив во Христос

6 Што, пак, да речеме? Ќе останеме ли во гревот, за да се наголеми благодатта? Никако!

² Ние, кои сме умреле за гревот, како да живееме во него уште?

³ Зар не знаете дека сите оние што бевме крстени во Исус Христос, во Неговата смрт бевме крстени.

⁴ И така, ние се погребавме со Него преку крштевањето во смртта, за да можеме, како што Христос воскресна од мртвите преку славата на Отецот, и ние така да живееме нов живот.

⁵ Зашто, ако сме сраснати со Него во еднаква смрт, ќе бидеме соучесници и во воскресението,

⁶ знаејќи дека нашиот стар човек е распнат со Него, за да биде уништено гревовното тело, па да не бидеме веќе робови на гревот;

⁷ бидејќи, кој е мртов, тој е ослободен од гревот.

⁸ А ако сме умреле со Христос, веруваме дека со Него и ќе живееме,

⁹ знаејќи дека Христос, откако воскресна од мртвите, не умира повеќе: смртта нема веќе власт над Него.

17
 2 Тим 2,12
 Откр 20,4-6

18
 1 Кор 15,22

19
 Ис 53,11
 Фил 2,8
 Евр 5,8

20
 7,7-8
 Гал 3,19
 1 Тим 1,14

21
 6,22-23

6,1
 3,5-8
 6,15

2
 1 Петр 2,24
 4,1

3
 Дела 8,16
 Гал 3,27
 2 Тим 2,11

4
 Кол 2,12

5
 Ефес 2,6
 Фил 3,10-11

6
 Гал 5,24
 Ефес 4,22-24
 Кол 3,9-10

7
 1 Петр 4,1

8
 2 Тим 2,11

9
 Дела 13,34
 Откр 1,18

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

10 <sup>Гал 2,19
Евр 9,26-28
1 Птр 3,18</sup> ¹⁰ Тоа што Тој умре, за гревот умре еднаш засекогаш, а животот што го живее, за Бога го живее.

11 <sup>2 Кор 5,15
Гал 2,19
1 Птр 2,24</sup> ¹¹ Па така и вие сметајте се мртви за гревот, а живи за Бога во Христос Исус, нашиот Господ.

13 ^{6,19} ¹² И гревот да не царува во вашето смртно тело, за да не им се покорувате на телесните наслади!

14 <sup>Гал 5,18
1 Јн 3,6</sup> ¹³ Не препуштајте му ги на гревот вашите органи на телото како орудија на неправедноста, туку препуштете Му се на Бога како оние што оживеале од мртвите, и вашите органи на телото како орудија на праведноста.

15 ^{6,1} ¹⁴ Гревот нема да господари над вас, зашто вие не сте под Законот, туку под благодатта.

16 <sup>Мт 6,24
Јн 8,34
3 Птр 2,19</sup> ¹⁴ Гревот нема да господари над вас, зашто вие не сте под Законот, туку под благодатта.

18 *Робови на неправедноста*

<sup>8,2
Јн 8,23,36
Гал 5,13</sup> ¹⁵ Па што? Да грешиме ли, бидејќи не сме под Законот, туку под благодатта? Тоа никако!

21 <sup>3,5
12,1
7,5
8,6,13,21</sup> ¹⁶ Дали знаете дека, ако му се предавате некому како робови за послушност, робови сте му на оној кому му се покорувате: или на гревот, кој води во смрт, или - на послушноста, која води кон праведност?

22 ^{Јн 15,8,16} ¹⁷ Но, благодареејќи Му на Бога, вие, иако бевте робови на гревот, од сè срце се покоривте на оној образец на поука, на која ѝ се предадовте.

¹⁸ И така ослободувајќи се од гревот, вие станавте робови на праведноста.

¹⁹ Ви зборувам како човек, поради слабоста на вашата човечка природа. Како што ги препуштивте органите на вашето тело во телесна служба на нечистотата и беззаконието за беззаконие, така и сега оставете ги деловите од вашето тело да ѝ робуваат на праведноста која води во светост.

²⁰ Додека му бевте робови на гревот, бевте слободни од праведноста.

²¹ А каков плод имавте тогаш? Дела, од кои сега се срамувате, бидејќи нивниот крај е смртта.

²² Но сега, кога се ослободивте од гревот и Му станавте служители на Бога, имате плод кој води во светост, а крајот - животот вечен.

²³ Зашто, платата, што ја дава гревот, е смрт, а подарокот од Бога е живот вечен во Христос Исус, нашиот Господ.

Христијаниите ослободени од Законот

7 Или, пак, не знаете, браќа, - им зборувам на такви што го познаваат Законот - дека Законот има власт над човекот додека е тој жив?

² Омажената жена е поврзана преку законот со мажот, додека е тој жив; ако умре мажот, таа се ослободува од законот, кој ја сврзал со мажот.

³ Затоа, ако се омажи за друг маж, додека ѝ е уште жив нејзиниот маж, таа ќе стане прељубница; ако, пак, умре мажот, таа е слободна од законот, и нема да биде прељубница, кога ќе се омажи за друг човек.

⁴ Па така и вие, браќа мои, за Законот преку телото на Исус Христос умревте, за да Му припаднете на Друг, на Оној Кој беше воскреснат од мртвите, та да Му принесеме плод на Бога.

⁵ Зашто, кога живеевме во телото, тогаш страстите гревовни, преку Законот, дејствуваа во органите, за да ѝ принесеме плод на смртта;

⁶ но сега, ние сме слободни од Законот, откако умревме за она за што тој нè држеше врзани, за да Му служиме на Бога со обновен дух, а не според старата буква.

Ефективност на Законот

⁷ Што да речеме пак? Зар Законот е грев? Никако! Но јас го разбрав гревот преку Законот, зашто и похотата не би ја познал, ако Законот не велеше: „Не биди похотлив!“

⁸ Но гревот, поттикнат од заповедта, предизвика во мене секаква похота; бидејќи гревот без Законот е мртов.

⁹ Некогаш живеев без Законот; но кога дојде заповедта, гревот оживеа.

¹⁰ Јас, пак, умрев, и се покажа дека заповедта, назначена за да даде живот, истата води во смрт,

¹¹ зашто гревот, поттикнат од заповедта, ме измами и преку неа ме умртви.

23
5,12,15,21
Гал 6,7-8
Јк 1,15

7,1
Гал 2,19
Кол 2,20

2
1 Кор 7,39

4
6,5-6
2 Кор 5,15
Гал 2,19
Кол 2,14

5
5,21
6,21
8,8
Јк 1,15

6
2 Кор 3,6

7
3,20
4,15
13,9
2 Мојс
20,17
5 Мојс 2,51

8
4,15
1 Кор
15,56
Јк 1,14-15

10
3 Мојс 18,5
5 Мојс 4,1
5,32-33
Ез 20,11

11
1 Мојс 3,13
2 Кор 11,3
Евр 3,13

12 12 Така, значи, Законот е свет, и заповедта света, справедлива и добра.

5 Мојс 4,8
1 Тим 1,8

13 *Гревот ѝ преовладува во човекој*

5,20

14 13 Па така, доброто ли за мене стана смрт? Никако! Но гревот, за да се покаже дека е грев, ми предизвикува преку доброто смрт, та преку заповедта гревот да стане премногу грешен.

Пс 50,4,6
Јов 14,4
Јн 3,6

15 14 Зашто знаеме дека Законот е духовен, а јас, пак, сум телесен, продаден на гревот како роб.

Гал 5,17

18 15 Не го разбираам тоа што го правам; бидејќи не го правам она што сакам, туку она што го мразам, тоа го правам.

7,5

20 16 Ако, пак, го правам она што не го сакам, тогаш се согласувам со Законот дека е добар.

Гал 2,20

22 17 Значи, тоа веќе не го правам јас, туку гревот, што живее во мене.

2 Кор 4,16
Ефес 3,16

23 18 Јас знам дека во мене, односно во моето тело, не живее доброто; навистина желба за добро во мене има, но не и сила да го правам тоа.

Гал 5,16-23,25

25 19 Зашто не го правам доброто, што сакам да го правам, туку злото, што не сакам да го правам.

5,21

6,23

1 Кор 15,57

20 А штом го вршам она што не го сакам, не го вршам веќе јас, туку гревот, кој живее во мене.

21 И така, во себе наоѓам ваков закон: кога сакам да го правам доброто, злото ми е близу.

22 Бидејќи, според својот внатрешен човек наоѓам наслада во законот Божји,

23 но во своите телесни делови гледам друг закон, кој војува против законот на мојот ум и ме држи заробен во гревовниот закон, кој е во моите органи.

24 Колку несреќен човек сум јас! Кој ќе ме избави од ова тело на смртта?

25 Му благодарам на својот Бог преку Исус Христос, нашиот Господ. И така, јас самиот со умот свој му служам на Божиот закон, а со телото - на гревовниот закон.

Ослободување преку Свештииот Дух

8 И сега нема никакво осудување за оние кои се во Исус Христос и живеат не по телото, а по Духот.

2 Зашто законот на Духот, кој дава живот во Христос Исус, ме ослободи од законот на гревот и на смртта.

3 Она, што законот не можеше да го направи, бидејќи беше ослабен поради телото, го изврши Бог, испраќајќи Го Синот Свој во тело, подобно на телото на гревот, и како жртва за гревот, Тој го осуди гревот во телото,

4 за да се исполни заповедта на Законот во нас, кои живееме не по телото, туку по Духот.

5 Зашто оние кои живеат по тело, копнеат за телесното, а кои живеат по Дух - за духовното.

6 Копнежот на телото е смрт, а копнежот на духот - живот и мир.

7 Зашто копнежот на телото е непријателство против Бога, тој не му се подредува на законот Божји затоа што не може.

8 А оние, кои живеат по телото, не можат да Му се допаднат на Бога.

9 Вие живеете не по тело, туку по Дух, само тогаш ако Духот Божји живее во вас. Ако, пак, некој нема Дух Христов, тој не е Негов.

10 Ако, пак, Христос е во вас, телото е мртво за грев, а духот живее поради праведноста.

11 Но ако Духот на Оној Кој Го воскресна Исус од мртвите живее во вас, тогаш Оној Кој Го воскресна Христос од мртвите, ќе ги оживотвори и вашите смртни тела преку Својот Дух, Кој живее во вас.

12 И затоа, брака, ние не сме му должници на телото за да живееме по телото;

13 бидејќи, ако живеете по телото, ќе умрете; но, ако преку Духот ги умртвувате делата на телото, ќе бидете живи.

14 Сите оние што се управуваат по Духот Божји, се синови Божји;

15 зашто вие не примивте дух на робство, за да бидете во страв, туку Го примивте Духот на посинувањето, преку Кого велиме: „Ава, Оче!“

16 Самиот Дух му сведочи на нашиот дух дека ние сме чеда Божји.

17 А ако сме, пак, чеда, ние сме и наследници: наследници на Бога и

8,2

6,14-18
2 Кор 3,17

3

Дела 13,38-39
15,10
2 Кор 5,21
Гал 3,13
Фил 2,7
Евр 2,17
7,18

4

3,31
Гал 5,16,25

6

6,21-22
7,5
8,13
Гал 6,8

7

Јк 4,4

8

1 Јн 2,15-16

9

1 Кор 3,16
2 Тим 1,14

10

Гал 2,20

11

1 Кор 6,14
2 Кор 4,14

13

Гал 6,8

14

Гал 5,18

15

Мк 14,36
Гал 4,5-7
2 Тим 1,7

17

Лк 24,26
Гал 4,7
2 Тим 2,12
1 Петр 4,13
Откр 21,7

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

18 сонаследници Христови, но само ако со Него страдаме, та со Него и да се прославиме.

19 *Славата што треба да дојде*

20 Зашто мислам дека страдањата на сегашното време не се ништо спрема славата која треба да се открие кон нас.

21 И секое создание со нетрпение го очекува откривањето на синовите Божји,

22 зашто и созданието не ѝ се покори на суетата доброволно, туку по волјата на Оној Кој го покори, а со надеж,

23 дека и самото создание ќе се ослободи од ропството на распадливоста при славното ослободување на чедата Божји.

24 Зашто знаеме дека целото создание заедно со нас стенка како во породилни болки.

25 И не само тоа, туку и ние самите, кои ги имаме првините на Духот, воздивнуваме во себе, очекувајќи посинување и откупување на нашето тело.

26 Зашто со таа надеж бевме спасени. А надежта што се гледа не е вистинска надеж. Зашто, кој би се надевал во тоа што го гледа?

27 Кога се надеваме, пак, на она што не го гледаме, со трпение го очекуваме.

28 Исто така и Духот нè поткрепува во нашата немоќ; бидејќи ние не знаеме како треба да се молиме. Па сепак, Духот Сам посредува за нас со неискажливо воздивнување.

29 А Оној Кој ги истражувал срцата, знае каква е мислата на Духот, бидејќи Тој по волјата на Бога посредува за светиите.

30 А знаеме дека на оние што Го љубат Бога и се повикани по Негова волја, сè им содејствува за добро;

31 зашто оние, кои однапред ги позна, нив и ги предопредели да бидат сообразни со ликот на Неговиот Син, та Тој да биде првороден меѓу многуте браќа.

32 А оние што ги предопредели, тие и ги повика, и кои ги повика, тие и ги оправда; кои ги оправда, тие и ги прослави.

Величието на Божјата љубов

31 Што да речеме, пак, на ова? Ако е Бог со нас, кој ќе е против нас?

32 Оној, Кој не Го поштеди ни Својот сопствен Син, туку Го предаде за нас сите, зарем нема да ни подари со Него сè?

33 Кој ќе ги обвини избраниците Божји? Бог е Тој Кој ги оправдува!

34 Кој е тој што ќе суди? Христос Исус, Кој умре, но уште и воскресна, Кој е од десната страна на Бога и се застапува за нас!

35 Кој ќе нè одвои од љубовта кон Христос? Дали неволјата? Или маката? Или прогонот? Или гладот? Или голоотијата? Или погибелта? Или мечот?

36 Како што е напишано: „Заради Тебе секогаш нè убиваат; нè сметаат како овци за клање.“

37 Но во сето тоа стануваме повеќе од победници преку Оној Кој нè возљуби.

38 Зашто сигурно знам дека ни смртта, ни животот, ни ангелите, ни властите, ни сегашноста, ни иднината,

39 ни височината, ни длабочината, ниту, пак, кое било друго создание нема да може да нè оддели од љубовта Божја во Христос Исус, нашиот Господ.

Боџ и одбраниоџ народ

9 Ви зборувам вистина во името на Христос, не лажам - тоа го сведочи мојата совест во Светиот Дух -

2 дека има голема тага и непрестана болка во моето срце.

3 Зашто повеќе би сакал јас да бидам проклет и одвоен од Христос за браќата свои, моите сродници по тело.

4 Тие се Израилци - ним им припаѓа посинувањето и славата и заветите, ним им беше даден Законот, и богослужењето и ветувањата;

5 нивни се и татковците, од кои потекнува и Христос, Кој е Бог на сите, благословен до века. Амин!

6 А не е можно словото Божјо да изневерило: бидејќи не се Израил сите оние што се од Израил.

7 Ниту, пак, се сите потомци Аврамови, затоа што се негови чедата; но ре-

31
Пс 117,6

32
5,6-11
1 Мојс
22,17
Јн 3,16

33
Ис 50,8-9

34
Евр 7,25
1 Јн 2,1

36
Пс 43,22
2 Кор 4,11
2 Тим 3,12

37
Јн 16,33

9,1
2 Кор 12,7

3
2 Мојс
32,32
1 Кор
16,22
Гал 1,8

4
3,2
2 Мојс 4,22
5 Мојс 7,6
Ос 11,1
Дела 13,17
Ефес 2,12

5
1,3
Мт 1,1-16
Лк 3,23-38
Јн 1,1-4
Тит 2,13
1 Јн 5,20

6
2,28
4 Мојс
23,19
Ис 55,10-11

7
1 Мојс
21,12
Евр 11,18

8 чено е: „Од Исак потомството ќе се нарече со твое име.”
Јн 8,31-44
Гал 3,7,29
4,21-31

9 Односно, не чедата на телото се чедата Божји, туку чедата на ветувањето ќе се признаат како потомци.
1 Мојс 18,10,14

10 Бидејќи зборовите на ветувањето се овие: „Во тоа време ќе дојдам и Сара ќе има син.”
1 Мојс 25,21

11 И не само таа, но и Ревека, која на еднаш зачна од Исак, нашиот татко,
1 Мојс 25,23

12 зашто, уште додека не се беа родиле близнаците и сè уште ништо не беа направиле, добро или лошо, за да остане Божјата одлука, онаа според слободен избор, да не зависи од делата, туку
5 Мојс 32,4

13 според Оној Кој повикува, ѝ беше речено: „Постариот ќе му служи на помладиот”,
2 Мојс 33,19

14 како што е напишано: „Јаков го возљубив, а Исав го намразив.”
Ефес 2,8
Тит 3,5

15 Што да речеме пак? Зар има неправда во Бога? Никако!
2 Мојс 9,16

16 Зашто Тој му рече на Мојсеј: „Ќе покажам милост кон оној што ќе го помилувам, и сожалување кон оној што ќе го сожалам.”
2 Мојс 4,21

17 И затоа, изборот не зависи од оној кој пожелува, ниту од оној кој трча, туку од Бога, Кој покажува милост.
Ис 29,16
45,9
Мудр 12,12

18 Зашто Писмото му вели на фараонот: „Токму за тоа те издигнав, за да ја покажам над тебе Својата моќ и името Мое да биде проповедано по целата земја.”
Ис 29,16
64,7
Ер 18,6
Мудр 15,7
2 Тим 2,20

19 Па така, му искажува милост кому што сака, и го закоравува кого што сака.
2,4
3,25-26
Изреки 16,4

Божјиот гнев и Божјата милост

19 Но ти секако ќе ми рече: „А зошто тогаш уште не кори?” А кој може да се спротивстави на Неговата волја?

20 Ама, човеку, кој си ти што така се спориш со Бога? Зарем она што е ракотворено ќе му рече на својот мајстор: зошто си ме направил такво?

21 Или, пак, грнчарот - зарем не е господар над својата глина, па од една и иста смеса да направи еден сад за почесна, а друг за нечесна употреба?

22 Што, ако Бог, сакајќи да го покаже гневот Свој и да ја пројави Својата моќ,

со голема долготрпеливост трпел некои садови на гневот, приготвени за погибел,

23 за да го покаже богатството на Својата слава над садовите на милосрдие то што Тој однапред ги приготвил за слава,

24 над нас, кои не повика не само од Јудејците, туку и од незнабошците?

25 Така се вели и во книгата на Осифа: „Ќе го наречам Мој народ оној кој не беше Мој народ, и возљубена - онаа што не беше возљубена.”

26 И на она место, каде што им беше речено: „Ви не сте Мој народ”, таму ќе бидат наречени синови на живиот Бог.

27 А Исифа извика за Израил: „Кога Израилевите синови би биле бројни како морскиот песок, само остатокот ќе биде спасен”,

28 зашто ќе го заврши делото и ќе реши по правда: „Господ ќе го изврши во потполност словото на земјата.”

29 И како што прорече Исифа: „Ако Господ Саваот не ни беше оставил потомство, ќе станевме како Содом и ќе заприлежавме на Гомора.”

Израил и Евангелието

30 И што да кажеме сега? Незнабошците, кои не бараа праведност, добија праведност, и тоа праведност што доаѓа од верата.

31 И Израил, кој тежнееше кон некаков закон за праведност, не го достигна Законот на правдата.

32 Зошто? Зашто не го побара од вера, туку од делата на Законот. Се препна од каменот за сопнување,

33 како што е напишано: „Еве, полагам на Сион камен за сопнување и карпа за соблазна; и секој, кој верува во Него нема да се посрами.”

10 Браќа, желбата на моето срце и на мојата молитва кон Бога за Израил е за негово спасение.

2 Јас им сведочам дека тие имаат ревност за Бога, но не според сознанието.

3 Зашто, не знаејќи за Божјата праведност и тежнеејќи да воспостават своја сопствена праведност, тие не ѝ се подредија на Божјата праведност,

23

8,29-30
Ефес 1,
3-12
Фил 4,19

25

Ос 2,24
1 Птр 2,10

26

Ос 1,10

27-28

11,5
Ис 10,22-23
Ос 1,10
Соф 3,
12-13

29

Ис 1,9

30

10,6,20
Фил 3,9

31

10,2-9
11,7

32

Ис 8,14
28,16
1 Птр 2,8

33

10,11
Ис 8,14
28,16
Мт 21,42
1 Птр 2,6,8

10,2

Дела 22,3
1 Тим 1,13

3

9,31-32
Лк 16,15
18,9-14
Фил 3,9

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

4 ⁴ бидејќи крајната цел на Законот е Христос, за да биде оправдан секој што во Него верува.

5 *Съясениеѿ доаѓа до секој човек иѿѿо верува во Госѿод*

6-8 ⁵ Мојсеј пишува за праведноста на Законот: „Кој ќе го исполни, тој ќе биде преку него жив.“

6 ⁶ А праведноста од верата вели: „Да не речеш во срцето свое: Кој ќе се искачи на небото?“, што значи да се симне Христос,

9 ⁷ или: „Кој ќе слезе во бездната?“, што значи да се изведе Христос од мртвите!

9,11 ⁸ А што вели таа? - „Блиску до тебе е словото, во твојата уста и во твоето срце“, односно словото на верата, што го проповедаме,

10 ⁹ зашто, ако со устата исповедаш дека Исус е Господ и во срцето свое поверуваш дека Бог Го воскресна од мртвите, ќе се спасиш;

10 ¹⁰ бидејќи со срцето се верува за оправдание, а со устата се исповеда за спасение.

11 ¹¹ А и Писмото вели: „Секој кој верува во Него, нема да се посрами.“

12 ¹² Нема разлика меѓу Јудеец и Елин, зашто еден и ист е Господ на сите, богат за сите кои Го повикуваат.

13 ¹³ Бидејќи секој кој ќе го повика името Господово, ќе биде спасен.

14 ¹⁴ Но како да Го повикаат Оној во Кого не поверувале? Како, пак, да поверуваат во Оној за Кого не слушнале? А како да слушнат, ако нема кој да проповеда?

15 ¹⁵ И како да проповедаат, ако не бидат испратени, како што е напишано: „Колку им се прекрасни нозете на оние, што благовестат мир, што го благовестат доброто.“

16 ¹⁶ Но Евангелието сите не го послушаа. Зашто Исаија вели: „Господи, кој поверува во она што го проповедавме?“

17 ¹⁷ Затоа, верата доаѓа од слушањето на пораката, а пораката - од Божјото слово.

18 ¹⁸ Но велам: зар тие не слушнаа? Напротив. „Гласот им се разнесе по цела

та земја, и зборовите нивни - до краиштата на вселената.“

¹⁹ Пак велам: зар Израил не разбра? Најнапред Мојсеј кажа: „Јас ќе ве раздразнам до љубомора со оние кои не се народ; со неразумен народ ќе ве разгневам.“

²⁰ А Исаија се осмели да каже: „Ме најдоа оние кои не Ме бараа, им се отквив на оние, кои не прашаа за Мене.“

²¹ За Израил, пак, вели: „Постојано ги подавав рацете Свои кон народ непослушен и бунтовен.“

Боѿ не ѿо оѿфрла Израил

11 И затоа, ви велам: Зар Бог го отфрли Својот народ? Никако! Зашто и јас сум Израилец, од семето Авраамово, од коленото Венијаминово.

² Бог не го отфрли Својот народ, кој однапред го одбра. Или, пак, не знаете што кажува Писмото за Илија, како тој Му се пожали на Бог Израилев, велелејќи:

³ „Господи, ги убија пророците Твои и ги раскопаа жртвениците Твои; јас останав сам, и сакаат да ми ја земат душата.“

⁴ А како му вели Божјиот одговор: „Си оставив седум илјади мажи, кои не ги свиткаа колената пред Ваал.“

⁵ Така и во сегашно време има еден остаток избран по благодат.

⁶ Но, ако е по благодат, не е веќе по дела, зашто тогаш благодатта не би била благодат. Ако, пак, е по дела, тоа веќе не е благодат; зашто инаку делото не би било веќе дело.

⁷ И што тогаш? Израил не го доби она што го бараше; избраните, пак, го добија, а другите се закоравија,

⁸ како што е напишано: „Бог им даде дух што не чувствува: очи да не гледаат и уши да не слушаат, сè до денешниов ден.“

⁹ И Давид вели: „Грпезата нивна да им биде стапица, клопка, соблазна и отплата;

¹⁰ да им се замрачат очите нивни за да не гледаат, и грбот нивни да им се свитка засекогаш.“

¹¹ Ви велам пак: зар се сопнаа за да паднат? Не! Но со нивниот престап

19
11,11-14
5 Мојс
32,21

20
9,30
Ис 65,1

21
Ис 65,2

11,1-2
1 Цар
12,22
Пс 93,14

1
2 Кор
11,21
Фил 3,5-7

2
1 Цар
12,22
Пс 93,14

3
1 Цар
19,10,14

4
1 Цар
19,18

5
9,27
Ис 4,2

6
Гал 3,18

8
5 Мојс 29,4
Ис 29,10
Мт 13,
13-14

9-10
Пс 34,8
Пс 68,22-23

11
10,19
Мт 21,43
Дела 13,5

12 дојде спасението за незнабошците, за да се возбуди во нив ревност.

13 Ако, пак, нивниот престап значи богатство за светот, и нивниот намален број - богатство за незнабошците, колку повеќе ќе значи нивната потполност.

14 Вам, незнабошци, ви велеам; до колку сум јас апостол на незнабошците, ја прославувам својата служба,

15 та некако да возбудам ревност во својот род по тело, и некого од нив да спасам.

16 Зашто, ако нивното отфрлање значи измирување за светот, тогаш што ли друго ќе значи нивното примање, ако не оживување од мртвите?

17 Ако првиот дел од тестото е свет, тогаш свето е и целото тесто: и ако е коренот свет, свети се и гранките.

18 Ако, пак, некои од гранките се скршени, а ти, кој си дива маслинка, си бил прикалемен на нивното место и си станал заедно со нив соучесник во сочниот корен на маслинката,

20 не биди горделив пред гранките! А ако сепак, се возгордеш, треба да знаеш дека ти не го држиш коренот, туку коренот тебе!

21 Но ти тогаш ќе кажеш: гранките беа откршени за да бидам јас прикалемен.

22 Добро. Тие поради неверие беа откршени, а ти поради вера се држиш: немој да бидеш горделив, туку имај страв.

23 Зашто, ако Бог не ги поштедил природните гранки, нема ни тебе да те поштеди.

24 Гледај ја, пак, Божјата благост и строгост: строгост кон отпаднатите, а благост кон тебе, ако издржиш во благоста; во спротивно, и ти ќе бидеш отсечен.

25 Но, тие, ако не останат во неверието, ќе бидат прикалемени, зашто Бог има моќ пак да ги прикалеми.

26 Зашто, ако си ти откинат од маслинка која е по природа дива, и против природата си прикалемен на питомата маслинка, тогаш колку полесно ќе бидат прикалемени на својата маслинка оние кои по природа потекнуваат од неа.

Израил не е засекогаш отфрлен

25 Сакам, браќа, за да не си помислите во себе дека сте мудри, да ја знаете оваа тајна: дека закоравувањето само со еден дел падна врз Израил, додека да настапи потполноста на незнабошците.

26 И така целиот Израил ќе биде спасен, како што е напишано: „Ќе дојде од Сион Ослободителот и ќе ја одврати безбожноста од Јаков.

27 И тоа им е ним завет од Мене кога ќе ги одземам нивните гревови.”

28 Со оглед на Евангелието, тие се непријатели Божји поради вас; но со оглед на изборот, тие се возљубени од Бога заради татковците,

29 зашто даровите и повикот Божји се неотповикливи.

30 Како што и вие некогаш бевте непослушни кон Бога, а сега се здобивте со милост, поради нивната непослушност,

31 така и тие сега станаа непослушни, поради вашето помилување, та и самите да се здобијат со милост.

32 Зашто Бог ги затвори сите со непослушност, па кон сите да покаже милост.

33 О, длабочино на богатство, мудрост и знаење Божјо! Колку се несфатливи Неговите судови и неистражливи Неговите патишта!

34 Зашто, кој ја познал мислата на Господ? Или, кој Му бил советник?

35 Или, кој однапред Му дал нешто за да му биде отплатено?

36 Зашто, сè е од Него, според Него и за Него. Нему слава во вечни векови. Амин!

Нов живои во Христос

12 Браќа, во името на Божјото милосрдие ве молам подајте ги телата ваши во жртва жива, света и благоугодна на Бога, како ваша духовна богослужба.

2 Не сообразувајте се со овој век, туку преобразете се со обновување на вашиот ум за да можете да испитувате и осознавате што е волјата Божја: што е добро, благоугодно и совршено.

25

12,16
Изреки 3,7
Лк 21,24

26-27

Ис 59,20-21

26

Мт 23,39

27

Ис 27,9
Ер 31,33-34

28

5 Мојс 4,37

29

4 Мојс 23,19
1 Цар 15,29

30

3,26

31

11,11

32

Ез 18,23
Гал 3,22

33

Пс 138,6,17-18
Кол 2,3

34

Ис 40,13
Ер 23,18
1 Кор 2,16

35

Јов 41,3

36

16,27
1 Кор 8,6
Кол 1,16-17
Евр 2,10

12,1

6,11,13,19
15,16
1 Птр 2,5

2

Ефес 4,23
5,10,17
Фил 1,10
1 Птр 1,14

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

3 ³ Зашто, заради благодатта што ми е мене дадена, на секого од вас му кажувам да нема за себе повисоко мислење отколку што треба да има; туку нека има за себе поскромно мислење за да расудува според мерката на верата што Бог на секого му ја одмерил.

5 ⁴ Зашто, како што во едно тело имаме многу органи, но сите органи не дејствуваат на еднаков начин,

6-8 ⁵ така и ние мнозина сме едно тело во Христос, а секој поединечно сме органи еден на друг.

8 ⁶ Според дадената благодат имаме различни дарби: ако е тоа пророчка дарба, тогаш нека биде во сразмерот со верата;

9 ⁷ ако е тоа дарба за служење, нека служи; ако ли е пак тоа дарба за поучување - нека поучува!

10 ⁸ Ако е пак за утешител - нека утешува; дарител ли, нека дарува штедро; кој управува, нека управува со усрдност; кој прави милосрдие, нека го врши тоа со добра волја.

13 ⁹ Љубовта нека не биде лицемерна; стојте настрана од злото, прилепувајте се кон доброто;

14 ¹⁰ Со својата братска љубов сакајте се срдечно едни со други; натпреварувајте се во почитувањето еден кон друг.

15 ¹¹ Во усрдноста да не сте колебливи; бидете со горлив дух; служете Му на Господ;

16 ¹² радувајте се во надежта; во маката бидете трпеливи, а во молитвата постојани;

17 ¹³ помагајте им на светиите во нивните потреби; трудете се да бидете гостопримливи;

¹⁴ благословувајте ги оние што ве гонат; благословувајте ги и не ги проколнувајте.

¹⁵ Радувајте се со оние што се радуваат и плачете со оние што плачат!

¹⁶ Бидете меѓу себе едномислени; не ставајте си во умот високи работи, туку предајте се кон скромни нешта; не мислете дека сте мудри;

¹⁷ и никому не враќајте зло за зло, а размислувајте за тоа што е добро пред сите луѓе.

¹⁸ Ако е можно, доколку тоа зависи од вас, бидете во мир со сите луѓе.

¹⁹ Не одмаздувајте се, возљубени, за себе, туку дајте му место на Божиот гнев. Зашто е напишано: „Одмаздата е Моја, Јас ќе отплатувам - вели Господ.”

²⁰ И така, ако непријателот твој е гладен, нахрани го; ако е жеден, напој го; зашто, правејќи го тоа, ти ќе му натрупаш жар на главата негова.

²¹ Не допуштај злото да те победи, туку победи го злото со добро.

Послушноси кон државниџа власи

13 Секоја душа да им се потчинува на претпоставените власти, зашто нема власт што не е дадена од Бога, и оние што ги има се одредени од Бога.

² Затоа, оној што се противи на власта, тој се противи на Божјата наредба. А оние, што се противат, ќе паднат под осуда.

³ Зашто, началниците не се страшни за добрите дела, туку за лошите; сакаш ли, пак, да не се плашиш од власта, тогаш прави добри дела, па ќе добиеш и пофалба од неа;

⁴ зашто таа е служител Божји за твое добро. Ако, пак, правиш зло, тогаш страхувај, бидејќи таа не носи залудо оружје; таа е служител Божји и со гнев се одмаздува на оној што прави зло.

⁵ Затоа е нужно да се покорувате, и тоа не само поради страв, туку и поради совеста своја.

⁶ Затоа и данок плаќате, зашто тие се Божји службеници, и со тоа постојано се занимаваат.

⁷ И така, дајте секому што сте му должни: кому сте му должни данок - нека му се даде данок; кому царина - царина; кому страхопочит - страхопочит; кому чест - чест.

Љубови кон ближниот

⁸ И не должете никому ништо освен да се сакате еден со друг; зашто оној што го љуби ближниот, го исполнува Законот.

⁹ Бидејќи заповедите: „Не прави прељуба, не убивај, не кради, не сведочи лажно, не барај туѓо!”, и секоја друга

1814,19
Мк 9,50
Евр 12,14**19**3 Мојс
19,18
5 Мојс
32,35
Евр 10,30**20**Изреки
25,21-22
Мт 5,44**13,1-7**Мт 22,
16-21
Тит 3,1
1 Птр 2,
13-17**1**Изреки
8,15
Јн 19,11
1 Тим 2,1-2**7**Мт 22,21
Мк 12,17
Лк 20,25**8**Мт 22,
37-40
Јн 13,34
Гал 5,14
Кол 3,14
1 Тим 1,5
1 Јн 4,11**9**2 Мојс
20,13-17
3 Мојс
19,18
5 Мојс
5,17-21
Мт 5,43
19,18-19
22,39
Гал 5,14
Јк 2,8

10 заповед се содржат во овие зборови:
1 Кор 13, 4-7
„Љуби го ближниот како самиот себе-
си!“

11 Љубовта не му прави зло на ближ-
ниот; и така, љубовта е исполнување на
Законот.

11 И тоа правете го, знаејќи го ова
време: веќе дојде часот да се разбудите

12 од сонот, зашто спасението е сега поб-
лиску до нас отколку кога поверувавме.
Ефес 5, 8-16
1 Сол 5,4-8

12 Ноќта одминува, а денот се прибли-
жи; да ги отфрлиме, пак, сите дела на

13 мракот и да се облечеме во оружјето на
светлината.
Лк 21,34

14 Да живееме пристојно како дење -
не во срамни гоштемки и пијанство, не
во блуд и нечистотија, ниту, пак, во пре-
ширка и завист;
Гал 3,27
Ефес 4,24

14,1 **14** туку облечете се во Господа Исуса
Христа, и грижата за телото не прет-
ворајте ја во страсти.
1 Кор 8, 7-13

3

Кол 2,
16-21

Не суди го својој браќ

14 Слабиот во вера прифатете го,
но без расправи за мислењата!

4 **2** Еден верува дека може да јаде сè, а
слабиот во верата јаде само зеленчук.
Мт 7,1
Јк 4,11-12

5 **3** Кој јаде, нека не го укорува оној што
не јаде; и кој не јаде, нека не го осудува
оној што јаде, бидејќи Бог го прифатил.
Гал 4,10
Кол 2,16

7 **4** Кој си ти што му судиш на туѓ слу-
га? Пред својот господар тој стои или
паѓа, а ќе стои исправено, зашто Бог

8 има моќ да го исправи.
Лк 20,38
1 Кор 3,23
Гал 2,20
1 Сол 5,10

5 Така некој разликува еден ден од
друг, а некој друг, пак, сите денови ги
смета еднакви. Секој нека биде наполно
уверен во своето мислење.

6 Оној што ги разликува деновите, ги
разликува за Господ; и кој не ги разли-
кува деновите, за Господ не ги разлику-
ва. Кој јаде, за Господ јаде, зашто Му
благодари на Бога; и кој не јаде, за
Господ не јаде и Го фали Бога.

7 Зашто никој од нас не живее за себе
и никој не умира за себе;

8 туку, било да живееме или да уми-
раме, за Господ живееме и за Господ
умираме, - ние Му припаѓаме на Гос-
под. Според тоа - живееме ли, умираме
ли - Господови сме.

9 Бидејќи Христос затоа и умре и
воскресна и оживеа, за да господари и
над мртвите, и над живите.

10 А ти, зошто го осудуваш братот
свој! Или ти, што го укоруваш братот
свој? Зашто сите ќе застанеме пред су-
дот Христов.

11 Зашто е напишано: „Јас сум жив,
вели Господ, зашто пред Мене ќе се
свитка секое колено и секој јазик ќе Го
славослови Бога.“

12 И така, секој од нас ќе одговара
пред Бога за себе.

13 Затоа, пак, да не се судиме еден со
друг, туку подобро расудувајте за тоа
вака: не поставувај му на својот брат
спрепка или соблазна.

14 Знај и уверен сум преку Господ
Исус Христос дека нема ништо нечисто
само по себе; освен кога некој мисли
дека е нешто нечисто, за него тоа е
нечисто.
Мт 15,11
Дела 10,15
Тит 1,15

15 А ако, пак, братот твој се скрби
поради тоа што го јадеш, ти веќе не
постапуваш според љубовта. Не погубу-
вај го со своето јадење оној за кого
Христос умре.

16 Нека не се хули на она што е добро
според вас!

17 Царството Божјо не е во јадењето
или пиенето, туку во праведност и мир
и радост во Светиот Дух.

18 Зашто, оној кој Му служи на
Христос со овие работи, тој Му се допа-
ѓа на Бога и мил им е на луѓето.

19 И така, да го бараме она што служи
за мир и взаемно надградување.

20 Поради јадење не уривај го делото
Божјо! Навистина сè е чисто, а тешко е
за оној човек, кој јаде поради соблазна;

21 подобро е да не јадеш месо, да не
пиеш вино и да не правиш ништо од кое
братот твој би можел да се сопне, или
да се соблазнува, или, пак, да слабее.

22 Имаш ли вера? Имај си ја за себе
пред Бога. Блазе на оној кој не се осуду-
ва себе самиот за она што го одобрува.

23 А ако некој се сомнева кога јаде,
осуден е; зашто не јаде со вера; а сè што
не е според верата, грев е.

9

Дела 10,42

10

Мт 25,
31-46
Дела 17,31
2 Кор 5,10

11

Ис 45,23
49,18
Ер 22,24
Ез 5,11
Фил 2,
10-11

12

Гал 6,5
Евр 4,13

13

1 Кор 8,13

14

Мт 15,11
Дела 10,15
Тит 1,15

15

1 Кор 8,
9-13

17

1 Кор 8,8
Гал 5,22
1 Сол 1,6

19

12,17-18
15,2
1 Сол 5,11

20

Тит 1,15

21

1 Кор 8,13

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

15,2

14,19

*Доколоџија*3
Пс 68,9

24 На Оној кој може да ве зацврсти, според мосто Евангелие, и проповедањето за Исус Христос, според откривањето на тајната која била замолкната од вечни времиња,

4
4,23-24
1 Мак 12,9
2 Мак 15,9
1 Кор 10,6,11
2 Тим 3,16

25 а која сега се јави, и според пророчките Писма, а по заповедта на вечниот Бог им стана позната на сите народи за да ги доведе во послушност кон верата,

5
12,16
1 Кор 1,10
Фил 2,2
4,2

26 на Единствениот, мудар Бог, преку Исус Христос нека е слава во сите векови! Амин!

8

Мт 15,24
Дела 3,
25-26*Угоди му на својој ближен*

9

2 Цар 22,50
Пс 17,49

15 Ние, силните, должни сме да ги поднесуваме слабостите на немощните, и да не си угодуваме на себеси.

2 Секој од нас должен е на својот ближен да му угодува со она што е добро за неговата надградба.

3 Зашто и Христос не си угоди на Себе Самиот, туку како што е напишано: „Подбивите на оние што Ти се подбиваа, паѓаат врз Мене.”

4 А сè што беше порано напишано, за наша поука беше напишано, та преку трпението и преку утехата од Писмата да имаме надеж.

5 А и Бог на трпението и утехата да ви даде да бидете во едноумислие меѓу себе, според примерот на Христос Исус,

6 та еднодушно и со една уста да Го славите Бога и Отецот на нашиот Господ Исус Христос.

Еванџелие за сиие луѓе

7 Затоа примајте се еден со друг, како што и Христос ве прими, заради славата Божја.

8 Но велам дека Исус Христос стана служител на обрезаните поради Божјата вистина, за да ги потврди ветувањата дадени на татковците,

9 а, пак, незнабошците да Го прослават Бога за милосрдие, како што е напишано: „Затоа Те прославувам, Господи, меѓу незнабошците и ќе Го воспеем Твоето име.”

10 И понатаму се вели: „Развеселете се, незнабошци, со Неговиот народ!”

11 И понатаму: „Фалете Го Господа сите незнабошци, и прославете Го, сите народи!”

12 Исаија, исто така вели: „Ќе постои коренот Јесеев и Издигнатиот од него ќе владее над народите; на Него ќе се надеваат народите.”

13 А Бог на надежта нека ве исполни со сета радост и мир во верата, та преку силата на Светиот Дух вашата надеж да се преумножува.

Павловиот мисионерски пошфай

14 И јас сум уверен за вас, браќа мои, дека и вие сте полни со добрина, исполнети со секако знаење и дека можете да се почувувате еден со друг.

15 Но ви пишав, браќа, нешто малку послободно, за да ве потсетам со благодарноста што Бог ми ја даде,

16 за да Му бидам служител на Исус Христос меѓу незнабошците и свештенодејствено да го извршувам Божјото Евангелие, за да бидат незнабошците благопријатен принос, осветен од Светиот Дух.

17 И така, со тоа можам да се пофалам во Исус Христос кај Бога,

18 зашто не се осмелувам да говорам за она што Христос не го извршил преку Мене со зборови и дела,

19 со силата на знаци и чуда, со силата на Божјиот Дух, која ги води незнабошците кон послушност во верата, така што Евангелието Христово го распространува од Ерусалим и неговата околина и сè до Илирик.

20 И така, се погрижив да го проповедам Евангелието не таму каде што името Христово беше веќе познато, за да не сидам врз туѓ темел.

21 Но, како што е напишано: „Оние, на кои не им е јавено за Него, ќе видат; и оние што не беа чуле, ќе разберат.”

Павловиите планови за џајување во Рим

22 Токму тоа многупати ме попречувааше да дојдам кај вас.

10

5 Мојс 32,43

11

Пс 116,1

12

Ис 11,10
Мт 12,21
Откр 5,5

15

1,5

16

1,9
11,13
12,1
Фил 2,17

17

5,2

18

1,5

19

2 Кор 12,12

20

1 Кор 3,10
2 Кор 10,15-16

21

Ис 52,15

24 ²³ Сега, пак, бидејќи нема веќе место за мојата работа во овие земји, а уште од пред многу години копнеев да дојдам кај вас,
1 Кор 16,6

25 ²⁴ кога ќе тргнам за Шпанија, се надевам дека ќе ве видам на минување и дека натаму вие ќе ме испратите, откако најнапред ќе ви се порадувам.
Дела 19,21

26 ²⁵ А сега одам во Ерусалим за да им послужам на светиите,
2 Кор 9,11
Гал 2,10

27 ²⁶ зашто Македонија и Ахаја одлучија да дадат некаков прилог за сиромашните свети во Ерусалим.
1 Кор 9,11
Гал 6,6

28 ²⁷ Тие така тоа го одлучија, а и должни им се. Бидејќи, ако незнабошците станаа соучесници во нивните духовни блага, тогаш тие се должни ним да им служат со материјални блага.
2 Кор 1,11

29 ²⁸ А откако ќе го направам ова и ќе им го запечатам овој плод, преку вашата земја ќе заминам за Шпанија.
Дела 20,3

30 ²⁹ А знам дека, кога ќе дојдам кај вас, ќе дојдам со полн благослов на Христовото Евангелие.
1 Кор 13,11
Фил 4,9

31 ³⁰ Браќа, ве молам поради нашиот Господ Исус Христос и поради љубовта на Духот, помагајте ми со своите молитви кон Бога за мене,
Дела 18,18

32 ³¹ за да се избавам од оние што не веруваат, кои се во Јудеја, и моето служење во Ерусалим да им биде благопријатно на светиите;
Дела 18, 2-3,18,26
1 Кор 16,19
2 Тим 4,19

33 ³² та радосен да дојдам кај вас со Божјата волја и да се успокојам со вас.
³³ А Бог на мирот нека биде со сите вас. Амин!

Лични по здрави

16 Ви ја препорачувам нашата сестра Фива, која е служителка на црквата во Кенхреја:

² примете ја во Господ, како што им прилега на светиите, и помогнете ѝ во она во што ќе има потреба од вас, бидејќи и таа им беше помошничка на мнозина, а и мене.

³ Поздравете ги Прискила и Акила, моите соработници во Христос Исус,

⁴ кои за мојата душа ја положија својата глава; ним им благодарам не само јас, туку и сите цркви од скорообратните незнабошци и нивната домашна црква.

⁵ Поздравете го мојот возљубен Епe-нет, кој е првиот плод во Христос за Азија.

⁶ Поздравете ја Маријам, која многу се грижеше за вас.

⁷ Поздравете ги Андроник и Јуниј, моите сонародници и созатвореници, кои се прочуени меѓу апостолите и кои уште пред мене станаа Христови.

⁸ Поздравете ми го возљубениот во Господ Амплијат!

⁹ Поздравете го нашиот соработник во Христос Урбан и мојот возљубен Стахиј!

¹⁰ Поздравете го докажаниот верник во Христос Апелија! Поздравете ги домашните од Аристовуловото семејство!

¹¹ Поздравете го мојот сонародник Иродион! Поздравете ги домашните на Наркис, тие, кои се во Господ.

¹² Поздравете ги Трифен и Трифос, трудбеничките за Господ. Поздравете ја почитуваната Персида, која многу се трудеше за Господ.

¹³ Поздравете го избраниот во Господ Руф, како и неговата и моја мајка!

¹⁴ Поздравете ги Асинкрит, Флегонт, Ермин, Патрова, Ерма и браќата со нив!

¹⁵ Поздравете ги Филолог и Јулија, Ниреја и неговата сестра, и Олимпа и сите со нив свети!

¹⁶ Поздравете се еден со друг со свет целив! Ве поздравуваат сите цркви Христови!

¹⁷ Ве молам, браќа, пазете се од оние, кои предизвикуваат раскол и соблазни против учењето кое сте го научиле и бегајте од нив!

¹⁸ Зашто таквите не Му служат на нашиот Господ Исус Христос, туку на стомакот свој, и со слатки и ласкави зборови ги заведуваат срцата на простодушните.

¹⁹ Вашата послушност во верата на сите им е позната: затоа јас се радувам за вас, но сакам да бидете мудри во доброто и прости во злото.

²⁰ А Бог на мирот наскоро ќе го сотре сатаната под нозете ваши. Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со вас. Амин!

5

1 Кор 16,15,19
Кол 4,15
Фил 1,2

7

2 Кор 8,23

13

Мк 15,21

16

1 Кор 16,20
2 Кор 13,12
1 Сол 5,26
1 Птр 5,14

17

Мт 7,15-20
Тит 3,10
2 Јн 1,7-10

18

Фил 3,19
Кол 2,4
Тит 1,10-14
3 Птр 2,3

19

1,5,8
Мт 10,16
1 Кор 14,20

20

15,33
1 Мојс 3,15

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

21 ²¹ Ве поздравуваат мојот соработник
 Дела 16,1-3
 17,5 Тимотеј и моите сродници Луциј, Јасон
 и Сосипатар.

22 ²² Ве поздравувам во Господ и јас Тер-
 Гал 6,11
 2 Сол 3,17 циј, кој го напиша ова послание.

²³ Ве поздравува Гај, домаќинот мој и
 на целата црква. Ве поздравува Ераст,
 градскиот благајник и братот Кварт.

²⁴ Благодатта на нашиот Господ Исус
 Христос нека биде со сите вас. Амин!

23
 Дела
 19,22,29
 2 Тим 4,20

26
 1,5
 2 Кор 10,5
 Откр 10,7

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

Вовед

За време на своето второ мисионерско патување, Павле поминува осумнаесет месеци во грчкиот град Коринт. Црквата што таму ја основал и ја зел под своја закрила, во своите редови има голем број од старите незнабошци, кои доаѓаат од на скромни средини.

Благодарение на своите две присиланија, Коринт бележи сепан подем: расцут на прџовијата, интјензивен културен живој, активни филозофски и религиозни движења. Па сепак, таму има и голем неморал. Младата христијанска заедница, изложена на такви видови влијанија, секако дека предизвикува сериозна задрженост кај апостолој.

Пред своето заминување, Павле добива во неколку наврати вознемирувачки известувања кои се однесуваат на оваа заедница. Би требало да се истакне дека апостолој најинаал до оваа заедница најмалку четри посланија, двејте што се зачувани во Новиот завет и оние, на кои што се повикува неколкупати во 1 Кор. 5,9-13 и во 2 Кор. 3,7-8. Двејте посланија што се преостанати биле пишувани во текот на претото мисионерско патување на апостолој, првото од Ефес (види 1 Кор. 16,18), а второто или од Ефес, или од Македонија.

Во Првото послание до Коринтјаниите, по поздравот и молитвата за благодарност (1,1-9), Павле ги повикува своите соговорници да ги надминат меѓусебните поделби, да го изгонат развратот надвор од заедницата (5) и да престанат да ги потчинуваат своите расправи на народните судови (6,1-11). Тој прецизира како треба да го користат телото (6,12-20), по што одговара на разни прашања поставени од неговите соговорници:

За бракот (7),

конзумирањето на месо од жртвите принесени на идолиите (8,1-11,1),

христијанските собири и почитта кон Господ (11,2-34),

даровите на Светиот Дух (12-14), воскресението на мртвите (15).

Посланието завршува со неколку известувања, за тековното собирање на дарови, плановите на апостолој, и др., како и лични поздрави (16).

За сите проблеми во живојот, апостолој се изразува со подеднакво моралистички тон. Тој покажува како верата во Христос дојушта тие да се решат. Брајската љубов е овде највозвишениот пат во однос на сите други (13).

1,1

Рим 1,1
2 Кор 1,1

2

6,11
Пс 98,6
Дела 2,21
9,14,21
22,16
Рим 1,7
10,12-13

Поздрав и благодарност

1 Павле, по Божја волја повикан апостол на Исус Христос и братот

Состен -

² до црквата Божја во Коринт, до осветените во Христос Исус, повикани свети, заедно со сите оние кои на секое место го повикуваат името на нашиот Господ Исус Христос, нивни и наш.

³ Да имате благодат и мир од Бога, нашиот Отец, и Господ Исус Христос!

⁴ Секогаш Му благодарам на мојот Бог за вас поради Божјата благодат што ви е вам дадена во Исус Христос,

⁵ преку Кого станавте богати во сè, во секое слово и во секое знаење.

⁶ За што се утврди во вас Христовото сведоштво,

⁷ така што не сте лишени од ниједен дар вие, што го очекувате откровението на нашиот Господ Исус Христос.

5

Рим 15,14
2 Кор 8,7

7

12,4
Лк 17,30
Фил 3,20
2 Сол 1,7
1 Петр 1,7,13

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

8 Тој ќе ве утврди и до самиот крај за да бидете беспрекорни во денот на нашиот Господ Исус Христос.

9 Верен е Бог, Кој ве повика во заедништво со Неговиот Син Исус Христос, нашиот Господ.

Поделби во црквата

10 Браќа, ве молам во името на нашиот Господ Исус Христос, сите вие да зборувате исто, и меѓу вас да нема раздори, туку да бидете совршено соединети во еден ум и во исто мислење.

11 Зашто од домашните на Хлој чув за вас, браќа мои, дека меѓу вас имало кавги.

12 Сакам да ви кажам дека секој од вас вели: „Јас сум Павлов“, „А јас сум Аполосов“, „Јас сум на Кифа“, „Јас, пак, Христов“.

13 Па зар Христос е разделен? Зарем Павле беше распнат за вас? Или пак во името Павлово бевте крстени?

14 Му благодарам на Бога што од вас никој не сум крстил, освен Крисп и Гај,

15 та никој да не може да рече дека сте биле крстени во мое име.

16 Навистина, го кртив уште и Стефаниновиот дом. Инаку не знам дали сум крстил и некој друг.

17 Зашто Христос не ме прати да крштевам, туку да го проповедам Евангелието, и тоа не со премудри зборови, за да не изгуби од силата крстот Христов.

*Исус Христос,
моќ и мудроси во Бога*

18 Зашто словото за крстот е безумие за оние што пропаѓаат, а за нас, кои се спасуваме, сила Божја.

19 Зашто е напишано: „Ќе ја уништам мудроста на мудрите и ќе ја отфрлам разумноста на разумните.“

20 Каде е мудрецот? Каде е книжникот? Каде е препирачот од овој век? Не ја претвори ли Бог мудроста на овој свет во лудост?

21 Зашто светот при мудроста Божја не Го позна Бога со мудрост; Бог благоволи со безумието на проповедта да ги спаси оние што веруваат.

22 Зашто Јудејците сакаат знаци, а Елините бараат мудрост,

23 ние, пак, Го проповедаме Христос распнатиот, Кој е за Јудејците соблазна, а за незнабошците безумие;

24 за повиканите, пак, како Јудејци, така и Елини, Христос Божја сила и Божја мудрост.

25 Зашто Божјото безумие е помудро од луѓето, и Божјата слабост е послнна од луѓето.

26 Гледате, браќа, какви сте вие, повиканите: не мнозина сте мудри по тело, не мнозина силни, не мнозина благородни;

27 но Бог го избра она што е безумно за овој свет за да ги посрами мудрите; Бог го избра она што е слабо во светот за да ги посрами силните;

28 Бог ги избра и неугледните и презрените на овој свет, и оние што не значат ништо, за да ги уништи оние што значат нешто,

29 та никој да не се пофали пред Бога.

30 Од Него сте и вие во Исус Христос, Кој за нас стана мудрост од Бога, и праведност, и осветување, и откуп,

31 па да биде, као што е напишано: „Кој се фали, во Господ нека се фали.“

Порака за расинашиот Христос

2 И јас, браќа, кога дојдов кај вас, не дојдов да ви го соопштам Божјото сведоштво со возвишена беседа или мудрост,

2 бидејќи бев решил да не знам меѓу вас ништо друго освен за Исус Христос, и тоа - Распнатиот.

3 И јас пристапив меѓу вас со немоќ, и страв, и со голема растрепереност.

4 И словото мое, и проповедта моја, не се состоеше од уверливи зборови на човечка мудрост, туку во покажувањето на Духот и силата,

5 та верата ваша да не почива на човечката мудрост, туку на силата Божја.

Божјата мудроси

6 Ние сепак ја проповедаме мудроста меѓу совршените, но не мудроста од овој свет, ниту, пак, онаа на владетелите на овој свет, кои се минливи,

22
Мт 12,38
16,1
Јн 2,18,23
4,48
6,30
Дела 17,18

23
2,14
Гал 5,11

24
Авак 3,18
Јов 12,13
Кол 2,3
26-28
Мт 5,3
11,25
Лк 14,21
Јк 2,5

29
Рим 3,27

30
Рим 10,4
Кол 2,3

31
Ер 9,24
2 Кор 10,17
Гал 6,14

2,2
Гал 6,14

3
2 Кор 10,10
11,30

4
4,20
Мт 10,20
Лк 9,1-2
10,19
Рим 15,19
2 Кор 6,7
1 Сол 1,5

5
Ефес 1,19
1 Петр 1,5

6
15,24,25
Ефес 6,12
Јк 3,13-18

Фил 1,6,10
10,13,16
Рим 8,17
2 Кор 1,18
1 Сол 5,24
2 Сол 3,3
Евр 10,23
1 Јн 1,3

Рим 12,16
15,5
2 Кор 13,11
Фил 2,2
4,2

2 Кор 10,7

2,1

Рим 1,16-17

2 Кор 2,15
4,3

Ис 29,14

3,19

Ис 19,11-12
44,25

Јов 12,17

7 ⁷ туку ја проповедаме Божјата мудрост, сокриена во таинство, која Бог ја предодредил уште пред вековите за наша слава,

Рим 16,25
Ефес 1,9
3,4,5,9
Кол 1,
26-27

8 која никој од владетелите на овој свет не ја спознал; зашто, ако ја беа спознале, тогаш немаше да Го распнат Господа на славата.

Јн 1,10
Дела 13,27

9 Но, како што е напишано: „Она што око не видело, уво не чуло, ниту на човек на ум му дошло, тоа Бог го приготвил за оние кои Го љубат.”

Ис 52,15
64,3

10-11 ¹⁰ А нам, пак, ни го откри тоа Бог преку Својот Дух, зашто Духот продира во сè, па дури и во длабочините Божји.

Јов 11,7-8
Изреки 20,27
Дан 2,22

12 ¹¹ Бидејќи, кој човек знае што има во човекот, освен човечкиот дух кој живее во него? Па така и Божјото не го знае никој, освен Божјиот Дух.

Јн 16,13
Ефес 1,17

14 ¹² Но ние не го примивме духот од овој свет, туку Духот Кој доаѓа од Бога, за да го знаеме она што ни е дарувано од Бога;

Јн 14,26
15,44-46
Јк 3,15
Јуда 1,19

15 ¹³ па тоа и го проповедаме не со зборови научени од човечка мудрост, туку научени од Светиот Дух: толкувајќи го она што е духовно со духовни поими.

14,24
1 Јн 2,20

16 ¹⁴ Телесниот човек не го прима она што е од Божјиот Дух: за него тоа е безумство; и не може да го разбере, зашто тоа треба со помошта на Духот да се испита.

Ис 40,13
Ер 23,18
Рим 11,34

3,2 ¹⁵ Духовниот, пак, човек испитува сè, а него никој не може да го испитува.

Евр 5,12-14
1 Птр 2,2

3 ¹⁶ Зашто, кој го спознал умот Господов, та да го објасни? А ние имаме ум Христов.

1,10-11
Јк 3,14

Божјите служители

3 Јас, браќа, не можев да ви зборувам како на духовни, туку како на телесни, како на деца во Христа.

² Со млеко ве напоив, а не со јадење, зашто уште не можевте да го примите, а и сега уште не можете,

³ бидејќи уште сте телесни. И навистина, штотуку меѓу вас има завист, кавга и неслога, не сте ли телесни и не живеете ли како обични луѓе?

⁴ Зашто, кога еден вели: „Јас сум Павлов”, а друг: „Јас сум Аполосов”, не сте ли тогаш телесни?

⁵ Што е, впрочем, Павле, а што Аполос? Не се ли тие служители преку кои вие поверувавте, и тоа според она колку кому Господ му дал?

⁶ Јас посадив, Аполос полеа, но Бог направи да израсне.

⁷ Затоа, ниту оној кој сади е нешто, ниту, пак, оној што полеа, туку Бог, Кој прави да израсне.

⁸ Кој сади и кој полеа се едно; а секој ќе ја добие својата награда според својот труд.

⁹ Ние сме Му соработници на Бога, а вие сте Божја нива, Божјо здание.

¹⁰ Според Божјата благодат, што ми е дадена, јас, како мудар градител, поставив темел, а друг надсидува; само секој нека пази како надсидува.

¹¹ Зашто никој не може да постави друга основа, освен положената, а таа е Исус Христос.

¹² Ако некој сида врз таа основа со злато, сребро, драгоцени камења, дрва, сено или слама,

¹³ сечие дело ќе се покаже јасно; судниот ден ќе го покаже; зашто преку оган ќе се открие, и огнот ќе испита какво е делото на секој.

¹⁴ И, ако делото на оној што сидал остане, тој ќе прими награда.

¹⁵ А оној чие дело ќе изгори, тој ќе биде општетен, а самиот ќе се спаси, но како низ оган.

¹⁶ Не знаете ли вие дека сте храм Божји, и Духот Божји живее во вас?

¹⁷ Ако некој го разори Божјиот храм, него Бог ќе го разори; зашто Божјиот храм е свет, а тоа сте вие.

¹⁸ Никој нека не се лаже; ако некој мисли дека е мудар меѓу вас во овој свет, нека стане безумен, за да биде мудар.

¹⁹ Зашто мудроста од овој свет е безумство пред Бога, како што е напишано: „Тој ги лови мудрите во нивното лукавство.”

²⁰ И пак: „Господ знае дека размислите на мудрите се суетни.”

²¹ И така, никој нека не се фали со луѓе, бидејќи сè е ваше:

²² било Павле или Аполос, или Кифа, било светот или животот, или смртта, било сегашното или идното, - сè е ваше,

5
4,1
2 Кор 4,5

10-11
Ефес 2,20
Евр 6,1-2

12
Откр 21,18-19

13
4,5
Мал 3,19
2 Сол 1,8

16
6,19
Рим 8,9
2 Кор 6,16
Ефес 2,22

18
1,20-25
2,6
4,10

19
Јов 5,13

20
Пс 93,11

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

4,1 ²³ вие, пак, сте Христови, а Христос - Божји.

Ефес 3,2
1 Тим 3,9
Тит 1,7
1 Петр 4,10

Павле и Коринџаниџе

5 **4** И така, секој човек нека нè смета нас за служители Христови и управници на Божјите таинства,

Мт 7,1
Рим 2,16,29

8 ² а од управниците понатаму се бара секој од нив да се покаже верен.

Откр 3,17

9 ³ За мене ништо не значи да бидам суден од вас, или од судот на другите луѓе; јас и самиот не се судам себе,

15,31
Рим 8,36
2 Кор 4,11
Евр 10,33

11 ⁴ зашто во ништо не се чувствувам виновен; но со тоа не сум оправдан: судија ми е Господ.

2 Кор 4,
8-12
6,4-10
11,23-27

⁵ Затоа, пак, не судете ништо пред време, додека не дојде Господ, Кој ќе го изнесе на видело сокриеното во мракот и ќе ги објави намерите на срцата; и тогаш секој ќе прими пофалба од Бога.

⁶ Ова браќа го применив на себе и на Аполос заради вас, за да се поучите од нас на онаа изрека: „Не повеќе од она што е напишано“, и да не се гордеете еден пред друг поради некого.

⁷ Зашто, кој ти дава предимство? Што имаш, што не си примил? А штом си примил, зошто се фалиш, како да не си примил?

⁸ Презаситени сте веќе, се збогативте веќе и се зацаривте без нас; камо среќа да се бевте зацариле, та и ние да царуваме со вас!

⁹ Мислам дека нас апостолите Бог нè прикажа најпоследни, како осудени на смрт, бидејќи станавме глетка за светот - на ангелите и на луѓето.

¹⁰ Ние сме безумни заради Христа, а вие сте мудри во Христа; ние сме немощни, а вие сте силни; вие сте славни, а ние бесчесни.

¹¹ До овој час ние и гладуваме, и жеднееме, и необлечени одиме, нè бијат и скитаеме по светов,

¹² се трудиме, работејќи со свои раце. Кога нè проколнуваат, ние благословуваме, а кога нè гонат - трпиме;

¹³ кога хулат на нас, ние утешуваме. Станавме како губриште на овој свет, како исфрлен смет од сите луѓе до сега.

Павлоаџа џаџковска џрижа

¹⁴ Но ова ви го пишувам не за да ве посрамам, туку да ве вразумам како мой возљубени чеда.

¹⁵ Зашто, ако имате и десетина илјади учители во Христос Исус, сепак немате многу татковци, бидејќи јас ве родив во Исус Христос преку Евангелието.

¹⁶ Затоа, ве молам, бидете мои подражаватели, како што сум јас на Христа!

¹⁷ Браќа, затоа го пратив кај вас Тимотеј, кој ми е возљубено и верно чедо во Господ; тој ќе ви ги напоми патиштата мои во Христос, како што учам насекаде и во секоја црква.

¹⁸ Некои се возгордееја, како да не ќе дојдам кај вас;

¹⁹ но наскоро ќе дојдам кај вас, ако сака Господ, и ќе ги познаам не зборовите, туку силата на оние што се возгордеале,

²⁰ зашто царството Божјо не е во зборови, туку во сила.

²¹ Што сакате? Со стап ли да дојдам кај вас, или со љубов и кроток дух?

Разврат во црквата

5 Од секаде се слуша дека кај вас има блудство и тоа какво што нема дури ни кај незнабошците, односно дека некој држи таткова жена.

² А вие уште се гордеете, место да плачете. Нека се исфрли од вашата средина оној што го направил тоа дело.

³ Јас, пак, иако со телото не сум кај вас, а само со духот, веќе го осудив, како да сум меѓу вас, оној што го направил тоа.

⁴ Во името на нашиот Господ Исус Христос, кога ќе се соберете вие и мојот дух, со силата на нашиот Господ Исус Христос,

⁵ да го предадете на сатаната, за погубување на неговото тело, та духот негов да биде спасен во денот на нашиот Господ Исус Христос.

⁶ Вашето фалење не е добро. Не знаете ли дека малку квас го потквасува целото тесто?

⁷ Затоа, исчистете го стариот квас, та да бидете ново тесто, како што сте

14

2 Кор 6,13
1 Сол 2,7

15

1 Сол 2,11
Фил 1,10

16

11,1

20

2,4
Мт 12,28
Мк 9,1
Рим 14,17
15,13

21

2 Кор 10,2
Гал 6,1

5,1

3 Моје 18,8

3-4

Мт 18,
18-20
2 Кор
13,10

3

Кол 2,5

5

1 Тим 1,20

7

2 Моје
12,19,21
13,7

9 бесквасни; зашто Христос, Пасхата наша, беше жртвувана за нас.

10 ⁸ Па да празнуваме не со стар квас, ниту со квас од злоба и лукавство, туку со пресни лебови во чистота и вистина.

11 ⁹ Ви пишав во писмото свое - да не се мешате со луѓе што блудствуваат,

12 ¹⁰ но не и воопшто со блудниците од овој свет, или со користољупци, или со грабачи, или со идолопоклоници, зашто, инаку, би требало да излезете од овој свет.

13 ¹¹ Но сега ви пишувам да не се дружите со оној кој, нарекувајќи се брат, си останува блудник, или користољубец, или идолопоклоник, или хулник, или пијаница, или грабач; со таков дури и да не јадете.

6,2 ¹² Затоа, дали треба јас да ги судам надворешните? Нели ги судите вие внатрешните?

3 ¹³ Надворешните, пак, ќе ги суди Бог, а вие исфрлете го лошиот меѓу вас.

5 ¹⁴ Или, пак, не знаете дека оној, кој со блудница се соединува, станува едно тело со неа? Зашто е речено: „Обата ќе бидат едно тело.“

6 ¹⁵ А кој се соединува со Господ, еден дух е со Него.

7 ¹⁶ Бегајте од блудството! Секој грев, што го прави човекот, е надвор од телото, а блудникот греша против своето тело.

9-10 ¹⁷ Или не знаете дека вашето тело е храм на Светиот Дух, Кој живее во вас и ни е даден од Бога и дека не припаѓате само на себе?

15,50 ¹⁸ Зашто скапо сте платени. Затоа прославете Го Бога во своите тела и во своите души, кои се Божји.

Рим 1, 29-31 ¹⁹ А за она што ми пишавте - добро е човек да не се допира до жена.

13,13 ²⁰ Но, за да се избегне блудството, секој нека си има своја жена, и секоја жена свој маж.

Гал 5,19-21 ²¹ Мажот да ја извршува својата должност спрема жената, а исто така и жената - спрема мажот.

Ефес 5,5 ²² А како ви пишавте - добро е човек да не се допира до жена.

1 ²³ Но, за да се избегне блудството, секој нека си има своја жена, и секоја жена свој маж.

1 ²⁴ Мажот да ја извршува својата должност спрема жената, а исто така и жената - спрема мажот.

1 ²⁵ А како ви пишавте - добро е човек да не се допира до жена.

1 ²⁶ Но, за да се избегне блудството, секој нека си има своја жена, и секоја жена свој маж.

1 ²⁷ Мажот да ја извршува својата должност спрема жената, а исто така и жената - спрема мажот.

1 ²⁸ А како ви пишавте - добро е човек да не се допира до жена.

1 ²⁹ Но, за да се избегне блудството, секој нека си има своја жена, и секоја жена свој маж.

поклониците, ни ракоблудците, ни мажеложниците,

¹⁰ ниту крадците, ни користољупците, ни пијаниците, ниту хулниците, ни разбојниците нема да го наследат царството Божјо.

¹¹ А такви беа и некои од вас; но се измивте, се осветивте, се оправдавте во името на нашиот Господ Исус Христос преку Духот на нашиот Бог.

Прославете Го Бога во своето тело

¹² „Сè ми е допуштено!“ Но не е сè полезно: „Сè ми е допуштено!“ Но ништо не сакам да завладее над мене.

¹³ Храната е за стомакот, а стомакот за храната; но Бог и неа и него ќе ги уништи. Телото, пак, не е за блудство, а за Господ, а Господ - за телото.

¹⁴ А Бог и Господа Го воскресна, и нас ќе нè воскресне со силата Своја.

¹⁵ Зар не знаете дека телата ваши се делови од Христа? Ќе ги земам ли деловите од Христа и да ги направам делови на блудница? Тоа никако!

¹⁶ Или, пак, не знаете дека оној, кој со блудница се соединува, станува едно тело со неа? Зашто е речено: „Обата ќе бидат едно тело.“

¹⁷ А кој се соединува со Господ, еден дух е со Него.

¹⁸ Бегајте од блудството! Секој грев, што го прави човекот, е надвор од телото, а блудникот греша против своето тело.

¹⁹ Или не знаете дека вашето тело е храм на Светиот Дух, Кој живее во вас и ни е даден од Бога и дека не припаѓате само на себе?

²⁰ Зашто скапо сте платени. Затоа прославете Го Бога во своите тела и во своите души, кои се Божји.

Прашања и одговори за браќој

7 А за она што ми пишавте - добро е човек да не се допира до жена.

² Но, за да се избегне блудството, секој нека си има своја жена, и секоја жена свој маж.

³ Мажот да ја извршува својата должност спрема жената, а исто така и жената - спрема мажот.

11

Дела 22,16
Ефес 5,26
2 Сол 2,13
1 Јн 2,12

12

7,35
10,23

13

1 Сол 4,3-5

14

15,15,20
Рим 8,11
2 Кор 4,14
13,4

15

12,12-27
Рим 12,4-5

16

1 Мојс 2,24
Мт 19,5

17

Јн 17,21-23
Рим 8,9-11

2

Кор 3,
17-18

18

10,8,14
1 Тим 6,11

19

3,16
Јн 2,21

20

7,23
Фил 1,20
1 Птр 1,
18-19

7,3

2 Мојс
21,10

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

5 ^{2 Мојс 19,15} ^{1 Сол 3,5} Жената не е господарка на телото свое, туку мажот; исто така и мажот не е господар на телото свое, туку жената.

6 ^{2 Кор 8,8} Не лишувајте се еден од друг - освен по договор за некое време, за да ѝ се посветите на молитвата и пак да бидете заедно за да не ве напаствува сатаната, поради вашето невоздржување.

7 ^{Мт 19, 11-12} Ова, пак, ви го велам како допуштање, а не како заповед.

9 ^{1 Тим 5,14} ^{Мал 2,16} ^{Мк 10, 11-12} **10** ^{Мал 2,16} ^{Мк 10, 11-12} **15** ^{Рим 12,6} ^{14,19} **7** Зашто сакам, сите луѓе да бидат како мене; но секој си има своја дарба од Бога - еден на ваков начин, друг на поинаков.

8 А на неженетите и на вдовиците им велам: добро ќе им биде ако останат како мене.

9 Но, ако не можат да се воздржат, нека се женат и мажат; бидејќи подобро е да се женат и мажат, отколку да горат од страст.

10 А на женетите и мажените им заповедам - не јас, туку Господ - жената да не се разделува од мажот, -

11 ако, пак, и се раздели, нека не се премажува, или, пак, да се помири со мажот свој, - а и мажот да не ја остава жената своја.

12 А на другите им зборувам јас, а не Господ: ако некој од браќата има жена, безверничка, и таа е согласна да живее со него, нека не ја остава;

13 и ако некоја жена има маж, безверник, а тој е согласен да живее со неа, таа да не го остава.

14 Зашто маж безверник се осветува преку жената која верува, и жена безверничка се осветува преку мажот, кој верува; инаку децата ваши би биле нечисти, а сега се свети.

15 Ако некој безверник сака да се разведе, нека се разведе; во такви случаи братот или сестрата не се заробени; зашто за мир нè повикал Бог.

16 Зашто, од каде знаеш, жено, дека ти не ќе го спасиш мажот? Или од каде знаеш, о мажу, дека ти не ќе ја спасиш жена ти?

**Живеј онака,
како што Бог ѝе повикал**

17 Само секој нека постапува така како што му определил Бог, како го пови-

кал Господ. Така заповедам по сите цркви.

18 Обрезан ли е повикан некој, нека не крие; необрезан ли е повикан некој, нека не се обрезава.

19 Обрезанието е ништо, и необрезанието е ништо, а чувањето на Божјите заповеди е сè.

20 Секој да си остане во звањето во кое е повикан.

21 Ако си повикан како роб, да немаш грижа; но, дури и ако можеш да станеш слободен, уште повеќе ползувај се од ропството.

22 Зашто кој е повикан во Господ како роб, станува Господов ослободеник; исто така и кој е повикан како ослободеник станува роб Христов.

23 Вие сте скапо платени! Не станувајте робови на луѓе!

24 Секој што е повикан, браќа, во него нека остане и пред Бога.

**Прашања кои се однесуваат
за небрачни лица и вдовици**

25 А што се однесува до девиците, за нив немам заповед од Господа, но давам совет како човек, кој е помилуван од Господа да биде верен.

26 Поради сегашната потреба го наоѓам за добро ова: добро е за човекот да остане таков.

27 Сврзан ли си со жена, не барај развод; разврзан ли си од жена, не барај жена.

28 Но, ако се ожениш, нема да згрешис; и девицата, ако се омажи, нема да згрешис. Но таквите ќе имаат телесни неволји, а јас, пак, повеќе би сакал да ве поштедам.

29 Ова ви го велам, браќа, зашто времето натаму е кратко, та оние, што имаат жена, да бидат како да ја немаат;

30 и кои плачат - како да не плачат; и кои се радуваат - како да не се радуваат; и кои купуваат - како да немаат ништо,

31 и кои се ползуваат од овој свет - како да не се ползуваат; зашто ликот на овој свет е минлив.

32 Јас, пак, сакам вие да бидете без грижи. Неженетиот се грижи за Госпо-

18
Гал 3,28
5,2

19
Рим 2,
25-27
Гал 5,6
6,15

22
Ефес 6,6
Фил 1,16

23
6,20

24
7,17

29
Лк 14,26
Рим 13,11

30-31
1 Јн 2,
15-17

32
1 Сол 4,1

34 дови работи, - како да Му угоди на Господа;
1 Тим 5,5

39 ³³ а женетиот се грижи за световни работи - како да ѝ угоди на жената.
Рим 7,2

40 ³⁴ Тука е разликата меѓу жената и девојката. Немажената жена се грижи за Господови работи - како да Му угоди на Господа, за да биде света со телото и со духот; а омажената се грижи за световни работи - како да му угоди на мажот свој.
2 Кор 10,7

8,1 ^{10,23}
^{13,4}
Дела 15,29

2 ³⁵ Ова ви го зборувам за вапа корист, не да ви поставам стапица, туку примерно и непречено да бидете приврзани на Господ.
Гал 6,2

3 ^{13,12}
Гал 4,9

4 ³⁶ Ако некој мисли дека е срамно девицата негова да му остане таква во напредната возраст, тој нека прави како сака; нема да погреша; таквите нека се мажат.
5 Мојс 6,4

5 ³⁷ А кој е тврд во срцето свое и нема потреба, а има власт над својата волја, па реши во срцето свое да ја зачува својата девица, тој добро прави.
Пс 135,2-3

³⁸ Така оној, кој ќе ја омажи својата девица, добро прави; а оној, што нема да ја омажи, подобро прави.

³⁹ Жената е врзана додека е жив мажот нејзин; а ако умре мажот нејзин, таа е слободна да се премажи за кого сака, но само во името на Господ.

⁴⁰ Само, поблажена е ако си остане така, според моето мислење; а мислам дека и јас имам Дух Божји.

За месото ѝринесено како жртва на идолите

8 Што се однесува, пак, до месото клано за идоли, мислам дека сите имаме знаење. Но, знаењето возгордејува, а љубовта надградува.

² Ако некој мисли дека нешто знае, тој уште не осознал како треба да знае.

³ Ако, пак, некој Го љуби Бога, Бог него го познава.

⁴ А по однос јадењето на идолски жртви, знаеме дека идолот не е ништо на светов и дека друг Бог нема, освен Единиот.

⁵ Зашто, макар и да има таканаречени богови, било на небото, било на земјата, како што има многу „богови” и многу „господари”,

⁶ сепак, ние имаме само еден Бог Отец, од Кого е сè, и ние сме во Него, и еден Господ Исус Христос, преку Кого е сè и ние сме преку Него.

⁷ Но тоа знаење го нема секој: некои според досегашната навика за идолите, го јадат месото на жртвите идолски, а совеста нивна им се осквернува бидејќи е нејака.

⁸ Храната не нè приближува кон Бога. Ниту добиваме нешто ако јадеме, ниту нешто губиме ако не јадеме.

⁹ Но пазете, пак, таа ваша слобода да не стане на некој начин спрепка за слабите.

¹⁰ Зашто ако некој те види тебе, што имаш знаење, како седиш на трпеза во идолопоклонички храм, нема ли неговата совест, бидејќи е нејак, да биде поттикната да јаде идолски жртви?

¹¹ И покрај твоето знаење ќе пропадне нејакиот, братот за кого умрел Христос.

¹² И така, грешејќи против браќата и ранувајќи ја нивната нејака совест, вие грешите против Христа.

¹³ Затоа, штотуку храната го соблазнува мојот брат, тогаш нема никогаш да јадам месо, за да не го соблазнувам својот брат.

Правања и должностите на апостолите

9 Не сум ли јас апостол? Не сум ли јас слободен? Не Го видов ли Исус Христос, нашиот Господ? Не сте ли вие мое дело во Господ?

² Ако за други не сум апостол, за вас сепак сум. Бидејќи вие сте печатот на моето апостолство во Господа.

³ Ова е мојата одбрана против оние што ме осудуваат:

⁴ Зар немаме право да јадеме и да пијеме?

⁵ Зар немаме право да водиме со себе сестра, жена верничка, како и другите апостоли и браќата Господови и Кифа?

⁶ Или само јас и Варнава немаме право на издршка?

⁷ Кој војувал некогаш на своја сметка? Кој сади лозје, а не јаде од неговиот плод? Или кој пасе стадо, а не пие од неговото млеко?

612,5-6
Мал 2,10
Јн 1,3
Рим 11,36
Ефес 4,5-6
1 Тим 2,5**7-13**Рим 14,
1-23**8**Рим 14,17
Евр 13,9**9**Рим
14,13,20**11**

Рим 14,15

9,1

15,8

2

2 Кор 3,2-3

6

2 Сол 3,8

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

9 ^{5 Мојс 25,4} ⁸ Зар го зборувам ова само како човек? Не го вели ли истото и Законот?

11 ^{Рим 15,27} ^{Фил 4,14,17} ⁹ Бидејќи во Мојсеевиот закон е напишано: „Не врзувај ја устата на вол што врши.“ Зар Бог се грижи за воловите?

13 ^{5 Мојс 18,1-3} ¹⁰ Или го вели тоа, главно, за нас? - Да, за нас е напишано тоа; зашто, оној што ора, треба да ора со надеж, и кој врши, да врши со надеж дека ќе го добијат она што го очекува.

15 ^{2 Кор 11,10} ¹¹ ако сме го посекле кај вас духовното, многу ли е, ако го ожнееме кај вас телесното?

17 ^{Ефес 3,2} ¹² Ако други имаат право на дел од вашиот посед, тогаш немаме ли ние уште повеќе? Но ние не го користевме тоа право, туку сè тршиме за да не направиме некаква пречка на Христовото Евангелие.

20 ^{Дела 16,3} ^{21,26} ¹³ Не знаете ли дека оние што свептеносте, се хранат од светилиштето, и кои служат на жртвеникот, делат со жртвеникот?

¹⁴ Така и Господ заповедал проповедниците на Евангелието да живеат од Евангелието.

¹⁵ Но јас не ползувам ништо од тоа; и не го напишав ова за да се направи така за мене. Зашто за мене е подобро да умрам, отколку некој пофалбата да ми ја одземе.

¹⁶ Зашто, ако проповедам Евангелие, тоа не е за моја пофалба: бидејќи тоа ми е должност, а тешко ми е ако не го проповедам.

¹⁷ Ако доброволно го вршам тоа, тогаш имам награда; а ако без своја волја - тогаш е тоа само извршување на служба што ми е доверена.

¹⁸ А каква ми е наградата? Проповедајќи да го предавам Евангелието бесплатно, не ползувајќи го своето право од благовестувањето.

¹⁹ Зашто, иако сум слободен од сите, станав роб на сите, та повеќето од нив да ги придобијам:

²⁰ за Јудејците станав Јудеец, за да придобијам Јудејци; за оние што се под Закон, станав како да сум под Закон, за да ги придобијам и тие под Закон;

²¹ за оние што се без закон, станав како да сум без закон, иако пред Бога не

сум без Закон, туку сум под Законот на Христос, за да ги придобијам и оние што се без закон.

²² За слабите станав слаб, за да ги придобијам слабите. За сите станав сè, та на каков и да било начин да спасам некој од нив.

²³ А ова го правам поради Евангелието за да бидам соучесник во него.

²⁴ Не знаете ли дека оние што се натпреваруваат на стадион, трчаат сите, но само еден добива награда? Па така трчајте и вие, за да добиете.

²⁵ Секој натпреварувач се воздржува од сè: тие - за да добијат распадливи венци, а ние - нераспадливи.

²⁶ Јас, пак, така трчам, но не како без цел; не се борам како оној што удира по ветар,

²⁷ туку го истоштувам и го поробувам телото, та проповедајќи им на другите, да не бидам и самиот отфрлен.

Ојомени ѝројив идолијше

10 Браќа, не сакам да не знаете дека татковците наши сите беа под облак и сите минаа преку морето,

² и сите во Мојсеј се крстија во облакот и во морето;

³ и сите јадеа иста духовна храна;

⁴ и сите пијеа исто духовно пиеење; зашто пијеа од духовната карпа, што ги придружуваше; а таа карпа беше Христос.

⁵ Но повеќето од нив не беа по волјата Божја, затоа загинаа во пустината.

⁶ А тоа беа примери за нас, за да не бидеме похотливи по злото, како што тие беа похотливи.

⁷ Не бидете ниту идолослужители, како некој од нив, за кои е напишано: „Народот седна да јаде и да пије, па стана да игра.“

⁸ И да не блудничиме, како некој од нив што блудничеа, и во еден ден загинаа дваесет и три илјади.

⁹ И да не Го искушуваме Христос, како што некој од нив Го искушуваа, и загинаа од змии.

¹⁰ Не мрморете, како што некој од нив замрморее, па загинаа од Истребителот.

22

Рим 14,1
15,1

25

Фил 3,14
2 Тим 2,5
4,7-8
Јк 1,12
1 Птр 5,4
Откр 2,10
3,11

10,1

2 Мојс 13,21
14,22
Пс 104,39

3

2 Мојс 16,4,35
5 Мојс 8,3
Пс 77,24-25
Јн 6,49

4

2 Мојс 17,6
4 Мојс 20,7-11
Пс 77,15-16

5

4 Мојс 14,29
Пс 77,31
Евр 3,17
Јуда 1,5

6

4 Мојс 11,4,34
Пс 105,14

7

2 Мојс 32,6

8

4 Мојс 25

9

4 Мојс 21,5-6
Мт 4,7

10

2 Мојс 16,2
4 Мојс 14,2,36
17,6,14
Евр 3,8-11

11 ^{9,9-10} ^{1 Птр 4,7} ^{1 Јн 2,18} Сето тоа ним им се случуваше да служат како пример, а беше запишано нам за опомена, до кои стигна крајот на вековите.

12 ^{Рим 11,20} ^{Гал 6,1} ¹² Затоа, кој мисли дека стои, нека гледа да не падне.

13 ^{1,9} ^{1 Сол 5,24} ^{2 Сол 3,3} ^{Евр 10,23} ^{3 Птр 2,9} Друго искушение вас не ве зафати, освен човечкото; но верен е Бог, Кој нема да допушти да бидете искушувани повеќе од силата ваша, а заедно со искушението ќе ви даде и излез, за да можете да издржите.

14 ^{1 Јн 5,21} ¹⁴ Затоа, возљубени мои, одбегнувајте го служењето на идолите.

16 ^{Мт 26,} ²⁷⁻²⁸ ^{Дела 2,42} ¹⁶ Ви зборувам како на разумни: расудете сами за ова што ви го кажувам,

17 ^{Рим 12,5} ^{Ефес 1,23} ^{4,4,25} ^{5,30} Чашата на благословот, која ја благословуваме, не е ли заедништво со крвта Христова? Лебот, што го кршиме, не е ли заедништво со телото Христово?

18 ^{3 Мојс 7,6} ¹⁷ Бидејќи лебот е само еден, едно тело сме ние многуте, зашто сите сме причесници од еден леб.

20 ^{3 Мојс 17,7} ^{5 Мојс 32,17} ^{Пс 105,37} ^{Откр 9,20} ²⁰ Гледајте го Израил според телото: оние што јадат од жртвите, не се ли причесници со жртвеникот?

19 А што да кажам? Дека идолските жртви се нешто, или дека идолот е нешто?

21 ^{2 Кор 6,} ¹⁵⁻¹⁶ ²¹ Не! Но она што го принесуваат незнабошците како жртва, го принесуваат на демони, а не на Бога; јас, пак, не сакам да бидете во заедништво со демоните.

22 ^{5 Мојс 32,21} ^{Ис 45,9} ²² Не можете да пиете од Господовата чаша и од чашата на демоните; не можете да учествувате на Господовата трпеза и на трпеза на демоните.

23 ^{6,12} ²³ Дали, пак, ќе побудиме завист во Господ? Та послини ли сме од Него?

24 ^{Рим 14,19} ^{Фил 2,21} ²⁴ Дали, пак, ќе побудиме завист во Господ? Та послини ли сме од Него?

26 ^{Пс 23,1} ^{49,12} ²⁶ Дали, пак, ќе побудиме завист во Господ? Та послини ли сме од Него?

**Да се ѝосѝаѝува целосно
за слава на Боѝа**

²³ „Сѝ е допуштено!“ Но не е сѝ ползливо: „Сѝ е допуштено!“ Но сѝ не се наградува.

²⁴ Никој нека не ја бара својата лична полза, туку ползата на другиот.

²⁵ Сѝ што се продава на пазар, јадете без какво и да било испитување поради совеста;

²⁶ зашто „Господова е земјата и она што ја исполнува.“

²⁷ Ако ве покани некој од безверните и вие посакаете да одите, јадете сѝ што ќе ви изнесат, без никакво испитување поради совеста.

²⁸ Но, ако некој ви рече: тоа е идолска жртва, не јадете - заради оној што ви го рекол тоа, и поради совеста. Зашто „Господова е земјата и она што ја исполнува.“

²⁹ Но не зборувам за совеста твоја, туку на друг; зошто мојата слобода да биде судена од туѓа совест?

³⁰ Ако, пак, во јадењето учествувам со благодарност, зошто да бидам хулен поради тоа, за кое благодарам?

³¹ И така било да јадете, или да пиете, или нешто друго да правите, сето тоа правете го за слава Божја.

³² Не станувајте соблазна ни за Јудејците, ни за Елините, ниту за црквата Божја,

³³ како што и јас им угодувам на сите во сѝ и не ја барам својата полза, туку ползата на мнозина, за да бидат спасени.

11 Угледајте се на мене, како и јас на Христа!

Мажоѝ и женѝаа ѝред Госѝода

² Ве пофалувам, браќа, зашто во сѝ си спомнувате за мене и ги држите предањата така како што сум ви ги предал.

³ Сакам уште да знаете дека глава на секој маж е Христос; а на жената мажот е глава; на Христос, пак, глава е Бог.

⁴ Секој маж, кој се моли или пророкува со покрисна глава, ја срамоти својата глава;

⁵ а, пак, секоја жена, која се моли или пророкува гологлава, ја срамоти главата своја, зашто тоа е исто како да е истрижена.

⁶ Ако жената не сака да се покрива, тогаш нека се стриже; ако, пак, е грдо за жена да се стриже или бричи, тогаш нека се покрива.

⁷ И така, мажот не треба да ја покрива главата своја, зашто е образ и слава Божја, а жената е слава на мажот.

⁸ Зашто не е мажот од жената, туку жената од мажот;

28
Рим
14,14,15

29
Рим 14,3,13

11,1
4,16
Гал 4,12
Фил 3,17
2 Сол 3,7,9
1 Тим 4,12
Евр 6,12
13,7

2
2 Сол 2,15

3
Ефес 1,22
4,15
5,23

7
1 Мојс 1,27
5,1
2 Кор 4,4

8
1 Мојс
2,22-23
1 Тим 2,13

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

9 ¹ Мојс 2,18 ⁹ и мажот не е создаден за жената, туку жената за мажот.

10 ^{Ефес 3,10} ¹⁰ Затоа жената треба да има на главата свој знак од власта на мажот над неа поради ангелите.

12 ^{Рим 11,36} ¹¹ Па сепак, ниту жена е без маж, ниту маж е без жена во Господ.

18 ^{1,11,12} ¹² Зашто, како што е жената од мажот, така е и мажот преку жената; а сè е од Бога.

22 ^{Јк 2,6} ¹³ Просудете сами во себе: доликува ли жена да Му се моли на Бога гологлава?

¹⁴ Нели и самата природа ве учи дека е срамно за мажот да има долга коса?

¹⁵ Но, ако жената си ја остави косата, тоа е украс за неа, бидејќи косата ѝ е дадена место превез.

¹⁶ Но, ако некој сака да се препира, ние немаме таков обичај, ниту црквите Божји.

Господова вечера

(*Мтй 26,26–29; Мр 14,22–25; Лк 22,15–20*)

¹⁷ А заповедајќи ви го ова, не можам да ве пофалам дека за подобро, туку за полошо се собираете.

¹⁸ Прво, пак, слушам дека, кога се собираете в црква, се појавуваат расколи меѓу вас, во што делумно верувам.

¹⁹ А потребно е меѓу вас да има и разделувања, за да се истакнат подостојните меѓу вас.

²⁰ Но, кога се собираете така заедно, тоа не значи дека јадете вечера Господова:

²¹ зашто на јадењето секој брза да ја земе својата вечера пред другите, така што еден останува гладен, а друг се опива.

²² Немате ли куќи за да јадете и пиете? Или ја презирате црквата Божја и ги срамотите оние, што не се имотни? Што да ви речам? Да ве пофалам ли за тоа? Не пофалувам!

²³ А јас го примив од Господ она, што ви го предадов; а тоа е дека Господ Исус онаа ноќ, кога Го предадоа, зеде леб,

²⁴ и, откако заблагодари, го прекрши и рече: „Земете, јадете, ова е телото Мое, кое се крши за вас, правете го ова за спомен Мој!”

²⁵ По вечерата, исто така, зеде и чаша, па рече: „Оваа чаша е Новиот завет во Мојата крв; ова правете го, кога ќе пиете за Мој спомен!”

²⁶ Зашто, секогаш, кога ќе го јадете овој леб и кога ќе ја пиете оваа чаша, вие ќе ја објавувате смртта на Господ, додека Тој не дојде.

²⁷ Затоа, оној што недостојно јаде од овој леб и пие од чашата Господова, виновен ќе биде спрема телото и крвта на Господ.

²⁸ Но, секој човек да се испита самиот себе и потоа да јаде од овој леб и да пие од оваа чаша.

²⁹ Зашто, кој јаде и пие недостојно, тој го јаде и пие своето осудување, бидејќи не го разликува телото Господово.

³⁰ Па затоа меѓу вас има многу немощни и нејаки, а мнозина и умираат.

³¹ Зашто, ако бевме се испитувале сами себе, тогаш немаше да бидеме осудени.

³² Но судејќи нè, Господ нè превоспитува, за да не бидеме осудени заедно со светот.

³³ Затоа, браќа мои, кога се собираете на јадење, дочекувајте се еден со друг.

³⁴ Ако е, пак, некој гладен, нека јаде дома, за да не се собираете за осуда. А другото ќе го наредам, кога ќе дојдам.

За даровиџе од Светионој Дух

12 А за духовните дарови, не сакам, браќа, да не знаете.

² Знаете дека, кога бевте незнабошци, се влечевте кај немите идоли, како да ве водеа.

³ Затоа ви давам на знаење дека никој, кој зборува преку Божјиот Дух, не вели: „Проклет да е Исус!”, и никој не може да каже: „Исус е Господ!”, освен преку Светиот Дух.

⁴ Постојат разни дарби, но Духот е еден и ист;

⁵ има разни служби, но Господ е еден и ист;

⁶ и разни дејства постојат, но Бог е еден и ист, Кој извршува сè во сите.

⁷ А на секого му се дава во него да се пројави Духот за полза;

25

² Мојс 24,8
Ер 31,31
Зах 9,11
2 Кор 3,6

27

Евр 6,6
10,29

28

2 Кор 13,5

31

Рим 14,22

32

Евр 12,5-8

12,1

Рим 1,13

2

Пе 113,12

3

Мк 9,39
Јн 13,13
Дела 2,36
Рим 10,9
Фил 2,11
1 Јн 4,2-3
5,1

4-6

Ефес 4,4-6

4

1,7
Рим 12,4-8
Евр 2,4

5

12,28

6

Гал 2,8

9 ^{12,28,30} ^{Мк 11,} ²²⁻²³ ^{Лк 9,1} ⁸ зашто, на еден му се дава преку Духот да зборува со мудрост, на друг - да зборува знаење, преку истиот Дух;

10 ^{14,1} ^{Дела 2,4} ⁹ на еден - вера, преку истиот Дух; на друг - дарби за лекување, преку истиот Дух;

11 ^{Рим 12,3} ¹⁰ на друг - чудотворства, на друг - да пророкува, на друг - да ги разликува духовите, на друг - разни јазици, на друг - да толкува јазици.

12 ^{Рим 12,4-5} ¹¹ Сето ова го прави еден и ист Дух, распределувајќи секому поодделно, како што сака.

13 ^{Мк 1,8} ^{Дела 19,2} ^{Гал 3,28} ^{Ефес 2,18}

Едно тело со повеќе делови

¹² И како што е телото едно, а има многу делови, и сите делови од тоа тело, па колку и да се тие, едно тело се, - така и Христос.

¹³ Зашто преку еден Дух сме крстени сите во едно тело - било Јудејци или Елини, било робови или слободни; и сите сме со еден Дух напоени.

¹⁴ Зашто и телото не се состои само од еден дел, туку од многу.

¹⁵ Ако ногата рече: бидејќи не сум рака, не сум дел од телото, зар само заради тоа таа не припаѓа на телото?

¹⁶ И ако увото рече: бидејќи не сум око, не сум дел од телото, зар поради тоа увото не припаѓа на телото?

¹⁷ Ако целото тело би било око, тогаш каде ќе е слухот? Кога целото би било слух, тогаш каде е мирисот?

¹⁸ Но Бог ги наредил деловите, секој од нив во телото така, како што посакал.

¹⁹ Ако сите тие би биле само еден дел, тогаш каде е телото?

²⁰ А сега се, пак, многу делови, но сепак едно тело.

²¹ И не може окото да ѝ рече на раката: „Не си ми потребна“, ниту, пак, главата на нозете: „Не сте ми потребни“.

²² Напротив, оние делови од телото, кои ни изледаат послаби, се многу попотребни;

²³ и на оние делови на телото, за кои сметаме дека се помалку чесни, им даваме повеќе почит; и нашите срамни делови добиваат поголема пристојност.

²⁴ Пристојните, пак, делови немаат потреба од чест. Но Бог го составил телото така, што им дал изобилна почит, на органите што ја немаат.

²⁵ За да нема раздори во телото, но деловите подеднакво да се грижат едни за други.

²⁶ А кога страда еден дел, тогаш страдаат сите делови; и кога се слави еден од деловите, тогаш со него се радуваат сите делови.

²⁷ Вие сте телото Христово, а поодделно - членови.

²⁸ И некои од вас Бог постави во Црквата: прво за апостоли, второ за пророци, трето за учители; потоа даде дарби за чудеса и исцелување; па за помагање, за управување и за зборување на разни јазици.

²⁹ Та сите ли се апостоли? Сите ли се пророци? Сите ли се учители? Сите ли се чудотворци?

³⁰ Сите ли имаат дарба да лекуваат? Сите ли зборуваат на разни јазици? Сите ли се толкувачи?

³¹ Стремете се кон поголеми дарби. А сега ви покажувам еден многу повозвишен пат:

За љубовта

13 Да зборувам на сите човечки јазици, па дури и на ангелски, штотуѓу љубов немам, ќе бидам бакар, што звони, или кимвал, што свечи.

² Да имам пророчки дар и да ги знам сите тајни, да го имам сето знаење, а и така силна вера, што и планини да преместувам, - ако љубов немам, ништо не сум.

³ И да го раздадам целиот свој имот, да го предадам телото да ми изгори, - штотуѓу љубов немам, ништо не ми користи.

⁴ Љубовта е великодушна, полна со добрина, љубовта не завидува, љубовта не се превознесува, не е горделива,

⁵ не е непристојна, не бара свое, не се срди, не памти зло,

⁶ не се радува на неправда, туку се радува на вистина,

⁷ сè покрива, во сè верува, на сè се надева, сè поднесува.

27

10,17
Рим 12,5
Ефес 1,23
4,4,25

28

12,9-10
Мк 16,
17-18
Дела 13,1
2 Кор
12,12
Ефес 4,11
2 Тим 1,11

13,1

Пс 150,5

2

12,8,9
Мт 7,22
17,20
Кол 2,3

3

Дан 3,19-20
Мт 18,22

4

4,6
8,1
Ефес 4,2
1 Сол 5,15

5

10,24,33
Зах 8,17
Рим 13,10
Фил 2,4

6

2 Кор 13,8

7

9,12

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

12 ^{8,3} ^{4 Мојс 12,8} ^{Јн 10,14} ^{2 Кор 5,7} ^{Гал 4,8,9} ^{2 Тим 2,19} ^{Јк 1,23} ⁸ Љубовта никогаш не пропаѓа. А пророкувањата? Ќе минат. Јазиците? Ќе замолкнат. Знаењето? Ќе исчезне.

⁹ Зашто само делумно спознаваме и само делумно пророкуваме;

¹⁰ а кога ќе дојде совршеното, тогаш ќе исчезне делумното.

13 ^{Кол 1,4-5} ^{1 Сол 1,3} ^{5,8} ^{Евр 10, 22-24} ¹¹ Кога бев дете, зборував како дете, како дете мислев, како дете размислував; а кога станав маж, го оставив детското.

14,1 ^{12,10,31} ^{14,39} ^{1 Сол 5,20} ¹² Сега гледаме како низ огледало, нејасно, а тогаш - лице в лице; сега спознавам делумно, а тогаш ќе спознаам совршено како што и сум спознаен.

3 ^{Дела 9,31} ^{1 Сол 2,12} ¹³ А сега остануваат овие три работи: верата, надежта и љубовта; најголема меѓу нив е љубовта.

5

^{4 Мојс 11,29}

Дарови во заедницата

14 Стремете се кон љубовта; ревнувајте за духовните дарови, а особено да пророкувате.

² Зашто оној, кој зборува на друг јазик, тој не им зборува на луѓе, туку на Бога; бидејќи никој не го разбира, а со Духот кажува тајни;

³ кој, пак, пророкува, тој им зборува на луѓето за надградување, охрабрување и утешување.

⁴ Кој зборува на друг јазик, тој се надградува сам себе; а кој пророкува, тој ја надградува Црквата.

⁵ Но јас би сакал сите вие да зборувате на други јазици, а уште повеќе да пророкувате: зашто, кој пророкува, е поголем од оној, кој зборува јазици - освен ако и ги толкува, за да се надградува Црквата.

⁶ Сега, ако дојдам кај вас, браќа, и ви зборувам на други јазици, каква полза ќе имате од мене, ако не ви соопштувам или со откровение, или со знаење, или со пророштво, или со поука?

⁷ И бездушните предмети, како кавалот или гуслата, што даваат глас, ако не даваат разни гласови, како ќе се разбере што свири кавалот или гуслата?

⁸ Зашто, ако трубата не дава разбирлив глас, тогаш кој ќе се готви за битка?

⁹ Така и вие, ако со јазикот свој не изговарате разбирливи зборови, како ќе се

разбере она што го зборувате? Ќе бидете како оние кои говорат во ветер.

¹⁰ Во светот има којзнае колку разни гласови, и ниеден од нив не е без значење.

¹¹ Ако, пак, не го разбирам значењето на тие гласови, тогаш за оној што зборува ќе бидам туѓинец, а и тој за мене туѓинец.

¹² Така и вие, бидејќи сте ревнителите за духовни дарови, грижете се да ги добиете во изобилство, за надградување на Црквата.

¹³ Затоа, оној што зборува на друг јазик, нека се моли за дар да може да го толкува.

¹⁴ Зашто, ако се молам на друг јазик, се моли мојот дух; умот, пак, мој останува бесплоден.

¹⁵ Па што да се прави? Ќе Му се молам со дух, ќе се молам и со ум; ќе Го воспевам Бога со дух, ќе Му пеам со ум.

¹⁶ Зашто, ако благословуваш со дух, како ќе рече „амин!“ на твоето благодареење простиот човек, кога не разбира што велиш?

¹⁷ Ти благодариш убаво, но другиот не се надградува.

¹⁸ Му благодарам на Мојот Бог, зашто зборувам на други јазици повеќе од сите вас;

¹⁹ но в црква повеќе сакам да кажам пет зборови разбирливи, за да поучам и други, отколку илјадници зборови на непознат јазик.

²⁰ Браќа, по умот немојте да бидете како деца; за злото бидете како дечиња, а по умот зрели.

²¹ Во Законот е напишано: „На други јазици и со друга уста ќе му зборувам на овој народ, но и така нема да Ме послуша, вели Господ.“

²² Затоа јазиците не се знак за оние што поверувале, туку за оние што не поверувале; пророкувањата, пак, не се за оние што не веруваат, туку за оние што веруваат.

²³ Ако, пак, целата Црква се собере на едно место и сите почнат да зборуваат на непознати јазици, а дојдат и прости луѓе или безверници, нема ли да речат дека сте полуделе?

13
12,10

14-15
Ефес 5,19
6,18
Јуда 1,20

16

2 Кор 1,20

20

Рим 16,19
Ефес 4,14
Фил 3,15

21

Ис 28,11-12

23

Дела 2,13

24 Но, ако сите пророкуваат, а дојде некој прост човек или безверник, него сите ќе го обвинат и сите ќе го осудат,

25 така што тајните на срцето ќе му се откријат, и тој, ќе падне на колена, ќе Му се поклони на Бога и ќе рече: „Навистина, Бог е во вас.”

Редој во Цркваиѝа

26 Па што, браќа? Кога ќе се собирате, и секој од вас има - кој псалм, кој поука, кој јазик, кој откровение, кој толкување, - сè нека биде за надградување.

27 Ако некои зборуваат на непознат јазик, двајца или најмногу тројца, нека зборуваат по ред, а еден да толкува.

28 Ако пак, нема толкувач, тогаш в црква да молчат, а нека си зборуваат во себе и на Бога.

29 Пророците, пак, да зборуваат двајца или тројца, а другите да расудуваат.

30 Но, ако на некој друг што седи му дојде откровение, тогаш првиот нека замолчи.

31 И така, еден по друг можете сите да пророкувате, та сите да се почувате и сите да се охрабрувате.

32 И пророчките духови им се покоруваат на пророците;

33 зашто Бог не е Бог на безредие, туку на мирот. Како што е по сите цркви меѓу светиите,

34 жените ваши по црквите да молчат: ним не им е допуштено да зборуваат, туку да се потчинуваат, како што вели и Законот.

35 Ако, пак, сакаат да научат нешто, нека ги прапаат мажите свои дома; зашто срамно е жена в црква да зборува.

36 Зар од вас излезе словото Божјо? Или, пак, само до вас стигна?

37 Ако некој мисли дека е пророк или надарен со дух, нека знае дека ова што ви го пишувам е заповед Господова.

38 А кој не разбира, нека не разбира.

39 И така, браќа, настојувајте да пророкувате, но не забранувајте да се зборува и на други јазици.

40 Сè нека биде достоино и уредно.

Христѝовоѝо воскресение

15 Браќа, ви напоменувам за Евангелието, Кое ви го проповедавам, а кое вие го примивте и во Кое стоите.

2 Преку Него и се спасувате, ако Го држите како што ви проповедавам, освен ако не сте поверувале напразно.

3 Ви го предадов најнапред она што го бев и примил, дека Христос умре за нашите гревови, според Писмата;

4 дека Тој беше погребан и дека на третиот ден воскресна, според Писмата, **5** и дека му се јави на Кифа и потоа на Дванаесетте;

6 после им се јави еднаш на повеќе од петстотини браќа, од кои повеќето се живи и до денес, а некои починаа;

7 потоа му се јави на Јаков, и потоа на сите апостоли,

8 а по сите, најпосле ми се јави и мене, како на некое недоносче,

9 зашто јас сум најмалиот од апостолите и не сум достоин да се наречам апостол, бидејќи ја гонев Божјата црква.

10 Со благодатта на Бога сум тоа што сум, и Неговата благодат, која е во мене, не беше напразна, но повеќе се потрудив од сите нив; само не јас, туку Божјата благодат, која е со мене.

11 И така, било јас, или тие, така проповедаме, и вие така поверувајте.

Воскресениеѝо на мртѝивѝе

12 И ако се проповеда дека Христос воскреснал од мртвите, како тогаш некои меѓу вас велат дека немало воскресение на мртвите?

13 А штом нема воскресение на мртвите, тогаш и Христос не воскреснал;

14 ако, пак, Христос не воскреснал, тогаш напразна е нашата проповед, празна е и вашата вера.

15 Би се покажале како лажни сведоци Божји, бидејќи сведочевме против Бога дека Го воскреснал Христос, Кого што не Го воскреснал, ако навистина мртвите не воскреснуваат.

16 Зашто, ако мртвите не воскреснуваат, и Христос не воскреснал;

15,1

Гал 1,11

3

Ис 53,5-6

53,8-9,12

1 Птр 3,18

4

Ос 6,2

Јона 2,1

Мт 16,21

5

Лк 24,34

Јн 21,15

6

Лк 24,36

Јн 20,19,26

21,1-12

8

Дела 9,3-7

9

Дела 8,3

Гал 1,13

Ефес 3,8

Фил 3,6

1 Тим 1,13

10

2 Кор 11,5

Гал 1,15

13

Мт 22,23

Дела 4,2

17,32

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

20 ¹⁷ ако, пак, Христос не воскреснал, напразна е верата ваша; вие сте уште во своите гревови;

21 ¹⁸ тогаш и оние, што умреле за Христос, пропаднале.

22 ¹⁹ И, ако само во овој живот се надеваме на Христос, тогаш сме ние најбедни од сите луѓе.

23 ²⁰ Но, ете, Христос воскресна од мртвите, и со тоа стана првина за упокоените.

24 ²¹ Бидејќи смртта дојде преку човекот, така и воскресението од мртвите, стана преку Човек.

25 ²² И како што по Адам сите умираат, така и во Христос сите ќе бидат оживени;

26 ²³ но секој по свој ред: Христос е првиот плод; потоа, при Неговото доаѓање, ќе воскреснат сите што се Христи.

27 ²⁴ А потоа ќе биде крајот, кога ќе Му го предаде на Бога и Отецот царството, односно кога ќе уништи секое началство, секоја власт и сила.

31 ²⁵ Бидејќи Тој треба да царува „додека не ги стави под нозете Свои сите непријатели.“

32 ²⁶ А како последен непријател ќе биде уништена смртта,

²⁷ зашто „сите ги покори под нозете Негови“; а кога се вели: „Сè Му е Нему покорено“, очевидно е дека се изоставува Оној, Кој Му потчини сè.

²⁸ Кога, пак, ќе Му биде потчинето сè, тогаш и Самиот Син ќе Му се потчини на Оној, Кој Му потчини сè, за да биде Бог сè во сè.

²⁹ Инаку, што ќе направат оние, кои се крштеваат за мртвите? Ако мртвите не воскреснуваат, зошто тие тогаш се крштеваат за нив?

³⁰ Зошто, пак, и ние секој час се подложуваме на опасност?

³¹ Секој ден умирам, браќа, се колнам во пофалбата ваша, која ја имам во Христос Исус, нашиот Господ.

³² Ако во Ефес, човечки речено, се борев со ѕверови, каква е мојата полза? Ако мртвите не воскреснуваат - „Да јадеме и да пиеме, бидејќи утре ќе умрем!“

³³ Не лажете се: „Лошите зборови ги расипуваат добрите обичаи!“

³⁴ Освестете се еднаш како треба, па не грешете! Зашто некои од вас не знаат за Бога - за ваш срам го велам ова.

Телата на воскреснајќиите

³⁵ Но ќе рече некои: како ќе воскреснат мртвите и во какво тело ќе дојдат?

³⁶ Безумниче, тоа што го сееш ти, нема да оживее, ако не умре.

³⁷ А кога сееш, не го сееш телото, кое треба да настане, туку голо зрно, на пример пченично или некое друго;

³⁸ но Бог му дава тело, какво што сака, и тоа на секое семе негово сопствено тело.

³⁹ Не е секое тело исто тело: друго е телото на човек, друго е телото на животното, друго на риба, друго на птица.

⁴⁰ Има тела небесни и тела земни, но друг е блесокот на небесните и друг на земните;

⁴¹ друг е блесокот на сонцето; друг е блесокот на месечината, инаков е, пак, на ѕвездите; па и ѕвезда од ѕвезда по блесокот се разликува.

⁴² Така е и со воскресението на мртвите: се се за распаѓање; воскреснува во нераспаѓање;

⁴³ се се во бесчестие - воскреснува во слава; се се во немоќ - воскреснува во сила;

⁴⁴ се се тело душевно - воскреснува тело духовно. Ако има тело душевно, има и тело духовно.

⁴⁵ Па така е и напишано: „Првиот човек Адам стана жива душа“, а последниот Адам - животворен дух.

⁴⁶ Но не е прво духовното, туку душевното, а потоа духовното.

⁴⁷ Првиот човек е од земја, земјен; вториот човек е Господ од небото.

⁴⁸ Каков е земјениот, такви се и земјените; и каков е Небесниот, такви се и небесните;

⁴⁹ и како што го носиме ликот на земјениот, така ќе го носиме и образот на Небесниот.

⁵⁰ А ова ви го велам, браќа, дека телото и крвта не можат да го наследат царството Божјо, ниту распадливиоста ја наследува нераспадливиоста.

36
Јн 12,24

38
1 Мојс
1,11-12

39
1 Мојс 1,24

40
15,49

43
Фил 3,21

44-46
2,14

45
1 Мојс 2,7
Јн 6,63
Рим 8,11

47
1 Мојс 2,7
Јн 3,13.31

49
1 Мојс 5,3
Рим 8,29
2 Кор 3,18

50
6,9
Јн 3,5-6

- 51** ^{1 Сол 4, 15-17} ⁵¹ Еве, тајна ви кажувам; сите нема да се упокоиме, туку сите ќе се измениме, одеднаш, за еден миг на око, на последната труба: зашто ќе затруби, и мртвите ќе воскреснат нераспадливо, а ние ќе се измениме;
- 52** ^{2 Кор 5,4} ⁵² зашто распадливиот треба да се облече во нераспадливост, а смртното - да се облече во бесмртност.
- 53** ^{Ис 25,8} ⁵³ А кога ова распажливо ќе се облече во нераспадливо, и она смртното - во бесмртност, тогаш ќе се збидне зборот напишан: „Победата ја проголта смртта”.
- 54** ^{1 Јн 5,4} ⁵⁴ „О, смрт, каде ти е осилката? О, смрт, каде ти е победата?”
- 55** ^{2 Лет 15,7} ^{Ис 65,23} ^{Кол 1,23} ⁵⁵ Осилото на смртта е гревот, а силата на гревот е Законот.
- 56** ⁵⁶ Да Му благодариме на Бога, Кој ни дарува победа преку нашиот Господ Исус Христос.
- 57** ^{Ис 28,1} ^{Дела 20,7} ⁵⁷ И така, браќа мои возљубени, бидете постојани, непоколебливи и секогаш богати во делото Господово, знаејќи дека трудот ваш пред Господ нема да биде залуден.

Милостиви дарови за ѝомош на браќаша во Ерусалим

16 А што се однесува до собирањето милостина за светиите, правете и вие онака, како што одредив по црквите во Галатија;

² во секој прв ден од седмицата секој од вас да оддели и остави кај себе колку што може, така што собирањето да не се врши кога ќе дојдам.

³ А кога ќе дојдам, оние што ќе ги одобрите, нив со писма ќе ги испратам, за да го однесат вашиот дар во Ерусалим.

⁴ Ако, пак, е потребно да отидам и јас, тогаш ќе појдат со мене.

Плановиѝе на Павле

⁵ Ќе дојдам кај вас, откако ќе ја поминам Македонија, зашто низ Македонија само ќе мидам.

⁶ Можеби кај вас и ќе се задржам, па дури и да презимувам, та вие да ме придружувате насекаде, каде што ќе одам.

⁷ Зашто не сакам сега веќе да ве видам само патем; а се надевам, ако допушти Господ, меѓу вас да поминам некое време.

⁸ А во Ефес ќе остана до Педесетница,

⁹ зашто за мене се отвори голема и за работа погодна врата, а противници има многу.

¹⁰ Ако, пак, дојде Тимотеј, гледајте меѓу вас да биде безбеден; зашто тој го извршува делото Господово како и јас.

¹¹ Никој да не го презира, туку испратете го во мир, та да дојде кај мене, зашто го очекувам со браќата.

¹² А што се однесува до братот Аполос, многу го молев да дојде кај вас со браќата; но, навистина, не сакаше сега да дојде, а ќе дојде, кога ќе биде погодно.

Последни ѝрејораки и ѝоздрави

¹³ Бидете бодри, стојте во верата, држете се машки, бидете крепки;

¹⁴ Секое ваше дело нека биде во љубов.

¹⁵ Ве молам уште, браќа: знајте дека домот на Стефанин е првиот плод на Ахаја и дека се определи да им служи на светиите.

¹⁶ Покорувajte им се и вие на такви и на секого, што соработува и се труди!

¹⁷ Се радувам што дојдоа Стефанин, Фортунат и Ахаик: тие го пополнија вашето отсуство,

¹⁸ зашто го успокоија духот мој и ваш. Почитувајте ги таквите!

¹⁹ Ве поздравуваат црквите од Азија; многу ве поздравуваат Акила и Прискила со својата домашна црква.

²⁰ Ве поздравуваат сите браќа. Поздравете се еден со друг со свет целив!

²¹ Ве поздравувам јас, Павле, своерачно.

²² А оној што не Го љуби Господ Исус Христос, нека биде проклет, Маран - ата.

²³ Благодатта на Господ Исус нека биде со вас,

²⁴ и љубовта моја со сите вас во Христос Исус.

9

Дела 14,27
Кол 4,3

11

1 Тим 4,12

13

15,58
Пс 30,24
Мк 13,37
Рим 11,20
Гал 5,1
Ефес 6,10
Фил 1,27
2 Сол 2,15

15

1,16
Рим 16,5

19

Рим 16,3
16,5

20

Рим 16,16
2 Кор 13,12
1 Сол 5,26
1 Птр 5,14

21

Гал 6,11
Кол 4,18
2 Сол 3,17
Фил 1,19

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

Вовед

Преку ова послание се откриваат прилично најнајмиштите односи меѓу Павле и христијаниите од Коринт. Некои меѓу нив итешко го навредуваат и ја сфаќаат под сомнение легитимноста на неговата служба на „апостол“. Но Павле живо се спротивставува, без порекнување, само за да ја изрази својата љубов кон Коринтијаниите и неговата желба за измирување. Тоа се посведочува и од неговата радост кога кај него присигнуваат добри известувања за Коринт (7,5–15).

Сјомнувајќи ги опасностите на кои самиот треба да им се спротивстави, се сеќава на итешкоштите на кои наидува во неговите односи со Коринтијаниите и ја истакнува важноста на службата на апостолот, односно пратеникот на Господ Исус Христос. Тој исто така објаснува зошто морал да ја покаже својата сирожост во преходното послание и колку тој се радува што има сирожост имала позитивен резултат (1,12–7,16)

Во врска со собирањето на милосрдниите дарови за покрепа на христијаниите од Јудеја (8–9), тој ги повикува Коринтијаниите да бидат великодушни, зашто и самиот Господ, вели Павле: „иако бојат, осиромаша поради вас, за да се збогатиите и вие преку Неговата сиромаштија“ (8,9).

Во продолжението на посланието (10–13) јасно е забележлива промена на тоноот: Павле жесито се осврнува кон оние кои го обвинуваат дека не е виситински апостол. Посланието завршува со еден крајок заклучок (13,11–13).

Личниот, а понекогаш и емотивен тон на ова послание не треба да не заведува: апостолот не настојува да ја одбрани својата личност, ништо пак некој сегмент од неговото лично желиште за кое тој бил посебно нападнат. Ако тој се бори толку цврсто за да се признае неговите авторитети на апостол, тогаш тоа го прави за да може Евангелието да биде поштолно прифатено и Исус виситински признаен за Господ.

Поздрав

1,1
Дела 9,13
16,1
Рим 1,1
1 Кор 1,1–2

1 Павле, апостол на Исус Христос, по волја Божја, и братот Тимотеј, до црквата Божја во Коринт заедно со сите светии по цела Ахаја.

2
Рим 1,7
1 Кор 1,3

2 Благодат и мир од Бог Отецот наш, и Господ Исус Христос!

3
Рим 15,5
Ефес 1,3
1 Петр 1,3

3 *Сирадањето и утеша се поврзани*

4
1,8
8,2
Дела 14,22

4 Благословен нека е Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Отецот на милосрдноста и Бог на секоја утеха.

4 Тој не утешува при секоја наша неволја, та и ние да можеме да ги утешиме сите оние кои се во неволја со онаа утеха со која Бог не утешува нас самите!

5 Зашто, како што избилуваат Христовите страдања во нас, така избилува и утешата наша преку Христа.

6 Ако сме во неволја, - тоа е за ваша утеха и спасение; ако сме утешени, тоа е за ваша утеха и спасение. Тие стануваат делотворни само кога ги претрпувате истите страдања што ги трпиме и ние;

7 а и надежта наша за вас е цврста, се утешуваме ли, се утешуваме за ваша утеха и спасение, знаејќи дека како што учествувавте во нашите страдања, така ќе бидете учесници и во утешата.

8 Браќа, не сакаме да ја затаиме неволјата што не снајде во Азија; дека бевме оптоварени прекумерно, дури преку нашите сили, ние не се надевавме ни живи да останеме.

5
Фил 1,20
Кол 1,24

6
2 Тим 2,10

8
1 Кор 15,32
1 Сол 4,13

9 ^{4,7} Туку сами во себе ја примивме смртната пресуда за да не се надеваме во себе, туку на Бога, Кој ги воскреснува мртвите.

10 ^{Рим 1,4} ^{4,17} ^{8,11} ^{Фил 2,27} ^{Евр 11,19} Тој нè избави од таква страшна смрт, а и уште нè избавува. Во Него се надеваме дека и уште ќе нè избавува;

11 ^{2 Тим 4,18} ^{4,15} ^{9,12} ^{Рим 15,30} па со помошта и на вашата молитва за нас многу луѓе да Му благодарат на Бога за даровите што ни се дадени поради вас.

12 *Павле ги менува своите планови*

^{Дела 23,1} ^{1 Кор 1,17} ^{2,1} **12** Бидејќи нашата пофалба е оваа: сведоштво на нашата совест дека со простодушност и искреност пред Бога, а не со телесна мудрост, туку со Божја благодат живеаме на светот, особено, пак, меѓу вас.

14 ^{1 Кор 1,8} ^{Фил 2,16} ^{4,1} ^{1 Сол 2,19-20} **14** Зашто друго не ви пишуваме, освен она што го читате и разбирате, па се надеваме дека и до крај ќе го разберете,

17 ^{1,12} ^{Рим 7,5} **17** како што веќе донекаде и разбравте дека ние сме ваша пофалба, како и вие наша, во денот на нашиот Господ Исус Христос.

18 ^{1 Кор 1,9} ^{10,13} **18** И со таа увереност се готвев да дојдам кај вас порано, та повторно да примите благодат,

19 ^{Мт 5,37} ^{Дела 16,1} ^{18,5} **19** и преку вас да заминам за Македонија, а од Македонија пак да дојдам кај вас, та вие да ме придружите до Јудеја.

20 ^{Откр 3,14} **20** Но, сметајќи го ова, можеби лесномислено постапив? Или, пак, што се наканував, по телото ли се наканував, та моето „Да“ да биде и „Не?“

21 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} **21** Но Бог е сведок дека нашиот збор до вас не беше „Да“ и „Не“.

22 ^{Рим 5,5} ^{6,4} ^{Ефес 1,13-14} **22** Зашто Синот Божји, Исус Христос, Кого Го проповедавме меѓу вас јас и Силван и Тимотеј, не беше „Да“ и „Не“, туку во Него беше „Да“,

23 ^{Фил 1,8} **23** бидејќи сите ветувања Божји во Него се „Да“, и во Него „Амин“, за слава Божја преку нас.

24 Бог е Оној Кој нè утврди со вас во Христос и нè помаза;

25 Тој и нè запечати и ни даде залог на Духот во срцата наши.

26 А јас Го повикувам Бога за сведок на мојата душа дека, штедејќи ве вас, не дојдов во Коринт досега;

24 но не како ние да владееме со верата ваша, туку сме соработници на вашата радост, бидејќи во верата вие сте цврсти.

2 И така, решив во себе да не доаѓам кај вас со жалост, ² зашто, ако јас ве нажалам, тогаш кој ќе ме зарадува, ако не оној кого сум го ожалостил?

³ Тоа исто и ви го напишав, та, кога ќе дојдам, да не ме ожалостат оние кои треба да ме зарадуваат; бидејќи сум уверен во сите вас дека мојата радост е радост и за сите вас.

⁴ Зашто од многу грижи и од тага на срцето ви пишував со многу солзи, не за да ве ожалостам, туку за да ја познаете преголемата љубов што ја имам кон вас.

Треба да му се ѝрспии на навредувачој

⁵ Ако ли, пак, некој ме ожалости, не ме ожалостил само мене, туку, да не претерам, донекаде и сите вас.

⁶ За таков доволна е казната што ја претрпел од мнозинството;

⁷ така што за вас е подобро да го помилувате и да го утешите, за да не пропадне од преголема жалост;

⁸ затоа ве молам кон него да покажете љубов.

⁹ Затоа и ви напишав, да ве испитам и да дознаам дали сте во сè послушни.

¹⁰ А кому вие ќе му простите нешто, нему ќе му простам и јас; ако сум простил некому нешто, сум му простил поради вас во името на Исус Христос,

¹¹ за да не нè прелаже сатаната, зашто неговите намисли добро ни се познати.

Немирој на Павле во Троада

¹² Кога дојдов во Троада да го проповедам Евангелието Христово, иако вратата ми беше отворена во Господ,

¹³ духот мој немаше спокој, бидејќи таму не го најдов мојот брат Тит; и затоа, откако се простив со нив, заминав за Македонија.

¹⁴ Но да Му благодариме на Бога, Кој секогаш ни дава победа во Исус Христос, а на секое место преку нас го пројавува мирисот на спознанието на Самиот Него.

246,1
Рим 11,20
1 Птр 5,2,3**2,1**

12,21

3

13,10

47,8
Дела 20,31**5**1 Кор 5,2
Кол 3,13**7**

Кол 3,13

97,15
10,6**10**

Мт 10,40

11

Ефес 4,27

12Дела 14,
26-27
1 Кор 16,9
Откр 3,8**13**7,6
1 Тим 4,10
Тит 1,4**14**

Кол 2,15

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

15 Лк 2,34
1 Кор 1,18 ¹⁵ Зашто ние сме Му на Бога благодаријатен мирис Христов и меѓу оние кои се спасуваат и меѓу оние кои пропаѓаат;

17 4,2
11,13
1 Сол 2,5
1 Птр 4,11 ¹⁶ на едните сме смртоносен мирис за смрт, а на другите животворен мирис за живот. И за ова кој е способен?

3,1 5,12
10,12
Дела 18,27
Рим 1,17
1 Кор 1,30
Гал 3,13
Фил 3,9 ¹⁷ Зашто ние не сме како мнозина што тргуваат со Божјото име, туку го проповедаме искрено, како од Бога, пред Бога, во Христос.

Служењето на Новиот завет

2 1 Кор 9,2 ³ Пак ли ќе почнеме сами да се фалиме пред вас? Или ни се потребни, како на некои, препорачувачки писма до вас или од вас?

3 2 Моје 24,12
Ер 31,33
Ез 11,19
36,26 ² Вие сте нашето писмо, впишано во нашите срца, кое го познаваат и читаат сите луѓе.

5 Јн 3,27
15,5 ³ Јасно е дека вие сте Христово писмо, составено преку нашата служба, напишано не со мастило, туку со Духот на живиот Бог, не на камени плочки, туку на човечки срца.

6 Ер 31,31
Ефес 3,7
Кол 1,23,25 ⁴ Таква сигурност во Бога имаме преку Христа,

7 2 Моје 32,16
39,29-35 ⁵ но не дека сме способни да помислиме нешто како од себе; напротив, нашата способност доаѓа од Бога.

⁶ Тој ни дал способност да бидеме слуги на новиот завет, не на буквата, туку на Духот; зашто буквата убива, а Духот оживотворува.

⁷ Ако, пак, смртоносното служење со букви, врежани во камења, беше така славно, што синовите Израилеви не можеа да погледаат во лицето на Мојсеј, поради минливата слава на неговото лице,

⁸ тогаш колку пославно ќе биде служењето на Духот!

⁹ Зашто, ако служењето што донесува осудување било славно, тогаш колку повеќе ќе избилува со слава служењето за праведноста!

¹⁰ И навистина, не ни беше прославлено во таа мера она што беше прославлено ако се спореди со преголемата слава.

¹¹ Зашто, ако е славно она што е минливо, тогаш многу пославно ќе биде она што е трајно.

¹² Имајќи, пак, таква надеж, ние дејствуваме со голема слобода,

¹³ а не како Мојсеј што ставаше превез на лицето свое за да не можат синовите Израилеви да го видат крајот на минливото.

¹⁴ Но умовите нивни заслепеа, бидејќи и до ден денес, кога се чита Стариот завет, им стои истиот превез, зашто само Христос го симнува.

¹⁵ Па така, и до ден денес, кога се чита Мојсеј, превезот им стои на нивното срце.

¹⁶ Но, кога ќе се обратат кон Господ, превезот им се симнува.

¹⁷ А Господ е Духот; а каде што е Духот Господов, таму има слобода.

¹⁸ Ние, пак, сите со откриено лице, како во огледало гледајќи ја славата Господова, се преобразуваме во истиот лик, од слава во слава, како од Духот Господов.

Христое е ѝрисуен во айосџолскојто служење

4 Затоа, бидејќи по милоста Божја го имаме ова служење, ние со духот не паѓаме;

² но се одрековме од прикриени срамни дела, не постапуваме со лукавство, ниту го изопачуваме словото Божјо, туку со јавувањето на вистината се препорачуваме на секоја човечка совест пред Бога.

³ Ако, пак, е и покриено нашето Евангелие, тоа е покриено за оние што пропаѓаат:

⁴ за оние, на кои богот од овој свет им ги заслепил нивните безверни умови, за да не ги осветли светлината на Благовестието за славата на Христос, Кој е слика на невидливиот Бог.

⁵ Зашто ние самите себе не се проповедаме, туку Христос Исус Господ; што се однесува, пак, до нас, ние сме ваши слуги поради Исус.

⁶ Зашто Бог, Кој некогаш заповеда од „темнината да изгрее светлина“, Тој ги озари срцата наши за да биде познанието на славата Божја во лицето на Исус Христос светло.

14
Мк 4,12
Дела 28,27
Рим 10,4
11,7,8
Евр 8,13

15
Дела 15,21

16
2 Моје 34,34

17
Јн 4,24
Рим 8,2
1 Кор 6,17

18
4,6
Рим 8,29
1 Јн 3,2

4,1
Рим 1,16

2
1 Сол 2,4-5

3
2 Сол 2,10

4
Рим 8,29
2 Сол 2,11

6
3,18
1 Моје 1,3
Ис 9,2
Јн 8,12
Рим 3,23
Ефес 1,18
Евр 1,3
1 Птр 2,9

7 ^{12,9} Но таа ризница ја носиме во глиненни садови, та преизобилната сила да биде од Бога, а не од нас.

8 ^{1,8} ^{6,4-10} ^{7,5} Од секаде сме угнетувани, но не сме потиштени; во недоумица сме, не губиме надеж;

^{1 Кор 4, 9-13} **9** нè гонат, но не сме напуштени; нè кутнуваат, но ние не пропаѓаме.

^{1 Кор 15,31} ^{Фил 3,10} **10** И секогаш во телото наше ја носиме смртта на Господ Исус, така што и животот Исусов да се открие во телото наше.

^{Пс 114,10} ^{Кол 1,24} **11** Зашто ние, живите, постојано се изложуваме на смрт заради Исус, та и животот Исусов да се открие во нашето смртно тело.

^{1 Кор 15,31} **12** Така смртта дејствува во нас, а животот - во вас.

^{Пс 115,4} **13** А, пак, бидејќи го имаме тој ист дух на верата, како што е напишано: „Пове-рував и затоа говорев”, и ние веруваме, па затоа и говориме,

^{Рим 1,4} ^{8,11} **14** бидејќи знаеме дека Оној Кој Го воскресна Господ Исус и нас ќе нè воскресне преку Исус и ќе нè постави со вас.

^{1,11} **15** Зашто сè е заради вас, та благодатта, намножена преку благодарноста на мнозина, да избилува за славата Божја.

^{Рим 7,22} ^{Кол 3,9} **16** Зашто сè е заради вас, та благодатта, намножена преку благодарноста на мнозина, да избилува за славата Божја.

^{Мт 5,11-12} ^{Рим 8, 17-18} ^{Евр 12,11} ^{1 Петр 1,6} **17** Зашто сè е заради вас, та благодатта, намножена преку благодарноста на мнозина, да избилува за славата Божја.

Увереноси во воскресението пред сиравој од смртта

^{5,7} ^{Рим 8, 24-25} ^{Кол 1,16} ^{Евр 11,1,3} **18** Затоа ние не паѓаме со духот; но, ако нашиот надворешен човек тлес, внатрешниот од ден на ден се обновува.

5,1 ^{Ис 38,12} ^{Јов 4,19} ^{Мудр 9,15} ^{3 Петр 1,13} **19** Зашто нашите сегашни незначителни страдања ни донесуваат многу побилна и вечна тежина на славата,

^{Рим 8,23} ^{1 Кор 15,53} **20** Зашто ние не целиме кон видливото, туку кон невидливото, бидејќи видливото е времено, а невидливото - вечно.

5 Знаеме дека, кога земното живеалиште на нашето тело, кое е како шатор, ќе се разруши, тогаш ќе имаме од Бога здание, куќа неракотворена, вечно живеалиште на небесата.

^{1 Кор 15,53} ^{1 Сол 4,15} **21** Зашто во него воздигнуваме, копнејќи да се облечеме во своето небесно живеалиште;

22 само, да се најдеме облечени, а не голи.

4 Зашто ние, кои се наоѓаме во овој шатор, воздигнуваме обременети; бидејќи не сакаме да бидеме соблечени, туку да се преоблечеме, та животот да го проголта смртното.

5 А Бог, Кој нè создаде токму за ова, ни даде и залог на Духот.

6 И затоа, секогаш сме спокојни, иако знаеме дека, сè додека живееме во телото, ние сме далеку од Господ,

7 бидејќи според верата живееме, а не според гледањето.

8 Но не се плашиме и сакаме што покоро да го напуштиме телото и да се прибереме кај Господ.

9 Па затоа и усрдно се грижиме да Му бидеме угодни, било кога престојуваме во телото, или кога го напуштаме;

10 зашто сите ние треба да се јавиме пред Христовиот суд. Та секој да прими што заслужил, според она што го извршил во телото свое, било добро или зло.

Измирување со Бога преку Христос

11 Така, знаејќи го стравот од Господ, ние ги уверуваме луѓето, а за Бога сме јавни: се надевам дека сум познат и на вашите совести.

12 Не се фалиме, пак, пред вас, туку ви даваме повод, вие да се фалите со нас, та да има, што да им речете на оние кои се фалат по лице, а не по срце.

13 Ако сме надвор од себе, тоа е заради Бога; ако сме присебни, тоа е поради вас.

14 Бидејќи љубовта Христова нè гони да го мислиме ова: кога еден умрел за сите, тогаш сите се умрени.

15 А Христос умре за сите, та живите да живеат не веќе за себеси, туку за Оној Кој умре за нив и воскресна.

16 Затоа ние отсега никого не познаваме по тело; иако Христос Го познаваме по тело, но сега веќе не Го познаваме како таков.

17 И така, кој е во Христос, тој е ново создание; старото помина, и ете, се создаде новото.

18 А сè е од Бога, Кој нè измири со Себе преку Исус Христос и ни го даде служењето на тоа измирување.

5
1,22
Рим 8,23

6
1 Петр 1,1

7
Рим 8,24
1 Кор 13,12
Евр 11,13

8
Фил 1, 21-23

10
Мт 25,19,31
Јн 5,27
Рим 14,10
1 Кор 3, 11-15
Ефес 6,8
Евр 11,6

11
1,13
4,2

12
3,1

14
Рим 5,18
6,4-11
Гал 2,20

15
Рим 6,11
14,7-8

16
Рим 1,3
7,5
9,5

17
Ис 43,18-19
Гал 6,15

18
Рим 5,10

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

19 Кол 1,20 ¹⁹ Зашто Бог го измири светот со Себе преку Христос, не земајќи ги предвид престапите на луѓето, и го положи во нас словото на измирување.

21 Ефес 6,20 ²⁰ Па така, ние сме Христови пратеници, како Бог да зборува преку нас. Ве молиме во името на Христа: помирете се со Бога!

Ис 53,5-12 ²¹ Зашто Оној, Кој не знаеше грев, Бог за нас Го направи грев, та преку Него да станеме праведност Божја.

6,1 *Ајосџол Павле
охрабрува со својој пример*

2 Рим 1,30 ² Како соработници Христови, ние ве молиме да не ја примате напрасно **3** Гал 3,13 ³ благодатта Божја.

4 Ефес 6,20 ⁴ Зашто се вели: „Во благопријатно време те слушав и во денот на спасението ти помогнав.“ Еве, сега е времето благопријатно; ете, сега е денот на спасението!

6 Рим 12,9 ⁶ Никому никаков повод за соблазна не даваме за да не биде презрена нашата служба,

7 Гал 5,22 ⁷ туку во сè се препорачуваме за служители Божји, со големо трпение, во неволји, во нужди, во тегови,

8 Рим 13,12 ⁸ во удари, во затвори, во бунтови, во напори, во бденија, во пости,

9 Ефес 6,11 ⁹ со чистота, со знаење, со долготрпеливост, со добрина, со Духот Свети, со нелицемерна љубов,

10 Рим 8,9 ¹⁰ со проповедта на вистината, со сила Божја, со оружјето на правдата во десна и во лева рака,

11 Гал 4,12 ¹¹ со славата и срамот, при укори и пофалби; нè сметаат за измамници, а ние сме вистинити;

13 Рим 8,32 ¹³ за непознати, а добро сме познати; нè држат како да сме на умирање, а еве - живи сме; како казнети, а неумртвени;

10 Пс 118,32 ¹⁰ нè нажалуваат, а ние сме секогаш весели; нè сметаат за бедни, а мнозина обогатуваме; како ништо да немаме, а сè имаме.

11 1 Кор 4,14 ¹¹ Устата наша е отворена за вас Коринтјани, и срцето наше се раширува.

12 ¹² Вам не ви е тесно во нас, но тесно ви е во срцата ваши.

13 ¹³ За исто вознаградување ви зборувам како на чеда: бидете и вие широки.

Неојходен избор

14 ¹⁴ Не впрегнувајте се заедно со безверниците; зашто какво заедништво постои меѓу правдата и беззаконието? Што заедничко има меѓу светлината и темнината?

15 ¹⁵ Какво согласие може да има меѓу Христос и Велијар? Или, што има заедничко меѓу верник и безверник?

16 ¹⁶ Каква спогодба има храмот Божји со идоите? Вие сте храм на живиот Бог, како што рекол Бог: „Ќе се вселам во нив и ќе одам меѓу нив; ќе им бидам Бог, а тие ќе бидат Мој народ.“

17 ¹⁷ „Затоа излезете од нивната средина и одделете се!“ Вели Господ, и „Не допирајте се до нечисто, и Јас ќе ве примам!“

18 ¹⁸ И Јас ќе ви бидам Татко, а вие ќе Ми бидете синови и ќерки“, вели Господ Седржителот.

7 ⁷ И така, возљубени, имајќи вакви ветувања, да се очистиме од секоја нечистота на телото и на духот, исполнувајќи ја светоста во страв Божји.

Павлоајта радосџ

2 ² Примете нè во срцата ваши: никому не сме му нанеле неправда; никого не упропаствивме, ниту, пак, некого искористивме.

3 ³ Ова не го зборувам за да осудувам, зашто пред малку реков дека ете во срцата наши, за да умреме и да живееме заедно.

4 ⁴ Голема е мојата увереност во вас, многу се фалам со вас; се исполнив со утеша, преизобилувам со радост покрај сите наши маки.

5 ⁵ Зашто, кога дојдовме во Македонија, никакво спокојство немаше телото наше, но од секаде бевме притеснети во маки; однадвор борби, однатре страв.

6 ⁶ Но Бог, Кој ги утешува понизните, нè утеши со доаѓањето на Тит.

7 ⁷ И не само со неговото доаѓање, но и со утешата, со која се беше утешил тој поради вас, известувајќи нè за вашиот копнеж, за вашиот плач, за вашата рев-

14
5 Мојс
22,10
Јн 8,12

15
5 Мојс
13,13

16
3 Мојс
26,11-12
Ер 32,38
Ез 37,27
1 Кор 3,16
6,19

17
Ис 52,11
Ер 51,45
Ез 20,34
20,41
Откр 18,4

18
2 Цар 7,8
7,14
Ис 43,6
Ер 31,9
Ос 1,10

7,1
Рим 7,5
Евр 10,22
1 Птр 1,
15-17
3 Птр 1,4

2
Дела 20,33

3
6,11-13

4
1,4
4,8
12,10
Кол 1,24
2 Сол 1,4

5
5 Мојс
32,25

6
2,13
Ис 49,13
Дела 28,15

10 ност кон мене, така што јас уште повеќе се зарадував.

13 ^{2,13} ^{1 Кор 16,18} ⁸ Зашто, ако сум ве и ожалостил со посланието, не ми е жал, макар и да ми беше жал, бидејќи гледам дека тоа послание ве ожалостило само за малку време;

14 ^{1,18-19} ^{8,24} ^{9,2} ⁹ сега се радувам не затоа што се ожалостивте, туку што се ожалостивте за покажување; бидејќи се ожалостивте по Бога, та никаква штета да не претрпиете од нас.

15 ^{2,9} ^{10,6} ^{1 Кор 2,3} ¹⁰ Бидејќи жалоста што потекнува од Бога предизвикува неопходно покажување за спасение, а световната жалост доведува до смрт.

16 ^{Гал 5,10} ¹¹ Зашто, ете, тоа што се ожалостивте по Бога, каква усрдност предизвика во вас, какво извинување, какво огорчување, каков страв, каков копнеж, каква ревност, каква горчина! Со сè покажавте дека во тоа дело сте чисти.

8,1 ^{Рим 15,26} ^{1 Кор 16,5} ^{Гал 2,10} ¹² Така, ако и ви напишав, тоа го направив не поради навредувачот, ниту поради навредениот, туку за да стане јасно вашето усрдие за нас пред Бога.

¹³ Затоа се утешивме. Во таа наша утеха уште повеќе се зарадувавме поради радоста на Тит, затоа што сите вие сте му го успокоиле духот.

¹⁴ И затоа јас не се посрамив, кога со некои работи се пофалив за вас пред него; но, како што секогаш пред вас сме ја зборувале вистината, така и пофалбата пред Тит ни излезе вистинска.

¹⁵ Голема е неговата срдечна љубов кон вас, кога ќе се сети за послушноста на сите вас, како со трепет и страв сте го примиле.

¹⁶ И затоа, се радувам дека во сè можам да имам доверба во вас.

Собирање милосѣина. Великодушна дарежливост на македонските цркви

8 Браќа, ве известувам за благодатта Божја, дадена на македонските цркви,

² дека и покрај големото испитување во маката, нивната радост беше изобилна; и покрај нивната длабока сиромаштија покажаа големо богатство во нивната дарежливост,

³ зашто, според нивните можности, па дури и преку нивните можности, јас сум сведок дека тие даваа доброволно,

⁴ нè молеа многу усрдно да го примиме нивниот дар и учеството во прислужувањето на светиите;

⁵ и тоа не како што се надевавме, туку тие најнапред сами себе Му се предадоа на Господ, а потоа и нам, по волјата Божја.

⁶ Затоа го замоливме Тит, онака како што беше почнал порано, така и меѓу вас да го заврши тоа дело на дарежливоста.

⁷ И како што сè избилува во вас: верата и словото, знаењето и секоја усрдност и љубовта ваша кон нас, така нека избилува во вас и таа добродетел.

⁸ Ова ви го велам не како заповед, туку преку усрдност на другите да ја испитаме искреноста и на вашата љубов.

⁹ Бидејќи вие ја знаете дарежливоста на нашиот Господ Исус Христос, дека Тој, иако богат, осиромаша заради вас, да се збогатите и вие преку Неговата сиромаштија.

¹⁰ А со ова ви давам само совет, зашто тоа е полезно за вас, кои почнавте уште од минатата година, не само да го правите, туку и да сакате да го правите.

¹¹ А сега довршете го започнатото дело, та, како што имаше усрдност во вашето барање, така усрдно нека биде и неговото довршување според можностите.

¹² Зашто, ако се има усрдност, таа е мила по тоа што ја има, а не по тоа што ја нема.

¹³ Затоа не сакам на другите да им биде лесно, а вам - тешко, туку подеднакво:

¹⁴ вашиот сегашен вишок да го дополнително недостиг, та и нивниот вишок да послужи за вашиот недостиг, па да има еднаквост,

¹⁵ како што е напишано: „Кој собира многу, немал вишок; и кој малку, немал недостиг.“

¹⁶ Да Му благодариме на Бога, Кој во срцето на Тит положи толкава усрдност за вас.

3

9,1

4

Дела 9,13
1 Кор 16,1

7

1 Кор 1,5

9

Мт 5,3
8,20
Фил 2,6-7

12

Мк 12,44

13

7,5
2 Сол 1,7

14

9,12
Рим 15,
26-27

15

2 Мојс
16,18

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

18 Дела 20,4
1 Кор 16,3
Гал 2,10
17 Тој ја прифати мојата молба, и бидејќи многу ревносен, доброволно тргна кон вас.

21 Изреки 3,4
Рим 12,17
18 Со него го испративме братот, пофалуван по сите цркви за неговото благовестие;

9,1 8,4,20
3 8,24
19 и не само тоа, туку црквите го избраа за да нè придружува во тоа дело на дарежливоста, на кое му служиме за слава на Самиот Господ и за нашата добра волја,

20 пазејќи се, да не нè укори некој поради обилните приноси, за чие собирање се грижиме ние.

21 Зашто ние се трудиме за доброто не само пред Господ, туку и пред луѓето.

22 Со нив го испративме и нашиот брат, чија ревност многупати сме ја испробале во многу работи, и кој сега е уште поревносен поради големата увереност во вас.

23 Што се однесува до Тит, тој е мој другар и соработник меѓу вас; а по однос на нашите браќа, тие се пратеници на црквите, Христова слава.

24 И затоа покажете им пред црквите доказ на вашата љубов и на справедливоста на нашите пофалби за вас.

Дарежливоста на Коринџаниите

9 Во врска со помагањето на светиите сметам дека не треба да ви пишувам,

2 зашто ја познавам вашата спремност, за која се фалам со вас пред Македонците: „Ахаја приготвила помош уште од лани“; и вашата ревност поттикна мнозина.

3 А браќата ги испратив за да не биде напразна нашата пофалба за вас, туку да бидете приготвени, како што тврдев,

4 па, ако дојдат со мене Македонците и ве најдат неприготвени, да не останеме посрамени ние - да не речам вие, откако ве пофаливме со таква увереност.

5 Затоа сметав дека е потребно да ги замолам браќата да дојдат претходно кај вас и да ја приготват вашата однапред ветена милостина, па да се покаже како плод на благослов, а не на лакомство.

6 Ова, пак, ви го велам: кој така скржаво сее, така скржаво ќе жнее; а кој богато сее, богато и ќе жнее.

7 Секој да дава како што одлучил во срцето, а не со жал или принуда; зашто Бог го љуби оној што од срце дава.

8 А Бог може изобилно да ве дарува со секаков дар, секогаш да имате доволно за сè, да бидете од сè срце дарежливи во секое добро дело.

9 Како што е напишано: „Раздаде, им даде на сиромашните; правдата Негова останува вечна.“

10 А Оној Кој му дава на сејачот семе и леб за храна, Тој ќе го умножи и семето ваше, и ќе ви даде да изобилуваат плодовите на вашата правда,

11 па во сè да се збогатите за секаква дарежливост, која преку нас предизвикува благодарност кон Бога.

12 Бидејќи извршувањето на таа служба не само што ги надополнува потребите на светиите, туку и во мнозина предизвикува обилна благодарност кон Бога;

13 и тие, користејќи ги плодовите од таа служба, Го прославуваат Бога за вашето покорно исповедање на Евангелието Христово и за штедроста на заедницата со нив и со сите други.

14 А тие со молитви за вас копнеат по вас поради преизобилната благодат Божја во вас.

15 Да Му благодариме на Бога за Неговиот неискажлив дар!

Павле го брани своето апостолство

10 Јас, Павле, лично ве молам со Христовата благодет и кроткост, јас самиот, кој сум понизен, кога сум лично меѓу вас, а смел кога сум далеку од вас,

2 ве молам, кога ќе бидам кај вас, да бидете такви што да нема потреба да бидам така смел, каков што мислам да бидам кон некој, кои за нас мислат дека живееме по телото.

3 Зашто, иако во тело живееме, телесно не се бориме.

4 Оружјето на нашето војување не е телесно, но со помошта Божја станува моќно за рушење тврдини; со него ние уништуваме мудрувања,

6
Изреки
11,24,25
19,17

7
Изреки
22,8

9
Пс 111,9

10
Ис 55,10
Ос 10,12

11
1,11
4,15

12
1,11
1 Кор 16,1

13
Дела 2,42

15
8,9

10,1
10,11
Мт 11,29
1 Кор 2,3
1 Кор 4,21
Фил 2,1

2
1 Кор 4,21

3
Рим 13,12

4
6,7
Рим 13,12
Ефес 6,11

5 ^{2,9} и секоја горделивост, што се крева против познанието за Бога, и го заробува секој ум за да Му биде покорен на Христа;

7 ^{11,23} и спремни сме да казниме секаква непослушност, кога ќе се исполни вашата послушност.

8 ^{11,16} ^{12,6} ^{13,10} ^{Ер 1,10} ¹ На надворешноста ли гледате? Кој е уверен во себе дека е Христов, нека размисли веднаш во себе дека, како што е тој Христов, така сме и ние Христови.

10 ^{10,1} ^{11,6} ⁸ Бидејќи, кога би се пофалил и малку повеќе со нашата власт, која ни ја даде Господ за вашето изградување, а не за разорување, нема да се посрамам.

11 ^{10,2} ^{12,20} ^{13,2,10} ⁹ Но никој нека не помисли дека преку посланијата ве заплашувам,

12 ^{3,1} ^{5,12} ^{Гал 6,4} ¹⁰ бидејќи во посланијата свои, ќе рече некој, тој е строг и силен, но при лично-то присуство меѓу нас - слаб; проповедта негова ништо не вреди.

13 ^{Рим 15,19} ^{Кол 1,25} ¹¹ Таквиот нека знае дека, какви сме во зборовите во посланијата свои, кога отсутствуваме, такви сме и на дело кога присуствуваме.

15 ^{Рим 15,20} ¹² Зашто не смееме да се вбројуваме

17 ^{Ер 9,24} ¹ ^{Кор 1,31} ¹² Зашто не смееме да се вбројуваме или да се споредуваме со некои од оние што сами се препорачуваат; тие не разбираат дека се споредуваат сами со себе и се мерат само со себе.

¹³ Ние, пак, не без мерка ќе се пофалиме, туку според правилото на мерката што ни е определена од Бога, за да допреме сè до вас.

¹⁴ Зашто ние не посегаме преку својата мера, како да не сме стигнале до вас, и до вас со Евангелието Христово ние први допревме.

¹⁵ Не се фалиме безмерно со туѓите напори. А се надеваме дека со растењето на вашата вера меѓу вас и ние, по нашата мерка, ќе пораснеме во изобилие,

¹⁶ така што и подалеку од вас да го проповедаме Евангелието, а не да се фалиме со готовото во туѓа област.

¹⁷ „Кој се фали, со Господ да се фали!“

¹⁸ Зашто, не е признаен оној што самиот себе се препорачува, туку оној ко-го што Господ го препорачува.

Павле и лажниите апостоли

11 Ех, да бевте потрпеле малку од моето безумие! Да, потрпете ме!

² Зашто за вас сум љубоморен со Божја љубомора; зашто ве свршив за еден маж, за да ве претставам пред Христос како чиста девица.

³ Но се плашам, како што змијата со своето лукавство ја измами Ева, да не се одвратат вашите мисли поради вашата искреност кон Христос.

⁴ Зашто, ако некој дојдеше да проповеда друг Исус, кого ние не сме го проповедале; или, ако добиевте друг дух, кого не сте го добиле, или друго евангелие, кое не сте го примиле, вие добро ќе го поднесевте.

⁵ Но јас мислам дека во ништо не сум помал од нападностолите.

⁶ Иако сум прост во говорот, во знаењето не сум. А насекаде и по сè сме ви добро познати.

⁷ Направив ли грев што, понизувајќи се себе за да ве издигнам вас, бесплатно ви Го проповедам Евангелието Божјо?

⁸ Други цркви општетив, добивајќи од нив издршка, да ви служам вам, и додека бев кај вас, иако бев со скудно-сти, никому не дотежнав,

⁹ зашто во немапштијата моја ми помогнаа браќата што дојдоа од Македонија. Па и во сè друго се пазев и ќе се пазам да не ви бидам на товар.

¹⁰ Поради вистината Христова во мене, оваа пофалба никој нема да ми ја земе во краиштата ахајски.

¹¹ А зошто? Затоа ли што не ве сакам? Бог знае!

¹² Но, она што го правам, ќе го правам и понатаму за да не им дадам повод на оние, кои бараат повод, па да се изедначат со нас во она за кое се фалат.

¹³ Зашто таквите луѓе се лажни апостоли, лукави работници, кои се преправаат во Христови апостоли.

¹⁴ И не е за чудење! Па и самиот сата-на се преправа во ангел на светлината;

¹⁵ па затоа и не е големо нешто ако и служителите негови се преправаат како слуги на правдата; но нивниот крај ќе им биде според делата нивни.

11,2

5 Моје 4,24
Ос 1,2
Ефес 5,27
Откр 21,
2-9

3

1 Моје 3,
4-13
1 Тим 2,14

4

Гал 1,6-9

5

12,11

6

10,10
Дела 18,3
1 Кор 2,1-5
9,12

7

Дела 18,3
1 Кор 9,18

8

8,1-2
Фил 4,
10-15

9

12,13

10

1 Кор 9,15

12

2,17
Фил 3,2

14

2 Тим 4,14
3 Петр 2,1

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

16 *Маченичка ѿжрѣвуваносѣ*9,4
12,6

16 Повторно велам: никој да не ме смета за безумен; впрочем, барем како безумен примете ме, та и јас да имам со што да се пофалам.

18Гал 6,13
Фил 3,4

17 А она што го зборувам, не го зборувам по Господ, туку како во безумие, во таа моја смелост во фалбата.

19

Рим 7,5

18 Бидејќи мнозина се фалат по телото, ќе се пофалам и јас.

21

1 Кор 1,26

19 Зашто и вие, кои сте мудри луѓе, љубезно ги примивте безумните;

22

Фил 3,4-6

20 зашто вие поднесувате ако некој ве поробува, ако некој ве изедува, ако некој граба, ако некој се гордее, ако некој ве удира по образ.

23Дела 22,3
Рим 11,1
Гал 1,13-14

21 Со срамење зборувам дека и ние сме биле слаби. Но ако некој се осмели, во безумство говорам, ќе се осмелам и јас.

245 Мојс
25,2-3

22 Евреи ли се? И јас сум! Израилец ли е? И јас сум! Семе Авраамово ли се? И јас сум!

25Дела 14,19
16,22

23 Служители Христови ли се? Во безумство зборувам, јас сум уште повеќе: во напори - избобилно, во затвори - избобилно, во кампикување - прекумерно, во смртна опасност - често.

27Дела 20,
18-19

24 Од Јудејците примив петпати по четириесет без еден удар;

291 Кор 4,
11-12

25 трипати сум тепан со стапови, еднаш каменуван, трипати претрпев бродолом, и ноќ и ден поминав во длабоко море;

30

1 Кор 9,22

26 многупати сум патувал, сум бил во опасност од реки, во опасност од разбојници, во опасност од сонародници, во опасност од незнабошци, во опасност по градови, во опасност по пустини, во опасност по море, во опасност меѓу лажни браќа;

27

во труд и мака, во често неспиене, во глад и жед, во многу постенење, на студ и голотија.

28

А покрај сè друго, тука се уште и секојдневните напади против мене, како и грижата за сите цркви.

29

Кој изнемоштува, без да изнемоштат и јас? Кој се соблазнува, без да се распалам и јас?

30

Ако треба да се фалам, со слабоста своја ќе се пофалам.

31 Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Кој е благословен во вечни векови, знае дека не лажам.

32 Во Дамаск управителот на цар Арета го чуваше градот Дамаск со стража, сакајќи да ме фати; и јас во кош бев спуштен преку прозорец низ ѕид и избегав од рацете негови.

Виденијата и откровенијата ѿјавени од Павле

12 Да се фалам, нема полза, но ќе мидам кон виденија и откровенија Господови.

2 Знам еден човек во Христа, кој пред четиринаесет години, со тело ли, не знам; без тело ли, не знам, Бог знае, беше грабнат и однесен до третото небо.

3 И знам дека тој човек, со тело ли, или без тело - не знам, Бог знае,

4 беше грабнат и однесен во рајот и дека чул неискажливи зборови, кои човек не смее да ги каже.

5 Со таков човек ќе се пофалам; но со себе нема да се пофалам, освен со моите слабости.

6 А, пак, кога би посакал да се фалам, не би бил безумен, зашто би кажал вистина; но јас се воздржувам, да не би помислил некој за мене повеќе отколку што во мене гледа, или од мене слуша.

7 И, за да не се превознесувам со премногу откровенија, во телото ми се даде трн, ангел сатанин, да ме боцка по лицето, да не се превознесувам.

8 Затоа трипати Го молев Господа тоа да го отстрани од мене.

9 Но Тој ми рече: „Доста ти е Мојата благодат, бидејќи Мојата сила се покажува потполно во слабоста.“ Затоа со многу поголема радост ќе се фалам со своите слабости за да се всели во мене силата Христова.

10 Затоа уживам во слабости, во навредување, во маки, во прогонување, во тага за Христос, зашто кога сум слаб, тогаш сум силен.

Павле ѿвѣторно вознемирен

11 Фалејќи се станав безумен! Вие ме принудивте. Вие требаше да ме

32Дела 9,
23-25**12,3**2 Мојс
33,20**4**Лк 23,43
Дела 2,7**5**

11,16

711,28
Рим 9,2**8**Мт 26,
39-44**9**4,7
Ис 40,29**10**7,4
Фил 4,13
Кол 1,24,29**11**11,5
1 Кор
15,10

12 пофалите, зашто со ништо не сум подолен од наднапостолите, иако сум ништо.
Дела 1,8
Рим 15,19
1 Кор 2,4
1 Сол 1,5

13 Знаци, чудеса и силни дела.
11,9

14 По што останавте подолни од другите цркви, освен по она што јас не ви дотежнеав? Простете ми ја таа грешка!
13,1

15 Еве, по третпат се готвам да дојдам кај вас и пак нема да паднам на ваш товар; зашто јас не го барам вашето, туку вас: децата не се должни да собираат богатство за родителите, туку родителите за децата.
Фил 2,17

17 А јас на драго срце сè ќе жртвувам и ќе се жртвувам себе за вашите души. Иако јас премногу ве љубам, вие многу помалку ме љубите.
12,13

18 Но нека биде така! Јас не ви додевав; само, бидејќи итар, ве добив на измама.
8,16-22

19 Да не сум ве искористил можеби преку оние што ги испраќав кај вас?
10,11
2,17
3,1

20 Го замолив Тит, а со него го пратив и еден од браќата. Да не ве исползува можеби Тит во нешто? Не одевме ли со ист дух? Нели по истите стапки?
10,11
Рим 1,29
1 Кор 4,6

21 Одамна мислите дека пред вас се одбрануваме. Ние зборуваме пред Бога, во Христос, и сето тоа, возљубени, е за ваше изградување.
2,1
13,2

13,1 Бидејќи се плашам дека можеби, кога ќе дојдам нема да ве најдам такви какви што сакам; а дека и вие нема да ме најдете таков каков што сакате: да не има можеби меѓу вас кавги, завист, гнев, гордост, раздор, клевети, озборување, горделивост, побуни;
12,14
5 Моје
19,15
Мт 18,16
1 Тим 5,19

20 кога повторно ќе дојдам, да не ме понижи мојот Бог кај вас, и да не треба да оплакувам за мнозина кои погрешиле порано и не се покајале за нечистотијата, блудството и срамот што ги направиле.

Последни најомени и њоздрави

13 Ова е третпат како доаѓам кај вас: „Од устата на двајца или

тројца сведоци ќе се потврди секој збор.”

2 Како што ве предупредив, кога бев по вторпат кај вас, така и сега, кога не сум меѓу вас, ги предупредувам оние кои однапред погрешиле и сите други, дека ако дојдам пак, нема да поштедувам;

3 вие барате доказ дека зборува Христос во мене, Кој спрема вас не е немоќен, туку е силен меѓу вас.

4 Зашто, иако беше во немоќ распнат, Тој е жив по моќта Божја; бидејќи сме и ние слаби во Него, но ќе бидеме живи со Него, преку силата Божја меѓу вас.

5 Испитувајте се сами себе дали сте во верата! Сами проверувајте се! Или не сте свесни дека Исус Христос е во вас? Освен, само ако сте недостојни.

6 А за нас, се надеваме дека ќе разберете дека ние не сме недостојни.

7 Му се молиме на Бога да не правите никакво зло; не да се покажеме ние како достојни, туку вие да вршите добро, па макар ние како недостојни да останеме.

8 Зашто ние сме силни не против вистината, туку за вистината.

9 Се радуваме кога ние слабееме, а вие јакнете. А за тоа и Му се молиме на Бога за вашето усовршување.

10 Овие работи ви ги пишувам додека сум далеку од вас; па, кога ќе дојдам кај вас, да не употребам строгост според власта која ми ја даде Господ за наизградување, а не за рушење.

11 И така, браќа, радувајте се, усовршувајте се, утешувајте се, бидете едномислени, живејте во мир, - и Бог на љубовта и на мирот ќе биде со вас.

12 Поздравете се еден со друг преку свет целив. Ве поздравуваат сите свети.

13 Благодатта на нашиот Господ Исус Христос и љубовта на Бога и Отецот и заедништвото на Светиот Дух нека бидат со сите вас. Амин!

2
10,11
12,21

3
3,5-6

4
Рим 1,4
6,8-11
8,11

5
1 Кор
11,28
Гал 6,4

8
Дела 4,20
1 Кор 13,6

10
10,8
10,11
Ер 1,10

11
Рим 15,5,33
Ефес 4,2,3
Фил 3,1
4,4

12
Рим 16,16
1 Кор
16,20
1 Сол 5,26

13
Фил 2,1

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО ГАЛАТЈАНИТЕ

Вовед

Во треттиот век пр. Хр. Келтиите од Галија процреле сè до Мала Азија и таму се населиле. Нивните попомци, Галатијаниите, го зафатиле регионот во близината на денешниот град Анкара. Некои од нив биле придобиеани од Евангелието на апостол Павле во некоевото време и првото мисионерско патување (Дела 16,6 и 18,23).

Но апостолов не бил единствениот посетител во тие краишта. Некои од нив поучувале дека христијаниите кои по пошкело не се Евреи треба да се покоруваат на еврејските закони, а и задолжително да се подложат на обрезавање. Според Павле, ова барање е спротивно на висшата Евангелие на Господ Исус Христос: иако ги става галатијанските христијани во состојба на духовно ројство. Павле, најверојатно за време на неговото престој во Ефес им го напишал ова писмо.

За да ги поврати своите браќа кон самојто Евангелие, Павле изложува три точки:

Пред сè, се повикува на личните искуства: неговото обраќање; согласноста што ја добил од уравниелите на црквата во Ерусалим (христијаниите по пошкело нејудејци не се подложни на јудејскиот Закон), неговото соработничество со апостолот Петар за примената на оваа одлука. Павле го брани својот авторитет на апостол, преку фактот што оваа апостолска служба нему му е доверена од самиот Господ (1–2).

Поштојатки се на текстовите од Сиријот завештајот објаснува дека спасението не доаѓа преку пошчинувањето на јудејскиот закон, туку само преку верувањето во Исус Христос (3–4).

Тој завршува со повик да се живее слободно под водство на Духот Божји, зашто Духот ги создава во човекој сите видови дарби, а пред сè љубовта (5–6).

Секоја црква, секој христијанин, треба да го слушне овој повик и да му одговори од својот срце, за да биде слободен од секое ројство.

1,1

Рим 1,1,4

2

Дела 16,6

18,23

1 Кор 16,1

2 Тим 4,10

1 Птр 1,1

3

Рим 1,7

4

2,20

Дела 2,40

1 Тим 2,6

Тит 2,14

1 Јн 5,19

5

Рим 16,27

Подзрав

1 Павле, апостол, повикан не од луѓе, ниту преку човек, туку преку Исус Христос и Бог Отецот, Кој Го воскресна од мртвите,

² и сите браќа што се со мене - до црквите во Галатија;

³ благодат и мир вам од нашиот Бог Отец и од Господ Исус Христос,

⁴ Кој се даде Себе за нашите гревови, за да нè избави од сегашниот зол свет, по волјата на Бога, Кој е наш Отец.

⁵ Нему нека Му е слава во вечни векови. Амин!

Едно Евангелие

⁶ Се чудам што така брзо се одвратувате од Оној Кој ве повика преку благо-

датта Христова, и преминувате кон друго Евангелие,

⁷ зашто и нема друго Евангелие, но има такви кои ве бунат и сакаат да го изопачат Евангелието Христово.

⁸ Но ако и ние самите, или пак ангел од небото ви проповеда нешто спротивно од она што ви благовестевме ние, нека биде проклет!

⁹ Како што рековме порано, и сега пак повторувам: оној што ви благовестува некое поинакво Евангелие од она што го примивте - нека биде проклет!

¹⁰ Во луѓето ли сега барам благоаклонетост, или во Бога? Или, пак, на луѓето ли сакам да им угодувам? Ако бев сакал да им угодувам на луѓето, немаше да бидам Христов слуга.

6

1,15

5,8

Рим 1,6

2 Кор 11,4

2 Сол 2,2

8-9

1 Кор

16,22

2 Кор 11,4

10

1 Сол 2,4

11 *Откровението на Синој Божји и мисијата на Павле*
1 Сол 2,13

12 Браќа, ве известувам дека Евангелието, кое јас Го проповедав, не е од луѓе,
Мт 16,17

13 ¹¹ зашто јас ниту сум го примил, ниту сум го научил од човек, туку преку откровение на Исус Христос.
Дела 8,3
22,2-5
26,9-11
1 Кор 15,9
Фил 3,6

14 ¹² Сте слушале и за моето некогашно поведење во јудејството, дека прекумерно ја гонев Божјата црква и ја разорував;
Мк 7,3
Дела 22,3

15 ¹³ и дека во јудејството напредував многу повеќе од мнозина мои врсници, бидејќи бев голем ревнител за татковските преданија.
1,6
Ис 49,1
Ер 1,5
Рим 1,1
1 Кор 15,10

16 ¹⁴ Кога Бог, Кој ме избра уште од мајчина утроба и ме повика преку Својата благодат, благоволи
2,7
Дела 22,6-10,21
26,13-18
1 Кор 9,1
2 Кор 4,6

18 ¹⁵ во мене да Го открие Својот Син за да благовестувам за Него меѓу незнабошците, - веднаш, не го прашав ни телото, ниту крвта,
Дела 9,26-30

19 ¹⁶ ниту, пак, отидов во Ерусалим кај оние што станаа апостоли пред мене, туку заминав за Арабија и пак се вратив во Дамаск.
Мк 6,3

20 ¹⁷ А три години подоцна отидов во Ерусалим за да се видам со Кифа, и останав кај него петнаесет дена.
Рим 1,9

21 ¹⁸ А, пак, од апостолите не видов никој друг, освен Јаков, братот Господов.
Дела 9,20
11,13,26-26

2,1 ¹⁹ А за она што ви пишувам, еве, пред Бога велам дека не лажам.
Дела 4,36
15,2
2 Кор 2,13

²⁰ А за она што ви пишувам, еве, пред Бога велам дека не лажам.
21 А потоа дојдов во земјите Сириски и Киликиски.
22 На Христовите цркви во Јудеја лично не им бев познат,
23 туку само беа слушале дека оној, кој некогаш нив ги гонел, сега ја проповеда верата што порано ја разорувал.
24 И Го прославуваа Бога за мене.

Сложноста во Ерусалим. Единство на Црквата и християнска слобода

2 И четирнаесет години подоцна пак се искачив во Ерусалим со Варнава, а го зедев со себе и Тит.

¹ 2,11. Кифа е името кое Господ Исус му го дал на Симон, Јовановиот син, а значи *карија* или *камен*. На грчки е Петар.

² Влегов по откровение и им го изложив на верните, посебно на највидните, Евангелието што го проповедам кај незнабошците, за да не трчам или за да не трчав попусто.

³ Па дури ни Тит, кој беше со мене, иако Елин, не беше принуден да се обрезе,

⁴ и тоа заради лажните браќа, кои дојдоа и се вовлекоа да ја гледаат напата слобода, која ја имаме во Христос Исус, за да не поробат,

⁵ ним ни за час не им дозволивме да не покورات, за да остане во вас вистината на Евангелието.

⁶ А, пак, оние за кои се мисли дека значат нешто - какви и да биле тие некогаш, мене ми е сеедно, Бог не го гледа човекот по лице - тие ништо не ми дадоа.

⁷ Туку, напротив, кога видоа дека мене ми е доверено да го проповедам Евангелието на необрезаните, како на Петар - на обрезаните,

⁸ зашто Оној, Кој дејствуваше врз Петар да врши апостолска служба меѓу обрезаните, дејствуваше и врз мене за апостолска служба меѓу незнабошците

⁹ и кога ја познаа благодатта што ми е дадена, Јаков, Кифа и Јован, кои беа сметани за столбови, ни ја подадоа мене и на Варнава раката за заедништво и се согласија ние да одиме кај незнабошците, а тие - кај обрезаните.

¹⁰ Посакаа само да ги помниме сиромасите, за што се погрижив и точно да го исполнам.

Недоразбирање во Антиохија. Вистината на Евангелието и благодатта на верата

¹¹ А кога дојде Кифа¹ во Антиохија, јас лично му се спротивставив, зашто беше заслужил осудување.

¹² Имено, пред да пристигнат некои од Јаков, тој јадеше заедно со незнабошците; а кога дојдоа, почна да се снебива и да се двои, бидејќи се плашеше од обрезаните.

2
4,11
Фил 2,16

4
1,7
Дела 15,1,24

5
2,14
Дела 15,23-29
Ефес 1,13

6
5 Мојс 10,17
Дела 10,34
Рим 2,11
Јк 2,1
1 Птр 1,17

7
1,16
Дела 9,15
22,21
Рим 1,5-6
15,15-19

9
1,19
Дела 12,17
1 Кор 3,10

10
Дела 11,29-30
1 Кор 16,1
2 Кор 8-9

11
Дела 11,19-26

12
Дела 10,28
11,3

ПОСЛАНИЕ ДО ГАЛАТЈАНИТЕ

14 ¹³ Заедно со него лицемереа и другите Јудејци, така што со нивното лицемерие беше заведен дури и Варнава.

16 ¹⁴ А кога видов дека тие не постапуваат точно според Евангелската вистина, му реков на Кифа пред сите: „Кога ти, кој си Јудеец, живееш како незнабошците, а не како Јудејците, зошто тогаш незнабошците ги принудувааш да живеат јудејски?”

17 ¹⁵ Ние сме родени како Јудејци, а не грешници од незнабошците.

19 ¹⁶ Но знаеме дека човекот не се оправдува преку делата на Законот, туку само преку верата во Христос Исус. Затоа и ние поверувавме во Исус Христос, за да се оправдаме преку верата во Христа, а не преку делата на Законот; зашто преку делата на Законот нема никој да се оправда.

¹⁷ Ако, пак, барајќи да се оправдаме во Христос, и сами се најдовме грешници, не е ли тогаш Христос слуга на гревот? Тоа никако!

2 ¹⁸ Зашто, ако одново го градам она што сум го урнал, тогаш и сам станувам престапник;

4 ¹⁹ преку Законот умрев за Законот, за да живеам за Бога. Се распнав заедно со Христос;

²⁰ и јас веќе не живеам, туку Христос живее во мене. А тоа што сега живеам во тело, живеам со верата во Синот Божји, Кој ме возљуби и Себе се предаде за мене.

²¹ Не ја отфрлам благодатта Божја; зашто ако праведноста се придобива преку Законот, тогаш Христос залудо умрел.

Изворој на дарој од Духој

3 О неразумни Галатјани! Кој ве маѓепса та не се покорувате на вистината вас, пред чии очи Исус Христос беше јасно насликан распнат меѓу вас?

² Само ова сакам да го дознаам од вас: преку делата на Законот ли го добивте Духот или преку пораката на верата?

³ Толку ли сте неразумни? Откако почнавте со Духот, со телото ли сега завршувате?

⁴ Зарем залудо толку многу претрпевте? Да беше само залудо!

⁵ Оној, пак, Кој ви Го дарува Духот и прави меѓу вас чудеса, преку делата на Законот ли го прави тоа, или преку пораката на верата?

Авраамовојо вејтување

⁶ Така, Авраам Му поверува на Бога, и тоа му се сметаше за праведност.

⁷ Знајте, пак, дека оние што се потпираат на верата, се синови Авраамови.

⁸ И Писмото, предвидувајќи дека Бог преку вера ги оправдува незнабошците, однапред му благовести на Авраам: „Во тебе ќе бидат благословени сите народи.”

⁹ И така, оние што веруваат, се благословени заедно со верниот Авраам;

¹⁰ а сите оние, што се од делата на Законот, под клетва се. Зашто е напишано: „Проклет да е секој кој не исполнува постојано сè што е напишано во книгата на Законот!”

¹¹ А дека преку Законот никој не се оправдува пред Бога, се знае, зашто „Праведниот ќе живее преку верата.”

¹² А Законот не е од верата, туку зборува: „Кој ќе ги исполни овие работи, тој ќе биде жив преку нив.”

¹³ Христос нè откупи од проклетството на Законот, откако поради нас стана проклетство, бидејќи е напишано: „Секој да е проклет што виси на дрво!”

¹⁴ така што благословот даден на Авраам да дојде преку Исус Христос врз незнабошците, за да Го добиеме ветениот Дух преку верата.

Законој и вејтувањето

¹⁵ Браќа, зборувам како човек: и утврдениот човечки завет никој веќе не го растура ниту му додава нешто.

¹⁶ Но ветувањата му беа дадени на Авраам и на семето негово. Не е речено: „И на семињата”, како за мнозина, туку како за еден: „И на семето твое”, кое е Христос.

¹⁷ Ова сакам да го кажам: Заветот што Бог го даде не може да биде безвреден од Законот, кој е настанат четирисотини и триесет години подоцна, така што ветувањето би можело да ја изгуби силата.

6
1 Мојс 15,6
Рим 4,3

8
1 Мојс 12,3
18,18
Дела 3,25

9
Рим 4,16

10
5 Мојс
27,26

11
Авак 2,4
Рим 1,17
Евр 10,38

12
3 Мојс 18,5
Рим 10,5

13
4,5
5 Мојс
21,23
Рим 8,3
2 Кор 5,21

16
1 Мојс 12,7
13,15
17,8
24,7
Мт 1,1
Рим 4,13

17
2 Мојс
12,41

18 <sup>Рим 4,14
11,6</sup> ¹⁸ Зашто, ако наследство е добиено по Законот, тоа веќе не е според ветувањето; а на Авраам Бог му го дари по ветување.

19 <sup>Дела 7,38,53
Рим 5,20
Евр 2,2</sup> ¹⁹ Зошто е, пак, даден Законот? Тој е додаден поради престапите, додека не дојде семето, на кое се однесува ветувањето, и е предаден преку ангели, преку рака на посредник.

20 <sup>5 Мојс 6,4
Рим 3,30</sup> ²⁰ Но посредникот не може да биде само посредник на еден, а Бог е еден.

21 <sup>Дела 13,
38-39
Рим 8,3</sup> ²¹ Па така, Законот противен ли е на Божјите ветувања? Никако! Зашто, ако беше даден закон, што ќе можеше да животивори, тогаш навистина оправданието ќе произлегуваше од Законот.

22 ^{Рим 11,32} ²² Но Писмото сите ги затвори под грев, па преку верата во Исус Христос да им се даде ветеното на оние кои веруваат.

24 <sup>4,2
Рим 10,4</sup> ²⁴ Пред да дојде верата, ние бевме под стража на Законот, заклучени за верата која требаше да се открие.

26 <sup>4,5
Јн 1,12
Рим 8,14</sup> ²⁶ И така, Законот беше за нас воспитувач да нè доведе до Христос, за да бидеме оправдани преку верата;

27 <sup>Рим 13,14
Кол 3,10</sup> ²⁷ а откако дојде верата, ние веќе не сме под раководство на воспитувач.

28 <sup>Рим 10,12
1 Кор 12,13
Кол 3,11</sup> ²⁸ Зашто сите сте синови Божји преку верата во Христос Исус;

4,3 ^{Кол 2,20} ^{4,3} сите, што сте крстени во Христа, во Христа се облековте.

4 <sup>Мк 1,15
Јн 1,14
Рим 1,3
Ефес 1,10</sup> ⁴ Нема веќе ни Јудејци, ни Елини, ни роб, ни слободен; нема машко - женско; зашто сите вие сте едно во Христос Исус.

²⁹ А, ако сте, пак, вие Христови, тогаш сте Авраамово семе, и по ветување наследници.

Од ројсџивото на Законом во слобода

4 Но ви велам: наследникот, додека е млад, со ништо не се разликува од робот, макар што е господар над сè;

² туку е под настојници и чувари до определениот рок од неговиот татко.

³ Па така и ние, додека бевме малолетни, бевме поробени од стихиите на светот;

⁴ но, кога се исполни времето, Бог Го испрати Својот Син, Кој се роди од жена и се потчини на Законот,

⁵ за да ги откупи оние што се под Закон, та да го примиме посинувањето.

⁶ А бидејќи вие сте синови, Бог Го испрати Духот на Својот Син во срцата ваши, Кој вика: Ава, Оче!

⁷ Затоа не си веќе роб, туку син; ако си, пак, син, тогаш си и наследник Божји преку Исус Христос.

Павле чувсџивува немир за Галаџјаниите

⁸ Но тогаш, бидејќи Бога не Го познавте, им служевте на богови кои по својата природа не се богови;

⁹ а сега, откако Го познавте Бога, или, подобро, откако Бог ве позна, како сега повторно се враќате кон слабите и бедни стихии, на кои сакате одново да им служите?

¹⁰ Внимавайте на деновите, месеците, времињата, годините.

¹¹ Се плашам за вас, да не сум се трудел меѓу вас попусто.

¹² Ве молам, браќа, станете како мене, затоа што и јас станав како вас. Вие со ништо не сте ме навредиле:

¹³ знаете дека, кога за првпат ви проповедав, бев телесно немоќен,

¹⁴ и при сето тоа, вие не го презревте искушението на моето тело, ниту се погнасивте од него, туку ме примивте како ангел Божји, како Исус Христос.

¹⁵ Каде ви е сега радоста ваша? Сведокам за вас дека кога би било можно, и очите свои би ги извадиле и би ми ги дале.

¹⁶ И затоа ли станав ваш непријател, бидејќи ви ја зборував вистината?

¹⁷ Тие не ревнуваат за вас добро, туку сакаат да ве одвојат од мене, та вие за нив да ревнувате.

¹⁸ Добро е секогаш да ревнувате во доброто, а не само кога сум меѓу вас.

¹⁹ Чедра мои, за кои сум пак во родилни маки, додека не се обликува во вас Исус Христос,

²⁰ сега би сакал да бидам меѓу вас и да ви се обратам со поинаков тон, бидејќи сум во недоумица за вас.

5
3,13,26

6
Рим 8,15

7
3,29
Јн 15,15

8
Ис 37,19
Ер 2,11
2 Лет 13,9
1 Кор 8,4-6

9
1 Кор 8,3

10
Рим 14,5

11
Фил 2,16

12
1 Кор 4,16

13
1 Кор 2,3

16
Амос 5,10
2 Кор 12,15

19
1 Кор 4,15
2 Кор 4,
10-12
Кол 1,24

ПОСЛАНИЕ ДО ГАЛАТЈАНИТЕ

221 Мојс
16,16
21,2

**Двајта завети: Законот
кој ѝоробува и благодатта која
ослободува**

231 Мојс
17,16
Рим 9,7-9

²¹ Кажете ми, вие, што сакате да бидете под Законот: зарем не го слушате Законот?

26Евр 12,22
Откр 3,12
21,2,10

²² Зашто е напишано дека Авраам имаше двајца синови, еден од слугинката, а друг од слободната.

271 Мојс
21,10
Ис 54,1

²³ Но оној што беше од слугинката, се роди по тело; а оној што беше од слободната - по ветување.

29

1 Мојс 21,9

²⁴ А ова е речено сликовито: двете жени се двата завета: едниот од Синајската Гора, која раѓа за ропство; а тоа е Агара.

301 Мојс
21,10

²⁵ Бидејќи Агара значи Синајска Гора во Арабија, а соодветствува на сегашниот Ерусалим и робува со децата свои;

5,12,4
Јн 8,32,36
Рим 8,2

²⁶ а горниот Ерусалим е слободен: тој е мајка на сите нас.

3Рим 2,25
Јк 2,10

²⁷ Зашто е напишано: „Развесели се неплодна, ти што не раѓаш; воскликни и извикај ти, која не си искусила породилни маки; бидејќи напуштената има многу повеќе деца од онаа која има маж.”

²⁸ Вие, пак, браќа, сте како Исак, чеда на ветувањето.

²⁹ Но, како што тогаш, оној што се роди по тело, го гонеше родениот по дух, така е и сега.

³⁰ А што зборува Писмото? „Истерај ја робинката и синот нејзин, зашто синот на робинката нема да биде наследник заедно со синот на слободната!”

³¹ И така, браќа ние не сме деца на робинката, туку на слободната.

Не љубете ја вашата слобода

5 Стојте во слободата, со која Христос нè ослободи, и не се подавајте пак под ропски јарем!

² Еве, јас, Павле, ви велама: ако се обрезавате, Христос ништо нема да ви помогне.

³ А му сведочам пак на секој човек што се обрезава дека тој е должен да го почитува целиот Закон.

⁴ Вие, што посакавте да се оправдувате со Законот, Го изгубивте Христос, отпаднавте од благодатта;

⁵ а ние се надеваме и очекуваме оправдание од верата преку Духот.

⁶ Зашто во Христос Исус ниту обрезанието има сила, ниту необрезието, туку верата, која дејствува преку љубовта.

⁷ Вие трчавте добро: кој ви попречи да не се покорувате на вистината?

⁸ Тоа убедување не е од Оној Кој ве повика.

⁹ Малку квас го потквасува целото тесто.

¹⁰ Јас сум уверен за вас во Господ дека вие нема да мислите инаку; а оној, кој ве збунува, - кој и да бил, - ќе претрпи осуда.

¹¹ А јас, браќа, ако обрезанието уште го проповедам, тогаш за што ќе ме гонат? Тогаш би исчезнала соблазната од крстот.

¹² О, да беа отсечени оние што ве бунеа!

Да се биде управуван од Духот, а не од ѝохотитиите на човечката природа

¹³ Вие, браќа, повикани сте кон слобода; но слободата ваша да не ви служи како повод за угодување на телото, туку со љубов служете си еден на друг.

¹⁴ Зашто, целиот Закон се извршува во еден збор, односно: сакај го ближниот како самиот себе.

¹⁵ А ако, пак, меѓу себе се гризете и јадете, пазете да не се истребите еден со друг.

¹⁶ Ви велама: живејте по Духот, и нема да им угодувате на телесните страсти.

¹⁷ Зашто, телото сака противни работи на духот, а духот - противни на телото; тие се спротивни еден на друг, за да не го правите она што сакате.

¹⁸ Ако ве води Духот, вие не сте под Законот.

¹⁹ Делата на телото се познати. Тие се: блудство, нечистота, бесрамност,

²⁰ служење на идоли, магија, непријателство, кавги, ревнување, гнев, раздори, расцепи,

²¹ зависти, пијанство, пирови и други слични работи; однапред ви велама, како што ви реков и порано, дека оние што

5Рим 8,
23-25**6**6,15
1 Кор 7,19
13,13
1 Тим 1,5**7**2,14
Јн 8,32**8**

1,6-7

9

1 Кор 5,6

11

1 Кор 1,23

13

1 Птр 2,16

143 Мојс
19,18
Мт 5,43
19,19
22,39
Рим 13,
8-10
Јк 2,8**16**

5,25

17Рим 7,
15-23
1 Птр 2,11**18**Рим 6,14
8,14**19-21**1 Кор 6,
9-10
Откр 22,15

22 го прават тоа, нема да го наследат царството Божјо.

23 ²² А плодот на Духот е: љубов, радост, мир, долготрпеливост, благод, добрина, верност,

24 ²³ кротост, воздржливост. Против такви нема закон.

25 ²⁴ Оние, пак, кои се Христови, го распнаа телото свое со страстите свои и похотите.

6,1 ²⁵ Ако живееме со Дух, по Духот сме должни и да постапуваме.

Мт 18,15
1 Кор 10,12
Јк 5,19

Законој на Христос

2 ²⁶ Да не бараме лажна слава, еден друг да не се предизвикуваме, еден на друг да не си завидуваме.

3 Браќа, и да падне човек во некаков грев, вие духовните поправајте го таков со духот на кротоста, пазејќи се и вие да не бидете искушани.

4 ² Поднесувајте го товарот еден на друг и исполнувајте го така законот Христов.

5 ³ Зашто оној, кој сам себе се смета за нешто, а не е ништо, тој се мами самиот себе.

6 ⁴ Секој нека си ги испита делата свои и тогаш ќе има пофалба пред себе самиот, а не пред друг.

7 ⁵ Зашто секој ќе го понесе својот товар.

8 ⁶ А оној што се учи на словото, нека му дава дел од секое добро на оној што го учи.

9 ⁷ Не лажете се: Бог не е за подигрување. Што ќе си посее човекот, тоа и ќе си жнее.

8 Кој сее во телото свое, од телото ќе пожнее погибел; а кој сее во духот, од духот ќе пожнее вечен живот.

9 Кога правиме добро, тоа нека не ни биде здодевно, зашто во свое време ќе пожнееме, ако не се измориме.

10 И така, додека имаме време, да им правиме добро на сите, а најмногу на своите по вера.

Христовиот крст и новото создание

11 Гледајте со колку големи букви ви напишав со својата рака.

12 Оние што сакаат да се фалат по тело, тие ве принудуваат да се обрезавате само за да не бидат гонети поради крстот Христов.

13 Зашто, и оние што се обрезаваат, сами не го почитуваат Законот, а сакаат вие да се обрезавате за да се пофалат со вашето тело;

14 а мене, да не ми даде Господ да се фалам со ништо друго, освен со крстот на нашиот Господ Исус Христос, преку Кого за мене светот е распнат, а и јас за светот.

15 Зашто во Исус Христос ниту обрезањето има некаква сила, ниту необрезањето, туку новото создание.

16 На оние што постапуваат и по тоа правило, и отсега натаму нека биде мир и милост, ним и на Израил Божји!

17 И така, никој да не ми досадува веќе, зашто јас ги носам на своето тело белезите на Исус.

18 Благодатта на нашиот Господа Исуса Христа, нека биде со вашиот дух, браќа. Амин!

8
Јн 3,6
Рим 8,13

9
2 Сол 3,13

11
Фил 1,19

13
Рим 2,21

14
2,19
5,24
1 Кор 1,31
2,2

15
5,6
2 Кор 5,17
Откр 21,5

16
Пс 124,5
128,6

17
2 Кор 4,10
6,4-5
Кол 1,24

18
Фил 4,23
2 Тим 4,22
Фил 1,25

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО ЕФЕСЈАНИТЕ

Вовед

Во средината на првиот век по Хр. бројот на христијанските цркви во Мала Азија (денешна Турција), видно се зголемил. Меѓу бројните тамошни христијански заедници кои биле меѓусебно поврзани, се чини дека онаа од Ефес имала извесен пресврт. Апостолот Павле таму поминал три години во неговото првото мисионерско илустрирање (Дела 19,1–20,1).

Според Еф. 3,1 и 4,1, апостолот се наоѓал во заштор кога то пишувал Посланието до Ефесјаните. Токму затоа ова писание се вбројува меѓу така наречените „Посланија од заробенството“, заедно со оние до Филијаните, до Филимон и до Колосјаните.

Ширината на неговата поука наведува повеќе на помислата дека писмото било илустрирано до еден многу поширок круг на читатели, одошто до една посебна локална заедница. Централна тема е вечниот Божји план, чија цел е „да соедини сè небесно и земно под една глава - во Господ Исус Христос“ (1,10).

Пораката на писанието, сместена меѓу крајниот вовед (1,1–2) и крајниот заклучок (6,21–24), може да се подели на два поважни дела:

Во првиот (1,3–3,21), отколку то искажува восхитот од она што Бог то направил за сите преку Исус Христос, писателот ја развива темата за единството, покажувајќи како Бог ги соединил нејудејците и Јудејците во еден единствен народ, Негов народ.

Во вториот дел (4,1–6,20), апостолот ги повикува своите читатели да живеат во тоа единство на начин достоин за нивниот нов живот, во хармонија со Исус Христос. Тоа ги искажува јасните последици по нивните меѓусебни односи во христијанската заедница, во семејството и во општеството.

Апостолот илустрираивно го прикажува единството на Божјиот народ, служејќи се со три слики: (а) за телото - Црквата, чија глава е Исус; (б) со зградата, чиј камен темелник е Исус Христос и (в) со брачната двојка, при што Црквата е Христовата невеста. Така, може да се согледа дека не е можно единство без целосна и постојана приврзаност, односно преданост на верниците кон нивниот Господ.

1,1

Поздрав

Дела 9,13
Рим 1,1
1 Кор 1,1
Кол 1,1-2

1 Павле, по волјата Божја апостол на Исус Христос, до светиите што се во Ефес, и до верните во Исус Христос: ² благодат и мир вам од Бога, нашиот Отец, и Господ Исус Христос!

3
1 Кор 1,3
Гал 3,14
1 Птр 1,3

Неизмерна благодат

4
5,27
Јн 17,24
Кол 1,22
2 Сол 2,13

³ Нека биде благословен Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Кој нè благослови со секаков духовен благослов од небесата во Христос,

⁴ така што и нè избра преку Него, уште пред светот да биде создаден, за да бидеме свети и непорочни пред Него во љубовта,

⁵ предопределувајќи нè за посинување за Себе преку Исус Христос, зашто тоа Му беше по волја,

⁶ за да биде фалена славата на Неговата благодат, со која нè дарува преку Својот Возљубен Син,

⁷ во Кого имаме откуп преку Неговата крв, простување на гревовите по богатството на Неговата благодат.

⁸ Таа благодат Тој ни ја даде изобилно заедно со сета мудрост и разум,

⁹ откако ни ја откри тајната на Својата волја според Своето благоволение што го беше положил во Себе од порано

5

Јн 1,12

6

Кол 1,13

7

2,7,13
Рим 3,
24-25

8

Кол 1,9

9

3,3

10 ¹⁰ во уредувањето и исполнувањето на времињата, за да соедини сè небесно и земно под една глава - во Христос.

11 ¹¹ Преку Него ние бевме избрани за наследници, однапред определени според одлуката на Оној Кој врши сè според волјата Своја,

12 ¹² за да послужиме како пофалба на славата Негова ние, кои од порано се надевавме на Христос.

13 ¹³ Во Него и вие, откако го слушнавте словото на вистината - Евангелието за вашето спасение, и откако поверувавте во Него, станавте запечатени преку ветениот Свети Дух.

14 ¹⁴ Тој е залог за нашето наследство, за откупување на посвојувањето за пофалба на Неговата слава.

15 ¹⁵ *Молиџва за ѝпросветление*

16 ¹⁶ Ете, затоа и јас, кога слушнав за вашата вера во Христос Исус, и за љубовта кон сите светии,

17 ¹⁷ постојано Му благодарам на Бога, спомнувајќи ве во молитвите свои,

18 ¹⁸ та Бог на нашиот Господ Исус Христос, Отецот на славата, да ви даде дух на мудрост и откровение за да Го познаете,

19 ¹⁹ и да ги просвети очите на срцата ваши за да увидите во што се состои надежта на повиканите од Него, колкаво е богатството на славата од наследството Негово во светиите,

20 ²⁰ и колку е неизмерна величината на Неговата сила во нас, кои веруваме преку дејството на Неговата крепка сила.

21 ²¹ Таа сила Тој ја покажа во Христос, кога Го воскресна од мртвите и Го постави од Својата десна страна на небесата,

22 ²² и во идниот,

23 ²³ повисоко од секое началство, власт, сила и господство и од секое име со кое се именуваат не само во овој свет, туку и во идниот,

24 ²⁴ и сè Му покори под Неговите нозе и Го постави глава над сите во Црквата,

25 ²⁵ која е Негово тело, полнота на Оној Кој исполнува сè во сè.

Од смрт̄ во живоӣ

2 И вас, кои бевте мртви поради вашите престапи и гревови,

² во кои живеевте некогаш според животот на овој свет, согласно со кнезот на воздухот, односно на духот, кој сега дејствува во синовите на неверието,

³ меѓу кои и ние сите некогаш живеевме според телесните желби, извршувајќи ги похотите на телото и на помислите, и по природа бевме како и другите, чеда на гневот.

⁴ Но Бог, Кој е богат со милост, поради големата Негова љубов, со која нè засака,

⁵ иако бевме мртви поради гревовите наши, нè оживеа во Христа,

⁶ и нè воскресна со Него и нè постави на небесата во Христос Исус,

⁷ за да им го покаже на идните векови преизобилното богатство на Својата благодат во добрина кон нас преку Христос Исус.

⁸ Зашто по благодат сте спасени преку верата; и тоа не е од вас - туку дар Божји!

⁹ Не е од дела, за да не се пофали некој.

¹⁰ Зашто ние сме Негова творба, создадени во Христос Исус за добри дела што Бог ги предодредил уште од порано да живееме во нив.

Едно во Исус Христос

¹¹ Затоа помнете, вие, кои некогаш по тело бевте незнабошци, и наречени необрезани од таканаречените обрезани со телесно обрезание, правено со раце,

¹² дека во она време бевте без Христа, отстранети од општеството на Израил, без право на учество во заветите на ветеното, без надеж и безбожници во светот;

¹³ но сега, во Христос Исус, вие, кои некогаш бевте далеку, станавте блиски преку крвта Христова.

¹⁴ Зашто Тој е нашиот мир, Кој од двата народи направи еден и ја разруши преградата што беше меѓу нив,

¹⁵ откако со телото Своје го уништи непријателството, а законот на заповедите и одредбите го обессили, за да создаде во Себе од двата еден нов човек, воспоставувајќи мир,

2,1
Кол 2,13

2
Јн 12,31
2 Кор 4,4
Кол 3,7
Тит 3,3

3
Рим 1,18
3,9,20,23

5
Лк 15,24,32
Дела 15,11
Кол 2,13

6
Кол 3,1-4

8
2,5
Јн 4,10
Дела 15,11
Рим 3,24
Гал 2,16
Евр 6,4

9
Рим 3,28
1 Кор 1,29
2 Тим 1,9

10
2 Кор 5,17
Тит 2,14

12
Рим 9,4-5
Кол 1,
20-21
1 Сол 4,13

13
2,17
Ис 57,19
Дела 2,39
Кол 1,20

14-16
1 Кор 12,13
Кол 1,20
2,14

14
Ис 9,6-7
Гал 3,28

ПОСЛАНИЕ ДО ЕФЕСЈАНИТЕ

17 ¹⁶ и обата во едно тело да ги помири со Бога преку крстот, откако го уништи непријателството во себе.

18 ¹⁷ И, откако дојде, Тој ви благовести мир вам далечни и блиски,

¹⁸ зашто преку него и едните и другите имаме пристап кај Отецот во еден Дух.

19 ¹⁹ И така, вие веќе не сте туѓи и придојдени, туку сте им сожителни на светиите и членови на Божјото семејство,

²⁰ зашто се утврдивте на темелите поставени од апостолите и пророците, имајќи Го како камен темелник Самиот Исус Христос,

²¹ врз Кого целата зграда, стројно зглобена, прераснува во свет храм на Господ;

²² врз Кого и вие ќе се сосидате во живеалиште Божјо преку Духот.

Дејноста на Павле меѓу нејудејците

3,1 ³ Затоа сум јас, Павле, затвореник на Исус Христос за вас незнабошците.

² Бидејќи ја чувте распределбата на благодатта Божја, која ми е дадена за вас,

³ односно дека преку откровение Бог ми ја соопшти тајната, како што и погоре ви напишав накратко.

⁴ Читајќи го тоа, можете да разберете како сум ја сфатил тајната на Христа,

⁵ која, на синовите човечки од поранешните поколенија не им беше објавена како што сега се откри на Неговите свети апостоли и пророци преку Светиот Дух,

⁶ за да бидат и незнабошците сонаследници, делови на едно тело, и соучесници на ветувањето Божјо во Христос Исус преку Евангелието,

⁷ на кое му станав слуга според дарот на благодатта Божја, дадена по дејство на Неговата сила.

⁸ Мене, најмалиот од сите светиини, таа благодат ми се даде - да им го проповедам на незнабошците неискажливото богатство Христово,

⁹ и да расветлам на сите во што се состои распределбата на тајната, криена од векови во Бога, Кој создаде сè преку Исус Христос,

¹⁰ та многуликата мудрост Божја да им се објави сега преку Црквата на началствата и властите небесни,

¹¹ според предвечната одлука, која Тој ја изврши во Христос Исус нашиот Господ,

¹² во Кого, преку верата во Него, имаме слобода да се доближуваме со доверба.

¹³ Поради тоа, ве молам, не паѓајте со духот пред моите маки заради вас, кои се вапа слава.

Христивата љубов

¹⁴ Затоа ги преклонувам колената свои пред Отецот на нашиот Господ Исус Христос,

¹⁵ од Кого се именува секој род на небесата и на земјата,

¹⁶ да ви даде, по богатството на Својата слава, сила да се утврдите преку Неговиот Дух во внатрешниот човек,

¹⁷ и преку верата Христос да се всели во срцата ваши,

¹⁸ та вкоренети и утврдени во љубовта да можете да разбирате со сите светиини што е ширина и должина, што е длабочина и височина,

¹⁹ и да ја осознаете Христовата љубов што го надминува секое знаење, за да се исполните со сета полнота Божја.

²⁰ А на Оној Кој, според силата што во нас дејствува, може да изврши изобилно сè што ќе побараме или помислиме,

²¹ Нему нека е слава во Црквата преку Исус Христос во сите родови и за сите векови. Амин!

Единството на телото

4 Браќа, јас, затвореник во Господ, ве молам да се однесувате достоинно според звањето, за кое сте повикани,

² со сета понизност и кротост, со долготрпеливост, поднесувајќи се еден со друг со љубов,

³ трудејќи се да го запазите единството на Духот преку врските на мирот.

⁴ Едно тело сте и еден Дух, како што сте и повикани кон една надеж на вашето звање.

10
1 Кор 2,7-9
1 Птр 1,12

11
1,4,11

12
2,18
Евр 4,16

13
Кол 1,24

14
1,17-18

16
Рим 7,22

17
Мудр 1,4
Јн 14,23
Рим 8,11
Кол 1,23
2,7

18
Кол 2,2

19
1 Кор 13
Гал 4,9

20
Рим 16,
25-27
Јуда 1,
24-25

21
Рим 16,27

4,1
3,1
Кол 1,10

2
Гал 6,2
Кол 3,
12-13

3
1,10
2,13-16
Фил 1,27
Кол 1,20

4-6
5 Мојс 6,
4-5
Мт 23,8-10
1 Кор 12,
4-6

4
Рим 12,3-6
1 Кор
10,17
Кол 1,5

5 ⁵ Еден Господ, една вера и едно крштење,
1 Кор 1,13 8,6

7 ⁶ еден е Бог и Отец на сите, Кој е над сè, и преку сите, и во сите нас.
Рим 12,3,6 1 Кор 12,11

8 ⁷ А на секого од нас благодатта му е дадена според мерката на дарот Христов.
Пс 67,18 Кол 2,15

9 ⁸ Затоа е и речено: „Издигајќи се на височина, плени плен и им даде дарови на луѓето.”
Пс 67,18 Јн 3,13

11 ⁹ А што означува „издигајќи се”, ако не тоа дека Тој слезе пред тоа во најдолните места на земјата.
1 Кор 12, 4-11,28

12 ¹⁰ Слегнатиот е истиот, Кој се издигна повисоко од сите небеса, за да исполни сè.
2,21

13 ¹¹ И Тој постави едни за апостоли, други за пророци, трети за благовестители, четврти за пастири и учители,
Кол 1,28

14 ¹² за усовршување на светиите во делото на служењето, за изградување на Христовото тело,
Рим 16,19 1 Кор 3,1-3 14,20 Евр 5,11-14 13,9

15 ¹³ додека сите не го достигнеме единството на верата и познанието на Синот Божји, до состојба на совршен човек, до мера на возраста на Христовата полнота,
1,22 Кол 1,18

16 ¹⁴ та да не бидеме веќе мали деца што ги лула и занесува секој ветар на лажните учења, преку човечките заблуди, во лукавството на измама кон заблуда,
Кол 2,19

17-19 ¹⁵ Туку со љубов држејќи се за вистината во секој поглед да растеме во Оној, Кој е глава, Христос.
Рим 1,18-32

18 ¹⁶ Со Него целото тело е составено и склопено и сврзано преку сите дарувани врски, при дејството на секој дел, поради силите негови, нараснува за да се изградува во љубов.
2,12 Мк 3,5

Новиоѝ живоѝ во Христос

¹⁷ Ова, пак, го зборувам и сведочам во Господ; да не живеете повеќе како што живеат и другите незнабошци, по суетата на својот ум;

¹⁸ помрачени во разумот, отуѓени од Божјиот живот поради нивното незнаење и тврдокорноста на нивното срце;

¹⁹ дојдени до бесчувство, тие се предадоа на разврат и ненаситно вршат секаква нечистота.

²⁰ Но вие не Го познавте така Христа,

²¹ ако навистина сте чуле за Него и во

Него сте биле поучувани - дека вистината е во Исус,

²² тогаш отфрлете го од себе стариот човек според вапето поранешно живење, кој се распаѓа во измамливите желби,

²³ за да се обновите со духот на својот ум

²⁴ и да се облечете во новиот човек, создаден според Бога во вистинска праведност и светост.

²⁵ Поради тоа, откако ја отфрливте лагата, кажувајте си ја вистината секој на својот ближен, бидејќи сме делови еден на друг.

²⁶ Гневете се, но не грешете: сонцето да не зајде над гневот ваш;

²⁷ И не давајте му место на ѓаволот.

²⁸ Крадецот да не краде веќе, туку нека се труди и подобро е да се труди со своите сопствени раце да го прави она што е добро, за да има што да му даде на оној што има потреба.

²⁹ Никаков гнасен збор да не излегува од устата ваша, туку само добар, за надградување каде што треба, за да им даде благодат на оние што слушаат.

³⁰ И не оскрбувајте Го Светиот Дух Божји со Кој сте запечатени за денот на откупувањето.

³¹ Отстранете ја подалеку од вас секоја огорченост, јарост, гнев, викање и хулење заедно со секоја друга злоба.

³² Бидете еден спрема друг добри и милосрдни, проштавајќи си еден на друг, како што и Бог ви прости во Христа.

Да се живее во свейлина

5 И така, угледајте се на Бога, како чеда возљубени,

² и живејте во љубов, како што и Христос ве возљуби и за нас се предаде Себеси како принос и жртва на Бога за пријатен мирис.

³ А блудство и секаква нечистота или, пак, користољубивост воопшто да не се спомнуваат меѓу вас, како што им прилега на светиите,

⁴ ниту, пак, срамни и будалести зборови или двосмислени приказни, што се неприлични, туку само благодарност.

22Кол 3,5.
9-10**23**

Рим 12,2

24

Кол 3,10

25Зах 8,16
Рим 12,5
1 Кор 12,12
Кол 3,8-9**26**Пс 4,4,8
Мт 5,22
Јк 1,19-20**28**1 Кор 4,12
1 Сол 4,11**29**5,4
Мт 15,11
Кол 3,8,16
4,6
Јк 3,10-12**30**1,13-14
Ис 63,10**31**

Кол 3,8

32Мт 6,14
18,22-35
Кол 3,12-13**5,1**Мт 5,48
1 Кор 11,1**2**2 Мојс 29,18
Ез 20,41
Рим 14,15
Гал 2,20
Фил 4,18
Евр 10,10**3-5**

Кол 3,5,8

44,29
Кол 3,15

ПОСЛАНИЕ ДО ЕФЕСЈАНИТЕ

6 ^{4,14} ^{Рим 1,18} ^{Кол 2,4-8} ^{3,6} ⁵ Зашто ова треба да го знаете: дека ниесен блудник, или нечист, или користољубец - кој е идолопоклоник, нема дел во царството на Христос и Бог.

8 ^{2,11,13} ^{Лк 16,8} ^{Јн 12,36} ^{2 Кор 4,6} ^{1 Птр 2,9} ⁶ Никој да не се мами со празни зборови; зашто поради нив доаѓа гневот Божји врз синовите на непокорноста;

⁷ затоа, не станувајте нивни соучесници.

9 ⁸ Вие некогаш бевте темнина, а сега сте светлина во Господ: живејте како деца на светлината!

10 ⁹ Зашто плодот на светлината се состои во сè што е добро, праведно и вистинито -

12 ¹⁰ одлучете се за она што Му е мило на Бога!

14 ¹¹ Не учествувајте во бесплодните дела на темнината, туку избличувајте ги!

16 ¹² Зашто за она што го прават скришум, срамно е и да се зборува.

13 ¹³ А сè што е избличено, светлината го прави јавно; бидејќи сè што е јавно, светлина е.

17 ¹⁴ Затоа е речено: „Стани ти што спиеш, воскресни од мртвите, и Христос ќе те осветли!”

18 ¹⁵ Па така, внимавајте добро како живеете! Не како безумни, туку како мудри;

19 ¹⁶ ползувајте го времето, зашто дните се лукави.

20 ¹⁷ Затоа немојте да бидете неразумни, туку распознајте што е волјата Божја!

21 ¹⁸ И не опивајте се со вино, во него има разврат, но исполнете се со Дух.

22 ¹⁹ Разговарајте меѓу себе со псалми и славословија и духовни песни, пеејќи и воспевајќи Го Господа во срцата ваши;

23 ²⁰ благодареејќи Му секогаш за сè на Бога и Отецот, во името на нашиот Господ Исус Христос;

24 ²¹ Па, како што Црквата Му се покорува на Христос, така и жените да им се покоруваат на своите мажи во сè.

25 ²² Вие, мажите, сакајте ги жените свои, како што Христос ја засака Црквата и се предаде Себе за неа,

26 ²³ за да ја освети, очистувајќи ја со водна бања преку словото;

27 ²⁴ та да ја претстави пред Себе како славна Црква, која нема осквернување, или порок, или нешто слично, туку да биде света и непорочна.

28 ²⁵ И така, мажите се должни да ги сакаат жените свои како што ги сакаат своите тела; зашто, кој ја сака жената своја, тој се сака и самиот себеси.

29 ²⁶ Зашто никој никогаш не го намразил телото свое, туку го храни и го стоплува, како и Господ Црквата,

30 ²⁷ бидејќи ние сме делови на Неговото тело, од Неговото тело и коските Негови.

31 ²⁸ „Поради тоа, човекот ќе го остави својот татко и мајката своја, и ќе се придружи кон жената своја, та обајцата ќе бидат едно тело.”

32 ²⁹ Оваа тајна е голема. Но јас ви зборувам за Христос и за Црквата.

33 ³⁰ И така, секој од вас да си ја сака жената своја, како што се сака самиот себеси, а жената да го почитува мажот свој.

Деца и родители

6 Вие, деца, бидете им послушни на родителите свои, во името на Господ, зашто тоа е праведно.

² „Почитувај ги својот татко и својата мајка!” - тоа е првата заповед со ветување,

³ „За да ти биде добро, и да живееш долго на земјата.”

⁴ И вие, татковците, не дразнете ги децата свои, туку подигнувајте ги во воспитанието и науката на Господ.

Слуги и господарии

⁵ Вие, слуги, бидете послушни кон вашите земни господари со страв и трепет, во простота на срцето, како кон Христос,

⁶ не работете само за пред очи, како оние што сакаат да им се умилкуваат на

25-26

Евр 10,10,14
13,12

25

Кол 3,19
1 Птр 3,7

27

1,4
Песна 4,7
2 Кор 11,2
Кол 1,22

30

Рим 12,5
2 Кор 6,15
12,27

31

1 Моје 2,24
Мт 19,5
Мк 10,7-8
1 Кор 6,16

6,1

Кол 3,
20-21

2-3

2 Моје 20,12
5 Моје 5,16
Мт 15,4

4

5 Моје 6,7,20-25
Изреки 19,18
Кол 3,21

5-6

Тит 2,9
1 Птр 2,18

5

Кол 3,
22-4,1

Жени и мажи

²¹ покорувајте се еден на друг во страхопочит Божји.

²² Вие, жените, покорувајте им се на мажите свои, како на Господ,

²³ зашто мажот е глава на жената, како што е и Христос глава на Црквата, и Тој е Спасител на телото.

8 луѓето, туку како Христови слуги, извршувајќи ја волјата Божја од срце,

9 ⁷ драговољно служејќи, како да Му служите на Господ, а не на луѓе,

⁸ знаејќи дека секој, па било тоа роб или слободен, ќе добие од Господ според доброто, што го направил.

10 ⁹ А и вие, господарите, исто така, однесувајте се кон нив и бидете умерени во строгоста своја, знаејќи дека и над вас самите и над нив има на небесата Господар, во Кого нема лицемерност!

11 во строгоста своја, знаејќи дека и над вас самите и над нив има на небесата Господар, во Кого нема лицемерност!

12 *Оружјеѝо шиѝо ни љо дава Боѝ*

14 ¹⁰ Браќа, засилувајте се во Господ и во силата на Неговата моќ!

¹¹ Облечете се во сето оружје Божјо за да се одржите против ѓаволското лукавство;

¹² зашто нашата борба не е против крв и тело, туку против началствата, против властите, против световните управители на темнината од овој век, против поднебесните духови на злобата.

¹³ Поради тоа примете го сето оружје Божјо, за да можете да се браните во лош ден, та, откако ќе победите, да се одржите.

¹⁴ И така стојте, откако ќе се опашете со вистината и ќе се облечете во оклопот на праведноста,

¹⁵ и носете да ви бидат обуени во подготвеност за да благовестите мир.

¹⁶ А над сè, земете го штитот на верата, со кој ќе можете да ги изгаснете сите вжештени стрели на лукавиот;

¹⁷ земете го и шлемот на спасението и духовниот меч, кој е зборото Божјо!

¹⁸ Со секаква молитва и молба во секоја пригода молете се во духот. Затоа бидете постојано будни со сета истрајност и молитва за сите светии,

¹⁹ и за мене, та, кога ќе ја отворам устата да ми се даде слободно да ја соопштувам тајната на Евангелието,

²⁰ поради кое сум пратеник во окови, за да го проповедам смело, како што ми прилега.

Последни ѝоздрави

²¹ А за да знаете и вие, како сум и што работам, за сè ќе ве известим Тихик, возљубениот брат и верен служител во Господ.

²² Него го пратив кај вас за да дознаете како сме, и за да ги охрабри срцата ваши.

²³ Мир на браќата и љубов со вера од Бога Отецот и од Господ Исус Христос.

²⁴ Благодат со сите што Го сакаат нашиот Господ Исус Христос - во нераспадливост. Амин.

15
Ис 40,3,9
52,7
Рим 10,15

17
Ис 11,4
49,2
59,17
Ос 6,5
Евр 4,12
Откр 1,16

18
Мт 26,41
Лк 18,1
1 Кор 14,15-16
Кол 4,2-4
1 Сол 5,17

19
Лк 21,15
Дела 4,29
28,31
Рим 15,30
Кол 4,3
2 Сол 3,1

20
2 Кор 5,20

21-22
Дела 20,4
Кол 4,7-8
2 Тим 4,12

23-24
1 Петр 1,8

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО ФИЛИПЈАНИТЕ

Вовед

Првиот европски град, во кој апостолот Павле го проповедал Евангелието е Филипи, кој се наоѓал во римската провинција Македонија, на североисток од Грција. Павле таму основал црква за време на неговото второ мисионерско патување (види Дела 16,12–40). Неколку години подоцна, додека се наоѓал во затвор (според едни во Ефес, а според други во Кесарија или во Рим; види Фил. 1,7), апостолот напишал писмо до Филипјаниите, проследено со особено срдечен тон. Тој сака да им се заблагодари за подароциите што се поштурдиле да приспигнат до Павле преку Епафродит, кога тој самиот се наоѓал во неволја. Тој исто така сака да ги охрабри да Му останаат верни на Христос и да не дозволат да бидат заведени од лажните науки што се вовлекувале во нивната заедница.

На почетокот (1,1–11), Павле ја изразува радоста и благодарноста што ја чувствува кога помислува на христијаните во Филипи. Пошто ги известува за неговата состојба. Соочен со неизвесна иднина, отворено ја искажува својата целосна сигурност, што ја добива од заедничкото со Господ Исус Христос (1,12–26). Тој ги охрабрува Филипјаниите да останат цврсти во верата, издржувајќи го испитот на понизноста во духот на служењето што доаѓа од Исус Христос (1,27–2,18). Со надеж за повторно видување, Павле ги испраќа кај Филипјаниите Епафродит и Тимотеј, неговите придружници, кои ќе ја одржуваат врска меѓу апостолот и Филипјаниите (2,19–30).

Пошто Павле ги сфаќа под писмото енергично неговите приврзаници наспроти неверните личности на вистинитото Евангелие. Тој ги повикува Филипјаниите да се уздаат на неговите начин на однесување, приближувајќи се смело кон почетокот на новиот живот во христијанството и да станат подобни на Исус Христос (3). Писмото завршува со поштиник, благодарование и поздрав (4).

Ова писмо се нарекува „Писмо на радоста“, зашто така духот го пројкажува посланието од почеток до крај. Оваа радост е поврзана со верата во Христос, чие дело се прославува во химните, односно славословите во 2,6–11.

1,1

Дела 16,1
Рим 1,1
2 Кор 1,1
Гал 1,10
Кол 1,1
2 Сол 1,1
Јк 1,1
3 Петр 1,1

Поздрав

1 Павле и Тимотеј, слуги на Исус Христос, до сите светии во Христос Исус, што се во Филипи, со епископите и законите:

² благодат и мир вам од Бога, Отецот наш и од Господ Исус Христос!

2

Рим 1,7
Гал 1,3

Изразување благодарности и молитва

3-4

Рим 1,8-10
1 Кор 1,4
Ефес 1,16-17
Кол 4,2
1 Сол 1,2

³ Му благодарам на мојот Бог секогаш, кога си спомнувам за вас,

⁴ - во секоја моја молитва се молам со радост за сите вас -

⁵ заради вашето учество во Евангелието од првиот ден, па сè досега,

⁶ уверен во тоа дека Оној, Кој го започна во вас доброто дело, ќе го доврши сè до Денот на Исус Христос.

⁷ И право е да го мислам тоа за сите вас, зашто секогаш ве носам во срце - и кога сум во окови, и кога го бранам и утврдувам Евангелието, бидејќи сите вие сте мои соучесници во благодатта.

⁸ Бог ми е сведок колку многу копнеам по сите вас со милосрдноста на Исус Христос.

⁹ И се молам вашата љубов сè повеќе и повеќе да изобилува преку познанието и разбирањето на сè,

4

3,1
4,1,4,10

5

1,27-30
4,3,14-18
Рим 15,
26-27

6

1,10
2,13,16
Јн 4,34
6,28-29
1 Кор 1,8
1 Сол 4,15

7

Дела 21,33
Рим 1,5

8 ¹⁰ за да можете да го распознавате нај-
доброто, та да бидете чисти и беспре-
корни во денот на Христос,
Рим 1,9
2 Кор 1,23

9 ¹¹ полни со плодот на праведноста, кој
е преку Исус Христос, за слава и по-
фалба на Бога.
Кол 1,9-10

10
1 Кор 1,8
Ефес 1,4
1 Сол 3,13
5,21,23
Евр 5,14

**Заробенииџвоиџо на Павле
и усџехоиџ на Еванџелиеиџо**

11 ¹² Сакам, браќа, да знаете дека тие
работи, што ми се случилја, придонесоа
за поголем успех на Евангелието,
Јн 15,8
Ефес 1,6,12,14
Евр 12,11
Јк 3,18

12 ¹³ така што во целата преторија и ме-
ѓу сите други стана познато дека сум во
окови за Христа;
Лк 21,13
Дела 8,14

13 ¹⁴ и дека повеќето од браќата во Гос-
под, поттикнати од моите окови, се ос-
мелија, без страв да го проповедаат сло-
вото Божјо.
Дела 28,30
Ефес 3,1
4,1

15 ¹⁵ Некои, навистина, од завист и жел-
би за кавга, а други од добра волја Го
проповедаа Христос:
2 Тим 2,9
Фил 1,9

15 ¹⁶ едни Го проповедаат Христа од
желба да се препираат, неискрено, мис-
лејќи дека ја наголемуваат тежината на
моите окови.
Дела 28,31
1 Сол 2,2

19 ¹⁷ А другите, пак, проповедаат од љу-
бов, знаејќи дека јас сум поставен да го
бранам Евангелието.
Јов 13,16
Мк 13,11
Дела 16,7
Рим 15,30
2 Кор 1,11

20 ¹⁸ Но, што од тоа? Како и да е, било
дволично или искрено, Христос се про-
поведа; затоа се радувам и ќе се раду-
вам.
1 Кор 6,
12-20
1 Птр 4,16

21 ¹⁹ Зашто знам дека тоа ќе ми послужи
за спасение со вашата молитва и преку
дејството на Духот на Исус Христос,
Рим 8,
10-11
Гал 2,20
Кол 3,3-4

22 ²⁰ како што очекувам со нетрпение и
се надевам дека во ништо нема да се
посрамам, но со сета моја храброст, ка-
ко секогаш, така и сега, ќе се возвеличи
Христос во моето тело - било со живот,
Јн 15,1-8,16
Рим 1,13

23 ²¹ Христос во моето тело - било со живот,
било со смрт.
2 Кор 5,6-9

²¹ За мене, „да се живее“ значи Хрис-
тос, а „да се умре“ - придобивка.

²² Ако, пак, живеењето мое во тело
ми придонесува плод на делото, тогаш
што да одберам не знам.

²³ Измачуван сум и од едното, и од
другото: сакам да заминам и да бидам
со Христа, бидејќи тоа е многу подобро;

²⁴ но да останам во телото е попотреб-
но за вас.

²⁵ Уверен во тоа, знам дека ќе оста-
нам и ќе пребивам со сите вас за ваш
напредок и радост на верата,

²⁶ та пофалбата ваша во Христос Исус
да се умножува преку мене, кога пов-
торно ќе дојдам кај вас.
2 Сол 1,3
1 Тим 4,15

Посџојаносџ во биџкаџа

²⁷ Живејте само достоино за Христово-
то Евангелие, та, ако дојдам и ве видам,
или пак во отсуство слушнам за вас де-
ка стоите во еден дух, борејќи се едно-
душно за верата на Евангелието,

²⁸ и во ништо не се плашите од про-
тивниците; тоа е знак за нивната поги-
бел, а за вашето спасение, и тоа е од Бо-
га.

²⁹ Зашто вам ви се даде дар поради
Христос не само да верувате во Него,
туку и да страдате за Него,

³⁰ борејќи се со истага борба, каква
што видовте во мене и сега слушате за
мене.
2 Сол 1,5
1 Птр 1,6-7

Единсџво во џонизносџа

2 И така, ако во Христос има некаква
утеха, ако има некаков поттик од
љубовта, ако има некакво заедништво
со Духот, ако има некое милосрдие и
сострадание,

² исполнете ја мојата радост: бидете
со една мисла, бидејќи имате една и
иста љубов, и бидете еднодушни и едно-
мислени;

³ не правете ништо од честољубие или
за празна слава, но од понизност сметај-
те се еден друг за погорен од себеси!

⁴ Не грижете се секој само за себе, ту-
ку и за другите!

⁵ Бидејќи вие треба да ги имате ис-
тите мисли, што ги има Исус Христос,

⁶ Кој, иако беше во Божји лик, не сме-
таше дека треба да го искористи тоа
што е еднаков со Бога;

⁷ но Сам Себе се понизи, земајќи лик
на слуга се изедначи со луѓето и по из-
глед се покажа како човек;

⁸ Сам Себе се понизи, послушен сѐ до
самата смрт, смрт на крст.

⁹ Па затоа и Бог Го превозвиши и Му
даде име што е над секое име,

25
2 Сол 1,3
1 Тим 4,15

26
1 Кор
15,31
2 Кор 1,14

27
4,3
Гал 5,1
Ефес 4,1-4
Кол 1,10
1 Сол 2,12
3,8

28
2 Сол 1,
4-10

29
Мт 5,10-12
Дела 5,41
2 Сол 1,5
1 Птр 1,6-7

30
2 Кор
11,24-12,10

2,1
2 Кор
13,13
Кол 3,12

2
Рим 15,5
1 Кор 1,
10-16

3
Рим 12,10
Гал 5,26

4
2,21
1 Кор
10,24,33
13,5

5
Јн 13,15
Рим 15,5
1 Јн 2,6

6
Јн 1,1-2
17,5
Кол 1,15
Евр 1,3

7
Мт 20,28
Јн 1,14
Рим 8,3
2 Кор 8,9
1 Тим 2,5
Евр 2,14,17

ПОСЛАНИЕ ДО ФИЛИПЈАНИТЕ

8 ¹⁰ та во името на Исус да се поклони секое колено на сè што е небесно, земно и подземно,

¹¹ и секој јазик да исповеда дека Исус Христос е Господ, за слава на Бог Отецот.

9 *Задача на христијаниите*

¹² Затоа, возљубени мои, како што секогаш ме слушавте, не само во мое присуство, туку многу повеќе сега, кога сум отсутен, со сграв и трепет градете го своето спасение,

¹³ зашто Бог е Оној Кој во вас прави да сакате и да дејствувате според Неговата добра волја.

¹⁴ Правете сè без мрморене и двоумение,

¹⁵ за да бидете прави и чисти, непорочни чедра Божји, сред изопачено и развратно поколение, во кое светите како светила во светот,

¹⁶ држејќи се за зборото на животот, за моја гордост во денот Христов, дека не трчав напразно и не се трудев напразно.

¹⁷ Но, иако се излевам како жртва леница и за служба на вашата вера, се радувам сам и се радувам со сите вас.

¹⁸ Така исто радувајте се и вие и зарадувајте ме!

Мисиите на Тимошеј и Епафродит

¹⁹ А се надевам во Господа Исуса дека наскоро кај вас ќе го пратам Тимотеј, та и јас, откако ќе разберам како сте, да се утешам со духот.

²⁰ Всушност, немам ниту еден истомисленик, кој толку искрено би се грижел за вас.

²¹ Зашто сите си го бараат своето, а не она на Исус Христос;

²² а неговата опитност е позната; тој, како син на татко, слугуваше заедно со мене при благовестувањето.

²³ Него, пак, се надевам дека ќе го испратам веднаш, штом ќе дознаам што ќе стане со мене;

²⁴ а се надевам во Господа дека и сам скоро ќе дојдам кај вас.

²⁵ Сметам дека е потребно кај вас да го испратам братот Епафродит, мој

сотрудник и соборец во војувањето, а ваш пратеник и помагач во потребите мои,

²⁶ бидејќи тој копнееше да ве види сите вас и многу жалеше што сте чуле дека бил болен.

²⁷ Зашто тој боледуваше дури до умирање; но Бог го помилува, и не само него, туку и мене, за да не ми се натовари една жалост врз друга.

²⁸ Поради тоа го испратив поскоро, та, штом ќе го видите пак, да се израдувате, а јас да бидам помалку нажален.

²⁹ Примете го, пак, во Господа со секаква радост, и такви почитувајте,

³⁰ бидејќи за Христовото дело тој беше скоро на умирање, не жалејќи го својот живот за да го дополни недостигот на вашата служба кон мене.

Вистинскиот начин да се биде оправеден во очите на Бога

3 Но, браќа мои, радувајте се во Господа! Зашто мене не ми е здодевно да ви пишувам исти нешта, а за вас тоа значи безбедност.

² Чувајте се од кучињата, чувајте се од лошите работници, чувајте се од лажно обрезавање,

³ зашто вистинското обрезавање смение, кои со Духот Му служиме на Бога и се гордееме со Христос Исус, и не се надеваме на телото,

⁴ иако јас можам да се надевам и на телото. Ако некој друг мисли дека може да се надева на телото, тогаш уште повеќе можам да се надевам јас,

⁵ кој сум обрезан во осмиот ден, од родот Израилев, од Венијаминовото колено, Евреин од Евреите, по законот фарисеј,

⁶ по ревност - гонител на Божјата Црква, според правдата на Законот - беспрекорен.

⁷ Но тоа што беше за мене придобивка, поради Христос го сметав за загуба.

⁸ Затоа, сметам дека и сè друго е загуба спрема преважното познание на Христос Исус, мојот Господ, поради Кого се одреков од сè, и сè сметам за отпад, само за да Го придобијам Христос,

17
3,3
Рим 12,1
15,16
2 Тим 4,6

18
3,1
4,4

19
Дела 16,1

20
1,15-17

21
2,4
2 Тим 4,10

22
1,1-5

24
1,25
Рим 14,14

25
4,18

29
1 Кор 16,16
1 Тим 5,17

30
Дела 20,24
2 Кор 8,14
Кол 1,24

3,1
1,5
2,18
4,4
2 Кор 13,11
1 Сол 5,16

2
Пс 21,16
2 Кор 11,13
Гал 5,12

3
5 Мојс 10,16
Ер 4,4
Рим 1,9
2,29
Гал 6,14-15
Кол 2,11

4
Рим 7,5
2 Кор 11,18

5 ⁹ и да се најдам во Него, не со својата праведност стекната од Законот, туку со придобивката преку верата во Христа, односно со праведноста од Бога преку верата;

¹⁰ за да Го познаам Него, и силата на Неговото воскресение, и учеството во Неговите страдања, грижејќи се мојата смрт да биде слична со Неговата,

6 ¹¹ та некако да го достигнам воскресението на мртвите.

Трчање кон целта

¹² Велам така не затоа што веќе

7 достигнав, или дека веќе постигнал совршенство, туку се стремам да го достигнам она со кое Христос ме достигна мене.

8 ¹³ Браќа, јас не мислам дека сум го достигнал тоа; но едно правам: го заборавам она што е зад мене, а се стремам кон она што е пред мене,

9 ¹⁴ трчам кон целта - кон наградата на горното признание од Бога во Исус Христос.

¹⁵ Ние, кои сме, пак, совршени, мислиме така; ако, пак нешто инаку мислите, Бог и тоа ќе ви го открие.

10 ¹⁶ Но, само да го држиме она до кое достигнавме, да бидеме едномислени и по истото правило да продолжиме.

11 ¹⁷ Следете го мојот пример, браќа, и гледајте ги оние што живеат според образецот што го имате во вас.

12 ¹⁸ Зашто мнозина, за кои често сум ви зборувал, а сега дури и со солзи говорам, постапуваат како непријатели на крстот Христов;

¹⁹ нивниот крај е погибел, нивниот бог - стомакот, а славата - во нивниот срам; тие мислат за земните работи.

13 ²⁰ А нашето жителство е на небесата, од каде што Го очекуваме и Спасителот, нашиот Господ Исус Христос.

14 ²¹ Тој ќе го преобрази нашето понизно тело да стане подобно на Неговото славно тело, со силата преку која Тој може да потчинува под Себе сè.

16 *Прејораки: слога, радоси, мир*

4 И така, браќа мои возљубени и многу пожелни, радост моја и венец, стојте цврсто во Господ, возљубени!

² Ја молам Еводија, ја молам и Синтихија да бидат едномислени во Господа;

³ а те молам и тебе, искрен сотрудничко, помагај им на оние што се грижеа во Евангелието заедно со мене и со Климент и со другите мои сотрудници, чии имиња се во Книгата на животот.

⁴ Радувајте се секогаш во Господа, и пак ќе речам: радувајте се!

⁵ Кротоста ваша нека им биде позната на сите луѓе! Господ е близу!

⁶ За ништо не грижете се, туку во сè преку молитва и молба со благодарност изнесувајте ги пред Бога своите барања,

⁷ и мирот Божји, што надвишува секој ум, ќе ги запази вашите срца и вашите мисли во Исус Христос.

⁸ Понатаму, браќа мои, на она што е вистинско, што е чесно, што е праведно, што е чисто, што е љубезно, што е достоинство за слава, на она што е добродетел, што е за пофалба, само на тоа мислете!

⁹ И она што го научивте, примивте, чувте и видовте во мене, тоа правете го, - и Бог на мирот ќе биде со вас!

Павле им заблагодарува на Филипјаниите за нивниите подароци

¹⁰ Јас се зарадував необично многу во Господа, зашто најпосле расцветавте во вашата грижа за мене; вие и порано се грижевте за мене, но немавте згодна пригода.

¹¹ Ова го велам не поради скудноста од нешто, бидејќи се научив да се задоволувам со она што го имам.

¹² Знам да живеам и во скудноста, знам да живеам и во изобилство; научен сум на сè и сепшто, и сит да бидам, и глад да трпам, и во изобилие да сум и во немаштија.

¹³ Сè можам преку Исус Христос, Кој ме крепи.

¹⁴ Но, добро направивте што зедовте учество во мојата скрб.

¹⁵ А знаете и вие, Филипјани, дека во почетокот на проповедањето на Евангелието, кога отпатував од Македонија, немаше ниту една црква нешто да ми даде или нешто да примам освен од вас;

¹⁶ зашто и во Солун, еднаш, и по вторпат ми пративте нужни работи.

17

1 Кор 4,16
11,1
1 Сол 1,7
1 Птр 5,3

18

1 Кор 1,
17-18,23
Гал 5,11

19

Мт 6,19
Јн 3,12
Рим 16,18
Кол 3,2

20

1 Кор 1,7
Ефес 2,6,19
Кол 3,1-4
Тит 2,13
Евр 12,22
13,14

21

Рим 8,29
1 Кор 15,27,
43-49,53
Ефес 1,19
3,7

Кол 3,4
Евр 2,8

4,1

1 Сол 2,
19-20

2

2,2

3

1,30
2,25
Пс 68,28
Дан 12,1
Лк 10,20
Дела 3,5
2 Кор 8,23

4

3,1

6

Мт 6,25-34
1 Птр 5,7

7

Ис 26,3
Јн 14,27
Кол 3,15

8

Рим 12,2,17
1 Сол 4,12

10

2,25-30

11

1 Тим 6,6
Евр 13,5

ПОСЛАНИЕ ДО ФИЛИПЈАНИТЕ

13 ^{2 Кор 12, 9-10} ¹⁷ Ова го велам не дека сакам да ми давате, туку го барам плодот кој се умножува во ваша полза.

^{2 Тим 4,17} **15** ^{Дела 16, 12-14} ¹⁸ Добив сè и имам во изобилие, се пренаполнив со блага, кога го примив од вас испратениот дар преку Елафродит, кој е мирис сладок, жртва пријатна, благоугодна на Бога.

^{2 Кор 11,9} **16** ^{Дела 17,1-9} ¹⁹ Мојот Бог, по Своето богатство, нека ја исполни секоја ваша потреба, за слава преку Христос Исус.

^{Мт 3,8} **17** ^{1 Кор 9,11}

²⁰ А на Бога, нашиот Отец, слава во вечни векови. Амин!

Последни поздрав

²¹ Поздравете го секој светија во Христос Исус! Ве поздравуваат браќата што се со мене.

²² Ве поздравуваат сите светии, а особено оние што се од Цезаревиот дом.

²³ Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин!

20
Рим 16,27

21
Дела 9,13
Рим 1,7

22
1,13

23
Гал 6,18
Фил 1,25

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО КОЛОСЈАНИТЕ

Вовед

Најверојатно Павле никогаши не го посетил Колоси, градои во мала Азија (денешна Турција), на околу 200 км источно од Ефес. Првиот кој таму го донел Евангелието бил Епафрас (Кол. 1,7; 4,12), еден од придружниците на апостолот, кој самиот бил од Колоси.

Додека Павле се наоѓал во затвор (4,3;10;18), веројатно во Рим, Епафрас дошол да го известил дека Колосјаниите паднале под влијание на пројазиториите на едно ново учење. Според нив, за да се сиознае Бог и да се биде спасен, потребно е да се обожуваат духовните сили, да се извршуваат одредени обреди (како на пр. обрезанието) и да се запазуваат стrogиите правила кои се однесуваат на јадењето, пиенето и сл. Известен за оваа вознемирувачка ситуација, апостолот веднаш им пишува на Колосјаниите дека е сосема доволно само да си сџмнат дека спасението ни е вејено од Бога во Исус Христос. Тој веројатно им го доставил ова писание со посредство на Тихик и Онисим (4,7–9).

По поздравот и молииваата за благодарност кон Бога (1,1–14), првиот дел ја прави очигледна Христоваата надмоќност: Тој е поголем од сите духовни сили, Тој е единствениот поглавар на цркваата (1,15–2,3). Веднаш потоа, апостолот го свршува вниманието на Колосјаниите кон искушенијаата во кои можат да заааднат (2,4–25).

Последниот дел ги прикажува практичните сољедувања за новиот живоит иот претстоити во заедниство со Христос, во самата христијанска заедница, во семејството и во општеството (3,1–4,6). Заклучокот донесува низа лични пораки и поздравни напишани своерачно од апостолот (4,7–18).

Лажните учења можат да ја променат формата и содржинаата од една епоха во друга. Но тие имаат секогаш нешто општо: тие настојуваат да ги опитрнат христијаниите од верата во Христос. Токму затоа содржинаата на Посланието до Колосјаниите е секогаш современа. Таа ја истакнува надмоќноста на Христос, Кој ослободува од секакво духовно ројство.

1,1-2

Дела 16,1
Рим 1,1
1 Кор 1,1-2
Ефес 1,1-2

Поздрав

1 Павле, по волјата Божја апостол на Исус Христос, и братот Тимотеј,
2 до светиите и верните браќа во Исус Христос што се во Колоси: благодат вам и мир од Бога нашиот Отец и Господ Христос!

Дела 9,13
Рим 1,7

3

1,12
Рим 1,8-9
Ефес 1,
15-16
5,4,20
1 Сол 1,2
Фил 1,4-5

Благодарност за Евангелието

3 Му благодариме на Бога и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, секогаш кога се молиме за вас,
4 бидејќи слушнаме за вашата вера во Христос Исус и за љубовта ваша, која ја имате кон сите светии,
5 поради надежта која се чува за вас на небесата, за која порано сте слушна-

5
1 Кор 13,13
Ефес 1,13

ле од словото на вистината - Евангелието,

6 кое е во вас, како и во целиот свет, и принесува плод и расте, како и меѓу вас од оној ден кога ја чувте и познавте Божјата благодат во вистината;

7 како што и научивте од Епафрас, нашиот возљубен соработник, кој е верен служител Христов заради вас,

8 и кој нè известил за вашата љубов во Духот.

Молиива за Цркваата

9 Затоа и ние, од оној ден кога го чувме тоа, непрестано се молиме и сакаме

6

Мт 28,
19-20
Мк 4,8
13,10
Дела 14,3
20,24,32
1 Тим 3,16

7

4,12
Фил 1,23

8

1 Кор 13,1

9

3,10
Лк 12,47
Ефес 1,
15-17
Фил 1,9

ПОСЛАНИЕ ДО КОЛОСЈАНИТЕ

10 да се исполните со познание на Неговата волја во секоја мудрост и духовно разбирање,

11 уgodувајќи Му во сè, принесувајќи плод во секое добро дело и да растете во познанието на Бога,

12 укрепувајќи се со секаква сила преку Неговата славна моќ за секаква трпеливост и великодушност со радост, благодарейќи Му на Бога и Отецот, Кој нè направи способни да учествуваме во наследството на светиите во светлината,

13 нè избави од власта на темнината и нè воведи во царството на Својот возљубен Син,

14 во Кого имаме откуп преку крвта Негова и простување на гревовите.

Личноста и Христовото дело

15 Тој е слика на невидливиот Бог, првороден пред секое создание;

16 бидејќи преку Него е создадено сè што е на небесата и што е на земјата, видно и невидливо; било престоли, било господства, било началства, било власти - сè е преку Него и за Него создадено.

17 Тој е пред сè, и сè во Него стои.

18 И Тој е глава на телото, односно на Црквата. Тој е почеток, првороден од мртвите, за да има првенство во сè.

19 Бидејќи во Него благоволи Отецот да ја населат сета полнота,

20 и преку Него да измири сè со Себе, или земно, или небесно, творейќи мир со крвта на Неговиот крст.

21 И вас, кои некогаш бевте отуѓени од Бога, и непријатели поради помислите кон лоши дела,

22 сега ве примири во телото на Неговото тело, преку Неговата смрт, за да ве претстави пред Себе свети, непорочни и без вина,

23 само ако останете во верата тврди и непоколебливи, и бидете неотклонливи од надежта на Евангелието што го чувате, кое е проповедано на секое поднебесно создание, и Кому што јас, Павле, му станав слуга.

Павловата дејност како слуга на Црквата

24 Сега се радувам во своите страдања за вас и го пополнувам недостигот од Христовите маки во моето тело за телото Негово, кое е Црквата.

25 Нејзе ѝ станав служител по Божја наредба што ми е наложена мене за вас, за да го исполнам словото Божјо,

26 тајната, скриена од векови и родови, а сега откриена на Неговите светии,

27 на кои Бог пожелал да им покаже какво богатство на слава има во таа тајна за незнабошците, односно дека Христос, надежта на славата, е во нас.

28 Него ние го проповедаме, вразумувајќи ги сите луѓе и учејќи ги со сета мудрост, за да го претставуваме секој човек совршен во Христос;

29 затоа се трудам и се борам. Зашто Неговата сила со голема моќ дејствува во мене.

2 Сакам да знаете во каква голема борба сум заради вас и заради оние што се во Лаодикија и во Јерапол, и поради сите, кои не ме видаа лично.

2 Нека се охрабрат срцата нивни та, соединети во љубов во секое богатство, со потполно разбирање, да ја познаат тајната на Бога и Отецот и на Христос, во Кого се скриени сите сокровишта на мудроста и знаењето.

4 А ова ви го велам за да не ве измами некој со лукави зборови;

5 зашто, макар и да сум отсутен со телото, со духот сум при вас, радувајќи се и гледајќи го вашиот ред и цврстината на вашата вера во Христа.

Исполненост со живојот во Христос

6 Поради тоа, како што Го примивте Господ Исус Христос, така и одете по Него,

7 вкоренети и утврдени во Него и укрепени во верата, како што сте научени, избилувајќи во неа со благодарност.

8 Браќа, пазете некој да не ве заведе со филозофија и со празна измама што се потпира на човечкото предание, на стихиите на светот, а не по Христос;

18

Дела 26,23

Рим 8,29

1 Кор

12,12-27

15,20

Ефес 1,

22-23

5,23

Евр 1,6

Откр 1,5

3,14

19

2,9

Ефес 1,23

20

1,16-17

Ефес 1,7,10

2,13,16

21

Рим 5,10

Ефес 2,12

4,18

22

1,28

Јн 1,14

Рим 7,4

2 Кор 11,2

Ефес 1,4

2,14-16

5,27

23

1,5-6

Мк 16,15

1 Кор 5,5-8

Евр 3,14

24

2,1

Дела 9,16

2 Кор 4,

10-12

11,23

2 Тим 2,10

25

Ис 42,1-4

Мк 13,9-10

Дела 20,24

Ефес 3,2

26

Рим 16,

25-26

Ефес

3,3,5,9

27

Дела 13,47

Рим 5,2

8,19-21

Ефес 1,18

28

1 Кор 2,6

Ефес 4,13

10

Ефес 2,10

4,1

Фил 2,12

1 Сол 2,12

11

Ефес 1,19

3,16

6,10

12

5 Мојс

33,3-4

Ис.Н. 14,

1-5

Мудр 5,5

Дела 20,32

26,18

Рим 1,7

Ефес 1,

11-13

1 Птр 1,4

2,9

13

2 Мојс

14,30

Мт 3,17

Лк 22,53

Јн 8,12

Дела 26,

17-18

Ефес 1,6

2,2

5,8

14

Рим 3,24

Ефес 1,7

15

1,18

1 Мојс 1,26

Изречи

8,22-36

Мудр 7,26

Сир 1,4-9

Јн 1,1-18

2 Кор 4,4

Фил 2,6-11

1 Тим 3,16

Евр 1,3

Откр 3,14

16

2,8,10

Јн 1,3

Рим 8,

38-39

1 Кор 8,6

Ефес 1,21

3,10

6,12

17

Изречи

8,22-31

Јн 1,1

3,31

8,58

29 ⁹ зашто во Него телесно живее сета полнота на Божеството,
Ефес 3,7
Фил 4,13

¹⁰ и вие да бидете исполнети во Него,
2,1 Кој е глава на секое началство и власт;
4,13-16
Откр 1,11
3,14
¹¹ во Него сте и обрезани преку неракотворено обрезание, откако го соблековете гревовното тело на плотта преку обрезанието Христово;

2 ¹² откако се погребавте со Него во крштевањето, во кое заедно со Него и воскреснавте преку вера во силата на Бога, Кој Го воскресна од мртвите.

3 ¹³ И вас, кои бевте мртви во гревовите и во необрезанието на вашето тело, Тој заедно со Него ве оживи, простувајќи ви ги сите гревови;
Ис 45,3
Изреки 2,3-5
1 Кор 1,24,30
Ефес 3,2

4 ¹⁴ извршувајќи го ракописаниот закон, кој со своите прописи стана наш непријател, кого Тој го зеде од средината и го прикова на крстот;

5 ¹⁵ и, откако ја зграби силата од началствата и властите, Тој ги изложи јавно на позор и славејќи ја во Себе победата над нив.

6 ¹⁶ Па така, никој нека не ве осудува за јадење или пиене, или за некој празник, или за млад месец или саботи;
1 Кор 11,23
15,1-3
Ефес 4,20-21

7 ¹⁷ тоа е само сенка на она што доаѓа, а телото е Христос.

¹⁸ Никој своеволно да не ве мами со смиреност и служење на ангелите, впуштајќи се во она што не го видел, гордејќи се залудо со својот телесен ум,
Ефес 2,2
20-22
3,17
Јуда 1,20

8 ¹⁹ и не се придружи кон Главата, од Која целото тело, поддржано преку зглобови и врски, расте со растење според Бога.
2,4
Мт 15,6
Гал 4,3
Ефес 5,6

9 *Да се умре и да се живее во Христѝа*
Ефес 1,21-22

10 ²⁰ И така, ако вие со Христос умрете за почетоците на светот, тогаш зошто се препирате, како уште да живеете во светот;

11 ²¹ „Не се фаќај, не вкусувај, не пипај!“
Ер 4,4
Рим 2,29
Ефес 2,11
Фил 3,3
1 Птр 3,21

²² Сите тие се определени за распаѓање - кога се управуваат според човечките заповеди и учења.

²³ Тие само наликуваат на мудрост во своеволното богослужење, во лажните понизности и во нештедењето на телото, но тоа нема никаква вредност, освен што го заситуваат телото.

3 И така, ако сте воскреснале заедно со Христа, барајте го она што е горе, каде што Христос седи оддесно на Бога;

² мислете за небесното, а не за земното.

³ Зашто вие умрете, и вашиот живот е сокриен со Христос во Бога.

⁴ А кога ќе се јави Христос, вашиот живот, тогаш и вие ќе се јавите со Него во слава.

Стариот и новиот живот

⁵ Затоа умртвете ги органите од земната природа во вас, односно блудството, нечистотата, сласта, лошата желба, лакомството, кое е идолопоклонство!

⁶ Поради тие пороци доаѓа гневот Божји врз синовите на непослушноста,
⁷ меѓу кои некогаш се движевте и вие, кога живеевте во тие пороци.

⁸ А сега и вие отфрлете сè од себе: гневот, лутината, злобата, хулењето, срамните зборови од својата уста!

⁹ Не лажете се еден со друг, зашто веќе го соблековете стариот човек заедно со неговите дела,

¹⁰ и се облекнете во новиот, кој се обновува во познанието, според образот на својот Создател.

¹¹ Тука нема повеќе ни Елини, ни Јудејци, ни обрезани, ни необрезани, ни варварин, ни скит, ни роб, ни слободен, а сè и во сè е Христос.

¹² И така, како избраници Божји, свети и возљубени, облечете се во милосрдност, доброта, смиреност, кротост и долготрпеливост;

¹³ трпете се еден со друг и проштавајте си. Ако некој има поплака на некого, како што Христос ви прости, така и вие направете!

¹⁴ А над сето тоа облечете се во љубов, која сè сврзува во совршенството,

¹⁵ и мир Божји да владее во срцата ваши, за што сте повикани во едно тело, и бидете благодарни!

¹⁶ Словото Христово изобилно нека се всели во вас; во секоја мудрост да се учите и да се советувате еден друг со псалми и химни, и со духовни песни,

12

3,1
Рим 6,4-11
8,11
Ефес 1,19-20
Фил 3,10-11

13

1,22
Ефес 2,1,5

14

Ефес 2,14-15
1 Птр 2,24

15

1 Кор 15,24
2 Кор 2,14
Ефес 1,21
1 Птр 3,22
Откр 12,7-8

16

Рим 14,1-12
1 Кор 8,10,14-33

17

Евр 8,5,10,1

19

Ефес 1,22,2,21
4,15-16

20

Гал 4,3

21

1 Тим 4,3

22

Ис 29,13
Мт 15,9
Мк 7,7

23

Рим 13,14

3,1

2,12
Пс 109,1
Мт 6,20-21
22,44
Мк 16,19
Јн 3,3
Ефес 1,20,2,6
Евр 1,3

2

Мт 6,33

ПОСЛАНИЕ ДО КОЛОСЈАНИТЕ

3 пеејќи Му на Господ со благодарност во срцата ваши!

^{2,12}
Рим 6,2-3
2 Кор 5,14

4 првете го во името на Господа Исуса Христа, благодарейќи Му преку Него на Бога и Отецот!

Лк 17,30
Рим 8,19
Гал 2,20
Фил 1,21
1 Сол 4,17
1 Птр 1,6-8
1 Јн 3,2

Лични односи во новиот живот

5 **18** Вие, жените, покорувајте им се на мажите свои, како што прилега во името на Господ!

Мт 3,7
Мк 9,43-47
Рим 1,29

19 Вие, мажите, сакајте ги жените свои и не огорчувајте ги!

6,6-11
Гал 5,24

20 Деца, на родителите свои бидете им послушни во сè, зашто тоа Му е угодно на Господ!

Ефес 5,6

21 Татковци, не дразнете ги децата свои, за да не паѓаат со духот!

Рим 1,18
3,12

22 Вие, слуги, во сè бидете им послушни на своите земни господари по тело, слугувајте им не само пред очи како оние што сакаат да се умилкуваат на луѓето, туку во простота на срцето, со страхопочит кон Бога!

Евр 12,1
Евр 1,21
1 Птр 2,1

23 И сè што правите, правете го од душата, како за Господ, а не за луѓе,

Ефес 4,22-25
Јк 3,14

24 знаејќи дека како награда ќе добиете од Господ наследство, бидејќи на Господ Христос Му служите.

1,15
1 Мојс 1,26
Ез 36,26-27
Пс 50,11
Рим 12,2
13,14

25 А кој врши неправда, ќе добие според неправдата своја; и нема да има пристрастност!

Рим 10,12

4 Вие, господари, бидете справедливи спрема слугите свои и давајте им го она што е правично, зашто знаете дека и вие имате Господар на небесата!

1 Кор 12,13
12,13
15,28
Гал 3,27-28

12

Ефес 4,2

Прејораки

2 Бидете постојани во молитвата, бидете бодри во неа со благодарност!

Мт 6,14
17,17

3 Молете се исто така и за нас, за да ни ја отвори Бог вратата на проповедта да ја разгласуваме Христовата тајна, поради која сум и во окови,

18,21-35
2 Кор 2,5-11
Ефес 4,32
5,2

4 та да ја откријам, како што треба да зборувам!

Рим 13,8-10

5 Спрема надворешните однесувајте се благоразумно, ползувајќи го времето!

1 Кор 13,1
Ефес 4,3

6 Зборот ваш секогаш да биде благодарен, зачинет со сол, за да знаете како треба на секого да му одговарате!

15

1,3,18,20
Јн 14,27
Ефес 4,4
Фил 4,7

Последни пооздрави и лични поораки

7 Што се однесува до мене, сè ќе ви соопшти Тихик, љубениот брат и верен служител и соработник во Господ,

16

1,28
Рим 15,14
Ефес 4,29
1 Сол 5,11

8 кого нарочно поради тоа го испратив кај вас за да разбере како сте и да ви ги утеши срцата ваши,

17

1,3
Рим 14,7
1 Кор 10,31

9 заедно со Онисим, верниот и омилен наш брат, кој е од вас; тие ќе ви раскажат сè што станува овде.

18-19

1 Кор 7,1-16

10 Ве поздравува Аристарх, кој е затворен со мене, и Марко, внукот на Варнава - за кого добивте заповед: ако дојде кај вас, примете го.

18

1 Мојс 3,16
1 Кор 11,3

11 Исто така и Исус, наречен Јуст; тие се од обрезаните и единствени соотрудници за царството Божјо, кои ми беа утеха.

19

1 Птр 3,7

12 Ве поздравува од вашите Епафрас, служител на Исус Христос, кој секогаш во молитвите свои се грижи, да бидете совршени и исполнети со секаква волја Божја.

20-21

Евр 12,4-11

13 Сведочам за него дека тој има голема ревност и грижа за вас и за оние што се во Лаодикија и Јерапол.

20

Ефес 6,1

14 Ве поздравува Лука, возљубениот лекар, и Димас.

21

Ефес 6,4

15 Поздравете ги браќата во Лаодикија, и Нимфана, и неговата домашна црква!

22

3 Мојс 25,43
1 Кор 7,

16 Откако ова послание ќе биде прочитано кај вас, потрудете се да биде прочитано и во лаодикиската црква, а она од Лаодикија да го прочитате и вие.

24

Рим 12,11

17 Кажете му на Архип: „Гледај ја службата, што си ја примил во Господ да ја извршуваш!“

25

5 Мојс 10,17
Рим 2,11
Ефес 6,9

18 Своерачен поздрав од мене, Павле. Помнете ги оковите мои! Благодарат меѓу сите вас. Амин!

4,1

3 Мојс 25,43,53
Сир 5,7
Ефес 6,9

2-4

Ефес 6,18-20

2

Мт 26,41
Рим 12,12
Фил 4,6

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО СОЛУЊАНИТЕ

Вовед

Во некој на вториот мисионерско патување, по заминувањето од Филипи, апостол Павле присилил во Солун, главниот град на римската провинција Македонија, на североисток од Грција. Тој таму основал заедница, но неговото преслој праел неочекувано крајко поради сиротивствуванијата на дел од јудејската колонија. Принуден брзо да го напушти Солун, се вратил дури во Верига (Дела 17,1–10). Нешто подоцна кога преслојувал во Коринт, неговото помошник Тимојееј му се придружува и му дава извештај за состојбата во Солун. Така Павле го напишал првото од двете Посланија до Солунаниите, несомнено од Коринт. Експертите главно се согласуваат дека ова Послание е најстариото во Новиот завет и го датираат во периодот околу 50-тите години по Хр.

Новите приврзаници од Солун го радуваат апостолиот. Тој Му благодари на Бога за примерот што Солунаниите им го даваат на другите заедници во ова област. Постојано поистежувајќи се на делото што тој самостојно го извршил меѓу нив, кажува дека би сакал да ги види (1,1–3,13). Тој уште и ги поистежнува не само да останат, туку и поинаку да најпредуваат во христијанскиот живот (4,1–12). Меѓу другото, дава одговор и на прашањата што ише си ги поставуваат во врска со воскреснувањето на мртвите и за славно Христово доаѓање (4,13–5,11). Тој го завршува своето послание со прејораки и по здрави (5,12–28).

Ова писмо е за поука на сите што ги вознемирува можностите за крајот на времијата. Тоа ги поистежува верниците дека најзначајно за нив е да бидат посведочени дека му припаѓаат на светиот на светилината. Господ дал ветување дека ќе дојде, без оглед на датумот и тогаш ише ќе бидат „засекогаш со Господ“ (4,17).

1,1

2,14

Дела 14,23

15,22

Рим 1,7

1 Кор 1,2

2

Рим 1,9

Кол 1,3

3

Рим 8,25

1 Кор

13,13

Откр 2,2

4

Ис 65,9,22

Лк 18,7

Рим 1,7

2 Сол 2,13

1 Петр 1,2

Поздрав

1 Од Павле, Силван и Тимојееј - до црквата на Солунаниите во Бог Отецот наш и во Господ Исус Христос, благодарат вам и мир од Бог Отецот и Господ Исус Христос!

Животој и верата на Солунаниите

2 Секогаш Му благодариме на Бога за сите вас, сеќавајќи се на вас во молитвите наши, непрестано,

3 го споменуваме делото на вашата вера, трудот на вашата љубов и истрајноста во надежта ваша во нашиот Господ Исус Христос пред Бога и Отецот наш.

4 Знаеме, возљубени браќа од Бога, дека сте избрани,

5 зашто нашето Евангелие не дојде кај вас само со слово, туку и во сила и во Светиот Дух, и во полна увереност: сами знаете какви бевме меѓу вас заради вас.

6 И вие се угледавте на нас и на Господ, кога во големи маки го примивте словото со радост на Светиот Дух,

7 така што станавте образец за сите верници во Македонија и Ахаја.

8 Зашто од вас одекна словото Господово не само во Македонија и Ахаја, туку и во секое место се пронесе славата за верата во Бога, така што нема потреба ние нешто да зборуваме.

9 Впрочем, верниците сами разгласуваат за нас, за нашето доаѓање кај вас, и

5

Дела 1,8

Рим 1,16

15,19

6

Мт 10,18

Мк 13,9

Лк 8,13

21,12-13

Јн 15,20

Фил 1,14

3,17

7

Рим 15,26

1 Петр 5,3

8

Рим 1,8

2 Сол 3,1

9

Ер 10,10

Дела 14,15

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО СОЛУЃАНИТЕ

10 како од идолите се обративте кон Бога за да Му служите на живиот и вистински Бог,

¹⁰ и да Го очекувате од небесата Неговиот Син, Кого Тој Го воскресна од мртвите, Исус, Кој нè избавува од гневот што доаѓа.

2

Мисионерската акцијеност на Павле во Солун

2 Вие сами знаете, браќа, дека наше-то доаѓање кај вас не беше залудо;

4 ² напротив, откако пострадавме и бевме поругани во Филипи, како што знаете, ние се охрабравме во нашиот Бог да ви Го проповедаме Божјото Евангелие со тешка борба.

5 ³ Зашто нашиот поттик не произлегува ни од заблуда, ниту од нечисти побуди, ниту од лукавство,

6 ⁴ туку, како што Бог нè удостои да ни Го довери Евангелието, така и зборуваме - не за да им угодуваме на луѓето, туку на Бога, Кој ги испитува срцата наши.

8 ⁵ Зашто никогаш не сме се послужиле со ласкави зборови, како што знаете; ниту со помисли за корист: Бог е сведок!

9 ⁶ И не баравме слава од луѓе - ниту од вас, ниту од други,

10 ⁷ иако можевме и да се наметнеме како Христови апостоли. Но сепак ние бевме меѓу вас така нежни, како што се однесува мајката кога ги дои своите деца.

11 ⁸ Така полни со љубов кон вас, бевме готови да ви го предадеме не само Евангелието Божјо, туку и душите свои, зашто ни станавте драги.

12 ⁹ Спомнете си браќа за нашиот труд и мака: работејќи дење и ноќе за да не му додеваме никому од вас, ние ви Го проповедавме Евангелието Божјо.

¹⁰ Сведоци сте вие, како и Бог, дека светло, праведно и беспрекорно постапувавме пред вас, кои верувате.

¹¹ Зашто знаете дека секого од вас, како татко децата свои,

¹² ние го поттикнувавме и утешувавме и преколнувавме да живее достојно за Бога, Кој ве повикал во Своето царство и слава.

Пофалување на вераиѝ на Солуѓанииѝе

¹³ Затоа и непрестано Му благодариме на Бога, зашто, откако го примивте словото Божјо од нас, го примивте не како слово човечко, туку - како што е - слово Божјо, кое и дејствува во вас, кои верувате.

¹⁴ Вие, браќа, станавте подржаватели на Божјите цркви во Христос Исус, што се во Јудеја, бидејќи и вие исто така претрпевте од своите сонародници, како и оние од Јудејците

¹⁵ што ги убија Господ Исус и пророците, и нас нè избркаа, и на Бога не Му угодија, и на сите луѓе им се противат;

¹⁶ тие што ни пречат да им зборуваме на незнабошците, за да се спасат и со тоа секогаш ги дополнуваат гревовите свои; но гневот ги достигна на крај.

Павле ѝосакува ѝовиѝорно да ѝи види Солуѓанииѝе. Исѝираќањето на Тимоѝеј

¹⁷ А ние, браќа, откако бевме одвоени од вас за кратко време, далеку од очи, но не и од срце, со уште поголема желба се грижевме да ве видиме.

¹⁸ Поради тоа, ние, а најмногу јас, Павле, неколкупати посакавме да дојдеме кај вас; но нè попречи сатаната.

¹⁹ Зашто, кој е нашата надеж или радост, или венец за пофалба? Та не сте ли вие пред нашиот Господ Исус Христос при Неговото доаѓање?

²⁰ Да, вие сте нашата слава и радост!

3 Поради тоа, не можејќи веќе да трпиме, сметавме дека ќе биде добро во Атина да останеме сами,

² и го испративме Тимотеј, нашиот брат и слугата Божји, и нашиот сотрудник во Евангелието Христово, за да ве укрепи и утеши во вашата вера,

³ та никој да не се поколеба во тие маки; зашто сами знаете дека затоа сме определени.

⁴ Бидејќи ние, и кога бевме кај вас, ви претскажувавме дека ќе страдаме, како што и стана, и вие знаете.

⁵ Поради тоа и јас, не можејќи веќе да трпам, пратив да дознаам за верата ва-

13

1,2
Мк 4,16
Дела 11,1
Рим 11,16
Гал 1,11
2 Сол 2,13
Евр 4,12

14

1,6
Дела 17,5,13
Гал 1,22

15

Лк 24,20
Мк 10,34
Дела 2,23
7,52
13,45,50
14,2,5,19

16

1,10
1 Мојс 15,16
Мт 23,32-33
Рим 1,18

17

3,10
Рим 1,10-11
1 Кор 5,3
Кол 2,1,5

18

2 Сол 2,7,9

19

3,13
5,23
Ез 16,12
Мт 16,27
1 Кор 9,25
15,23
Фил 2,16
4,1

20

2 Кор 1,14
Фил 4,1

3,1

Дела 17,15

2

Дела 16,1-3
17,14-16
1 Кор 3,9
Кол 1,1

3

Мк 13,3-17
Дела 14,22
Ефес 3,13
2 Тим 3,12

4-5 ша да не би ве искушал некако Искушувачот, та да отиде залудо нашиот труд.
Гал 4,11
Фил 2,16

4 ⁶ Сега, откако се врати Тимотеј кај нас од кај вас и ни донесе добра вест за вашата вера и љубов, и дека секогаш имате добар спомен за нас и копнеете да нè видите, како и ние вас,
Мт 16,24
Дела 14,22
Евр 10,32,36

5 ⁷ ние, и покрај сета мака и неволја, се утешивме за вас, брака, со вашата вера;
Мт 4,3

6 ⁸ зашто ние сега живееме, кога вие стоите во Господ.
Дела 18,5
2 Сол 1,3

7 ⁹ Каква благодарност, навистина, можеме да Му издадеме на Бога за вас за сета радост со која се радуваме поради вас пред нашиот Бог,
2 Сол 1,3-4
Откр 2,9-10

8 ¹⁰ кога дење и ноќе многу усрдно се молиме, за да го видиме вашето лице и да го дополниме она што ѝ недостига на вашата вера?

10 ¹¹ А сам Бог и Отецот наш и Исус Христос, нашиот Господ, нека го насочи патот наш право кон вас!
Фил 1,25

12 ¹² Вам, пак, Господ да ви даде да растете и да изобилувате во љубов еден кон друг и кон сите, каква што и ние имаме кон вас,
5,15
Фил 1,9
2 Сол 1,3
Тит 3,2

13 ¹³ и да ги утврди вашите срца, та да бидат непорочни во светоста пред Бога и Отецот наш при доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос со сите Негови свети! Амин!
5,23
5 Моје 33,3
Зах 14,5
Дан 7,25,27
Мт 25,31
1 Кор 1,8
Фил 1,10
Откр 14,10

4,1 *Живојот кој му е угоден на Бога: чистиот, брајска љубов*
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

4 ⁴ И така, брака, ве молиме и ве заколнуваме во Христос Исус, онака, како што научивте од нас како треба да живеете и да Му угодите на Бога, како што и постапувате, сè повеќе во тоа да напредувате;
4,15

3 ² Вие знаете какви пораки ви дадовме од името на Господа Исуса.
5,23
3 Моје 19,2
Мт 6,10
Рим 6,19
Ефес 1,4
Евр 10,10
1 Птр 1,16

4 ³ Ова е волјата Божја, вашата светост: да се воздржувате од блудство,
1 Кор 6,13,15
7,2
1 Птр 3,7

5 ⁴ и секој од вас да знае да го пази својот сад во светост и честитост,
1 Кор 6,13,15
7,2
1 Птр 3,7

5 ⁵ а не во похотна страст, како незнабошците, кои не Го познаваат Бога,
Ер 10,25
Пс 78,6

⁶ и да не престапува и го измамува во тоа братот свој; бидејќи Господ за сето тоа се одмаздува, како што ви зборувавме и сведочевме порано.

⁷ Зашто Бог не нè повика кон нечистота, туку во светост.

⁸ А кој го отфрла тоа, тој отфрла не човек, туку Бога, Кој Го даде Својот Дух Свети во нас.

⁹ За братољубието, пак, нема потреба да ви пишувам, зашто вие сами сте научени од Бога да се сакате еден со друг,

¹⁰ бидејќи така и постапувате со сите брака по цела Македонија. И ве поттикнуваме, брака, уште повеќе да напредувате,

¹¹ и усрдно да се грижите да живеете мирно, да си ја извршувате сопствената работа и да работите со свои раце како што ви заповедавме;

¹² да постапувате чесно спрема надворешните и да не зависите од никојо.

Воскресението на мртвиите и очекување на денот на Господовото доаѓање

¹³ Бракa, не сакаме да бидете во незнаење за оние кои се упокоени, за да не тажите како и другите, што немаат надеж.

¹⁴ Зашто, ако веруваме дека Исус умре и воскресна, така Бог и упокоените преку Исус, ќе ги доведе со Него.

¹⁵ Ова, пак, ви го велиме преку словото Господово, дека ние, живите, што ќе останеме до доаѓањето на Господ, нема да стигнеме пред упокоените.

¹⁶ Бидејќи Сам Господ по заповед, на гласот на архангел и при труба Божја, ќе слезе од небото, и најнапред ќе воскреснат мртвите;

¹⁷ а потоа, ние, што сме останале живи, заедно со нив ќе бидеме грабнати на облаците, за да се сретнеме со Господ во воздухот, и така секогаш ќе бидеме со Господ.

¹⁸ Па затоа, утешувајте се еден со друг со тие зборови.

5 ^А за времињата и часовите, брака, нема потреба да ви се пишува,

² бидејќи вие самите многу добро знаете: денот Господов ќе дојде како крадец во ноќно време.

³ И додека уште велат: „Мир и безбедност!“, Тогаш ненадејно ќе ги снајде пропаст и не ќе можат да избегнат.

6
5 Моје 32,35
Пс 93,1
Сир 5,3

7
Јн 17,19
2 Сол 2,13-14
1 Птр 1,15-16

8
Ез 36,27
37,14
Лк 10,16
Рим 5,5
2 Кор 1,22
Гал 4,6
1 Јн 3,24

9
Ис 54,13
Ер 31,33-34
Јн 6,45
13,34

10
3,12
2 Сол 3,4

11
Ефес 4,28
2 Сол 3,6-12

12
Мк 4,11
1 Кор 5,12
Кол 4,5

13
Ефес 2,12

14
Мк 9,31
Рим 14,9
1 Кор 15,3-4
2 Кор 4,14

15
Мт 16,27
1 Кор 7,10,25
15,51

16
1,10
Мт 24,30-31
1 Кор 15,23,52
2 Сол 1,7

17
Јн 12,26
14,2-3
17,24
Фил 1,23

18
5,11

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО СОЛУЃАНИТЕ

5,1 ⁴ Но вие, браќа, не сте во темнина, та денот да може да ве затече како крадец.
 Дан 2,21
 Мг 24,36
 Дела 1,7

3 ⁵ Бидејќи сите вие сте синови на светлината и синови на денот; ние не сме синови на ноќта, ниту на темнината.
 Ер 4,31
 6,14
 8,11
 Лк 21,
 34-35
 Јн 16,21-22
 2 Сол 1,9

⁶ И така, да не спиеме како и другите, туку да бидеме будни и трезни.
⁷ Зашто оние што спијат, ноќе спијат, и оние што се опиваат, ноќе се опиваат.
⁸ Ние, пак, како синови на денот, да бидеме трезни и облечени во оклопот на верата и љубовта и шлемот на надежта за спасение,
 Јн 12,46
 Дела 26,18
 1 Јн 2,8

5 ⁹ зашто Бог нè определи не за гнев, туку да добиеме спасение преку нашиот Господ Исус Христос,
 Лк 16,8
 Јн 8,12
 Рим 13,12
 Ефес 5,8-9

6 ¹⁰ Кој умре за нас, та ние да живееме заедно со Него, било кога сме будни, или кога спиеме.
 Мт 24,
 42-44
 25,1-12
 Рим 13,11
 1 Птр 1,13
 5,8

Последни ѝрејораки и ѝоздрави

8 ¹¹ Поради тоа утешувајте се меѓу себе и надградувајте се еден со друг онака како што и правите!
 1,3
 Ис 59,17
 Мудр 5,18

9 ¹² И ве молам, браќа, да ги уважувате оние што се трудеа меѓу вас, и ве водат во Господ, и оние кои ве утешуваат.
 1,10
 2 Сол 2,14

10 ¹³ И кон нив да имате преголема љубов заради нивното дело. Живејте во мир меѓу себе!
 4,14
 Рим 14,8-9

¹⁴ Браќа, ве молам, поучувајте ги неуредните, утешувајте ги малодушните,

поткрепувајте ги слабите и бидете долготрпеливи кон сите.

¹⁵ Гледајте никој никому да не враќа зло за зло; туку секогаш барајте добро еден на друг, и на сите!

¹⁶ Радувајте се секогаш!

¹⁷ Молете се постојано!

¹⁸ Благодарете за сè, зашто таква е волјата Божја во Христос Исус спрема вас!

¹⁹ Не гаснете Го Духот!

²⁰ Пророштвата не ги омаловажувајте!

²¹ Сè испитувајте, за доброто држете се!

²² Клонете се од секако зло!

²³ А Сам Бог на мирот да ве освети наполно во сè, и целиот ваш дух и душата и телото да се запазат без порок за доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос!

²⁴ Верен е Оној, Кој ве повикува. Тој и ќе го направи тоа.

²⁵ Браќа, молете се за нас!

²⁶ Поздравете ги сите браќа со свет целив!

²⁷ Ве заколнувам во Господ ова послание да им го прочитате на сите свети браќа.

²⁸ Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со вас. Амин!

11
 Ефес 2,
 20-22
 5,19
 Кол 3,16
 Јуда 1,20

12
 1 Кор
 16,16-18
 Гал 6,6
 1 Тим 5,17
 Евр 13,17

13
 Мк 9,50

14
 2,12
 Ис 35,4
 Мг 18,15
 Рим 14,1
 1 Кор 8,7
 13,4

17
 Лк 18,1
 Рим 12,12
 Кол 4,2

18
 Ефес 5,20

19
 Ефес 4,30

21
 1 Кор
 14,29
 1 Јн 4,1

23
 Ис 11,6
 Рим 15,33
 2 Сол 3,16

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО СОЛУЊАНИТЕ

Вовед

Во Второто послание до Солуѓаниите, апостол Павле повторно се навраќа на веќе поспавеноито прашање во првото послание: проблемоит околу славното Христиво доаѓање. Овој проблем и поинаму ги вознемирува христијаните од Солун. Некои меѓу нив ги убедуваат дружителите дека денот е веќе дојден (2,2), додека дружителите одбиваат да работат поради опасността што се заканува од крајот на времињата и живеат зависни од лицата што работат (3,6–12). Посланието има за цел да ги исправи погрешните замисли кои ги создаваат неволји на црквата во Солун.

Апостолот започнува со благодарност кон Бога за верата и љубовта со која христијаните од Солун веќе се докажаа. Истовремено, тој Го моли Господа да им додели долготрпение и издржливост во службата за која се повикани (1,1–12). Веднаш потоа тој минува на централната содржина на посланието, односно, поучувањето во врска со славното доаѓање Христиво. А ова нема да дојде пред да се појави една мистериозна личност, предводена од сатаната, која ќе доднесе од своја страна бунтовниот против Бог и противиставувањето на Христос (2,1–12). Соочени со најдобрите на силата на зло, ситанува неопходно верниците да живеат цврсти во нивната верност кон Евангелието и неисторисано да се молат (2,13–3,5). Веднаш потоа апостолот енергично се зазема против однесувањето на мрзливците и им го посочува примерот на оние кои работат, за да не му бидат никому на штетар (3,6–15). Благодароит и поздравителот го сочинуваат и крајниот заклучок на посланието (3,16–18).

Славната изрека „Кој не сака да работи, не треба повеќе ни да јаде“, (3,10) го прави чистотелот претизлив после прочитувањето на ова послание.

1,1

Дела 15,22

16,1

1 Сол 1,1

Поздрав

1 Павле, Силван и Тимотеј до црквата на Солуѓаните во Бог Отецот наш и Господ Исус Христос:

Рим 1,7

2 благодат вам и мир од Бог Отецот наш и Господ Исус Христос!

3

1 Сол 1,2

3,6.12

Праведниот Божји Суд

4 ³ Должни сме секогаш да Му благодариме на Бога за вас, браќа, онака како што прилега, затоа што верата ваша не-обично многу расте, и заемната љубов кај сите вас избилува,

1 Кор 1,2

2 Кор 7,4

1 Сол 2,

19-20

1 Тим 6,11

Откр 1,9

5 ⁴ така што ние самите се фалиме со вас во Божјите цркви за вашето трпение и вера и покрај сите прогони и маки, што ги поднесувате:

Мт 4,17

5,10

Лк 20,35

1 Сол

2,12.14

⁵ тоа е доказ за праведниот Божји суд дека вие ќе се удостоите со царството Божје за кое страдате.

⁶ Бидејќи справедливо е пред Бога да им ги врати маките ваши на оние што ве мачеа,

⁷ а вам, на мачените, да ви возврати спокојство заедно со нас, кога Господ Исус ќе се јави од небото со ангелите на Својата сила,

⁸ во распламнат оган да им се одмаздува на оние кои не Го познаваат Бога, кои не го послушаа Евангелието на напшот Господ Исус Христос.

⁹ Тие со вечна погибел ќе бидат казнети далеку од лицето на Господ и од славата на Неговата моќ,

¹⁰ кога ќе дојде Тој за да биде прославен во оној ден сред Своите светии, и да Му се восхитуваат сите оние што по-веруваа, а исто така и вие, бидејќи со вера го примивте нашето сведоштво.

6

Фил 1,28

Откр 18,

6-7

7

1 Кор 1,7

1 Сол 3,13

4,16

8

2 Мојс 3,2

Ис 66,4.15

Ер 10,25

1 Птр 4,17

9

Ис

2,10.19.21

10

Ис 2,11-17

Пс 67,34

89,8

Кол 3,4

1 Сол 2,12

3,13

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО СОЛУЃАНИТЕ

11 ¹¹ Затоа и се молиме секогаш за вас да ве удостои нашиот Бог за звањето и да ја исполни со сила секоја желба за добрина и секое дело на верата,

12 ¹² та да се прослави во вас името на нашиот Господ Исус Христос, и вие во Него по благодатта на нашиот Бог и на Господ Исус Христос.

2,1 *Човекој на беззакониеј*

2 ² А што се однесува до доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос и нашето собирање кај Него, ве молам, браќа,

² да не се поколебате лесно во мислите свои и да ве обзема ужас, било поради некој дух, било поради некој збор, или преку послание, небаре како од нас испратено, дека божем веќе настапил Христовиот ден.

³ Никој да не ве измами на ниеден начин; зашто оној ден нема да настапи додека најнапред не дојде отпаѓање и не се открие Човекот на гревот, Синот на погибелта,

⁴ кој се противи и се превознесува над сè што се нарекува Бог или светост, за да седне како бог во Божиот храм, претставувајќи се себе самиот како Бог.

⁵ Не помнете ли дека уште кога бев кај вас ви зборував за тоа?

6 ⁶ Сега знаете што го задржа него да се открие во свое време.

7 ⁷ Тајната на беззаконието веќе дејствува, само тоа нема да биде извршено додека не се отргне оној што ја задржува сега;

8 ⁸ тогаш ќе се открие и беззаконикот, кого што Господ Исус ќе го убие со здивот на устата Своја и преку појавата на Своето доаѓање ќе го истреби.

9 ⁹ Доаѓањето на тој беззаконик ќе биде по дејство на сатаната, со секаква сила и знаци и лажни чудеса,

10 ¹⁰ и со секакво неправедно измамување меѓу оние кои загинуваат, затоа што не ја примиле љубовта на вистината та да би се спасиле.

¹¹ И затоа Бог ќе им испрати сила на заблуда за да поверуваат на лагата,

¹² та да бидат осудени сите кои не поверуваа во вистината, а ја засакаа неправдата.

Церквјина во верај

¹³ Ние, пак, сме должни да Му благодариме на Бога за вас секогаш, возљубени од Господ браќа, затоа што од почетокот, преку осветувањето од Светиот Дух и преку верата во вистината, Бог ве избра за спасение,

¹⁴ кон кое ве повика преку нашето Евангелие за да ја придобиете славата на нашиот Господ Исус Христос.

¹⁵ И така, браќа, стојте и држете ги преданијата што ги научивте било преку нашето слово, било преку нашето послание.

¹⁶ А сам Господ наш, Исус Христос, и Бог и Отец наш, Кој нè возљуби и преку благодатта Своја ни даде вечна утеха и добра надеж,

¹⁷ нека ги утеши срцата ваши и да ве утврди во секое слово и добро дело!

Поштик на молишва и работ

3 ³ Потоа, браќа, молете Му се на Бога за нас, та словото Господово да се распространува и да се слави на секое место, како и меѓу вас,

² и да се избавиме од жестоки и зложни луѓе, бидејќи немаат сите вера.

³ Но верен е Господ Кој ќе ве утврди и запази од лукавиот.

⁴ Ние сме уверени за вас во Господ дека го вршите и дека ќе го вршите она што ви го заповедаме.

⁵ А Господ нека ги насочи срцата ваши право кон љубовта Божја и трпението Христово!

⁶ Ви заповедам, браќа, исто така во името на нашиот Господ Исус Христос, да се двоите од секој брат кој живее неуредно, а не според преданието што го добивте од нас!

⁷ Сами знаете како треба да се угледаате на нас, бидејќи ние не живеевме неуредно кај вас,

⁸ ниту, пак, кај некого јадевме леб дарум, туку работевме со труд и мака дено и ноќе за да не му додеваме на никого од вас.

⁹ И не поради тоа што немавме власт, туку за да бидеме пример, та да се угледаате на нас.

11

3 Цар
22,22
Ис 6,10
Јн 3,19
Рим 1,28
2 Тим 4,4

12

Јн 9,39

13

1,3
Јн 15,16
Ефес 1,4
1 Сол 1,2
2,13
1 Птр 1,2

14

1 Сол 2,12
4,7
5,9

15

3,6
1 Кор 11,2
16,13

16

1 Сол 3,11
1 Птр 1,3

17

1 Сол 3,
12-13

3,1

Пс 147,4
Ефес 6,19
Кол 4,3
1 Сол 5,25

3

Мт 6,13
1 Кор 1,9
1 Сол
5,22,24
Евр 10,23
1 Јн 2,14

4

2 Кор 7,
15-16
Гал 5,10

6

2,15
3,14
Мт 18,17
Рим 16,17
1 Кор
5,9,11
1 Сол 5,14

7

1 Сол 1,6

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО СОЛУЃАНИТЕ

- 8** ¹⁰ Зашто, кога бевме меѓу вас ви го заповедавме ова - кој не сака да работи, тој нека и не јаде.
Мт 6,11
Дела 18,3
- 9** ¹¹ Но слушаме дека некои од вас живеат неуредно, ништо не работат, туку се занимаваат со празни работи;
Мт 10,10
1 Кор 4,16
- 11** ¹² на таквите им заповедаме и ги молиме во нашиот Господ Исус Христос да работат тивко и да си го јадат својот леб.
3,6
1 Тим 5,13
- 12** ¹³ А вам, браќа, да не ви здодејува да правите добро.
1 Моје 3,19
- 13** ¹⁴ Ако некој не ги послуша нашите зборови од ова послание, обележете го
Гал 6,9
- 14** ¹⁵ но не сметајте го за непријател, туку поучувајте го како брат.
3,6
1 Кор 5,5-9-11

и не дружете се со него, за да се посрами;

¹⁵ но не сметајте го за непријател, туку поучувајте го како брат.

Блаќослов и њоздрав

¹⁶ А Сам Господ на мирот нека ви даде мир секогаш и во секое дело! Господ нека е со сите вас!

¹⁷ Своерачен поздрав од мене, Павле; тоа е белег во секое послание; јас пишувам така.

¹⁸ Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин.

15
Мт 18,
15-18
2 Кор 2,7
Гал 6,1
1 Сол 5,14

16
Рута 2,4
Рим 15,33
1 Сол 5,23

17
2,2
1 Кор 16,21
Гал 6,11

18
Рим 16,20
1 Сол 5,28

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО ТИМОТЕЈ

Вовед

Тимоџеј џоџекнувал од мајка Јудејка, обраџена во христџијанствџво и џаџајко Елин. Павле за џрвџаџи џо среџнал во Лисџира, Мала Азија (денес џурскиџи дел на Азија), во џекоџи на неџовоџо вџоро мисионерско џаџување (Дела 16,1–3). Оџџоџаџи, Тимоџеј сџанал еден од најблискиџе џомоџници на аџосџолоџи. Тој џо џридруџувал џри џоџолемџиџи дел од неџовиџе мисионерски џаџувања и бил од неџо џосџавуван на должностџи во џовеке навраџи, за чувствџивџелни обџколки на заедниџиџе, чија сосџојба била заџриџувачка. Токму заџоа неџовоџо име честџо се сџомнува во Делаџи на Аџосџолиџе (на џр. 17,14–15; 18,5; 19,22), или во Павловиџе џосланија (на џр. 1 Кор. 4,17; 16,10–11; Фил. 2,19–24; 1 Сол. 3,2–6; и др.). Двеџе џосланија до Тимоџеј, заедно со она уџаџено до Тиџи, џтрадиционално се наречени „Пасџирски џосланија” џоради уџаџсџиваџи кои се во нив дадени до „џасџириџе” или одџворниџе луџе на Црквџаџи.

Првоџо џослание до Тимоџеј е насочено кон џри џлавно џоџки:

- Тоа џред сџ ја разџледува Црквџаџи и ја сџава на џроверка џроџив лажниџе учења, мешање на јудејскиџе и џаџанскиџе идеи, кои некои луџе насџојуваџи да џи џроџаџираџи. Овие лажни учења се џоџџираџи на верувањеџо дека маџери-јалниџи свџеј е лош (несовршен) и дека сџасениеџо може да се џосџиџне само џреку џаџнствџено сџознание резервирано само за заџознаениеџе. Понаџаџу, овие учења џреџорачуваџи и џраџџична џримена џоврзана со воздрџување од одреде-на храна и оџџрлање на бракоџи.

- Посланиеџо џонаџаџу изложува уџаџсџива во врска со обредџиџе, орџани-зацијаџи на Црквџаџи и џоведениеџо на одџворниџе луџе во неа.

- На крајџи се дадени советџи уџаџени до Тимоџеј за начиноџи на кој џој џреба да ја сџроведува својаџа служба и да се завземе за разни џруџи верници, за да може да биде „добар служџител на Исус Христџос” (4,6).

Посланиеџо може да се џодели на два џоваџни дела: учењеџо џџо се однесу-ва на заедниџиџоџо на Црквџаџи и неџовиџе одџворни (1–3) и џреџораки во врска со акџивностџиџе на самиџи Тимоџеј (4–6).

За Црквџаџи и за неџзинџе сџарешини не се бара ладна и круџа џокорностџи, џџу мноџу џовеке, анџажираносџи вкоренеџа во вербаџи и џочџувањеџо на Исус Христџос, нашиџи ослободџител (2,3–6).

1,1

Рим 1,1
Кол 1,27

2

Дела 16,1
Фил 2,22
Тит 1,4

3

Дела 20,1

Поздрав

1 Павле, апостол на Исус Христос, по повелба на Бога нашиот Спасител и Господ Исус Христос, напата на-деж,

² до Тимотеј, вистинското чедо по ве-ра. Благодат, милост и мир од Бог Оте-цот наш и Христос Исус нашиот Гос-под!

Оџомени џроџив лажниџе учења

³ Како што на тргнување за Македо-нија те молев да останеш во Ефес да им

заповедаш на некои да не проповедаат друго учење,

⁴ и да не се занимаваат со басни и бес-крајни родословија, кои повеке преди-звџкуваат расправи, отколку Божџо устројство во верата.

⁵ А целта на оваа заповед е: џубов од чисто срце, добра совест и нелицемерна вера.

⁶ Некои, откако не ги постигнаа тие работи, се оддадоа во празнословија,

⁷ и сакаат да бидат учители по Зако-нот, но не разбираат ни што зборуваат, ниту што тврдат.

4

4,7

6,4,20

2 Тим 2,14

2,16,23

4,4

Тит 1,14

3,9

5

1 Кор 4,4

8 *Висџинскаџа улоџа на Законот*
Рим 7,7-12

8 А ние знеме дека Законот е добар, ако некој законски го применува.

9 Знаејќи дека Законот не е установен за праведник, туку за беззаконици и непокорници, за нечестиви и за грешници, за неправедни и осквернители, за таткоубијци и мајкоубијци, за човекоубијци, за блудници, за мажеложници, трговци со робје, клетвопрестапници, скотоложници, лажливци, и за сè друго, што е спротивно на здравата наука,

10 според славното Евангелие на блажениот Бог, кое ми е мене доверено.

11 *Блаџодарностџ за Божјоџо милосрдие*
Дела 3,17
8,3

12 Му благодарам на Христос Исус, нашиот Господ, Кој ми даде сили, зашто сметаше дека заслужувам доверба, кога мене ме постави на служба,

13 мене, кој порано бев хулител, гонител и насилник; но ме помилува, бидејќи тоа го правев без да знам, во неверие.

14 Но заедно со верата и љубовта во Христос Исус избобилувавше и благодатта на нашиот Господ.

15 Верен е тој збор и достоин е сосема да се прифати: Христос Исус дојде во светот да ги спаси грешниците, меѓу кои сум прв јас.

16 Па затоа бев помилуван, за да ја покаже Исус Христос прво на мене сета долготрпеливост, како пример на оние кои ќе поверуваат во Него за живот вечен.

17 А на Царот на вековите, на Нераспадливиот, Невидливиот, Единствен Премудар Бог - нека е чест и слава во сите векови. Амин!

Да се бориш како добар војник

18 Чедо Тимотеј, оваа заповед ти ја предавам според пророштвата кои прво тебе те посочија да се бориш како добар војник потпирајќи се на нив,

19 имајќи вера и добра совест, која некои ја отфрлија и претрпеа бродолом во верата;

20 меѓу нив се Именеј и Александар, што ги предадов на сатаната за да се научат да не хулат.

Молиџва за луџето на властџ

2 Молам, пред сè, да се прават просби, молитви, молби и благодаренија за сите луѓе:

2 за царевите и за сите што се на власт, та да поживееме тих и мирен живот во потполна побожност и достоинство.

3 Тоа е добро и угодно пред нашиот Спасител Бог,

4 Кој сака сите луѓе да се спасат и да ја познаат вистината.

5 Зашто еден е Бог и еден е Посредник меѓу Бога и луѓето - Човекот Христос Исус,

6 Кој се даде Себе како откуп за сите - а тоа се посведочи во свое време;

7 па затоа сум поставен како проповедник и апостол - зборувам вистина во Христос, не лажам - како учител на незнабошците во верата и вистината.

За мажџите и жениџите

8 Мажите сакам да се молат на секое место, кревајќи чисти раце без гнев и расправи.

9 Исто така и жените, облечени пристојно, со срамежливост и чесност да се украсуваат, не со плетенки, ни со злато, со бисери, или со скапоцени облеки,

10 туку со добри дела, како што им прилега на жени што ѝ се посветуваат на побожноста.

11 Жената нека прима поука во мир и потполна потчинетост.

12 На жената не ѝ допуштам да поучува, ниту да господари над мажот, туку да биде мирна.

13 Бидејќи најпрвин беше создаден Адам, а потоа Ева;

14 и Адам не беше измамен, туку жената беше измамена и направи престап.

15 Но ќе се спаси преку раѓање деца, ако остане во верата, љубовта и во свестоста со разборитост.

Еџискоџи на Црквџа

3 Верно е словото: тежнеес ли некој кон епископство, тој сака добра работа.

2,1
Ефес 6,18
Фил 4,6

2
Рим 13,1-7
Тит 3,1

3
1 Птр 3,9

4
Ез 18,23
Јн 8,32

5
Рим 3,29,30
1 Кор 8,6
Евр 8,6
9,15
12,24

6
Мт 20,28
2 Кор 5,15
Гал 1,4
Ефес 5,2
Тит 2,14

7
1,11
Дела 9,15
Гал 2,7-8
2 Тим 1,11

9
Ис 3,16
1 Птр 3,2-4

10
5,10

11
1 Моје 3,16
1 Кор 14,34-35

12
1 Кор 11,3

13
1 Моје 2,18-24
1 Кор 11,8-9

14
1 Моје 3,6
2 Кор 11,3

15
1 Кор 13,13

3,1
1,15

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО ТИМОТЕЈ

2 ^{3,12} ² Епископот треба да е непорочен, маж само на една жена, разбран, разумен, уреден, гостољубив, способен да поучува;

4 ^{3,12} ³ не пијаница, ни насилник, ни алчен, туку кроток, мирољубив и не среброљубив;

5 ^{1 Кор 1,2} ⁴ својата куќа добро да ја управува и да ги држи чедата во послушност со сета сериозност.

7 ^{Рим 12,17} ^{1 Кор 5,12} ^{2 Кор 8,21} ⁵ Зашто, кој не умее да ја управува својата куќа, како тогаш ќе се грижи за Црквата Божја?

9 ^{1,19} ^{Рим 16,25} ⁶ Да не е новопокрстен, за да не се возгордее и да падне под осуда, како ѓаволот.

11 ^{Тит 2,3} ⁷ Тој треба уште да има и добар углед кај надворешните за да не биде укуруван и да не падне во стапицата на ѓаволот.

12 ^{3,2-4} ¹⁵ ¹ Кор 1,2 ^{Ефес 2,19-22} ^{Тит 1,7} ⁸ Ѓаконите, исто така, треба да бидат чесни, не дволични, да не се страсни за вино, ниту алчни за гнасна печалба;

15 ¹ Кор 1,2 ^{Ефес 2,19-22} ^{Тит 1,7} ⁹ да ја пазат тајната на верата со чиста совест.

16 ^{Мк 16,19} ^{Јн 1,14} ^{16,10} ^{Дела 1,9} ^{Рим 1,3-4} ^{16,25} ^{Ефес 3,10} ^{1 Птр 1,12} ¹⁰ И тие треба најнапред да бидат испитани, та после, ако се непорочни, да станат служители.

¹¹ Исто така и нивните жени треба да бидат чесни, да не се клеветнички, туку трезвени и верни во сè.

¹² Ѓаконите треба да бидат мажи на една жена, добро да управуваат со децата свои и куката своја.

¹³ Зашто оние што служат добро како ѓакони, се здобиваат со угледна положба и голема смелост во верата што ја имаат во Исус Христос.

Тајнаџа на љубовноста

¹⁴ А ова ти го пишувам со надеж дека скоро ќе дојдам кај тебе.

¹⁵ А, ако случајно се позабавам, да знаеш како треба да се однесуваат во Божјиот дом, кој е Црква на живиот Бог, столб и потпора на вистината.

¹⁶ А, несомнено, голема е тајната на побожноста. Бог, Кој се јави во тело, беше оправдан во Духот, виден од анге-

лите, проповедан на народите, веруван во светот, вознесен во слава.

Сè ишшо е создадено од Божа е добро

4 А Духот јасно зборува дека во последните времиња некои ќе отстапат од верата, слушајќи измамнички духови и злодуховски учења,

² преку лицемерството на оние што зборуваат лага и имаат догорена совест;

³ кои забрануваат да се стапува во брак и наметнуваат воздржување од јадења што ги создал Бог, за да бидат употребувани од оние кои веруваат и ја познаваат вистината.

⁴ Зашто, секое нешто создадено од Бога е добро и ништо не е за отфрлање, ако се прима со благодарност,

⁵ бидејќи се осветува преку словото Божјо и со молитва.

Добриот служител на Исус Христос

⁶ Ова советувај им го на браќата и ќе бидеш добар служител на Исус Христос, хранет со зборовите на верата и на доброто учење што си го примил.

⁷ Од нечисти и од бапски приказни бегај, а обучувај се во побожност;

⁸ зашто телесното обучување е малку корисно, а побожноста е полезна за сè, бидејќи во себе има ветување за сегашниот и за идниот живот.

⁹ Тие зборови се верни и достоини да бидат целосно прифатени.

¹⁰ Затоа и се трудиме и се бориме, зашто се надеваме на живиот Бог, Кој е Спасител на сите луѓе, а посебно на оние кои веруваат.

Прејораки за верниџе

¹¹ Ова препорачувај го и поучувај!

¹² Никој нека не ја презира твојата младост, туку на верните да им служиш како пример во слово, поведение, љубов, дух, вера и чистота!

¹³ Додека дојдам, занимавај се со читање на Писмото, со утешување и со поучување!

¹⁴ Не занемарувај ја дарбата што е во тебе, и која ти беше дадена по пророшттво заедно со полагање раце врз тебе од свештенството!

4,1

Мт 24,
23-24
Дела 20,
29-30
2 Тим 3,1
3 Птр 2,1
3,3
1 Јн 2,18
Јуда 1,18

3

2,4
1 Мојс 9,3
Рим 14,6
1 Кор
10,30.31
Кол 2,
16-23

4

1 Мојс 1,31
Рим 14,14
1 Кор
10,25-30

6

2 Тим 2,15

7

1,4
6,20
2 Тим 2,16
Тит 1,14

8

6,6

9

1,15
3,1
2 Тим 2,11
Тит 3,8

10

1,1
2,3-4

12

2 Сол 3,7
Тит 2,7-8
2,15

14

1,18
Дела 6,6
8,17
2 Тим 1,6

5,1 ^{3 Мојс 19,32} ¹⁵ Грижи се за тоа, на тоа предади се, та успехот твој да им стане јасен на сите!

5 ^{Ер 49,11} ^{Иудита 8,4-5} ^{Лк 2,37} ¹⁶ Пази на себе и на учењето; биди истраен во тоа, зашто, ако постапуваш така, ќе се спасиш и себе самиот и оние што те слушаат.

6 ^{Откр 3,1} *Должностии кон верниците*

10 ^{Јн 13,14} ^{Дела 9,13} ^{Евр 13,2} **5** Не укорувај старец, туку почитувај го како да ти е татко; помладите, пак, како да ти се браќа;

13 ^{2 Сол 3,11} ² Постарите жени - како мајки, младите - како сестри, со сета чистота.

14 ^{Тит 2,8} ³ Вдовиците почитувај ги, но вистинските вдовици.

⁴ Ако, пак, некоја вдовица има деца или внуци, тие најнапред нека се научат да го почитуваат својот дом и со тоа да им возвратат со дар на родителите свои, бидејќи тоа е добро и угодно за Бога.

⁵ А онаа што е вистинска вдовица и останала сама, таа се надева на Бога и пребива во молитви и молења дење и ноќе.

⁶ Но онаа, пак, што живее распуштено, таа умрела уште додека е жива.

⁷ Порачувај им го уште и тоа, да бидат беспорочни.

⁸ Ако некој не се грижи за своите, а особено за своите домашни, тој се одрекол од верата и полош е од безверник.

⁹ Во попис да се запише само таква вдовица која не е помлада од шеесет години, и ако имала само еден маж,

¹⁰ и има сведоштва за добри дела; отхранила деца, била гостољубива, миела нозе на свети; ако им помагала на пострададени и на секое добро дело усрдно се посветувала.

¹¹ А помлади вдовици не примај, зашто кога страстите ќе ги одвратат од Христа, ќе посакаат да се мажат.

¹² Тие заслужуваат осуда, зашто ја отфрлиле порано дадената верност.

¹³ Освен тоа, шетајќи од куќа до куќа, навикнуваат да бидат безработни; и не само безработни, туку се и јазичарки, љубопитни и зборуваат што не прилега.

¹⁴ Заради тоа, сакам помладите вдовици да се мажат, да раѓаат деца, да бидат

домаќинки и да не му даваат никаков повод на противникот за хулење;

¹⁵ зашто некои веќе скришна по сатаната.

¹⁶ Ако некој верник или верничка има во куќата вдовици, нека се грижи за нив, за да не се товари Црквата, па да може да пригледува вистински вдовици.

За ѿрезвиџените

¹⁷ А презвитерите, што добро ја извршуваат својата управителска служба, нека се удостојуваат со двојна почит; а најмногу, пак, оние кои се трудат во словото и во поука.

¹⁸ Зашто Писмото вели: „Не заврзувај уста на вол кој врши“, и: „Работникот ја заслужува својата плата“.

¹⁹ Обвинение против презвитери не прифаќај, освен пред двајца или тројца сведоци.

²⁰ А оние што грешат, искарај ги пред сите, па и другите да имаат страв.

²¹ Те заколнувам пред Бога, пред Господ Исус Христос и пред избраните ангели да го пазиш ова без предрасуда и ништо да не правиш по пристрасност.

²² Раце на никого не полагај пребрзо, ниту, пак, на туѓи гревови да стануваш соучесник! Пази се себе чист!

²³ Не пиј веќе само вода, но употребувај по малку и вино, поради стомакот и честите боледувања!

²⁴ Гревовите на некои луѓе се јасни и однапред ги водат на суд, а на некои по нив одат.

²⁵ Исто така и добрите дела се јасни; а оние што не се такви, не можат да се сокријат.

За ѿојчинените

6 Оние, кои се наоѓаат под јарем, робовите, господарите свои нека ги сметаат како достоини за секаква почит, за да не се хули името Божјо и учењето.

² Оние, пак, кои имаат господари што поверувале, нека не презираат зашто се верници; туку со поголема усрдноста да служат, бидејќи тие што ги добиваат нивните услуги се верни и возљубени. Така поучувај и советувај!

17
1 Сол 5,12

18
5 Мојс 25,4
Лк 10,7
1 Кор 9,9

19
5 Мојс 19,15
Мт 18,16
2 Кор 13,1

20
Гал 2,14

25
Мт 5,16
10,26

6,1
Рим 2,24
1 Кор 7,21-22
Ефес 6,5-8
Кол 3,22-25
Тит 2,9-10

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО ТИМОТЕЈ

31,10
Гал 1,8,9
2 Тим 1,13

Поґрешиштие учења и вистиинската ѿбожност

³ Кој поучува инаку и не оди по здравите зборови на нашиот Господ Исус Христос и според учењето за благочестноста,

2 Тим 3,8

⁴ тој е помрачен од горделивоста. Не знае ништо и е болен од празни препирки и распрашувања, од кои произлегуваат зависта, карањето, хулењето, лошите мисли;

Фил 4,
11-12
Евр 13,5**7**Јов 1,21
Проп 5,14

⁵ залудни препирки меѓу луѓето што имаат изопачен ум, лишени се од вистината; тие мислат дека побожноста служи за трговија. Бегај од такви!

10

Мт 6,24

⁶ А голема печалба е, навистина, да биде човек благочестив и задоволен со себе.

111 Кор 13,13
Гал 5,22
2 Тим 2,22
4,7
Тит 2,2

⁷ Бидејќи ништо не сме донеле на светов, јасно е дека не можеме и ништо да однесеме.

⁸ Но кога имаме храна и облекло, со тоа да бидеме задоволни.

⁹ А оние што сакаат да се збогатуваат, паѓаат во искушение, во стапици и во многу неразумни и штетни страсти, што го потопуваат човекот во пропаст и погибел.

¹⁰ Зашто коренот на сите зла е среброљубието, на што некои му се предадоа, се отклонија од верата и си навлекоа многу маки.

Правилно исповедање на верата

¹¹ Но ти, човеку Божји, бегај од ова и стреми се кон праведноста, побожноста, верата, љубовта, трпеливоста и кротоста!

¹² Бори се со добриот подвиг на верата; освој го вечниот живот за кој си и

повикан и си дал добра потврда пред многу сведоци.

¹³ Ти заповедам пред Бога, Кој сè оживотворува, и пред Христос Исус, Кој ја посведочи добрата исповед пред Понтиј Пилат,

¹⁴ да ја запазиш заповедта чиста и беспрекорна сè до доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос,

¹⁵ кое, кога ќе му дојде времето, ќе Го открие блажениот и единствен Владетел, Цар над царевите и Господар над господарите,

¹⁶ Кој е единствен бесмртен и живее во непристапна светлина, Кого никој од луѓето не Го видел, ниту може да Го види. Нему нека Му е чест и сила во сите векови. Амин!

Совети до боѓашиите

¹⁷ Заповедај им на богатите од овој свет да не се гордеат, ниту да се надеват во непостојаното богатство, туку на живиот Бог, Кој ни дава за наслада сè во изобилие;

¹⁸ нека прават добро, нека се збогатуваат со добри дела, да бидат штедри и сочувствителни.

¹⁹ И на таков начин да си собираат сокровиште - добра основа за иднината, за да постигнат живот вечен.

Последен ѿздрав

²⁰ О Тимотеје, пази го она што ти е предадено и бегај од нечисти и празни разговори и од расправи на лажната наука,

²¹ на која некои ѝ се предадоа и се отклонија од верата. Благодатта нека биде со тебе. Амин.

132,6
Јн 18,36-37**15**5 Мојс
10,17
Пс 135,3
2 Мак 13,4
Откр 17,14**16**2 Мојс
33,20
Пс 103,2
Јн 1,18**17**Пс 61,10
Лк 12,
16-21
Јк 1,10**19**Мт 6,20
Фил 4,17**20**1,6
2 Тим
1,12,14
2,2
3,14
Тит 1,10**21**1,6
2 Тим 2,18

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО ТИМОТЕЈ

Вовед

Второто писание до Тимотеј се чини дека е напишано во Рим (1,17). Павле таму се соочува со ројство (2,9) и се чувствува изолиран (4,10;16). Дојден на крајот од својата дејност (4,6), тој ги утврдува своите прејораки до оној кој за него бил соработник полн со љубов (1,2).

Апостолот започнува со благодарност кон Бога за љубовта и верата на Тимотеј. Во созледавањето на страдањата и сиротиствата на кои наидуваат служителите на Евангелието, тој му прејорачува на Тимотеј да биде полн со цврстина во докажувањето и соборството со храброст „како добар војник на Исус Христос“ (2,3). Тој го пријиска да внимава на оние кои прејорачуваат празни расправи, кои не служат за ништо и оддалечуваат од верата. Тој го повикува да го следи неговото пример и го поканува да остане верен во поучувањето од Светото Писмо, кое тој го примил уште од неговата младост (2,14–4,5). На крајот од своето писание, апостолот ја сџмнува драматичната лична состојба постојано изразувајќи Му благодарност на Господ што му помага (4,6–22). Апостолот покажал уште од почетокот добра волја во служба на Евангелието (4,7). За сејно време, чистителите на писанието се повикуваат да ја бијат истата битка, без справување од нејријателството на пројивничокот, во вера, сирливост, љубов и истрајност.

1,1

Рим 1,1

3

Дела 23,1

24,16

Рим 1,9

Фил 3,5

4

4,9,21

5

3,14-15

Дела 16,1

6

1 Тим 4,14

Поздрав

1 Павле, апостол на Исус Христос по волјата Божја, според ветувањето на животот, животот во Христос Исус, до Тимотеј, возљубеното чедо. Благодат, милост и мир од Бог Отецот и од Христос Исус, нашиот Господ!

Благодарност и поштик кон верност

3 Му благодарам на Бога, Кому уште од прародителите Му служам со чиста совест, додека постојано те споменувам во молитвите свои дење и ноќе;

4 секавајќи се за твоите солзи, копнеам да те видам, за да се исполнам со радост,

5 спомнувајќи си за нелицемерната вера кај тебе, која најпрвин се весли во твојата баба Лоида и во мајка ти Евника, а убеден сум дека ја има и во тебе.

6 Поради тоа ти напомувам да ја распалуваш Божјата дарба, која ја имаш во себе преку полагањето на моите раце.

Поштик на верна битка за Евангелието

7 Зашто Бог не ни даде дух на страв, туку дух на сила, љубов и разбраност.

8 И така, не срамувај се од сведочењето за нашиот Господ Исус Христос, ниту од мене, затвореникот за Него, туку стани соучесник во страдањата за Евангелието Христово по силата на Бога,

9 Кој нè спаси и нè повика кон свето звање, не поради нашите дела, туку по Својата добра волја и благодатта, што ни е дадена во Христос Исус пред вечни времиња,

10 а откриена сега со јавувањето на нашиот Спасител Исус Христос, Кој ја уништи смртта и го осветли животот и нераспадливоста преку Евангелието,

11 за кое сум поставен како проповедник, апостол и учител на незнабошците.

12 Затоа и го трпам тоа; но не се срамувам, зашто знам во Кого сум поверувал и уверен сум дека Тој е моќен мојот залог да го запази за оној ден.

13 Имај ги, како пример, здравите зборови што си ги чул од мене, со вера и љубов во Христос Исус!

14 Запази го добриот залог преку Светиот Дух, Кој живее во нас!

7

Рим 8,15

1 Јн 4,18

8

Лк 9,26

Рим 1,16

Ефес 3,13

9

Рим 8,28

Ефес 2,8-9

Тит 3,5

10

Рим 6,9

8,2

1 Кор

15,54-57

Ефес 1,9,10

Тит 2,11

3,4

Евр 2,14-15

12

1 Кор 1,8

13

1 Тим 6,3

14

Рим 5,5

1 Тим 6,20

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО ТИМОТЕЈ

15 *За висџинскојо ѓријателсџво*

4,16

15 Го знаеш тоа дека мене ме напуштија сите во Азија, меѓу кои и Фигел и Ермоген.

4,19

16 Господ нека му даде милост на дорот на Онисифор, зашто многупати ме успокои и не се посрами од моите око-ви.

2,21 Тим 4,14
6,12**3**

1 Тим 4,10

17 А, кога дојде во Рим, грижливо ме побара и ме најде.

5

1 Кор 9,25

18 Господ нека му даде да најде милост во Него во оној ден! А колку служеше тој во Ефес, ти тоа најдобро го знаеш.

61 Кор 3,6-9
9,7,10*Поднесувај џи страдањата
како добар војник***8**Мт 1,1
Дела 13,30
Рим 1,3-4
1 Кор 15,4,20
Фил 1,
12-14

2 Чедо мое, зајакнувај во благодатта што ти е дадена од Христос Исус,

2 и сѐ што си чул од мене пред многу сведоци, предај го на верни луѓе кои се способни и други да научат.

9Лк 23,32
Ефес 3,1
Фил 1,
13-17

3 Па така, поднесувај ги страдањата како добар војник на Исус Христос.

4 Зашто никој кој служи како војник не се вилетува во работите на секојдневниот живот, за да му угоди на својот војсководач.

10Кол 1,24
1 Сол 2,12**11**Рим 6,5
1 Тим 1,15

5 А, ако пак, некој се натпреварува, нема да добие венец доколку не се борел според правилата.

6 Земјоделецот што се труди прв треба да вкуси од плодот.

12Мт 10,33
Лк 12,9
Рим 8,17

7 Размисли што ти зборувам и Господ ќе ти даде да разбереш сѐ!

Сџомни си за воскреснајојо Исус

8 Спомнувај си Го Господ Исус Христос од Давидовото семе, Кој воскресна од мртвите, според моето Евангелие,

9 поради кое страдам дури до окови, како злосторник. Но словото Божјо не може да се стави во окови.

10 Затоа сѐ трпам заради избраните, за да добијат и тие спасение во Христос Исус со вечна слава.

11 Верни се зборовите: Ако со Него сме умреле, со Него и ќе живееме.

12 Ако истраеме, со Него и ќе царуваме. А ако се одречеме од Него, и Тој ќе се одрече од нас.

13 Ако не сме верни, Тој останува верен, бидејќи Сам Себе не може да се одрече.

*Расџросранувај џо ѓравилно Словото
на висџината*

14 Ова напомнувај го заколнувајќи се пред Господ за да не се препираат, зашто препирките ништо не помагаат, а само им штетат на оние што слушаат.

15 Погрижи се пред Бога да се докажеш како работник кој нема од што да се срами кога верно го проповеда словото на вистината.

16 А од непристојни и празни зборови бегај, зашто тие ги водат луѓето уште повеќе кон безбожност.

17 И словото нивно ќе се пренесува како жива рана. Такви се Именеј и Филит,

18 кои застранија од вистината, говорејќи дека воскресението веќе се збиднало, и со тоа им попречуваат во верата на некои.

Основата џосџавена од Божа

19 Но Божјата цврста основа стои непоколебливо, имајќи го овој печат: „Ги познава Господ оние кои се Негови“ и „Да отстапи од неправда секој што го изговара името Господово!“

20 Во голем дом има не само златни и сребрени садови, туку и дрвени и глинени; и едните се за почесна употреба, а другите за нечесна.

21 И така, ако некој се очисти од тоа, тој ќе биде сад за почест, осветен, приспособен за употреба на господарот и приготвен за секое добро дело.

Служа на Госџода

22 Одбегнувај ги, исто така, и младешките кошнежи, и стреми се кон праведноста, верата, љубовта, мирот со оние што Го повикуваат Господа од чисто срце!

23 Глупави и празни расправи избегнувај, знај дека тие породуваат кавги!

24 А слугата Господов не треба да влегува во расправи; туку да биде кроток кон сите, способен да поучува и да поднесува зло,

134 Мојс
23,19
Рим 3,3,4
1 Кор 1,9
Тит 1,2
Евр 6,18**14**

1 Тим 1,4

151 Тим 4,6
Тит 2,7-8**16**1 Тим 1,4
4,7**17**

1 Тим 1,20

18

1 Тим 6,21

193 Мојс
24,16
4 Мојс 16,5
16,26
Ис 26,13
Сир 17,26
35,3
Јн 10,14
1 Кор 8,3
Ефес 2,20**20**Рим 9,21
1 Кор 3,12**21**

3,17

22Гал 5,22
1 Тим 6,11**23**1 Тим 1,4
4,7**24**Ис 42,3
Мт 12,19
1 Тим 3,2-3
Тит 1,7

25 <sup>Гал 6,1
1 Тим 2,4</sup> ²⁵ со кротост да ги превоспитува противниците за да би можел Бог да им даде покајание, за да ја познаат вистината, ²⁶ и да се ослободат од мрежата на гаволот кој ги уловил живи за да ја исполнуваат неговата волја.

3,1 ^{1 Тим 4,1}
За њоследниџе денови
3 Но ова знај го: во последните денови ќе настанат тешки времиња.

² Зашто луѓето ќе станат себелубиви, среброљубиви, самофалци, горделивци, хулители, непокорни кон родителите, неблагодарни, неправедни, безбожници, ³ непомирливи, клеветници, невоздржливи, нескротливи, недоброљупци,

⁴ предавници, пребрзи, надуени, повеќе сластољубиви отколку богољубиви,

⁵ на изглед побожни, а од силата на Бога се одрекле. И од нив бегај!

⁶ Кон нив припаѓаат и оние што се привлекуваат по куќите и измамуваат жени што се претоварени со гревови и обземени од разни похоти,

⁷ жени, кои секогаш се учат и никогаш не можат да дојдат до спознание на вистината.

⁸ Па, како што Јаниј и Јамвриј му се противеа на Мојсеј, така и тие ѝ се противат на вистината, бидејќи се луѓе со изопачен ум, отпаднати од верата.

⁹ Но нема да успеат повеќе, зашто безумието нивно ќе им стане јасно на сите, како што се случи и со оние двајца.

¹⁰ Ти го следеше моето учење, поведение, целта, верата на мојата великодушност, љубовта, трпеливоста,

¹¹ на моите прогони и страдања, што ми се случија во Антиохија, и во Иконија, и во Листра, какви прогони претрпев; и од сè Господ ме избави.

¹² А и сите, што сакаат да живеат побожно во Христос Исус ќе бидат гонети.

¹³ А лошите луѓе и лажливците ќе напредуваат во злото, како заблудувачи и заблудени.

¹⁴ Но ти остани во тоа што си го научил и што ти е поверено, знаејќи од кого си го научил,

¹⁵ бидејќи уште од малечок ги познаваш Светите Писанија, што можат да те

направат мудар за спасение преку верата во Христос Исус.

¹⁶ Целото Писмо е од Бога вдahновено и полезно за поука, за казнување, поправање и поучување во праведност,

¹⁷ за да биде Божјиот човек усовершен и совршено подготвен за секое добро дело.

Пројоведај џо Словојо

4 И така, те заколнувам пред Бога и нашиот Господ Исус Христос, Кој ќе им суди на живите и мртвите, кога ќе дојде Тој и Неговото царство:

² проповедај го словото, настојувај во погодно време и во невреме, укурувај, забранувај, советувај со голема долготрпеливост и поука.

³ Зашто ќе дојде време кога луѓето нема да го слушаат здравото учење, но, водени по своите похоти, ќе си изберат учители да им го залажат слухот;

⁴ тие ќе го одвратат слухот свој од вистината и ќе се свртат кон бајки.

⁵ Но ти во сè биди трезвен, претрпи зло, направи дело достоино на благовестител, службата своја исполнувај ја добро!

Насијајува времиџо за заминување

⁶ Зашто јас веќе се изливам како жртва леаница, а времето за моето заминување настапи.

⁷ Добро се борев, патот го завршив, верата ја запазив.

⁸ Понатаму ме очекува венецот на правдата, што ќе ми го даде во оној ден Господ, праведниот Судија; но не само мене, туку и на сите кои се радуваат на Неговото појавување.

Последни џораки

⁹ Погрижи се да дојдеш кај мене скоро!

¹⁰ Зашто Димас ме остави, бидејќи го засака сегашниот свет, и отиде во Солун; Крискент - во Галатија, Тит - во Далмација. Само Лука е со мене.

¹¹ Земи го Марко и доведи го со себе, зашто ми е нужен во службата!

¹² А Тихик го пратив во Ефес.

16
Рим 15,4
1 Кор 10,6
3 Птр 1,21

17
2,21

4,1
Дела 10,42
1 Тим 6,14
1 Птр 4,5

2
Дела 20,20,31
1 Тим 4,1

3
1 Тим 1,10

4
1 Тим 1,4

6
Фил 2,17

7
1 Тим 1,18
6,12

8
1 Кор 9,25
Фил 3,14
1 Тим 6,14
Јк 1,12
1 Птр 5,4
Откр 2,10

9
1,4

10
2 Кор 8,23
Гал 2,3
Кол 4,14
Тит 1,4
Фил 1,24

11
Дела 12,12,25
13,13
15,37-39
Кол 4,10,14
Фил 1,24

12
Дела 20,4
Кол 4,7-8
Ефес 6,
21-22

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО ТИМОТЕЈ

13 ^{Дела 20,6} ¹³ Кога ќе дојдеш, донеси ја наметката што ја оставив во Троада, кај Карп и книгите, а особено пергаментите.

14 ^{2 Цар 3,39} ^{Пе 27,4} ^{62,13} ^{Изреки 24,12} ^{Рим 2,6} ^{1 Тим 1,20} ¹⁴ Ковачот Александар ми направи големо зло. Ќе му врати Господ според делата негови!

15 ¹⁵ Од него пази се и ти, бидејќи тој не-обично многу се воспротиви на нашите зборови!

16 ^{1,15} ¹⁶ При мојата прва одбрана никого немаше кај мене: сите ме оставија. Нека не им се прими за грев!

17 ^{Дан 6,21} ^{Мт 10,19} ^{Фил 1,19} ^{Кол 4,3} ¹⁷ Но Господ беше со мене и ме закрепна, та преку мене да се утврди Благовестието и да чујат сите незнабошци; и јас се избавив од устата на лавот.

¹⁸ Господ ќе ме избави од секакви лошо дело и ќе ме запази за Своего небесно царство. Нему слава во вечни векови. Амин!

Завршни по здрави

¹⁹ Поздрави ги Прискила и Акила, и Онисифоровиот дом.

²⁰ Ераст остана во Коринт. А Трофим го оставив болен во Милит.

²¹ Побрзај да дојдеш пред зимата! Те поздравуваат Евул, Пуд, Лин, Клавдија и сите браќа.

²² Господ Исус Христос нека е со твојот дух! Благодат на сите вас! Амин!

18
Рим 16,27

19
Дела 18,2

20
Дела 19,22
20,4

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО ТИТ

Вовед

Тит бил христјанин од нејудејско потекло (Гал. 2,1–3). Тој бил еден од придружниците на Павле и одиграл важна улога при измирувањето на Коринџаниите со апостолатот (2 Кор. 7,6–16). Во моментот кога ова писание му било упатено, Павле се наоѓал на Крит; апостолатот го назначил за надгледник (епископ) на активностите и организацијата на Црквата на тој остров (1,5).

Уводот на писанието содржи краток преглед на пораката на апостолатот (1,1–4). Продолжението на првата глава е посветено на одликите на одговорните луѓе на Црквата (1,5–16). Во втората глава, Тит добива совети кои се однесуваат на разни групи со кои тој се занимава во Црквата: синарци, остарени жени (кои требале да ги поучуваат помладите жени), млади луѓе или служби (2,1–15).

Во третата глава ги прикажува должностите на христјаниите, неопходноста да се живее во мир и да се одбегнуваат поделби (3,1–11), а потоа завршува со лични препораки и поздрави (3,12–15). Читателот лесно ќе открие дека пораката на ова писание не се однесува исклучиво на личноста и работата на Тит. Би можел да се донесе истиот заклучок и за двете писанија до Тимојееј. Всушност проблемите што тој се разгледуваат се оние кои постојано се појавуваат во Црквата, како оној за организирањето на заедниците, или, пак, за поведението на одговорните луѓе и на верниците кои ги сочинуваат заедниците.

1,1

Рим 1,1
Фил 1,1

2

2 Мојс
23,19
2 Тим 2,13

3

Дела 1,7
Рим 3,26
1 Тим 1,1

4

2 Кор 2,13
8,23
Гал 2,3
1 Тим 1,2
2 Тим 4,10

6

1 Тим 3,2–7

Поздрав

1 Павле, слуга Божји и апостол на Исус Христос за верата на Божјите избраници и за спознавање на вистината по побожноста,

² со надеж за вечниот живот, што пред вечни времиња го вети Бог, Кој не лаже,

³ во свое време го јави словото Своје преку пораката што ми ја довери мене по заповед на нашиот Спасител, Бог,

⁴ до Тит, моето вистинско чедо по заедничката вера. Благодат, милост и мир од Бог Отецот и од Господ Исус Христос, нашиот Спасител!

Задолженијата на Тит во Крит

⁵ Затоа те оставив во Крит, за да го довршиш несвршеното и во сите градови да поставиш презвитери, како што ти бев порачал:

⁶ ако е некој непорочен, маж на една жена и има деца верни, што не се укорувани за блудство или непокорност.

⁷ Бидејќи епископот, како Божји распоредник, не треба да е порочен, ни гневлив, ни пијаница, ни тепач, ни лажлив, ни гласна печалба,

⁸ туку гостољубив, доброљубив, трезвен, справедлив, свет, воздржлив;

⁹ кој се придржува до вистинското слово, онака како што е научен, та да биде силен и да поучува во здравото учење, и да ги побива оние кои се противат.

Лажните учители

¹⁰ Зашто има и мнозина непокорни, празнословци и измамници, а особено меѓу обрезаците,

¹¹ на кои треба да им се затвори уста: тие растураат цели домови, учејќи на она што не треба, поради одвратна печалба.

¹² Еден од нив, нивни пророк, беше рекол: „Критјаните се секогаш лажливци, зли сверови, мрзливи мешишта.“

7

1 Тим 3,15
Евр 3,2

8

1 Тим 3,2–7
2 Тим 2,
24–26
1 Петр 5,2

9

2,1
1 Тим 1,10
2 Тим 4,3

10

1 Тим 4,1
2 Тим 3,13

11

2 Тим 3,6
1 Петр 5,2

ПОСЛАНИЕ ДО ТИТ

13 ¹³ Тоа сведоштво е вистинско. Поради таа причина укори ги строго за да бидат здрави во верата,

14 ¹⁴ и да не слушаат јудејски бајки и заповеди од луѓе, кои одвраќаат од вистината.

15 ¹⁵ За чистите е сè чисто, а за осквернетите и неверните нема ништо чисто; напротив, ним им се осквернети и умот и совеста:

16 ¹⁶ тие зборуваат дека Го познаваат Бога, а со делата свои Го одречуваат, бидејќи се одвратни, непокорни и неспособни за никакво добро дело.

2,1

1,9

1 Тим 1,10

2 Тим 4,3

Вистинскојо учење

2 А ти, пак, зборувај го она што е согласува со здравото учење.

2

1 Кор 13,13

1 Тим 5,1-2

6,11

² Старците да бидат трезвени, целомудрени, чисти, здрави во верата, во любовта, во трпението;

³ старичките, исто така, да живеат како што им прилега на светии - да не клеветат, да не се предаваат на многу вино, да учат за добро,

⁴ за да ги вразумуваат невестите да ги сакаат мажите свои и децата свои;

⁵ да бидат целомудрени, чисти, добри домаќинки, благи, покорни на своите мажи, та да не се хули словото Божјо.

⁶ Исто така, советувај ги младежите да бидат чесни,

⁷ а во сè претстави се сам како образец за добри дела, покажувајќи чистота во учењето, нерасипаност, честност:

⁸ слово здраво, без укор, та да се посрами противникот, бидејќи не ќе има да рече ништо лошо за нас.

⁹ Советувај ги слугите да ги слушаат своите господари, да им угодуваат во сè, не противречејќи им;

¹⁰ да не крадат, туку во сè да покажуваат добра вера, та науката на нашиот Спасител, Бог, да ја украсуваат во сè.

¹¹ Бидејќи се јави Божјата благодат, спасителна за сите луѓе.

¹² Таа нè учи да ги отфрлиме нечесноста и похотите од овој свет, чесно, праведно и побожно да поживееме во овој век,

¹³ да чекаме да се исполни блажената надеж и да се јави славата на великиот Бог и Спасител, нашиот Исус Христос,

¹⁴ Кој се даде самиот Себе за нас, за да нè избави од секакво беззаконие и да нè очисти, та да Му бидеме народ избран, ревносно кон добри дела.

¹⁵ Ова зборувај го, советувај и изобличувај со полна власт; никој да не те презира.

Христijанскојо йоведение

3 Напомнувај им да се покоруваат на началствата и властите, да бидат готови за секое добро дело,

² никого да не хулат, да не се караат, туку да бидат мирни, и да покажуваат секаква кроткост кон сите луѓе.

³ Бидејќи и ние некогаш бевме неразумни, непокорни, заблудени, бевме робови на желби и на разни сладострастија, живеевме во злоба и завист, бевме одвратни, се мразевме еден со друг.

⁴ А кога се јави добротата и човекољубието на нашиот Спасител, Бог,

⁵ Тој нè спаси, но не според извршениите од нас праведни дела, туку по Својата милост, преку бањата на преродување - и обновувањето од Светиот Дух,

⁶ Кого изобилно Го излеа на нас преку Исус Христос, нашиот Спасител,

⁷ та оправдани со Неговата благодат да станеме по надеж наследници на вечниот живот.

⁸ Верни се тие зборови; и јас сакам да го утврдуваш тоа, та оние што поверувале во Бога, да се трудат и да се грижат за добри дела: ова е полезно и добро за луѓето.

⁹ А од глупави распрашувања и родословија на племињата, од препирки и расправи, по однос на Законот, клони се, зашто се бесплодни и празни.

¹⁰ Бегај од човек раздорник, откако ќе го посоветуваеш еднаш или двапати,

¹¹ знаејќи дека таков човек се изопачил, грешил и дека се осудил сам себеси.

Последни йрејораки

¹² Кога ќе ги пратам кај тебе Артем и Тихик, побрзај да дојдеш кај мене во Никопол, зашто решив таму да презимувам.

¹³ Законикот Зина и Аполос погрижи се да ги приготвиш за пат, така, та да немаат потреба од ништо.

14

2 Мојс 19,5

5 Мојс 4,20

7,6

14,2

Пс 129,8

Рим 3,24

Гал 1,4

1 Тим 2,6

1 Птр 2,9

15

1 Тим 4,12

1 Птр 3,13

3,1

Рим 13,1

1 Тим 2,2

1 Птр 2,13

2

Фил 4,5

1 Сол 3,12

3

Рим 1,29

3,21-26

1 Кор 6,11

Ефес 2,5

5,8

4

1,3

2,10,11

5

Јн 3,3,5,8

Ефес 2,8-9

5,26

2 Тим 1,9

6

Јоил 2,

28-3,1

Дела 2,4

7

Рим 3,24

8,17,24

8

1 Тим 1,15

9

1 Тим 1,4

2 Тим

2,14,16,23

10

Мт 18,

15-17

12

Дела 20,4

13

Дела 18,24

ПОСЛАНИЕ ДО ТИТ

¹⁴ И нашите нека се учат да прават добри дела за неопходните потреби, за да не бидат бесплодни.

¹⁵ Те поздравуваат сите што се со мене. Поздрави ги оние кои нè милуваат по вера. Нека биде благодатта со сите вас. Амин!

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО ФИЛИМОН

Вовед

Филимон бил значајна личност меѓу првите христијани и без сомнение член на црквата во Колоси. Бил пријател на апостол Павле (ст.1). Тој имал роб по име Онисим, кој избежал од кај него. Онисим стига во контакт со Павле, кој во тоа време бил во затвор. Тој станува христијанин, а Павле одлучува да го прати повторно кај неговиот господар, на кого му ја пишува оваа белешка, за да го замоли да не го дочекува повеќе како роб (робот избеглец бил изложуван на најсурови казни), туку како брат во својата вера. Овакаво го поздравува Филимон и луѓето во неговиот дом (1-3), Павле му заблагодарува на Бога за љубовта и ревноста на Филимон (4-7). По тоа искажува молба за заштитата на Онисим, кој треба да пристигне кај својот господар (8-22). Во поздравите со кои завршува ова кратко послание се наоѓаат имињата на повеќе личности по-деднакво споменати и во Посланието до Колосјаниите (4,10;12;14). Можно е Онисим да ги донел во Колоси двете посланија, до Колосјаниите и до Филимон.

Забележлива е нежноста со која Павле му пишува на својот пријател Филимон. Тој не му дава никаква заповед, ништо не му наметнува, не ги порекнува ништу неговиите права над Онисим, туку му раскажува, истовремено како и на сите оние кои го читаат ова послание, како Христовата љубов осветлува еден нов ден и ги преобразува сите човечки односи.

Вовед и поздрави

1,1

Дела 16,1
Рим 1,1
Ефес 3,1
Фил 1,7
13-17

1 Павле, затвореник на Исус Христос, и братот Тимотеј, до возљубениот Филимон, нашиот сотрудник,

2 и до Апфија, возљубената сестра, и до Архип, нашиот соборец, и до твојата домашна црква.

3 Благодат вам и мир од Бога, нашиот Отец, и од Господ Исус Христос!

4 Секогаш Му благодарам на мојот Бог, кога те спомнувам во молитвите свои,

5 бидејќи слушам за твојата љубов и вера, која ја имаш во Господ Исус и кон сите светии,

6 и молам нашата заедничка вера да се покаже во тебе на дело во познанието на секое добро, кое го имаме за Исус Христос.

7 Зашто ние многу се радуваме и утешуваме поради твојата љубов, брате, бидејќи преку тебе се успокоија срцата на светиите.

8 Затоа, иако имам во Христос голема слобода да ти заповедам што треба да правиш,

9 сепак, од љубов кон тебе, те молам јас, каков што сум, старецот Павле, а сега и затвореник за Исус Христос,

10 и те молам за моето чедо, Онисим, што го родив во оковите свои:

11 и тој некогаш беше непотребен за тебе, а сега ни е многу попотребен и тебе, и мене.

12 Ти го праќам назад него - прими го како да е моето срце.

13 Јас сакам да го задржам кај мене, за да ми служи место тебе во оковите што ги носам за Евангелието.

14 Но без твоја согласност не сакам ништо да направам, за да биде твојата добрина не како принуда, туку доброволна.

15 Зашто, можеби тој поради тоа се одвои од тебе за малку време, за да го примиш засекогаш,

16 не веќе како роб, а повеќе од роб, како возљубен брат, а особено за мене, и уште повеќе за тебе - и по тело, и во Господа.

9

Ефес 3,1
4,1

10

1 Кор 4,15
Гал 4,19
Кол 4,9

13

Фил 2,30

14

2 Кор 9,7
1 Петр 5,2

16

1 Кор 7,22

Рим 16,5
1 Кор 16,19
Кол 4,15-17
2 Тим 2,3

Рим 1,7
Гал 1,3
Фил 1,2

Рим 1,8-9
Ефес 1,15-16
Кол 1,3-4,9

Гал 3,28
5,6
Фил 1,9
Кол 1,9

2 Кор 7,4
2 Јн 1,4-6

ПОСЛАНИЕ ДО ФИЛИМОН

19
Гал 6,11
Кол 4,18

¹⁷ И така, ако ме имаш за содругар, прими го како да си ме примил мене.

¹⁸ Ако, пак, во нешто ти згрешил, или ти е должен, префрли го тоа на моја сметка.

¹⁹ Јас, Павле, напишав со своја рака: јас ќе платам, за да не ти речам дека ти и самиот цел си ми должен.

²⁰ Да, брате, да го добијат од тебе во Господ она за што Го молам; развесели го срцето мое во Господ.

²¹ Убеден во твојата послушност, ти напишав, знаејќи дека ќе направиш и повеќе отколку што ти вела.

²² А заедно со ова пригответи ми и смесување, зашто се надевам дека со вашите молитви ќе ви бидам даруван вам.

²³ Те поздравува Епафрас, кој е со мене затвореник во Христос Исус, Марко, Аристарх, Димас, Лука - моите соработници.

²⁴ Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со вашиот дух. Амин!

23
Кол 1,7
4,12

24
Дела
12,12,25
13,13
15,37-39
19,29

Кол 4,10,14
2 Тим 4,
10-11

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ ДО ЕВРЕИТЕ

Вовед

Посланието до Евреите е утврдено до трети христијани кои биле изложени на жестоко противеење. Писателот ги охрабрува да останат во христијанската вера, укажувајќи им дека Исус Христос е вистинскиот и конечно оtkрoвение од Бога за луѓето. При тоа, посебно се нагласени три вистини, и тоа:

(1) Исус е вечниот Божји Син, Кој ни ја покажа вистинската послушност кон Бога преку Своето страдање. Како Божји Син, Исус е над пророците и над ангелите, а повисок е и од Мојсеј.

(2) Бог Го прогласува Исуса за вечен Првосветиленик, Кој е над сите старазавешни светишеници и првосветишеници.

(3) Нашето спасение од грехот, стравот и смртта е можно само со вера во Господ Исус Христос, како наш Првосветиленик. Сите обреди и жртви на животни се само сенка на вистинското спасение, кое е во Христос.

Наведувајќи низа примери на богоугодна вера кај познати библски личности (11), писателот ги повикува и читателите да останат верни до крај (12), со поглед вперен во Христос и ги охрабрува да ги издржат сите страдања и прогонства. Посланието завршува со совети и предупредувања.

1,1

Бог ни се објавува преку Синој

2,2; 12,25
3 Мојс 12,6
Ос 12,10
Лк 1,55,70
Јн 9,29

1 Бог, Кој во старо време, откако многупати и на многу начини им зборуваше на нашите предци преку пророците,

2,8; 3,6
5,8; 7,28
9,26; 11,3
5 Мојс 4,30
1 Птр 1,20

2 во последниве денови ни зборува преку Синој, Кого Го постави за наследник над сè, преку Кого ги создаде и вековите.

3
7,27; 8,1
Мудр 8,1
Мк 16,19
Кол 1,17
Тит 2,14

3 Тој е одблесок на Божјата слава и отпечаток на Неговата суштина и држи сè со Својот моќен збор. Откако преку Себе ги очисти нашите гревови, седна од десната страна на престолот на Свештениот во висините.

8,6
Ефес 1,21
Фил 2,9-10
1 Птр 3,22

Величието на Божјиот Син

4 И стана толку повозвишен од ангелите, колку што е посплавно името што го наследи, во споредба со нивното.

5,5
2 Цар 7,14
Пс 2,7
1 Цар 17,13
Дела 13,33

5 Зашто кому од ангелите Бог некогаш му рекол: „Ти си Син Мој, Јас Те родив денес“, или пак: „Јас ќе Му бидам Татко, а Тој ќе ми биде Син?“

6
10,5
Јн 3,16
Кол 1,18

6 Исто така, кога Го воведо Првородениот во вселената, рече: „Нека Му се поклонат сите ангели Божји!“

7 За ангелите, пак, речено е: „Ти ги правиш ангелите Свои ветрови, а служителите Свои огнен пламен“,

7

Пс 103,4

8-9

Пс 44,6-7

9

Ис 11,5
61,1,3

10-12

Пс 101,
23-27

10

Јн 1,3

12

12,26,27;
13,8
Откр 6,14

13

Ис.Н. 10,24
Пс 108,1
Мк 13,19

14

Пс 33,7
90,11;
102,20-21
Дан 7,10
Мт 4,11
Дела 12,11

8 а за Синој: „Твојот престол, Боже, е вечен и жезолот на правдата е жезол на царството Твое.

9 Тебе Ти омиле правдата, а го намрази беззаконието; затоа, Боже, Твојот Бог Те помаза со масло на радоста повеќе од Твоите придружници.“

10 И пак: „Во почетокот Ти, Господи, си ја основал Земјата, а и небесата се дело на Твоите раце;

11 тие ќе загинат, Ти остануваш; сите ќе изцветеат како облека;

12 ќе ги свиткаш како наметка, како облекло, и тие ќе бидат променети; но Ти си секогаш истиот, и Твоите години нема да се свршат.“

13 А на кого од ангелите Бог некогаш му рекол: „Седи од Мојата десна страна додека непријателите Твои не ги поставам за подножје на нозете Твои?“

14 Нели се тие сите служителски духови, испратени да им служат на оние што ќе го наследат спасението?

2,1

Рим 11,22

Нашето спасение

2 Затоа треба да бидеме нарочно внимателни кон она што го чувме за да не отпаднеме некако.

10,28-29

12,25

Дела 7,53

Гал 3,19

3

Лк 1,2

1 Кор 1,6

2 Зашто, ако реченото слово преку ангелите се покажа верно, и ако секој престап и секоја непослушност прими праведна казна,

4

Мк 16,20

1 Кор 12,4,11

2 Кор 12,12

3 како ли тогаш ќе се извлечеме ако занемариме такво големо спасение кое, најнапред проповедано од Господа, се потврди од оние што го беа чуле од Него,

6-8

Пс 8,5-7

8

Мт 22,44

1 Кор 15,27

Ефес 1,22

4 кога и Бог им го потврди сведоштвото со знаци и чудеса, со разни силни дела и со раздавање дарови преку Светиот Дух по Негова волја.

Предводничој на нашето спасение**9**

5,4-10

Дела 3,13

2 Кор 5,14-15

Фил 2,7-9

5 Зашто Бог не им ја потчини на ангелите идната вселена за која зборуваме,

6 туку, напротив - некој посведочил зборувајќи: „Што е човекот да мислиш на него, синот човечки, та да се грижиш за него?

10

2,17; 5,9

7,28; 12,2

Лк 24,26

Дела 3,15

7 Си го направил за кратко малку подолен од ангелите, но со слава и чест си го овенчал и си го поставил над делата од Твоите раце;

11

10,10

2 Мојс 31,13

Мт 28,10

Јн 17,19

20,17

Ефес 5,26

8 сè си потчинил под нозете негови.” А кога сè му потчини, ништо не му остави непотчинето; но сега уште не гледаме дека сè му е потчинето.

12

Пс 21,22

Јн 17,6

9 А гледаме дека Исус Христос, Кој за кратко време беше поставен пониско од ангелите, поради претрпената смрт беше овенчан со слава и чест, та, по Божјата благодат, Тој да вкуси смрт за сите.

10 Зашто Му прилегаше на Оној, поради Кого е сè и од Кого е сè, при донесувањето на многубројните чеда во слава, преку страдања да го усоврши Зачетникот на нивното спасение.

11 Бидејќи и Оној што осветува, и оние што се осветуваат, сите се од Еден; и затоа Исус не се срамува да ги нарече браќа, велејќи:

12 „Ќе го возвестам името Твое меѓу браќата Мои, среде собранието ќе Те славам.”

13 И пак: „Јас ќе се надевам на Него.”

И одново: „Ете Ме Мене и децата Мои што Ми ги даде Бог.”

14 А бидејќи децата се учесници во телото и крвта, така и Тој зеде еднакво учество во тоа, та преку смртта да го победи оној што ја има власта над смртта, односно ѓаволот;

15 па да ги ослободи оние што од страв пред смртта преку целиот живот беа подложени на ропство.

16 Зашто јасно е дека Тој не дојде да им помогне на ангелите, туку на Авраамовите потомци;

17 затоа Тој мораше во сè да личи на браќата, па да биде милостив и верен првосвештеник пред Бога, за да ги очисти гревовите на народот.

18 Зашто во она, што Сам претрпе, откако беше искушан, во тоа ќе може и на искушуваните да им помогне.

Христос е поголем од Мојсеј

3 Затоа, браќа свети, учесници во небесното призвание, размислете за Пратеникот и Првосвештеникот на нашата вера, Исус Христос.

2 Кој Му беше верен на Оној Кој Го поставил, како и Мојсеј - во целиот негов дом.

3 Зашто Тој се удостои со слава, толку поголема од Мојсеевата, колку што е поголема почитта што ја има оној што го изградил домот од почитта што ја има домот!

4 Зашто секој дом се гради од некој; а Оној, Кој изградил сè, е Бог.

5 И Мојсеј Му беше верен како слуга на целиот Негов дом, за да го посведочи она што требаше да се соопшти.

6 Христос, како Син, е верен во Божјиот дом. Негов дом, пак, сме ние, само ако слободата и надежта, со кои се фалиме, ги запазиме до крај.

Спокој за Божјите луѓе

7 Поради тоа, како што вели Светиот Дух: „Денес, ако го чуete гласот Негов,

8 не жесточете ги срцата свои, како во огорченоста на денот на искушувањето во пустината,

13

2 Цар 22,3

Ис 8,17,18

12,2

Јн 10,29

14

Мудр 2,24

Јн 1,14

Рим 8,3

1 Кор 15,50,55

2 Тим 1,10

1 Јн 3,8

15

Рим 8,15

Гал 5,1

2 Тим 1,7

16

Ис 41,8-9

17

4,14

5,2

3 Мојс 16,10

1 Цар 2,35

Рим 3,25

Фил 2,7

1 Јн 2,2

4,10

18

4,15

3,1

2,11

4,14

10,23

Ис 17,7

2 Кор 9,13

Фил 3,14

3

8,6

2 Кор 3,7

5

2 Мојс 14,31

4 Мојс 12,7

Откр 15,3

6

4,16

1 Лкт 17,12-14

Рим 5,2

1 Кор 3,16

6,19

Ефес 2,19-22

Кол 1,23

1 Тим 3,15

1 Птр 2,5

7-11

Пс 94,7-11

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

7 ⁹ каде што татковците ваши Ме испушаа, Ме испитуваа, иако ги гледаа делата Мои преку четириесет години.

8 ¹⁰ Затоа се разгневив на тој род и реков, секогаш се заблудуваа во срцата свои и не ги познаа патиштата Мои.

10 ¹¹ Па така се заколнав во Својот гнев дека нема да влезат во Мојот спокој.”

11 ¹² Браќа, гледајте, да не би во некого од вас, да има зло и неверно срце, та да отстапи од живиот Бог.

12 ¹³ Туку храбрете се секој ден еден по друг додека сè уште се вели: „Денес”, та никој од вас да не отрпне преку измамата на гревот;

13 ¹⁴ зашто ние станавме соработници на Христос. Само ако ја задржиме цврсто до крај првобитната цврста подлога;

15 ¹⁵ додека се вели: „Денес, кога ќе го чуете Неговиот глас, да не отрпнат срцата ваши онака како кога се побунивте.”

14 ¹⁶ А кои беа тие што чуја и пак се побунија? Зар не беа тоа сите оние кои со Мојсеј излегоа од Египет?

16 ¹⁷ Против кого негодуваше Тој четириесет години? Нели против оние што погрешаја и чии коски останаа во пустината?

17 ¹⁸ А на кои им се заколнав дека нема да влезат во Неговиот спокој ако не на оние, што беа непослушни?

18 ¹⁹ И така, гледаме дека тие не можеа да влезат поради неверието.

19 ⁴ Да внимаваме пак, додека уште ни е оставено ветувањето за влегување во Неговиот спокој, да не би се открило дека некој од вас би можел да задоцни.

2 ² Зашто и нам ни се соопшти, како и ним. Но зборот, што го беа чуле, не им донесе полза, бидејќи оние што го беа чуле не поверуваа.

3 ³ А ние, кои поверувавме, влегуваме во Неговиот спокој, како што рекол Тој: „Затоа се заколнав во гневот Свој дека тие нема да влезат во Мојот спокој”, иако Неговите дела беа завршени уште при создавањето на светот.

4,1 ⁴ Зашто и нам ни се соопшти, како и ним. Но зборот, што го беа чуле, не им донесе полза, бидејќи оние што го беа чуле не поверуваа.

2 ³ А ние, кои поверувавме, влегуваме во Неговиот спокој, како што рекол Тој: „Затоа се заколнав во гневот Свој дека тие нема да влезат во Мојот спокој”, иако Неговите дела беа завршени уште при создавањето на светот.

4 ⁴ Зашто негде за седмиот ден е речено вака: „И во седмиот ден Бог се одмори од сите Свои дела.”

5 ⁵ И на тоа место пак: „Не ќе влезат во спокојот Мој.”

6 И така, на некои им се отвори да влезат во него, а оние, на кои им беше порано проповедано Евангелието, не влегоа поради непослушност;

7 ⁷ Затоа Тој пак определи еден ден „Денес”, велејќи преку Давид, по толку време, како што е речено погоре: „Денес, кога ќе го чуете гласот Негов, не стврдувајте ги срцата ваши.”

8 ⁸ Зашто, ако Исус Навин им беше дал спокој, Бог немаше да зборува веќе потоа за друг ден.

9 ⁹ Но, за народот Божји сè уште остапува саботна починка.

10 ¹⁰ Зашто, кој ќе влезе во спокојот Негов, тој ќе се одмори од делата свои, како и Бог од Своите.

11 ¹¹ И така, да се погрижиме да влеземе во оној спокој, та да не би некој да падне во слична непослушност.

12 ¹² Зашто, зборот Божјо е живо и дејствува и е поостро од секаков меч со две острици; и навлегува до разделување на душата и духот, до зглобовите и мозокот, и ги проценува мислите и намерите на срцето.

13 ¹³ И нема создание сокриено за Него, туку сè е голо и откриено за очите на Оној пред Кого ние ќе одговараме.

Исус е нашиот Првосвештеник

14 ¹⁴ Имајќи Го големиот Првосвештеник Кој преминал преку небесата, Исус, Синот Божји, ние треба да се држиме за исповедувањето на верата.

15 ¹⁵ Зашто, ние немаме таков Првосвештеник, што не може да сочувствува во нашите слабости, туку таков Кој искусил сè како и ние, освен грев.

16 ¹⁶ И така, слободно да пристапуваме кон престолот на благодатта, за да примиме милост и да најдеме благодат за благовремена помош.

Христос е висштински Првосвештеник, ѿголем од Арон

5 ⁵ Зашто секој Првосвештеник, кој од луѓе се избира, за луѓето се поставува на служба Божја, да принесува дарови и жртви за гревовите,

5
Пс 94,11

6
3,18-19

7
3,7,8,15
Пс 94,7-8

8
5 Мојс 31,7
Ис.Н. 22,4

10
Откр 14,13

12
Ис 49,2
55,11
Ер 17,10
23,29
Мудр 18,15
Јн 10,35
12,48

Дела 7,38
12,24
1 Кор 4,5
14,24-25
Ефес 6,17
1 Сол 2,13
2 Тим 2,9
1 Петр 1,23
1 Јн 2,14
Откр 1,16
19,13

13
Ер 23,24
Пс 32,13-15
Изреки 5,21
Дан 2,22
Рим 14,12

14
2,17; 3,1
5,5,10
6,20; 7,26
8,1; 9,11
9,24; 10,21
10,23
Ефес 4,10

15
2,17-18
Мт 4,1-11
Лк 22,28
Јн 8,46
2 Кор 5,21

16
3,6; 7,19
10,19,22,35
1 Јн 3,21

5,1
8,3; 9,9

2 ² и да може да ги разбира оние што се неумешни и заблудени, бидејќи и самиот е со слабости;

3 така исто и за своите гревови да принесува жртви.

4 И никој сам не се здобил со таква чест, туку само оној кој е повикан од Бога, како што беше Арон.

5 Така и Христос не се прослави Сам Себеси, станувајќи првосвештеник, туку Го прослави Оној Кој Му рече: „Ти си Син Мој, Јас Те родив денес.“

6 Како што е и на друго место речено: „Ти си вечен свештеник по чинот Мелхиседек.“

7 Во деновите на Својот земен живот, Тој со силен вик и солзи упати молби и молитви кон Оној Кој можеше да Го спаси од смртта и поради Својата потчинетост од почит беше чуен.

8 Иако беше Син, Тој се научи на послушност од она што го пострада,

9 а, откако се усоврши, стана извор за вечно спасение на сите оние кои Му се послушни,

10 и од Бога беше наречен Првосвештеник по чинот Мелхиседек.

10

4,14

Да осџанеме во вераиѝа

12 ¹¹ За ова би имале многу да ви зборуваме, што е и тешко да се толкува, бидејќи тешко сфаќате.

13 ¹² Зашто, иако според годините вие требаше веќе да бидете учители, вие сѐ уште имате потреба некој да ве учи кои се првите начела на словото Божјо, и дојдовте до таква состојба, што имате потреба од млеко, а не од тврда храна.

14 ¹³ Секој што се храни со млеко, е невешт во словото на правдата, бидејќи е дете;

6,1 ¹⁴ а тврдата храна е за зрелите, кои благодареејќи на поуката, имаат чувства и се научени да разликуваат добро од зло.

6 Затоа да го оставиме почетното учење за Христос и да се стремиме кон совршенство, да не ја поставуваме одново основата: покајанието од мртви дела и верата во Бога,

² науката за крштевањето, ракополагањето, воскресението на мртвите и вечниот суд.

³ И ова ќе го направиме, ако допушти Бог.

⁴ Зашто оние кои еднаш се просветија, вкусија од небесниот дар, станаа учесници на Светиот Дух,

⁵ и, откако вкусија од убавата Божја реч и од силите на идниот век,

⁶ а потоа отпаднаа, - не е можно повторно да бидат обновени за покајание, кога повторно во себеси Го распнуваат Синот Божји и Го хулат.

⁷ Зашто земјата, која го впива дождот што често паѓа на неа и раѓа плод добар за оние што ја обработуваат, од Бога добива благослов;

⁸ а онаа што дава трње и боцки, таа е непотребна и близу е до проклетството кое завршува со изгорување.

⁹ Од вас, возљубени, ние очекуваме нешто подобро и спасително, иако така зборуваме.

¹⁰ Зашто Бог не е неправеден, та да го заборава делото ваше и трудот на љубовта што ги покажавте во Негово име, откако им послуживте и им служите на светиите.

¹¹ А ние сакаме секој од вас да ја покажува истата усрдност за одржување на полната надеж докрај,

¹² та да не станете мрзливи, туку да ги следите оние кои преку вера и трпение ги добиваат ветувањата.

Божјоѝо сиџурно веѝување

13 Бог, кога му ветуваше на Авраам, бидејќи немаше ништо поголемо во што би се заколнал, се заколна во Себе,

¹⁴ велејќи: „Навистина ќе те благословам и ќе те размножам и преумножам.“

¹⁵ И така, со долготрпение тој го доби ветеното.

¹⁶ Луѓето, пак, се колнат во погорно од себеси, и заклетвата како потврда на секоја нивна препирка става крај.

¹⁷ Затоа Бог, кога на наследниците на ветувањето сакаше јасно да им ја покаже Својата неизменлива волја, посведочи со клетва,

¹⁸ та преку две неизменливи работи, во кои не е можно Бог да излаже, да имаме голема утеха и ние, кои прибег-

4

10,26-27,32
Јн 4,10
Ефес 2,8
Гал 3,2

5

4,12
1 Птр 2,3

6

10,29
3 Птр 2,21
1 Јн 5,16

7

1 Мојс
1,11-12
5 Мојс
11,11

8

1 Мојс
3,17-18
Ис 5,6;
27,4
Мт 7,16

10

10,32-34
Мт 10,
40-42
1 Сол 1,3
Откр 2,19

11

3,6; 10,23

12

5,11; 6,16
10,36;
11,7,9
1 Кор 11,1
Откр 13,10

13,14

1 Мојс
22,16,17

13

Рим 4,20

15

11,9,13,33,3
9
1 Мојс 21,5

16

2 Мојс
22,11

17

9,15; 10,36
Рим 4,16

18

3,6; 10,23
4 Мојс
23,19
Кол 1,5

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

19-20 нуваме да се прифатиме за надежта што ни е дадена,

10,19-20
3 Мојс
16,2,12
Мт 27,51

19 а која е за нашата душа цврста и сигурна котва, и кој влегува дури зад завесата,

20 каде што Исус за нас влезе најнапред, откако стана вечен Првосвештеник по чинот Мелхиседек.

4,14
Пс 109,4

7,1-2

1 Мојс
14,17-20

Свештеникот Мелхиседек

3 Тој Мелхиседек беше цар салимски, свештеник на Севишниот Бог, кој го пресретна Авраам, кога се враќаше од борбата со царевите, и го благослови,

4,14
7,16
Јн 7,27

4 кому и Авраам му даде десеток од сè, и кој по значењето на името негово е прво цар на правдата, а потоа и цар на Салим, односно цар на мирот.

1 Мојс
14,20

5 Без татко, без мајка, без род, немаше ниту почеток на дните, ниту крај на животот и, по таков начин, е подобен на Синот Божји, и останува вечен свештеник.

4 Мојс
18,21

6 Гледате ли колку е голем оној кому прататкот Авраам му даде десеток од најдобриот плен!

Рим 4,13

10 Оние од Левиевите синови, што имаат свештенство, имаат заповед да земаат по Законот десеток од народот, односно од браќата свои, иако и тие произлегле од бедрата Авраамови.

1 Мојс
14,17

11 Но тој, кој не му припаѓаше на нашиот род, зеде десеток од Авраам и го благослови оној што беше примил ветувања.

8,6-7
10,1
Пс 109,4

4 Гледате ли колку е голем оној кому прататкот Авраам му даде десеток од најдобриот плен!

5 Оние од Левиевите синови, што имаат свештенство, имаат заповед да земаат по Законот десеток од народот, односно од браќата свои, иако и тие произлегле од бедрата Авраамови.

6 Но тој, кој не му припаѓаше на нашиот род, зеде десеток од Авраам и го благослови оној што беше примил ветувања.

7 Не може да има никаков спор дека помалиот се благословува од поголемиот.

8 Така, овде смртни луѓе земаат десетоци, а таму - Оној, за Кого има сведоштво дека е жив.

9 И, така да речам, Левиј, кој прима десетоци, и сам даде десеток преку Авраам,

10 бидејќи уште беше во бедрата на татко си кога го сретна Мелхиседек.

11 Па така, ако совршенство можеше да се постигне преку левитското свештенство, бидејќи врз основа на него народот доби Закон, каква потреба има да се воздигне друг свештеник по чинот на

Мелхиседек, наместо по чинот на Арон?

12 Зашто, кога ќе се промени свештенството, тогаш се јавува потреба да се измени и законот.

13 А Оној за Кого се зборува ова, се вбројува во друго колено, од кое никој не беше пристапувал до жртвеникот;

14 зашто е познато дека Господ наш произлезе од Јуда, а за свештенството од ова колено Мојсеј ништо не рекол.

Друѓ свештеник како Мелхиседек

15 И уште појасно станува тоа кога се воздига слично на Мелхиседек друг свештеник,

16 Кој станал таков не по силата на телесна заповед, туку по силата на вечниот живот.

17 Зашто се посведочи: „Ти си вечен свештеник по чинот на Мелхиседек.”

18 А, пак, одменувањето на поранешната заповед се изврши поради тоа што таа беше слаба и бесполезна,

19 зашто Законот ништо не доведува до совршенство; а се вовеле подобра надеж, преку која се приближуваме до Бога.

20 Тоа беше потврдено со заклетва.

21 Зашто оние беа станале свештеници без заклетва, а Тој - со заклетва, преку Оној Кој Му рече: „Се заколна Господ и нема да се раскае: „Ти си вечен свештеник по чинот Мелхиседеков.””

22 Затоа Исус стана залог на толку подобар завет.

23 А тие беа многу свештеници, зашто смртта не им даваше да остане само еден;

24 а Тој, бидејќи живее вечно, има свештенство што нема да мине на друг.

25 Затоа Тој и може за вечно да ги спаси оние што преку Него доаѓаат кон Бога, бидејќи е секогаш жив за да се моли за нив.

26 Таков Првосвештеник и ни требаше: свет, непорочен, неосквернет, одвоен од грешниците и возвишен над небесата.

27 Кој нема потреба, како и другите првосвештеници, секојдневно да принесува жртва прво за гревовите свои, а

14

1 Мојс
49,10
Ис 11,1
Мт 1,3
Откр 5,5

17

5,6
Пс 109,4

18

10,9; 13,9
Рим 8,3

19

4,16; 6,18
9,9
10,1-2,4,11
Рим 3,20
7,7-8
Гал 3,21
Јк 4,8

21

Пс 109,4

22

8,6-10
9,15-20
10,29; 12,24
13,20
Лк 22,20
2 Кор 3,6

24

5,6; 13,8
Лк 1,33

25

10,14
Јн 14,6
Рим 8,34
1 Јн 2,1
Откр 1,18

26

4,14
2 Кор 5,21

27

5,3; 9,12
10,10
2 Мојс
29,38-39
3 Мојс
16,6,15

28 потоа и за оние на народот, бидејќи Тој
5,1-2,9
8,1 ²⁸ Зашто Законот за првосвештеници
1,3; 4,14
Пс 109,1
Дела 2,33
2
9,11,24
4 Мојс 24,6
Сир 24,10
3
5,1.3; 9,14
4
10,8
5
9,2,8,23
10,1
2 Мојс
25,40
Дела 7,44
Кол 2,17
6
7,22
7
7,11.18-19
8-12
Ер 31,31-34
10
10,16
2 Кор 3,3
6,16

Исус е нашиот Првосвештеник

8 А најважното од ова што го зборуваме, е дека имаме таков Првосвештеник, Кој седна од десната страна на престолот на величието на небесата,
² и е служител на светилиштето и на вистинската скинија, што ја постави Господ, а не човек.

³ Секој првосвештеник се поставува за да принесува дарови и жртви; затоа беше потребно и Тој да има што да принесува.

⁴ Зашто, ако Тој беше на земјата, не би бил ни свештеник, зашто има свештеници што принесуваат дарови по Законот

⁵ и им служат на образот и на сенката на небесните работи, како што му беше речено на Мојсеј, кога ја подигааше скинијата: „Гледај, рече, да направиш сè според образецот, што ти беше покажан на планината.”

⁶ А сега Тој доби толку подобра служба, и стана посредник на подобар завет, кој е утврден врз подобри ветувања.

Промена на Заветот

⁷ Зашто, ако првиот завет беше без недостаток, тогаш немаше да се бара втор.

⁸ Но, укорувајќи ги, вели: „Ете идат денови, вели Господ, и со домот Израилев и со домот Јудин ќе склучам нов завет,

⁹ но не таков завет каков што склучив со татковците нивни во денот, кога ги фатив за рака за да ги изведем од земјата египетска, - зашто тие не останаа во Мојот завет и Јас ги оставив, вели Господ.

¹⁰ Но овој е заветот што ќе му го дадам на домот Израилев во оние дни, вели Господ: ќе ги врежам законите

Свои во мислите нивни, и во срцата нивни ќе ги напишам, и ќе бидам нивни Бог, а тие ќе бидат Мој народ.

¹¹ И ниеден нема да го учи својот ближен, и ниеден братот свој: „Познај Го Господа”, зашто сите, од мал до голем меѓу нив, ќе Ме знаат,

¹² бидејќи ќе бидам милостив кон нивните неправди, а за гревовите и беззаконијата нивни нема веќе да си спомнувам.”

¹³ А кога вели „нов завет”, првиот го направи застарен; а она што е старо и застарено, близу е до исчезнување.

Старото боѓослужение

9 Така и во првиот завет имаше уредби за богослужение и земно светилиште;

² зашто скинијата беше направена вака: во првиот дел се наоѓаа светилникот, трпезата и изложените лебови; тој дел е наречен „Свето Место”.

³ А зад втората завеса од скинијата беше делот, наречен „Светиња над светињите”;

⁴ во неа се наоѓаше златната кадилница и од сите страни опкован со злато ковчетот на заветот, во кој стојеја златниот сад со мана и распутениот жезол на Арон, како и плочите на заветот,

⁵ а над него - херувими на славата, што го осенуваа чистилиштето; за ова сега нема потреба да се зборува поопширно.

⁶ При ваков распоред, во првиот дел од скинијата секогаш влегуваа свештениците и извршуваа служба Божја;

⁷ а во вториот дел влегуваше по еднаш во годината првосвештеникот и тоа не без крв, што ја принесуваше како жртва за себе и за гревовите на народот, направени поради незнаење.

⁸ Преку ова Светиот Дух покажуваше дека сè уште не е отворен патот за светилиштето сè додека стои првата скинија,

⁹ која е симбол на сегашното време, во кое се принесуваат дарови и жртви, кои не можат да го направат совршен по совеста оној што служи,

11
Ис 54,13
Авк 2,14

13
Ер 31,31
2 Кор 3,14
5,17

9,1
9,10

2
2 Мојс
25,8-9
25,23-39

3
2 Мојс
26,31-33

4
2 Мојс
16,32-34
25,10-15
30,1-6
32,15-16
4 Мојс
17,22-24

5
2 Мојс
25,17-22
26,34

6
4 Мојс 18,3

7
5,3; 9,17-18
2 Мојс
30,10
3 Мојс
16,2-34

8
10,19-20
Јн 14,6

9
7,19
10,1-4,11

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

10 ¹⁰ туку се состојат само од јадења и пиена, и разни миена и телесни обреди, установени до времето кога сето ова ќе се исправи.

13,9
3 Мојс 11,2
15,18
4 Мојс 6,3
19,13
Кол 2,16

Христџовојџо жрџивојрџнесување

11 ¹¹ Но Христос, кога стана Првосвештеник на идните добра, со поголемо и со посовршено светилиште, неракотворено, односно не онакво какво што се прави на земјата,

12 ниту со крв козја и телешка, туку со Својата крв влезе во светилиштето еднаш засекогаш и изврши вечен откуп.

13 ¹³ Зашто, ако крвта на јунче и јарец, и пепелта од јуница преку попрскување ги осветуваат осквернетите за очистување на телото,

14 ¹⁴ тогаш, колку ли повеќе крвта на Христос, Кој преку Светиот Дух се принесе Себе на Бога непорочен, ќе ја очисти совеста наша од мртви дела за да Му служиме на живиот Бог.

5,9; 7,27
9,19,24-26
10,4,10,14
13,12
Мт 26,28
Рим 3,15

Завејџој зайечаяјџен со крв

15 ¹⁵ Затоа е Тој посредник на новиот завет, та по Неговата смрт, што стана за откуп на престапите од времето на првиот завет, призваните да го добијат ветеното вечно наследство.

16 ¹⁶ Зашто, каде што има завет, таму е неопходно да следува смртта на заветувачот,

20 ¹⁷ бидејќи заветот добива сила само по смртта; тој нема никаква сила додека заветувачот е жив.

22 ¹⁸ Поради тоа ни првиот завет не беше утврден без крв.

21 ¹⁹ Зашто Мојсеј, откако ги прочита сите заповеди од Законот пред сиот народ, зеде крв телешка и јарешка со вода, и со црвена волна и со исоп ја пороси како самата книга, така и сиот народ,

20 велејќи: „Ова е крвта на заветот што ви го одреди Бог.“

21 ²¹ Исто така со крв ги попрска и светилиштето и сите садови за служење на Бога.

22 ²² И речиси сè според Законот со крв се очистуваше, и без пролевање крв не ма проштевање.

3 Мојс 17,11
Ефес 1,7

²³ И така, образите небесни требаше да се очистат на таков начин, а самото небесно со подобри жртви од овие.

Христџовојџо влез на небојџо

24 ²⁴ Зашто Христос не влезе во ракотворено светилиште, кое е само образец на вистинското, туку во самото небо, за да се јави сега пред лицето на Бога за нас; ²⁵ и не да се принесува Себе како жртва повеќепати, како што првосвештеникот влегува во светилиштето секоја година со туѓа крв.

26 ²⁶ Инаку Тој би требало многупати да пострада од созданието на светот. А сега еднаш засекогаш, до крајот на вековите, се јави за да го однесе гревот, откако се принесе Сам Себе како жртва.

27 ²⁷ И како што им е на луѓето определено да умрат еднаш, а потоа - суд,

28 ²⁸ така и Христос, откако еднаш се принесе Самиот Себе како жртва, за да ги однесе гревовите на мнозина, вторпат ќе им се јави не веќе како жртва за грев на оние што Го очекуваат, туку за нивно спасение.

Силајџа на жрџивајџа Христџова

10 ¹⁰ Бидејќи Законот ја има само сенката на идните добра, а не суштината на работите, никогаш не може со оние исти жртви, што се принесуваат секоја година, да ги усоврши оние кои пристапуваат.

2 ² Инаку би престанале да се принесуваат, бидејќи оние што служат, еднаш очистени, не ќе имаат веќе никаква свест за гревовите.

3 ³ Но преку жртвите секоја година се потсетуваат на гревовите,

4 ⁴ бидејќи не е можно телешката и јарешката крв да ги однесе гревовите.

5 ⁵ Поради тоа, влегувајќи во светот, вели: „Жртви и дарови Ти не посака, а тело Ми приготви.“

6 ⁶ Сепаленици за гревот не Ти се угодни.“

7 ⁷ Тогаш реков: „Ете, идам, напишано е за Мене во книгата, да ја извршам, Боже, волјата Твоја.“

8 ⁸ Кога погоре рече: „Жртви и дарови и сепаленици за гревот - што се прине-

23
8,5

24
4,14
8,2

Рим 8,34

25
9,7

26
7,27;
9,12,28

10,2; 12,26

1 Кор

10,11

Гал 4,4

1 Птр 1,

19-20

3,18

1 Јн 3,5

27
1 Мојс 3,19
Рим 2,5-10

Откр

20,11-15

28
10,10
Ис 53,12

Фил 3,20

1 Сол 1,10

1 Птр 2,24

10,1
7,19; 8,5
3 Мојс

16,34

Кол 2,17

2
9,9,26

3
3 Мојс

16,21

4
7,18-19
9,9,12-13

10,1,11

Ис 1,11

5-7
Пс 39,6-8

7
Мт 26,39

8
Пс 39,6

9 суваат според Законот, Ти не посака и не Ти се угодни”,
7,18-19
Пс 39,7-8

10 а потоа рече: „Ете, идам, Боже, да ја извршам волјата Твоја”, со тоа Тој го укинува првото, за да го воспостави второто.
2,11; 7,27
9,14,28
10,12,14;
13,12
Јн 17,19
Ефес 5,2,26
1 Сол 4,3

11 Според таа волја сме осветени со приносот на телото на Исус Христос еднаш засекогаш.
2 Мојс
29,38

12-13 **11** И секој свештеник стои секој ден, служејќи и принесувајќи многупати едни и исти жртви, кои никогаш не можат да ги отстранат гревовите;
1,13

14 а Тој, принесувајќи само една жртва за гревовите, засекогаш седна оддесно на Бога,
7,25; 10,10

15 и оттогаш чека понатаму додека непријателите Негови не бидат положени како подножје за нозете Негови.
3,7

16-17 **14** Зашто преку едно принесување Тој осветените ги направи засекогаш совршени.
8,10,12
Ер 31,33,34

19 **15** И Светиот Дух ни посведочи, зашто, откако порано рече:
4,16
9,8,12,25
Ефес 3,12

20 „Ова е заветот што ќе им го дадам по оние дни, вели Господ: ќе ги вградам законите Свои во срцата нивни, и во мислите нивни ќе ги напишам.” Тој додава:
6,19-20
Јн 14,6

21 „И за гревовите и беззаконијата нивни нема веќе да си спомнувам.”
3,6; 4,14

22 **17** А каде што има проштевање за нив, таму веќе нема приноси за грев.
4,16
6,11; 9,14
2 Мојс 29,4
3 Мојс 16,4
Ез 36,25
Дела 22,16
Ефес 5,26
1 Тим 3,9

23 *Да Му ѝрисиџаиме на Боџа*
4,14

19 И така, браќа, кога имаме слобода да влегуваме во светилиштето преку крвта на Исус Христос по нов и жив пат,
20 што Тој ни го отвори низ завесата, односно преку Своето тело,
21 имаме Врховен свештеник над домот Божји.
22 Затоа да пристапиме со искрено срце, во полна вера, откако ќе ги очистиме срцата од зла совест со попрскување и откако ќе го измиеме телото со чиста вода.
23 И да го држиме исповеданието на надежта цврсто, зашто верен е Оној Кој се заветувал.

24 И да бидеме внимателни еден кон друг за да се поттикнуваме кон љубов и добри дела,

25 не изостанувајќи од собранијата како што некои имаат обичај, туку да се поучуваме еден друг, и тоа во толку повеќе, до колку гледате дека се приближува судниот ден.

26 Зашто, ако, откако ја познавме вистината, своеволно продолжуваме да грешиме, тогаш нема веќе жртва за гревови,

27 туку страшно очекување на суд и жаростен оган што ќе ги проголта противниците.

28 Ако оној што го прекршил Мојсеевиот закон, пред двајца или тројца сведоци безмилосно се казнува со смрт,

29 тогаш, колку ли потешка казна, мислите, ќе заслужи оној што Го погизил Синот Божји и ја осквернил крвта на заветот преку која е осветен и Го похулил Духот на благодатта?

30 Зашто ние Го знаеме Оној што рече: „Одмаздата е Моја, Јас ќе платам”, вели Господ. И пак: „Господ ќе му суди на Својот народ.”

31 Страшно е да се падне во рацете на живиот Бог!

32 Потсетувајте се на вапите поранешни денови кога, откако се просветивте, поднесовте голема борба во страдањата,

33 било затоа што бевте изложени на срам и маки, било затоа што станавте соучесници на оние кои исто така страдаа,

34 зашто и на оковите мои се сожаливте и со радост дозволите вашиот имот да се разграби, знаејќи дека на небесата имате подобар и траен имот.

35 И така, не напуштајте ја вапата слобода; таа ви носи голема награда.

36 Најнапред ви е потребно трпение, па, откако ќе ја исполните волјата Божја, да го добиете ветеното;

37 зашто уште малку, сосем малку и „Оној што иде, ќе дојде и нема да задоцни.

38 А праведниот преку верата ќе биде жив; Јас не се радувам за ниеден кој отстапува.”

24
Тит 2,14

25
3,13; 13,22
Дела 2,42
1 Кор 3,13

26
6,4-8
4 Мојс
15,30
3 Петр 2,
20-21

27
9,27
Ис 26,11
Соф 1,18
2 Сол 1,6-8

28
5 Мојс 17,6

29
2,3; 6,4,6
9,20; 12,25
13,20
2 Мојс 24,8
Мт 7,6
26,28
1 Кор 6,11
11,27
Ефес 4,30

30
5 Мојс
32,35,36
Пс 134,14
Рим 12,19

31
Мт 10,28
2 Кор 5,11

33
1 Кор 4,9
Фил 4,14

34
11,16; 13,3
1 Петр 1,4-5

35
4,16
11,6

36
6,12,15
Лк 8,15
21,19

37
Ис 26,20
Авак 2,3
Откр 22,20

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

38 ³⁹ Ние, пак, не сме од оние што отстапуваат и гинат, туку од оние кои веруваат и се спасуваат.

39
1 Птр 1,9

Силаџа на вераџа

11,1 **11** А верата е подлога за увереноста во она на кое се надеваме - убеденост во она што не се гледа.

2 Преку неа постарите добија сведоштво.

3 Преку верата разбираме дека вековите се создадени со Божји збор и дека од невидливото произлегло видливото.

4 Со вера Авел Му принесе на Бога подобра жртва, од Каиновата; преку неа тој доби сведоштво дека е праведен, бидејќи Бог посведочи за неговите дарови; преку неа, иако мртов, тој уште зборува.

5 Преку вера Енох беше преселен за да не види смрт; и не се најде, бидејќи Бог го пресели. Зашто пред преселувањето тој доби сведоштво дека Му угодила на Бога.

6 А без вера не е можно да Му се угоди на Бога; бидејќи оние кои доаѓаат кај Бога, треба да веруваат дека Тој постои и дека ги наградува оние што Го бараат.

7 Преку вера Ное, откако беше предупреден за она што уште не се гледаше, со послушност го направи ковчегот за да го спаси својот дом. Со тоа тој го осуди светот и стана наследник на праведноста по вера.

8 Со вера Авраам, кога беше повикан, послуша да појде во местото што требаше да го добие во наследство, и тргна, не знаејќи каде оди.

9 Со вера се всели Авраам во ветената земја како тугинец и живееше под шатори со Исак и Јаков, наследници на истото ветување;

10 зашто тој го очекуваше оној град што има основи, чиј градител и творец е Бог.

11 Преку вера и самата Сара - иако беше неплодна, доби сила да зачне и, покрај возраста нејзина, роди, зашто Го сметаше за верен Оној Кој беше ветил.

12 И така од еден, и тоа остарен, се родија толку многу, колку што се свездите

на небото, и колку што е безбројниот песок на морскиот брег.

13 Сите тие умреа со вера, не добивајќи ги ветувањата, а само оддалеку ги видоа и ги поздравива, признавајќи дека се гости и придојдени.

14 Бидејќи оние што така зборуваат покажуваат дека бараат татковина.

15 И ако ја беа имале на ум онаа татковина, од која беа излегле, ќе имаа прилика да се вратат.

16 Но тие сакаа подобра, односно небесна татковина; затоа и Бог не се срами да се нарече нивен Бог; бидејќи им има приготвено град.

17 Авраам со вера го принесе како жртва Исака, кога беше искушуван; и тој, што го доби ветувањето, го принесе својот единствен син,

18 за кого му беше речено: „Потомството од Исак ќе се нарече со твое име“;

19 зашто тој сметаше дека е Бог силен и дека и мртви може да воскреснува и така да речам, го прими Исак воскреснат.

20 Со вера Исак го благослови Јаков и Исав за иднината.

21 Со вера Јаков на умирање го благослови секого од синовите на Јосиф и „им се поклонил, потпирајќи се на врвот од жезолот свој.“

22 Со вера Јосиф на умирање спомна за излегувањето на синовите Израилеви од Египет и им даде упатства за коските свои.

23 Со вера Мојсеј, откако се роди, три месеци беше криен од родителите свои, зашто видоа дека детето е убаво, и не се уплашија од царската заповед.

24 Со вера Мојсеј, кога порасна, се откажа да се нарече син на фараоновата ќерка

25 и повеќе сакаше да страда заедно со народот Божји, отколку да ужива во минливите гревовни наслади.

26 Страдањето заради Христос го сметаше за поголемо богатство, отколку ризниците на Египет; зашто предвид ја имаше наградата.

27 Со вера тој го напушти Египет не плашејќи се од царскиот гнев, зашто

11
1 Мојс 17,19
21,2
Рим 4, 19-20
1 Кор 10,13

12
1 Мојс 15,5
22,17
2 Мојс 32,13
Ис 51,2

13
1 Мојс 23,4
3 Мојс 25,23
Пе 38,12
119,19

1 Лет 29,15
Мт 13,17
Јн 8,56
Фил 3,20
1 Птр 1,17
2,11

15
1 Мојс 24,6-8

16
11,10
2 Мојс 3,6,15
Мк 8,38
Јн 14,2
Ефес 2,19

17
1 Мојс 22,1-14
1 Мак 2,52
Сир 44,20
Јк 2,21

18
1 Мојс 21,12
Рим 9,7

19
Јн 5,21
Рим 4,17

20
1 Мојс 27,27-29
27,39-40

21
1 Мојс 47,31
48,15

22
1 Мојс 50,24-25

23 веруваше во Оној Кој не се гледаше, како да Го гледа.
 2 Мојс 1,16,22
 2,2

24 Со вера тој направи Пасха и попракување со крв, та истребувачот на првородените да не се допре до нив.
 2 Мојс 2,10-11

26 Море како по суво, коешто се обидоа и Египќаните да го преминат, но се издавија.
 13,13
 Пс 68,9
 88,52

27 Преку вера паднаа сидовите на Ерихон, откако беа обиколувани цели седум дена.
 2 Мојс 12,50-51
 4 Мојс 12,8
 1 Тим 1,17

28 Со вера блудницата Раав не загина заедно со неверниците откако благонаклоно ги прими извидувачите и ги изведе по друг пат.
 2 Мојс 12
 Мудр 18,25
 1 Кор 10,10

29 И што уште да кажам? Зашто не ќе имам доволно време да кажувам за Гедеон, Варак, Самсон и Јефтај, за Давид и Самоил и другите пророци,
 2 Мојс 14,22,27

30 кои преку вера победија царства, вршеа правда, добија ветувања, затворија усти на лавови;
 Ис.Н. 6, 13-19

31 угаснаа огнена сила, ја избегнаа острицата на мечот, од немоќни станаа крепки, станаа силни во војна, прогонија туѓи војски;
 Ис.Н. 2,1
 6,17,23
 Јк 2,25

32 жени примија свои умрени воскреснати; други, пак, беа мачени и не прифатија ослободени, за да добијат подобро воскресение;
 Суд 4-5
 6-8
 11-12
 13-16
 1 Цар 3,20
 16,13

33 а други поднесоа подигрување и камшикување, па дури и окови и затвор;
 Суд 4,15-16
 7,22
 11,32-33
 14,5-6
 1 Цар 17,34-37
 2 Цар 8, 1-3,15
 Дан 6,22

34 со камења беа убивани, со пила сечени, на испушенија подложувани, умираа убивани со меч, скитаа во овчи и козји кожи, во сиромаштија, во маки, во срам -
 Суд 16,28
 1 Цар 17,49-52
 30,6
 Дан 3,23-25

35 тие, за кои светот беше недостоен - скитаа по пустини, по ридови, по пештери и јами во земјата.
 3 Цар 17,23
 4 Цар 4,36
 2 Мак 6, 18-7,42

36 тие, за кои светот беше недостоен - скитаа по пустини, по ридови, по пештери и јами во земјата.
 39 И сите тие, иако примија сведоштво преку верата, сепак не го добија ветеното,
 40 зашто Бог предвиде нешто подобро, та тие без нас да не примат совршенство.

Трпеливост во ирејсјојнаа борба

12 Затоа и ние, имајќи толку многу сведоци, да отфрлиме од себе

секако бреме и грев, што лесно се прилепува за нас, и со трпеливост да побрзаме кон претстојната борба,

² имајќи Го пред очи Зачетникот и Довршителот на верата - Исус, Кој, поради Неговата идна радост претрпе крст, занемарувајќи го срамот, и седна од десната страна на престолот Божји.

³ Мислете на Оној Кој од грешниците претрпе над Себеси таква поруга, та да не ви дотегне, и да не станете малодушни!

⁴ Во борбата против гревот уште не сте се противеле до крв.

⁵ И сте ја забравиле утехата која вам, како на синови ви зборува: „Сине мој, не презирај ја казната од Господ и не биди малодушен кога те казнува,

⁶ зашто Господ го казнува оној кого што го сака; го кара секој син што го прима.”

⁷ Ако трпите казна, Бог со вас постапува како со синови. Зашто кој е тој син кого таткото не го казнува?

⁸ Ако, пак, останете без казна, во која сите станаа соучесници, тогаш сте деца незаконски, а не синови.

⁹ Ако се плашине од нашите татковци кога нè казнуваат, тогаш колку повеќе треба да Му се покориме на Отецот на духовите, па да бидеме живи?

¹⁰ Зашто тие нè казнуваат за кратко време, како што им се чинело најдобро; а Тој - за полза, та да учествуваме во Неговата светост.

¹¹ Секоја казна во почетокот не се покажува дека е за радост, туку за жалост; но потоа на оние што ќе се поучат од неа таа ќе им принесе мирен род на праведност.

¹² Затоа „исправете ги премалените раце и ослабените колена”,

¹³ и со нозете свои „Направете си прави патеки”, та, она што е куцо, да не се повреди, туку поскоро да се исцели.

Верноси кон хрисјијанскиот повик

¹⁴ Трудете се да имате мир со сите и светост, без која никој нема да Го види Господа:

¹⁵ гледајќи, да не би некој да се лиши од Божјата благодат, да не би некој гор-

36

Ер 20
 37,10-38,28
 2 Лер 36,16

37

13,3
 3 Цар 2,26
 19,10
 4 Цар 1,8
 Ер 26,23
 2 Лер 24,21

38

1 Цар
 23,14,24
 24,1,4,23
 25,2; 26,1
 3 Цар 18,4
 19,4,9

39

11,2,4,13

40

12,23
 1 Птр 1,
 10-12

12,1

Лк 8,15
 1 Кор 9,24
 1 Тим 6,12
 2 Тим 4,7

2

13,13
 Пс 24,15
 109,1
 Фил 2,4,8

3

Лк 2,34
 Гал 6,9
 Откр 2,3

4

10,32-36

5-6

5 Мојс 8,5
 Пс 93,12
 Изреки
 3,11-12
 1 Кор
 11,32
 Откр 3,19

7

Изреки
 13,25

8

1 Птр 5,9

9

4 Мојс
 16,22
 27,16
 2 Мак 3,24

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

10 члив корен, штом изникне, да направи штета, и преку него да се осквернат мнозина;

11 ¹⁶ да не би меѓу вас да има некој блудник, или нечестив како Исав, кој за една маџа се откажа од своето право на првородство.

12-13 ¹⁷ Зашто знаете дека тој и отпосле, сакајќи да го наследи благословот, беше отфрлен, бидејќи не најде место за покајание, иако го беше молел дури со солзи.

14 ¹⁸ Вие не пристапите кон планината што може да се опиша и кон разгорениот оган, кон облакот, и темнината, и луњата,

¹⁹ и кон трубниот звук, и кон гласот што зборуваше, чии слушачи молеа да не им се зборува веќе,

15 ²⁰ зашто не можеа да го истрпат она што им се заповедаше: „И свер ако се допре до гората, со камења нека биде убиен.“

16 ²¹ И толку страшна беше глетката, што и Мојсеј рече: „Треперам од страв!“

17 ²² Но вие пристапите кон Сион и градот на живиот Бог, небесниот Ерусалим, и кон безбројните ангели, на свечениот собор,

18 ²³ кои собранието на првородените, кои се запишани на небесата, и кон Бога, Судијата на сите, и кон духовите на праведниците, што достигнаа совршенство,

19 ²⁴ и кон Исус, Посредникот на Новиот завет, и кон крвта за попрскување, која подобро зборува од Авеловата.

20 ²⁵ Гледајте да не Го отфрлите Оној Кој зборува. Зашто, ако не останаа неказнети оние, што откажаа да му служат на оној што зборуваше на земјата,

21 а колку повеќе ние, кои Го отфрламе Оној, Кој зборува од небесата

22 ²⁶ Чиј глас тогаш ја потресе земјата, а Кој сега ветува, зборувајќи: „Уште еднаш Јас ќе ја потресам не само земјата, туку и небото.“

23 ²⁷ Зборовите „уште еднаш“ означуваат дека колебањето ќе се отстрани, та да остане само непоколебливото.

28 И така, примајќи го непоколебливото царство, да искажеме благодарност

со која ќе Му служиме на Бога благоугодно со почит и во страв,

²⁹ бидејќи нашиот Бог е оган што изгорува.

Боѓоугодно живеење

13 Взаемната љубов нека пребива меѓу вас!

² Гостољубивоста не запоставувајте ја, бидејќи преку неа некои, и не знаејќи, им укажаа гостопримство на ангели.

³ Помнете ги затворениците, како да сте со нив затворени, и оние што страдаат, зашто и самите сте во тело.

⁴ Браќот да се почитува од сите, и браќаното легло да се пази неосквернето; а блудниците и прелјубниците ќе ги суди Бог.

⁵ Немојте да бидете среброљупци и задоволувајте се со она што го имате. Зашто Тој рекол: „Нема да те оставам, ниту, пак, ќе те напуштам“;

⁶ така што слободно да велиме: „Господ ми е помошник, и нема да се плашам; што може да ми направи човек?“

⁷ Помнете ги и вашите учители, што ви го проповедаа словото Божјо и, имајќи го пред очи исходот на нивниот живот, подражавајте ја верата нивна.

⁸ Исус Христос е ист вчера, и денес, и во вечни векови.

⁹ Не бидете завлечени од разни туѓи учења; зашто е добро со благодат да се поткрепува срцето, а не со уредби за јадења, од кои немаа никаква полза оние што ги применуваа.

¹⁰ Ние имаме жртвеник од кого немаат право да јадат оние што ѝ служат на скинијата,

¹¹ бидејќи телата на животните, чија крв првосвештеникот ја внесува во светилиштето за очистување на гревовите, се изгоруваат надвор од живеалиштето.

¹² Затоа и Христос, за да ги освети луѓето со крвта Своја, пострада надвор од градските порти.

¹³ И така, да Му пристапуваме надвор од живеалиштето, носејќи ја Неговата поруга,

¹⁴ бидејќи овде немаме постојан град, туку го очекуваме оној што ќе дојде.

24
7,22
11,4
1 Тим 2,5
1 Птр 1,2

25
2,3; 10,
28-29

26.27
Агеј 2,6-21

26
2 Мојс
19,18
Суд 5,4-5
Пс 67,8
Мт 24,29

27
1 Кор 7,31
3 Птр 3,
10-13
1 Јн 2,17

28
13,15
Мал 2,5;
3,20
Дан 7,14-18

29
5 Мојс 4,24
9,3
Ис 33,14

13,1
Рим 12,10

2
1 Мојс
18,2-3
19,1-3
Суд 6,11
13,3
Рим 12,13

3
10,34; 11,36
Мт 25,36
1 Кор
12,26

4
1 Кор
6,9-13
Ефес 5,5
Откр 22,15

5
1 Мојс
28,15
5 Мојс 31,6
31,8
Ис.Н. 1,5
Фил 4,11
1 Тим 3,3
6,6-10

6
Пс 117,6

10 ¹⁵ Преку Него, пак, секогаш да Му принесуваме на Бога пофална жртва, односно плод од усните што го прославуваат името Негово.

11 ¹⁶ А добродетелството и милосрдноста не ги заборавајте, зашто такви жртви

Му се благоугодни на Бога.

12 ¹⁷ Покопувајте им се на учителите ваши и бидете им послушни, зашто тие, бидејќи се задолжени да одговараат,

бдеат за вашите души, - та со радост тоа да го вршат, а не со воздишки, зашто тоа не е полезно за вас.

16 ¹⁸ Молете се за нас, зашто сме уверени дека имаме добра совест, грижејќи се во сè добро да постапуваме.

18 ¹⁹ Уште повеќе ве молам да го вршите ова, та поскоро да се вратам меѓу вас.

Завршна молиџва

²⁰ А Бог на мирот, Кој преку крвта на вечниот завет Го воздигна од мртвите големиот Пастир на овците - нашиот Господ Исус Христос,

²¹ нека ве усоврши во секое добро дело за да ја исполните Неговата волја, вршејќи го во вас она што Му е Нему благоугодно, преку Исус Христос, Нему слава во вечни векови, Амин!

²² Ве молам, браќа, трпеливо примете го ова поучно слово: зашто накратко и ви напишав и испратив.

²³ Знајте дека братот Тимотеј е ослободен, со кого, ако дојде навреме, ќе ве видам.

²⁴ Поздравете ги сите ваши учители и сите светии! Ве поздравуваат браќата што се од Италија.

²⁵ Благодарат со сите вас. Амин!

20

7,22
Ис 55,3
63,11
Јн 10,11
1 Птр 2,25;
5,4

21

10,9,36
12,28
Рим 16,27
2 Кор 5,9
Фил 2,13
1 Јн 3,22

22

10,25
1 Птр 5,12

23

Дела 16,1

25

Кол 4,18
Тит 3,15

ОТКРОВЕНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

Вовед

Книжата *Откровение* е пишувана во времето на силните пројозни на христијаниите, заради верата во Христос како Господ. Писателот се залага за смело зајазување на ваквата вера, насироити пројознствата и страдањата.

Најголемиот дел од оваа книга се состои од неколку серии откровенија напишани со јазик бојат со симболи. Ваквиот начин на претскажување можат да го разберат христијаниите (особено оние од првиот век), но претставува тајна за останатите луѓе.

Иако меѓу христијаниите имало разлики во толкувањата за значењето на деталите, сепак, главната тема е јасна и недвосмислена: Бог преку Христос на крајот ќе ги победи сите непријатели на добро, вклучувајќи го иука на прво месно љаволот (сајаната). Истовремено, Бог ќе ги направи оние што Му останат верни, со вечен и благословен живот на новата Земја и новиот небо кои Тој ќе ги создаде.

Вовед

1,1
1,19
22,6
Дан 2,28-29

1 Откровение на Исус Христос, кое Му го даде Бог, за да им го покаже

2 на слугите Свои она што треба да стане скоро. Тој го најави тоа испраќајќи го Својот ангел на слугата Свој Јован,

3 ² Кој го посведочи словото Божјо и сведоштвото на Исус Христос, и сè што виде.

4 ³ Блажен е оној кој чита и оние кои ги слушаат зборовите на ова пророштво и пазат на напишаното во него; зашто времето е блиску.

Поздрав до седумте цркви

5 ⁴ Јован - до седумте цркви, што се во Азија: благодат вам и мир од Оној, Кој е, и Кој бил, и Кој иде, и од седумте духови кои се пред Неговиот престол,

6 ⁵ и од Исус Христос, Кој е верен сведок. Првороден од мртвите и Господар на земните цареви. Нему, Кој нè возљуби и изми од нашите гревови преку Својата крв

7 ⁶ и Кој нè направи пред Бога и Неговиот Отец царство на свештеници, слава и власт во вечни векови. Амин!

⁷ Ете, иде со облаци, и ќе го види секое око, и оние што Го прободоа; и ќе се расплачат пред Него сите племиња на земјата. Да. Амин!

⁸ Јас сум Алфа и Омега, почеток и крај - вели Господ, Кој е, Кој беше, и Кој иде, Седрижителот.

Визија за Исус

⁹ Јас, Јован, вашиот брат и соучесник во скрбта и во царството и во трпението на Исус, бев на островот, наречен Патмос, заради словото Божјо и заради сведоштвото на Исус.

¹⁰ Во Господовиот ден бев понесен од Духот и зад себе чув силен глас како од труба,

¹¹ кој велеше: „Јас сум Алфа и Омега, првиот и последниот. Тоа што ќе го видиш, напиши го во книга и испрати го до седумте Цркви, што се во Азија: во Ефес и во Смирна, во Пергам и во Тигатир, во Сард, во Филадельфија и во Лаодикија!“

¹² И се свртев за да го видам гласот што зборуваше со мене; и пгтом се свртев, видов седум златни свеќници,

¹³ а сред седумте свеќници еден, како Синот Човечки, облечен во долга облека до нозете и околу градите препашан со златен појас;

¹⁴ главата и косата Му беа бели како бела волна, како снег, а очите Негови - како огнен пламен;

8

1,4
4,8
11,17
15,3
16,7,14
19,6,15
21,22
22,13

2 Моје 3,14

9

2 Тим 2,12

10

Дела 20,7

13-15

14,14
Дан 7,9,13
10,5-6

13

Ез 9,2,11
Мт 8,20

14-15

2,18

15 ^{14,2} ^{Ез 1,24} ^{43,2} ¹⁵ нозете Негови - слични на усвитена бронза, како во печка вжарена, а гласот Негов - како шум од многу води.

16 ^{1,20} ^{3,1} ^{2 Мојс 34,29} ^{Ис 49,2} ^{Евр 4,12} ¹⁶ Во Својата десна рака Тој држеше седум ѕвезди, а од Неговата уста излегуваше меч со две острици; лицето Негово светеше како што сонцето сјае во полна сила.

17 ^{1,8} ^{2,8} ^{22,13} ^{Ис 44,6} ^{48,12} ^{Ез 1,28} ^{Дан 8,18} ^{10,15,19} ¹⁷ Штом Го видов, паднав пред Неговите нозе како мртов. Тој ја стави Својата десна рака врз мене и ми рече: „Не плаши се! Јас сум Првиот и Последниот ¹⁸ и Живиот. Бев мртов, и ете, жив сум за сите векови и ги имам клучевите од адот и смртта.

18 ^{2,8} ^{Ис 5,26-28} ^{11,25-26} ^{Евр 7,25} ¹⁸ И така напиши што виде, што е и што има да стане по тоа.

19 ^{1,1} ¹⁹ Ова е тајната на седумте ѕвезди што ги виде во Мојата десница, а на седумте златни свеќници: седумте ѕвезди се ангелите на седумте цркви - а седумте свеќници, што ги виде, тоа се седумте цркви.”

2,1
1,16

Порака до црквиџа во Ефес

2 ^{3,1,8,15} ^{2 Кор 11,13,15} ² На ангелот на Ефеската црква напиши му: ова го вели Оној Кој ги држи седумте ѕвезди во десницата Своја, Кој оди среде седумте свеќници;

5 ^{2,16,22} ⁵ знам делата твои, трудот твој и трпението твое, и дека не можеш да ги поднесеш лошите; знам дека си ги испитал оние што себеси се нарекуваат апостоли, а не се, и дека си утврдил дека се лажовци;

7 ^{13,9} ^{1 Мојс 2,9} ^{3,22,24} ^{Мт 13,9} ^{Јн 16,} ^{13-15,33} ^{1 Јн 5,4} ⁷ дека имаш трпение, дека си поднесувал за името Мое и дека не си се уморил.

⁴ Но имам нешто против тебе, зашто ја остави својата прва љубов.

⁵ Спомни си од каде си паднал и покај се, и врши ги поранешните дела; ако не, скоро ќе ти дојдам и ќе го преместам свеќникот твој од местото негово, ако не се покаеш.

⁶ А ова го имаш: ги мразиш делата на николаитите, кои и Јас ги мразам.

⁷ Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на Црквите: - на оној што победува ќе му дадам да јаде од дрвото на животот што е сред Божјиот рај.

Порака до црквиџа во Смирна

8 ⁸ И на ангелот на Смирненската црква напиши му: така вели Првиот и Последниот, Кој беше мртов и еве оживеа:

⁹ ги знам твоите дела, скрбта и сиромаштијата - но ти си богат: и хулењата на оние, кои за себе велат дека се Јудејци, а не се, туку се сатанска збирштина.

¹⁰ Не плаши се воопшто од она што ќе треба да го истрпиш. Ете, ѓаволот некој од вас ќе фрли в затвор за да ве искуша, и ќе бидете нажалени десетина дни. Биди верен до самата смрт и ќе ти го дадам венецот на животот.

¹¹ Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите: на победникот, втората смрт нема да му нанесе штета.

Порака до црквиџа во Пергам

12 ¹² А на ангелот на Пергамската црква напиши му: вака вели Оној Кој држи меч со две острици:

¹³ ги знам делата твои, каде живееш, каде е престолот на сатаната, и дека го држиш името Мое, и дека не се одрече од верата Моја дури и во деновите кога Мојот верен сведок Антипа беше убиен меѓу вас, во чија средина живее сатаната.

¹⁴ Но за неколку работи сум против тебе, зашто имаш таму некои што го држат учењето на Валаам, кој го учеше Валака да ги наведе на грев синовите Израилеви, та да јадат жртви идолски и да блудствуваат.

¹⁵ А имаш и некои што го држат учењето на николаитите, кое го мразам.

¹⁶ Покај се! Ако, пак, не, скоро ќе ти дојдам и ќе стапам во борба против нив со мечот на устата Своја.

¹⁷ Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите: на оној што победува ќе му дадам да јаде од сокриената мана и ќе му дадам бело камче и на камчето напишано ново име, што никој не го знае, освен оној, што го добива!

Порака до црквиџа во Тиатир

18 ¹⁸ И на ангелот на Тиатирската црква напиши му: ова го вели Синот Божји, Чии очи се како огнен пламен, а нозете слични на усвитена бронза:

8

1,17-18
Ис 44,6
48,12

9

3,9
Јн 4,22
8,37-44
2 Кор 11,14-15
Јк 2,5

10

3,11
4,4,10
12,1
Дан 1,12
1 Кор 9,25
Јк 1,12

11

20,6,14
21,8

12

1,16
19,15
Ис 49,2
Евр 4,12

14

4 Мојс 25,1-2
31,16
1 Кор 8,10
3 Петр 2,1,5
Јуда 1,11

15

2,6

16

2,12
3,11
22,7,12,20

17

3,12
19,12
Ис 62,2
65,15
Пе 77,24

18

1,14-15
19,12
Дан 10,6

20 ^{2,14} ^{4 Мојс} ^{25,1-2} ^{3 Цар} ^{16,31} ¹⁹ ги знам твоите дела, и љубовта, и службата, и верата, и служењето, и трпението твое, и дека твоите последни дела се побројни од првите.

23 ^{18,6} ^{Ер} ^{11,20} ^{17,10} ^{Пс} ^{7,9} ^{61,12} ^{Изреки} ^{24,12} ^{Рим} ^{2,6} ^{2 Тим} ^{4,14} ²⁰ Но за ова сум лут на тебе, зашто позволяваш жената Језавела, која себе се нарекува пророчица, да ги учи и мами слугите Мои да блудствуваат и да јадат идолски жртви.

²¹ А ѝ дадов време да се покае за блудството свое, но таа не се покаја.

²² Ете, неа ја фрлам на постела, и оние што блудствуваа со неа, во маки големи - ако не се покаат за делата свои.

26-27 ^{12,5} ^{19,15} ^{Пс} ^{2,8-9} ²³ И чедата нејзини ќе ги казнам со смрт, и сите цркви ќе дознаат дека Јас сум Оној Кој ги истражува срцата и бубрезите; и секому од вас ќе му дадам според делата негови.

28 ^{22,16} ^{3 Петр} ^{1,19} ²⁴ А вам и на другите во Тиатир, што не го држат тоа учење и не ги запознаа таканаречените 'длабочини сатански', ви велам: нема да ви наложам друго време.

3,1 ^{1,4,16} ^{4,5} ^{5,6} ²⁵ Но држете го само она што го имате, додека не дојдам.

²⁶ И кој победува и ги пази делата Мои до крај, нему ќе му дадам власт над незнабошците,

²⁷ и ќе ги пасе со железен жезол; и тие ќе се строшат како земјени садови.

²⁸ Како што и Јас примив власт од Својот Отец, нему ќе му ја дадам свездата Деница.

²⁹ Па, кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите.

Порака до црквата во Сард

3 И на ангелот на Сардската црква напиши му: еве што вели Оној Кој ги има седумте свезди: ги знам делата твои; носиш име дека си жив, а мртов си.

² Биди буден и утврдувај ги оние што се на умирање; бидејќи делата твои не ги најдов совршени пред Мојот Бог.

³ Спомни си за она што си го примил и чул, и послушај го, и покај се. Ако не бидеш буден, ќе дојдам против тебе како крадец, и нема да дознаеш кога ќе дојдам против тебе.

⁴ Но во Сард имаш неколку имиња што не ги осквернија алиштата свои. Тие ќе одат со Мене во бела облека, бидејќи се достоини.

⁵ Кој победува ќе биде облечен во бела облека, и нема да му го избришам името негово од книгата на животот, туку ќе го признаам името негово пред Мојот Отец и пред Неговите ангели.

⁶ Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите.

Порака до црквата во Филадельфија

⁷ И на ангелот на Филадельфиската црква напиши му: вака вели Светиот, Вистинитиот, Оној, Кој го има клучот Давидов, Кој отвора, и никој не може да затвори, - и Кој затвора, никој не може да отвори:

⁸ И знам делата твои. Ете, ти дадов отворена врата, што никој не може да ја затвори; ти имаш мала сила и сепак го запази словото Мое, и не одрчувај се од името Мое.

⁹ Ете, ќе направам некои од сатанската синагога - оние што велат дека се Јудејци, а не се, туку лажат, - да дојдат и да се поклонат пред нозете твои и да познаат дека Јас те засакав.

¹⁰ Бидејќи ти го запази словото на трпението Мое, и Јас ќе те запазам од часот на искушението кое ќе дојде над целиот свет, за да ги искуша оние што живеат на земјата.

¹¹ Ете, доаѓам скоро: држи што имаш, за никој да не го земе венецот твој.

¹² Оној кој победува, ќе го направам столб во храмот на Мојот Бог, и нема веќе да излезе надвор; и ќе го напишам на него името на Мојот Бог и името на градот на Мојот Бог, на новиот Ерусалим, кој слегува од небото од Мојот Бог, и Моето ново име.

¹³ Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите.

Порака до црквата во Лаодикија

¹⁴ И на ангелот на Лаодикиската црква напиши му: ова го вели Амин, Верниот и Вистинитиот Сведок. Почетокот на Божјото создание:

4
Дан 7,9
Мг 17,2
28,3
Јуда 1,23

5
20,12,15
21,27
2 Мојс
32,32-33
Пс 68,28
Дан 12,1
Мг 10,32
Лк 10,20
12,8
Фил 4,3

7
Ис 22,22
1 Јн 5,20

8
2,2
Јн 8,51-55
14,23
1 Кор 16,9
1 Јн 2,5

9
2,9
Ис 43,4
45,14
49,23
60,14

10
Лк 21,19
2 Тим 2,12
Евр 10,36
3 Петр 2,9

11
22,7,12,20

12
21,2
22,4
Ис 62,2
Ез 48,35
Гал 2,9
1 Тим 3,15

14
1,5
Изреки
8,22
Јн 1,3
Кол 1,15
Евр 1,2

17 ¹⁵ ги знам делата твои: ти не си ни студен, ни жежок; о, да беше студен или жежок!

18 ^{3,5} ¹⁶ Така, бидејќи си млак, а не жежок, или студен, ќе те изблујам од устата Своја!

19 ¹⁷ Зашто велиш: „Богат сум и се збогатив, и ништо не ми треба”, а не знаеш дека си беден и проколнат, сиромав, слеп и гол;

20 ¹⁸ те советувам да си купиш од Мене злато низ оган пречистено, за да се збогатиш; и бела облека, за да се облечеш, и да не се гледа срамот на голотијата твоја, и со очна маст намачкај ги очите твои за да гледаш.

21 ¹⁹ Ониешто Јас ги сакам, нив ги карам и воспитувам. И така, биди искрен и покај се.

4,1 ²⁰ Ете, стојам пред вратата и чукам. Ако некој го чуе гласот Мој и ја отвори вратата, ќе влезам кај него и ќе вечерам со него, и тој со Мене.

2 ²¹ На оној што победува, ќе му дозволам да седне со Мене на Мојот престол, како што и Јас победив и седнав со Отецот Свој на Неговиот престол.

²² Кој има уво, нека чуе, што им зборува Духот на црквите.

Ошворено небо

4 ²³ Потоа погледав, и ете, отворена врата на небото, и поранешниот глас, што го бев чул како од труба, кој зборуваше со мене, рече: „Искачи се овде и ќе ти покажам што треба да стане потоа!”

4 ²⁴ И веднаш бев обземен од духот. И ете, на небото стоеше престол, и на престолот седеше Некој.

²⁵ Оној што седеше изгледаше како камен јаспис и сардис, а околу престолот виножито, кое прилегаше на смарагд.

²⁶ Околу престолот, пак, имаше дваесет и четири престоли; и на престолите видов седнати дваесет и четири старешини, облечени во бели алишта, а на главите светкавици, громови и гласови; имаа златни венци.

²⁷ И од престолот излегуваа молњи, громови и гласови, а пред престолот

гореа седум огнени светила, кои се седумте Божји духови;

²⁸ пред престолот, пак, имаше стаклено море, слично на кристал; а сред престолот и околу престолот - четири животни, однапред и одназад полни со очи:

²⁹ првото животно прилегаше на лав, второто - на теле, третото животно имаше лице како на човек, а четвртото личеше на орел во лет.

³⁰ Четирите животни имаа по шест крилја околу себе, а однатре беа полни со очи, и без прекин дење и ноќе восклицуваа: „Свет, свет, свет е Господ Бог Седржителот, Кој беше, Кој е и Кој ќе дојде!”

³¹ А кога животните Му оддаваа слава, чест и благодарност на Седнатиот на престолот, на Живиот во сите векови,

³² дваесет и четирите старешини паѓаа пред Седнатиот на престолот, Му се поклонуваа на Живиот во сите векови и ги полагаа своите венци пред престолот, велејќи:

³³ „Достоен си, Господи, да ја примиш славата, честа и силата, зашто Ти си создал сè, и според Твојата волја постои сè и е создадено!”

Јаѓнеџо ја зема книѓата со седум ѝечайи

5 И видов во десницата на Оној Кој седеше на престолот, книга напишана однатре и однадвор, запечатена со седум печати.

² И видов силен ангел што викаше со висок глас: „Кој е достоин да ја отвори книгата и да ги скрши печатите нејзини?”

³ И никој не можеше ниту на небото, ниту на земјата, ниту под земјата, да ја отвори книгата, ниту, пак, да ја гледа.

⁴ И јас многу плачев, што никој не се најде достоин да ја отвори и да ја прочита таа книга, ниту да сирне во неа.

⁵ А еден од старешините ми рече: „Не плачи! Ете, Лавот, Кој е од Јудиното колено, Коренот Давидов, победи да ја отвори книгата и да ги скрши нејзините седум печати!”

6
2 Мојс
24,10
Ез 1,5-22

8
1,8
Ис 6,2-3
Ез 1,18
10,12
Амос 3,13

9-10
4,2

11
14,7
Пс 112,2-7
Рим 4,17

5,1
4,2
Ис 29,11
Ез 2,9
Дан 12,4-9

3
Фил 2,10

5
22,16
1 Мојс 49,9
Ис 11,1-10
Лк 7,13-15
Јн 16,33
Рим 15,12
Евр 7,14

ОТКРОВЕНИЕ

6 ^{1,4} Погледав, и ете, сред престолот и ^{4,5} четирите животни и сред старешините ^{13,8} стоеше Јагнето, како заклано, со седумте рога и седумте очи, кои се седумте ^{Ис 53,7} духови Божји, пратени по целиот свет. ^{Зах 4,10}

7 ^{Јн 1,29} ^{4,2} Тој дојде и ја зеде книгата од Оној, Кој седеше на престолот.

8 ^{8,3} И кога ја зеде книгата, четирите животни и дваесет и четирите Старешини ^{Пс 140,2} паднаа пред Јагнето, држејќи секој од нив харфа и златни чаши, полни со темјан, кои се молитвите на светиите;

9 ^{Ис 42,10} и пееја нова песна, велејќи: „Достоен ^{Пс 32,3} си да ја земеш книгата и да ги скршиш ^{95,1} нејзините печати, зашто Ти беше ^{97,1} заклан и со Својата крв нè откупи за Бога од секое колено, јазик, народ и племе,

10 ^{1,6} и нè направи пред нашиот Бог ^{20,6} цареви и свештеници, и ќе царуваме на земјата!“ ^{2 Моје 19,6}

11 ^{Ис 61,6} ^{Дан 7,10} ^{Евр 12,22} ¹² Потоа видов и чув глас на многу ^{5,6} ангели околу престолот и околу животните и старешините, а бројот им беше ^{13,8} илјадници и милиони, ^{Фил 2,7-9}

13 ^{4,2} кои зборуваа со висок глас: „Достојно е закланото Јагне да прими ^{5,3} сила и богатство, мудрост и моќ, чест, слава и благослов!“ ^{Фил 2,10}

13 ^{19,11} И секое создание на небото и на ^{Зах 1,8-10} земјата, под земјата и во морето, и сè ^{6,1-3} што е во нив, чув како зборува: „На Оној Кој седи на престолот, и на Јагнето - благослов и чест, слава и владееше во сите векови!“

4 ^{Ез 21,13-15} ¹⁴ А четирите животни велеа: „Амин!“ И дваесет и четирите старешини пагаа и Му се поклонуваа на вечно Живиот.

Отворање на првиите шест печати

6 И видов кога Јагнето скрши еден од седумте печати, и чув едно од четирите животни кое проговори како со глас на грмотевица: „Дојди и види!“

2 И видов, ете, бел коњ, и на него јавач со лак; и Му беше даден венец, и тој излезе како победник, за да победи.

3 А кога го извади вториот печат, го чув како проговори второто животно: „Дојди и гледај!“

4 И излезе друг коњ, црвен; и на јавачот му беше дадено да го одземе

мирот од земјата, та еден со друг да се убиваат; и му беше даден голем меч.

5 А кога се отвори третиот печат, чув како проговори третото животно: „Дојди и види!“ И видов, ете вран коњ, а на него јавач со мерила во раката своја.

6 И чув глас сред четирите животни, кој зборуваше: „Шиник пченица за денариј, и три шиника јачмен за денариј; а растителното масло и виното ќе ги нема!“

7 И кога се раскри четвртиот печат, го чув гласот на четвртото животно кое рече: „Дојди и гледај!“

8 И видов. И ете сив коњ, а на него јавач, чие име беше смрт; и адот врвеше по него, и му се даде власт над четвртина од земјата - да убива со меч и глад, со помор и земни сверови.

9 А кога го симна петтиот печат, под жртвеникот ги видов душите заклани заради словото Божјо и за сведоштвото, што го имаа

10 и викаа со висок глас, велејќи: „До кога, Севишен, свети и вистинити, нема да судиш и да им се одмаздуваш за нашата крв на оние што живеат на земјата?“

11 И на секого од нив им се дадоа бели облека, и им се рече да починат уште малку време, додека не се дополни бројот на нивните сотрудници и брака, што ќе бидат убиени, како и тие.

12 И видов, кога се крена шестиот печат. И, ете, настана голем земјотрес, и сонцето стана црно како вреќа од кострет, и месечината стана како крв;

13 ѕвездите, пак, небесни паднаа на земјата, како што смоквата лулана од силен ветар, ги исфрли пупките свои;

14 и небото исчезна како свиткана хартија, и секоја гора и секој остров се поместија од местата свои;

15 и царевите земни, и благородниците, и богатите, и војводите, и силните, и секој роб и слободен се скрија во пештери и горски камењари,

16 велејќи им на планините и на карпите: „Паднете врз нас и скријте нè од лицето на Оној Кој седи на престолот и од гневот на Јагнето,

17 зашто дојде големиот ден на Неговиот гнев, и кој може да опстане?“

5
Зах 6,2

8
1,18
Ер 14,12
15,3
Ез 5,12,17
Ос 13,14

9
20,4

10
11,18
18,20
19,2
5 Моје 32,43
4 Цар 9,7
Зах 1,12
Пс 78,10
Лк 18,7

11
3,5,18

12
Ис 13,10
50,3
Јоил 3,3
Мт 24,29
Дела 2,20

12-13
8,12
Јоил 2,10
Мт 24,29

13-14
Ис 34,4

14
16,20

15
Ис 2,10,19,21
Ер 4,29

16
4,2
Ис 2,10,19
Ос 10,8
Лк 23,30

17
Јоил 2,1,11
3,4
Мал 3,2
Рим 2,5

7,1Ер 49,36
Ез 7,2
37,9
Зах 6,5
Дан 7,2
Мт 24,31***Црквaиa како Божји народ***

7 Потоа видов четири ангела како стојат на четирите агли од земјата, држејќи ги четирите земни ветрови, за да не дува ветар ни на земјата, ни по морето, ниту на некое дрво.

2-3

Ез 9,4

2 И видов друг ангел како се подигаше од исток кој имаше печат на живоот Бог. И тој извика со висок глас кон четирите ангели, на кои им беше

9,4
22,4

4 дадено да ѝ пакостат на земјата и морето, велејќи:

3,12

5 ³ „Не пакостете ѝ на земјата, ниту на морето, ниту, пак, на дрвјата, додека не

5,5

8 им ставиме печат врз челата на слугите на нашиот Бог!”

Рим 1,1

9 ⁴ И го чув бројот на одбележаните со печат: сто четириесет и четири илјади беа одбележани од сите колена на синовите Израилеви.

3,4-5,18
4,4
1 Мојс 15,5

10 ⁵ Од Јудиното колено со печат одбележани - дванаесет илјади; од Рувимовото

4,2

11 колено - дванаесет илјади; од Гадовото колено - дванаесет илјади;

11,16

⁶ од Асировото колено - дванаесет илјади; од Нефталимовото колено - дванаесет илјади; од Манасиевото колено - дванаесет илјади;

⁷ од Симеоновото колено - дванаесет илјади, од Левиевото колено - дванаесет илјади; од Исахаровото колено - дванаесет илјади;

⁸ од Завулоновото колено - дванаесет илјади; од Јосифовото колено - дванаесет илјади; од Венијаминовото колено - дванаесет илјади.

Црквaиa како мноштво од избранииe

⁹ Потоа видов, и ете, големо мноштво народ, кое никој не можеше да го преброи, - од сите племиња и колена, народи и јазици; тие стоеја пред престолот и пред Јагнето, облечени во бели облеку и со палмови гранчиња во рацете.

¹⁰ И воскликнуваа со висок глас, велејќи: „За спасението наше слава на нашиот Бог, Кој седи на престолот, и на Јагнето!”

¹¹ А сите ангели стоеја околу престолот, старешините и четирите животни,

и паднаа ничкум пред престолот и Му се поклониле на Бога,

¹² велејќи: „Амин! Благослов и слава, мудрост и благодарност, чест и сила и моќ на нашиот Бог во сите векови. Амин!”

¹³ А еден од старешините прозборе и ме праша: „Оние, облечени во бели облеку, кои се и од каде дошле?”

¹⁴ А јас му одговорив: „Ти знаеш, господине.” А тој ми рече: „Тие се што дојдоа од големи маки; тие ги испраа облеките свои и ги избелија со крвта на Јагнето.

¹⁵ Затоа се пред престолот на Бога, Кому Му служат во Неговиот храм и дење и ноќе; и Оној, Кој седи на престолот, ќе се всели во нив;

¹⁶ и нема веќе да огладнат, ниту, пак, да ожеднат; нив нема да ги пече сонцето и никаква горештина;

¹⁷ бидејќи Јагнето, Кое е среде престолот, ќе ги пасе и води на живи извори водни, и Бог ќе им ја избрише секоја солза од очите нивни.”

Отворање на седмиоџ ѝечайи

8 Кога го отвори седмиот печат, настана тишина на небото околу половина час.

² И ги видов седумте ангели што стоеја пред Бога и им беа дадени седум труби.

³ Тогаш дојде друг ангел со златна кадилница и застапа пред жртвеникот; и му беше даден многу темјан, та со молитвите на сите свети да го постави на златниот жртвеник што беше пред престолот.

⁴ Димот од темјанот, заедно со молитвите на светиите се издигна од раката на ангелот пред Бога.

⁵ И ја зеде ангелот кадилницата, и ја наполни со оган од жртвеникот, и ја фрли на земјата, и тогаш се појавија гласови, грмотевици, светкавици и земјотрес.

Седумџе ѝруби

⁶ И седумте ангели што ги држеа седумте труби, се приготвија да затрубат.

141,5
22,14
1 Мојс
49,11
Дан 12,1
Мт 24,21
Мк 13,19**15**3,12
4,2
Ис 4,5-6
Јн 1,14**16**Ис 49,10
Пс 120,6**17**21,4
Ис 25,8
49,10
Ер 2,13
Ез 34,23
Пс 22,1-2**8,1**Авак 2,20
Соф 1,7
Зах 2,16**2**4,5
Мт 24,31**3**5,8
2 Мојс
30,1-3
Амос 9,1
Пс 140,2**4**

Пс 140,2

54,5
11,19
16,18
3 Мојс
16,12
Ез 10,2

ОТКРОВЕНИЕ

7 <sup>Ез 38,22
Јоил 3,3
Мудр 16,22</sup> ⁷Првиот ангел затруби, и се појави град и оган, смешани со крв, и паднаа на земјата. И една третина од дрвјата изгореа, и сета зелена трева изгоре.

8 ^{Ер 51,25} ⁸Затруби и вториот ангел - и како некоја голема гора, пламната во оган, се срина во морето; и третина од морето се претвори во крв;

10 ^{Ис 14,12} ¹⁰и умре една третина од морските суштества, што имаа душа; и една третина од корабите пропаднаа.

12 <sup>6,14
2 Мојс 10,21-23
Ис 13,10
Ез 32,7-8</sup> ¹²И третиот ангел затруби, и од небото падна голема ѕвезда, која гореше како светило, и падна врз третината од реките и водните извори.

<sup>Мудр 17
Мг 24,29
Лк 21,25
23,44-45
Јн 1,5
5,35</sup> ¹¹А името на таа ѕвезда е Пелин. И третиот дел од водите загорчи како пелин, и многу луѓе умреа од водите, бидејќи беа загорчени.

13 <sup>9,12
11,14
14,6
Ез 7,5,26</sup> ¹³Потоа затруби и четвртиот ангел, и беше удрена една третина од сонцето, една третина од месечината и една третина од ѕвездите, за да потемнее една третина од нив, та третина од денот, како и на ноќта, да не свети.

9,1 <sup>8,10
11,7
20,1
Ис 14,12
Лк 8,31</sup> ¹⁴И видов и чув еден орел како лета среде небото и вика со висок глас: „Тешко, тешко, тешко на оние што живеат по земјата од другите трубни гласови на трите ангели што ќе трубат!”

2 <sup>1 Мојс 19,28
2 Мојс 19,18</sup> ⁹Затруби и петтиот ангел, и видов ѕвезда како падна од небото на земјата. И ѝ беше даден клучот од кладенецот на бездната;

<sup>2 Мојс 10,12,15
Јоил 1,1-2,27
Мудр 16,9</sup> ²па го отвори кладенецот на бездната, и од кладенецот излезе дим како дим од голема печка; сонцето и воздухот потемнеа од димот на изворот.

4 <sup>7,3
Ез 9,4</sup> ³И од димот се појавија скакулци по земјата, и им се даде власт, каква што имаат земните скорпии.

⁴И им се рече да не ја повредуваат тревата по земјата, ниту какво и да било зеленило, ниту некое дрво, а само оние луѓе, кои немаат печат Божји на челата свои.

⁵И им се даде не да ги убиваат, туку само да ги мачат пет месеци; и мачењето нивно беше како мачење од скорпиија, кога ќе касне човек.

¹ 9,11. На грчки *поџубийел, уйройасџувач*.

⁶Во тие дни луѓето ќе ја бараат смртта, но нема да ја најдат; ќе посакаат да умрат, но смртта ќе бега од нив.

⁷По својот облик скакулците личеа на коњи приготвени за војна: на главите нивни имаше нешто слично на златни венци, а лицата им беа како лица човечки;

⁸имаа коси како косите на жени, а забите им беа како заби на лавови.

⁹И имаа оклопи како оклопи од железоз; а шумот на нивните крилја беше како шум на коли со многу коњи кога трчаат во војна.

¹⁰Имаа, пак, опашки како скорпиите, а на опашките осила и им беше дадена сила да им пакостат на луѓето пет месеци.

¹¹И за цар над себе го имаа ангелот на бездната; името негово по еврејски е Авадон, а по грчки - Аполион¹.

¹²Едното зло помина, еве идат уште две зла по него.

¹³И шестиот ангел затруби, и чув еден глас од четирите рога на златниот жртвеник, што е пред Бога,

¹⁴кој му зборуваше на шестиот ангел, кај кого беше трубата: „Ослободи ги четирите ангели, врзани кај големата река Еуфрат!”

¹⁵И беа одврзани четирите ангели, кои беа приготвени за часот и денот, за месецот и годината, за да убијат една третина од луѓето.

¹⁶Бројот на коњаниците беше двесте милиони - го чув нивниот број.

¹⁷И така во видение ги видов коњите и оние кои јаваа на нив, што имаа оклопи огнени и синкасти и сулфурни. Главите на коњите личеа на глави од лавови, а од устата нивна излегуваше оган, дим и сулфур.

¹⁸А од тие три зла - огнот, димот и сулфурот, што излегуваа од нивната уста, умре една третина од луѓето,

¹⁹бидејќи нивната сила беше во нивната уста, а опашките нивни, што личеа на змии, имаа глави со кои пустошеа.

²⁰А другите луѓе, што не загинаа од тие зла, не се покајаа за делата на ра-

6
6,16
Ер 8,3
Јов 3,21

7
Јоил 2,4

8
Јоил 1,6

9
Јоил 2,5

12
8,13

13
8,3
2 Мојс 30,1-3

14
16,12

20-21 цете свои, та да не се поклонуваат ни на
16,9,11
20 ꙗволи ни на идоли златни и сребрени,
5 Мојс 32,17
бронзени, камени и дрвени, кои не можат ниту да гледаат, ниту да слушаат, ниту, пак, да одат;

²¹ и не се покајаа ни за убиствата свои, ниту, пак, за вражбите свои, ниту за блудството свое, ниту за кражбите свои.
Ис 17,8
Пс 113,12-16
135,15-17
Дан 5,4,23
1 Кор 10,19-20

Анџелот и малаџа книџа

10,2 **10** И видов друг силен ангел како слегува од небото, обвинен со облак, над главата виножито, а лицето негово беше како сонце, додека нозете како огнени столбови;

² во раката своја тој држеше отворена книшка; и ја постави својата десна нога над морето, а левата - над земјата;

³ и извика со висок глас, како што рика лав; а кога извика, седум громови проговорија со своите гласови.

5-6 ⁴ И кога седумте громови проговорија со своите гласови, сакав да пишувам. Но чув глас од небото, кој ми зборуваше: „Запечатати го тоа што го зборуваа седумте громови, и немој да го пишуваш!“

⁵ И ангелот, кого го видов како стои над морето и над земјата, крена рака кон небото

⁶ и се заколна во Оној Кој живее во вечни векови и Кој го создал небото и сè што е на него, земјата и сè што е на неа, и морето и сè што е во него - дека не ќе има веќе време,

⁷ но во деновите, кога седмиот ангел ќе се огласи и ќе затруби, тогаш ќе се изврши тајната на Бога, како што им беше објавил Тој на своите слуги - пророците.

⁸ И гласот што го бев чул од небото, одново прозборува со мене и рече: „Оди и земи ја отворената книшка од рацете на ангелот што стои над морето и над земјата!“

⁹ Тогаш отидов кај ангелот и му реков: „Дај ми ја книшката!“ Тој ми одговори: „Земи ја и изеди ја! Во stomachот твој таа ќе ти биде горчлива, но во устата ќе ти биде слатка како мед.“

¹⁰ Ја зедев книгата од рацете на ангелот, и ја изедов и во устата ми беше

слатка како мед, а кога ја изедов, ми беше горчлива во stomachот.

¹¹ И ми рече: „Треба пак да пророкуваш меѓу многу народи и племиња, јазици и цареви.“

Двајта сведока

11 И ми се даде мерна трска слична на жезол, и ми се рече: „Стани и измери го Божјиот храм и жртвеникот и оние што се поклонуваат во него.“

² А дворот пред храмот остави го и не мери го, бидејќи им е даден на незнабошците: тие ќе го газат светиот град четириесет и два месеци.

³ И ќе им дадам на двајца Мои сведоци, и тоа облечени во вреќи, да пророкуваат илјада двесте и шеесет дена.“

⁴ Тие се двете маслинови дрвца и два-та светилника што стојат пред Господарот на Земјата.

⁵ И, ако некој сака да им направи неправда, оган ќе излезе од устата нивна и ќе ги проголта нивните непријатели; да, така треба да биде убиен оној што ќе посака тоа да го направи.

⁶ Тие ќе имаат власт да го затворат небото за да не паѓа дожд во деновите на нивното пророкување, и ќе имаат власт над водите да ги претвораат во крв и да ја поразат земјата со секаква мака, кога ќе посакаат.

⁷ И кога ќе го завршат сведоштвото, тогаш сверот, кој ќе излезе од бездната, ќе им објави војна и ќе ги победи, и ќе ги убие.

⁸ А труповите нивни ќе ги остави по улиците на големиот град, кој духовно се нарекува Содом и Египет, каде што и нивниот Господ беше распнат.

⁹ И многу од народите и племињата и јазиците ќе ги гледаат нивните трупови три и пол дена и нема да дозволат нивните трупови да бидат погребани во гробови.

¹⁰ И жителите на земјата ќе се зарадуваат и развеселат поради нив, и ќе си праќаат подароци еден на друг, бидејќи тие два пророка ги мачеа оние што живеат на земјата.

¹¹ Но по три и пол дена во нив ќе влезе животен дух од Бога, и тие ќе се

11
Ер 1,10
25,30
Дан 3,4

11,1
21,15
Ез 40,3
Зах 2,4-5

2
12,6,14
13,5
Ис 63,18
Пс 78,1
Дан 7,25
12,7
Лк 21,24

4
Зах 4,3.
11-14

5
2 Цар 22,9
4 Цар
1,10,14
Ер 5,14
Пс 96,3

6
2 Мојс 7,17
1 Цар 4,8
3 Цар 17,1
Јк 5,17

7
12,17
13,1,7
Дан
7,3,7,21

8
Ер 23,14
Ез 16,46
Лк 13,34

11
Ез 37,5,10

ОТКРОВЕНИЕ

12 исправат на нозете свои, и голем страв ќе ги обземе оние што ќе ги гледаат.

13 ¹²Тогаш тие ќе чујат висок глас од небото како им вели: „Искачете се вamu!” И тие ќе се искачат на небото во облаци, и непријателите нивни ќе ги видат.

14 ¹³Во тој час ќе настане голем земјотрес и една десетина од градот ќе се сруши; а од земјотресот ќе загинат седум илјади човечки имиња: другите, пак, ќе се исплашат и ќе Му оддадат слава на небесниот Бог.

15 ¹⁴Второто зло мина. Ете, брзо иде третото зло.

16 ¹⁵Затруби и седмиот ангел, и по небото одекнаа силни гласови, кои викаа: „Царството на светот стана царство на нашиот Господ и на Неговиот Христос², и Тој ќе царува во сите векови!”

17 ¹⁶И дваесет и четирите старешини, кои седеа пред Бога на престолите свои, паднаа ничкум и Му се поклонија на Бога,

18 ¹⁷велејќи: „Ти благодариме, Господи Боже Седржителе, Кој си, Кој беше и Кој ќе бидеш, зашто ја прими Својата голема сила и се зацари!”

19 ¹⁸Народите збеснаа, но дојде Твојот гнев и времето да им се суди на мртвите и да дадеш награда за слугите Твои - на пророците, на светиите и на оние кои имаат страхопочит кон името Твое, мали и големи, и да ги погубиш оние што ја уништуваа земјата!”

20 ¹⁹Тогаш на небото се отвори храмот на Бога, и се јави ковчегот на заветот во Неговиот храм; и имаше светкавици и гласови, громови и земјотрес, и град голем.

21 ²⁰И видев еден голем знак на небото: жена, облечена во сонце; под нозете нејзини беше месечината, а на главата нејзина - венец од дванаесет ѕвезди.

22 ²¹И видев еден голем знак на земјата: голем река вода беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

23 ²²И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

24 ²³И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

25 ²⁴И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

26 ²⁵И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

27 ²⁶И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

28 ²⁷И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

29 ²⁸И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

30 ²⁹И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

31 ³⁰И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

32 ³¹И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

33 ³²И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

34 ³³И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

35 ³⁴И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

36 ³⁵И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

37 ³⁶И видев еден голем знак на небото: голем огнен река беше мутна како крв, и имаше голем глас кој викаше: „Водата мутна е како крв, и секој кој пие од неа ќе умре.”

²Таа беше бремена и викаше од породилни болки, и се мачеше да роди.

³Потоа се јави друг знак на небото. Ете, голем црвен змев со седум глави и десет рогови, а на главите негови седум круни;

⁴опашката негова повлече една третина од небеските ѕвезди и ги фрли на земјата. Змевот застана пред жената, која сакаше да роди, та, кога ќе роди, да го изеде детето нејзино.

⁵И таа роди машко дете, кое ќе ги па-се сите народи со железен жезол; и детето нејзино беше грабнато и однесено кај Бога и Неговиот престол.

⁶А жената побегна во пустина, каде што имаше приготвено место од Бога за да ја хранат таму илјада двесте и шеесет дена.

⁷И настана војна на небото: Михаил и неговите ангели војуваа против змевот, а змевот и неговите ангели војуваа против нив;

⁸но беа поразени, и за нив веќе не се најде место на небото.

⁹И беше исфрлен големиот змев - старата змија, наречена ѓавол и сатана, која ја мами целата вселена, беше соборена на земјата, и заедно со неа и ангелите нејзини беа исфрлени.

¹⁰И чув висок глас на небото како зборува: „Сега настана спасението и силата и царството на нашиот Бог и власта на Неговиот Христос, бидејќи е симнат клеветникот на браќата наши, кој ги клеветеше пред нашиот Бог дење и ноќе.

¹¹Тие го победија со крвта на Јагнето и со словото на своето сведоштво и не се грижеа за животот свој дури до самата смрт.

¹²Затоа веселете се, небеса, и вис, кои живеете на нив! Тешко вам, кои живеете на земјата и морето, зашто ѓаволот слегол кај вас со голем гнев, бидејќи знае дека му останува малку време!”

¹³А кога виде змевот дека е фрлен на земјата, почна да ја гони жената што го беше родила машкото дете.

¹⁴И ѝ се дадоа на жената две крилја како на голем орел за да одлети во

2
Ис 66,7-8
Мих 4,10

3
Дан 7,7

4
Дан 8,10

5
2,27
19,15
Пс 2,9

6
11,2
12,14

7
Дан 10,13
12,1
Јуда 1,9

9
20,2
Лк 10,18
Јн 12,31

10
11,15
Јов 1,9-11
2,4-5

11
1 Јн 2,14

12
18,20
Ис 44,23
49,13
Пс 95,11

14
2 Мојс 19,4
5 Мојс 32,11
Ис 40,31
Дан 7,25
12,7

² 11,15. Неѓовиош Помазаник.

17 11,7
13,7
Дан 7,7,21
пустината на своето место, каде ќе се
храни време, две времиња и половина
време, далеку од лицето на змијата.

13,1 11,7
17,3,7-12
по жената вода како река, за да ја од-
влече со реката.

2 Дан 7,4-6
Лк 4,6
отвори земјата устата своја и ја проголт-
та реката што ја беше испуштил змеот
од устата своја.

3 17,8
И се разлути змеот на жената и
отиде да војува со другите од семето

5 Дан
7,8,11,20,25
нејзино што ги пазат Божјите заповеди
и го имаат сведоштвото на Исус Хрис-
тос.

7 11,7
12,17
Дан 7,7,21
И застапа на морскиот песочен
брег.

Двајта свера

8 3,5
17,8
21,27
13 И видов како од морето излегу-
ва свер со седум глави и десет
рогови; на роговите негови имаше десет
круни, а на главите негови - богохулни
имиња.

² Сверот што го видов прилегаше на
леопард: нозете му беа како кај мечка,
а устата - како уста на лав. И змеот му
ја даде силата своја, и престолот свој, и
голема власт.

³ И видов дека една од главите негови
како да беше смртно ранета, но таа
смртна рана му заздраве. Тогаш се за-
чуди целата земја и тргна по сверот;

⁴ и му се поклонија на змеот, кој му
беше дал власт на сверот; му се покло-
нија и на сверот, велејќи: „Кој е како
сверот, и кој може да војува со него?“

⁵ Нему му се даде уста што зборуваше
големи зборови и богохулства; и му се
даде власт така да прави четириесет и
два месеци.

⁶ Тогаш ја отвори устата за хулење
против Бога за да го навредува името
Негово, живеалиштето Негово и оние
што живеат на небото.

⁷ И му се даде да војува против свети-
ите и да ги победи; му се даде власт над
секое колено, јазик и народ.

⁸ И ќе му се поклонат сите земни жи-
тели, чии имиња не се запишани во кни-
гата на животот на Јагнето заклано, од
создавањето на светот.

⁹ Кој има уво, нека чуе:

¹⁰ кој во прогонство води, во прогон-
ство ќе биде одведен; кој со меч убива,
од меч треба да биде убиен. Тука е
трпението и верата на светиите.

¹¹ И видов друг свер како излегува од
земјата. Тој имаше два рога како кај
јагне и зборуваше како змеот.

¹² Ја извршува сета власт на првиот
свер во негово присуство и ја присилува
целата земја и жителите нејзини да му
се поклонат на првиот свер, чија смртна
рана се беше исцелила;

¹³ и правеше големи чуда, па дури и
оган симнуваше од небото на земјата
пред луѓето.

¹⁴ И ги мамеше земните жители со
чудата што му беа дадени да ги врши
пред сверот, велејќи им на земните жи-
тели да му направат биста на сверот, кој
имаше рана од меч и остана жив.

¹⁵ И му се даде да вложи дух во бис-
тата на сверот, та да прозборува тој и да
направи да бидат убиени оние кои нема
да се поклонат пред бистата на сверот.

¹⁶ И ќе направи на сите - мали и голе-
ми, богати и сиромаси, слободни и
робови - да им се стави белег на десна-
та рака или на челата нивни,

¹⁷ та никој да не може ни да купува,
ниту да продава, освен оние што го има-
ат тој белег, или името на сверот, или
бројот на името негово.

¹⁸ Тука е мудроста. Кој има ум, нека
го пресмета бројот на сверот, бидејќи е
број на човек, и бројот му е шестотини
шеесет и шест.

Јаѓнето и Неговиот народ

14 Потоа видов: ете, Јагнето стои
на гората Сион, и со Него сто
четириесет и четири илјади, што го
имаа на челата свои напишано името на
Неговиот Отец.

² И чув глас од небото како шум од
многу води и како звук од силен гром;
чув глас на харфисти што свират на
харфите свои

³ и како да пеат нова песна пред
престолот и пред четирите животни и
старешините; и никој не можеше да ја
научи таа песна, освен оние сто четири-

9
Мт 13,9

10
14,12
Ер 15,2
43,11

11
18,13
Мт 7,15

13
3 Цар
18,24-39
Мт 24,24

14
5 Мојс
13,1-3
2 Сол 2,
9-10

15
20,4
Дан 3,
5-7,15

18
17,9

14,1
3,12
5,6

Јоил 3,4
Авд 1,17
Пс 2,6

2
1,15

3
4,4,6
5,6,9
7,4

Ис 42,10
Пс 32,2-3
39,4
95,1
97,1
144,1,9
149,1

ОТКРОВЕНИЕ

4 есет и четири илјади, кои беа откупени од земјата.

Ер 2,3
Рим 16,5
1 Кор 16,15

4 Тие се оние што не се осквернија со жена, бидејќи се девствени; тие се оние што го следеа Јагнето каде и да оди, Тие се откупени меѓу луѓето, првенци на Бога и на Јагнето,

Ис 53,9
Соф 3,13
Пс 31,2

5 и во устата нивна измама не се најде; тие се непорочни пред престолот Божји.

2 Мојс 20,11
Мт 10,28

7

Најавување на Божиот Суд

16,19
18,2-3
Ис 21,9
46,1-2
47,1-15
Ер 25,15
51,7-8
Дан 4,27

8 **6** И видов друг ангел како лета среде небото, кој имаше вечно Евангелие, за да им благовести на жителите земни, на секое племе и колено, јазик и народ.

7 Тој зборуваше со висок глас: „Имајте страхопочит кон Бога и подајте Му слава, зашто настапи часот на Неговиот суд, и поклонете Му се на Оној Кој ги создал небото и земјата, морето и водните извори!”

Ер 25,15
Ез 38,22
Пс 10,6
75,9

10 **8** И друг ангел се појави по него, велејќи: „Падна, падна Вавилон, големиот град, зашто сите народи ги напои со жестокото вино на своето блудство!”

19,3
Ис 34,10

11 **9** И трет ангел по него најде, зборувајќи со висок глас: „Кој ќе му се поклонил на ѕверот и на бистата негова, и прими белег на челото свое или на раката своја,

12,17
13,10

12 **10** тој ќе пие од виното на јароста Божја, вино неразводнето, излеано во чашата на Неговиот гнев, и ќе биде мачен со оган и сулфур пред светите ангели и пред Јагнето.

Евр 4,10

13 **11** Димот од мачењето нивно ќе се издига во сите векови; нема да имаат мир ни дење, ни ноќе оние што ќе му се поклонат на ѕверот и на неговата биста, и што ќе го примат белегот на неговото име!”

12 Тука е трпението на светиите; тука се оние што ги пазат заповедите Божји и верата во Исус.

13 Чув глас од небото како да ми вели: „Напиши - блажени се мртвите кои отсега умираат во Господ! Да - вели Духот - нека се одморат од трудот свој, зашто делата нивни ги следат!”

Жетвата на земјата

14 И видов: ете, светол облак, и на облакот седеше сличен на Синот Човечки; на главата Своја Тој имаше златен венец, а во раката - остар срп.

15 И друг ангел излезе од храмот и извика со силен глас на Оној што седеше на облакот: „Замавни со српот и жнеј, зашто дојде твојот час за жетва: бидејќи житото на земјата е зрело!”

16 И Оној што седеше на облакот го фрли српот свој на земјата и земјата беше пожнеана.

17 И друг ангел излезе од храмот, што се наоѓаше на небото, и имаше исто така остар срп.

18 И друг ангел, кој имаше власт над огнот, излезе од жртвеникот и со силен глас извика кон оној што имаше остар срп, велејќи: „Фрли го српот свој и обери го грозјето од земното лозје, зашто зрната му се веќе зрели!”

19 И ангелот го фрли српот свој на земјата, го обра земното лозје и го фрли во големата каца на Божиот гнев,

20 и се изгмечи кацата надвор од градот, и потече крв од кацата дури до уздите на коњите, на илјада и шестотини стадии.

Седумте ангели и седумте последни казни

15 И видов друг знак на небото, голем и чуден: седум ангели што ги држеа седумте последни казни, зашто со нив ќе се заврши Божиот гнев.

2 И видов нешто како стаклено море, измешано со оган; и оние што го победија ѕверот и неговата биста, неговиот белег и бројот на неговото име, стоеја на тоа стаклено море и имаа харфи Божји.

3 И ја пееја песната на Мојсеј, Божиот слуга, и песната на Јагнето, велејќи: „Големи и чудесни се делата Твои, Господи Боже Седржителе! Праведни и вистинити се Твоите патишта, Царе на народите!

4 Кој нема да се уплаши од Тебе, Господи, и не ќе го прослави името Твое? Зашто само Ти си свет; зашто си-

14
Мт 8,20

15
Јоил 4,13
Јн 4,35

19
19,15
Ис 63,1-6
Плач 1,15

15,1
15,6
16,1
17,1
21,9

2
4,6
13,15-18

3
1,8
2 Мојс 34,10
5 Мојс 32,4
Ер 10,7
Амос 3,13
Пс 91,4-5
110,2
138,14
144,17

4
Ер 10,7
Мал 1,11
Пс 85,9-10
Тов 13,7-11

5 те народи ќе дојдат и ќе се поклонат пред Тебе; бидејќи се појавија Твоите праведни судови!”

11,19
2 Мојс
25,22
38,21
40,34

8 ⁵ Потоа видов: ете, на небото се отвори храмот на скинијата на собранието.

2 Мојс
40,34-35
3 Цар 8,10
Ис 6,4
Ез 44,4
2 Пет 5,
13-14

6 И излегоа од храмот седумте ангели, што ги држеа седумте зла, облечени во чисти и светли облеку од ленено платно и опашани преку градите со златни појаси.

7 И едно од четирите животни на седумте ангели им даде седум златни чаши, полни со гневот на Бога, Кој живее во вечни векови.

16,1
16,17
Ис 66,6
Ер 10,25
Ез 22,31
Соф 3,8
Пс 68,24

8 И се исполни храмот со дим од славата на Бога и од силата Негова, и никој не можеше да влезе во храмот додека не се извршија седумте казни на седумте ангели.

2
14,9,11
2 Мојс 9,10
5 Мојс
28,35

Седумте чаши на Божијот гнев

3 **16** И чув од храмот висок глас како им вели на седумте ангели:

4 „Одете, излејте ги седумте чаши со гневот Божиј на земјата!”

2 Мојс
7,19-24
Пс 77,44

5 ² И отиде првиот ангел и ја излеа чашата своја на земјата; и по луѓето, што го имаа белегот на зверот и се поклонуваа на неговата биста, се појавија лоши и лути рани.

5 Мојс 32,4
Пс 118,137
144,17

6 ³ И вториот ангел ја излеа чашата своја во морето; и тоа стана како крв од убиен човек; и сè живо изгина во морето.

18,24
Ис 49,26
Пс 78,3
Мт 23,35

7 ⁴ Третиот ангел ја излеа чашата своја во реките и во изворите водни, и тие се претворија во крв.

1,8
6,9
8,3-4
19,2
Пс 18,8-9
119,137

⁵ Потоа го чув ангелот на водите како вели: „Праведен си, Господи, Кој си, Кој беше, Свет си, зашто така пресуди,

⁶ бидејќи тие пролеаја крв на светии и пророци, и Ти им даде да пијат крв - заслужуваат!”

⁷ И чув друг како зборува од жртвеникот: „Да, Господи Боже Седржителе, вистинити и праведни се Твоите пресуди!”

⁸ Четвртиот ангел ја излеа чашата своја врз сонцето; и му се даде да ги жари луѓето со оган.

3 16,21. Околу 45 килограми.

⁹ И силна жега ги опфати луѓето, и го похулија името на Бога Кој има власт над тие зла, и не се покајаа да Му оддадат слава.

¹⁰ Петтиот ангел ја излеа чашата своја врз престолот на зверот; и царството негово се помрачи и луѓето ги гризеа јазиците свои од болка

¹¹ и Го проколнуваа небесниот Бог поради болките и раните свои, но не се покајаа за делата свои.

¹² Шестиот ангел ја излеа чашата своја во големата река Еуфрат; и пресуши водата нејзина за да се приготви патот за царевите од сончевиот исток.

¹³ И видов кога од устата на змебот и од устата на зверот и од устата на лажниот пророк излегоа три нечисти духа, како жаби;

¹⁴ зашто тоа се ѓаволски духови кои прават чуда; тие одат кај царевите на целиот свет, за да ги соберат за војна во оној голем ден на Бог Седржителот.

¹⁵ „Ете, Јас доаѓам како крадец; блажен е оној кој бдее и пази на алиштата свои за да не оди гол и да не се гледа срамот негов!”

¹⁶ И ги собра на местото наречено по еврејски Армагедон.

¹⁷ Седмиот ангел ја излеа чашата своја на воздухот; и од престолот на небесниот храм се пронесе силен глас кој извика: „Се сврши!”

¹⁸ И имаше светкавици, громови и гласови, и стана силен земјотрес, таков голем и силен потрес, каков што немало откако има луѓе на земјата.

¹⁹ Големниот град се подели на три дела, и градовите на незнабошците паднаа; а великиот Вавилон се спомна пред Бога за да му се даде чашата со вино од жароста на Неговиот гнев.

²⁰ Сите острови исчезнаа, и гори веќе не се гледаа.

²¹ И град, голем како талант³, падна од небото на луѓето; а луѓето Го проколнуваа Бога поради злото од градот, зашто тоа зло беше многу големо.

9
9,20

10

2 Мојс
10,21
Ис 8,21-22

11

9,20-21

12

9,14
Ис 11,15
44,27
Ер 50,38
51,36

14

1,8
19,19

15

1 Сол 5,2
3 Птр 3,10

16

Суд 5,19
4 Цар 9,27
23,29
Зах 12,11

17

Ис 66,6

18

4,5
11,19
Дан 12,1
Мк 13,19

19

14,10

20

6,14
20,11

21

11,19

17,1
Ер 51,7,13
Наум 3,4

17 *Вавилон - ѓолемата блудница*

17 Потоа дојде еден од седумте ангели, што ги имаа седумте чаши, и зборуваше со мене, велејќи ми: „Дојди да ти ја покажам пресудата на големата блудница која седи над многу води;

² со неа блудствуваа земните цареви, и со виното на нејзиното блудство се опија жителите на земјата!”

³ И ме одведе со духот во пустина: и видов жена како седи на црвен свер, кој беше полн со богохулни имиња и имаше седум глави и десет рогови.

⁴ А жената беше облечена во пурпур и скерлет и накитена со злато, со драгоцени камења и бисери. Во раката своја држеше златна чаша, полна со гнасотија и нечистотија од блудството нејзино.

⁵ А на челото ѝ беше напишано името: „Тајна, великиот Вавилон, мајка на блудниците и на земните гнасотии.”

⁶ И ја видов жената како се опива со крвта на светиите и со крвта на сведоците Исусови; и се зачудив многу кога ја видов.

⁷ И ми рече ангелот: „Што се чудиш? Јас ќе ти ја кажам тајната на оваа жена, и на сверот, што ја носи и има седум глави и десет рогови.

⁸ Сврот, што го виде ти, беше и го нема; тој ќе излезе од бездната и ќе загина; и земните жители, чии имиња не се запишани во книгата на животот од созданието на светот, ќе се почудат, кога ќе видат дека сврот беше и го нема, иако постои.

⁹ Овде е потребен ум што има мудрост. Седумте глави, тоа се седумте гори врз кои седи жената;

¹⁰ а седумте цареви, од кои петмина паднаа, едниот постои, другиот уште не дошол; и кога ќе дојде, малку ќе остане.

¹¹ И сврот што беше и кого што го нема, е осми; тој е еден од седумте и ќе загина.

¹² А десетте рогови, што ги виде, се десет цареви, кои царства уште не примија, туку како цареви ќе добијат власт само за извесно време заедно со сврот.

¹³ Тие имаат една мисла, и силата и власта своја ќе му ја предадат на сврот.

¹⁴ Тие ќе војуваат против Јагнето, и Јагнето ќе ги победи, зашто Тој е Господар над господарите и Цар над царевите, и оние, што ќе се со Него, се повикани и избрани и верни.”

¹⁵ И ми рече: „Водите што ги виде ти, каде што седи блудницата, тоа се луѓето и народите, племињата и јазиците.

¹⁶ А десетте рогови, што ги виде на сврот, тие ќе ја замразат блудницата, ќе ја запустат и оголат, и телото нејзино ќе го изедат, а неа самата на оган ќе ја изгорат.

¹⁷ Зашто Бог им даде во срцата нивни да ја исполнат волјата Негова, да се договорат и да го дадат царството свое на сврот, додека не се исполни словото Божјо.

¹⁸ А жената, која ја виде ти, е големиот град кој царува над земните цареви.”

Падој на Вавилон

18 А по ова видов како слегува од небото друг ангел кој имаше голема власт: и земјата светна од неговиот болскот.

² И извика силно, зборувајќи со висок глас: „Падна, падна великиот Вавилон, и стана ѓаволско живеалиште и засолниште на секаков нечист дух, врталиште на сите нечисти и гадни птици;

³ зашто со отровното вино на своето блудство ги напои сите народи. И царевите земни блудствуваа со неа, а трговците земни се збогатија од нејзината голема раскош!”

⁴ И чув друг глас од небото како вели: „Излезете од неа, луѓе Мои, за да не соучествувате во гревовите нејзини, и да не добиете од казните нејзини;

⁵ бидејќи гревовите нејзини стигнаа до небото, и Бог си спомна за неправдите нејзини.

⁶ Платете ѝ како што и таа ви плати вам и дајте ѝ двојно онолку за делата нејзини; со чашата, со која ве служеше, послужете ја двојно.

⁷ Колку што се прослави и живеше раскошно, толку мака и јад вратете ѝ. Зашто во срцето свое вели: „Седам како царица, вдовица не сум и мака нема да видам.”

14
14,4
5 Мојс
10,17
Дан 2,47
2 Мак 13,4

16
18,8
3 Мојс 21,9
Ис 47,8-9

18,1
Ез 43,2

2
14,8
Ис 13,21
21,9
Ер 50,39
Варух 4,35

3
14,8
17,2

4
Ис 48,20
52,11
Ер 50,8
51,6,9,45
2 Кор 6,17

5
1 Мојс
18,20-21
Ер 51,9

6
Пе 136,8
2 Сол 1,6

7-8
Ис 47,7-9

8 ^{17,16} ^{Ер 50,34} ⁸ Затоа во еден ден ќе ја сполетаат казните; смрт, жалост и глад, и ќе биде изгорена во оган, зашто силен е Господ Кој ја суди.

9 ^{Ез 27,30-35} ⁹ И ќе заплачат и ќе заридеат по неа царевите земни, кои блудствуваа со неа и живеја раскошно, кога ќе го видат димот од горењето нејзино;

11 ^{Ез 27,36} ¹¹ и стоејќи оддалеку, од страв пред нејзините маки ќе велат: „Тешко, тешко, голем граде Вавилоне, граде силни, зашто во еден час дојде пресудата твоја!“

15 ^{Ез 27,36} ¹⁰ и стоејќи оддалеку, од страв пред нејзините маки ќе велат: „Тешко, тешко, голем граде Вавилоне, граде силни, зашто во еден час дојде пресудата твоја!“

16 ^{17,4} ¹¹ И трговците земни ќе плачат и ридеат за неа, бидејќи стоките нивни нема веќе никој да ги купува;

17 ^{Ис 23,14} ^{Ез 27,27-29} ¹² стоки од злато и сребро, од драгоцен камена и бисери, од висон и порфир, од свила и скерлет, секакво миризливо дрво и секакви работи од слонова коска: секакви изработки од скапоцено дрво, од бакар, железо и мермер;

18 ^{13,4} ^{Ез 27,32} ¹³ и цимет и темјан, миро и ливан, вино и масло, брашно и пченица, говеда и овци, коњи и коли, тела и души човечки.

19 ^{Ез 27,30-34} ¹⁴ И овошјата, за кои душата ти копнееше, повеќе ги немаш, и сето богатство и сјај исчезнаа за тебе, и нема веќе да ги најдеш.

¹⁵ Трговците, кои со тие стоки се збогатија од неа, ќе стојат оддалеку од страв пред маките нејзини, и плачејќи, и ридејќи

¹⁶ ќе зборуваат: „Тешко, тешко тебе, граде голем, облечен во свила, порфир и скерлет, украсен со злато, драгоцен камена и бисери,

¹⁷ зашто во еден миг пропадна толку големо богатство!“ И сите сопственици на кораби, и сите патници во корабите, и морнарите, и оние што тргуваат по море, застанаа оддалеку

¹⁸ и викаа, па гледајќи го димот од горењето негово, велеа: „Кој беше како овој голем град?“

¹⁹ И ги посипаа главите свои со пепел и со плачење викаа и велеа: „Тешко, тешко тебе, граде голем со чии скапоцености се обогатија сите што имаа кораби по море; зашто за еден миг запусте!“

²⁰ Весели се поради тоа, небо, и вие свети и апостоли и пророци, зашто Бог ги заштити вашите права!

²¹ Тогаш еден силен ангел подигна еден камен, голем како воденички камен, па го фрли во морето и рече: „Со такво бучење ќе биде сринат Вавилон, големиот град, и ќе го нема веќе!“

²² И глас на харфисти, пејачи, свирачи и трубачи во тебе нема веќе да се чуе; никаков уметник од која и да е уметност нема веќе да се најде во тебе, шум од воденичен камен нема веќе да се чуе во тебе.

²³ И светлина од светила нема веќе да осветлува во тебе, и глас на младоженец и невеста нема веќе да се чуе во тебе, бидејќи трговците твои беа големи луѓе на земјата, зашто преку твоите магии се заблудија сите народи.

²⁴ И во него се најде крв на пророци и свети, а и на сите што беа погубени на земјата.”

*Песна во чест на победата.
Свадбата на Јаѓењето*

19 Потоа чув висок глас како од многу народ на небото, кој велеше: „Алилуја, спасение и слава, чест и сила на нашиот Бог,

² зашто пресудите Негови се вистинити и праведни; бидејќи Тој ја осуди големата блудница која со своето блудство ја расипа земјата, и се одмазди за крвата на слугите Свои, што загинаа од раката нејзина.”

³ И повторно рекоа: „Алилуја! Димот нејзин ќе се издига во векови!“

⁴ Тогаш паднаа дваесет и четирите старешини и четирите животни, та Му се поклонија на Бога, Кој седеше на престолот велејќи: „Амин, алилуја!“

⁵ А од престолот излезе глас, кој велеше: „Фалете Го нашиот Бог сите слуги Негови и вие, кои имате страхопочит кон Него, големи и мали!“

⁶ И чув глас како од многу народ, глас како од многу води, и глас како од силни грмотевици, кој велеше: „Алилуја, зашто се зацари Господ Бог, Седржителот!“

20

12,12
5 Мојс
32,43
Ис 44,23
Ер 51,48

21

Ер 51,63-64
Ез 26,21

22

Ис 24,8
Ез 26,13

23

Ис 23,8
Ер 7,34
25,10

24

Ер 51,49
Мт 23,35-37

19,1

Тов 13,18

2

6,10
16,6-7
5 Мојс
32,43
4 Цар 9,7

3

14,11
Ис 34,10

5

11,18
Пс 116,1
135,1

6

1,8
14,2
Пс 92,1
96,1

ОТКРОВЕНИЕ

7 ⁷ Да се радуваме и да се веселиме и да Му оддадеме слава, бидејќи дојде свадбата на Јагнето, и невеста Му се приготви!

21,2-9
Ис 54,1-8
Ос 2,15-17
Пе 117,24
Мт 22,2
25,1-13
Ефес
5,23,25,32

⁸ И ѝ се даде да се облече во чист и светол висон." А висонот е праведноста на светиите.

8 ⁹ И ми рече: „Напиши - блажени се поканетите на свадбената вечера кај Јагнето!" А ми рече уште: „Ова се вистински Божји зборови!"

9 ¹⁰ И паднав пред нозете негови да му се поклонам; но тој ми рече: „Стој, и јас сум слуга како и ти и браќата твои, што го имаат сведоштвото Исусово; поклони Му се на Бога, зашто сведоштвото Исусово е Духот на пророштвото!"

Мт 8,11
22,1-14
Лк 14,15

10 ¹¹ И видов небото отворено, и ете, бел коњ и Оној Кој јаваше на него се вика Верен и Вистинит, и Тој праведно суди и војува;

22,8-9
Депа 10,
25-26

Јавачој на бел коњ

11 ¹² И видов престоли и седнати на нив, на кои им беше дадено да судат, а и душиите чии глави беа исечени поради сведоштвото Исусово и заради словото Божјо, а и оние што не му се поклонија на свертот ниту на неговата биста, и не примија белег на челата свои и на рацете свои и оживеаја и царуваа со Христос илјада години.

1,5
6,2
Ис 11,4
Ез 1,1
Пе 95,13

12 ¹³ И беше облечен во облека натопена со крв, и со името - Слово Божјо.

1,14
2,17-18
Дан 10,6

13 ¹⁴ А небесните војски, облечени во бел и чист висон, врвеа по Него на бели коњи.

Ис 63,1-3
Јн 1,1,14

14 ¹⁵ Од устата Негова излегуваше остар меч за да ги казни со него идолопоклонниците. Тој ќе ги пасе со железен жезол и ќе ја изгази кацата со вино на јароста и гневот на Бога Седржителот.

1,8
1,16
12,5
Ис 63,3
Пе 2,9
Плач 1,15

15 ¹⁶ На облеката и на бедрото Негово беше напишано името: „Цар над царевите" и „Господар над господарите."

17,14
5 Мојс
10,17
Дан 2,47
2 Мак 13,4

16 ¹⁷ Потоа видов еден ангел како стои на сонцето; тој извика со висок глас и им рече на сите птици што летаа сред небото: „Долетајте и соберете се на големата Божја вечера,

Ез 39,17-20

17 ¹⁸ да јадете тела на цареви, тела на војводи, тела на силни, тела на коњи и на нивните јавачи, и тела на сите - слободни и робови, мали и големи!"

17,12-14

¹⁹ Тогаш го видов свертот и земните цареви и нивните војски собрани за да војуваат против Оној Кој седеше на коњ, и Неговата војска.

²⁰ Свертот беше фатен, а заедно со него и лажниот пророк, кој правеше чуда пред него, та ги соблазни оние што беа примиле белег од свертот и ѝ се поклонуваша на неговата биста: и обајцата живи беа фрлени во огненото езеро со запален сулфур;

²¹ другите, пак, беа убиени со мечот што излегуваше од устата на Оној Кој седеше на коњот. И сите птици се наситија од телата нивни.

20
14,9-11
20,4,10,15
Ис 30,33
Дан 7,11

20,1
9,1

2
12,7,9
Мт 12,
28-29

4
1,2
5,10
6,9
19,20
Дан
7,9,22,27
Мт 19,28
Лк 22,30
1 Кор 6,2

6
1,6
2,11
5,10
2 Мојс 19,6
Ис 61,6

8
7,1
Ез 7,2

Сайанайа врзан на илјада години

20 Потоа видов како од небото слегуваше ангел кој го имаше клучот од бездната и голема верига во раката своја:

² го фати змебот, древната змија, која е ѓаволот и сатаната - и го врза за илјада години;

³ потоа го фрли во бездната и го заклучи, ставајќи печат врз него за да не ги лаже веќе народите до завршувањето на илјада години; по ова време тој треба да биде пуштен за малку време.

⁴ И видов престоли и седнати на нив, на кои им беше дадено да судат, а и душиите чии глави беа исечени поради сведоштвото Исусово и заради словото Божјо, а и оние што не му се поклонија на свертот ниту на неговата биста, и не примија белег на челата свои и на рацете свои и оживеаја и царуваа со Христос илјада години.

⁵ Другите, пак, од умрените не оживеаја додека не се навршија илјада години. Тоа е првото воскресение.

⁶ Блажен и свет е оној кој има дел во првото воскресение; над нив втората смрт нема власт, а ќе бидат свештеници на Бога и ќе царуваат со него илјада години.

Поразој на сайанайа

⁷ А кога ќе се навршат илјада години, сатаната ќе биде пуштен од затворот свој,

⁸ и ќе излезе да ги лаже народите по четирите краишта на земјата, Гог и Магог, и да ги собере за војна; нивниот број е колку морскиот песок.

9 ⁹ Тие излегоа по ширината земна и го заобиколија живеалиштето на светиите и възлублиениот град; падна од Бога оган небесен и ги проголта.

¹⁰ А гаволот, што ги лажеше, беше фрлен во огнено и сулфурно езеро, каде што е сверот и лажниот пророк; тие ќе бидат мачени дење и ноќе во векови.

Конечниот Суд

11-12 ¹¹ И видов голем бел престол и Седнатиот на него, од Чие лице побегнаа земјата и небото, и за нив место не се најде.

¹² Потоа ги видов мртвите, мали и големи, како стојат пред Бога; се отворија книги, и друга книга се отвори - книгата на животот; и судени беа мртвите според запишаното во книгите, според делата нивни.

12 ¹³ Морето ги поврати мртвите свои, кои беа во него; смртта и пеколот ги повратија мртвите свои, што беа во нив; и секој прими суд според делата свои.

¹⁴ А смртта и пеколот беа фрлени во Огненото Езеро. Тоа е втората смрт.

¹⁵ И кој не беше запишан во книгата на животот, беше фрлен во Огненото Езеро.

Ново небо и нова земја

21 И видов ново небо и нова земја, зашто поранешната земја помина, и морето го немаше веќе.

² Тогаш јас, Јован, го видов светиот град Ерусалим, нов, како слегува од Бога, од небото, стокмен како невеста променета за својот маж.

³ И чув висок глас од небото како зборува: „Ете го светиот шатор, светилиштето на Бога меѓу луѓето, и Тој ќе живее со нив; тие ќе бидат Негов народ, а Сам Бог ќе биде со нив - нивниот Бог.“

⁴ И ќе ја избрише Бог секоја солза од очите нивни, и смрт нема да има веќе; ни плач, ни пискот, ниту болка нема да има веќе, бидејќи поранешното помина.“

⁵ И Седнатиот на престолот рече: „Ете, сè ново создавам.“ И ми рече: „Напиши, зашто овие зборови се вистинити и верни.“

4 21,16. Околу 2400 километри.

⁶ Потоа ми рече: „Се сврши! Јас сум Алфа и Омега, почетокот и крајот. На жедниот ќе му дадам Јас од изворот на жива вода дарум.“

⁷ Кој победува, ќе наследи сè, и ќе му бидам Бог, а тој ќе Ми биде син.

⁸ А на плашливците и неверниците, на поганите и убијците, на блудниците и маѓесниците, на идолопоклониците и на сите што лажат, делот им е во езерото што гори со оган и сулфур, тоа е втората смрт.“

Новиот Ерусалим

⁹ Тогаш дојде кај мене еден од седумте ангели, што ги држеа седумте чаши, полни со седумте последни казни, ми прозборе и рече: „Дојди, ќе ти ја покажам невестата - жената на Јагнето.“

¹⁰ Па ме одведе преку Духот во една голема и висока гора и ми го покажа големиот град, светиот Ерусалим, кој слегуваше од небото - од Бога,

¹¹ и имаше Божја слава; светлината негова прилегаше на најскапоцен камен, како светол камен јаспис;

¹² тој имаше големи и високи ѕидови, дванаесет порти, а над нив дванаесет ангели и напишани имињата на дванаесетте колена на синовите Израилеви:

¹³ спроти исток - три порти, спроти север - три порти, спроти југ - три порти, спроти запад - три порти.

¹⁴ Сидовите на градот имаа дванаесет темели, и врз нив имињата на дванаесетте апостоли на Јагнето.

¹⁵ Оној што зборуваше со мене имаше златна трска за да го измери градот и портите негови и ѕидовите негови.

¹⁶ Градот беше четириаголен, а должината му е колку што и широчината. Тој го измери градот со трската и најде дека изнесува дванаесет илјади стадија⁴; должината, широчината и височината негова - еднакви.

¹⁷ Потоа ги измери ѕидовите негови, што беа сто четириесет и четири лакти, со мерка човечка која е и ангелска.

¹⁸ Сидовите му беа изградени од јаспис; а градот - од чисто злато, како чисто стакло.

2
3,12
Ис 52,1
61,10
Гал 4,26
Евр
11,10,16
12,22

3
7,15
3 Мојс
26,11-12
Ис 8,8
Ез 37,27
2 Кор 6,16

4
7,17
Ис 25,8
35,10
65,19

5
4,2
Ис 43,19
Дан 8,26
2 Кор 5,17

6
1,8
2,8
7,17
Ис 55,1
Ер 2,13
Јн 4,10,14
7,37-38

7
2 Цар 7,14
Пс 88,26-27

8
19,20
22,15
1 Мојс
19,24
Ис 30,33
Ез 38,22
Пс 10,6
Мт 25,41
Рим 1,29

9
15,1
17,1
19,7
Јн 3,29

10
21,2
Ез 40,2

11
15,8
Ис 60,1-2

12-13
2 Мојс
28,21
Ез 48,30-35

ОТКРОВЕНИЕ

14 ¹⁹ Темелите на градските сидови беа украсени со секаков вид скапоцени камења: првиот темел - јаспис, вториот - сафир, третиот - халкидон, четвртиот - смарагд,

16-17 ²⁰ петтиот - сардоникс, шестиот - сард, седмиот - хрисолит, осмиот - вирил, деветтиот - топаз, десеттиот - хрисопрас, единаесеттиот - хијацинт, дванаесеттиот - аметист.

19 ²¹ А дванаесетте порти беа дванаесет бисери: секоја порта беше од еден бисер; улиците на градот беа од чисто злато како просирно стакло.

22 ²² Храм, пак, не видов во него, бидејќи Господ Бог Седржителот и Јагнето се неговиот храм.

23 ²³ И градот немаше потреба ни од сонце, ни од месечина за да светат во него, зашто Божјата слава го осветлува, а светило му е Јагнето.

24 ²⁴ И спасените народи ќе одат по неговата светлина, и царевите земни ќе ја принесат во него својата слава и чест.

25 ²⁵ А портите негови нема да се заклучуваат дење, бидејќи таму нема да има ноќ.

26 ²⁶ И ќе ја внесат во него славата и честата на народите;

27 ²⁷ и нема во него да влезе ништо нечисто, ни оној кој врши гнасни работи и лаже, а само оние кои се запишани во книгата на животот на Јагнето.

2 *Реката и дрвото на живојот*

22 ²² И ми покажа чиста река со вода на животот, бистра како кристал, која истечуваше од престолот на Бога и на Јагнето.

3 ² Сред главната улица и од двете страни на реката - дрвото на животот, што раѓа плодови дванаесет пати, давајќи плод секој месец; а лисјата на дрвото служат за исцелување на народите.

3 ³ И нема веќе да има никакво проклетство; престолот на Бога и на Јагнето ќе биде во градот; Неговите слуги ќе Му служат

4 ⁴ и ќе го гледаат лицето Негово, а името Негово ќе им биде на челата нивни.

5 ⁵ И ноќ нема да има таму, и не ќе има потреба од светило, ниту од сончева светлина, бидејќи Господ Бог ќе ги осветлува, и ќе царува во вечни векови.

Исусовото враќање

6 ⁶ И ми рече: „Овие зборови се верни и вистинити. Господ, Бог на светите пророци, го испрати ангелот Свој, за да им покаже на Своите слуги што ќе стане наскоро.

7 ⁷ „Еве, доаѓам скоро; блажен е оној кој ги пази пророчките зборови на оваа книга!“

8 ⁸ И јас, Јован, го видов и го чув ова; и кога го чув и видов, паднав за да се поклониам пред нозете на ангелот, кој ми го покажа ова.

9 ⁹ Но тој ми рече: „Стој, немој, зашто и јас сум слуга како ти, и браќата твои - пророци и оние што ги држат зборовите на оваа книга. Поклони Му се на Бога!“

10 ¹⁰ И ми рече: „Не запечатувај ги пророчките зборови на оваа книга, бидејќи времето е блиску!“

11 ¹¹ Кој чини неправда, нека чини неправда уште; и кој е осквернет, нека се осквернува уште; и кој е праведен, нека чини правда уште; и кој е свет, нека се осветува уште.

12 ¹² И еве, ќе дојдам скоро, и платата Моја е со Мене, за да му дадам на секого според делата неговии.

13 ¹³ Јас сум Алфа и Омега, Првиот и Последниот, Почетокот и Крајот!

14 ¹⁴ Блажени се оние што ги исполнуваат заповедите Негови, за да бидат достоини за дрвото на животот и да влезат во градот низ портите.

15 ¹⁵ А надвор се кучињата, вражачите, блудниците, убијците, идолопоклониците и секој што сака да лаже и лаже.

16 ¹⁶ Јас, Исус, го испратив Својот ангел да ви го посведочи ова по црквите. Јас сум корен и род Давидов, сјајната ѕвезда Деница.”

17 ¹⁷ И Духот и невестата велат: „Дојди!“ И кој ќе чуе, нека каже: „Дојди!“ И кој е жеден, нека дојде, и кој сака, нека земе од водата на животот дарум.

5
5,10
20,6
21,23,25
Ис 60,19

6
1,1
19,9
Дан 8,26

7
1,3
2,16

8-9
19,10

10
1,3
10,4

11
Дан 12,10

12
2,16,23
Ис 40,10
62,11
Ер 17,10
Пс 27,4
62,13
Изреки
24,12
Рим 2,6
2 Кор
11,15
2 Тим 4,14

13
1,8,17
21,6
Ис 41,4
44,6

14
1,3
2,7
7,14
22,2
1 Мојс 2,9
3,22

15
21,8
4 Мојс 5,
1-4
Рим 1,29
1 Кор 6,9-
10

16
2,28
4 Мојс
24,17
Ис 11,1
Рим 1,3

17
21,6
Ис 55,1
Јн 7,37

18-19

5 Мојс 4,2

Заклучок

¹⁸ И Јас му сведочам на секого кој ги слуша пророчките зборови на оваа книга. Ако некој нешто додаде кон нив, нему Бог ќе му наметне казни опишани во оваа книга.

22,2.14

1 Мојс 2,9

3,22

Ез 47,12

¹⁹ Ако некој одземе од пророчките зборови на оваа книга, Бог ќе му го од-

земе делот од книгата на животот, и од светиот град, и од она што е напишано во оваа книга.

²⁰ Зборува оној што го сведочи ова: „Да, ќе дојдам скоро!“ - Амин! „Да, дојди, Господи Исусе!“

²¹ Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин!

20

2,16

3,11

Дела 3,

20-21

1 Кор

15,23

21

2 Сол 3,18